

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

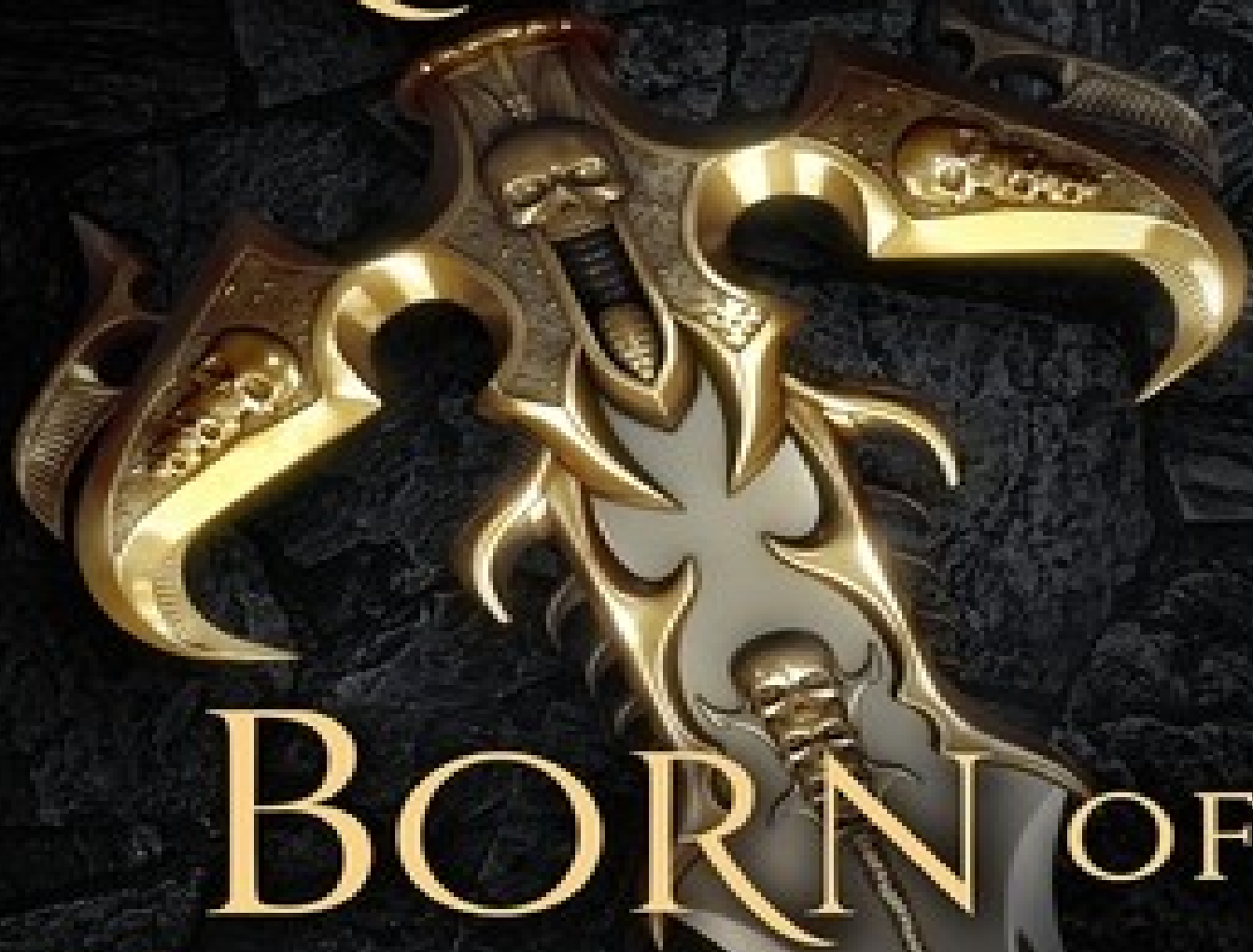
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 *NEW YORK TIMES* BESTSELLING AUTHOR

SHERRILYN
KENYON

BORN OF
BETRAYAL

THE LEAGUE
NEMESIS RISING

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

DOĞMUŞ veya BEYRAHAL

S H E R R I L Y N
K E N Y O N

ST. MARTIN'S PRESS *New York*

Okumaya Yazar

Hakkında Başlayın

İçindekiler Telif

Hakkı Sayfası

**Bu St. Martin's Press e-
kitabını satın aldığınız için
teşekkür ederiz.**

Özel teklifler, bonus içerik ve yeni çıkan
kitaplar ve diğer harika okumalar hakkında bilgi
almak için,
haber bültenlerimiz için kaydolun.

Sign Up

Veya
us.macmillan.com/newslettersignup
adresinden bizi çevrimiçi ziyaret
edin

Yazarla ilgili e-posta güncellemeleri için [buraya](#) tıklayın.

Yazar ve yayıncı bu e-kitabı size sadece kişisel kullanımınız için sağlamıştır. Bu e-kitabı hiçbir şekilde kamuya açık hale getiremezsiniz. **Telif hakkı ihlali yasalara aykırıdır. Bu e-kitabın okumakta olduğunuz kopyasının yazarın telif hakkını ihlal ettiğini düşünüyorsanız, lütfen yayıncıyı şu adresten bilgilendirin:**

us.macmillanusa.com/piracy.

Hayat sizi ne kadar zorlarsa zorlasın asla pes etmeyen dünyanın tüm hayalperestleri için. Sizler cesurların en cesurlarısınız ve hepimiz için birer kahramansınız.

Her zaman teselli ve neşe kaynağım olan okuyucularıma. Bana verdiğiniz tüm gülümsemeler için çok teşekkür ederim. Ve benim garip, tuhaf hallerimi anlayan ve kafamın içindeki seslerle beni paylaşmaya istekli olan arkadaşlarıma ve aileme.

Temsilcime, editörüme ve her kitabın olabileceğinin en iyisi olması için bizim adımıza çok sıkı çalışan St. Martin's çalışanlarına (ve redaktörüme). Sizler de bizim sessiz, isimsiz kahramanlarımızıdır. Arka planda çok fazla ateş alıyorsunuz ve yine de her ay hepimizin değer verdiği kitaplara sahip olduğumuzdan emin olmak için karşıt güçler karşısında sürekli ilerliyorsunuz. Yaptığınız her şey için teşekkür ederiz.

Hayali dünyalarımız ve en çok ihtiyaç duyduğumuz saatlerde kaçışımız için bizi uzaklara taşıyacak insanlar olmadan bir günü asla görmeyelim.

PROLOGUE

"Kıyafetlerim nerede? Ve havluma ne yaptın?"

Öfkeli ve meydan okuyan Galene Batur, okullarının erkek soyunma odasında Fain Hauk'la yüzleşirken kesinlikle hissetmediği bir asaletle çenesini kaldırdı.

Onun en büyük düşmanı. Yalancı
piç. İnançsız köpek!

Öfkeden kudurarak, adamın mükemmel çıplak vücuduna bir bakış fırlattı.
Günün erken saatlerinde onu sıcaktan nefessiz bırakacak vücut.

Ama şimdi...

Şimdi o gür, karamel derinin her kemiklerinden sıyrılmasını istiyordu. En çok da onun ihanet dolu kalbini avucunun içinde istiyordu.

"Doğru, değil mi?" diye sordu nefes nefese.

Fain kaşlarını çatarak ona baktı. "Ne doğru?"

"Bir insana aşık mısın?" "Pardon?"

"Sakın inkar etmeye kalkma! Merrell Anatole az önce bana seni ve Omira Antaxas'ı dün seks yaparken gördüğünü söyledi! Dün! Seni bırakıp parti için hazırlanmaya gittikten sonra! Bunu nasıl yaparsın?"

Yüzünün rengi soldu ve kekeleyerek inandırıcı bir yalan ararken en büyük korkusunu doğruladı.

Tam bir dakika boyunca hasta olacağını düşündü. Nefes almakta zorlanırken gözleri yaşlarla doldu. Fain'in birkaç dakika önce ona aptalca bir şekilde sevinçli bir haber vermeye çalışırken gitmesini istemesine şaşmamalıydı. Artık onu sevmiyordu. Merrell haklıydı. Fain'in umurunda değildi. Onu tamamen kaybetmişti.

Bir insana!

"*Bana söz verdin, Fain!*"

Çenesinde bir tik başladı. "Ailelerimiz tarafından. Biz daha okula başlamadan önce.

İkimizin de bu konuda söz hakkı yoktu."

Sanki bunun bir önemi varmış gibi? Söz sözdür. Bir Andarion için evlilik kadar bağlayıcıydı. Ve sözüne sadık kalması gerekiyordu.

Onu onurlandırmak. Doğum gününden bu yana geçen haftalar boyunca ona bir daha dokunmayı reddetmesine şaşmamalı. Ona sahip olduğu her şeyi verdikten sonra yanına bile yaklaşmamıştı. Kalbini ve bedenini.

Onun ruhu.

Şimdi nedenini biliyordu. Ve burada aptalca şekilde onun stralen olabileceğini düşünmüştü. Bununla yaşayabilirdi. Ama bu... *buna* asla inanmazdı. Kıymetli Fain'ine değil. Onu sonsuza dek seveceğine söz vermişti.

Benim için sadece sen varsın, Stormy.

Görünüşe göre öyle değil.

Acı onu boğdu. "Bana ihanet ettin!"

Gözlerini kaçırdı. "Özür dilerim, Galene."

Öfkeyle parmağındaki rehin yüzüğünü kaptı ve adamın suratına fırlattı. Yüzük göğsüne çarpıp sekerek uzaklaşırken hiç tepki vermedi. Kötü nişancılığına lanet olsun! En azından gözünü çıkarabilirdi!

Bunca yıldan sonra bunu ona nasıl yapabilirdi? Sözleri kalbini paramparça ederken gözyaşları onu daha da boğdu.

Daha da kötüsü, hayallerini yıktılar. Buraya onunla en kutlu haberi paylaşmak için gelmişti. Bugün hayatının en mutlu günü olmalıydı.

Bunun yerine, en sefil olanıydı.

Hayır, *o* en sefiliydi!

Aileleri on yıldan uzun bir süre önce onları evlendirdiğinden beri, sadece evlenecekleri gün için yaşamıştı. Tek hayali Fain Hauk ile ortak bir hayat sürmekti.

Şimdi sadece onun onurunu kırmakla kalmamış, bunu bir insanla yapmıştı.

Bir *insanla*! "Giysilerim nerede?" diye tekrar sordu. "Elbiselerime ne yaptın?
havlu?"

İkisini de saklamıştı ama bunu ona söylerse lanet olsun. "Neden *kadınına* sormuyorsun?" Kapıya doğru ilerlemeye başladı.

Fain onu yakaladı. "Galene! Bu hiç komik değil."

Kolunu adamın elinden kaptı ve dişlerini ona doğru gösterdi. "Hayır, öyle değil. Hem de hiç! Beni utandırdın ve bunun için seni lanetliyorum, Fain Hauk. Umarım sonsuza dek ıstırap içinde yaşarsın!"

Kendini toparlayamadan, çıplak kıcını kapılardan içeri, duyarlı varlıklarla (ebeveynler, öğrenciler ve öğretmenler) dolu bir oditoryuma soktu ve kapıları arkasından kilitledi.

Bu onların mezuniyetiydi.

Birden fazla şekilde.

Az önce ona yaptıklarından dolayı içinden küçük bir pişmanlık geçti ama bunun kök salmasına izin vermeyi reddetti. O bunu ve daha fazlasını hak etmişti.

Bu intikamla ilgili.

Bundan sonra herkes ona gülecekti, tıpkı şu anda Fain'e güldükleri gibi. Fain'in onun yerine bir insanı seçtiği bir kez duyulduğunda, hayatının geri kalanında lekelenecekti. Hiçbir saygın aile bir daha onunkini kabul etmeyecekti.

Yaptıklarıyla ikisini de lanetlemişti.

Öyle olsun. Bir kocaya ihtiyacı yoktu. Kalbi *bir insan* dışisine ait olan bir kocaya da ihtiyacı yoktu.

Ve onu kaybetmenin acısı hâlâ içindeydi. Ailesi bunu öğrendiğinde daha da kötülecek bir ıstırap. Onu hayal kırıklığına uğratacaklardı.

Galene süslü duvağını saçından çekti ve serbest bıraktı. Mezuniyeti unutmuştu. Burada onun için daha fazla aşağılanmaktan başka bir şey yoktu ve hayatında yeterince aşağılanmıştı. Oraya çıkıp kendisine gülünmesine ya da acınmasına izin vermeyecekti.

Fain bir insan istiyordu. Saygınlık istiyordu.

Ve tanrılar adına, buna sahip olacaktı. Bugünden itibaren bir daha asla kimseye güvenmeyecekti. O daha iyi biliyordu.

İnsan. Andarion. Fark etmezdi. Duyarlı yaratıklar kullandılar ve yalan söylediler.

Ve hepsiyle işi bitmişti.

"Dua et de seni bir daha görmeyeyim, Fain Hauk." Çünkü bir dahaki sefere onu öldürecekti.

BÖLÜM 1

Topyekûn bir savaşı.

Başkomutan Galene Batur, yaklaşık iki yüz sivilin acımasızca katledildiği bir Andarion karakoluna yapılan Birlik saldırısının raporuna baktı.

Peki ne için?

İnsan kibri mi? Onların aşağı türlerinden nasıl da nefret ediyordu. İnsanlar ona hiçbir zaman sefaletten başka bir şey getirmemişti. Şimdi de ona sayısız Andarion'un hayatına mal olacak yepyeni bir kanlı savaş getirmişlerdi. İğrenç türlerini korumak zorunda kalacak olan sadık askerlerinin hayatına mal olacaktı.

Tüm insan ırkını bombalayarak yok etmeyi ne kadar isterdi.

"Komutan?"

Teğmen komutanının çağrısına omzunun üzerinden baktı. Standart kırmızı ve siyah Andarion komuta üniformasını giymiş olan Talyn sadece ikinci komutanı ve emir subayı değil, aynı zamanda arkasında güvenilebileceği tek erkekti.

Yirmi dokuz yaşında, ondan ve diğer herkesten omuz omuza üstündü. Kaslı ve inanılmaz derecede yakışıklıydı, uzun siyah saçlarını tipik Andarion savaşçı modasına göre örmüştü - kırmızı bir bantla yüzünden uzak tutulan küçük örgüler. Onunla ilgili tek şikâyeti, son zamanlarda takmaya başladığı iyi kesilmiş bıyık ve keçi sakalıydı. Bu hiç de hoşuna gitmeyen bir moda akımıydı. Hem de hiç. Ama o bunun kendisini daha erkeksi ve seksi gösterdiğini düşünüyordu.

Sanki bu bölümlerden herhangi birinde yardıma ihtiyacı varmış gibi.

Yine de onun varlığı kalbinin yumuşamasına neden oldu. Uzanıp onun sevgili yanağına sarılmamak ve şefkatle öpmemek için kendini zor tuttu. Ama birliklerinin geri kalanının önünde böylesine açık bir sevgiyi onaylamayacaktı.

Talyn'i her zaman ilkel ve düzgündü. Her zaman ihtiyatlı. Saygılıydı. "Evet?"

Talyn onu selamladı. "Kraliyet ailesinden size acil bir mesaj getirdim."

Galene irkilmemek için kendini zor tuttu. Tadara saldırı hakkında henüz toplamadığı bilgileri istiyor olmalıydı.

Sunacak daha fazla şeyi olmadığı için iç geçirerek güvenli hatta yöneldi. Kanalı açmadan önce bağlantıyı kulağına yerleştirdi.

Ekranında Tadara Cairistiona eton Anatole yerine Tahrs Nykyrian görünüyordu. Ardılıktan çıkarılan ikiz kardeşinin aksine, Nykyrian beyaz-sarı saçları ve yeşil gözleriyle insan gibi görünüyordu. Andarion köklerine ihanet eden tek yanı bir dizi sivri dişiydi... boyu ve askeri becerisiyle birlikte. İnsan yanını takdir etmese de, örnek savaş siciline ve savaş becerilerine kesinlikle saygı duyuyordu.

Ona sert bir selam verdi. "Majesteleri, bu onuru neye borçluyum?" "Meşgul olduğunuzu biliyorum Komutan ve dikkatinizi bir saniyeliğine bile olsa birliklerimizden ayırmaktan nefret ediyorum ama sizinle görüşmem gereken ciddi bir konu var. İttifak, Birlik'e karşı savaşırken ortak güçlerimizi ve ordularımızı denetlemek için güvenilebileceğimiz tek bir askeri lidere ihtiyacımız olduğuna karar verdi. Aklımıza ilk gelen sizin isminiz oldu ve hepimiz

anlaştık. Bu pozisyonu size teklif etmek istiyoruz."

Sersemlemiş bir halde ona baktı, teklif karşısında hayrete düşmüştü. "Onur duydum, Majesteleri."

"Eğer düşünmek için zamana ihtiyacınız varsa..."

Ciddi miydi? Akli başında kim bunu çevirir ki? Bu, herkesin sahip olmak için cinayet işleyeceği bir rüya randevusuydu. Hayatta bir kez ele geçecek bir fırsat.

Galene, Birleşik Gezegenler Sistemi'nin tüm tarihindeki en büyük askeri harekete komuta edecekti.

"Hayır, Majesteleri. İttifak güçlerine liderlik etmeyi çok isterim. Yalnızca bir endişem var. Kuvvetlerimizin bir kısmının Phrixian ve Caronese olduğunu biliyorum." Kadın düşmanı birlikler ve bir kadın komutandan emir almaktan şiddetle kaçınacak ordular.

"Onlarla ilgilenmek için size bir erkek emir subayı atanacak... saygın bir Tavali komutanı. Aynı şekilde, bir erkekten emir almayacakları için Qillaq ile doğrudan ilgilenmekten de sen sorumlu olacaksın."

Bu kesinlikle doğrudu.

Herhangi bir ordunun her iki cinsiyetle de Andarionlar kadar bütünleşmiş olması nadir görülen bir durumdu. Erkek ya da kadın fark etmezdi. Sadece yetkinlik ve ölümcül beceri önemliydi.

"Ne zaman başlamamı istersiniz?" diye sordu.

"Derhal. Tavali şu anda bir nakliye aracı ve yeni emir subayınızla birlikte size doğru yola çıktı. İkiniz Birlik'in en ağır saldırılarını gerçekleştirdiği en kuzeydeki üslerine uçacaksınız. İhtiyacımız olan tek şey, savaş bitene kadar Andarion donanması için halefinizi belirlemeniz."

Galene Talyn'e işaret etti. "Bunun yapıldığını göreceğiz."

Nykyrian başını ona doğru eğdi. "Gemiye hoş geldiniz Komutan. Tanrılar yüzünüze gülsün. Her zaman."

"Teşekkür ederim, Majesteleri. Sizi, annenizi ve Andaria'yı gururlandıracağıma söz veriyorum."

"Yapacağını biliyorum." İletimi kesti.

Galene, kaderin bu son cilvesini düşünürken boş ekrana baktı.

Vay canına. O, anne babasının daha küçük bir kızken duygusuzca evden kovduğu kızları, Birlik'e karşı savaşta birleşik güçlerine liderlik edecekti. Kazanırlarsa, sonsuza dek ünlü olacaktı. Saygın ve ünlü. Bir zamanlar ırklarını fetih ve kölelikten kurtaran sevgili Savaş Hauk'ları kadar ünlü bir savaş kahramanı.

Kaybederlerse, vatana ihanetten idam edilecekti.

Büyük bir kumar. Ama Andarion donanmasının baş komutanı olarak kaybederlerse zaten ölecekti. En azından askeri liderleri olarak her şey onun elinde olacaktı ve başarısız olurlarsa tek suçlu o olacaktı.

Heyecanla ve biraz da korkuyla Talyn'e doğru döndü.
Güzel beyaz gözleri sevgi dolu bir gururla parlıyordu. "Tebrikler,
Komutan."

Ona gülümsedi. "Seni donanmanın yeni baş komutanı ilan edeceğim."

Başını iki yana salladı. "Seninle Tavalı'ye geleceğim."

"Hayır... sen buraya aitsin."

"Ben sizin arkanıza aidim Komutan. Sizi korumaya. Her
zaman." "Talyn-"

"Anne," diye kelimeyi vurgulayarak, önce kendi adını kullanarak katı askeri davranışlarını bir kenara bıraktığını fark etmesini sağladı. "Sen sana ihanet edebilecek başkalarıyla iletişim kurarken ben burada kalmayacağım. Sana sadık ve suçlamalardan uzak olduğumu bildiğin bir destek personeline ihtiyacın olacak. Şimdi her zamankinden daha fazla. Sen hepimiz için hayatını riske atarken bir an bile geride kalacağımı , beni hiç tanımıyorsun demektir." Bakışları onunkileri yaktı. "Sen git. Ben gidiyorum."

Onu yenmek istedi. Ama nasıl yapabilirdi ? "Sen her zaman benim gururum oldun." "Ve sen de benim aziz annemsin."

Gülümseyerek başını aşağı çekti, böylece yanağını onunkine bastırabildi. "Seni seviyorum, *mi tana*."

"Ben de seni seviyorum."

Elini onun saçlarında dolaştırdı. "Sana kalmanı emretmeliyim." "Sadece beni askeri mahkemede görmek istiyorsan."

Onun saçlarını çekiştirdi. "Beni kışkırtma, haylaz." Onu bırakıp kaşlarını çatarak uzaklaştı. "Komutan İlkin'i çağırın. Onu terfi ettirebiliriz." "Evet, hanımefendi. Ben de şahsen bir Andarion güvenlik ekibi oluşturacağım. senin için."

Galene onun paranoyasına gözlerini devirdi -sanki kendini koruyamazmış gibi. Bunu onunla da tartışabilirdi ama konu böyle şeylere geldiğinde ondan çok daha inatçıydı. Çelik gibi iradesiyle yıllarca savaşmak ona bunu öğretmişti.

"Çabuk halledin."

Onu selamladı. "Emredersiniz, hanımefendi."

Kalbi sevgi ve gururla kabaran Galene, onun emirlerini yerine getirmek üzere gidişini izledi. Tüm evrende sahip olduğu tek aile oydu. İhtiyacı olan tek aile.

Sen bir cerrah olmalıydın Talyn. Beşikten itibaren ona aşılacağı şey buydu. Ama her zaman meydan okuyan oğlu bunu reddetmiş ve ilkokuldan mezun olur olmaz onu takip ederek orduya katılmıştı.

Şeytani küçük sümüklü. İnatçı ve dik kafalı... Tıpkı babası gibi.

Hiç kimse ona ne yapması gerektiğini söyleyemezdi. Tanrılar onun denediğini biliyordu.

Birçok kez.

Şimdi onu savaşa kadar takip edecekti. Bu Talyn için isteyeceği son şeydi. Ama onu bunun dışında tutmanın bir yolu yoktu. Hepsinin bir taraf seçme zamanı gelmişti.

En azından bu şekilde ona göz kulak olabilirim.

Ve bebeğini tehdit eden herkesi parçalara ayırırdı.

İç geçiren Galene, Cairistiona'nın annesini devirip tahta geçmesinden beri evi olan Andarion komuta merkezine bakmak için bir an durdu. Talyn donanmalarını yönettiği neredeyse tüm süre boyunca burada, onun yanındaydı. Yeni bir orduya alışmak tuhaf olacaktı. İşleri yapmanın yeni bir yolu.

Ama uyum sağlayabilen biriydi.

Tamam, pek sayılmaz. Değişimden tutkuyla nefret ederdi. Ama esnek olmadığı konusunda kendine yalan söylemeyi severdi.

Yine de hem kendisi hem de Talyn için yepyeni bir sayfa açılmak üzereydi. Ne getireceğini bilmiyordu ama onu nereye götüreceğini görmek için sabırsızlanıyordu.

İyi rüzgar tüm kötü şeylere esiyor.

Babasının eski bir sözünü hatırlayınca tüyleri diken diken oldu. Sadece bu sefer yanılmış olması için dua etti.

BÖLÜM 2

Bağlantıyı kesip almak için geldikleri Andarion kontenjanını çağırdıklarında Fain midesinin korkuyla daraldığını hissetti.

Senden nefret ediyorum, Jayne. İşte bu yüzden arkadaşı yoktu. Neden onları istemiyordu. Çünkü her zaman ona böyle şeyler yapıyorlardı.

Kardeşi Dancer ve Dancer'ın arkadaşı Jayne, kendisinden milyonlarca güneşin ateşiyle nefret eden bir kadının emir subayı olması için gönüllü olmasının komik olduğunu düşündüler.

Değildi.

Galene Batur'u en son gördüğünde, kıcını halka açık bir arenaya sokmuş ve kapıyı kilitlemişti. Bunun için dayak yemişti, üstelik sadece bu uygunsuz görüntüden dehşete düşen anne ve babası tarafından değil.

Galene'nin bu sefer ona ne yapacağını görmek sabırsızlanıyordu.

Muhtemelen beni vurur.

Eğer şanslıysa.

Eğer gerçekten şanslı olsaydı, taşaklarında olmazdı.

Sinirli bir şekilde iç geçirerek, bu işi bitirmek için ayağa kalktı. Kaçınılmaz olanı ertelemeye gerek yoktu. Pek çok şey olabilirdi ama bir korkak asla bunlardan biri olmamıştı.

Ve daha önce vurulmamış gibi değildi. En azından bu sefer savaş zırhı giymişti. Onu başından ya da kasığından vurmadığı sürece bu karşılaşmadan sağ çıkabilirdi.

En azından fiziksel olarak.

Haysiyet... bir sorun olabilir. Bu sefer yedide yedi yaptılar.

Kapının yanında durdu ve kasıklarıyla anatomisinin korumak istediği bir kısmına gelebilecek her şey arasına fazladan bir koruma katmanı ekleyebilmek için kaskını indirdi. Dürüst olmak gerekirse, bu noktada neden olduğundan emin değildi. Artık onu kullanmak için pek şansı yoktu.

Sakin oraya gitme.

Chayden onun sırtını sıvazladı. "İyi misin Hauk? Kusacakmış gibi görünüyorsun."

Fain arkadaşına ters ters baktı. *Fırlatmak mı?*

Hayır... Öldürmek. Kesinlikle.

"Ben iyiyim."

Fain'in küçük kardeşi nezarethaneden çıkıp onun yanında durdu. "Chay'e katılıyorum. Biraz yeşil görünüyorsun, *Drey*."

Kardeşi alnına dokunmak için uzandığında Fain Dancer'ın elini savuşturdu ve ona tokat atma isteğine zorlukla karşı koydu. "Ben Omira'yla kaçtığımda senin daha çocuk olduğunu biliyorum. Ama onunla evlenmeden önce bir Andarion kadınına söz verdiğimi hatırlıyor musun?"

Dancer'ın çenesi düştü. "Hayır. Öyle bir şey hatırlamıyorum. Kime söz vermiştiniz?"

Fain önlerinde alçalan rampaya baktı. "Başkomutan Galene Batur."

Fain rampadan aşağı, onu oracıkta öldüreceğinden emin olduğu kadına doğru ilerlerken Dancer'ın küfürleri kulaklarında çınlıyordu. Toplanan Andarion askerlerini tararken, miğferini dikkatle yerleştirdi.

Ne olur ne olmaz.

Bakışları sanki sihirle oraya çekilmiş gibi doğrudan ona yöneldi. *Kahretsin*, aklından geçen ilk düşünce buydu. Tüm Andarion kadınlarında olduğu gibi Galene de muhteşem bir genç kızdı. Ama onları bekleyen yetişkin savaşçı, türünün en seksi ve en güzellerinden biri olmalıydı. Andarionlar insan meslektaşlarından çok daha yavaş yaşlandıkları için, otuz yaşından daha yaşlı görünmüyordu.

Uzun boylu, kıvrak ve zarif, standart kırmızı ve siyah Andarion savaş kıyafeti giymişti. Saatlerce süren çıplak aktivitelerle özel olarak tapınılmak için yapılmış bir vücudu saran bir vücut.

Ve sık sık.

Kadının o uzun bacaklarını etrafına sardığı istemsiz bir görüntü zihninden geçerken nefesini sertçe içine çekti. Uzun zamandır bir kadından bu kadar etkilenmemişti. Onu son gördüğünden beri.

Her yanı tetikteydi ve nefes nefese kalmıştı.

Ve kasıklarındaki kask için şimdi iki kat daha mutluydu. *Daha bol bir pantolon giymeliydim.* Bu kadar sertleşmişken oturmak zorunda kalırsa Tanrı yardımcısı olsun. Sadece bu acı bile onu öldürebilirdi.

Odaklan.

Söylemesi yapmaktan çok daha kolay bir şey.

Ne düşünüyordum ya da ne içiyordum da

Bu mu?

Genç ve aptal olması bunu tam olarak karşılamıyordu. Ama sonra, elini zorlayan hafifletici koşullar olmuştu. Onunla kalmasını tamamen söz konusu olmaktan çıkaran şeyler. *Belki de kalmak için daha çok mücadele etmeliydim.*

Evet, doğru. O kadar basit değildi.

Bir dövüşü kazanabilirdi. Başının üzerinde tuttukları şey tamamen kontrolünün dışındaydı ve durdurmak için genç yeteneklerinin ötesindeydi.

Yukarı baktı ve onun bakışlarıyla karşılaştı. Vücudu daha da sertleşirken boğazı kurudu ve eskiden ona nasıl baktığını hatırladı.

Sanki onun aziz kahramanıymış gibi.

Ve ben onu becerdim. Kötü bir şekilde.

Evet, hayatı boyunca yaşadığı cehennemi hak etmişti. Her şeyin farklı olmasını ne kadar isterdi. Özellikle de ikisi arasında. Omira'ya aşık olmuş olsa da, çocukken Galene için hissettiklerinin yanında bu hiçbir şeydi. Bu onun ilk ve tek gerçek aşkıydı.

Kaçan ve hayatının her dakikasında ona musallat olan kişi.

Tek gerçek pişmanlığı.

Hayattaki en kötü kararlar her zaman korkudan aldığımız kararlardır. Babasının bu sözü her söylediğinde ne kadar haklı olduğunu kabul etmekten nefret ediyordu. Ama hayat ona babasının ne kadar bilge olduğunu göstermişti.

İlk başta bakışları onun yanından geçip peşinden giden diğer Tavalı'ye kaydı.

Onun kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Ta ki Tavalı maskesini indirip yüzünü gösterene kadar.

* * *

Galene, Tavalı mürettebatının askeri düzeni ve disiplininden etkilenmişti - vahşilikleri kadar kurallara ve sosyal geleneklere açıkça aldırmamalarıyla da ünlü olan kanun kaçağı korsanlardan hiç beklemediği bir şeydi bu. Her biri farklı uniformalar ve savaş kıyafetleri giyse de, disiplinli bir ordu gibi hareket ediyorlardı.

Kendilerine ait, sıkı sıkıya bağlı oldukları bir dizi yasaları olduğu söylenmişti ama buna inanmamıştı.

Şimdiye kadar.

Bu etkileyiciydi. Ve onlara liderlik eden kişi devasa bir savaşçıydı. Boyu Talyn'e eşitti ki bu herhangi bir tür için oldukça büyük bir başarıydı. Uzun boylu ve geniş omuzlu, örgülü saçları ağarmış sarı şeritlerle süslü, ortalama bir Andarion erkeğinden bile daha kaslıydı.

Ve bu havalı ...

Erkeksi ve ağız sulandırıcıydı. Kendinden emin. Adamın türü hakkında hiçbir fikri yoktu ama her neyse, adam türünün hakkını veriyordu.

Adam durup tüm ağırlığını sol bacağına vererek ayağa kalkana kadar böyle düşünmüştü. Talyn'in özellikle çevresinden rahatsız olduğu zamanlarda tercih ettiği duruşa benzeyen bu hakim duruş karşısında neredeyse gülümseyecekti.

Savaş boyalı yüzünü gizleyen siyah ve kırmızı maskeyi indirmek için bir elini yavaşça kaldırırken Tavalı'nın bakışları onunkileri rehin aldı.

Andarion. Bu onun beyaz gözlerini açıklıyor.

Tam adamın yakışıklılığını takdir ederek nefesini içine çekiyordu ki, farkına vardı. Evet, artık yaşlanmıştı ve sakalları üç gündür uzamıştı ama o gururlu çene hattını tanıyordu. Bir zamanlar onu ateşleyen o mükemmel, muhteşem yüz hatlarını ve karamel tenini tanıyordu.

Aslında hâlâ öyleydi. Sadece şehvet yerine, içini çiğ, katıksız bir öfkeyle dolduruyorlardı.

Tamamen içgüdüsel bir tepki vererek blasterını çıkardı ve ateş etti. Atış tam göğsüne, kayıp kalbinin olması gereken yere isabet etti.

O yere düştüğünde ve diğer Tavalı blasterlarını çıkarıp nişan aldığı anda tam bir kaos patlak verdi. Yanındaki Andarion askerleri de öyle.

Kendini onun önüne atan Talyn silahı onun elinden çekti. O ve kişisel koruması olarak seçtiği on Andarion, onunla diğerleri arasında bir duvar oluşturdu.

"Sihhiye!" diye seslendi insan bir Tavalı Andarion dilinde. Bir Sentella askeri "Tutuklayın onları!" diye bağırdı.

Galene Talyn'in omzunun üzerinden bakınca Fain'in küçük kardeşi Dancer Hauk'un askerlere kendisini ve ekibini korumaları için seslendiğini gördü.

Talyn onu korumak için yaklaştı.

"Hayır!" *Kendi* aptallığından bile daha aceleci bir şey yapmasını engellemek için oğlunun kolunu tuttu. "Geri çekil!"

Talyn öyle yaptı, ta ki bir asker bileklerini kelepçelemeye gidene kadar. "Çek ellerini onun üzerinden!"

Onu tekrar yakalayamadan, Talyn sekiz Tavalı'yi ve kendilerinden iki kişiyi ayaklarının dibinde kanlar içinde yere serdi. Her iki elinde de birer blaster olan Talyn diğerlerini uzakta tutarken, kendisini onun önünde tuttu. "Hastaneye ücretsiz bir yolculuk ve ücretli izin isteyen başka biri var mı?"

"Talyn!" diye bağırarak elini onun omzuna koydu. "Yeter! Herkes sakın olsun."

Dancer blasterını Talyn'in kafasına doğrultmuştu. "Sanırım bunu siz başlattınız Komutan, kardeşimi vurduğunuzda."

"Ve şimdi buna bir son veriyorum. Herkes silahlarını indirsin!" Hepsi tereddüt etti.

"Dancer!" Fain ayağa kalkarken homurdandı. "Silahını bırak." Dudağını ısırarak yüzünü buruşturdu ve kıza dik dik baktı. "Bunu hak ettim."

Dancer ancak o zaman blasterını indirdi.

"Talyn," dedi elini Talyn' kolunda gezdirip hedefini yere doğru iterken nazikçe. "Her şey yolunda."

Adam ona bakıp silahlarını yere bırakmadan önce kaslarının tartışarak gerildiğini hissetti. Tavalı onu kelepçelemek için öne atıldı. Onu tekrar kelepçelemeye gidene kadar itiraz etmedi.

Talyn kimsenin gözünü kırpamayacağı kadar hızlı bir şekilde kendisine en yakın iki muhafızı yere serdi ve ayağını kullanarak blasterini tekrar eline aldı. Kendini onunla diğerlerinin arasına soktu. "Komutana bir el atın ve bana yardım edin, hepimizi geberteceğim orospular!"

Talyn'in silahı kendilerine doğru yaklaşmakta olan Dancer'a geri döndüğünde Fain'in bakışları karardı. Fain inanılmaz bir hızla Talyn'e saldırdı.

Galene'nin başı dönerken soğuk dehşet onu tüketti. Hem Fain hem de Talyn eski Andarion Yüzüğü savaşçılarıydı. Ve şu anda gözlerinde ölümle dövüşüyorlardı. Eğer hızlıca bir şeyler yapmazsa, birbirlerini parçalayacaklardı.

Darbelerden kaçarak kendini onların arasına soktu ve onları karşı tarafa itti. "Yeter!" diye kükredi.

Dancer, Fain'i kolundan tutmak için ilerledi.

Göğsünü, onu vurduğu yerden tutan Fain, dudaklarındaki kanı yere tükürdü. Nefretini Talyn'e yöneltti. "Bir daha kardeşime nişan alırsan, o lanet omurganı sökerim, serseri!"

Talyn bu tehdit karşısında irkilmedi. "Komutana bir daha el kaldırırsan, seninki ve onunki de dahil olmak üzere buradaki herkesin kıcını parçalarım *ihhtiyar*."

Bu iki ucu keskin hakaret karşısında nefesini sertçe içine çekti. Sadece Fain'in daha yaşlı olması değil, aynı zamanda Andarion olmadığını ima etmek... bu onların türüne atılabilecek en kötü tokattı.

Fain, Galene'in elini önündeki askerin kalbinin üzerine koymasını izlerken patlamış dudağını yaladı.

"Her şey yolunda, *mi courani*," dedi nazik bir tonda, erkek askere değerli kalbini çağıran bir sevgi ifadesi kullanarak. "Geri çekilin."

Asker ona bakarken gözleri yumuşadı ve elini kendi eliyle kapattı. Başını eğerek elini dudaklarına götürdü ve geri adım atmadan önce öptü.

Ama gerekirse onu yine bedeniyle koruyamayacak kadar da değil.

Fain iğrenerek Dancer'ın bakışlarıyla karşılaştı ve başını salladı. Galene kendine tam bir oyuncak çocuk seçmişti. Çocuk iriydi, hatta bir

Andarion. Fain bunu kabul etmekten ne kadar nefret etse de, o piç dövüşebiliyordu. Yaptığı şey gerçekten etkileyiciydi.

Ve bunu ne kadar kolay başardığını.

"Senin için biraz genç değil mi?" Fain ona küçümseyerek sordu.

Galene alaycı bir ifadeyle onu kıştırdı. "Kiminle yaşadığının seni ilgilendirdiğini sanmıyorum."

Böyle skandal bir ilişkiyi herkesin önünde açıkça itiraf ettiği için Fain'in çenesi düştü. Evli olmayan komutanların personeliyle yatması duyulmamış bir şey olmasa da, genellikle bu konuda son derece ihtiyatlı davranırlardı. Nadiren gösteriş yaparlardı.

Adam ona kaşlarını çatı. "Sürprizlerle dolu değil misin?"

Yüzünü sert bir ifadeyle buruşturdu. "Erken öğrendim... en iyisinden."

Bir adım öne çıktı. Talyn

de öyle.

Galene onları tekrar birbirinden ayırdı. "Çocuklar! Yeter!"

Fain onlara güçlü bir sözlü bomba atmadan önce dudağını büktü. "Az önce ikinizin de Andarion kraliyet ailesinin bir üyesine saldırdığınızın farkında mısınız?"

Galene ağzı açık kaldı. "Affedersiniz?"

Dancer kendini beğenmiş bir sırıtış attı. "Tadara kardeşimi evlat edindi."

Fain bunun oyuncağının gözlerindeki ateşin bir kısmını almasını bekliyordu. Ama öyle olmadı. Meydan okuyan ve umursamaz bir tavırla, bu haber karşısında küçümseyerek homurdandı.

"Talyn!" Galene çocuk daha konuşmadan tersledi. "Tek kelime daha etme. Ciddiyim!"

Başını saygıyla eğdi. "Evet, Komutan." Ama bakışlarından fikrini saklamakta zorlandığı anlaşılıyordu.

Ve bu mutlu bir şey değildi.

Fain onun küçümsemesine kendi küçümsemesiyle karşılık verdi. "İkinizi de tutuklatmalıyım."

"Dene bakalım," dedi erkek kibirli ve alaycı bir sırıtışla. "Onlar beni kelepçelemeden önce ölmüş olacaksın.... Eğer tekrar hapse gireceksem, yaşlı adam, bunun hakkını vereceğim."

"Talyn!"

Galene uzanıp elini saç örgüsüne gömdüğünde ve oğlanı bakışlarıyla buluşmaya zorladığında çenesinde bir tik başladı. Ancak o zaman gözlerindeki ateş söndü.

Yanağını onunkine bastırdı ve alnından öpmeden önce kulağına fısıldadı. Bakışları bir süre daha onunkileri tutarken eli keçi sakalının üzerinde oyalandı.

Sonunda sakinleşen asker bir adım geri çekildi.

Fain bakışlarını buradaki diğer Andarionların üzerinde gezdirdi. Askerlerinden hiçbirinin bu gösteriyi yadırgamaması, Galene'in ikinci komutanıyla olan açık ilişkisi hakkında her şeyi anlatıyordu.

Normalde, Andarionlar toplum içinde birbirlerine asla dokunmazlardı. Evli çiftler bile. Kavga etmedikleri sürece, birbirlerinden her zaman saygılı bir mesafede durmak onların geleneği idi.

Çocuğa karşı şiddetli, yersiz bir nefret onu tüketti. Neden umursadığı ya da kalbindeki kıskançlığı neden hissettiği hakkında hiçbir fikri yoktu ama . Ve o çocuğun kellesinin uçurulmasını istiyordu.

Son karşılaşmalarından sonra Fain'in tüm hayatı cehenneme dönmüş olsa da, Galene'in çocuk sevgiliyle tam bir rüya yaşadığı açıktı.

Sağlık görevlileri Fain'in yaralarıyla ilgilenmek için geldiklerinde Galene geri adım attı.

Dancer'ın bakışlarıyla karşılaştı. "Ofisime çekilelim, orada derhal Tadara Cairistiona ile temasa geçip olanları kendisine bildireceğim. Eğer hala tutuklanmamı istiyorsa, kendimi onun otoritesine teslim edeceğim. O zamana kadar..." Kıvrılmış dudağını Fain'e doğru çevirdi. "Umarım yaraların yüzünden acı çekerek ölürsün."

Ve onunla birlikte uzaklaştı.

Talyn onun peşinden gitmeden önce nefret dolu bir bakış daha fırlattı. Sadık bir köpek yavrusu gibi.

Küçük piç kurusu.

Evet, tamam, büyük piç, ama yine de ...

Doktor, Fain'in yaralarını görünce alçak sesle, şeytani bir kahkaha attı. Özellikle de şimdiden şişmeye başlayan ve bir anne gibi yanan gözündeki yarayı. "Görüyorum ki komutanın korumasıyla karşılaşmışsın. Ne yaptın peki? Onunla yanlış bir ses tonuyla mı konuştun?"

Fain, Andarionlu kadına kaşlarını kaldırarak baktı. "Bu tür şeyleri çok sık yapar mı?"

Onun gözlerini incelerken homurdandı. "Aslında senden hoşlanıyor olmalı." "Nasıl yani?"

"Hâlâ nefes alıyorsun. Normalde komutana doğru yüzünü buruşturan herkesi öldürür."

Fain sedyeye oturup patlama yarasını incelemek için göğüs plakasını çıkarmalarına izin verdiğinde Dancer iç çekti. "Özür dilerim, Fain. Onun kötü biri olduğunu söylediğinde seni dinlemeliydim. Senden *bu* kadar nefret edeceğini hiç düşünmemiştim. Bu seviyede şiddete motive ettiğin tek kişinin ben olduğumu sanıyordum."

Fain göğsünün ortasındaki kanayan yaraya baktı. Tavalı zırhından başka bir şey giyiyor olsaydı, bu kurşun onu anında öldürebilirdi. Bu haliyle canı çok acıyordu ve birkaç gün moraracaktı ama yaşayacaktı. "Beni tekrar gördüğüne sevinmeyeceğini tahmin etmiştim. Ancak bana olan nefretinin derecesini hafife almışım."

"Ona ne yaptın?" Chayden, Fain'in kasıklarına dayadığı miğferi aldı.

Fain, Chay'in sorusunu yanıtlamadan önce Dancer'ın bakışlarıyla karşılaştığında sertçe yutkundu. "Bir insanla evlenmek için nişanımızı bozdum."

Doktor onun sözleri karşısında nefesini sertçe içine çekti.

Bir insan olarak Chayden bunun nasıl bir tokat olduğu ve Galene'e kendi toplumlarında neye mal olacağı hakkında hiçbir fikre sahip değildi. "Öyle mi? Ne olmuş yani?"

Doktor homurdandı. "Bir seni gerçekten sevmiş olmalı." "Neden?"

"Seni iki gözünün ortasından vurmadı."

* * *

Galene ofisinin kapısı kapandığında sertçe yutkundu ve tadara'yı aramak için harekete geçti. Talyn nihayet onunla konuştuğunda daha kumandaya uzanmamıştı bile.

"Demek bu benim babam." "Pardon?"

Derin bir iç çekti. "Sebepsiz yere böyle saldıracağın başka bir erkek yok. Sadece Fain Hauk."

Adamın duygusuz ses tonu karşısında gözyaşlarına boğuldu. "Madem biliyordun, neden ona saldırdın?"

"Annemin üzerine yürüdü. Bunu kimse yapamaz. Kim ya da ne olduğunuz umurumda değil."

Talyn'i kendi pervasızlığı yüzünden öldürebilirdi... ki bu ona Fain'den miras kalmıştı. "Benim için kendini tehlikeye atmamalıydın. Sen daha iyi bilirsin."

Umursamazca omuz silktilti. "Beni korumak için tereddüt etmedin." "Ben senin annenim."

"Ve ben senin oğlunum... beni yetiştirdiğin gibi."

Bunun için ona sarılma arzusu ile çocukken yaptığı gibi poposuna şaplak atma arzusu arasında kaldı. "Sana doktor olmanı söylemiştim, değil mi?"

Ona küstahça bir sırıtiş attı. "Beni sert biri olarak yetiştirdin. Senin gibi. Bir doktor cübbesi giyip başkalarına hizmet etmek için değil."

"Dikkatli ol," diye uyardı onu, "seni hâlâ dizime kadar büyük ya da yaşlı değilsin."

Kadının tehdidi karşısında alaycı bir şekilde homurdandı.

"Denediğini görmek isterim." Onun kışını patlattı. "Küstah çocuk."

Bağlantısı vızıldarken gözlerindeki ışık söndü. "Bu Tadara mı?"

"Büyük ihtimalle."

Talyn ona, onun için ölmekten daha fazlasını yapabileceğini söyleyen samimi bir bakış attı. "Sana zarar vermelerine izin vermeyeceğim Matarra. O değersiz bok parçası için değil."

"O senin baban, Talyn. Ona hakaret etmene izin vermeyeceğim." Gözlerini kaçırırken çenesindeki tik yeniden ortaya çıktı.

Bağlantısına cevap vermek için harekete geçti. Tahmin ettiği gibi, arayan Tadara Cairistiona'ydı. "Ne oldu?" diye sordu söze girmeden.

Galene saygıyla başını eğdi. "Beni affet, *mu tadara*. Hazırlıksız yakalandım ve duygularımın beni ele geçirmesine izin verdim. Yeni bir oğul evlat edindiğini bilmiyordum. Bana bir oğlumuz olduğunu söylemeliydin.

yeni bir kraliyet ailesi üyesi olduğunu ve Tavalı ile birlikte geleceğini söyledi."

Kraliçenin yüzündeki ifade sert ve ölümcüldü. "Sadece biz varız, Galene. Kararı vermeden önce bu meseleye senin tarafından bakmanı istiyorum. Ve tüm hikayeyi istiyorum."

Galene'in bakışları Talyn'e kaydı. "Hauk öz annesi tarafından reddedilmeden önce, ben ona söz vermiştim."

Cairistiona nefesini sertçe içine çekti. "Fain seni evlendiği insan için mi terk etti?"

Başını salladı. "Onun yaptıkları yüzünden kendi ailem tarafından terk edildim ve rezil oldum."

"Başka bir şey söylemeyin Komutan. Anlıyorum. Sizin yerinizde olsaydım onu ben vururdum."

Tanrılara şükür Tadara çok anlayışlıydı. Ama sonra birlikte onlarca yıllık bir geçmişleri oldu. Ve birbirlerine karşı kırılmaz bir sadakatleri vardı.

"Özür dilerim Tadara. Fain'in kimliği hakkında biraz uyarılmış olsaydım, daha iyi idare ederdim. Ama onu memnun edemediğimi söylediği günden bu yana onu ilk kez görüyorum."

Cairistiona'nın spekülatif bakışları Galene'nin yanından geçip Talyn'e yöneldi. "O Talyn'in babası mı?"

Galene dişlerini sıktı. Talyn'in babasının kim olduğunu ondan başka sadece iki canlı biliyordu. Talyn ve yıllar önce Galene ona hamileyken sokaklarda yaşarken onu yanına alan büyük büyükannesi.

Ama kraliçesine yalan söylemek ölüm fermanıydı. "Evet, Majesteleri." "O biliyor mu?"

"Oğlumdan hiç böyle sırlar saklamadım. Talyn biliyor. Babası bilmiyor."

Cairistiona acı bir kahkaha attı. "Talyn?"

Bir adım öne çıkıp annesini selamlamadan önce ona endişeli bir bakış attı. "*Mu tadara?*"

"Görünüşe göre artık kraliyet mensubusun, çocuğum. Benim torunum. Andaria'dan bir tiziran."

Çenesi gevşedi. Şimdiye kadar tam bir soydan gelmiyordu. Bu nedenle, evlilik de dahil olmak üzere pek çok Andarion avantajından yararlanamıyordu. Bu

İkisinin de uzun zaman önce acı bir gerçek olarak kabul ettiği bir Şey.

Şimdi...

"Ne söyleyeceksin, Tiziran Talyn?"

Konuşmadan önce sertçe yutkundu. "Bilmiyorum, Majesteleri."

"Yaya," diye Őakayla düzeltti Cairistiona, büyükanne için kullanılan Andarion terimini kullanarak. Adamın yakışıklı yüzündeki Şaşkın ifadeye güldü. "Nefes al, ocuğum. Unutma, bir zamanlar kucağıma oturup boyama yapardın, kğıtlara resim izerdin ve okul ödevlerini yapardın.... alıŐmanın biraz zaman alacağını biliyorum. Baban da unvana alıŐmakta aynı sorunu yaşıyor. Ama zamanla alıŐacaksın."

Dikkatini Galene'e geri verdi. "Görünüşe göre torunumu öz annesini koruduğu için cezalandıramam. z babasından bile. Normalde bu saldırı için kelleni almam gerekirken, koşullar hafifletici oldu. Bu nedenle ve Fain'in yaŐayacađı ve motivasyonunuz konusunda oldukça anlayışlı olduğu gerçeğini göz önünde bulundurarak, bu olayın cezasız kalmasına izin vereceğim. Ama bir daha tekrarlamayalım, olur mu?"

"Asla, Majesteleri."

"Cairistiona ya da Matarra, Galene. Ne de olsa sen torunumun annesisin. Bu nedenle, ikiniz için de kraliyet muhafızlarından oluşan bir birlik göndereceğim. Talyn, tiziran olarak askerlik hizmetinden muaf tutulabilse de, biz savaŐtayken yanınızdan ayrılmaya niyeti olmadığını varsayacağım." Ona sorgulayıcı bir bakış attı.

"Benim yerim annemin yanı."

Cairistiona gururla gülümsedi. "Gerçek bir Andarion gibi konuştun." Bakışları Galene'ye döndü. "Eğer çocuğunun babasını katletmekten kaınabilirsen, bunların hiçbiri olmamıŐ gibi devam edeceğiz. Bu kabul edilebilir mi?"

"Evet,

Majesteleri."

"Cairistiona."

Galene tekrar konuşmadan önce tereddüt etti. "Cairistiona... Sanırım görevimden ayrılmamı isteyeceksiniz-"

"Hayır. Birleşik kuvvetlerimizin komutanı olarak devam etmeni istiyorum. Bizi yönetmek için hâlâ en nitelikli kişi sizsiniz. Ve sizin dmende olmanız, diğer uluslardan bir komutana göre bana çok daha fazla güven verir."

"Benim için onurdur, Anne... Matarra?"

Cairistiona onaylayarak gülümsedi. "Çok iyi. Fain'e çocuğundan bahsedeceğimden de korkma. Bu senin görevin." Derin bir iç çekti. "Şimdilik, ek korumanın ikinizin ona saldırmadığınızdan emin olmak için olduğunu söyleyeceğim. Ancak, değerli küçük Lorina'mızın bir tiziran olarak sahip olacağı bazı avantajlar var. Eminim ikiniz de bunları onun için isteyeceksiniz. İkiniz de hazır olduğunuzda bana haber verin, Talyn için halka bir duyuru yapacağım."

Galene başını ona doğru eğdi. "Teşekkür . Her şey için."

"Bana henüz teşekkür etme, Lena. Bu felaket için tüm işaretlere sahip. Birlik ile savaştayız. Kaybedersek, hepimiz bunu hayatlarımızla ödeyeceğiz. Son beş yüz yıldır tüm dünyalarımıza hükmeden örgüte karşı ihanet ettik. Tanrılar hepimizin yanında olsun." Sonra da yayını kesti.

Gerçekten de öyle. Galene oğluna doğru döndü. "Tuhaf, bu sabah uyandığımda günün böyle geçeceğini düşünmemiştim."

Talyn güldü. "Ben de öyle."

Onun kendi dünyalarındaki yeni yerini sindirirken bakışları yumuşadı. Bunu fazlasıyla hak etmişti ve onun için daha iyisini dileyemezdi. "Tiziran Talyn. Kulağa çok hoş geliyor."

Onun sözleriyle alay etti. "Ben bir tiziran değilim, Matarra. Bu hiçbir şeyi değiştirmez."

"Bu her şeyi değiştirir. Seninle bir yeleksiz olduğun için alay eden tüm o piçleri susturuyor. Ne zaman onlara doğru baksan burun kıvrıran ve sadece benim soyumdan geldiğini öğrenen tüm o kindar kaltaklar. Bu haberi duyduklarında kendi safralarında boğulmalarını görmek için sabırsızlanıyorum."

Yine de başını bariz bir umursamazlıkla salladı. "Benim hakkımda ne düşündükleri hiç umurumda olmadı."

Bu ne yazık ki doğrudu ve o da bunu biliyordu. Ama onun hakkında ne düşündüklerini önemsemişti. Küçük bir çocukken onun güzel yüzündeki çok fazla gözyaşını silmişti. Ona fahişe ve daha kötü şeyler diyenlerle girdiği kavgalar yüzünden kanayan burnuna bakmıştı.

Ve babasının soyundan gelmediği için kadınlar onu acımasızca reddettiğinde genç kızın gözlerindeki sessiz acıyı görmüştü. Sadece annesinin kırık soyu. Ona karşı çok acımasız davranmışlardı.

Bir zamanlar Fain ve ailesinin Anatollerle olan kan davası yüzünden askeri rütbesi bile acımasızca elinden alınmıştı.

Babasının yaptıklarının doğrudan bir sonucu olarak çok acı çekmişti. Fain onları terk ettiği için. Fain'den her şeyden çok bunun için nefret ediyordu. Kendi aşağılanmasıyla başa çıkabilirdi. Yolunu kendi özgür iradesiyle seçmişti.

Talyn'in içini en çok yakan, ona haksız yere verilmiş olan şeydi.

Oğlunun katlanmak zorunda kaldığı şey, babasından intikam almak için can atmasına neden olmuştu. Gururlu, değerli bebeği bunların hiçbirini hak etmemişti.

Gözyaşları onu boğdu. "Sen her zaman benim cesur şampiyonum oldun." Diğer herkes onu terk ettiğinde, Talyn onun yanında kalmıştı. Her zaman saygılı bir evlat olmuştu.

Belki sözlü olarak değil. Babasının sınırlı fitiline sahipti ve onun öfkesini ve kısıtlamasını birçok kez test eden ölümcül iğneleme yeteneğine sahip akıllı bir ağzı vardı.

Ama kalbi her zaman sadıktı. Her zaman sevgi doluydu.

Her zaman vahşi. Onun vahşi küçük Lorina'sı.

"Tiziran olmayı hak ediyorsun."

"Unvanlar benim için hiçbir şey ifade etmiyor. Bunu biliyorsun."

Onun için sadece emir subaylığı rütbesi önemliydi. Onunla birlikte olabilmek ve ona göz kulak olabilmek için rütbesini olabildiğince hızlı bir şekilde elde etmek için delicesine çalışmıştı. Babasının prestijli askeri soyundan yoksun olduğu ve babasının çocukluk düşmanlarının doğrudan komutası altında olduğu bu onun için iki kat daha zor olmuştu.

Bu yüzden küçük bir çocukken Andarion Ringi'nde ödüllü bir boksör olmaya zorlanmıştı. Kazandığı her unvanla birlikte, askeri rütbesinin de kanıtlanmış dövüş becerilerine uygun olarak yükselmesi gerekiyordu. Yine de üzerine o kadar çok kaya fırlatılmıştı ki, diğer Andarionların aksine, olması gerektiği gibi olmamıştı.

Ama babasının soyu olmasa bile, ona diğer askerlerine olduğundan daha sert davransa bile, en genç askerlerden biri olmak için yükselmişti.

Andarion ordusunda subaydı. Şu anki rütbesine, çoğu kişinin zorunlu hizmetlerine yeni başladığı bir yaşta ulaşmıştı. Hepsini güvende tutmak için kelimenin tam anlamıyla hayatını ve uzuvlarını riske atmıştı.

Onu gururlandırmıştı.

"Böyle şeyler hakkında hiçbir şey düşünmüyor olabilirsin Talyn. Ancak bu başkaları için geçerli değil ve evlenip kendi aileni kurmayı ne kadar çok istediğini biliyorum."

Gözlerini kaçırdı ama bu, onun içinde bunca yıldır mahrum bırakıldığı bir şeye duyduğu acı özlemi görmesine yetmedi.

"Aynen öyle. *Seni* tanıyorum oğlum. Tiziran olarak, artık hoşuna giden herhangi bir kadını seçebileceksin."

Onun sözleriyle alay etti. "Eğer kraliyet unvanım olmadan onlar için yeterince iyi değilsem, bu yüzden onları istemediğime eminim. Ayrıca, Felicia'mı seviyorum. Hayatımda olduğu için ona minnettarım ve şanslıyım."

Galene onun sözleri karşısında alaycı bir tavır takındı. Felicia'yı Talyn'in özgür olduğu zamanlarda onunla ilgilendiği için çok sevse de gerçeği biliyordu.

Felicia hâlâ ücretli bir refakatçiydi, üstelik tam bir soydan da yoksun, sözleşmeli bir metres. Bir Talyn, Felicia'nın soyundan gelenler için duyulmamış bir tarzda tutmak için en yüksek doları ödemek zorunda kalmıştı. Felicia'nın ilk sözleşmesindeki adaletsiz şartlar Galene'i hâlâ rahatsız ediyordu. Başka hiçbir Andarion erkeği böyle bir saçmalığı imzalamaya ya da Talyn'in onun hizmetleri için harcadığı kredileri harcamaya zorlanmazdı.

Ya da yapmak zorunda kaldığı gibi ajansından kontratını satın almak için. Galene o kabusu ve bunun Talyn'e neye mal olduğunu hatırlayınca irkildi.

Ama o ve Fain yüzünden Talyn'in sosyal konumu bir köleninkinin bile altındaydı. Ne kadar çok savaş unvanı kazandığı önemli değildi. Askeri bir kahraman olarak ne kadar atıf ve ödül kazandığı. Hâlâ yasal olarak evlenemiyordu.

Ücretli bir refakatçi bile.

Daha da kötüsü? Tüm Andaria'da sadece bir yoldaş komisyoncusu onunla sözleşme yapmaya istekliydi. Diğerleri kapılarını kaba bir şekilde yüzüne kapatmış, ona hayatında bir dişi için başka seçenek bırakmamıştı.

İrkları için önemli olan tek şey unvan ve soydu. Soy ne kadar safsa, o kadar iyi ve bir Andarion o kadar çok seçeneğe sahipti.

Fain onunla olması gerektiği gibi evlenmiş olsaydı, Talyn askeri bir prensin tüm gururuna ve onuruna sahip olacaktı. Bunun yerine Fain onları terk etmiş ve soyunu da beraberinde götürmüştü.

Ama artık Fain'in yeni bir soyu olduğuna göre, Talyn geleceğinin geri kalanını kurtarabilirdi. "Babanın kanı sana benim asla veremeyeceğim her şeyi veriyor."

"Bana önemli olan tek şeyi verdin."

Adamın yanağını okşayarak başını salladı. "Uzun zaman önce evlenmeliydin. Şimdiye kadar en büyük çocuğun için Endurance'ı planlıyor olmalıydık."

Ona gözlerini devirdi. "Başımın etini yiyen bir eşe ihtiyacım yok. Bunun için aşırı korumacı bir annem var."

Cevap veremeden ofisinin kapısı titreşerek açıldı. Talyn'in omzunun üzerinden baktı ve kibirli canavarın anons edilmeden içeri girdiğini gördü. Dudakları istemsizce kıvrıldı.

Talyn onu göğsüne doğru çekti ve Fain'e tekrar saldıramaması için tuttu. "Onu öldürme," diye fısıldadı kulağına. "Cairistiona bunu affetmeyecektir."

Gülerek ona sıkıca sarıldı. ". " Bırakmadan önce onun yanağına bir öpücük kondurdu.

"Ben hemen dışarıda olacağım." Talyn Fain'e tehditkâr bir bakış fırlattı. "Bir şeye ihtiyacınız olursa beni arayın Komutan."

"Yapacağım, Talyn. Teşekkür ederim." Kendini sakın kalmaya zorlayarak Fain'le yüzleşti. "Burada ne *işin* var?"

Yüzünü buruşturan Fain, kapı arkasından kapanana kadar Talyn'i izledi. "Ellerini ondan uzak tutamıyorsun, değil mi?"

Galene onun o derin ve seksi ses tonunda duyduğu kıskançlık karşısında kaşlarını kaldırdı ve onu kışkırtmaktan kendini alamadı. "Birkaç dakika önce ben onun küçük kıcına fiziksel olarak şaplak atarken burada olmalıydın. Bence bundan zevk alırdın. Benim hoşuma gittiğini biliyorum."

Dudaklarını tiksintiyle yukarı büktü. "Gerçekten onunla mı yaşıyorsun?" "Evet. Yıllardır."

"Ve ne? Onu besledikten sonra da geçirmek zorunda mısınız?"

"Öyle bilinirim."

Fain ağzı açık kaldı. Başkalarını yargılamamaya çalışsa da, ondan ve yaşam tarzı tercihlerinden midesi bulanıyordu. Neredeyse yarı yaşında bir çocukla nasıl bu kadar aleni olabilirdi? Hiç mi haysiyeti yoktu?

"Sana ne oldu, Galene?"

"Ailemden koparıldım ve sokaklarda evsiz yaşamaya zorlandım. Sen mi?"

Bu onun içindeki ateşin bir kısmını aldı. "Seni asla incitmek istemedim."

Ona ters bir bakış attı. "Vay canına. Bana verdiğin zarar çaba harcamadan olduysa, kendini gerçekten zorlarsan neler yapabileceğini düşündükçe ürperiyorum. Beni bir insan için terk ettiğinde ne olacağını sanıyordun? Ailemin bana bir geçit töreni düzenleyeceğini mi? Çiçekler gönderip bunun utancını kutlayacaklarını mı?"

"Başka bir erkeği rehin alacağınızı düşünmüştüm. Merrell ya da Chrisen Anatole.

Aslında."

Kendisini tiksindiren iki isim karşısında ürperen Galene, eski anıları canlanınca gözlerini kaçırdı. Hamile olmasaydı... Fain bir insan yüzünden evlatlıktan reddedilmeseydi... bu skandaldan kurtulabilirdi. Ama hamileliği ortaya çıktıktan ve annesi onu ırklarına ihanet ettiği gerekçesiyle alenen reddettikten sonra, hiçbir aile onu kabul etmeyecekti. Hele de Serseriler'den bir babanın eksik yelekli bebeğini taşıırken.

Ve hayatı ne kadar daha iyi olursa olsun, çocuğunu yok etmeyi kendine yediremedi. Ondan vazgeçemezdi de. Terk edilmiş Andarion çocuklarının başına gelenlerden sonra olmazdı. Talyn'i feda ederek kendini kurtarmayı reddetmişti. Ona hamile kalması *onun* aptalca bir hatasıydı.

Onun değil.

Fain Hauk'u tanıdığı her dakika için pişmanlık duysa da, Talyn'den hayatı boyunca bir kez bile pişmanlık duymamıştı. Ne kadar zor ya da korkunç olursa olsun, onun değerli yüzüne bir kez bakmak her şeye değmişti.

"Eee?" Fain sordu. "Neden Merrell'le evlenmedin?"

"Psikopat ve zalim olmasının yanı sıra, Merrell sen gittikten sonra benimle sosyal olarak kabul edilebilir hiçbir şey yapmak istemedi. Herkes için dışlanmış biriydim, Fain. O kadar deforme olduğumu iddia ediyorlardı ki, söz verdiğim yüksek kasttan erkeği zavallı bir insan dışısının kollarına itiyordum.... İtip kakmak yerine

o salona girseydin, seni yerde öldürmeliydim. Bu benim sosyal statümü kurtarırdı ve hayattaki tek pişmanlığım da budur."

"Gerçekten mi? Tüm pişmanlığın bu mu?"

Acı acı güldü. "Haklısın. Bir tane daha var." "Peki o ne?"

"Geldiğinizde kafanıza nişan almadığımı."

BÖLÜM 3

Talyn annesinin ofisinden çıktığında "amcasını" sekreter odasında beklerken buldu. Ondan birkaç santim daha kısa olan Dancer babasına çok benziyordu. Öyle ki o piçi durduğu yerde yumruklamak istiyordu.

Ancak babasının aksine, amcasının tipik Andarion beyazı yerine kırmızı, parlayan gözleri vardı.

Dancer'ın gözlerinin bu şekilde kırmızı parlamasına neden olan nadir bir genetik kusurdu. Bu da amcasının dışısına ve ailesine karşı aşırı sahiplenici ve sadık olduğu anlamına geliyordu. Talyn'in de içinde olan bir özellikti. İronikti aslında, çünkü bu çoğu Andarion dışısının erkeklerinde olması için ruhlarını satacağı bir genetik mutasyondur.

Ve burada Felicia hariç herkes onu kabaca çevirmişti.

Keşke onun gerçek mirasını bilselerdi....

Dancer ona pek de övgü dolu olmayan bir bakış fırlattı. Sonunda Talyn'in hem kendisinininkine hem de Fain'inkine çok benzeyen yüz hatlarına odaklandığında sert bir kaş çatmaya dönüştü.

Dancer konuşmak için ağzını açtığı anda, uzun boylu Hyshian bir kadın parlak bir gülümsemeyle ofise girdi.

Talyn'in ona şiddetle sarılması hemen karşılık buldu. En azından onun için ikinci bir anne gibi olduğu için gününü daha iyi hale getirmişti. "Jaynie? Burada ne işin var?"

Sırtını Dancer'a dönerek yüzünü ellerinin arasına aldı. "Geldiğinde Lena'nın Fain'i vurduğunu duydum ve kendi gözlerimle görmek için hemen tel-ass'e gittim." Dancer'ın gözündeki morluğu ve babasının izniyle yarılan dudağını görünce kaşlarını çatı. "Benim seksi bebeğime ne oldu?"

Talyn kayıtsızca omuz silkti. "Her zamanki gibi. Bir yumruğa çarptım."
Tsking, yüzünü incelemeye devam etti. "Emekli olduğumu sanıyordum
Ring dövüşü mü?"

". Ama şerefsiz dövüşçüden değil.... Hadrian ve çocuklar nasıl?" Kadın
homurdandı. "Her şey yolunda. Sway seninle tekrar kampa gelmesine izin
vermem için başımın etini yiyor. Geçen sefer ne yaptınız bilmiyorum ama o
gerçekten
keyif aldım."

"Çoğunlukla porno ticareti yaptım. Bilirsin işte... tipik erkek işleri. Çocuk
çoğunlukla östrojen havuzunda yüzmekten yoruldu."

Koluna vurarak güldü. "Siz ikiniz
birbirinizi tanıyor musunuz?"

Arkasını dönen Jayne sonunda Dancer'ın odada olduğunu fark etti. "Hey,
tatlım! Seni orada görmemiştim. Neden bir köşede saklanıyorsun?"

Çenesini Talyn'e doğru salladı. "Gözüm onun üzerinde."
Kadın güldü. "Cehennem gibi bir partiyi kaçırmış
olmalıyım."

Hauk sert bir sesle, "Öyle yaptınız," dedi. "Fain bize komutanın nasıl bir
barut fıçısı olacağını tam olarak açıklayamadı. Onun sıcak karşılmasına son
derece hazırlıksızdık."

Talyn'e doğru geri döndü. "Yani, bilmek zorundayım. Fain bana söylemeyi
reddetti. Annenin okulda ona yaptığı söylenen bu şaka neydi?"

"Anne mi?" Dancer kuşkuyla sordu.

Talyn onu görmezden geldi. "Mezuniyet gününde onu çıplak bir şekilde
tanıklarla dolu bir oditoryuma itti."

Eliyle ağzını kapattı. "Hayır, yapmadı." Başını salladı.

"Neden ondan bu kadar nefret ediyor?"

"Rehin alınmışlardı," diye yanıtladı Dancer. "Fain'in Omira için bıraktığı
kişi o."

Jayne nefesini içine çekti. "Kahretsin, Hauk. Onları tekrar birleştirmeden
önce bunu bana neden söylemedin?"

"Buraya geldiğimizde Fain kapıyı açana kadar hiçbir fikrim yoktu. O
mirastan mahrum bırakıldığında ben daha çocuktum. Daha önceki bir yemin
hakkında hiçbir şey bilmiyordum... ama geriye dönüp baktığımda, bir Batur'u
utandırması ve o prestijli soyla yeminini bozması, annemin affetmezliği
hakkında çok şey açıklıyor.

ona karşı düşmanlık besliyor." Dancer kuşkulu bakışlarını Talyn'in üzerine dikti. "Bu durumda babanın annenle evlenmesine şaşırdım."

Talyn amcasının bu yoğun aptallığı karşısında gözlerini devirmemek için kendini zor tuttu.

Talyn onu durduramadan Jayne, "Lena evli değil," dedi. "Bildğim kadarıyla hiç evlenmedi."

Dancer zihinsel olarak hesaplama yapıp Talyn'in babasının kim olması gerektiğini anladığında beti benzi attı.

"Evet," dedi Talyn sert bir sesle. "Zekamı anne tarafımdan miras aldığım için çok mutluyum."

Dancer'ın yüzündeki ifadeyi gören Jayne kaşlarını çattı. "Ne?"

Dancer acı gerçeği kabullenmekte zorlanırken hasta görünüyordu. "Neden bir şey söylemedi?"

"Kime?" Talyn savunmaya geçercesine sordu. "Ailenden kimin umurunda olurdu ki?"

Dancer bir elini saç örgülerinde gezdirdi. "Annem biliyor mu?"

"Neyi biliyor?" Jayne sordu. "Siz ikiniz benim bilmediğim neyi biliyorsunuz?"

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturan Dancer çenesini Talyn'e doğru salladı. "O benim yeğenim."

Alaycı bir şekilde homurdandı. "İmkansız. Keris olsaydı..." Sonunda her şeyi topladığında sesi kesildi. "Aman Tanrım, onu vurmasına şaşmamalı. Sadece kafasına sıkymasına şaşırdım."

Talyn alay etti. "Onun kasıklarına saldırmadığına şaşırdım. Bu, gemiden indiğinde neden orada bir miğfer tuttuğunu açıklıyor. Gençliğinden beri pek değişmemiş olmalı."

Dancer ona yavaşça yaklaştı. "Fain'e benzediğini biliyordum. Ama olsun... Seni bu yüzden sevgili olarak seçtiğini düşünmüştüm."

Yüzünü acı dolu bir tiksintiyle buruşturdu. "Bahsettiğin kişi benim annem. Sakıncası var mı?"

Dancer güldü. "Hayır. Bize saldırmana şaşmamalı. Anneni koruyordun." Onu kucaklamaya çalıştı ama Talyn onu geri itti.

Amcası reddedilmeyi anlayışla karşıladı. "Fain öğrendiğinde boku yiyecek. Bir oğlu olduğuna inanamıyorum."

Jayne'in şeytani kahkahası onunkine katıldı. "Ona kim söyleyecek?"

Geri adım atan Dancer başını salladı. "Ben değilim." Yüz hatlarını inceleyebilmek için elini Talyn'in yanağına götürdü.

Talyn onun elini tokatlayarak uzaklaştırdı. "Ben senin fahişen değilim, *giakon*. Çek ellerini üzerimden."

Dancer yine omuz silkerek hakaretini savuşturdu. "Bunun yarattığı suçluluk duygusu Fain'i mahvedecek."

"Güzel." Talyn amcasının ulaşamayacağı bir yere adım attı. "Umarım onu yerken boğulur." "Dikkatli ol. Bahsettiğin kişi benim kardeşim ve iyi bir erkektir."

Kimse yanımda olmadığına o yanımda oldu."

"Birine sadık olabileceğini bilmek güzel. Tanrılar biliyor, karakterinin bu yönünü anneme hiç göstermedi."

Jayne aralarına girdi. "Çocuklar. Nefes alın ve pişman olacağınız bir şey söylemeden önce durun. İkinizin de duygularınızı ifade etmeye hakkı var. Ama Dancer, onların hayatlarının ne kadar zor olduğunu bilmiyorsun. Her birinizi seviyorum. Siz benim ailemsiniz. Bununla birlikte, Fain onları incitti. Kötü bir şekilde. Ve Talyn... babanın neler yaşadığı hakkında hiçbir fikrin yok. Güven bana. Kader onu geri aldı. Hem de ilgiyle. O da bir peri masalı yaşamadı. Tavalı üniforması giymesinin bir nedeni var."

"Ve gerçekten umurumda değil, Jayne Teyze."

Annesinin ofisinin kapısı açıldı. Babası hışımlla dışarı çıktı. Fain Talyn'e bakarken dudağını büktü, sonra dikkatini Jayne ve Dansçı. "Bununla çalışmam..." Eliyle kapıyı işaret ederken sesi boğuk bir şekilde kesildi. "O imkansız!"

Talyn onu yakaladı. "Onun duygularını incittin mi? Ona ne söyledin?"

Babası ona yumruk atmak üzereyken Dancer girdi. "Kesin şunu! de!" "Talyn!"

Annesinin keskin sesi karşısında dondu kaldı ve kavgadan çekildi.

"Evet, yürümeye devam etsen iyi olur, *ahbap*."

"Fain!" Dancer dişlerini sıkarak bağırdı. "Isır onu!"

Ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı. "Nyk'i ara. Ben bu işte yokum." Uzun, öfkeli adımlarla ofisten çıktı.

Dancer, Galene ile bakışlarını kilitlediğinde uzun bir nefes verdi. "Kardeşimden nefret ettiğinizi biliyorum ve buna hakkınız olduğuna eminim. Ama ikiniz de bilmelisiniz ki siz birbirinize sahipken onun hiç kimsesi yoktu. Evim diyebileceği bir ülkesi bile yoktu."

Galene dudağını büktü. "Peki ya onun *insanı*?"

Dancer'ın bakışları keskin ve ısırgan bir hal aldı. "Diyelim ki birlikte geçirdikleri iki yıl içinde en mutlu anısı muhtemelen senin onu aile ve arkadaşlarla dolu bir oditoryuma çırılçıplak sokup kapıyı arkasından kilitlemen." Ve bununla birlikte Fain'in peşinden gitti.

Bu sözler kulaklarında yankılanırken Galene nefes alamıyordu.

İki yıl mı?

Ne?

Bir açıklama için Jayne'e baktı. "Karısına ne oldu?" "Onu yataklarında bir insan erkeğiyle sevişirken yakalamasından önce mi sonra mı?"

Boğazında safra yükseldi. "Ciddi misin sen?"

Jayne başını salladı, sonra onu rahatlatıcı bir kucaklamanın içine çekti. "Seni terk edenin Fain olduğunu bilmiyordum."

"Kardeşiyle bu kadar yakın arkadaş olduğunuzu bilmiyordum." Jayne, yasal olmayan faaliyetleri ve ilişkileri nedeniyle arkadaşlarından ya da ailesinden asla en soyut terimler ya da takma adlar dışında bahsetmezdi. Kocasını ve çocukları dışında hiç kimseden gerçek isimleriyle bahsetmezdi. Ve ancak Jayne'e gerçekten yakınsanız bu kadarını anlayabilirdiniz.

Jayne yorum yapmadan Talyn'e baktı. "Sen nasılsın bakalım?"

Omuz silkti. "Ben Andarion."

"Bu gerçekten bir cevap değil."

"Onun için öyle." Galene onun kolunu ovuşturdu. "Bunu yarın Tavali ile tekrar deneyeceğimizi ekibe bildirin. Zihinsel olarak yeniden toparlanmak için bir güne ihtiyacım var."

"Emredersiniz efendim." Yüzünü buruşturup emirlerini yerine getirmeleri için yanlarından ayrılmadan önce ona keskin bir selam verdi.

Jayne homurdandı. "Onun sivilliliğine o kadar alıştım ki, bizim oğlanın o üniformayı giydiğinde aslında ne kadar asker olduğunu unutuyorum."

Galene gururla gülümsedi. "Protokolü çiğneme ihtimalim ondan çok daha yüksek."

Jayne uzun bir nefes verdi. "Bunun için gerçekten üzgünüm, Lena. Seni bu pozisyon için öneren bendim. Seni neye bulaştırdığım hakkında hiçbir fikrim yoktu."

Fain'in çocuğuna hamile olduğunu ilk öğrendiği günü üzüntüden boğuluyordu. Hayatındaki bir avuç mükemmel andan biriydi bu. Onun altıncı doğum gününde evlat edinilmişlerdi. Aralarında sadece iki gün vardı, birlikte büyümüşler ve aynı okullara gitmişlerdi. Kocasını olacağından beri başka erkeklere bakmamıştı bile.

O zamanlar Fain onun tüm dünyasıydı. Ünlü bir atlet ve şampiyon olan Fain'in kaderinde babası gibi bir savaş kahramanı olmak vardı ve o da ailesi gibi tıp fakültesine gitmeyi planlıyordu. Düğünleri mezuniyetlerini takip eden sonbaharda yapılacaktı.

Ve Talyn, Fain'in doğum gününde hamile kalmıştı. Bekareti sevgili nişanlısına bir hediye idi.

Beklediği gibi mutlu bir baba ve sadık bir koca olmak yerine, Fain onun kalbini paramparça etmiş ve aşkını anlamsızmış gibi bir kenara atmıştı. Onun ihanetinden sonra asla toparlanamadı.

O onun biricikiydi.

Ve kadın onun için bir hiçti... sadece geçmişte bıraktığı ve bir daha asla dönüp bakmadığı atılmış bir çöp.

"Ondan çok nefret ediyorum," diye fısıldadı. "Ama bana hayatımın en büyük hediyesini verdi. Daha iyi bir evlat isteyemezdim."

"Tıpkı babası gibi."

Galene, Jayne'in yorumu karşısında kaşlarını çatı.

"Öyle," dedi Jayne savunmacı bir tavırla, gergin bir kahkaha atarak. "Artık bildiğim için bunu açıkça görüyorum. Bunca yıldır bunu nasıl gözden kaçırmışım bilmiyorum. Talyn Fain'in oğlu olmaktan çok onun klonu. Azimli. Vahşi. Yalnız. Yoğun. İnatçı. Sadık."

"Son kısmı tartışacağım."

Jayne aynı fikirde olmayarak başını salladı. "Bir şey oldu, Lena. Gerçekten kötü bir şey. Fain'i yıllardır tanırım. Eğer rehini bozduysa

ve nedenini bilmiyorsun, kötü bir şeydi. Sebepsiz yere çekip gitmezdi. Benim tanıdığım erkek böyle değildi. Fain Hauk'tan daha onurlu ya da sadık kimse yoktur."

"Aşıktı," diye kelimeyi tükürdü.

Bir insanla.

Jayne yüzünü buruşturdu. "Belki, ama sana bir sorum var ve sen tıpçı bir aileden geliyorsun, bu yüzden cevabı benden daha iyi bilirsin. Keris, Dancer ve Talyn kalıcı olarak stralen. Genin Fain'i tamamen gözden kaçırmış olma ihtimali nedir?"

Omuz silkti. "Genler tuhaf şeylerdir."

"Evet, öyle. Ve bu son derece nadir bir özellik, ama... bir düşünün." Jayne uzaklaştı.

"Fain ikimizi de hiç sevmemiş olabilir," diye fısıldadı nefesinin altından. Ancak, eğer bu doğruysa, neden bir insanla evlenmek için Andarion mirasını geride bırakmıştı?

O kadar da aptal değildi.

Bunu itiraf etmek ona ne kadar acı verse de, Fain'in hayatı da prestijli soyu olmadan en az onunki kadar berbat olmalıydı. Skandalıdan önce askeri kraliyet ailesindendi. Andaria'nın orijinal on iki savaşı klanından biriydi.

Savaşçı klanların ilki. Savaş Hauk'larından oluşan ailesi, kendilerinden sonra gelen her savaşçı için standartları belirlemiş ve oluşturmuştu. Şu anda savaşmakta oldukları Birlik'i kuran da onun doğrudan atası ve ağabeyinin adaşı olmuştu.

Fain de onun gibi göz açıp kapayıncaya kadar her şeyini kaybetmişti. Ve Jayne haklıydı. Stralen geni ne kadar nadir olsa da, iki kardeşte, Talyn'de ve diğer doğrudan aile üyelerinde bulunması, Fain'de de son derece düşük bir ihtimaldi.

Elbette, emin olmanın tek bir yolu vardı.

Ona bir oğlu olduğunu söyle.

Ona karşı hisleri ne olursa olsun, oğlunun tehdit altında olduğunu düşünürse vücut kimyası bu geni aşırı hızlandırırdı.

Önemli olduğundan değil. için Talyn'in hayatını riske atmazdı. Fain buna değmezdi.

Yine de... bu ona düşünecek bir şey verdi.

BÖLÜM 4

"Bunu yapmana ihtiyacımız var."

Fain, önündeki ekranda süslü siyah bir masanın arkasında oturan Nykyrian Quiakides'e -Andarion kraliyet prensi ve baş belası- küfretti. "Ryn Tavalı büyükelçisi-"

"Annesi Wasturnum'un başında -o kolu yöneten on ikinci nesil- ve sevgili küçük kardeşi de Caronese imparatoru. UTC onu tarafsız olarak görmeyecektir ve sen de bunu biliyorsun."

Yine de Fain, Galene ile birlikte hizmet etmek üzere atanmasına karşı çıktı. "Ben artık bir Andarion tiziraniyim. *Bununla* ilgili sorunları olmayacak mı?"

"Aynı şey değil, bunu sen de biliyorsun. Annem tarafından büyütülmedin ve ona gerçek bir bağlılığın yok. Tahtla kan bağın yok ve miras alamazsın. Günün sonunda, hala korsanlardan birisin. Tıpkı onlar gibi. Mirastan mahrum. Evlatlıktan reddedilmiş. Azat edilmiş bir köle. Bilinen hiçbir ulusun kanun ve geleneklerini kullanmayan biri. *Siz*, Evrensel Tavalı Konseyi'ne güveneceksiniz."

O anda Fain UTC'den cidden nefret etti.

"Peki ya Chayden?" diye sordu Nykyrian'a. "O yapamaz mı?"

"Doğuştan Qillaq prensi, sevgili, tam kanlı kız kardeşi Exeterian İmparatorluğu'nun bir sonraki kraliçesi ve babası bir Gondarion prensi ve komutanı. Evet... bu da olmaz." Nyk öne doğru oturarak ona sert bir bakış fırlattı. "Hiçbir tahtla gerçek bir siyasi bağın yok ve hiçbir Tavalı Ulusu ya da grubuna kan bağın yok. Kendi mürettebatını bile yönetmiyorsun. Tek kan bağın Sentella ile ve Tavalı ona güveniyor. Hepsinden iyisi, sana güveniyoruz. Çünkü sen güçlü bir Andarion erkeğisin."

askeri bağlar ve miras, Phrixianlar seni takip edecektir. Bunu yapabilecek başka kimse yok, Fain. Sen bunun için eşsiz bir konumdasın."

Müthiş bir şey.

Bu ironi onu iğrendiriyordu. Hayatını mahveden şeyler, şimdi onu asla arzulamadığı bir güç pozisyonuna kilitleyen şeylerin ta kendisiydi. Her ne kadar bir takipçi olmasa ve takipçi olmayı her zaman kararlılıkla reddetse de, bir lider de değildi.

İki pozisyon da berbatı. Bu yüzden kendi ekibini yönetmiyordu.

Sadece sefil hayatından geriye kalanları yaşamak için yalnız bırakılmak istiyordu. "Onunla çalışamam. Benden nefret ediyor, hem de her birinden." Fain savaş giysisindeki patlama izini işaret etti. "Beni vurdu, Nyk. Nokta . Hiçbir uyarı olmadan. Kalbimden!"

"Şey... hepimiz seni vurmak istedik, Fain. O sadece eğleniyordu."

Nykyrian'ın yersiz mizahıyla çocukça dalga geçti. "Ve sen *onu* istiyorsun ordunuzu yönetmek için?"

Nykyrian başını salladı. "Bana bu derece nefret ettiği tek kişinin sen olduğu söylendi.

Diğer herkes onun hedefinden güvende olmalı." "Hiç komik değilsin."

"Ben biraz tuhafım."

Fain ona hırladı. "Sen bir pislisin."

"Bana yapabileceğin en kötü hakaret bu mu? Gerçekten mi? Yaşlandıkça kayıyorsun."

Fain onu dişledi. Ama çok eski dost oldukları için bu durum piçi hiç de korkutmamıştı. "Benimle çalışmaya istekli mi? Yoksa daha kalın bir zırh mı almam gerekiyor?"

"Seni bir daha vurmayacağına dair teminat aldım."

"Peki ya boğazımı keserse?"

"O kadar kesin konuşmadık. Seni bitirebileceği tüm olası yolları sıraladığı ve bitirmeyeceğini söylediği bir sözleşme hazırlamamı ister misin?"

"Senden nefret ediyorum." Fain derin bir iç çekti. "Peki. Gidip onu alacağım ve Porturnum'a götüreceğim. Ama bunu yaparken ölürsem, sonsuza dek her gün peşini bırakmamayı planlıyorum."

"Güzel. O zaman seni özlemeyeceğim."

* * *

Fain, Galene'nin dairesinin kapısını çaldı. Saraydan sadece bir blok ötede, Andarion'un başkenti Eris'in kalabalık metropolündeki en güzel binalardan biriydi. Kapıcı geldiğinde biraz ürkek davranmıştı ama Fain yanında bir Andarion kraliyet muhafızıyla geldiği için, yüzünü asmaktan başka bir şey yapmadan Fain'in geçmesine izin vermişti.

kapıyı açması neden bu kadar uzun sürdü? Dairesi *o kadar* büyük olamaz.

Bunu kesinlikle seni için yapıyor.

Büyük ihtimalle.

Kapıyı tekrar çaldı.

Kapı kayarak açıldı ve üzerinde beyaz bir havludan başka bir şey olmayan erkek oyuncakını gösterdi. Onları dikkatle süzerken bir elinde bir blaster vardı.

manzara karşısında Fain'in içi öfkeyle doldu, özellikle de küçük piçin vücudundaki yara izleri düşünüldüğünde, omuzlarındaki izler mirastan mahrum bırakılmış bir erkeğinkilere benziyordu. Ama Fain'in canını en çok sıkan, çocuğun boğazındaki, onu Andarion'un en iyi hapishanelerinden birinde yatmış bir suçlu olarak gösteren dövme idi. Tüm bunlar göz önüne alındığında, Galene bu küçük piçi orduda komutan rütbesiyle tutmak için ciddi bir iyilik yapmış olmalıydı.

Daha da kötüsü, yalan söylemiyordu. Gerçekten birlikte yaşıyorlardı. Ve bu derece yara izini görmezden geldiğine göre çocuğu çok seviyor olmalıydı. Kültürlerinde bu izler bir deformasyon olarak görülüyordu ve Andarion donanmasında böylesine yüksek rütbeli bir erkeğin neden evlenmediğini açıklıyordu.

Galene dışında hiçbir kadın Talyn'e küçümseme ve hor görme dışında bir gözle bakamazdı.

Bu gün gittikçe daha iyi oluyor.

Fain dudağını büktü. "Komutan için buradayım."

Oyuncak çocuğu onunla alay etti. "Önce sen aramalıydın."

"Beni beklemesini söylemişler."

"Sabah ilk iş değil." Gruba yüzünü buruşturan oyuncak çocuk, Fain'in zarif daireye girmesine izin verdi ama diğerlerine izin vermedi. Kapıyı kapattı

ve tezgahın üzerinde bir kase sıcak mısır gevreği bulunan mutfağa yöneldi. Bir bar taburesine oturmadan önce tabancasını yanına yerleştirdi ve yemeğe geri döndü.

"Misafiriniz var Komutan."

Onun hoşnutsuz sözleri üzerine Galene, Fain'i görmek için tezgâhın üzerinden eğildi. Kısa, dantelli bir gecelik giymişti, ağzı açık kalmış, sonra bornozunu çekip kapatmış ve kemerini bağlamıştı. Ama onun kıvrak, atletik vücudunun ve dolgun göğüslerinin görüntüsü zihnine iyice yerleşmeden önce değil. "Burada ne yapıyorsun?"

Görünüşe göre azgınlıktan ölüyor.

Ve harcanmamış öfke.

Fain, hain bedeninin verdiği şiddetli tepki karşısında dişlerini sıktı. Kahretsin! Neden cehennemden gelen sertleşme olmadan ona yakın olamıyordu?

"Size Porturnum'un karargâhına kadar eşlik etmem gerekiyor.

Hatırladın mı?" "Bir saat içinde," diye homurdandı.

"Ne diyebilirim ki? Seni tekrar görmek için sabırsızlanıyordum." Onun alaycılığı karşısında gözlerini devirdi.

Oyuncağı ayağa kalktı ve elindeki kâseyi lavaboya koymak için tezgâha doğru eğildi. Kadının bakışlarıyla karşılaştı ve kaşlarını çattı. "Bu sefer onu vurmamı mı istiyorsun?"

Gülümseyecek cesareti vardı. "Beni kışkırtma, haylaz." Silahını elinden çekip aldı. "Giyinmeyi bitirmelisin."

"Evet, hanımefendi." Koridora doğru yöneldi. Fain ilk kez yürürken belirgin bir topallaması olduğunu fark etti.

"Ve nemli havlunuzu bir daha yerde bırakmayın. onu."

Oyuncak çocuk tek kelime etmeden havluyu kalçalarından çekip aldı ve Fain'e fırlattı. Tamamen çıplak bir halde, dairenin arka tarafına doğru ilerlemeden önce Fain'e kendini beğenmiş, alaycı bir sırıtış attı.

Fain onun bu gösterisinden ve çocuğun sırtındaki iğrenç yara izlerinden iğrenerek kan dökmek istedi. O serserinin peşinden gidip ona değerli bir terbiye dersi vermemek için her şeyini ortaya koydu.

Galene çocuğun küstahlığına gülererek havluyu çamaşır odası olması gereken yere götürdü. Fain'e kendi bakışını eklemek için dışarı çıktı. "Keşke

onu kızdırmazsın."

"*Onu* kıskırtıyor muyum? Ciddi misin sen?"

"Evet. Daha iyisini bilecek yaşta olduğunu düşünüyorum."

"Ama o değil, ha?" Fain dudağını büktü. "Belki de kendi yaşına daha yakın biriyle yatmalısın."

Koridora doğru ilerlerken cevap vermedi. "Bir dakika içinde çıkacağız."

Dudağını ısıran Fain, hayatı boyunca hiç bu kadar öfkelenmemişti. Aslında acı vericiydi.

Beklerken ve ikisini de öldürmeyi düşünürken, inanılmaz bir şehir manzarasına sahip olan geniş oturma odasına daldı. Daha iyi bir ruh halinde olsaydı daha çok takdir edeceği bir şeydi bu.

Ama o anda, sadece kan dökülmesi onu yatıştırabilirdi.

Bunu aklından çıkarmaya çalışarak bakışlarını modern mobilyaların üzerinde gezdirdi ve mekandaki resimlerin sayısına dikkat etti. Dahası, fotoğrafların *hepsinin* onun evcil hayvanına ait olduğunu fark etti.

Küçük piç kurusu.

Çocuk çok daha küçükken.... onun oyuncak çocukla çekilmiş bir fotoğrafında durakladı.

Çok daha genç. Altı ya da yedi yaşlarında ve bir oyun için sarı ve siyah lorina kostümü giymiş. Ne kadar iğrençti?

Fain kaşlarını çatarak çocuğun mezuniyet belgesinin ve bir spor dergisinde onunla ilgili bir makalenin bulunduğu çerçevelere yaklaştı. Kapakta çocuğun adını görünce kaşları çatıldı ve çocuğun kim olduğunu anladı.

Talyn Batur.

Aman Tanrım, o onun oğlu.

Kahretsin! Talyn Batur.

Yüzyılın Ring dövüşçüsü Talyn B-a-t-u-r onun tek oğluydu. Çocuğu bir Andarion efsanesiydi. O küçük piç de Fain'in Ring'de kırdığı tüm rekorları alt etmişti. *Her* birini. Hiç kimsenin başka bir dövüşçü tarafından geçilebileceğini düşünmediği rekorlar.

Ve bu da onun oğlu. Kahrolası rakamlar. Muhtemelen sırf inat olsun diye ona Fain'in rekorlarını kırdırmaıştır.

Kendini aptal gibi hissederek ağrıyan çenesini ovuşturdu. Çocuğa neden Demir Çekiç dedikleri anlaşılmıştı. Kesinlikle öyle vuruyordu.

Onlara karşı davranışlarından dolayı kendinden iğrenirken, kendi çocukluğuna iç geçirdi. Çekiç'i tanınması gerekirdi. Talyn'in kim olduğunu anlamayacak kadar nasıl aptal olabilirdi?

Ancak çocuğun mezuniyet belgesindeki tarihi fark edince bu düşüncesi sona erdi.

Eğer bu doğruysa...

Dikkatle belgeyi daha yakından taradı. Talyn'in baba soyu eksik olduğu için sadece kısmen doldurulmuştu.

Babasının tüm mirası.

Bu nedenle Batur *onun* soyadıydı. Ve şimdi Talyn'in çocukluk fotoğraflarına daha yakından bakınca, Fain Talyn'in yeğeni Darice'e ne kadar benzediğini fark etti. Talyn'in ona ve Dancer'a ne kadar benzediğini.

Sonra bakışları Talyn'in sertifikalarında listelenen kast koduna gitti. X-12-6. *Mirastan mahrum bırakılmış bir erkeğin piç oğlu. Bu, taşlarına ucuz bir tekme gibi çarptı.*

Ah, kahretsin.

Arkasında bir varlık hissedince kaskatı kesildi. Döndüğünde Talyn'i Andarion savaş giysisi içinde gördü. Talyn, tam olarak kendisiyle aynı boyda ve yapıdaydı.

Çocuğun bakışları Fain'in yanından geçip diplomaya yöneldi ve sonra . "Hey, anne! Babam az önce yaşımı ve hamile tarihim hesaplamak için matematiği nasıl yapacağını buldu. Bu yüzden bir tür felç geçiriyor. Bence yere işmeden önce buraya gelmelisin. Ve eğer yaparsa, ben yapmadım, bu yüzden bana bağırma. Ve temizlemeyeceğim."

Talyn korkularını doğrularken Fain nefes alamıyordu.

Benim bir oğlum var.

Güzel, güçlü, yetişkin bir oğul.

Sersemlemiş, hayrete düşmüş ve kendini tam bir pislik gibi hissederek çünkü kavgaları sırasında Talyn'e verdiği yaraya dokunmak için uzandı.

Beyaz gözleri nefretle dolan Talyn geri çekildi ve Fain'in ona hediye ettiği bir başka darbeden dolayı dudağında oluşan kabuğu yaladı. "Dokunma bana."

Üniformasını giymiş olan Galene kapının eşiğinde duraksadı. Onu vurmasına şaşmamalı. Şimdi her şey daha da anlam kazanmıştı.

Tamamen şaşkına dönen Fain ona bakakaldı. "Neden bana söylemedin?"

"Denedim ve sen bana susmamı söyledin... benim için zamanın olmadığını söyledin.

Sen meşguldün."

Fain, o gün soyunma odasında hışımına çıkıp gittikten birkaç dakika sonra Merrell'in yalanlarıyla yüzleşmek için geri dönmeden önceki incinmiş ifadesini hatırlayınca yüzünü buruşturdu.

"Bana söylemeye geldiğin şey bu muydu?" diye sordu ona. "Evet. Tebrikler, Fain. Sen bir babasın."

Peki bu değerli hediye için ona nasıl teşekkür etmişti? Başka bir dişiye aşık olduğuna inanmasına izin vermişti. Onu bir insan sevgiliyle utandırmıştı. "Beni o konferans salonuna itmene şaşmamalı." Başını iki yana salladı. "Yine de bana söylemeliydin."

"Neden? Başkasına aşık bir erkekle evlenmek zorunda kalayım diye mi? Bir insan, daha az değil. Bana taşralı diyebilirsiniz ama ben bundan daha iyisini istedim."

Fain serçe parmağındaki halkayı başparmağıyla çevirdi. Kader onu cidden sikip atmıştı.

Hayır, kader hepsinin ağzına sıçmıştı.

"Çok üzgünüm, Galene."

"Özür dilemen gereken kişi ben değilim." Bakışları Talyn'e kaydı. Yüz hatları taş gibiydi.

Fain onu kucaklamak istedi. Hiç sahip olmayı düşünmediği oğluna dokunmak içinde fiziksel bir sızı yaratıyordu ama Talyn'in onun oracıkta ölmesini istediği acı verici bir şekilde ortadaydı. "Özür dilerim Talyn."

"Özür dilemenin düzeltmeyeceği bazı şeyler vardır, ihtiyar. Bu kesinlikle onlardan biri."

"Biliyorum. İnanın bana, biliyorum." Kalbi paramparça olan Fain, mahrum bırakıldıkları her şeyi düşündükçe kendisini boğan gözyaşlarına karşı gözlerini kırıştırdı. Üçünün bir aile olması gereken yıllar.

Bir oğlum var....

Asla kucağına alıp sakinleştiremediği bir çocuk. Asla dövüşmeyi ya da kendini korumayı öğretilmediği bir oğul. Hakkında hiçbir şey bilmediği bir çocuk. Acı, ağırlı pişmanlık onu sertçe boğdu.

Talyn annesinin bakışlarıyla karşılaştı. "İkinize bir oda vereceğim."

Yanından geçerken Galene onun koluna dokundu. "İyi misin bebeğim?"

"İyiyim, Matarra."

Galene yüzünü buruşturdu. Bu doğru değildi ve o da bunu biliyordu. Ama ondan alabileceği en iyi şey buydu. Talyn duygularını asla kimseye göstermezdi. Çocukluğu bunun için çok acımasız geçmişti.

Oğlu başka bir şey söylemeden odasına yöneldi.

Kalbi küt küt atarken Fain'in Talyn'in yıllar boyunca çekilmiş diğer fotoğraflarını taramasını izledi. Oğulları çok güzel bir çocuktı. Aşırı derecede başarılıydı.

Ama sonra, Talyn diğerlerinin yarısı kadar iyi görünmek için yaptığı her şeyde üç kat daha iyi olmak zorunda kalmıştı.

Fain tekrar onun bakışlarıyla buluştu. "Hangisi beni daha çok üzüyor bilmiyorum. Talyn'in galibiyetlerinden kaç kez para kazandığım mı, yoksa Ring'de birinin onun bağırsaklarını deşeceğine bahse girerek para kaybettiğim zamanlar mı?"

"Benimle bu konuda konuşma bile, Fain. Yoksa seni olduğun yerde öldürürüm. Doğuştan kendisine ait olması gereken bir prestij için savaşmasından ne kadar nefret ettiğimi bilemezsin. Kaç kez bekleme odasının zemininde volta attım, aldığı yaraları atlatması için dua ettim çünkü savaşmadan bir geleceği yoktu. Ve o zaman bile, hiçbir zaman hakkı verilmedi, çünkü hiçbir zaman onu destekleyen tam bir Kazanılmış soyu olmadı." Dişlerini sıktı ve ona ters ters baktı. "Bunun için sana lanet olsun."

Fain kalbindeki acıyla boğuldu. Çocukken, Dancer'ın hayatını kurtarmak için kendi hayatını ve geleceğini takas etmeyi düşünmüştü. Bunun yerine, bu "asil" eylem oğluna mal olmuştu.

Galene ve Talyn'in geleceklerinin, Dancer ve Keris'i güvende tutmak için Chrisen ve Merrell Anatole ile yaptığı pazarlığın bir parçası olmaması gerekiyordu. Hiçbir şey olması gerektiği gibi sonuçlanmamıştı.

Ve kendinden hiç bu kadar nefret etmemişti.

"Neler yaşadığınızı tahmin edebiliyorum."

"Hayır, Fain. Yapamazsın. Pek sayılmaz. Sen her zaman çok popülerdin. Herkes seni sever ve sana tapardı. Kudretli Savaş Hawk'un bastığı yere taparlardı... Oğlumuz bunu hiç bilmedi. Çoğu düzgün, kendine saygısı olan Andarion onunla sosyalleşmez. Hem de hiç. Bir subay olarak bile.

herhangi bir Kazanılmış askerle aynı kışla alanında duş almasına izin veriliyor. Onunla ilgilenecek tek kadın, şehrin öbür ucundaki dairesinde tuttuğu ücretli bir refakatçi. Onu Hyshians'lılarla birlikte okula göndermek zorunda kaldım çünkü ırkımız onun kırık bir soyla Andarion okuluna gitmesine izin vermiyordu. Uzandığı her kapı acımasızca yüzüne değil, küçük ellerine çarpıldı."

Yanıt olarak yüzünü buruşturdu ve buruşturmalıydı da.

"Hyshian ve insan çocukların onunla oynamasına izin verilmiyordu çünkü o Andarion'du. Ve Andarion çocuklarının onunla konuşmasına izin verilmiyordu çünkü o bir Serserinin piçiydi. Sonunda yıkıldığını ve bir metres tuttuğunu bana söyleyemeyecek kadar aşağılandığını biliyor musunuz? *Senden* nefret eden kendi komutanı tarafından soğukkanlılıkla vurulup neredeyse öldürülmemiş olsaydı, hayatında bu kadar çok şey olduğunu asla bilemezdim."

Çenesini ödülleri ve makalelerine doğru salladı. "Ring tarihinin en ünlü dövüşçüsü olmasına ve öyle kalmasına rağmen, ajansı Talyn'in onunla tam bir sözleşme yapmasına izin vermeyi reddetti. Onu satın almak için daha fazla dövüşe çıkması ya da onu tamamen hak sahibi bir erkeğe kaptırması gerekiyordu. Ve bu sözleşmenin maliyetinin ne olduğunu *asla* bilmek istemezsiniz. Bu hala aklımı kurcalıyor ve beni öfkeyle dolduruyor."

Fain dişlerini sıktı. Duyduğu ya da tanıdığı her Andarion metresi ve ajansı, bir subayla ömür boyu sürecek bir anlaşma yapmak için ruhlarını satardı. Özellikle de donanmalarındaki en yüksek ikinci rütbeye sahip olan ve bununla birlikte elli yaşında olmayan biriyle. Galene'nin söylediği gibi, Talyn Batur'un Andarion Ringi sporunu takip eden tüm bilinen dünyalar tarafından saygı duyulan galaksiler arası bir şampiyon olduğu gerçeğinden bahsetmeye bile gerek yoktu.

Çocuğunun onun yüzünden neler yaşadığını düşünmek onu hasta ediyordu.

"En ufak bir fikrim olsaydı Stormy, ikinizin de ihtiyaçlarını karşılamak için cehennemin kapılarını sonuna kadar açardım."

Yorgun bir iç geçirdi. "Artık bir önemi yok, değil mi? Geri dönemeyiz. Oğlumuzun hayatının mahvolmasında ikimizin de suçu var."

"Bilmiyorum." Raflardaki ve duvardaki kupaları ve ödülleri işaret etti. "Onunla harika bir iş çıkarmışa benziyorsun."

Galene başka tarafa baktı. Geçmişini hatırlamamaya çalışırken gözleri yaşlarla doldu. "Her gün kendime daha fazlasını yapıp yapamayacağımı soruyorum. Daha fazlasını yapmalı mıydım?"

Fain ona sert ve haşın bir bakış attı. "Sen benim sahip olduğumdan çok daha iyi bir annesin. En azından onu sevdin. Onu korudun. Onu evinden kovmadın ve kafasında ölüm cezası olmadan Andarion topraklarına adım atmaya cesaret edemeyen bir Serseri yapmadın."

Galene bu sözler karşısında yutkundu. Tuhaf, Fain'i hiç bu şekilde düşünmemişti. Bunca yıl boyunca nefretinin hedefi olmuştu. Soyu sopu olmadan yalnız kalmanın onun için ne kadar zor olduğunu hiç düşünmemişti.

Çoğunlukla umursamadığı için. Onun hayatının tam bir sefalet içinde geçmesini istemişti. Onu terk etmenin bedelini acımasızca ödemesini istemişti.

Talyn'i terk ettiği ve bebeğine zarar verdiği için.

Şimdi olduğunu bildiğine göre, bu onu düşündüğü kadar iyi hissettirmiyordu.

Bu da onu üzdü.

"Talyn'i yetiştirdikten sonra, ailemin bana nasıl davrandığını asla anlayamayacağım. Ya da seninkilerin sana yaptıklarını. Ona zarar vermemin hiçbir yolu yok. Kasıtlı olarak değil."

"Dediğim gibi, sen tanıdığım herkesten çok daha iyi bir annesin. Sana sahip olduğu için çok şanslıydı. Tek kazık yediği şey baba departmanıydı ve bunun için inanılmaz derecede üzgünüm."

"Komutan?"

Talyn onlara yeniden katılınca ikisi de döndü.

Annesine bir link uzattı. "Başka bir saldırı daha oldu."

İrkilerek bağlantıyı ondan aldı ve telefona cevap vermek için odadan çıktı.

Talyn onun içinde kırılğan bir delik açarken aralarındaki garip sessizlik havayı doldurdu.

Birisi sahip olduğunu hiç bilmediği yetişkin bir çocuğa ne söyledi?

Fain birdenbire Nykyrian'a yepyeni bir saygı duymaya başlamıştı; eski sevgilisi durup dururken Thia'yı ona bıraktığında bu durumla karşı karşıya kalmıştı.

Rahatsız olunca boğazını temizledi. "Annen bir dişin olduğunu mu söyledi?"

Talyn yorum yapmadan ona bakmaya devam etti. "Bir adı var mı?"

"Evet."

Fain, Talyn'in bu işi onun için kolaylaştırmaya niyeti olmadığı gerçeğiyle yüzünü buruşturdu. "Ve bu...?"

Cevap vermeden önce tam ve çok yavaş bir dakika geçti. "Felicia."

"Çok güzel bir isim."

Ve hala ona ters ters bakıyordu. Lanet olsun. Talyn'in dövüş yeteneklerini unutun. O soğuk bakış tek başına kan akıtılabildi.

"Siz ikiniz ne zamandır-"

"Yabancılarla özel hayatım hakkında konuşmam."

Yaralı ve incinmiş olan Fain, yıllar boyunca birkaç farklı makalede bunu okuduğunu hatırlayınca başını salladı. Medyanın Talyn'i bu yüzden dövdüğü bir şeydi. Demir Çekiç Ring'de ya da Ring dışında yüzünü göstermezdi. Ne de maçlarından başka bir şey hakkında konuşurdu. Herkesten uzak dururdu. Medya ondan en fazla kaya tırmanışını ve hafta sonları kamp yapmayı sevdiğini öğrenebilmişti. Bu da onunla bir röportaj yapabildikleri *takdirde mümkündü*.

"Sana söyleyebileceğim ve en azından dostça bir şekilde sonlandırabileceğimiz bir şey var mı?"

"Acı verici, ölümcül bir hastalıkla ölüyorsunuz ve yaşamak için sadece birkaç saatiniz *var*."

Fain bunun üzerine yorgun bir "heh" çekti. "En azından beni merak etmiyor musun?"

Talyn homurdandı. "Pek sayılmaz."

"sorunuz yok mu?"

"Seninle ya da ailenle ilgili hiçbir soru sormadı," dedi Galene onlara yeniden katılırken. "Adını bile sormadı."

Fain nedenini bilmiyordu ama bu her şeyden daha çok acı veriyordu. "Anlıyorum. O zaman bu işi tamamen askeri boyutta tutacağız. İkinizin de yolundan uzak duracağım ve Phrixianlara emirleri iletmem için bana ihtiyaç duyduğunuzda benimle iletişime geçebilirsiniz. Darling Cruel - Karon imparatoru - onunla doğrudan anlaşabilirsiniz. Onun

Jayne yıllardır ona patronluk tasladığı ve gençken onu eğittiği için bir kadından emir almakta sorun yaşıyor. Komutanlarından biriyle iletişime geçmeniz gerekirse bana mesaj atabilirsiniz, ben de emirleri iletirim. Tavalı'nın çoğunun seninle bir sorunu olmayacaktır. Eğer size sorun çıkarırlarsa isimlerini iletin, ben de size kime hesap verdiklerini söyleyeyim. Dört ana komutanlarıyla kolayca başa çıkabilirsin ve eğer yardımcı olursa, Ryn Cruel

-Darling'in ağabeyi- Hermione Dane'in oğlu. Wasturnum'un lideri ve UTC'nin başında oturuyor."

Galene kaşlarını kaldırdı. "UTC MI?"

"Evrensel Tavalı Konseyi. Kirren adını kullanıyor ve ona ulaşmak için bu isme ihtiyacınız olacak. Bu onun çağrı işareti, sadece ona en yakın olanlar için saklı. Tüm Tavalı'ler bu şekilde çalışır. Yabancıların ve casusların hakkımızda bir şey bilmesini bu şekilde engelleriz."

Talyn bakışlarını ona dikti. "Hangi ismi kullanıyorsun? İnançsız mı?"

Fain hakaretin peşini bıraktı. "Etmiyorum. Kimseye de hesap vermem. Ben bir Serseri'yim."

"Ve bu?"

Talyn'in bakışlarına aynı derecede soğuk bir bakışla karşılık verdi. "Ailesi ya da bireysel Ulusal bağlılığı olmayan biri. Andarionların sevgiyle Serseriler dediği kişiler, sadece Tavalı bizi gördükleri yerde öldürmeye çalışmaz. Bizi sadece top yemi ya da yemlere ihtiyaç duyduklarında kullanırlar ve biz de Ulusal Başkanlık'a ondalık yerine doğrudan UTC'ye yıllık bir ücret öderiz."

Galene, Fain'in gözlerinde parlayan acıyı fark edince çevirdi. Umurunda olmamalı.

Hem de hiç. Ama yine de yaptı.

Çünkü eskiden onu severdim.

Belki de. Ve belki de Talyn onu çok sevdiği için, oğluna olan sevgisi onun peşinden gittiği adama karşı daha sempatik olmasını sağlıyordu.

Evet, şimdilik bunu kabul etti.

Fain kulağına dokundu. "Hauk, git," dedi arayan kişiye. Tekrar konuşmadan önce birkaç saniye bekledi. "Hemen geliyoruz." Onun bakışlarıyla karşılaştı. "Korumanız gemide ve mürettebatımla birlikte bekliyor. Siz ikiniz hazırsanız, yola çıkabiliriz."

Kapıya doğru ilerlerken Talyn onun kulağına dokundu. "Hey, bir sorun mu var?" Parmağını bağlantıya dayadı ve dikkatle dinlerken kaşlarını çatı. Onları koridora doğru yönlendirdi. "Seni çağırmamı ister misin?"

Fain, Talyn'in kaşlarını rahatsız edici derecede benzer bir şekilde çatı. "O iyi mi?"

Asansörlere doğru giderlerken Galene başıyla onayladı. "Felicia'yla konuşuyor." "Nereden biliyorsun?"

"Sesindeki sıcak endişe ve arayan kişiye verdiği konsantrasyon miktarı. Ses tonundaki nezaket. Onunla sadece böyle konuşuyor." Onları asansöre götürdü.

Talyn saati kontrol etti.

Fain, Felicia'sıyla konuşurken Talyn'in tavrındaki farklılık karşısında şaşkına dönmüştü. Talyn'le ilgili her şey artık farklıydı. İlk kez savunmasız görünüyordu.

"Tatlım, dinle, eğer ihtiyacın varsa, benim için sorun değil. Körfeze varmadan önce hâlâ birkaç işim var." Talyn onları asansöre kadar takip ederken diğer herkesi tamamen görmezden geldi. "Evet, tamam. Ama seni daha fazla rahatsız ederlerse bana haber ver, onlarla ben ilgilenirim. Ciddiyim. Kimse seni bu şekilde görmezden gelemez. Asla. Bunun için kışlarına tekme basacağım."

Yüz hatları yumuşadı ve sanki ona söylediği şeyin tadını çıkarıyormuş gibi gözlerini kapattı. "Evet, ben de. Müsait olduğumda kontrol edeceğim. Kendine dikkat et. Seni seviyorum." Elini indirdi ve tekrar sertleşti.

"Her şey yolunda mı?" Galene sordu.

Talyn detay vermeden önce askeri bir tavırla başını salladı. "Havuz monitörleri bozuldu ve işe aldığım yeni şirket Lish'i taciz ediyordu çünkü onun adı hesapta yoktu. Kendisini hesaba eklemenin doğru olup olmadığından emin olmak istedi." Çenesinde şiddetli bir tik başladı.

Sert ve öfkeli Talyn sanki cinayet işlemek istiyormuş gibi asansörden çıkıp nakliye araçlarına doğru yöneldi.

Diğerleri Talyn'i takip ederken Fain lobide Galene'i kenara çekti. "Bir havuz şirketi için neden bu kadar kızgın?"

Ona kuru bir bakış attı. "Neden öyle düşünüyorsun, Fain? Canından çok sevdiği kadınla yasal olarak evlilik sözü veremez. Bu yüzden Andarion ordusunun en yüksek rütbeli ikinci üyesi olan

Birlikte yaşamalarına izin vermeyen sokağa çıkma yasağı ve kışla kısıtlamalarına bağlı. Onu kışladan uzak tutmanın tek yolu, hizmet ettiği komutanla, yani kendi annesiyle birlikte yaşamasıdır. Bu arada, sözleşmeli olduğu metresi, her ikisi de tam Yetkili olmadığı ve sözleşmeleri geleneksel bir ajans aracılığıyla yapılmadığı için ikisiyle de ilgilenmek istemeyen şirketlerle evini idare etmek zorunda kalıyor." Sonraki kelimeleri ona zar zor fısıldadı. "Aksine, eğer biri tam olarak araştırırsa ikisinin de tutuklanmasına neden olabilecek bir durum."

"O zaman neden ordudan ayrılmıyor?"

"Ve ne yapacaksın? O mirastan mahrum edilmiş bir War Hauk'un piç oğlu. Kim onu işe alır ya da özel sektörde onunla iş yapar ki? O bir eksik yelek, Fain. Dövüş okulları *onun*, Demir Çekiç'in, diğer dövüşçüleri eğitmesine bile izin vermiyor. *Bunun* ne kadar aşağılayıcı olduğunu hayal edebiliyor musun?"

"O zaman onu evlat edinmeme izin verin. Cairistiona'nın bunu bizim için onaylayacağını biliyorum. Babası olarak ona kraliyet hanedanının tam korumasını sağlayabilirim. O zaman bir Eton Anatole ve Kanatlı Batur olur ve kimse ona kötü bir şey söylemek şöyle dursun, gözünün içine bakmaya bile cesaret edemez."

"Memnuniyetle izin veririm. Ama bu bana bağlı değil, değil mi? Ve doğduğundan beri maruz kaldığı tüm aşağılanmaları geri almayacak. Damarlarında Andaria'nın en prestijli soylarından ikisi akarak büyüdü. Andarionlar okulda sana yöneldi. Herkes *seninle* arkadaş olmak istiyordu."

Çenesini kaldırımda onları bekleyen Talyn'e doğru salladı. "Benim ve senin aile soyumuzla, senin büyürken olduğundan bile yüksek bir sınıfta olması gerekirdi. Bunun yerine ona tükürüldü ve gülündü. Onunla doğrudan konuşmaya bile uygun olmayanlar tarafından reddedildi ve aşağılandı. Kazanman gereken kişi ben değilim, Fain. O."

Galene oğullarının yanına gitmek için yanından ayrılırken Fain dişlerini sıktı. Galene haklıydı. Diğer Andarionların Talyn'e nasıl baktıklarını görebiliyordu. Unvanlı bir şampiyon ve komutanları olmasına rağmen, yine de ona karşı kibirli bir küçümseme gösteriyorlardı. Bu bir Savaş Hauk'una ya da tamamen Kazanılmış bir Batur'a yapmaya asla cesaret edemeyecekleri bir şeydi.

Talyn'i herkesin yanında bu kadar sert ve çekingen yapan da buydu. Neden hiçbir duygu göstermiyordu.

"İyi misin?"

Dancer ona katılınca Fain başını salladı. Sonra başını salladı. "Kendi oğluma kazık attığıma inanamıyorum."

"Bilmiyordun."

"hiçbir şeyi değıştirmez, değil mi?" Dancer iç çekti. "Özür dilerim, Fain."

O da öyleydi. "Bana bir iyilik yapar mısın, küçük kardeşim?" "Ne istersen."

"olduğu Felicia'nın kim olduğunu öğren." Belki ona Talyn hakkında biraz bilgi verebilirdi.

Yıllar içinde öğrendiği tek şey, bir erkeğin zayıf noktasının her zaman sevdiği dişi olduğuuydu. Özellikle de bu erkek bir Savaş Hauk'u ise.

Talyn *ondan* nefret edebilirdi ama oğlu Felicia'nın sözünü dinlerdi.

Fain onu kazanabilirse, Talyn ile bir ilişki kurmaya başlayabilirdi. En azından denemeye değerdı.

"Tam adını biliyor musunuz?" Dancer sordu.

"Hayır. Talyn'in dairesinde yaşıyor. Onun hakkında tüm bildiğim bu." "Oh, peki, elbette, bana kolaylık sağla, neden yapmıyorsun?"

Kardeşine sinirli bir sırtışla karşılık verdi. "Onun hakkında daha fazla şey bilseydim, senden bilgi istemezdim. Kendim bulurdum."

Dancer onu dişledi. "Gerçekten berbat bir kardeşsin."

"Evet, benimkiyle uğraşmak zorunda kalmalısın. O mükemmel bir pislik." Dancer gözlerini devirerek Fain'in yanından ayrıldı ve arkasındaki araca bindi.

Annesinin yanında oturan Talyn.

Fain onların karşısına oturdu.

Sürüşleri sırasında Talyn'in bağlantısını nasıl kontrol ettiğini ve dişisiyle gizlice mesajlaşırken gülümsemesini nasıl bastırdığını fark etti.

Evet, oğlu onu seviyordu. Hem de çok. Onun kalbine giden yoldu.

Ve ne yazık ki, hem Galene hem de Talyn - ondan en çok nefret eden iki varlık -onun anahtarlarıydı.

Hayatındaki pek çok şeyden pişmanlık duymuş olsa da, onlardan uzaklaşmış olmaktan daha fazla pişmanlık duyduğu bir şey yoktu. Ama başka seçeneği yoktu. Eğer kalsaydı, Dancer da kardeşleri Keris gibi acımasızca öldürölmüş olacaktı.

Küçük kardeşi hâlâ Fain'in elini zorlayan o yaraları taşıyordu.

Şimdi...

Bunu düzelteceğim. Nasıl olacağı hakkında hiçbir fikri yoktu ama hepsini kurtarmanın bir yolunu bulacaktı. Bu onu öldürse bile.

BÖLÜM 5

Fain, Galene ve Talyn'in gemisine binişini izledi. Buranın Talyn'in hayatının büyük bir bölümünde ana evi olduğu hakkında hiçbir fikirleri yoktu.

Ve bu konuda kendi.

Kendileriyle birlikte gelen Andarionların geri kalanı kargo bölümünde toplanırken, "ailesinin" uçağa binmek üzere uçuş güvertesine doğru ilerleyişini izlerken içinden garip bir his geçti. Tek eksik Dancer'ın hamile karısı ve iki çocuğuydu ve Fain'in sevdiği her şey bu metal duvarların içinde yer alacaktı.

Her şeyi.

Dancer'ı kenara çekti. "Senden büyük bir iyilik isteyebilir miyim?" Dancer kaşlarını çattı. "Ne?"

"Nereye gittiğimizi biliyorsun. Talyn'in dışisini bul ve onunla kalması için Porturnum istasyonuna getir. Sanırım bundan hoşlanacaktır."

Dancer'ın bakışları yumuşadı. "Emin misin?"

Başını salladı. "Aileler ayrılmamalı. Hazır gelmişken neden Sumi ve çocukları da getirmiyorsun? Senin de onlardan uzak kalmak istemediğini biliyorum."

Dancer'ın kırmızı gözlerinde tuhaf bir gölge belirdi. "Sen kimsin ve benim hiçbir şeyi umursamayan kardeşime ne yaptın?"

Fain onun alaycılığına homurdandı. "Kapa çenenini ve dediğimi yap." "İşte çok iyi tanıdığım ve sevdiğim nedenlerden dolayı tanıdık bir pislik hala bilinmiyor."

Fain aynı derecede devasa olan kardeşini rampadan aşağı itmeden önce müstehcen bir hareket yaptı. Döndüğünde Talyn'i kaşlarını kaldırmış ona bakarken yakaladı.

"Ne?" Fain sinirli bir şekilde sordu.

O daha cevap veremedi Chayden iğrenç bir şekilde "H-a-m-m-e-r!
Sizinle çalışmak bir onur değilse, lanet olsun!"

Talyn kaşlarını çatarak Qillaq Tavali korsanına döndü. Bir aşinalık ışığı gözlerini kararttı. "Chayden Anıwaya?"

Chayden kısa bir süre durdu. "Ah kahretsin... Sana borcum mu var?"

Talyn onun tepkisi karşısında homurdandı. "Ben Morra ve Qorach'ın eski bir dostuyum.

Qory sürekli senden bahsediyor."

Gülüp Talyn'in sırtını sıvazlarken Chayden'in tüm yüzü aydınlandı, sonra bir hapsirikle kendisini titanyum duvarlardan geçirebilecek birine karşı bu kadar ileri gitmemesi gerektiğini fark etti. Talyn'e sırtmaya devam ederken aralarına biraz daha mesafe koydu. "Demek sen Seksi Bebek T'sin! Bunu bilmeliydim. Dürüst olmak gerekirse, senin hakkında konuştuklarına bakılırsa, üç yaşında falan olduğunu düşünmüştüm."

Talyn gözle görülür bir şekilde irkildi. "Morra bunu aramızda tutacağına yemin etti. Onu bir daha gördüğümde öldüreceğim."

Chayden daha sert gülerek kolunu Talyn'e doğru uzattı. "O halde seninle tanışmak benim için iki kere onurdur. Qory'nin ya da Morra'nın her arkadaşı benim için kardeştir. Ve onların Seksi Bebek T'sini tehdit etmemem gerektiğini çok iyi biliyorum."

Talyn, yarım akıllı birini korkutacak bir kızgınlık sesiyle -ki Chayden bunu tamamen görmezden geldi- onun elini sıktı.

Chayden Talyn'in tutuşu karşısında kısıp bir ısıp çaldı. Yüzü komik bir hayranlık maskesine dönüşmüştü, Talyn'in pazularını sevgi dolu bir samimiyetle kavradı, öyle ki çoğu erkek *bu* el yordamı cüreti karşısında dişlerini yerde arardı. Fain bile Qill tarafından bu şekilde mıcıklanmaya bu kadar hoşgörölü olacağından şüpheliydi. Ve bir Andarion için bu tür dokunuşlar ailesi ya da sevgilileri dışında kimseye kesinlikle yasaktı ve son derece özel zamanlara saklanırdı. "Vay canına! Seni Ring'de dövüşürken gördüğümde monitörlerde görüldüğünden çok daha irisin. Seninle dövüşüp kazanabileceğini düşünecek kadar aptal birini hayal *bile* edemiyorum. Lanet olsun, evlat. Yırtıksın!" Ağzını daha da açarak Talyn'in devasa pazularını bir kez daha sıktı.

Fain, Chayden'in etkilenmiş ses tonuna sinirlendi. "O da aynı boyda."

Chayden sonunda Talyn'in kolunu taciz etmeyi bıraktı ve Fain'e küçümseyerek homurdandı. "Evet ama o senden *çok* daha korkutucu Hauk."

Galene gülerken Talyn, Fain'in kötü ruh haline hiç de yardımcı olmayan ukala bir sırıtış attı.

Fain, Chayden'in tuhaf esprilerine maruz kalmaktan hoşlanmasa da, onun gözlerinin espriyle parladığını görmek için bunu kabul ederdi. Kahretsin, çok güzeldi. Bu bakış midesinin bulanmasına ve beynindeki tüm kanın nefes alabildiğinden daha hızlı bir şekilde dışarı çıkmasına neden oldu.

Ve düşünmek için, tüm bu yıllar boyunca onun olmalıydı....

Mezuniyetten bir hafta önce birlikte katıldıkları son dansa zihninde geri dönerken acı bir pişmanlık duydu. Zamanlarının sınırlı olduğunu bildiğinden - onu bırakmak ve hayatına onsuz devam etmek zorunda kalacağını bildiğinden- her şeyiyle bu dansa değer vermiş ve her saniyesini hafızasına kazımişti. Onu kollarına alıp onunla birlikte sallanırken çalan yavaş şarkının melodileri hâlâ kulağında çınlıyordu. Batur mavisî giysiler içindeki kız, sevgi ve kabullenme saçan gözlerle ona bakmıştı. Hayranlık.

Onunla birlikte olmaktan büyük mutluluk duyuyorum.

Bu, hayatının son mükemmel anısıydı.

Geri dönüp sonsuza dek onunla kalabilmek için değersiz ruhunu bile satabilirdi. O bir anı dondurup ona tutunabilseydi.

Ona her şeyden daha çok işkence eden bu anılardan nasıl da nefret ediyordu.

Fain pilot koltuğuna yöneldiğinde, yanlarında getirdikleri Andarionlardan biri uçuş güvertesine gelerek Talyn'le fısıldayarak konuştu. Onlardan birkaç santim daha kısa olan bu adam Talyn'in yaşlarında görünüyordu ve en yüksek kast soylarından birinden gelen birinin duruşuna sahipti. Tertemiz savaş giysisinde madalyalı bir binbaşının askeri rozetleri vardı ama adı yazmıyordu, bu da güvenlik nedeniyle atlandığı için yeterince yüksek rütbeli olduğunu gösteriyordu.

Binbaşyı dikkatle dinleyen Talyn başparmağıyla keçi sakalını okşadı. "Ne yapmak istiyorsun?" diye sordu Andarion dilinde.

Binbaşı son derece disiplinsiz bir şekilde alay etti. "Sanki sormak zorundaymışsın gibi?" Fain Talyn'in bu saygısız tavrı karşısında kaşlarını kaldırdı.

Talyn benzer bir homurtuyla binbaşığı tıpkı Fain'in çocukken Dancer'a yaptığı ve Dancer'ın onu kızdırdığı gibi geri itti. "Senin paka'nla ben ilgilenirim. Git bir koltuğa sarıl."

Binbaşı yumruğuyla kalbine vurdu, sonra elini kardeşlik ve bağlılık jestiyle açtı ve diğerleriyle birlikte bağlanmak için arka tarafa yöneldi.

Fain meraklı bakışlarını Galene'e çevirdi. "O Talyn'in emir subayı."

Bu onun kafasını daha da karıştırdı. "Ve siz ikiniz onun gardiyanıyla bu şekilde konuşmasına izin mi veriyorsunuz?"

İkisi de onun sorusuna cevap vermedi.

İyi. Her neyse. Andarion donanması şimdi Fain'in içinde olduğu zamankinden çok daha gevşekti. Eski komutanı böyle bir şey için onu askeri mahkemeye verirdi.

Ya da en yakın duvara çarpıp parçalanır.

Bunun kendisini rahatsız etmesine izin vermemeye çalışarak koltuğuna gitti.

Porturnum Tavali'yi simgeleyen kırmızı ve beyaz savaş giysisini giymiş olan Kaptan Kareem Venik kumanda masasından kalktı. Geminin kontrollerini teslim ederken Fain'i selamladı. "Hanımefendiyi sahibine iade ediyorum Komutan Hauk. Ön uçuş tamamlandı. *Fırtına Dansçısı* sevgi dolu dokunuşlarınız için hazır."

Kareem resmi Tavali geleneği dışında geminin adını söylerken Fain irkildi. "Teşekkürler Kaptan Venik."

Başını Fain'e doğru eğdi ve topçu koltuğuna oturmak için hareket etti.

Galene bu sözleri duyunca kaşlarını çatarak Fain'e baktı. "Bu *senin* gemin mi?" Kontrollere giriş yapan ve motorları ateşleyen Fain başıyla onayladı.

"*Storm Dancer?*"

Kendini bağlarken, Fain onun ses tonu karşısında yorgun bir nefes verdi. Kalkış sırasını getirdi ve yolculuk için yapay zekâyı devre dışı bıraktığından emin oldu. "Yalan söyleyip ona kardeşimin adını verdiğimi söyledim ama sen daha iyi bilirsin." Storm Dancer ve Stormy çocukken Galene'e taktığı lakaplardı. Nedense yağmurda koşmayı, yağmur onu iliklerine kadar ıslatırken gülmeyi ve dans etmeyi çok severdi. Ailesi onun deli olduğunu düşünmüştü.

Bunu her zaman büyüleyici ve sevimli bulmuştu. Ve sık sık yağmurda onun kadar ıslanana kadar peşinden koşmuştu. Tam da böyle bir kovalamacanın sonunda doğum gününde giysilerini çıkarmıştı....

Ve Talyn'in anlayışına.

Tanrım, o masumiyete ve neşeye yeniden sahip olmak. Onun çıplak bedeninin her santimini meraklı dokunuşlarıyla keşfederken, çıplak tenindeki utangaç ellerini hâlâ hissedebiliyordu. Onun tadına bakarken ve ona onu ne kadar çok sevdiğini fısıldarken kahkahalarını kulaklarında duyabiliyordu.

Bu anı taşlara bir yumruk gibi indi.

Ona bakmayı ve şimdi ona karşı duyduğu nefreti görmeyi reddederek, kendini geçmişi düşüncelerinden çıkarmaya zorladı. "Herkes güvende olur olmaz, fırlatacağız."

Galene geminin etrafına göz gezdirirken koşum takımını yerine oturttu ve onun adını verdiği metal canavarın kalitesinden ve güzelliğinden etkilendi.

Ama neden? Onu ve bildiği diğer her şeyi terk ettikten sonra bunu yapması hiç mantıklı değildi. Onu neyin ele geçirdiğini anlayamıyordu. Evet, gençtiler.

Yine de...

Jayne'in söylediklerine rağmen, Omira onun için Felicia'nın Talyn için ifade ettiği kadar şey ifade ediyor olmalıydı. Mantıklı olan tek şey buydu. Yoksa neden onun için hayatından ve ailesinden vazgeçsin ki? Fain kelimenin tam anlamıyla Omira için tüm geleceğini bir kenara atmıştı.

Kimse böyle bir şeyi kolay kolay yapmaz. Genç ve aptal olsalar bile.

"Bu ne zamandır senin?" diye sordu sessizce, geminin kontrolünü ele geçirirken onun ne kadar muhteşem olduğuna dikkatini dağıtmaya çalışarak.

Fain ona bakmadan ayarlarını iki kez kontrol etti. "Yaklaşık yirmi yıl."

Tuhaf. Onun kalbini kırdıktan sadece birkaç yıl sonra mülkiyeti almıştı. Bu tür şeylerden her zaman nefret etmişken neden böyle bir şey yapmış olabilirdi? Ondan ayrılmadan önce donanmadayken bile uçmayı ya da pilotluk yapmayı hiç sevmemişti. Her zaman saray görevlerini ya da

piyade. Hatırlayabildiği kadarıyla, ona uzay yolculuğuyla hiçbir ilgisi olmadığını söylemişti.

Ayaklarımın altına sağlam bir zemin ve temiz hava verin. Tenimde gerçek güneş istiyorum, onun yerine geçen sahte holos değil.

"Neden satın aldın?" diye sordu ona.

Yakışıklı yüz hatlarını kaplayan allık onu daha da seksi yapıyordu.

Fain yorum yapamadan Kaptan Venik cevap verdi. "Babam gemiyi önceki hak etmeyen sahibinden kurtardı. Hauk ilk manifesto alımının bir parçası olduğu için, babam gemiyi ve küçük bir mürettebatı Hauk'a, Hauk geminin bedelini ve özgürlüğünü kazanana kadar işletmesi için teklif etti."

Kareem onun düşündüğü şeyi mi kastetmişti? "Manifesto mu? Kargonun bir parçası olarak mı?"

Ayarlarını gözden geçirirken Fain'in gözlerindeki acıyı kaçırmadı. "Bir süreliğine askere alındım."

Midesi, hissetmek istemediği sempatik bir acıyla büzüştü. "Nasıl askere alınmış?"

Köle miydi?

Sonunda Fain ona doğru döndü. Sert ve öfkeli bakışları Talyn'in bir şeye sinirlendiğinde kullandığı bakışlara o kadar benziyordu ki kadının tüyleri diken diken oldu. "Ben geçmişim hakkında konuşmam."

Baba ve oğul.

Jayne haklıydı. Birbirlerini hiç tanımadıkları düşünüldüğünde, olmaları gerekenden çok daha fazla benziyorlardı.

O cevap vermeden önce Talyn geminin işaretlerine, özellikle de Fain'in kendisine ve gemisine özgü Tavalı bayrağına ya da Tavalilerin deyimiyle Canting'e bakarak yüzünü buruşturdu. "Andarion topraklarına çok fazla baskın mı yapıyorsunuz Hauk?"

"Yıllar içinde birkaç tane."

Talyn'in çenesinde tanıdık bir tık başladı. "Üzerinde aynı seri ve Canting olan siyah bir Zi-sınıfı savaşçınız mı var?"

"Evet, neden?"

"Sadece merak ettim." Talyn kendini .

Fain, içinden çok ama çok kötü bir korku duygusu geçerken ona bakmak için arkasını döndü. Talyn'in gemisinin Canting ve avcı uçağının seri numaralarını ezbere biliyor olması için aklına gelen tek bir neden vardı.

Lütfen bana yapmadığımı

söyle... "Neden

soruyorsun?"

Talyn hâlâ cevap vermemişti. Sadece annesine gizli bir bakış attı.

Fain'i konuyu dağıtması için uyaran kişi.

Boğazından aşağı kaynar sular döküldü. Sağduyusu araya girmeden önce Fain onu en çok rahatsız eden soruyu sordu. "Lütfen bana kendi oğluma karşı hiç yarışmadığımı söyleyin."

Başını Talyn'e doğru çevirdiğinde Galene'in gözlerindeki öfke geri döndü.

Talyn yüzünü buruşturarak eliyle alnını okşarken nefesinin altından ona küfretti.

"Son it dalaşında seni vuran piç kurusu o mu?" Ses tonundaki nefret ve öfke gözden kaçmıyordu.

"Hayır anne," dedi çabucak. "Tanrılara yemin ederim ki beni aşağı indiren o değildi. O tek bir gemi ya da savaşçı değildi. Birçok kişinin toplu saldırısıydı."

Karşılıklı konuşmalarında Fain'in kaşları daha da çatıldı. Tüm bu olanlarda başka bir şey vardı. "Neden bahsediyor?"

"Hiçbir şey," dedi Talyn kararlılıkla.

Galene bu işin peşini bırakmaya pek hazır değildi. "Cevap verin Komutan. Onunla hiç savaştınız mı?"

Talyn annesine dönmeden önce Kareem ve Chayden'e sert bir bakış attı. "Benim sözüm Yüce Papa Hazretleri için yeterince iyi olmadığına göre, hesabımı doğrulaması için Vari'yi buraya getirmem gerekiyor mu? İnanın bana, o gün bizimle kimin savaştığını biliyor. Ve beni kimin vurduğunu. Hauk değildi." Talyn ona alaycı bir bakış fırlattı. "İnan bana, o kadar da iyi bir pilot değil."

Fain, Galene'in nefret dolu yüz ifadesiyle karşılaştığında sertçe yutkundu. "Bilseydim oğluma asla ateş etmezdim..."

Chayden nefesini sertçe içine çekti. "Dur... dur... bekle bir dakika. Demir Çekiç senin çocuğun mu? Hadi canım?" Talyn'e bakmak için koltuğunda döndü. "Sen Hauk'un oğlu musun? Ciddi misin?"

Talyn Fain'e sert bir bakış attı. "Sadece temel biyoloji yoluyla."

Chayden navigasyonu devralırken alçak bir ıslık çaldı. "Biri *garip* diyebilir mi? Bu gerilimi bir bıçakla kesebiliriz ama buradaki düşmanlık o kadar yoğun ki, bence işin içine keskin nesneler sokmak kötü bir fikir."

Akıllıca sessiz kalan Kareem başıyla onayladı.

Suçluluk duygusu içini kemirirken Fain konuşmadı. Galene gibi o da Talyn'in hayati bilgiler sakladığına dair kötü bir hisse kapılmıştı. Gerçi çocuk ondan bu kadar nefret ederken neden onu koruduğunu anlamak mümkün değildi.

Değiştiremeyeceği bir şey hakkında düşünmemeye çalışarak mikrofonu kulağına yerleştirdi ve başladı.

Andarion atmosferinden çıktıklarında Galene'e bakma hatasını yaptı. Beyaz gözlerindeki nefret her iki testisini de küçülttü ve onu fiziksel olarak hasta etti. Kahretsin, bu hızla giderse, testisleri neredeyse midesine geri dönecekti ve eğer göz kamaştırıcı nefretini bir an önce durdurmazsa, öğle yemeğine kadar dışı olacaktı.

Venik için eski gezegenine karşı Tavalı koşuları yaparken, kendi çocuğuyla savaşıyor olabileceği gerçeğini bir kez bile düşünmemişti.

Ya da Galene. Onun da ailesi gibi tıp fakültesine gitmesi gerekiyordu. Bunun yerine onu orduya neyin gönderdiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Özellikle de ailesinin Andarion donanmasıyla olan geçmişi ve eski Tadara'nın tüm Batur soyunu acımasızca yok etmek için yaptığı Temizlik göz önüne alındığında. Eski kraliçe tüm soyunun yok edilmesini istemişken Galene neden askerlik hizmetini riske atıncı ki?

Onu bu yola sokmak için bir şeyler ciddi şekilde yanlış gitmiş olmalı. Anlamaya başlayamadığı bir şey.

Kareem başını Talyn'e doğru eğdi. "Ne zamandır üniformalıydın, Batur?"

"On dört yıl."

Fain, Tadara Eriadne'nin hükümdarlığı altında onları kesinlikle kafa kafaya getirecek bir sayı karşısında ürperdi.

"Pilot olarak kaç tane?"

Oğlunun cevabını duymaktan korkarak nefesini tuttu.

"Neredeyse yedi, toplam."

Kareem kaşlarını çatı. "İlk mi son mu?" "İlk."

Çifte bok.

Evet, tam da Fain'in Andarion topraklarında en ağır saldırılarını gerçekleştireceği zamanlardı. Talyn'le kaç kez savaşa girdiği bilinmiyordu.

Muhtemelen Galene de.

"Seni durduran neydi?"

Talyn cevap veremedi burnundan ve kulağından kan akmaya başladı. Küfrederek öne doğru eğildi ve cebinden bir bez çıkararak onları tuttu.

Galene'in nefesi kesildi. "Talyn?"

Annesinin endişeli ses tonu karşısında iç çekti. "Ben iyiyim Komutan. Önemli bir şey değil." Kareem'e doğru baktı. "Sorunuza cevap vermek gerekirse, son ölüme yakın deneyimimden sonra tıbbi olarak cezalandırıldım. Hâlâ uçabilsem de, doktorlar basınç ve kaçış hızındaki ani değişikliklerin vücuduma yaptıklarından hoşlanmıyorlar. Uzayda iyiyim. Benim için kanlı olan uzaya *ulaşma* kısmı." Ellerindeki kana baktı. "Gerçekten."

Galene, iç organlarını buruşturan yakıcı bir nefretle Fain'e baktı.

O da ters ters baktı. Fain tam kendini savunmaya başlamıştı ki Talyn elini onunkinin üzerine koydu.

"Bırak artık anne. Geçmiş geride kaldı. Geride bırak." Talyn Kareem'le olan konuşmasına geri döndü. "Peki ya sen? Ne zamandır Tavalı'desin?"

"On sekiz yaşında Canting ve yeminimi ettim. Ama öz babam Braxen Venik. Porturnum Ulusu'nun lideri." Çenesini Fain'e doğru salladı. "Aynı zamanda Fain'in de babası."

Talyn bunun üzerine kaşlarını kaldırdı.

"Tavalı baba," diye açıkladı Fain. "Üniformamızı giymek için evlat edinilmiş olmanız gerekir. Öylece bayrağı kaldırıp kendini Tavalı ilan edemezsin."

Bu kadar aptal biri derhal gen havuzumuzdan çıkarılır. Diğer milliyetlerden farklı olarak Tavali, yükümlülükle gelen bir vatandaşlıktır. Bu doğuştan gelen bir hak değil, kazanılan ve sürdürülen bir ayrıcalıktır."

Galene homurdandı. "Tanrım, Fain, hayatın boyunca kaç kez evlat edinildin?"

Fain onun sümüklü sesi karşısında dişlerini sıktı.

Kareem sertleşti. "Ona biraz saygı göstermelisin. Hauk'un babam için göze aldığını sahipleri için göze alabilecek çok fazla köle yoktur. İnan bana, ailemizdeki yerini fazlasıyla hak etti."

Galene'nin çenesi gevşedi. "Yani, askere alınmadın mı? Gerçekten köleleştirildiniz mi?"

Fain düşünmekten ya da hatırlamaktan hoşlanmadığı bir şey yüzünden yüzünü buruşturdu. Ve bu konu hakkında konuşmak istemediğinden de emindi, özellikle de Venik'in çocuğunun önünde, çünkü Venik onun sahiplerinden biriydi ve bu hâlâ içini kemiriyordu. "Uzun zaman önceydi.... Venik hayatını kurtardıktan sonra beni sahiplendi, çünkü bana güvenebileceğini hissetmişti. Cairie, birkaç hafta önce, torununun kurtarılmasına yardım ettikten sonra. Dürüst olmak gerekirse, onun evlat edinilmesi gerçek annem için bir FU'dan başka bir şey değildi."

Talyn kulağındaki kanı sildi. "Nasıl yani?"

Fain bunun, babasının Cairistiona'yla olan sözünü, yasal olarak sonuçlandırmalarından bir gece önce Fain'in annesiyle yatarak bozmasından kaynaklandığını söylemeye başladı. Ama kendini koruma bu aptallığın ağzından dökülmesini engelledi. Talyn ironiye ve sadakatsiz ihanet eylemlerinin tüm erkek Haukların kanında olması gerektiğine dikkat çeken ilk kişi olacaktı. "Çocukluklarından kalma kişisel bir kin."

Galene başını eğdi. "Yani *sen* Tizirah Thia'yı kurtaran Tavali misin?"

"Bu kadar şaşırmış görünmene gerek yok. Zaman zaman savaştığım biliniyor. Ve bunu tek başıma yapmadım."

Buna sinirlendi. "Geçmişimiz göz önüne alındığında, kahramanlık ve fedakârlık eylemlerini otomatik olarak adınızla ilişkilendirmezsem beni affetmeniz gerekecek."

Fain onun sesinde duyduğu küçümseme karşısında başını salladı. Bu aşağılama onu her şeyden daha derinden yaralamıştı. Korumak için ölmesi gereken bu kadın karşısında kendini affettirebilmesinin hiçbir yolu yoktu.

Bunu nasıl düzeltebilirim? Bu mümkün görünmüyordu.

Kareem koltuğunda dönüp Galene ve Talyn'e bakarken Fain onları uzayın derinliklerine doğru yönlendirdi. "Bakın, aramızda kötü bir geçmiş olduğunu biliyorum ama Fain benim kardeşim ve Tavalı de kendi insanına sadıktır. O yüzden seni şimdiden uyarayım, eğer yeni görevinde sağlıklı ve mutlu kalmak istiyorsan, inmeden önce Komutan Hauk'u küçümsemeyi bir kenara bırakacaksın. Hauk aleyhinde konuşmak bir Venik aleyhinde konuşmaktır ve karargâhımızda ailem hakkında olumsuz bir şey söylemek istemezsin. Bu senin için iyi olmaz."

Galene alay etti. "Tavalı beni korkutmaz. Asla. Ama merak etmeyin. Sevgili *kardeşin* benim gözümde herhangi bir zarara karşı güvende. Her duyarlı yaratığın bulaşıcı bir cinsel yolla bulaşan hastalıktan uzak durduğu gibi ben de ondan uzak durmaya niyetliyim."

Harika. Tam da her zaman olmak istediği şey. Kalbine sahip olan tek kadının cinsel yolla bulaşan hastalığı. *Annem ve babam çok gurur duyardı.*

Ama açıklığa kavuşturması gereken bir şey vardı. "Ve seni uyarmam gerekiyor Kareem. Burada oldukları sürece Baturlar *benim* korumam altında ve yalnız bırakılacaklar. Onlara bulaşan herhangi bir Tavalı benden en kötü sonu görecektir. Buna baban da dahil."

* * *

Tavalı istasyonuna yanaşır yanaşmaz Fain, Braxen Venik'in yanında Hadean Kolordusu askerlerinden oluşan bir filoyla onları karşılamak için beklediğini gördü. Hadean Kolordusu Tavalı'nin uygulayıcılarıydı ve onların yüksek eğitilmiş taktik polis birimi versiyonuydu. Öyle olmak zorundaydılar çünkü Tavalı savaşmak ve sert oynamak için yaşayan son derece sert ve iyi eğitilmiş bir gruptu.

Uzun boylu ve vahşi Brax yarı Andarion'du ama koyu renk gözleriyle çoğunlukla insan gibi görünüyordu; tıpkı Kareem gibi. Sadece uzun köpek dişleri Andarion mirasına ihanet ediyordu ve Andarion biyolojisinin bu küçük parçası erkeğe hayatında pahalıya mal olmuş ve Brax'ı tüm Andarion ırkına karşı acı bir kızgınlıkla baş başa bırakmıştı. Brax'ın Fain'den ilk tanıştıklarında nefret etmesinin nedeni buydu.

Neden, Fain insanlar tarafından tutulan bağlı bir köle olmasına rağmen, Venik onu gemiden -o zamanlar *Cerulean Escapades* olarak adlandırılıyordu- saçlarından sürüklemiş ve zincirliyken ve kendini koruyamazken iki diz kapağını da vurmuştu.

Venik daha fazlasını da yapabilirdi ama Fain'in içindeki, yalvarmayı ya da herhangi biri veya bir şey tarafından hükmedilmeyi reddeden ateş ve zehir Tavalı'yi duraksatmıştı.

Fain'in saldırıya verdiği tek tepki Venik'in gözlerinin içine bakıp gülmek olmuştu. "Acıya dayanabilirim, yaşlı adam. Elinden gelenin en kötüsünü yap ve öldüğümünden emin ol. Çünkü eğer serbest kalırsam bağırsaklarını deşer ve seni onlarla boğarım. Sana söz veriyorum."

Bu hırıltılı, düşmanca sözler sonunda korsanı kazanmış ve Fain'in Venik gibi bir savaşçı olduğu gerçeğine saygı duymasını sağlamıştı.

Ancak Brax'ın yüzündeki ifade bugün kötü bir şeyler olacağını gösteriyordu. Erkek çok kızgındı ve kan istiyordu.

Onu bu kadar kötü bir ruh haline sokan şeyin ne olduğunu merak eden Fain gemiden ilk ayrılan oldu.

Fain yeterince yaklaşır yaklaşmaz Brax ona bir kardeş gibi sarıldı ve karanlık bakışlarını yanlarındaki yirmi iki Andarion'a dikti. "Geldiğinizde vurduğunuzu duydum. Onlara iyilikle karşılık vermeli miyiz?"

"Hayır!" Fain çabucak söyledi. "İkisi benim ailemden."

Brax kaşlarını çatı. "Hatırladığım kadarıyla *ailen* seni evlatlıktan reddetmişti. Seni ölüme terk ."

"Bu ikisi değil. Ve bu biraz karışık. Sadece onlara saygılı davranılmasını tercih ederim."

Brax yavaşça başını salladı. "O zaman diğerlerine haber veririm." Galene'ye doğru ilerledi. "Komutan Batur?"

Adamın dişlerinin parıltısı karşısında duraksadı. "Sen yarı Andarion musun?"

"Babam. Annem de karım gibi bir Qill savaşçısıydı." Talyn'in onlara yaklaştığını görünce kaşlarını çatı. Fain'e bilerek attığı bir bakış, Brax'ın Fain'in kiminle akraba olduğunu ve bunun neden karmaşık olduğunu çoktan çözdüğünü anlamasını sağladı. "Araya bir Komutan Batur daha karıştı." Talyn'i incelemek için bir an durdu. "Sen Talyn Batur değilsin, değil mi?"

"Öyleyim."

Dostluk için elini uzattı. "Tanıştığımıza memnun oldum Hammer."

"Siz de Kaptan Venik." Talyn'in sesinde alttan alta keskin bir ürperti vardı.

Samimiyeti buharlaşan Brax, Chayden'in gemiden inip onlara doğru yöneldiğini görür görmez dudağını büktü. Tek kelime selam vermeden döndü ve adamlarını uzaklaştırdı.

Chayden onlara katılırken genişçe sırttı. "Bana bak, gittiğim her yerde arkadaş ediniyorum." Burnunu kaldırarak havayı kokladı. "Mutlu karşılamanın kokusunu alabiliyorsun... oh bekle, birinin banyoya ihtiyacı var." Fain'in sırtını sıvazladı. "Evet, o da benim!"

Galene, Fain'e şaşkın bir bakış fırlattı.

"Chayden'da büyük bir beyin travması var. Sanırım kız kardeşi çocukken ona çok sert bir tokat atmış olmalı."

Chayden iyi huylu bir şekilde gülerek ona göz kırptı. "Venik, Tavalı babam Gadgehe Hinto'dan nefret eder. Aralarında eski bir kan davası var. Bu da büyük Porturnum liderini cezasız bir şekilde kızdırabileceğim anlamına geliyor. Bu harika bir şey." Galene ile konuşmadan önce Fain'e baktı ve sırttı. "Eğer *onun* kafesini karıştırmamı istersen, oğluna seslen yeter, yaparım. Güzel dişileri mutlu etmek için yaşıyorum."

Galene gülümsedi. "Teşekkür ederim, Chayden. Bu teklifini kabul edebilirim."

Gamzelerini gösteren Chayden dişlerini sıktı. "Bu arada, Venik'in bir kaptan olmadığını bilmenizde fayda var. Rütbesi teknik olarak yüksek amiral ve Tavalı başkanlığı."

Talyn ona duygusuz bir bakış attı. "Biliyorum. Onu kızdırmak için yaptım."

Chayden Talyn'in koluna vururken alçak ve sinsi bir kahkaha attı.

"Sen ve , Hammer, *iyi* arkadaş olacağız. Bunu söyleyebilirim."

Körfezin öte yanından Brax, Fain'e onunla konuşmasını işaret ederken, küçük bir grup Tavalili kadın Galene, Talyn ve askerlerine nerede yatacaklarını göstermek için öne çıktı.

Talyn annesinin eşyalarını etkileyici derecede temiz ve modern koridorlardan odalarına doğru taşıdı.

Kilometrelerce yürüdükten sonra Tavalili kadınlar nihayet onlara odalarının hapisane hücreleri gibi sıralandığı ranza koridorunu gösterdi.

En kısa boylu kadın sırtarak en yakın kapıyı açtı. "Sizin için, Başkomutan."

Galene, grubu için ayırdıkları küçük, sıkışık odalara bakarak yüzünü buruşturdu. Gerçekten de hapisane hücrelerine benziyorlardı. Sadece koridor da değildi. Hatta o tuhaf antiseptik, kurumsal kokuyu bile taşıyorlardı. "Bundan daha iyisi yok mu?" diye sordu kendisine en yakın dişi Tavalı'ye.

Omuz silkti. "Özel misafirlerimizi hep buraya koyarız. Majestelerinin yüksek standartlarına uygun olmadığı için üzgünüm."

Talyn Galene'i kadına doğru ilerlerken yakaladı. "Sorun değil Komutan. Ben en küçüğünü alacağım." Onları buraya getiren kadına sert bir bakış fırlattı. "Dişilerimize daha büyük odaları verin. Eğer varsa ."

Kadın geri çekilerek Talyn'in "dolabına" girmesine izin verdi.

Galene bu önemsiz kamaraya bakıp ağlamak istedi. Tavalı'nın bundan daha iyi konaklama yerleri olduğunu biliyordu - mürettebatlarını bu kadar korkunç bir yerde barındırmalarına imkân yoktu - ama Tavalı ve Andaria arasında uzun ve çirkin bir savaş geçmişi vardı.

Belli ki bu, onlara yardım etmek ve müttefik olmak için burada olmalarına rağmen, eski düşmanlarından intikam almanın küçük bir yoluydu.

Sıcak ve boğucu odasına girdiğinde bu durum çok daha açık bir şekilde ortaya çıktı. Başka bir şey söylemeden çantasını küçük karyolanın üzerine koydu. Ne yazık ki, Talyn'in uğraştığı şeyden daha iyiydi. En azından hiçbir şeye çarpmadan dönebiliyordu.

Tiksintiyle, onu aramak için bağlantısını açtı. "Hey, *mi tana*. Odaları değiştirmek ister misin? Benimki biraz daha büyük ve sen de benden çok daha büyüksün."

"Sorun değil anne. Gen-barr'da daha küçük bir yatağım vardı. En azından kendi banyosu var. İdare edebilirim."

İdare edebilirim. "İyi" kelimesinden sonra ona en sık söylediği cümleyle kalbi kırıldı. "Her zaman benim cesur askerimsin. Seni seviyorum, Talyn."

"Sen de."

Galene telefonu kapattı ve eşyalarını yerleştirmeye başladı, ancak eşyalarını koyacak hiçbir yer olmadığını öğrendi. Bir dolap ya da komodinin bile yoktu. Çileden çıkmış bir halde çantasını dar masanın üzerine koymuştu ki, Fain tesislerin bir haritasını ve komuta merkezinin yanı sıra ofisinin nerede bulunduğu dair talimatları mesaj attı.

Genel olarak tüm Tavalılardan ve özellikle de Fain'den tiksiniyor ona mesaj atmayı reddetti. Lanet olası piç. Muhtemelen burada tutulmalarının sebebi oydu.

Bunu düşünmemeye çalışarak, temizlenmek için banyoya gitti.

* * *

Fain, Galene'den bir mesaj beklerken kaşlarını çatdı. Cevap vermeyince yerini tespit etti.

Hayır... *Bu* bir hata olmalı.

Biri benimle dalga geçiyor.

Gezdirildiklerini ve aslında üssün o tarafına yerleştirilmediklerini varsayarak, Galene ve ekibine tahsis edilen oda numaralarına gitmeden önce Nyk için raporlarını ve Brax için günlüklerini tamamladı.

Kapıyı açıp onun odası olan dolap büyüklüğündeki sıkışık deliği gördüğü anda kan dökmek istedi.

Bu tam bir saçmalıktı!

Gitmek için geri adım attığı sırada banyonun kapısı açıldı. Galene değildi.

Üzerinde sadece bir havlu varken bir diğeriyle saçlarını kurulayan Talyn ona ters ters bakmak için dışarı çıktı. "Kapıyı çalmıyor musun sen?"

"Buranın annenin odası olduğunu sanıyordum."

Elindeki havluyu indiren Talyn kaşlarını kaldırdı ve ona ters ters baktı. "Beni kızdırmaya mı çalışıyorsun? Yoksa bu sahip olduğun doğal bir yetenek mi?"

"göre, bu sizin için doğuştan gelen bir beceri."

Bu berbat mizah girişimi odadaki gerginliği çözmedi. Aksine daha da kötüleştirdi.

Fain diğer ham yeteneği olan kötü durumları ölümcül hale getirme konusunda iç geçirdi. Olayları dağıtma konusunda hiç iyi olmamıştı. Sadece onları havaya uçururdu. "Madem seni bir dakikalığına yalnız bıraktım, sana bir şey sorabilir miyim?"

"Evet. Sen bir pisliksin. Bir anket yaptım ve herkes aynı fikirde." Talyn'in yüzünde en ufak bir gülümseme belirtisi bile yoktu. Konuşması tamamen soğukkanlıydı.

Aklına gelseydi, nefret ettiği birine söyleyeceği bir şey olmasaydı, Fain daha çok sinirlenirdi.

Talyn havluyu boynuna astı ve onu izlemek için banyo kapısına yaslanırken iki eliyle tuttu. "Soracak mısın yoksa orada dikilip sapık gibi bana mı bakacaksın?"

Kahretsin, çocuğun DNA'sında ondan çok fazla var. Zavallı Galene ona katlanmak zorunda kalmıştı. "Daha önce Venik'e attığın o bakış. Arkasında ne vardı?"

"O kadar sevimli ve kabarıktı ki fark etmeden edemedim."

Fain gözlerini devirdi. Kahretsin, bu seviyede bir kötü tavır tüm Hauk DNA'sına işlemiş olmalı.

"İkinizin bir geçmişi var. Birlikte çalışmamız gerektiğine ve ben de bu felakete atanan şanslı moron olduğuma göre, aramızdaki husumet yüzünden gafıl avlanmak istemem. İkinizin arasındaki anlaşma nedir?"

Talyn cevap vermeden önce uzun ve sinirli bir nefes verdi. "Sadece o piçin dokuz yıl önce kafama bir blaster dayayıp tetiği çekmekle tehdit ettiği zaman benimle tanıştığını hatırlamamasını eğlenceli buldum."

Dokuz yıl önce...

Fain, Andarionların bu istasyona sızdığı ve Venik'i cinayet işleyecek kadar öfkелendirdiği ilk ve tek zamanı hatırlayınca gözleri büyüdü. Tavalı, Andarion iç savaşı sırasında Eriadne eton Anatole'u barındırıyordu ve bu savaş ancak Cairistiona'nın taç giymesi ve annesinin tahttan indirilmesiyle sona ermişti. "Eski Tadara'yı geri almak için buraya gelen Andarion saldırı gücünün bir parçası mıydınız?"

"Komutanı bendim." Talyn giysilerini çıkarmak için karyolaya doğru ilerledi.

"Neden annene bundan bahsetmedin?"

Fain'e ters ters baktı. "Ne amaçla? Liderlik etmek için kafasının açık olması gerekiyor. Bu benim taşımam gereken bir yük. Onun değil. etmesi gereken yeterince şey var. Venik'in beni neredeyse öldürdüğünü bilmesine gerek yok. Özellikle de bunu hatırlayamadığı için."

Fain onun çantasını karıştırmasını izlerken, oğluyla ilgili başka bir tuhaflık daha fark etti.

Tek kelime etmeden Talyn'in elini kendi eline aldı ve Talyn'in birleşme parmağının etrafındaki bantta bulunan dövmeyle kaşlarını çatarak baktı. Andarion dilinde "Sonsuza dek Felicia'nın" yazıyordu.

Talyn yasal olarak evlenemediği, hatta bir alyans alıp takamadığı ya da Felicia'nın aile armasını herhangi bir şekilde taşıyamadığı için, Talyn bunu

Kadını alenen onurlandırmanın bir yolu. Evrene kendini ona adadığını göstermenin bir yolu.

Kanunların canı cehenneme.

Her zaman meydan okuyan. Bu özel dövme Andaria'da cesur bir hareketti, Talyn yanlış bir yetkilinin görmesi ve özellikle boktan bir ruh hali içinde olması durumunda bu yüzden tutuklanabilirdi.

Ona hırlayan Talyn elini Fain'in elinden çekip .

Fain bir adım geri çekildi bakışları yatağın üzerindeki, beyaz bir masada oturan, çenesini ellerine dayamış, fotoğrafçıya tatlı tatlı gülümseyen güzel bir Andarion kadınının fotoğrafına takıldı. "Felicia mı?"

"Bu seni ilgilendirmez ihtiyar." Talyn resmi çantasına tıktırdı ama Fain onun zarar görmemesi için gösterdiği özeni gözden kaçırmadı.

Söyleyeceği ya da yapacağı herhangi bir şeyin oğlunu daha da kızdıracağını fark eden Fain gitmek için kapıyı açtı. Ama bunu yaparken koridor ile Talyn'in odasındaki boğucu sıcaklık arasındaki yirmi derecelik farkı hissetti. "Burası neden bu kadar sıcak?"

"Hava
bozuldu."

"Rapor mi?"

Talyn ona alaycı bir bakış attı. "Hayır. Ben bunaltıcı sıcaklar için yaşıyorum. Evdeyken, bu kadar aşırı bir sauna için iyi bir kredi ödemem gerekirdi."

Damlayan alaycılığı görmezden geldi. "Ne dediler?"

"Listedeyim. Zamanları olduğunda ilgilenecekler. Şimdi, eğer sakıncası yoksa, sana zaten bir bedava gösteri verdim. Benim limitim bu ve sen üstümde dururken burada giyinmek için yeterli yer yok."

Hayır, yoktu.

Tavali yoldaşlarına öfkelenen Fain oradan ayrıldı ve bağlantısını çıkardı. *Güzel* Andarion konaklama yerlerini sormak için İstasyon Destek Merkezi'ni aradı ve gururlu kahkahalarla karşılandı.

"Evet, piçleri cüruf bloğu mahallesine koyduk."

Fain'in görüşü karardı. "Onların taşınmasını istiyorum," diye homurdandı. "Derhal. Bize yardım etmek için buradalar, rahatsız edilmek için değil."

"Ciddi misin, Hauk?"

"Ciddiden de öte. Buradan daha hızlı gitmelerini istiyorum ve Batur'lara *aileleriyle* birlikte kalacak yer verilecek.

Tesisler. Aksi takdirde, oraya kişisel bir ziyarette bulunacağım, ayağımı hepinizin kışına sokacağım ve hiçbiriniz bu gece o odadan çıkamayacaksınız. Beni anladınız mı?"

"Evet, efendim."

"Güzel. Yirmi dakikanız var. Koşun, pislikler. Çabuk olun." Fain telefonu kapattı ve Talyn'in odasına doğru giderken neredeyse Galene'e çarpıyordu.

Bir an için, kızın ona eskiden nasıl baktığını gördü... sanki onun kahramanymış gibi. "Bunu yapmak zorunda değildin."

Fain'in vücudu onun varlığına anında tepki verdi. Lanet olsun. Tek istediği ona tekrar sarılmaktı. O mükemmel dudakları öpmek...

Ama denerse ona acımasızca saldıracaktı. Onun tokadını şimdiden hissedebiliyordu.

Boğazını temizleyerek onu hâlâ ne kadar çok sevdiğini görmezden gelmeye çalıştı. Ama bu, bedeninden bile daha zordu. "Seni buraya istismar edilmen için getirmedim. Talyn'i de fikrini değiştirmesine yetmeyecek kadar küçük bir hücrede bunalması için bırakacak değilim."

Başını ona doğru eğdi. "Bebeğime baktığınız için teşekkür ederim."

Fain, Talyn'in kendisine ait olduğunu iddia etme onurunu reddettiği için kederinden boğuldu. Ama sonra, gerçekten ne bekleyebilirdi ki?

Talyn haklıydı. Tek yaptığı biraz DNA bağışlamaktı. İkisinin de yanında hiç olmamıştı.

Ve bu en çok canımı yakan şeydi.

"İsterseniz size yeni odanızı gösterebilirim. Eşyalarını taşımana yardım edeyim mi?" Talyn'in odasına doğru işaret etti. "Bir saniye önce yanından ayrıldığımda giyiniyordu."

Bağlantısını çıkardı ve Talyn'e mesaj attı. Kısa bir duraksamadan sonra yanakları kızardı. "Felicia'yı kontrol ediyor. Birlikte o kadar az zaman geçiriyorlar ki, araya girmemeye çalışıyorum." Küçük bir kızken yaptığı gibi dudağını ısırarak bağlantısını kaldırdı ve bir askerin sahip olabileceği en seksi askeri havayla odasına doğru yöneldi.

Bu şimdiye kadar gördüğü ya da elini sürdüğü en tatlı kıçtı. Ve bu onun her yanını ateşliyordu. Ama Galene her zaman ağzını sulandırmıştı. Vücudunun kesimi her zaman takdirini kazanmıştı...

Bu düşüncelerin peşinden gitmemesi gerektiğini bilen Fain, ona yetişmek için adımlarını hızlandırmak zorunda kaldı. Onun Stormy'si her zaman

İleri, son sürat. Bir amaç uğruna.

Kendisini öldüren ereksiyondan uzaklaştıracak bir şeyler bulmak için zihnini yokladı. "Peki... Talyn'in kadını onaylıyor musun?"

Odasının kapısını açmak için durakladı. "Açmasam fark eder miydi?"

Talyn'in meydan okuyan tavrıyla, pek sayılmaz.

Fain onun yanından geçerken lanet okudu ve kendisine tahsis edilen önemsiz hücreyi gördü. Onun odası Talyn'inkinden biraz daha büyük olsa da, yine de bir batakhaneydi. Bu çok saçmaydı ve bu işte parmağı olan herkesin ağzını burnunu kırmak istemesine neden oluyordu. Tavalı misafirperverliği buraya kadarmış ve bu durum ona bir köle ya da Tavalı'nın küçümseyici bir şekilde cüruf olarak adlandırdığı, toplumlarının en alt tabakası olan ve Andarion'un yoksunluğunun Tavalı'deki karşılığı olan Vest olduğu ilk günlerini hatırlatmıştı.

Evet, bunlar yaşamamayı tercih ettiği anılardı. Tavalı evrendeki herkes kadar acımasız ve kötü olabilirdi. Özellikle de Andarionlara karşı.

"Bunun için gerçekten üzgünüm." Fain küçük masanın üzerindeki çantasına uzandı. "Hepsi bu kadar mı?"

"Evet."

Eşyalarını kaldırdı. "O zaman beni takip et."

Galene isteksizce itaat ederken Fain'in ne kadar seksi hareket ettiğini fark etmemek için elinden geleni yaptı. Doğrusu, adam devasa ve yıkıcıydı ve vücudunun onun varlığına ne kadar kötü tepki verdiğinden nefret ediyordu. Kendisine yaptıklarına rağmen onun için hâlâ ne kadar acı çektiğini fark edemiyordu.

Senden nefret etmek istiyorum.

Hayır, ondan nefret etmesi *gerekiyordu*. Ama o bunu hiç kolaylaştırmıyordu, özellikle de nazik davrandığında. Tıpkı çocukken olduğu gibi. Başta onu sevmesini sağlayan şey de buydu. Ağabeyinin aksine Fain hiçbir zaman soyuyla övünmemiş ya da bunu etrafındakileri küçümsemek için kullanmamıştı.

Başkalarına karşı her zaman saygılı olan Fain, okul ceketini, ailesinin ona alabildiği tek ceket yırtan bir öğrenci arkadaşına bile vermişti. Bir Savaş Hauk'u olduğu ve kendisinden diğerlerinden daha fazla şey beklediği için, Fain üniforma ceketini giymediği için okul yetkilileri tarafından ağır bir şekilde cezalandırılmıştı. O da bu cezayı sineye çekmiş ve bu konuda tek kelime etmemişti.

Ne yaptığını ya da neden yaptığını kimseye söylemedi. Sadece yanlış yere koyduğunu ve nereye koyduğunu hatırlayamadığını söylemişti.

Onun gerçekten ne yaptığını biliyordu çünkü bunu uzaktan tanık olmuştu.

Ve gururlu aile geleneklerine göre sert bir subay olmasını bekleyen babasından bundan çok daha kötüsünü görmüştü. Herhangi bir iyilik ya da hayırseverlik eylemi için onu sürekli azarlayan annesinden.

Sen bir War Hauk'sun, Fain! Tanrılar aşkına, bunu unutma. Sadece Tahrs'ın kendisi senden üstündür!

Ama Fain bunu hiç umursamamıştı. Kalbi onurlu ve dürüst biriydi. Tanıdığı tüm Andarion erkekleri kadar sert bir savaşçı olmasına rağmen, ona karşı her zaman saygılı ve tatlıydı. Başka herkesi parçalayabilirdi ama onu gördüğü anda sakinleşir ve huzur bulurdu.

Evcilleştirilmiş bir savaş lorinası gibi.

Yürümeye devam ettikçe kadın yavaşladı. "Endişelenmeli miyim? Beni tam olarak nereye götürüyorsun?"

Sevimli bir sırıtış attı. "İstasyonun gerçekten sevdiğimiz yaratıkları koyduğumuz tarafına. Sana ve muhafızına cüruf odaları tahsis edildi."

"Babanın emriyle mi?"

Gülümsemesi solunca bir kapı açtı ve iç çekti. "Hayır demek isterdim ama Venik hakkında bildiklerime bakılırsa bu beni şaşırtmaz. Andarionlardan pek hoşlanmaz. En son buraya geldiklerinde istasyonunun yarısını havaya uçurdular."

"Yine de seni evlat mı edindi?"

"Ne diyebilirim ki? Karşı konulmaz derecede kabarık biriyim."

Adamın yanından geçerken homurdandı, sonra zengin oda süitini görünce dondu kaldı. "Bu... doğru mu?"

Çantasını deri koltuğun yanına, yere bırakırken başını salladı. "Gerçekten de öyle. Eğer beğenmezsen-"

"Hayır," dedi çabucak, adamın onu geldikleri berbat tarafa geri götürmesinden korkuyordu. "Bu çok güzel. Teşekkür ederim."

Başını ona doğru eğdi. "Talyn'i bu bitişiğindeki odaya yerleştireceğim." Sağ tarafındaki bir kapıyı işaret etti. "Sen açabilirsin"

kamaralarınız arasındaki kapı. Bu onu koğuş kısıtlamasıyla uyumlu tutacaktır."

Hatırlatma karşısında üzüntü onu sertçe ısırdı. "Teşekkür . son şey onun rütbesini kaybetmesi. Tekrar. Zaten yeterince çalıştı ve acı çekti."

Fain konuşmak için ağzını açtığı anda bir alarm sesi duyuldu.

Galene son derece nahoş çığlık sesini duyunca kaşlarını çattı. "O da ne?"

"Saldırı altındayız."

Yüzündeki tüm renk soldu. Fain dengesini sağlamak için elini duvara dayadığında bir an için bayılabileceğini düşündü.

Onun için endişelenerek mesafeyi kapattı. "Stormy?"

Onun kendisine taktığı eski lakaba tepki bile vermedi. Onun yerine, savaş giysisinin önünü iki umutsuz yumrukla kavrıdı. Ona bakarken solgun gözlerinde yaşlar yüzüyordu. "Taly'nimin uçmasına izin verme. Onu yere indir!"

Onun bu alışılmadık davranışı karşısında kaşlarını çattı. "Deneyeceğim."

"Hayır," diye boğuldu, onu sıkıca kavrarken başını salladı. Nefes alış veriş, anlayamadığı bir şekilde zorlaşmış ve paniklemişti. Onu daha önce hiç böyle görmemişti. "Yapamazsın... Yapamam.. Taly'n burada kalmak zorunda! Yerde. Anlıyor musun? İstasyonda. Beni duyuyor musun!" Kesinlikle histerikti. "Savaşa uçamaz. Bir daha asla! Asla... Asla!"

"Şşş, Galene. Her şey yolunda." Fain onu kendine doğru çekti ve yakınında tuttu. Kelimenin tam anlamıyla bir çocuk gibi titriyordu. "Oğlunun zarar görmesine izin vermeyeceğim. Yemin ederim."

Ve hâlâ histerik bir şekilde
hıçkırıyordu. Taly'n'e ne olmuştu
böyle?

Kol bandı, savaşın komutasını ele alması için onu çağıran bir uyarıyla vızıldadı. Nefesi kesilince susturmak için geri adım attı. "Gitmem gerek." Onun bakışlarıyla karşılaştığında, ruhunun derinliklerine işleyen dehşeti gördü. "Bu evrende sahip olduğum tek şey o, Fain. Lütfen, tekrar saldırıya geçmesine izin verme! Lütfen! Onu yerde tut. Ne pahasına olursa olsun."

Ondan ne yapmasını istiyordu? Çocuğu vurmak mı? Taly'n'in istediğini yapmasını engellemenin tek yolunun bu olduğuna dair bir his vardı ve

ve oğlunun öfke faktörü, muhtemelen onu daha da kızdıracaktı. "Onun komutanı sensin. Ona geri çekilmesini emret."

Bunun üzerine homurdandı. "Babasına çok benziyor." Ona nefretle baktı.

Gözlerini silerek kendini topladı ve görev yerine gitmek üzere komuta merkezine koştu.

İstasyonu koruma görevi ile onun iyi olduğundan emin olma ihtiyacı arasında kalarak, savaş uçağının demirlediği hangar bölümüne koştu.

Çocuğuyla başı derde girmeden önce kurtulmayı umarak, Talyn ve Andarion muhafızlarından onuyla karşılaştığında savaşçısına giden yolu yarılamişti.

Kahretsin. Fain gözlerini kapadı ve kötü zamanlama yüzünden dişlerini sıktı.

Tabii ki Talyn doğruca ona yöneldi. Çünkü, evet, böyle bir şansı vardı. "Gemileriniz varsa, yardımcı olabiliriz."

Müthiştı. Ya oğlunu ya da kalbini acımasızca tutan kadını kızdırdı.

Boku yedin, Hauk.

Talyn onun tereddütünü yanlış anlayarak alay etti. "Boğazına sarılmayacağız, ihtiyar. Bu istasyonu savunmaya geldik. Bizler birine yönelik bir tehdidin herkese yönelik bir tehdit olduğunu anlayan müttefikleriz. Biz Andarion'uz. Bir savaş sırasında oturmak bize göre değil. Askerlerimden hiçbiri bir Tavalı savaşçısını vurmayacak."

"Düşündüğüm şey bu değildi. Ben sadece annen *seni* bir Tavalı kokpitinde yakalarsa, vücudumun ne kadar çok parçasını patlama zırhıyla güçlendirmek zorunda kalacağımı düşünüyordum."

Talyn'in dudaklarında hafif bir tebessüm belirdi. "Bunun için sana zarar vermeyecek. Onun yeneceği kişi benim."

Evet, doğru. Az önce tanık olduğu şeyden sonra olmaz. Titanyum bir tepside istediği onun taşaklarıydı. "Peki ya doktorun emirleri?" Talyn'in kabul edebileceği en güvenli bahane bu gibi görünüyordu.

"Bir gezegenden havalanmıyoruz. Fırlatma tüpündeki G kuvveti bana zarar vermez. Kaçış hızı gibi bir şey değil."

Doğru, ama ...

Fain, emir bekleyen Talyn'le birlikte Andarion'lara göz gezdirdi. Talyn'i geride tutup gitmelerine izin verirse, askerleri üzerindeki otoritesini sarsacaktı. Onu zayıf ve etkisiz gösterecekti. Andaria'da bu bir komutana yapılabilecek en büyük hakaretti.

Beni iğdiş edecek.

Ama Talyn'e ya da onun itibarına zarar vermeyi kendine yediremiyordu.

İşinin bittiğini anlayan Fain çenesini diğerlerinden daha hızlı ve manevra kabiliyeti yüksek olan kendi savaş uçağına doğru salladı. "Yakıtı dolduruldu ve kalkışa hazır. Diğerlerine gemi atayacağım. Çağrı işaretiniz nedir?"

"Pit Viper."

Dehşete kapılan Fain, duymayı beklediği son isim karşısında yerde kalakaldı.

Bunun başlıca nedeni Viper'ın çoktan öldüğünü sanmasıydı.

İçindeki o tanıdık hastalık hissi geri döndü. "Viper-Ichi?"

Cevap vermeden önce Talyn'in ağzının kenarlarında alaycı bir gülümseme oynadı. "Evet... sonunda seninle tanıştığıma memnun oldum, *Blister*."

Minsid cehennemi. Oğlu, bir zamanlar Tavalı'yle birlikte başına büyük ödüller koyduğu baş düşmanıydı. Birçok kez savaşta karşı karşıya gelmişlerdi.

Ta ki yaklaşık yedi yıl önce Porturnum, Fain'in talimatıyla ve doğrudan komutası altında Viper'ı pusuya düşürüne ve Fain'in o güne kadar girdiği en kötü çatışmalardan birinde onu yere serene kadar.

Şimdi Galene'in neden o şekilde yıkıldığını anlıyordu. Talyn'in gemisini Darling'in kurdukları tuzak için özel olarak tasarladığı bir silahla havaya uçurmuşlardı. Talyn'in bundan nasıl kurtulduğunu sadece tanrılar biliyordu. Ondan geriye genetik parçalardan başka bir şey kalmamış olmalıydı.

Tek başına bu bile oğlunun üstün pilotluk yetenekleri hakkında her şeyi anlatıyordu.

Talyn öne doğru eğilerek fısıldadı, "Merak etme ihtiyar. Beni kimin vurduğunu ona hiç söylemedim. Ben Andarion'um. Savaşta kin tutmam. Bizler askeriz. Üniformayı giydiğimizde neyi riske attığımızı biliriz." Talyn geri çekildi ve *Storm Dancer*'da kendisine yaklaşan genç binbaşya döndü. "Reaper, sen benimlesin. Kahramanlık yok."

Reaper. Fain'in yaratıcısına göndermeye kararlı olduğu diğer pilot. Ve şimdi sadece bir çocuktı. O çatışmada bebek olmalıydı.

Oğlu, Fain'in vahşice saldırdığı sırada uçmakta savaş uçağına doğru ilerlerken Talyn'in düzensiz yürüyüşünü izlerken acı içinde kıvranıyordu

Talyn ve şüphesiz ona bu topallamayı verdi.

Daha mı kötü? O gün onu öldürmek istemişti.

O anda Fain, Galene'in geldiğinde onu kafasından vurmuş olmasını diledi.

Onu *bu* acıdan ve bilgiden kurtaracak herhangi bir şey.

Kendi çocuğuma nasıl zarar vermiş olabilirim?

Kendinden öğrenerek Dancer'ın dövüşçüsüne doğru yönelmişti ki, birinin tiz bir ıslık sesi çıkardığını duydu.

"Bu yürüyüşü sahiplen, Seksi Bebek

T!" Talyn adımlarının ortasında

durdu.

Fain, Morrtalah Deathblade'in sesini duyunca çocuğun ilk kez gerçekten gülümsediğini gördü. "Morra!"

Ona ulaşır ulaşmaz Talyn son derece küçük olan dişiye şiddetle sarıldı.

Yeşil tenli Phrixian o kadar küçüktü ki Talyn'in devasa kollarında oyuncak bir bebek gibi görünüyordu. Elini onun saç örgülerinin arasına gömdü ve sonunda onu bırakmadan önce yanağından öptü.

Talyn kaşlarını çatarak körfezin etrafına bakındı. "Qory nerede?"

"Hâlâ üsse doğru yolda. Birkaç gün daha gelmeyecek." Talyn'in Andarion uçuş giysisini çekti. "Merak etme, kıymetlim. Lish ve annen için o sevimli poponu sağlam tutacağımdan emin olabilirsiniz."

Fain, savaşçılarına doğru körfezi geçerlerken Phrixian'ın oğluyla kurduğu kolay etkileşimi izledi. Hatta Talyn'in serçe parmağını tutmuş ve onlar yürürken kolunu sallamıştı. Onun bu rahat arkadaşlığını kıskanıyordu. Onlar şakalaşırken Talyn'in sert yüz hatlarını hafifçe yumuşatma yeteneğine. Talyn'in ondan çok hoşlandığı belliydi.

Pişmanlıkla iç çekerek diğer Andarion'lara gemileri gösterdi ve birkaç gün önce kardeşi burada kalıp tekrar yerleşmesine yardım etmeyi kabul ettiğinde teslim edilen Dancer'ın savaş uçağına bindi.

Fain izin istediğinde, Galene'in savaşın kontrolünü ele geçirdiğini fark etti. Arka planda onun sesini duymak nefes alış verişini garipleştirmişti. Sesi çoğu kadınınkinden daha derindi. Ve her zaman herkese emir vermeyi severdi. Bu durum kardeşlerini çılgına çevirmişti. Ağabeyi onun etrafında olmaktan öfke duyuyordu. Keris buna dayanamaz ve Galene ne zaman ziyarete gelse söylenirdi.

Garip bir şekilde, Fain buna hiç aldırmamıştı. Onun ihtiyaçları ve istekleri konusunda açık ve oldukça sözlü olması her zaman hoşuna gitmişti. Onunla tahmin yürütmek yoktu. Oyun yoktu.

Göğsündeki delikten de anlaşılacağı üzere, yumruklarını hiç sakınmıyordu. Onunlayken, nerede durduğunu her zaman tam olarak biliyordu. *Bunu çekici bulmak için hasta bir piç olmalıyım.* Ama o buldu. Onunla ilgili en iyi şeylerden biriydi.

Bunu düşünmek istemeyerek filosuyla birlikte yola çıktı ve Talyn'in konumunu hızlıca araştırdı. Oğlunun çoktan savaşın en yoğun yerinde olduğunu fark ettiğinde kalbi hızla çarptı.

Galene'in Talyn'in savaşın dışında kalması konusunda bu kadar ısrarcı olmasına şaşmamalıydı. Kasıtlı olarak en kötüsü için mi gitmişti? Çocuğun şimdiden bu kadar ateş almasının başka bir açıklaması olamazdı.

Fain hiç düşünmeden doğruca Talyn'in yanına gitti ve onu elinden geldiğince korumaya çalıştı. Bu noktada, Birlik savaşçıları her yerdeydi. Elbette bunun bir kısmı Venik'in bir gün önce ileri karakollarından birine yaptığı saldırıdan kaynaklanıyordu. Tavalı lideri bu savaşı kendi çıkarları için kullanıyordu. Şimdiye kadar Fain buna aldırmamıştı. Ama oğlunun, gemisiyle temas etseydi onu öldürecek olan bir patlamadan kıl payı kurtulduğunu gördükçe, bu duruma çok içerliyordu. Özellikle de Ven'in çocuklarından hiçbirinin bu savaşta olmadığını fark ettiğinde. İkisi Galene'le birlikte komuta merkezindeydi ve Ven'in kızları ve mürettebatı galaksinin öbür ucunda güvendeydi. Ven bile savaş için burada değildi.

Bu saçmalıktı. Fain hiç kimseyi kendisinin de katılmak istemediği bir savaşa sokmamıştı. Bu bir politikacının yapacağı bir hareketti ve War Hauk'lar bunun tam tersiydi.

Talyn'in küstahça becerilerini izlerken bunun doğruluğu fazlasıyla kanıtlanmıştı. Oğlunun savaşta ne kadar hızlı manevra yaptığını görünce hem gururlanmış hem de dehşete düşmüştü.

Sakin yaralanma, evlat. Galene bu sefer kesinlikle taşaklarını kesecekti.

* * *

Galene savaş ekranlarında patlayan devasa savaşı izlerken dişlerini sıktı. Beş yüz Birlik pilotuna karşı üç yüz Sentella-Tavali savaşçısı ve on bir Andarion vardı. Bu yeterince kötü olabilirdi ama Talyn ilk kez doğrudan komuta ettiği bir savaşın içindeydi. Ve kendini bir arada tutmak ve odaklanmak için sahip olduğu her şeyi alıyordu. Biri ona her yaklaştığında dehşet içinde çığlık atmamak için.

Bunun için hem onu hem de Fain'i öldürebilirdi!

İşte tam da bu yüzden oğlunun katıldığı hiçbir Ring maçına katılmamıştı. Buna dayanamazdı. Fain'in çocukken zar zor kurtulduğu vahşı kavgaları izledikten sonra dayanamazdı. şimdi bile annesinin Ring'de karşılaştığı her rakibini öldürmeyerek merhamet gösterdiği için onu azarladığını duyabiliyordu.

"Soyunu utandırırıyorsun, Fain. Keris o acınası gösteriden sonra o korkağın yaşamasına izin vermezdi."

Tam bir meydan okumayla ona bakan Fain, kanlı diş muhafazasını tükürürdü. Kadının kınamalarına verdiği yanıt hep aynı olmuştu. *"Ve Keris bir Yüzük şampiyonu değil, Matarra. Ben öyleyim."*

şimdi, Galene Fain'in dövüşünü tekrar izlerken, Talyn'i hedef alan bir patlamayı almak için manevra yaparken saf dehşetle tüketildi. Fain'in savaşçısının üzerine ölü olarak düşen bir atış.

Umursamak istemiyorum. O .

Yine de ...

Fain'i izlerken en az Talyn için olduğu kadar heyecanlı ve gergindi.

Lütfen iyi ol. Onun ölümünü izlemek istemiyordu. Ama savaş çok acımasızdı. Mekanik ve ezbere bir şekilde emirleri ve sıralamaları sayıklıyor, bir yandan da bunu kişiselleştirmemeye çalışıyordu. Hem Fain hem de Talyn son derece yetkin savaşçılardı ve sakın ve duygusuz kalması için ona güveniyorlardı. Onlara farklı davranmak her ikisi için de bir hakaretti. Ve bu onların ölümüne neden olabilirdi.

Ama bir grup savaşçının Fain'in üzerine çullandığını görünce tüm vücudu korkuyla kilitlendi. Daha da kötüsü? Talyn babasına yardım etmek için doğruca olayların ortasına uçtu.

* * *

Aldığı darbeler yüzünden kontrolleri kısa devre yapınca Fain lanet okudu.

Hedefleme sistemini yeniden başlattı - bir savaşta yapılacak en parlak şey değildi ama başka seçeneği yoktu. Başka hiçbir şey çalışmıyordu. O kadar çok darbe alıyordu ki kafası ve vücudu . Sönümleyicileri gelip gitse de kalkanları dayanıyordu. Ancak, çatlamadan ve onu kıcı elinde bırakmadan daha fazlasını kaldıramayacaklardı. Sistemleri tekrar çalışmaya başladığında bir alarm çaldı ve kendisine ateş edilmek üzere olduğunu haber . Saldırgana nişan aldı, sonra fark edince durakladı

Talyn'di.

İntikam .

Tam bir dakika boyunca oğluna bakarken nefes alamadı ve onun ateş edip hayatına son vermesini bekledi.

Bir an sonra Talyn gerçekten de atışı yaptı.

BÖLÜM 6

Talyn'in atışının patlaması karanlığı aydınlattı. Fain çarpışmaya hazırlandı. Ancak gemisine çarpmak yerine, onu kıl payı geçti ve orada olduğunu bile bilmediği Birlik savaşçısına doğru gitti.

Fain, Talyn'in az önce hayatını kurtardığını fark ettiğinde nefesi kesildi. Farkında olmadan, Birlik pilotu onu tamamen ölüme terk etmişti.

Talyn'in başka bir savaşçının peşinden gitmesini izledi. "Yardımanın için teşekkürler Viper."

Talyn tek kelime etmedi. Dövüş bitene ve ikisi de körfeze geri dönene kadar.

Fain elini sıkmak ve şahsen teşekkür etmek için yanına gitti.

Talyn öfkeli bir bakışla yanından geçip gitti. Sonra durdu ve geri döndü.

Patlayıcı miğferini Fain'in göğsüne o kadar sert itti ki, şüphesiz bir çürük bırakacaktı. "Bil diye söylüyorum, yaşlı adam. Eğer seni öldüreceksam, bunu yüz yüze yapacağım. Savaşçı savaşçıya. Ben bir Andarion'um, ateş altındayken ve yaralıyken karşılık veremeyen birine karşı ucuz bir atış yapan bir korkak değilim." Ve bununla birlikte Talyn kamarasına giden koridora yöneldi.

Talyn'in sözlü saldırısını hak ettiğini bilmesine rağmen incinen ve utanan Fain derin bir iç çekti. Ailesinin onu reddetmesine alışmış olmalıydı. Dancer dışında bildiği tek şey buydu. Ve küçük kardeşini bu kadar şiddetle korumasının nedeni de buydu. Dancer'ın tek başına ona tam güven duymasının nedeni de buydu.

Yine de oğlunu hayal kırıklığına uğratmış olması ruhunu derinden yaralamıştı. Tekrar.

Tek istediği, başkalarının hafife aldığı şeydi. Ona sırt çevirmeyecek ve yanlarında olduğu için kendini bok gibi hissetmesine neden olmayacak bir arkadaş ya da kan bağı. Başkalarının yanında olmak neden bu kadar zordu?

Hangardan çıkarken koridorda Galene ile karşılaştı. İçinden sessizce küfrederek, onu da kızdıracak ne yaptığını duymak için sabırsızlanıyordu. Onu ne kadar hayal kırıklığına uğrattığını.

"İyi misin?"

Kadının ses tonundaki endişe onu şoke etti. "Um, evet."

"Bir doktor görmek istemediğine emin misin? Sert bir ateş altında kaldınız."

Kadının sesinde duyduğu endişeden dehşete kapılan adam hemen geri çekildi. "Sen ne tür bir şekil değiştirensin? Komutan Batur'a ne yaptın?"

Onun sorusuyla alay etti. "İyi, pislik. Gerçekten umurumda değil." Öfkeli adımlarla Talyn'in peşinden gitti.

"Bugün herkesi , değil mi?"

Arkasından yaklaşan Hyshian suikastçısına yüzünü buruşturdu. "Bana sataşma Jayne. Hiç havamda değilim."

Ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı. "Özür dilerim." Rahatsız edici bir yoğunlukla ona bakmak için başını eğdi. "İkinizin arasında yanlış giden neydi? Omira'yı gerçekten o kadar çok mu seviyordun?"

Fain serçe parmağındaki küçük yüzüğü çıkarıp Jayne'e uzattı. Dancer da dahil herkes yüzüğün Omira'ya ait olduğunu sanıyordu ve o da bir kez olsun onları düzeltmemişti. Ama gerçek şu ki Omira yüzüğün aslında kime olduğunu anladığında, bu onu bir insanın kollarına sürüklemişti. Bugüne kadar, karısını bir kez bile aldatmamış olmasına rağmen, onu sakladığı için ona lanet ettiğini duyabiliyordu.

En azından fiziksel olarak. Kalbini Omira'ya sadık tutmak için de elinden geleni yapmıştı. Galene'nin ellerini bırakmayı reddetmesi onun suçu değildi.

Omira'yı eski sevgilisiyle yatakta yakaladıktan sonra onu terk ettiğinde, yanına aldığı tek şey o küçük yüzük ve sırtındaki kıyafetlerdi.

Jayne gruptaki Andarion yazısını çözdüğü anda anlamıştı. Gözleri irileşti ve şok olmuş gibi bir nefes verdi.

Başını sallayarak iç geçirdi. "Baba gibi, oğul gibi." Yüzüğü ona geri verdi. "*Bunu* Lena'ya göstermelisin."

On sekiz yaşından beri elinin üzerinde durduğu yere geri koydu. Sahip olmak için savaşıacağı ya da öleceği tek şey buydu ve birçok duyarlı varlık bu dersi zor yoldan öğrenmişti. "Neden? Kalbimi sökmeyi bitirebilsin diye mi? Hayır, teşekkürler. İkisine de yeterince zarar verdim. Yapabileceğim en iyi şey yollarından çekilmek ve ben yokmuşum gibi yaşamalarına izin vermek."

Jayne onun yanından geçerken kolunu yakaladı. Kaşlarını çatarak elini geri çekti ve kanla kaplı olduğunu gördü. "Yaralandın mı?"

"Bu ilk değil. Son da olmayacak." Ama onu geçmeye başladığında zemin eğildi. Sonrasında bildiği tek şey, yerçekimi denen o kokuşmuş kaltağın yükseldiği ve yüzüne sert bir tokat attığı oldu.

* * *

Fain gözlerini açıp onları görmeden bir saniye önce monitörlerin sesini duydu. Bunu bekliyordu. Görmeyi hiç düşünmediği şey ise Galene'nin elini tutmasıydı.

Ölmüş olmalıyım.

Kadın doktoru çağırmak için uzandığında yüzünü buruşturdu. "Hareket etme, Fain. Kafanda büyük bir yaralanma var."

Durumu kötü olmalı. Talyn bile kapıda duruyordu ve sağlık görevlilerinin içeri girip onu kontrol edebilmesi için kenara çekilmek zorunda kaldı.

Ama dürüst olmak gerekirse, onların orada, yanında olması için yaralanmayı bile kabul ederdi. Küçücük bir an için, kendisini gerçekten seven bir ailesi varmış gibi davranmasına izin verdi.

Tavali ile bir tür kardeşliği vardı ama bu gerçek bir kan bağı olan aileyle aynı şey değildi ve bunu biliyordu. Günün sonunda, onun öldüğünü görüp ağlamayacaklardı. Ölümü hakkında *çok kötü* bir düşünceden fazlasını düşünmezlerdi.

Kendini gerçekten birine ait hissettiği son an, çocukken Galene'nin kollarında olduğu zamandı.

O zamandan beri hiç.

Şimdi bile, yanağını onunkine bastıran ve çıplak bedenini kendine yakın tutan genç, utangaç yüzünü görebiliyordu. "Seni seviyorum, Fain. Yaşıyorum

Herkesin benim için ne kadar önemli olduğunu bileceği o birleşme günü için. Bunu sokaklarda haykıracağım. Fain Hauk benim kocam ve onu her şeyden çok seviyorum!"

Gülerek yuvarlandı ve kızın bedenini kendi bedeninin üzerine çekti. "Ve senin Batur soyunu koluma öyle bir dövme yapacağım ki herkes senin benim için kendi saygıdeğer aile mirasından bile daha önemli olduğunu bilecek. Bir Savaş Hauk'u olabilirim ama bana sahip olan Kanatlı Batur'dur. Zihnim, bedenim ve ruhum. Sonsuza kadar."

Fain sol kolundan aşağıya, Galene'nin tuttuğu ele baktı. Sıcaklık yanaklarını yaktı.

Galene, doktorun onu tedavi etmesine izin vermek için geri çekilmeden önce elini Tavalı işaretlerinin etrafına dolanan geniş Batur dövmesinin üzerinde gezdirdi. Başını sallayan Talyn'e fısıltıyla bir şeyler söylemek için hareket etti ve sonra oradan ayrıldı.

Fain Andarion doktorunun konuşmasını duydu ama ona aldırmadı. Kalbine sahip olan tek kadını izlerken olmazdı.

Galene, Fain'in uyandırdığı çelişkili duyguları sıralamaya çalışırken dudaklarını birbirine bastırdı. Özellikle de hastane odasına adımını attığı ve Batur soyunun Fain'in sol kolunun tamamına koyu mavi ve siyah tonlarda kazınmış olduğunu gördüğü anda içini tırtıklı pençelerle parçalayan duyguları.

Omuzdan bileğe kadar.

Hiçbir şey onu bu kadar şaşırtmamıştı. Talyn'in o daha küçük bir çocukken duvarlarını en sevdiği ve son derece pahalı rujuyla boyadığı zaman bile.

Fain onu son kez çıplak gördüğünde dövmeyi taşııyordu.

Hayır, yolları ayrıldıktan çok sonra yapılmıştı. Ve dövmenin solmuş halinden bunu yakın zamanda yaptırmadığını da anlayabiliyordu. Yıllardır onun soyunu taşıyordu.

Ama neden? Onu terk ettikten sonra neden bunu bedeninde işaretlemiş olabilirdi? Bunların hiçbiri mantıklı gelmiyordu.

Hem onu terk edip *hem* de soyunu nasıl onurlandırabilirdi? Talyn elini onun omzuna koydu. "İyi misin?"

"Emin değilim." Tekrar Fain'e doğru baktı. "Söyle bana, dürüstçe. Baban hakkında ne düşünüyorsun?"

"Bu soruya her cevap verdiğimde fiziksel ya da sözlü olarak kıcıma şaplak attınız. İster inanın ister inanmayın, bana öğretilir."

Kadın homurdandı. "*O zaman* onunla tanışmamıştın. Şimdi..." Hem öpmek hem de öldürmek istediği erkeğe doğru işaret etti.

Talyn yorgun bir iç geçirdi. "Ne söylememi istiyorsun Matarra? Senin gibi ben de bize yaptıkları için ona hâlâ çok kızgınım. Ama onu güdüler ya da ahlakı hakkında yorum yapacak kadar iyi tanımıyorum. O benim için tamamen yabancı."

Ama ona yabancı değildi. En azından olmamıştı ve aklının bir köşesinde bir zamanlar sevdiği o değerli çocuğu görüyordu.

Ciddi bir uyuşturucu ve alkol sorunu olan iğrenç, zorba bir ağabeyle lanetlenmiş olan Fain, gençliğinin büyük bir bölümünü Keris'i korumaya çalışarak geçirmişti. Daha da kötüsü, küçük kardeşini Dancer'ın değersiz olduğunu ve bebekken ölüme terk edilmesi gerektiğini düşünen herkesten korumak için elinden geleni yapmıştı. Sadece Fain küçük kardeşinin içindeki iyiliği görmüştü ve Dancer ne zaman tehdit edilse, Fain onu korumak için kendini ateş hattına atmıştı.

Tıpkı bugün Talyn için yaptığı gibi.

Neden en nefret ettiğim yaratığı sevmek zorundayım?

Duygular *bu kadar* karmaşık olmamalı.

Talyn kontrol etmek için bağlantısını çıkardı.

"Felicia?"

Başını iki yana salladı. "Biraz endişeliyim. Aramasını istediğim bir mesaj bıraktığımdan beri ondan haber alamadım ve bu onun yapacağı bir şey değil. Dürtülerime bile cevap vermiyor. Bir şey olduğunu düşünmüyorsun, değil mi?"

"İyi olduğuna eminim. Kardeşiyle iletişime geçtiniz mi?"

"Onunla konuştuğunu ve iyi olduğunu söyledi. Sadece işle ve yaklaşan tatillerle çok meşgulumuş."

"O zaman endişelenme. O çok vahşi."

Sonunda bu onu gülümsetti. "Yeterince doğru." Bağlantısını cebine geri koydu. "Con'da bir savaş raporuna ihtiyaçları var. Gidip senin için halledeyim."

Yanağını onunkine bastırdı. "Teşekkür ."

"Bana ihtiyacın olursa ara."

Galene Talyn'in en yakın asansör durağına doğru yürüyüşünü izledi. Gerçekten de babasının tıpatıp aynısıydı. Bir saniye sonra doktor ve hemşireler bir imha ediciden kaçan böcekler gibi odadan dağıldıklarında bir şey eve getirdi.

"Kimse senin lanet yüzüğünü almadı!" diye hırladı doktor, o ve diğerleri yanından ayrılmadan önce. "Dozajını artırın!" Doktor elindeki defteri sağındaki hemşireye uzattı. "Ve hazır başlamışken ona bir lavman yapın."

Talyn'in hastane yatağına mahkûm olduğu zamanki asık suratına fazlasıyla benzeyen bu durum karşısında gülümsemesini bastırarak, Felicia'nın normalde benzer durumlarda Talyn'e söylediği bir cümleyi kullanarak, alaycı bir tsk ile odaya girdi. "Sana iğne yapanlara karşı daha nazik olmalısın."

"Bir hırsıza tahammül edemem," diye hırladı Fain.

"Bir Tavalı korsanının ağzından çıkan ilginç sözler."

Fain onun sözleriyle alay etti. "Kendi gücüyle sarhoş olan bir hükümetten almak başka bir şeydir. Bir bireyden çalmak-" Yüzüğü ona geri verdiğinde sözleri kesildi.

"Hatırladığım kadarıyla, bu benim yüzüğüm, değil mi?"

Yüzüğü elinden hiç çıkarmadığını gösteren açık ten rengini örtmek için tekrar serçe parmağına taktığında karamel teninde derin bir kızarıklık oluştu.

"Neden aldın?" diye . "Yine söylüyorum, o benimdi."

Gözleri kırılğanlaştı, yumruğunu yüzüğün etrafında sıktı. "O fırlattığın yüzüm."

O haklıydı. O gün soyunma odasında boğulmasını istemişti. "O zaman biraz perişan haldeydim." Yüzüğü parmağında çevirmek için sol elini kaldırdı. "Kordonun içine eklediğin oyma ilgi çekici. Neden böyle bir zorunluluk hissettiğini sormalı mıyım?"

Gözlerinde ıstırap yüzüyordu. "Ne söylememi istiyorsun, Stormy? Lütfen, tanrılar aşkına, hayatımın en kötü hatasını yaptığım için beni affetmeni sağlayacak kelimeleri söyle."

Keder ve acı onu boğdu, dokunuşunun kaba nasırlarında oyalanmasına izin verdi - bir savaşçının hayatının ne kadar zor ve sert olduğunu anlatan nasırlar

Yıllar boyunca liderlik etmişti. Parmaklarını kolunun tamamını kaplayan karmaşık Batur dövmesinin üzerinde gezdirirken "Söz yok," diye fısıldadı. "Bunu sana ne yaptırdı?"

"Sana yapacağımı söylemiştim."

"Bir oğlanın genç bir kıza verdiği bir söz... uzun zaman önce, tutkunun sıcağında." Başını iki yana salladı. "Bu bana hiç mantıklı gelmiyor."

Kadının eline uzandı ve kalbinin üzerine kaydırarak orada tuttu. "Benim için sadece sen vardın, Galene."

"O zaman neden bana Omira'yı sevdiğini söyledin?"

"Hiç yapmadım. Beni bununla suçladın. Ama sen yeminimizi bozana kadar ona hiç dokunmamıştım. Okuldayken onu sınıfımızda hiç fark etmedim bile. Bu senin inandığın bir yalandı."

"O zaman neden bana gerçeği söylemiyorsun?"

Boğazında acı bir yumru ve kalbinde yanan bir delik bırakan geçmişiyle boğuşurken acı içinde kıvranıyordu. "Çünkü sen ağlar ve seninle kalmam için bana yalvarırdın. Ve ben de seni karım olarak almak için kardeşimi öldürebilirdim. Ben gidersem ve bu yüzden benden nefret edersen Merrell'le evleneceğini ve iyi bir hayatın olacağını düşündüm. Senin için tek istediğim buydu."

Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü. "Senden nefret ediyorum, Fain Hauk."

"Ve seni seviyorum, Galene Batur. Yüzüğünün içine 'Sonsuza dek Galene'nin' yazacağıma, 'Galene'nin orospusu' yazmalıydım. Ben gerçekten buyum."

Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü. "Sen tam bir piçsin."

Elini dudaklarına götürdü ve tıpkı çocukken yaptığı gibi avucuna bir öpücük kondurdu. "İlk nefesimden son nefesime kadar değersizim."

Adamın taşıdığı yara izlerini gördükçe daha fazla gözyaşı döktü. Vücudu yaşadığı dehşetin bir yol haritası gibiydi. Jayne haklıydı. Fain için hiçbir şey kolay olmamıştı. "Madem beni seviyordun neden Omira'yla evlendin?"

"Soyunma odasındaki son karşılaşmamızdan sonra benimle bittiğini biliyordum. Beni asla geri almayacağını. Ve annemi tanıyorsun. Yeminimiz bozulduğunda, ailem beni evden attı. Onları herkesin önünde utandırmıştım. Chrisen ve Merrell yalanlarını yaydıktan sonra, hiçbir Andarion kadını beni istemedi. Onlardan birini istediğimden değil. Ama Merrell istedi

Bunun için Dancer ve Keris'i öldürecek kadar kötü. Seni ona bırakmazsam bana böyle yapacağını söylemişti. Andaria'da kalırsam, beni öldürecek olan suçluluk duygusuna aldırmadan sana geri döneceğimi ve kardeşlerimi gömeceğimi biliyordum. Omira ilk tercihim olmasa da bana karşı nazıktı... en azından başlangıçta. Onun için tek anlamım nefret ettiği babasından bir kaçıştı. Bunun etkisi geçip de uzaylı bir kocaya sahip olmanın nasıl bir kabus olduğunu anladığında bana da katlanamadı."

"Yine de kaldın mı?"

"Biz evliydik. Ona yemin etmiştim. İyi ya da kötü. Sadece daha *kötüsünün* ne anlama geldiğini bilmiyordum. Ve bir parçam, seni o şekilde incittiğim için üzerime kazıdığı her yarayı hak ettiğime inanıyordu."

Galene elini adamın siyah ve ağarmış saç örgülerinin arasından geçirerek göğsünün üzerinde düzeltti. "Gözlerini oymak ve ayaklarımın dibinde ölene kadar seni bıçaklamak istiyorum."

Başını başka yöne çevirdi.

Adamın çenesini yakaladı ve onu kendisine bakmaya zorladı. "Seni her zaman sevdim, Fain Hauk. Seninle tanıştığım ve bana maltından bir içki ikram ettiğin ilk andan beri. Bu hayatta istediğim tek şey sendin. Neden bir kez olsun gelip beni bulmadın?"

Elini onun elinin üzerinde sıktı. "Oh, Stormy, bunu kaç kez istediğimi bilemezsin. Ama tekrar özgür olduğumda, aradan o kadar çok yıl geçmişti ki cesaret edemedim. Evli ve çocuklu olduğumu düşündüm. Ve seni başka biriyle görmenin beni mahvedeceğini biliyordum. Bu yüzden senden olabildiğince uzak durdum. Ama sen hep kalbimdeydin. Her zaman."

Kadın bunu inkâr edecekti ama adamın kolundaki mürekkep, sözlerini cesur ve somut bir dürüstlikle doğruluyordu.

Gözlerindeki acı dolu samimiyet de öyle.

Galene elini Hauk'un dövmeli omzunda gezdirdi ve dokunuşunun ardından teninde oluşan ürpertiye izledi. Hauk'u her zaman tüm erkekler arasında en güzeli olmuştu. Şimdi bile onun için her şeydi.

"Buradan nereye gideceğiz, Fain?"

"Bilmiyorum. Yapmak istediğim son şey seni daha fazla incitmek. Ya da, Tanrı korusun, daha kötüsü."

Kadın kendini durduramadan eğildi ve adamın dudaklarına nazık bir öpücük kondurdu.

Fain, değerli Galene'sinin hissini ve tadını tadarken gözlerini kapattı. Nefesini sertçe içine çekerek elini saç örgülerinin arasına gömdü ve onu kendine yakın tuttu. Onun tadına, kendi nefesine karışan nefesinin tatlılığına kendini kaptırdı. "Benimle kal, Stormy. Hayatımın tüm karanlığında, sen tanıdığım tek ışıksın."

Bir hıçkırıkla öpüşmelerini kesti. "Yapabilir miyim bilmiyorum. Seni affetmek istiyorum. Affetmek istiyorum. Ama bu o kadar kolay değil. Sen sadece kalbimi kırmadın, Fain. Paramparça ettin. Yaptığın şeyden sonra yakınımıdaki hiçbir erkeğe güvenemedim. Hiçbirine... sadece Talyn'e."

Fain onu boğan acı yumruya karşı yutkundu. Onun sesinde duyduğu acıdan nasıl da nefret ediyordu. En çok da buna sebep olduğu için kendinden nefret ediyordu. "Bana bir şans daha verir misin? Lütfen. Sana yemin ederim ki bunu asla kötüye kullanmayacağım. Ve sen de pişman olmayacaksın."

Galene onun söylemesini beklediği son sözleri duyunca dudağını ısırdı. Onu tokatlamak ve çekip gitmek istedi. Ona hamile olduğunu söylemeye gittiği gün kendisine davrandığı kadar soğuk davranmak istiyordu.

Ama gördüğü, canından çok sevdiği yaralı çocuktı. Onu kollarında sallayan ve kendisini çok sıcak ve korunmuş hissettiren çocuk. Çok değerli. Hayatının geri kalanını birlikte yaşamayı düşündüğü kişi.

Şimdi...

"Sen doğmuş en sinir bozucu erkeksin."

"Tamamen sevimsiz."

Onun sevimli sırıtışı karşısında gülümsemesini bastırmak için büyük mücadele verdi. "Evet, öylesin." Tırnaklarını ona doğru salladı. "Peki neden hâlâ seni önemsiyorum?"

"Sana söylemiştim. Karşı konulmaz derecede kabarık biriyim."

Olmak istediğinden daha fazla büyülenmiş bir halde gözlerini ona dikti. "Sanırım kafası yaralı olan ben olmalıyım."

Ona o sevimli sırıtışıyla baktı. "Hadi, Stormy. Sana kur yapmama izin ver. Eğer bir daha çuvallarsam Talyn'e kıcıma tekmeyi basmasını söyleyebilirsin."

"Yapacağını biliyorsun. Ring'de kırdığın tüm rekorları o kırdı."

Gözle görülür bir şekilde irkildi. "Bunu söylerken sesindeki neşe beni derinden yaralıyor."

"Güzel."

Fain parmak eklemlerini onun dişlerine sürttü. "Bir şans mı? Lütfen?"

Daha iyi düşünmesine rağmen başını salladı. "Ama uyarayım, Savaş Hauk. Eğer bu sefer bana güvenini *kaybedersen*, seni bitiririm. Acıyla ve zevkle." Çenesini adamın vücudunun ince battaniyenin altında şişkin duran kısmına doğru salladı. "Ve *ben* söyleyene kadar o şey pantolonunun içinde kalacak. Beni duyuyor musun?"

Onun acımasızlığı karşısında inledi. "Sen kötü bir *Mia*'sın. Ama olsun. Şartlarını kabul ediyorum."

Yine de bu pazarlığı yaparken, Fain kendini neye açtığına dair hiçbir fikri yoktu. Önümüzdeki birkaç gün içinde Galene onu sözüne sadık tuttukça bu durum daha da netleşti.

Ve sonra biraz.

Hastaneden taburcu olduktan sonra, onu en katı Andarion kur yapma ritüellerine katlanmaya zorladı - gençliklerini atlatmaya çalıştıkları ritüeller. En yakın erkek akrabası olan Talyn'in onlara eşlik etmesine kadar. Onunla yalnız kalmayı reddetti.

Şimdi bile, Fain onunla yemek yemek için oğlundan izin almak zorundaydı. Bu çok sinir bozucuydu.

Daha çok da Talyn onu kıvrandırmaktan gerçekten zevk aldığı için. Cinayetin eşiğine gelecek kadar sinirlenen Fain, Talyn'in emir subayıyla birlikte görev yaptığı komuta merkezine girdi. Binbaşı Fain'in onlara yaklaştığını görür görmez güldü.

Gavarian boğazını temizledi. "Komutan Hauk güvertede, Komutan."

Fain, Andarion binbaşısına kendisini böyle acımasız bir neşeyle anons ettiği için ters ters baktı.

Talyn onunla yüzleşmek için döndüğünde gözleri parlıyordu. "Bir şeye mi ihtiyacın var Hauk?"

Ayrıca öz oğlunun kendisinden rütbece üstün olması da onu çok rahatsız ediyordu ve iki Andarion subayı her fırsatta ona bu gerçeği hatırlatmaktan sadistçe bir zevk alıyordu. "Sizinle özel olarak konuşabilir miyim?"

Talyn kontrol bandını emir subayına teslim ettikten sonra Fain'i odadan çıkıp koridora kadar takip etti. Kapı arkalarından kapanırken kollarını göğsünde kavuşturarak Fain'e ters ters baktı.

Gözünün korkmasına izin vermeyen Fain, boğazından alçak sesle hırladı. Oğlu ona en ufak bir merhamet bile göstermeyecekti. "Ne istediğimi biliyorsun."

"Yeni bir şey başardınız mı? Soyuna daha fazla onur kattın mı?"

"Son on dokuz saat içinde mi?" Fain onunla alay etti. "Bu saçmalığı benimle gerçekten oynamıyorsun, değil mi?"

"Ona kur yapmaya layık olduğunu kanıtlamalısın. Ne de olsa annem bir Kanatlı Batur ve donanmamızın baş komutanı. En yüksek onur ve soydan gelen bir Andarion kadını. *Sen* bu ilişkiye ne ?"

"Sen tam bir pisliksin."

Dudaklarının köşesinde hafif bir bükülme vardı. "Tıpkı babam gibi, bana öyle söylendi."

Fain yorum yapamadan kapı açıldı ve Gavarian göründü. "Komutan? Başka bir ileti var."

Fain Talyn'in gözlerindeki öfkeyi fark etmemişti, çünkü Talyn onun yanından geçip odaya doğru koşuyordu. Takip etti ve Talyn'in hızlı bir izleme ve analiz yapmaya çalışmasını izledi.

" oluyor?"

Talyn odaya şöyle bir göz gezdirdikten sonra Andarion dilinin sadece en üst düzey komuta kademesindekilere öğretilen arkaik bir versiyonuyla konuştu. "Mürettebatınız arasında bir casus olduğundan şüpheleniyoruz. Birisi Sentella'nın güvenli hareketleri hakkında Birlik'e bilgi sızdırıyor."

Fain bu gülünç öneriye gülmeye başladı. Sonra daha iyi düşündü. Tavalilerin birbirlerine karşı her türlü suçlamanın ötesinde sadık olmaları gerekirken, her zaman öyle olmamışlardı. Ne de olsa onlar vurguncu korsanlardı. "Emin misin?"

Talyn başını salladı. "Ne yazık ki, kaynağını bulmak için yeterince uzun bir iletim yakalayamıyoruz. Ya da hainin kimliğini belirleyemiyoruz."

"Mürettebatınızla birlikte bir Andarion olmadığına emin misiniz?"

"Hiçbir şeyden emin değilim." Talyn bandı Gavarian'dan geri alırken derin bir iç çekti. Bileğine taktı, sonra da yardımcısına soran gözlerle baktı. "Bu sefer daha fazla ayrıntı tespit ettin mi?"

"Çok iyi şifrelenmiş ve asla en sonundan fazlasını yakalayacak kadar uzun süre aktarmıyorlar. Elimdekileri Morra'ya gönderdim."

Fain kaşlarını çattı. "O zaman bunun istihbarat olduğunu nereden biliyorsun?"

Talyn ona alaycı bir bakış attı. "Yoksa kardeşinin dün Andaria'dan karısı, çocukları ve kraliyet Phrixian eskortuyla ayrıldığını ve burada buluşmadan önce bir Sentella karakoluna doğru gittiğini nereden bilebilirdim? Ya da Darling Cruel ve Caillen de Orczy'nin Andarion sarayında Nykyrian eton Anatole ile buluştuğunu?"

Haklıydı. Fain bu konuda kimseye tek kelime etmemişti. Birileri onun Dancer'la olan iletişimini izliyor olmalıydı. "Dinleniyor muyum?"

"Tabii bu istasyonda bilmemiz gereken bir Trisani yoksa."

Fain küfretti. "Bildiğim kadarıyla yok. Ve bunun Birlik'e gideceğinden emin misin?"

"Tam olarak değil. Ancak kontrol ettikleri bir bölgeye doğru iletiliyor, bu yüzden öyle olduğunu varsayarak hareket ediyoruz."

Fain odanın etrafına baktı. Üçü dışında, şu anda merkezde sadece iki kişi daha vardı. Tek Tavalı kendisiydi. "Bizi anlayabilirler mi?"

Talyn başını salladı. "Sadece Gavarian. Bunun için izinleri yok. Ayrıca, diğer iletimleri izliyorlar ve bize dikkat bile etmiyorlar."

"Emin misin?"

Gavarian homurdandı. "Son bir yıldır kaptanın kız kardeşi ve annesiyle yattığıma göre, hiçbir şey bilmediklerinden eminim."

Her ikisi de kaptan olan Andarion, eğer duymuş olsalardı büyük bir savaş sözü olması gereken bir şeye başını kaldırıp bakmadı.

"Tatmin oldun mu?" Talyn sordu.

"Bizi anlayamadıklarını mı? Evet. Sanırım öyle. Bir casusumuz olduğunu mu?"

Azıcık bile değil. Annen biliyor mu?"

"Hayır. Bunu bugün erken saatlerde yakaladık. Beni kızdırmak için ortaya çıktığınızda ona rapor vermek üzereydim."

Fain bu iğneyi görmezden gelmeyi tercih etti. "O zaman sen raporunu hazırlarken ben de bu halledeceğim."

Talyn komuta bilekliğini uzatmadan önce başını Fain'e doğru eğdi. "Teşekkürler. Birazdan döneceğim."

Uzaklaşırken Fain onu durdurdu. "Bu arada... annenle akşam yemeği hakkındaki soruma hiç cevap vermedin."

Şeytani bir sırıtış dudaklarını büktü. "Sizin adınıza komutanla konuşacağım ve bakalım ne diyecek."

Talyn dışarı çıkıp sorumluluğu ona bırakırken Fain dişlerini sıktı. Hangisini daha çok boğmak istediğinden emin değildi.

Anne ya da oğul.

Ama Gavarian'a doğru döndüğünde bir şey fark etti. Talyn bu çocuğun üzerine titriyordu. Savaşırken bile, onu koruduğundan ve güvende tuttuğundan emin olmuştu. Tek horozu olan bir anne tavuk gibi.

Ya da Fain'in küçük kardeşiyle.

"Peki... ne zamandır Talyn'in emir subaylığını yapıyorsun?"

Gavarian yazmakta olduğu rapordan başını kaldırıp baktı. "Bu gizli bilgi."

Fain kaşlarını kaldırdı. "Pardon? Onun babası olduğumu biliyorsunuz, değil mi?" "O zaman komutana sormalısınız."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?"

Raporu okumaya devam ederken Gavarian'ifadesi taşa dönüştü. "Komutan yüksek onurlu ve örnek ahlaki karaktere sahip bir Andarion'dur. Ona en üst düzeyde bağlılık ve sağduyuyla hizmet etmek benim için bir onur ve görevdir."

Fain şaşkınlıkla çocuğa baktı. "Sadece oğlum hakkında daha fazla şey bilmek istiyorum." Yüz hatları yumuşadı. "Komutana *asla* geri ödenemeyecek bir borcum var. Ve onun mahremiyetini ne kadar gayretle koruduğunu biliyorum. Herkesten. Yapacağım en son şey onu incitmek ya da üzme ol. Korku değil, saygı."

"Onu seviyor musun?"

Gavarian başını Fain'e doğru eğdi. "O benim ailemden biri. Ve benim geldiğim yerde bu terimin bir anlamı vardır."

Aile... Gavarian'ın resmi üniformasının üzerindeki soy ismini okurken bu kelime Fain'in hafızasını kurcaladı. Andarion sert savaş kıyafetleri giyerken

ve sahra üniformalarında, düşmanları tarafından siyasi rehine olarak kullanılabilecek yüksek kast askerlerinin isimleri, çatışmaya girdiklerinde çıkarılabilecek yama şeritleriyle , resmi üniformalarda isimleri dikilmişti. Resmi üniformaların yalnızca askerlerinin esir alınma ihtimalinin düşük olduğu bölgelerde giyildiği varsayılıyordu. "Ezul Terronova? Loren'lerle akrabalığınız var mı?"

"Babam." Gavarian gözlerini şüpheyile kıstı. "Onu tanıyor musun?"

"Ağabeyim Keris'in arkadaşıydı. Uzun zaman önceydi. İyi Erkek. Umarım iyidir?"

Bu da kutuplardaki buzulların bir kısmını eritmeyi başardı. "Gerçekten de öyle."

"Hâlâ donanmada mısınız?"

Gavarian başını salladı. "Yedi yıl önce emekli oldu."

Bu haber Fain'i şaşırttı ve içini korkuyla doldurdu. "Neden bu kadar genç? Yaralı değildi, değil mi?"

"Hayır, efendim. Büyükbabam Tadara'nın danışmanlarından biri olarak emekli oldu, bu yüzden babam onun yerine geçti."

Bu çok mantıklıydı. Hatırladığı kadarıyla Lorens'in babası yuva kurup çocuk sahibi olduğunda çoğu Andarion erkeğinden biraz daha yaşlıydı. "Bunu duyduğuma sevindim. Keris'in birlikte çalıştığı erkekler arasında saygı duyduğum tek kişi Lorens'ti." Bakışlarını Gavarian'ın üzerinde gezdirdi. "Annene çekmiş olmalısın."

Gavarian mahcup bir şekilde sıırttı. "Bana söyledikleri bu."

Fain bunun kulağa nasıl geldiğini fark edince güldü. "Özür dilerim. Seni aşağılamaya çalışmıyordum. Sadece görünüşünü kastetmiştim."

"Sorun değil. Alay edilmeye ve küçümsenmeye alışkınım. Doğduğumdan beri düzenli bir diyetim var."

Kan bağı kraliçeninkiyle yarışabilecek birinden gelen bu sözler karşısında şok olan Fain ona bakakaldı. Andaria o gittiğinden beri çok değişmediyse, hiç kimse Gavarian'ın rütbesine ve kastına sahip birine hakaret etmeye cüret edemezdi.

Gavarian onun şaşkınlığına güldü. "Benim küçük bir erkek kardeşim var. Üç ablam ve bir insanın lanetlenmemesi gereken kadar çok erkek kuzenim var. Hiçbiri benimle yumruklaşmıyor ya da doğum sırama saygı göstermiyor."

"Ah. Anladım. Kardeşler ve kuzenler kendilerine özgü bir cehennem olabilirler."

"Bunu biliyorsun." Gavarian kaşlarını çatı ve kulağına dokundu. "Binbaşı Terronova," dedi ve Fain'e bir çağrıya cevap verdiğini bildirdi.

Fain onu yalnız bırakmak için geri çekildi. O beklerken, o da Şanzıman ve gördüm Kırmızı. Bu oldu tamamen çok çok yanlış taraflar için özel bilgiler. Ailesinin nerede olduğunun herhangi bir zamanda bilinmesi düşüncesinden hoşlanmıyordu. Bundan iyi bir şey çıkmazdı. Bu bir savaştı ve Birlik onların hayatlarının peşindeydi. .

Özellikle de Sentella'nın Yüksek Komutanlığı'yla, yani Dancer, Nykyrian ve Jayne ile bağı olan herkes.

Bakışları Gavarian'a kaydı. Talyn'den sadece iki yaş küçüktü ve gençliğinin doruğundaydı. Hepsi ölmek için çok gençti. Savaşla ilgili her zaman en nefret ettiği şey buydu. Yaşlıların gururu için en ağır bedeli gençler ödüyordu.

Uzun yıllar boyunca arkadaşlarına ve ailesine veda etmek onu bu lanet işten soğutmuştu.

Gavarian garip bir ifadeyle onun yanına döndü. "Bir sorun mu var?"

"Arayan kardeşimdi. Görünüşe göre, kardeşinize ve yengenize eşlik eden birimde görevlendirilmiş."

Fain kaşlarını çatı, bunun binbaşının sesindeki öfkeye neden olduğundan emin değildi. "Bu seni neden üzüyor? Kardeşini sevmiyor musun?"

"Ona bayılıyorum. Beni endişelendiren, komutandan saklamak zorunda olduğum, görevlendirildiği diğer kargo."

"Nasıl yani?"

Gavarian'ın bakışları çeliğe dönüştü. "Komutanın sürprizlerden hiç hoşlanmadığı konusunda uyarılmalısın. Ve eğer dışisine her gün ulaşamazsa paniğe kapılacaktır. Muhtemelen ona dışının geleceğini söylemelisiniz."

"Bu sürprizi bozar."

"Komutanın sürprizlerden hoşlanmadığını tekrarlamama izin verin. Ve bunun sizi ona sevdireceğinden şüpheliyim. Oğlunuzu daha iyi tanımak istediğinizi söylemişsiniz Komutan.... sizi temin ederim ki bu kadar strese sokmak bunun için en iyi yol değil. Bunu takdir etmeyecektir. Ona Felicia'nın yolda olduğunu söylemelisiniz. İkinizi de büyük bir acıdan kurtarır."

Fain yorum yapamadan kapı Talyn ve Galene'i içeri almak için açıldı. Onun odada olduğunu fark ettiği anda hemen geri çekildi.

Fain onu dar egzersiz kıyafetleri ve parlayan teniyle karşısında görünce tam bir dakika boyunca nefesini tutamadı. Saç örgüleri geriye çekilmişti ve dudaklarını boğazına kadar götürmek için yanıp tutuşurken onu şehvetten çıldırtmayı asla başaramayan seksi boynunu ortaya çıkarıyordu. Çocukken bile ona, birleşme günlerinde saçlarının açık olmasını istediğini, aksi takdirde töreni ikisini de utandırmadan atlatabileceğinden emin olmadığını söylemişti. Ve şu anda, ağzının suyunun aktığından oldukça emindi.

Galene bakışları Fain'inkilerle buluştuğunda dondu kaldı. Dürüst olmak gerekirse, onun loş ışıktaki bu kadar ateşli ve muhteşem olmasından nefret ediyordu. Onun hükmedici varlığı onu ne kadar etkilemişti. Ondan neden hoşlanmadığını hatırlamak gittikçe zorlaşıyordu. Özellikle de sadece onun yanındayken sahip olduğu o sevimli utangaç ifadeye sahipken. Diğer herkese karşı çok kibirli ve otoriterdi. Acımasız ve güçlüydü. Sadece onun yürüyüşündeki horozu çıkarma yeteneği vardı.

Bu da onu tamamen değerli ve karşı konulmaz kılıyordu.

Onun bakışlarına karşılık veremeyerek komuta bandını ona uzattı. Adamın parmakları kızın parmaklarına değdiğinde kızın kolunda bir karıncalanma oldu. Daha da kötüsü, titremeye başladı. O anda tek istediği o dudakların tadına bakmak ve yıllar önce yaptığı gibi ona sarılmasıydı.

Kes şunu, Galene. Sen çocuk değilsin. Umutsuz kahramanlık destanlarına ve peri masallarına inanmaman gerektiğini biliyorsun. Özellikle de sana çoktan ihanet etmiş bir erkeğin ellerine.

Hayat acımasızdı. Bunu herkesten daha iyi biliyordu.

Ve ilgilenmeleri gereken ciddi bir iş vardı. "Teşekkür ederim, Fain." İşe yaramaz duygusallığını bir kenara bırakarak bileğindeki bandı çıkardı ve Talyn ile Gavarian'ın yakaladığı yayınları gözden geçirmek için harekete geçti. O bunu yaparken, Gavarian iki kaptanın molaları için odadan çıkmalarını sağladı ve konuşmalarını duymak için ayarlanmış olabilecek istenmeyen sinyalleri veya videoları engelledi.

Binbaşıya güvendiğine emin misin? Fain onun görüş alanının dışında ona işaret etti. Galene onun endişesine gülümsedi. "Vari'yi bir başka oğlum olarak görüyorum."

Gavarian sinyal bozucuların sonuncusunu da yerleştirirken onun şüphesini anlayışla karşıladı. "Hauk benden şüphe ediyorsa sorun değil Komutan. Ben onun için bir yabancıyım. Birlikte geğmişimiz hakkında hiçbir şey bilmiyor."

"Ne demek istiyorsun?" Fain sordu.

Talyn Gavarian'a bilmiş bir gülümseme gönderdi. "Eğer bizi tanısaydın, birbirimize olan sadakatimizi anlardın. Dördümüz arasında denenmemiş olan tek kişi sensin."

Fain bunun üzerine kaskatı kesildi.

"Bu seni bıçaklamak için değil," dedi Talyn sert bir sesle. "Sadece bir geręeęin ifadesi. şimdi ele almamız gereken ölümcül meseleler var. Birlik Sentella'nın peşinde ve görünüşe göre cinayet için yakın ailelerinizi hedef alıyor."

Fain derin bir iç çekti. "Bunun biliyorduk."

"Evet, ama bu..." Talyn ona bir çip uzattı. "şu anda nerede bulundukları ve gelecekteki programları hakkında ayrıntılı bilgi. Örnek olarak, kardeşinin bebek beklediğini ya da Caillen de Orczy'nin birkaç hafta önce bir oğlu olduğunu bile bilmiyordum. Karısı Desideria'nın şu anda Darling'in karısı, Maris Sulle'nin oğlu ve kocası, Nykyrian'ın tüm çocukları ve şu anki karısı ve Syn'in oğlu ve karısıyla birlikte Andarion Sarayı'nda ikamet ettiğini de. Ya da odaları bugün erken saatlerde sarayın daha güvenli bir bölümüne taşındı."

Doğrusu Fain de bütün bunları bilmiyordu. "Bu son derece rahatsız edici."

Gavarian başını salladı. "Ayrıca Caronese Kışı için de şemalar var.

Saray, ana Sentella üssü, Syn'in kayınvalidesi ve Cruel'in erkek ve kız kardeşleri hakkında bilgiler. Jayne'in büyükannesi ve teyzesinin yanı sıra kızlarının okulları bile burada listelenmiş. Görünüşe göre herkese aynı anda büyük bir saldırı planlıyorlar."

"Böylece sizden birini yakalayamazlarsa, hepinizin bağırsaklarını deşmeye yetecek kadar ailenizi ortadan kaldıracaklar. Nokta."

Fain, Sentella Yüksek Komutanlığı'nı kesinlikle alaşağı edecek bir şey karşısında irkildi. Komutanlar kan bağı olmasa da, herhangi bir aile bağından daha sıkı bir dostluk içinde birleşmişlerdi. "Onlara neler olduğunu bildirmeliyiz. Sentella hatlarına güvenli olan gemimle uçabilir ve iletişim kurabilirim. Tavalı'ye devriye gezdiğimi söyle. Kimse

herhangi bir şeyden şüphelenmek. Güvenli iletimi alsalar bile, Dancer ya da Ryn ile konuştuğumu varsayacaklar. Kimse bunu sorgulamayacaktır."

"Ya hepsine ulaşamazsan?" Galene sordu.

"Bulana kadar dışarı çıkmaya devam edeceğim. Bunun onları gafil avlamasına izin vermeyeceğim."

Gavarian kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Yanında bir kanada ihtiyacın olacak. Aksi takdirde, hainleri işledikleri suç için seni ele verebilir. Seni onları keçileştirmek için kullanırlar. Bu noktada, herkesin kıcını kollaması ve kimsenin bir mazereti ve tanığı olmadan şüpheli bir şey yapmaması gerekiyor."

Fain başını salladı. "Şansımı deneyeceğim. Hayatım pahasına güvendiğim tek kişi kardeşim ve o da burada değil. Alınmayın ama Sentella selamlama kodlarını kimseye açıklamayacağım."

"Ben de seninle geleyim o zaman."

Hepsi dönüp Galene'e baktı. "Ah, kesinlikle hayır," diye homurdandı

Talyn.

Gülümseyerek oğlunun yanağını okşadı. "Sorun değil *Keramon*. Eğer uygunsuz bir davranışta bulunursa, sana haber veririm."

Talyn hoşnutsuzlukla dudağını büktü. "Hâlâ hoşuma gitmiyor." Bakışlarını Fain'e dikti. "Sakın bu konuda gülümsemeye cüret etme."

"Aklımdan bile geçmezdi." Ama Fain içten içe, onunla yalnız kalma ihtimaline karşı sırtıttığını itiraf etmek zorundaydı. Sadece koşulların daha az vahim olmasını diliyordu. Sevincini dizginlemesine izin veren tek şey buydu.

Talyn'in çenesinde bir tik başladı. "İşe geri dönmem gerekiyor."

Fain başını ona doğru eğdi. "Kardeşimi ve mümkün olduğunca çok sayıda diğerini selamlamak için yola çıkacağız."

Talyn göz ucuyla Gavarian'a baktı. "Binbaşı, komutanla git ve-" "Hayır," dedi Galene, Talyn'in sözünü keserek. "Vari, komutanla kal ve sırtını koru."

Fain, Gavarian'ın yüzünde aniden başlayan sinirliliğini bir şekilde yansıtmayı başaran sert ifadede, bunun aralarında ilk kez kalışı olmadığını anlayabiliyordu.

Binbaşı boğazını temizlemeden önce birkaç dakika tartışmalarına izin verdi. "Siz ikiniz *tartışırken* ben de bir sandviç alıp tuvalet molası verebilir miyim?"

vardiyamın geri kalanında?"

Bu, Galene'nin hatlarındaki sertliği kırmayı başardı. "İkiniz de korkunçsunuz. Binbaşını koru, Talyn. Düşmanlarımızın gerçekte kim olduğunu öğrenene kadar seni bu istasyonda yalnız istemiyorum. Güvenliğim konusunda Fain'e güveniyorum. Eğer benim akıl sağlığımı düşünmek istemiyorsan, Felicia'ninkini düşün. Pervasız davranışların hakkında onu aramak zorunda bırakma beni. Yapacağımı biliyorsun." Ona bir uyarı parmağı salladı.

Gavarian bir kahkaha patlattı, sonra Talyn emir subayına ters ters bakınca hemen öksürerek kahkahasını bastırdı. "Özür dilerim Komutan."

"İyi..." Gavarian Talyn'in diğer tarafındaki yerini alıp tarayıcıları izlemeye başladığında Talyn dişlerini sıktı.

Galene boynundaki teri sildi. "Geminizde duş alabilir miyim?"

Fain, bu sorunun zihninde uyandırdığı, onun odasında çıplak olduğu görüntüsüne tepki vermemek için kendini zorlamak zorunda kaldı. Evet, o zalim bir Andarion'du. "Elbette."

Kumanda bandını Talyn'e uzattı. "Kıyafetlerimi değiştirip birkaç dakika içinde hangarda buluşuruz."

Fain kekelemekten başka bir şey yapabilecek kadar beyin aktivitesini geri kazanamadan, kadın gitmiş ve oğlunun öfkeli bakışlarıyla karşı karşıya kalmıştı.

"Sakin onu ağlatayım deme."

Bu çocuk onda en kötüsünden başka bir şey görmeyecekti. Ne yazık ki, bu konuda yapabileceği hiçbir şey olmadığına dair kötü bir his vardı içinde. "Öyle bir niyetim yok."

Talyn babasının gidişini izlerken kızgınlıkla içini çekti. Gavarian'la yalnız kaldığında, askeri yükümlülükleri ile Hauk'un annesinin kalbinden saygılı bir şekilde uzak durmasını sağlama ihtiyacı arasında kalmıştı. Hauk ona bir şey söyler ya da yaparsa... duvarları babasının kanıyla boyardı.

"Bu çok garip."

"Ne?" Gavarian'a doğru döndü.

Kulaklığı Talyn'e doğru uzattı. "Komutan Hauk hakkında. İstasyonda bir kadın ve ona bağımlı bir erkek için yer kiraladığını biliyor muydunuz? Vega Jaswinder adında biri."

Talyn bu sözler karşısında donakaldı. "Affedersiniz?"

Yüz hatları sertleşen Gavarian başını salladı. "Birlik'e gönderilen son mesajda var. Buna göre Hauk'un kadınla uzun süreli bir ilişkisi var ve haftada iki kez, her seferinde saat olmak üzere düzenli olarak yaşam alanını ziyaret ediyor." Gavarian yüzünü . "Kimsenin dedikodusunu yapmak istemem T, ama bu bana Andarion'un dinlenme zamanına çok benziyor."

Evet, öyle oldu. Talyn iletiyi gözden geçirirken nefesinin altından küfretti. Gavarian haklıydı.

Eğer bu doğruysa, Fain Hauk'un bir Tavalı metresi vardı. Ve Talyn bunun için erkeğin kışını Andaria'ya kadar tekmeleyecekti.

BÖLÜM 7

Fain gemisine yaklaşırken yavaşladı ve devriyeden gelen iki kadın Andarion pilotunu gördü. Altı Tavalili erkekten oluşan bir grup peşlerinden geliyor, kadın pilotlar istenmeyen ilgiyi görmezden gelmek için ellerinden geleni yaparken onlara laf atıyor ve taciz ediyordu.

"Ne? Bizim için fazla iyi olduğunu mu düşünüyorsun?" En iri adam kadınların sözünü kesti.

Yüzündeki ifadeye bakılırsa hiç de eğlenmemişti. Fain onun insan erkeği parçalamasını bekledi. Ancak Andarionlar buradayken herhangi bir olay çıkarmamaları konusunda kesin emir almışlardı. Ve Andarion ordusuyla ilgili tek şey...

Emirlere uydular. Ne olsun. Ve hatta aptal insanlar bile.

Sonra adam yapabileceği en kötü şeyi yaptı, kızın kolunu tuttu. İnsanlar davet edilmeden birbirlerine özgürce dokunabilirken, Andarion kültüründe bu yapılmazdı. Bu, kişisel alana iğrenç bir saldırı olarak kabul edilir ve mahkemelerinde ağır cezalarla cezalandırılırdı.

Eğer bunun için rapor edilecek kadar uzun yaşadıysanız, öyleydi. Ve bir erkeğe davetsiz dokunmak ne kadar kötü olsa da, hiçbir erkek akrabası olmayan bir kadına dokunamazdı. Doktorlar ve sağlık personeli bile karşı cinsten hastaları tedavi etmeden önce izin almak zorundaydı.

"Hey!" Fain aralarındaki mesafeyi hızla kapatırken tersledi. "Bu da ne böyle?"

Tavali öfkeli bir hırıltıyla ona döndü, sonra rahatladı. "Hey, Hauk," dedi, Fain'in sözlerini bir selamlama olarak algılamıştı. Ama en azından dışının kolunu bıraktı. "Biraz eğlenmek için bize katılmak ister misin?"

Her iki kadın da Fain'e soğukkanlı bir merakla baktı. Tamamen giyinik olduğu ve Serserilik yaraları örtülü olduğu için ailesinden atıldığını ya da hangi soydan geldiğini bilmeleri mümkün değildi çünkü Hauk Andaria'da oldukça yaygın bir soyadıydı. Ona herhangi bir Andarion'un kökeni bilinmeyen birine davrandığı gibi davrandılar - soğukkanlı bir hürmetle. Uygun aile ve soy düzeni kurulana kadar da böyle davranacaklardı.

İsimleri, rütbeleri ve kastları savaş miğferlerinin üzerindeydi, bu da Fain'e onlara karşı belirgin bir avantaj sağlıyordu. Mirastan mahrum bırakılmamış olsaydı, hem sosyal hem de askeri açıdan onlardan daha üstün olurdu. Ancak yine de her ikisi de yüksek soylu ailelerden gelen aristokratlardı ve büyük olasılıkla kendilerinden daha yüksek rütbeli erkeklerle nişanlanmış ya da evlenmişlerdi.

Önemli olduğundan değil. Kimse bu tür bir eziyete maruz kalmamalı. Erkek, kadın veya belirtilmemiş.

"Bir barda değilsiniz ve onlar da rüşvet koşan sürtükler değil. Göster *taras* saygı göster yoksa sana tanışmak istemeyeceğin bir tarafımı gösteririm."

En uzun boylu adam Andarion pilotlarının etrafından dolanarak Fain'in kişisel alanını kabaca işgal etti. Gözdağı vermek için yapılan bir insan hareketi. Ancak, Fain'in sadece omzuna ulaştığını ve Fain'in boyunun ayakkabı seçimiyle artmadığını fark ettiğinde gözleri büyüdü.

O kadar büyüktü ki.

Alaycı bir bakışla Fain'in koluna baktı; Tavalı burada ulusal bağlılık bayraklarını, kişisel kantlarını ve rütbelerini taşıyordu.

Bir Rogue olarak Fain'in üniformasında UTC bayrağı, Tavalı'sinde ise dişli bir kafatası, orak ve komutan kurdelesı .

"Seni destekleyen bir Ulus olmadığını unutmamalısın, Rogue. Aksine, uçmaya devam etmek için hepimizin iyi niyetine güveniyorsun."

Evet, doğru. Bu, onların dünyasındaki statüsünün aşırı basitleştirilmesiydi. Ve son derece yanlış. Tavalı'nın, diğerlerinde olmayan çok fazla para yatırımı vardı. UTC'ye diğerleri gibi bağlı olmasalar da, yine de *tüm* üst düzey yöneticiler için son derece değerliydi. Ve Tavalı pilotlarının geri kalanı kadar kolay değiştirilemezlerdi.

Ama bu yemler bunu bilemeyecek kadar aptaldı.

Fain homurdandı. "Jack'e ya da Bok'a güvenmem. Hele hele bir insan müsveddesine hiç. Canting'imi soymayı denemek istiyorsan, dene. Sana sahip olmayı çok isterim

Calibrim'de." Calibrim, Tavalı hukuk mahkemesinde, subayları tarafından denetlenen ve ölümüne dövüşülen bir silah testiydi. Fain'in tam anlamıyla dişlerini geçirdiği Andarion Yüzüğü dövüşlerine çok benziyordu. Tek fark, insan korsanların savaşta bu kadar vahşi olmamasıydı.

Etrafını sardılar.

"Neden bekliyorsun?" diye çıkıştı kısa boylu insan.

Fain'i şoke eden iki Andarion pilotu, insanlara Fain'le birlikte savaşacaklarını bildirmek için onun arkasında pozisyon aldılar. Emirlerle lanet olsun.

"Burada neler oluyor?"

İnsanın yüzündeki alaycı ifade, Galene'i egzersiz kıyafetleri içinde görünce müstehcen bir hal aldı.

Bu da Fain'in öfkesini tehlikeli bir seviyeye çıkardı. İnsanı ceketinden yakaladı ve onu en yakınlarındaki gemiye sertçe çarptı. Fain'in demir pençesine karşı mücadele etti ama bir Andarion erkeğinin gerçekte ne kadar güçlü olduğunu öğrendi.

"Sana Andarion kültürü hakkında bilgi vereyim," diye hırladı Fain ölümcül bir uyarıyla. "Komutan Batur bir Andarion prensinin kanlı annesi, . Bu da demek oluyor ki ona bakmayacaksınız. *Asla*. Bunu yapmak ölüm fermanıdır. Andaria'da kadınlara saygı gösterilir ve erkeklerinden biri tarafından layık görülüp uygun şekilde tanıştırlmadan ya da önce o seninle konuşmadan bir kadınla konuşamazsın. Dahası, bir Andarion dişisinin güvenliğini sağlamak bir erkeğin ve dişilerimize gereken saygıyı göstermeyen herkesin boğazını koparıyoruz. Hoşunuza gitmese de, Venik'in ateşkesi altında ve UTC'nin emriyle buradalar. *Tüm* uluslar. Onlara saygı gösterecek ve geleneklerine uyacaksınız, yoksa tanrılar yardımcım olsun, iç organlarınızı her birinize zorla yediririm. Anlaşıldı mı?"

Fain'in boğazını sıkması yüzünden morarmaya başladığı için tek yapabildiği zayıfça başını sallamaktı.

Ne demek istediğini anladığına kanaat getirince onu serbest bıraktı ve geri çekilerek diğerlerinin de dişiler tarafından benzer şekilde boğulduğunu gördü.

Fain sıırıttı. "Kadınlarımızın kendi başlarına son derece yetenekli savaşçılar olduğunu eklemeliydim ve Tavalı ile saldırgan bir temasta bulunmamaları konusundaki emirlerini iptal etme niyetindeyim. Sözlü ya da fiziksel olarak saldırıya uğrarlarsa

Yine, gerekli gördükleri her türlü yöntemle kendilerini savunma hakkına sahiptirler."

Adamları serbest bıraktılar.

İnsanlar kaçışırken Galene yavaşça ona yaklaştı. "Komutan Hauk ve Egemen eton Anatole'den Tiziran Fain, Albaylar eton Xu ve ezul Yetur'u takdim edebilir miyim?"

Albay Eton Xu, Fain'in önünde saygıyla eğilerek, "Yardımlarınız için teşekkür ederim Komutan," dedi. "Bununla nasıl başa çıkacağımızdan pek emin değildik."

"Sorun değil. Lütfen ekibinizdeki diğer kadınlara söylediklerimi iletin. Eğer başka biri size sorun çıkarırsa, ne yapmanız gerekiyorsa yapın ve ben bunun sonuçlarıyla ilgilen. Tahrs Nykyrian'a herkesin güvenliğini şahsen garanti edeceğime dair söz verdim ve bunun arkasındayım."

Yetur onu selamladı. "Teşekkür , ."

Onlar uzaklaşırken, Galene'nin yüzünde onu huzursuz eden garip bir hayranlık gülümsemesi yakaladı. "Bu ne için?"

Uzanıp saç örgülerinden birini yanağından geriye doğru taradı. "Bana uzun zaman önce tanıdığım asil bir çocuğu hatırlatıyorsun."

Ve ona çoktan unutulmuş rüyaları hatırlatıyordu. Tam bir dakika boyunca, onu başka hiçbir şeyin yapamadığı bir şekilde esir alan o solgun gözlere bakarken hareket edemedi.

Galene uzanıp kolundaki diğer Tavalı'nın kabile işaretlerini ve bağlılıklarını taşıdığı yeri parmakladı. Nazik dokunuşuyla pazıları karıncalandı. "Neden Rogue'sun?"

Keder ve acı onu ele geçirirken Fain'in boğazı anında sıkıştı. Anılar, başını döndüren bir intikam duygusuyla kabardı. Bu yüzden geçmişi düşünmek istemiyordu. Bu yüzden etrafında kimsenin olmaması için elinden geleni yapıyordu. Duyarlı varlıklar çok fazla soru soruyordu. Ne yaptığı ve nerede olduğu gibi şeyleri bilmek istiyorlardı.

Neden kendi ekibini yönetmediğini.

Hatırlamak istemediği şeyler. Tozla kaplı anılar, bozulmadan bırakılmaları en iyisiydi.

"Yola çıkmalıyız." Kadının etrafından dolaştı ve gemisine doğru ilerledi.

Galene onun sorusunu duymazdan gelişine kaşlarını çatı. Bunu sorduğunda gözlerinde gördüğü derin ıstırap karşısında.

Ama Fain hep böyleydi. Ailesi ya da duyguları hakkında pek konuşmazdı. Çocukken bile. Bu onun doğasında yoktu.

Elbette Keris hayattayken Fain'in ağzından çıkan her kelimeyle acımasızca alay etmiş ve eleştirmişti. Öyle ki Fain kardeşinin yanında homurdanarak karşılık verirdi. Ailesi de pek iyi davranmamıştı. Talepkâr ve sabırsız, oğullarından sadece en iyisini bekliyorlardı.

Tam bir edep. Mükemmel notlar. Mükemmel atletizm.

Galene küçük bir kızken Endine Hauk'tan ve onun şirret dilinden çok korkardı. Ferral Hauk ise bir güneşin çekirdeğini dondurabilecek bir bakışa sahipti. İkisinin de kendini biraz olsun rahat hissetmesi için yıllar geçmesi gerekmişti.

Talyn doğduktan sonra onu Hauk soyuna geri almasını istemek gibi bir hata yaptığında Endine'nin acımasızlığı bugün bile canını yakıyordu.

"Neden göğsümde emzirdiğim oğlumun soyunu kestikten sonra beni herkesin önünde küçük düşüren bir fahişenin iğrenç piç tohumunu evlat edineyim ki? Yatağını yaptın kaltak, içine yat! Şimdi iğrenç piçini de al ve ikinizin de ait olduğu o çukura geri dön."

Bu dehşet karşısında tek tesellisi Talyn'in kendi büyükannesinin ona ettiği hakaretleri anlayamayacak kadar küçük olmasıydı.

Keşke o kadar şanslı olsaydı.

Ama o zamanlar öyleydi ve neyse ki Fain, annesinin kalbi olarak işlev gören ruhsuz kömür yığınıyla değil, büyükannesinin kalbiyle doğmuştu.

Fain onu gemisine götürürken durakladı. "Duşlar nerede?"

Onu mürettebat güvertesine ve küçük bir duş kabinine götürdü. "Ben kalkış yapana kadar suyunuz olmayacak. Akması yaklaşık beş dakika sürer." Çenesini koridorun karşısındaki küçük odaya doğru salladı. "O zamana kadar benim odamda bekleyebilirsiniz. Duvarda bir fırlatma koltuğu var."

"Tamam. Teşekkürler."

Kapıyı açtı ve onu yalnız bıraktı. Adam gider gitmez, onun mahrem odasında onsuz olmak tuhafına gitmişti. Nedenini bile bilmiyordu aslında. Bir gezegene ya da üsse yanaşmadığı zamanlarda burası onun eviydi.

Yapacak başka bir şey olmadığından, orta boy bir ranza, monitör, buzdolabı, lavabo ve küçük kişisel pişirme ünitesinin bulunduğu küçük odaya göz gezdirdi. Çok basit, kullanışlı ve temizdi. Hatta steril.

Çok
soğuktu.

Ne kadar denese de Fain'i burada göremedi. Onun boyutlarında bir Andarion için sıkışık olmalıydı.

Burada ne yapıyordu? Uyumaktan ya da mutlak sıkıntıdan aklını kaybetmekten başka?

Nasıl olur da bir mürettebat yönetmez? En azından bir yardımcı pilotu olmayan nadir kişilerden biriydi. Hiç değilse güvenlik nedeniyle. Uzay yolculuğu sert ve yalnız bir metrestir; hızlı, öfkeli ve affetmeyen görünmeyen tehlikelerle doluydu. Kişisel olarak hayatta kalması onun için bu kadar mı önemsizdi?

"Kemerlerinizi . Üç dakika içinde kalkışa geçeceğiz."

Dahili telefonda gelen derin sesle irkilen kadın, acil durum demir koltuğunu duvardan aşağı katladı ve kendini ona bağladı.

Monitör Fain'in yüzünü gösterecek şekilde açıldı.

Galene eğlenerek gülümsedi. "Beni mi kontrol ediyorsun?"

Yanaklarına renk gelmişti. "Sandalyenin çalıştığından emin olmak istedim. Daha önce hiç kullanılmamıştı. En azından bu gemiye sahip olduğumdan beri."

Kayışları şakacı bir şekilde çekti. "Tamamen güvendeyim, Paka. Fırlatabilirsin."

Andarion dilinde baba anlamına gelen kelimeyi kullanmasına homurdanarak itaat etti. Şerefine, gemi onun ustalıklı becerisi altında uzaya sorunsuzca kaydı. Ekran karardığında ve ona düşü kullanmakta özgür olduğunu söylediğinde, aslında onun yakışıklı yüzünü görmeyi özlemişti. Ona katılması için yaptığı davet ağzından kaçmadan önce kendini zor tuttu.

Berbat durumdayım.

Ama elinden bir şey gelmiyordu. Onu hâlâ itiraf istediğinden çok daha fazla seviyordu. Ve başka kimseyle birlikte olmamıştı. Başka hiçbir erkek

ona dokundu. Bir öpücük için bile.

Sadece Fain.

Yıllar önce, özellikle de askeri rütbesiyle, bir erkekle onaylanmış bir ilişki için kolayca kayıt yaptırabilecekken, bundan kaçınmıştı. Kendi kendine Talyn'i incitmek istemediğini ya da Talyn'in düşük kasti göz önüne alındığında bir Andarion erkeğinin oğluna nasıl davranabileceğini riske atmak istemediğini söylemişti. Ama asıl gerçek şuydu ki, Fain'in onu incittiği gibi bir başkasının onu incitmesi riskini asla almak istememişti. Kalbinin sökülüp ona duygusuzca yedirilmesinin acısını asla hissetmek istememişti.

Lanet olsun sana, piç kurusu! O gün soyunma odasında, Omira'yla ilgili hiçbir şeyi inkâr etmeden öylece durup ona baktığı zamanki acıyı hâlâ hissedebiliyordu. O kaltakla evlendiğini ve kendisi sokaklarda mücadele ederken, yalnız ve onun çocuğuna hamileyken evlilik mutluluğu içinde birlikte yaşadıklarını öğrenmenin derin ihanetini hâlâ hissediyordu. Hamileliği yüzünden zorunlu askerlik hizmetinden ya da kışla lojmanlarından bile yararlanamamıştı. Kendisini donanma eğitimine, oğlunu da askeri kreş programına kabul etmeleri için Talyn'in altı aylık olmasını beklemek zorunda kalmıştı.

O zaman bile, Talyn'in diğer çocuklarla birlikte tutulmasına izin vermeyi reddetmişlerdi ki onları babasının Serserilik statüsüyle lekelemesin. Fain'in prestijli soyunu lekeleme suçu nedeniyle yetersiz maaşı, tecrit ücretleri için önemli ölçüde kesilmiş ve temel konutlarda en kötüsü onlara verilmişti. Yıllarca aşağılanmaya ve utanca katlanmıştı. Başkalarının güzel oğlunu nasıl hor gördüğünü ve ona nasıl kötü davrandığını izlemişti.

Gah! Çok sinir bozucuydu. Fain'i öpmek ve ondan nefret etmek için ihtiyaç duyduğu her şey için onu anlamsızca dövmek istemenin bu sonsuz döngüsü.

Bunu düşünmemeye çalışarak hızlıca duş aldı. Ama duşunu bitirene kadar kapıyı açamadığını fark etti.

"Şaka yapıyor olmalısın." Dehşet içinde, aklına gelen her yolu denerdi.

Hiçbir şey işe yaramadı. Utanmış ve aşağılanmış bir halde dahili

telefona yöneldi. "Size yardımcı olabilir miyim?"

Beklenmedik, seksi Andarion kadın sesi karşısında donakaldı. "?" "Storm.

Ya sen?"

Kısacası kızgın. "Galene."

"Size nasıl yardımcı olabilirim, Galene?"

"Bana kim olduğunu söyleyerek başlayabilirsin." "Sana zaten söyledim. Ben Storm'um."

Kasıtlı olarak bir savaş başlatmaya mı çalışıyordu? "Komutan Hauk'un gemisindeki pozisyonunuz nedir?"

"Ben Komutan Hauk'un gemisiyim."

Tam bir aptalım. Fırtına. *Storm Dancer.* Bu yapay zeka otomatik pilotuydu. Duh ... Ama onu savunmak gerekirse, çoğu gemi sisteminin bir porno oyuncusu olarak ikiye katlanabilecek bir sesi yoktu. Genelde bu kadar duyarlı bir sesleri de olmazdı. Bu, bir gemi sistemi için son derece gelişmiş bir şey olan boğucu, alaycı bir kişiliğe sahip görünüyordu. "Oh. Kapana kısıldım. Benim için duş kapısını açabilir misin?"

"Elbette, Galene." Hidrolikler tısladı. Kapı hâlâ kapalı duruyordu.

"Bir sorun mu var?"

"Bir dakika lütfen. Teşhisleri çalıştırıyorum." Evet, bu biraz küstah bir tondu.

Garip ve açıkta kalan Galene sabırlı olmaya çalıştı ama bu kolay değildi. Kimse bir gemide çırlıçıplak mahsur kalmak istemezdi. Küçük bir küpün içinde.

Son derece uzun birkaç dakikanın ardından Storm dahili telefona döndü. "Fain? Rahatsız ettiğim için beni bağışlayın. Ama korkarım duş kapısıyla ilgili bir sorunumuz var ve bunun için elle kumanda edilmesi gerekiyor. Bunun için bedenimi otomatikleştirmemi ister misiniz?"

Bu çarpıcı açıklama karşısında Galene'nin çenesi düştü. "Peki bu vücut neye benziyor?"

"Yoldayım," dedi Fain aceleyle. Aslında, ona ulaşmak için rekor bir zaman harcadı, bu da onun neden bu kadar çok korktuğunu *gerçekten* merak etmesine neden oldu.

Kollarını çıplak göğsünün üzerinde kavuşturarak, adamın koridordaki kumandalarla boğuşmasını sinirli bir şekilde dinledi. "Sorun mu yaşıyorsun?"

"Serbest bırakma düğmesine kendi tarafınızdan mı bastınız?"

Onun ne kadar aptal olduğunu düşünüyordu? Sabrını zorlayarak dişlerini sıktı. "Açtım. Açılmıyor."

"Sağdaki kol mu?"

"Sarı olan mı?"

"Evet."

"Çalışmıyor." İçinden kötü bir his geçerken ters ters baktı. "Bunu bilerek mi yaptın?"

"Hayatta olmaz!" *Ona* kızgın görünmeye cüret mi etti? Gerçekten mi? "Seni kızdıracağını bildiğim bir şeyi neden bilerek yapayım ki?"

. "Yemin eder misin?"

"Yemin ederim." Sonunda kapıyı açtığında, bakışları onunkilere kilitlenmişti. Ama kadın onun bakışlarını indirmemek için içinde verdiği savaşı gördü. Nefesi kesilmişti, utangaç bir genç gibi ona bir havlu uzattı.

"İyi misin?" diye takıldı.

"Pek sayılmaz."

"Sana işkence mi ediyorum?" "Evet."

"Güzel."

Henüz havluyla örtmediği vücuduna hararetli bakışlar fırlatırken muhteşem dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Sen acımasız, zalim bir kadınsın, *Galene Batur*. Beni buraya çekmek için bunu bilerek yapmadığına emin misin?"

Cazibesi kızgınlığını ve öfkesini ondan çaldı. Aslında onu suçladığı için kendini kötü hissediyordu. "Zalim olmak istemiyorum, *Fain*. Sadece artık incinmek istemiyorum."

"İşte bu yüzden burada duruyorum, cehennemden daha sert bir şekilde, tek istediğim ikimiz de düz yürüyemeyene kadar seninle sevişmekken sana dokunmuyorum." Bu sözlerle birlikte döndü ve uçuş güvertesine doğru ilerlemeye başladı.

Galene onun kolunu yakaladı. Bakışları onunkilere döndüğü ve içindeki ham açlığı ve ihtiyacı gördüğü anda olduğu yerde dondu kaldı. Söylemek istediği o kadar çok şey vardı ki. Ama nereden başlayacağını bilmiyordu. Hiçbir şey ona mantıklı gelmiyordu. Duygularının hiçbiri doğru gelmiyordu. Nefret ve acı, sevgi ve ihtiyaç. Birbirlerine çelme takıyorlardı ve kafası çok karıştı.

Elini hamileliğinden kalan eski çatlakları hafifçe parmaklamak için indirdiğinde bakışları yumuşadı. *Talyn* prematüre doğmuş olsa da, geçirdiği ameliyat onu hâlâ yaralı bırakmıştı. Hem de birden fazla şekilde. Fiziksel izler onu hiç rahatsız etmemişti. *Talyn*'in hayatını kaybetmesine ramak kalmıştı.

Aklından hiç çıkmıyordu. O zamandan beri üç kez bir doktor ona oğlu için cenaze kıyafetleri seçmesini ve kendisini zihinsel olarak onun kaybına hazırlamasını söylemişti. *Bu* ilk seferdi.

Oğlunun hepsine meydan okumaya devam etmesi için tanrılara dua etti. "olamadığım için çok üzgünüm, Stormy. Ne zaman doğdu?"

"Yılın ilk günü. Gece yarısından biraz sonra."

"Zor bir doğum mu geçirdiniz?"

Başını iki yana salladı. "Dokuz hafta erken geldi. Hastanenin acil servisine girmemle onu kuvöze koymaları arasında on dakikadan az bir süre geçti."

Adamın eli kadının belinde titredi. "Ailen orada mıydı?"

"Sadece senin yaya Hauk. Corinne hamileliğimin son birkaç haftasında beni misafirhanesinde sakladı. Talynin hayatta kalmasının tek sebebi o. Onun iyiliği olmasaydı ne yapardım bilmiyorum."

Bunun üzerine kaşlarını çatı. "O zaman neden onu evlat edinmedi?"

"Grasparan reddetti. Orada kaldığımızı öğrenince derhal ayrılmamızı istedi."

Fain nefesinin altından küfretti. "Talyn kaç yaşındaydı?"

"Altı ay. Ama iyiydi. O zamana kadar, benim askerlik sıramı almam için yeterince büyümüştü. Artık ailemin resmi koruması altında olmadığım için feragat belgemi kaybettim. Corinne, askeri lojmanlara girene kadar beni sokaklardan kurtaracak kadar uzun süre idare etmemizi sağladı."

Yüzünü buruşturdu. "Demek bu yüzden tıp fakültesine gitmedin."

"Aslında gittim. Biraz zaman aldı ama bitirdim. Sınıf üçüncüsüydim."

"O zaman neden ordudan ayrılmadın?"

"İşim bittiğinde, Talyn hizmetine başlamıştı ve onu buna terk etmek istemedim. Hiç şikayet etmedi. Yine de eksik yeleklilere nasıl davrandıklarını biliyordum. Ayrılmış olsaydım, onun için hiçbir şey yapacak kimsesi olmayacaktı."

Fain onu kollarına çekti ve çocukken yaptığı gibi ona sarıldı. Eliyle başını kavradı ve kolunu beline doladı. Bu tam anlamıyla bir korumaydı. En çok özlediği türdendi. Adamın ereksiyonunu kalçasında hissetmesine rağmen, adam sözünü tuttu ve ona karşı hiçbir harekette bulunmadı.

Mükemmel davranan bir Andarion erkeği. Tıpkı her zaman olduğu gibi. Soyu ve ailesi için bir onur.

Başını geriye yaslayarak onun yakıcı gözlerine ve yıllar boyunca ona karşı beslediği tüm nefreti eritip yok eden azaba baktı. "Peki ya sen?"

Fain, Fırtına Dansçısı'ndan uzakta geçirdiği acı dolu yılları hatırlamayı reddederken elini ıslak örgülerinin arasından geçirdi. Bunların bir önemi yoktu ve şu anda da bunları düşünmek istemiyordu. Tek istediği onunla geçirdiği bu değerli anın tadını çıkarmaktı. Hiçbir şeyin bunu bozmasına izin vermeyecekti. "Hayatta kaldım."

Kaşlarını kaldırdı. "Bu mı?"

"Ne söylememi istiyorsun? Cehennemden geçtiğimi mi? Evet, yaşadım. Ama War Hauk ailesinin sloganı ... Indurari. Kan acısıyla fetheder ve dayanırız. Kötülükten iyilik doğar. Yaşadığımız zorluklarla güçleniriz. Daima güçlüyüz. Sonsuza dek ileriye." Yüzünde orantısız bir gülümseme belirdi. "Siktir git, kader."

Saç örgülerini çekti ve gözlerini devirdi. "Çok sinir bozucusun." "Dancer bana öyle söyledi." Ve yine de onu hiç kimsenin yapmadığı bir şekilde baştan çıkardı.

vardı. Kendini durduramadan başını yavaşça eğdi ve ona kendisini reddetmesi için zaman tanıdı. Reddetmediğinde, onu nazikçe öptü.

Onu içine çekerken ve dudaklarının tadına bakarken vücudunun her parçası patladı. Hırlayarak öpücüğünü derinleştirdi ve kendini onun bedenine daha da yaklaştırdı, çoktan onun içinde olduğunu hayal ediyordu. Baş dönüyor ve nefesi kesiliyordu, ellerini onun kadifemsi yumuşak teninde gezdirdi, zamanı geri alabilmeyi ve tüm hayatını yeniden yaşayabilmeyi diledi.

Keşke bu kadar basit olsaydı.

Ama hayaller aptallar içindi. Ve dilekler ondan daha iyi erkekler içindi. Ruhlarını başkasına borçlu olmayan erkekler...

Geri çekilerek ona gülümsedi ve burnunu onun kine sürttü. "Benimle akşam yemeği yer misin?"

"Tabii ki."

"Benimle seks yapar mısın?"

Kadın ona homurdandı. "şimdi zorluyorsun."

"Kollarımda çıplak duran sensin."

"Bu seni cezalandırmak için."

"İşe yarıyor." Kadının elini sikine bastırdı. "Böyle giderse testosteron zehirlenmesinden öleceğim." Bu gerçekten de Andarionların başına gelebilirdi. Türlerinin erkekleri için gerçek bir endişe kaynağıydı.

"Bu yüzden mi geminizin yapay zekasını bir porno oyuncusuna seslendirtiyorsunuz?"

Bu muhtemelen onu utandırmalıydı ama onun yerine eğlendi. "Bir erkeğin bazı kötü alışkanlıkları olmalı. O daha az kötüydü. Ayrıca, onun sesini *senden* örnek aldım."

"Sesim öyle gelmiyor."

"Evet, biliyorsun. Sen doğmuş en seksi kadındın. Bu konuda kimse sana dokunamazdı. Sadece benim adımlı söyleyen sesinin boğucu tınları bile beni uçurumun kenarına getirmeye yeterdi, aşkım."

Yapay zeka kaba bir şekilde sözlerini kestiğinde, ona gerçekten de hafızasıyla birlikte kendisini bu gemiye kapattığını söylemeye çalışıp çalışmadığını sormak için ağzını açtı.

"Fain? Büyükelçi Dane sizi bekliyor. İletişiminize devam etmek ister misiniz? Yoksa sizin için bir mesaj alayım mı?"

Adamın yüz hatlarında parlayan acı pişmanlığı gördü. "Hatta kal. Ona hemen orada olacağımı söyle. Onunla konuşmamın şart olduğunu söyle. Kanalı kapatmasına izin verme."

"Elbette."

"Git." Onu uçuş güvertesine doğru itti.

Başını eğerek koşmaya başladı. Ama merdivene ulaştığında durup ona baktı. O değerli Andarion gözlerindeki çiğ, yırtık pırtık sıcaklık onu yaktı ve nefessiz bıraktı.

Tüm bunlar hakkında ne hissedeceğinden emin olamayan Galene odasına döndü ve giyindi.

Ona tekrar katıldığında, UTC'nin Tavalı elçisi Ryn Dane ile konuşuyordu. Karon imparatoru olan küçük kardeşi gibi Ryn'in de koyu kırmızı saçları ve keskin zekâsını ele veren çelik mavisi gözleri vardı. O ve Darling Cruel sadece babaları aracılığıyla akraba olan üvey kardeşler olsalar da, yüz hatları çarpıcı bir şekilde birbirine benziyordu.

"Bu konuda emin misin, Hauk?"

"Hem de çok."

"Bu tamamen hayal kırıklığı yaratan ve son derece rahatsız edici bir durum. Ama işin en üzücü yanı, beklenmedik ya da şaşırtıcı bir şey değil. Sadece bir Tavali'nin Kuralları çiğnemiş olması beni kızdırıyor. O şerefsiz el kaldırıp Canting'ini ve can kanını şahsen almak isterdim." Ryn, Fain'in omzunun üzerinden Galene'i görünce durakladı. "Komutan Batur... sizinle resmen tanışmak bir onurdur. Talyn'in vahşiliğini nereden aldığını görebiliyorum."

"Affedersiniz?"

Fain kenara çekildi ve ona sırtarak baktı. "Yıllar önce Cairistiona tahta geçtiğinde Talyn'in Eriadne'yi yakalamasına yardım eden kişi Ryn'di."

İstemedi de olsa evreni borçlu olduğu birine yaptığı küçümseme yanaklarını yaktı. Ryn o gün, Andarion adaletinden kaçan kraliçeyi geri almak için gönderdikleri saldırı ekibiyle birlikte Talyn'in hayatını kurtarmıştı. Morra ve Qorach'tan oluşan bir saldırı ekibi.

Bu adama her şeyini borçluydu.

"Bağışlayın beni, Lord Büyükelçi. Onun siz olduğunuzu fark etmemiştim." Garip, bunu şimdiye kadar hatırlamamıştı. O olayla ilgili gerçekten hatırladığı tek şey Talyn'in karşı karşıya kaldığı tehlike, aldığı yaralar ve nihayet ortalık yatıştığında Cairistiona'nın tadara olarak taç giymesi ve Eriadne'nin etkili bir şekilde bastırılmış olmasıydı.

Ryn kötü niyet olmadan ve iyi niyetle gülümsedi. "Bu son derece uzun zaman önceydi. Hiçbir şey düşünme. O zaman ve şimdi yardım etmek için orada olduğum için mutluyum.... Bazen küçük evren."

"Evet, öyle. Ve onlara görevlerinde yardımcı olan Tavali kaptanının Karon imparatoruyla akraba olduğunu tamamen unutmuşum."

Ryn ona şakacı bir göz kırptı. "Eminim küçük kardeşimin de unutmak isteyeceği günler vardır."

Güldü. Yakışıklı, kibar ve nazik Ryn geçinmesi kolay bir adam gibi görünüyordu. Tavali'nin onu tanınmış uluslar ve hükümetlerle ilişkilerinde elçi olarak seçmesine şaşmamalıydı. Ryn'in uzun bir Tavali kanun kaçakları ve haydutlar soyundan geldiğini bilse de, onda doğuştan güvenilir ve dürüst bir şeyler vardı. Oldukça bulaşıcı olan neşeli bir dinginlik havası.

Ryn dikkatini tekrar Fain'e çevirdi. "*Senin* için şok edici haberlerim var,

Bu arada. Bilin bakalım limanınızdaki toplantıya kim katılacak?

StarStation..."

"Hiçbir
fikrim yok."

"Trajen Thaumarturgus ve yardımcısı amiral."

"Yalan söylüyorsun!"

"Hayır, babamın ölümsüz ruhu üzerine yemin ederim. Aslında onu ve danışmanlarını buraya getirdim. Tahmini varış süreleri yedi gün."

Fain şaşkınlıkla başını iki yana salladı. "Nasıl?" Ryn omuz silktilti. "Altı keçi ve bir bakire kurban ettim."

"Hepsi bu kadar mı?"

Galene gerçekten de bu konuşmanın içinde tamamen kaybolmamış olmayı diliyordu. "Trajen Ta kim...?"

"Tuh-mar-dar-gus," dediler yavaşça ve garip bir eşzamanlılıkla, sanki bunu başkaları için yapmaya alışkınlarmış gibi.

Neyse ki, Fain detaylandırdı. "O bir hayalet." Galene kaşlarını kaldırdı.

"Hayır, gerçekten." Fain elini bir Andarion onur işareti olarak kaldırdı. "O Gerçek Kara Bayrak Ulusu'nun lideri, Tavalı klanlarının ilki. Hiç kimse ve hiçbir şey için ortaya çıkmazlar. Asla. Kendi kanunlarına göre hareket eden tam bir hayalet. Onları gördüğünüzde ölmüş olursunuz. Tray gerçek olmaktan çok efsane. Açıkçası onu gerçekten gören birini tanımıyorum."

Vay be...

Fain gibi o da Ryn'in böyle bir insanı kendi tarafına çekebilme yeteneğinden son derece etkilenmişti. "Onu nasıl buldun?"

"O bana geldi." Ryn Fain'e sıırttı. "Onu Ulusumuza kazandıran büyükbabamdı ve uzun zaman önce Gorturnum'a iltica etti. Onu hayatım boyunca tanıdım, ama dediğin gibi, cehennem gibi münzevi biri. Onu on yıllardır bölgesinden uzakta görmedim. Görünüşe göre sağ kolu amiral Dagger'ın bu savaşta çıkarı var ve onu katılmaya ikna etmiş."

"Kahretsin, Dane. Çok iyisin."

"Annem gurur duyuyor. Söz açılmışken, haberlerinizi diğerlerine ileteceğim. Korkma, *Drey*. Bilecekler ve hiç kimse bunun için daha akıllı olmayacak."

"Teşekkürler."

Ryn, Tavalı selamıyla açmadan önce kapalı yumruğuyla kalbine art arda iki kez hızlıca vurdu.

Fain hareketi tekrarladı ve sonra kanalı kapattı. "Daha iyi hissediyor musun?"

Sorusuna doğrudan cevap vermedi. "Sen mi?"

"Emin değilim. Dane'e güveniyor musun?"

"Çoğundan daha fazla."

"Neden?"

"Onun hakkında fazla bir şey bilmiyorum ve Tavalı arasında ne kadar yüksek profilli olduğu göz önüne alındığında, bu toplumda bu çok şey ifade ediyor. Skandallarını sıfıra indirdi ve kimse onun işini bilmiyor. Bildiğim kadarıyla, kardeşinin tahtına geçmek için birçok şansı oldu ve asla geçmedi. Aynı şey annesinin Tavalı koltuğu ve rütbesi için de geçerli. O, sadakatten gerçekten anlayan nadir dürüstlükte bir adam."

"Haklısın. Bu nadir görülen bir şey." Fain'in yüzünden tuhaf bir ifade geçerken Galene kaşlarını çattı. Daha da tuhafı, göz bebeklerinin arkasında bir ışık yanıp sönüyor, onları ve gözlerinin irisini aydınlatıyor gibiydi.

Bu da ne...?

"Kemerini bağla."

İçindeki kadın, sivil bir erkeğin kendisine böyle bir emir vermesine karşı çıksa da, askeri bir emir duyduğunda bunu anlardı. Fain konvoyu gidip kendini kumanda koltuğuna bağladığında hiç sorgulamadan itaat etti.

" oluyor?"

Cevap veremeden, selamlama alarmı çaldı. Gemisi onun yerine cevap verdi.

"Bu *Storm Dancer*. STA1-LY-8-GENC-NCOB-ORFC-Y."

Kısa bir duraklama oldu. "Seri ve kaptan?"

Fain devraldı. "Sizde benim UCC'm var. Buna neden ihtiyacınız olduğunu anlamıyorum, özellikle de henüz kendinizi veya işinizi tanıtmadığınız için."

"Biz uluslarımıza karşı isyan edenleri aramak üzere devriye gezen bir Birlik kruvazörüyüz. Şimdi kendinizi tanıttın ya da tutuklanın. Cevap vermek için üç saniyeniz var."

"Yüzbaşı Chryton Doone. STA1-8LY-5831930-GENCX."

"Mürettebat?"

"Bir organik yardımcı pilot. Bir meka." "Görsel doğrulamaya ihtiyacımız var."

Bunun üzerine Galene'nin midesi bulandı. Onun yüzünü tanımamalarına imkân yoktu. Neredeyse on yıldır Andarion İmparatorluğu'nun baş komutanıydı Birlik'le sayamayacağı kadar çok kez karşı karşıya gelmişti.

Yakalandık.

Fain ona doğru şeytani bir sırıtış attı. "Bana güveniyor musun?" "Başka seçeneğim var mı?"

Homurdandı, sonra koltuğundaki serbest bırakma düğmesine bastı. Koltuk geri fırladı ve onu kontrol odasının ortasında kalın bir plazma baloncuğunun içinde asılı bıraktı.

Galene, daha önce Birlik kruvazörü geldiğinde onun gözlerinde gördüğü şeyi fark ettiğinde nefesi kesildi. Gemi Fain'di. Andaria'nın kutsal tanrıları. Bu, her ulusun yüzyıllardır mükemmelleştirmeye çalıştığı bir teknolojiydi.

Ve Tavalı'nın.

Sersemlemiş bir halde, geminin her parçasının mutlak kontrolünü ele geçirmesini ve Birlik kruvazörüne ve onlara karşı fırlattığı avcı uçaklarına karşı koymasını izledi. İçinde bulunduğu baloncuk onu tamponlamış olsa da, darbe onun üzerinde sertti ama dikkatini dağıtmamak için sessiz kaldı.

Patlamalardan biri kalkanlarını aşıp yan tarafına isabet edince Fain irkildi. Gemiye bağlı olmanın kötü yanı, gövdeye gelen her darbeyi kendi bedenine gelen fiziksel bir darbe olarak hissetmesiydi. Ve aklının bir köşesinde Galene'in onunla birlikte olduğu bilgisi vardı.

Tehlikedeydi.

Ona bu teknolojiyi göstererek yeminini ihlal ediyordu. Hiçbir Rogue'un nörobağlayıcılarını hiçbir koşulda Tavalı olmayan birine göstermemesi gerekiyordu. Ama mürettebat olmadan gemiyi bu şekilde idare edemezdi ve Birlik'in onu almasına izin verecek değildi.

Kanunlar

lanetlensin. Hayat

kaybedilecek.

Tavalı isterse Canting'ini ve kellesini alabilirdi. Onu hiçbir şey için düşmanlarına teslim edecek değildi. Ve dürüst olmak gerekirse, bu şekilde savaşmayı tercih ediyordu. Çok daha kişiseldi. Sanki içinde olmak gibi

Andarion Yüzüğü. Yumruk yumruğa. Gemiye bağlandığında uzaydaydı. Metale baskı yapan vakum basıncını hissedebiliyordu. Onu boğuyordu. Ve aynı zamanda, ruhunun bir parçasını serbest bıraktı.

Her şeyi ve hiçbir şeyi gördü. Karanlığı ve ışığı. Bu ona evrenin enginliğini ve kendisinin onun içinde ne kadar küçük olduğunu anlamasını sağladı. Ne kadar önemsiz olduğunu.

Çoğu pilotun Rogue testlerini geçememesinin nedeni buydu. Neden birkaç hafta ya da ay içinde kırıldılar.

Yüzde birin yüzde birinden daha azı, vücuda yüklediği fiziksel ve zihinsel stresin üstesinden gelebilirdi. Gemiye bağlanma senkronizasyon sürecini boş verin. Beynin ve gemi devrelerinin sınır haritasının birleşik bir bütün haline gelmesi tam bir yıl sürdü. Bir pilotun vücudunun bir parçası olan gemide gerçekten ustalaşabilmesi için bir yıl daha geçmesi gerekiyordu.

Serseriler arasında intihar oranları yüksekti, genellikle pilot ve geminin ilk stabilizasyonundan sonraki dokuz ay içinde - her ne kadar birçoğu operatörün değil de gizlenmiş intiharlar olduğuna inanılan ölümcül "kazalar" olarak sonuçlansa da - seyir defterlerine resmi olarak kaydedilen hatalar.

Nihai delilik oranları daha da yüksekti. Beyinleri onarılamayacak kadar yıpranmadan önce nadiren on yıl yaşayabiliyorlardı ve çoğu tepkisiz komalara giriyordu. Fain uzun süre dayanmayı başaran birkaç kişiden biriydi. Venik'in yaşamasına izin vermesinin tek nedeni buydu.

Fain'i şaka olsun diye bu işin içine atmış ve tamamen onu öldürmesini beklemişti. Fain'i köleleştirildiği gemiyle birleştirmenin histerik bir ironi olduğunu düşünmüştü. Bir Andarion'dan intikam almak için zalimce bir yol.

Evet.

İşler Venik'in planladığı gibi gitmemişti. Bir Hauk'un hayatta kalma içgüdüsünü ya da kendisine zarar vermek isteyen birinin başının belası olma ihtiyacını asla hafife almayın.

Fain'in ailesinin efsanevi olmasının bir nedeni vardı.

Fain döndü ve saran Birlik savaşçılarına bir atış yaptı. Neyle karşı karşıya olduklarına dair hiçbir fikirleri yoktu. Bunun bölünmüş bir mürettebat olduğunu sanıyorlardı.

Tek bir canlı organizma bile yok.

Onları geçip Tavalı kontrolündeki uzaya doğru geri döndü. Ama Nebyla III'ün güney uydusunun etrafında dönene kadar bir şey fark etmemiştir.

Burada hiç Tavalı takviyesi yoktu. Devriye yok, oysa en azından bir tane olmalıydı.

Karanlıkta uçuyordu.

Minsid cehennemi. Bu bir tuzaktı! Sentella'yla ilgili gerçekleri her kim iletiyorsa, bunu Galene'i buraya getirip kendileriyle temasa geçmesini sağlamak için yapmıştı. Duyulma riskinin olmadığı bir yerde Komuta'ya tek başına rapor vermek için istasyondan ayrılacağını biliyorlardı.

Ve bir aptal gibi doğruca bu tuzağa düşmüştü.

Etrafına daha fazla Birlik kuvveti düşerken bir şey kanıtlandı. Büyük bir Tavalı karşı saldırısı olmadan burada olmamalıydılar. Tüm bu sektör Venik'in birlikleri tarafından emniyete alınmış ve kilitlenmiş olmalıydı. Sadece Uluslarından yüksek rütbeli biri Tavalı devriyelerini geri çekebilir ve Birlik için burayı temizleyebilirdi.

"Gemini teslim et, Hauk. Bugün ölmene gerek yok." Adını bildikleri gerçeği şüphelerini daha da doğruluyordu.

Emir üzerine güldü. "Duymadın mı? Savaş Hauk'ları teslim olmaz, *giakon*. Düşmanlarımızı mezara kadar yanımızda götürürüz." Kruvazörün altına daldı.

Ve doğruca büyük bir savaşçı sürüsünün içine.

Fain ikisini sıyırdı ve üçüncüsüne çarptı. Motorlarından biri kıvılcım çıkararak burnunun kanamasına ve çarpmanın etkisiyle bacağının uyuşmasına neden oldu. Bunu görmezden gelerek, başka bir grup yandan ve arkadan yaklaşırken döndü ve kaçtı.

Onlara ateş etmek için döndü, sonra durdu.

Chayden, Morra, Qory ve Talyn'in bir kurtarma ekibine liderlik ettiğini görünce bir an nefes alamadı.

Galene sonunda Talyn'in telsizinden emirler yağdırdığını duyunca bir itiraz sesi çıkardı. "Aman Tanrım, o benim embriyom mu?"

Fain onun devasa oğlu için kullandığı terime güldü. "Evet, öyle." "Onu öldüreceğim!"

Fain geri çekildi ve diğerlerinin işi devralmasına izin verdi. Normalde işin içinde kalırdı ama gemide bir *witherwin* varken tek başına savaşa girmemesi gerekiyordu. Bu yüzden başı her türlü belaya girebilirdi.

Hatta gemisini ve Canting'i bile kaybeder.

İşin içinde Tavalı de olduğu için, en iyisi geri çekilmek ve biri onun Rogue'la uçtuğunu fark etmeden önce gemiden ayrılmaktı.

Chayden olanlardan şüphelenmiş gibi, geçici bir koruma sağlamak ve Fain'e sinirsel bağlantıdan çekilmesi için zaman tanımak üzere uçtu. "Psycho Bunny'den Blister'a, neden değerli kargonu kampa geri götürmüyorsun ve büyük çocukların senin için evi temizlemesine izin vermiyorsun?"

Galene kaşlarını kaldırdı. "Psycho Bunny?"

Fain homurdandı. "Ona neden öyle dedikleri hakkında hiçbir fikrim yok. Bana soran son insanı öldürdüğü söylendi."

Selamlama alarmı çalmadan önce konsolundaki ışıklar parladı.

Galene endişeyle etrafına bakındı. "O da ne?"

"Embriyonuz gemime iniş izni istiyor." Fain, Talyn ve Gavarian'ın *Storm Dancer*'ın hangar bölmesine girmesi için gereken sırayı ayarladı, ardından gemisini manuel olarak kontrol edebilmek için kendini psilinklerden kurtardı.

Koltuğu düzeldiği ve bağlantı koptuğu anda, acı başını ikiye böldü. Acı onu büyük bir burun kanamasıyla yere düşürdü.

"Fain?" Galene onu kontrol etmek için yanına koştu.

Nefes almak için mücadele ederken konuşamıyordu. Kahretsin, acıyordu. Bununla birlikte, onu rahatlatmak için sırtını ovuşturan ellerini vücudunda hissetmek için acıyı kabul ederdi. Alnını endişeyle örerken solgun gözlerindeki endişeyi görmek için.

Ne kadar iğrençti?

"İyi olacağım, Stormy."

Elini onun yanağında gezdirdi. "İyi görünmüyorsun. Hasta mısın?"

"Çok hızlı çektim. Ne zaman doğru sırayı takip etmeden bağı koparsam böyle oluyor." Kendini ayağa kaldırdı. Dürüst olmak gerekirse, titrek ve güçsüzdü. Midesi bulanıyordu. Alnını silerken, daha yeni

Talyn'in uçuş güvertesinin kapısından fırladığı, dümenini yere attığı ve annesine şiddetle sarıldığı zamanki rulmanlar.

Talyn onu ayakları yerden oldukça yukarıda sallanırken tuttu. "İyi misin?"

"Beni eziyorsun."

"İyi misin?" Talyn tekrarladı.

"Nefes alamadığım gerçeği dışında iyiyim, *Tana*."

Talyn ancak o zaman tutuşunu gevşetti. Fain'e doğru bir adım attı. Galene onu yakaladı. "Yapma."

"Seni tehlikeye attı. Sanırım bu onun biraz topallamasını gerektiriyor."

Başını iki yana salladı. "Hayatımdan kaç yıl eksilttiğin düşünülürse, senin gibilerden bunu duymak istemiyorum. Şimdi uslu dur."

Talyn'in gözlerindeki düşmanlık daha sonra konuşacaklarını söylüyordu.

Fain derin bir iç çekti. Talyn onu asla babası olarak kabul etmeyecekti.

Her neyse. Aileden gelen küçümseme onu yetiştiren şeydi. Bunda yeni bir şey yoktu. Sadece Talyn'in yüzünde bunu görmenin canını bu kadar acıtmamasını diliyordu.

Elinden geldiğince görmezden gelen Fain, geminin manuel kontrolünü ele geçirdi ve diğerleri düşmanlarıyla savaşmak için geride kalırken onları üsse geri götürdü.

"Saldırıya uğramadan önce bir mesaj alabildiniz mi?" Gavarian, Fain'in yanında durmak için hareket ederken sordu.

Fain başını salladı. "Zar zor. Neden?"

"Bilmiyorum. Ayrılmadan önce Tavalı ile ilgili anlamadığım garip bir şey duydum."

"Ne?"

"Slag-wart'ın Canting'ini soymaları ve gömmeleri gerektiğini söyleyen bir iletimin başka bir kuyruk ucu. Neden bahsettikleri hakkında bir fikrin var mı?"

"Evet. Tavalı'deki konumumu elimden almak ve beni vatandaşlıktan çıkarmak anlamına geliyor."

Gavarian kaşlarını çatı. "Cüruf siğili *sen misin*?"

Fain hafifçe başını salladığında çenesinde bir tik başladı. Bu terim onu, Dancer ya da Darice yanında olmadan ve ona laf atmadan pek sık ulaşamadığı bir şiddet seviyesine anında çıkaran bir terimdi. Eğer kim olduğunu bilseydi

kullanırsa, boğazlarını avucunun içine almayı çok isterdi. "'Cüruf', bağlı bir mürettebatın askere alınmış veya köleleştirilmiş bir üyesi için Tavalı terimidir."

Ya da bir fahişe.

"O zaman seni kastettiklerini nereden biliyorsun?"

Olmamasını ne kadar isterdi. Ne yazık ki, olabileceği başka kimse yoktu. "Cüruf siğili Venik'in bana taktığı isim, yani ben onun kışındaki kabarcığım."

Gavarian, Fain'in ses tonunda saklayamadığı acılık karşısında kaşlarını kaldırdı. "O zaman neden onun için uçuyorsun?"

Acımasız anıları, onları çok fazla acıtmayacakları bir yere gömülü tutmaya çalışırken kabardı. Gerçekten de imkânsız bir görevdi ama Fain aptalca çabalar için bir obur değilse hiçbir şey değildi.

"Bana başka bir seçenek sunulmadı." Burnundan akmaya devam eden kanı sildi. "Kaçırıldığımda Venik beynime bir öldürme düğmesi yerleştirdi. Tek bir itişte kafam kavun gibi patlıyor. Ya onun dediğini yaparım ya da ölürüm."

Bu da onu Venik'in fahişesi yapıyordu.

Bu sözler onu dehşete düşürürken Galene'nin nefesi kesildi. "Ciddi misin sen?"

Solgun gözlerindeki ölü ciddiyeti onu ürpertti. "Şaka yapacağım son şey."

Adamın umursamaz ses tonuna inanamadı. "Bunu kim biliyor?"

Bakışlarını üçünün gezdirdi. "Siz üçünüz, Venik, onu yerleştiren cerrah ve bir kez yakmaya ya da çıkarmaya çalışan Syn."

"Ve yapamadı mı?"

Fain onun sorusu üzerine başını salladı. "İmplantasyondan sonraki birkaç gün içinde ona ulaşmış olsaydı, onu çıkarabilirdi. Ama beynimin içinde hızla büyüdü. Şimdi onu çıkarmak ya da yakmak beni anında öldürür."

Yani hâlâ Venik'in kölesiydi ve gerçek bir özgürlüğü yoktu. Jayne de Fain'in hayatının pek de kolay olmadığını söylerken bunu ima etmişti.

Başka ne saklıyordu?

"Venik bunu sana neden yapsın ki?" Talyn sordu.

Fain cevap vermeden önce öfkeli bir nefes verdi. "Ünlü War Hauk soyunun bir üyesine kişisel olarak sahip olmanın komik olduğunu düşünüyor."

evcil hayvan." Galene'nin bakışlarıyla karşılaştı ve o boş ifadenin ardındaki azap Galene'nin midesini bulandırdı. "Görünüşe göre Keris haklıymış. Hayattaki tek amacım bir saldırı köpeği olarak hizmet etmek."

Bu sözler onu geçmişe, Fain'in Kuzey Eris Tıp Akademisi'ne kabul edildiği zamana götürürken, Galene onun kuru ses tonuyla irkildi. Danışmanı okulda ona bu haberi verdiğinde çok heyecanlanmıştı. Başvuranların yüzde birinden daha azı bu prestijli programa kabul ediliyordu. Tüm Dokuz Dünya'da girilmesi en zor tıp okuluydu. Ve onun aksine, Fain bunu prestijli bir tıbbi aile geçmişi olmadan başarmıştı.

Bunu kimseden yardım almadan kendi başına yapmıştı. Tıpkı Talyn'in Felicia'sı gibi.

Sıkı çalışmasının ve okul sonrası ekstra mesaisinin karşılığını aldığı için kendinden geçen Fain, ailesine bu inanılmaz haberi vermek için eve kadar koşmuştu.

Galene daha sonra onu aradığında mutluluğu tamamen kaybolmuştu. Anne babasının, büyükanne ve büyükbabasının ve ağabeyinin yanında her zaman takındığı o dikkatle korunan, çenesi kilitlenmiş ifadeyi takınmıştı.

"Sorun nedir?"

"Hiçbir şey."

Kaba tavrı onu yaralamıştı. "Peki ailen kabul mektubun hakkında ne dedi? Babam kabul edildiği için çok heyecan-"

"Seninle tıp fakültesine gitmeyeceğim, Galene." "Ne?

Neden?"

"Savaş Hauk'doktor değildir. Aptalca bir düşünceydi."

Bağlantı üzerinden ona kaşlarını çatmıştı. "Anlamıyorum. Girmek için çok çalıştın. Tüm o ileri düzey dersleri aldın.... Yapmak istediğin buydu. Hep olmak istediğin şey."

Keris'in acı kahkahası arka planda yankılandı. "Saçmalama. Onu sadece yoklama listelerinde bir Savaş Hauk'u olmasıyla övünebilmek için içeri aldılar. Fain aptalın teki. İyi olduğu tek şey kışına tekme yemek ve bir saldırı köpeği olmak. Bir Andarion'un isteyeceği son şey, gerçek bir doktora ihtiyaç duyduklarında onun gibi aptal birinin kendilerini tedavi etmesidir."

Fain'in gözleri ona bakarken o zaman da şimdi olduğu gibi ölü gibiydi. "Babam bu öğleden sonra beni zorunlu hizmetim için kaydettirdi. Bu sonbaharda orduya katılacağım."

Galene karşısındaki vahşi erkekte şimdi o incinmiş çocuğu görüyordu. Ona sahip olmak ve onu hiç söz sahibi olmadığı bir hayata zorlamak isteyenlere karşı hâlâ meydan okuyordu.

Aralarındaki mesafeyi kapatarak çenesini onun omzuna dayadı ve elini kalçasına koydu. "Sen bir köpek değilsin, Fain."

Fain bu sözlerin tadını en az onun kendisine sarılışının tadını çıkardığı kadar çıkardı. Eskiden yaptığı gibi.

Bir an için Venik ve diğerlerinin onu dönüştürdüğü sibernetik hayvan değildi. Andarion'u tekrar hissetti. Geleceğini kontrol edebiliyormuş gibi.

Hayatında ona sahip olmaya ve onu kontrol etmeye çalışan tüm varlıklar arasında, kendini teslim etmek istediği tek kişinin o olması ne garipti.

Ve onu kontrol etmeyi reddeden tek kişi oydu.

Bunu düşünmek istemediğinden, onları Hadean Kolordusu askerlerinden oluşan bir manganın varışlarını beklediği istasyona geri uçurdu. Ne yazık ki, onları gördüğünde denetçiler gemisini ele geçirmiş ve onu körfeze sürüklemek için her şey kilitlenmişti.

Lanet olası minsid cehennemi ...

Fain bunun kendisi için ne anlama geldiğini düşünerek dişlerini sıktı.

Talyn kemerini çözdü ve silahlı infazcılara bakmak için onun yanında durmaya başladı. "Bu da ne demek oluyor?"

Bok gelecek.

"Onlar Hadean Kolordusu. Tavalı uygulaması."

"Öyle mi?" Talyn sordu.

Fain motorlarını kapatıp kapağı açarken başka bir şey söylemedi. "Merak etme. Bunun seninle ya da annenle bir ilgisi yok." Midesi öfkeyle kasılırken rampadan aşağı indi.

Elbette, Kolordu Komutanı öne çıktı.

"Komutan Hauk, soruşturma ve duruşma için gözaltında tutuluyorsunuz."

Galene'nin nefesi kesildi. Onlara doğru koştu. "Bunun anlamı ne?"

Kaptan Fain'in ellerini arkadan kelepçeledi. "Bu Tavalı'nın işi."

"Fain?"

Onun bakışlarına karşılık verdi ve alaycı bir sırıtışla ona baktı. "Sadece sorularına dürüstçe cevap ver *Keramia*."

Galene, Fain'i çekip götürdüklerinde şaşkınlık içinde durdu ve itiraz etmedi.

Kareem Venik onu selamlamak için öne çıktı. "Komutanım? Birkaç soruya cevap verebilir misiniz?"

Talyn girdi. "Eşlikçisi olmadan hiçbir yere gitmez."

Kareem başını salladı. "Yeterince makul. Lütfen beni takip edin."

Galene Kareem'in peşinden giderken, Gavarian ve Talyn ona sıkı bir gölge oluşturdular. İstasyonun kilit merkezine doğru attıkları her adımda Fain'e duyduğu korku üç katına çıkıyordu. "Bütün bunlar da neyin ? Komutan Hauk'u neden tutukladılar?"

"Bunu Witherwins ile tartışmaya yetkim yok."

"Witherwins?"

"Non-Tavali." Kareem bir ofisin önünde durdu ve kapıyı açtı. Önce onların girmesine izin verdi. Yüzündeki ifadeden onun da olanlardan rahatsız olduğu anlaşılıyordu.

Bu yüzden daha anaç bir yaklaşım denemeye karar verdi. "Kareem? Fain'i ailenden biri olarak gördüğünü biliyorum. Lütfen... Onun incindiğini ya da başının belaya girdiğini görmek istemiyorum. Yardım etmek için ne yapabilirim?"

Endişeyle bir köşeye doğru baktı. Bu kaçamak bakışlar, izleniyor ya da kaydediliyor olup olmadıklarını merak etmesine neden oldu. "Sakıncası yoksa Komutanım, soruları ben soracağım." Ona oturmasını işaret etti.

Talyn ve Gavarian arkasında yerlerini alırken o da oturdu. Kareem'in hakkını vermeliydi ki onların sert bakışları onu kaçmaya yöneltmemişti. Daha küçük yaratıklar cesaretlerini kaybederlerdi. Ya da en azından mesanelerinin kontrolünü. Özellikle de Talyn'in yüzündeki, Tavali'nin dudaklarından yanlış bir kelime dökülmesi halinde sağlam bir dayak yemeyi vaat eden küçümseyici

alaycı ifade düşünüldüğünde. Kareem boğazını temizlemek dışında hiçbir rahatsızlık göstermedi. "Komutanım? Um... bana saldırınızı anlatabilir misiniz? Çatışma sırasında tam olarak ne olduğuna dair bir rapor hazırlamam gerekiyor. Karşılaşmaya neyin yol açtığı ve Komutan'ın hangi eylemleri gerçekleştirdiği hakkında bilgi vermenizi istiyorum.

Hauk sırasında ve sonrasında aldı. Başın belada değil. Bu rutin bir rapor. Başka bir şey değil."

Evet, doğru. O daha iyi biliyordu. Dikkatli tonu ve sert tavrı bu sözleri yalanlıyordu. "Komutan Hauk ve ben saldırıya uğradığımızda kardeşine sinyal göndermeye çalışıyorduk."

"Neden oradaydın? Neden üstten kardeşiyle irtibata geçmedin?" "Bu Sentella'nın işi."

"Evet, ama bunun için istasyondan ayrılmanız gerekmiyordu."

Onun ses tonu karşısında kaşlarını kaldırdı. "Beni bir şeyle mi suçluyorsunuz?" "Hayır, Komutan. Sadece neden gittiğinizi merak ettim, hepsi bu. Garip görünüyor."

"İttifak komutanı olarak size hesap vermiyorum. Babanızın soruları , bunları benimle kendisi görüşebilir." Ayağa kalktı.

"Bekleyin Komutan, lütfen. Sizi kırmak istememiştim. Ama size sormam gereken bir şey daha var."

"Yani?"

"Eğitimli ve lisanslı bir pilot musunuz?"

* * *

Fain kollarını göğsünde kavuşturmuş, plazma çubuklarının arasından Venik'e bakıyordu. Tamamen sakin ve sahibinin öfkesini umursamadan, yavaş ve düzenli bir şekilde gözlerini kırptırdı. Sonra burnu tekrar kanamaya başlayınca lanet okudu. Deneyimlerinden, burnunun günlerce bu şekilde rahatsız edeceğini biliyordu.

şu anda bir anne gibi zonklayan baş ağrısı gibi.

Sinir implantlarını hiç istememişti. Ven onu buna zorlamıştı.

Şimdi onu bununla asmak istiyordu.

Tipik.

Fain kanı sildi ve bakışlarıyla Ven'e bu konuda bir şey söylemesi için meydan okudu.

Venik dudağını kıvrarak ilerlemeye başladı ama sonra parmaklıklara dokunmak gibi bir hata yapsaydı onu yakacak olan parmaklıkları hatırladı. "Yaptığın bu numara yüzünden ikimizin de kışına nasıl bir bok fırtınası indirebileceğinin farkında mısın? Bana borçlusun, Hauk! Yoksa seni nasıl bulduğumu unuttun mu?"

Fain, Venik'in her yüzüne vurduğu hatırlatmaya acı acı güldü. "Evet, o günü hatırlıyorum. Beni hapsedildiğim hücreden ellerim arkamdan zincirlenmiş halde saçlarımdan sürükleyerek çıkardığını, sonra iki dizime birden ateş edip beni yere yatırıp ayağını boğazıma dayadığını ve köle tacirleri tarafından aylarca acımasızca dövülüp açlıktan yarı ölü hale gelmiş kudretli bir Savaş Hauk çocuğunu bastırmanın ne kadar kolay olduğu konusunda ekibine nasıl unutabilirim ki? Evet, Ven, sen benim yıpranmış, boktan postumu yenen büyük, harika bir Tavalı baş belasıydın." Alaycı bir şekilde alkışladı. "Her zamanki gibi, senin müthiş dövüş yeteneklerine hayranım."

Venik, Fain'in implantının tetiğini çekti ve görmesi için havaya kaldırdı. "Seni öldürmeliydim."

"Muhtemelen." Fain küçük tetiği işaret etti. "Hâlâ çok geç değil. Ellerini kirletmene bile gerek yok." Sıkıcı gri duvarlara baktı. "Buraya parlak bir renk sıçraması iyi gider. Düşmanlarınıza tanrıların korkusunu salmak için çelik üzerine beyin maddesinden daha iyi bir şey olamaz. Hadi bakalım."

Tam bir dakika boyunca, sonunda Venik'i çok ileri itmiş olabileceğini düşündü.

Ama tam Venik onu öldürmek için düğmeye basacakken hırladı ve silahı cebine geri koydu. "Sana neden tahammül ettiğimi bilmiyorum."

"Size gerçeği söyleyen tek kişi benim. Korkmadan."

Fain'e ruhunun derinliklerini görmeye çalışır gibi bakarken Venik'in çenesinde bir tık başladı.

Uzun bir bekleyişin ardından nihayet barlar için serbest bırakma düğmesine bastı. "Evet, hiçbir şey arzulamıyorsun. Hiç istemedin. Seni tanıdığım onca yıl boyunca, kardeşinin ihtiyaçlarını karşılamak için hizmetten uzak kalmak dışında benden hiçbir şey istemedin. Kendin için hiçbir şey istemedin. Bu yüzden birinin senin onuruna karşı söylediği yalanlara inanmıyorum. Ama güven bana kolay gelmiyor, bunu sen de biliyorsun. Nedenini de biliyorsun. Dediğin gibi, benden nefret etmek için bir sürü sebebin var. Çoğundan daha fazla. Ve ben de bunu anlıyorum. Sana geriye dönüp baktığımda pişman olduğum şeyler yaptım. Ne yazık ki, başkalarından nefret ettiğim için sana yaptıklarımı değiştiremem. İkimiz de hatalarımla yaşamak zorundayız ve bunun için üzgünüm. Seninle hayatımın kötü bir döneminde tanıştım. Ve sen de sana ait olmayan bir nefretin bedelini ödedin." Ven derin bir iç çekti. "Ama beni seni öldürmek zorunda bırakma Hauk. Günün sonunda, mecbur kalırsam bunu yaparım. Yapacağımı biliyorsun."

Fain homurdandı. "Şimdi de beni tahrik etmeye çalışıyorsun. Bana tutamayacağın sözler verme. Bu çok yanlış Ven."

Venik gözlerini devirdi. "Sen hasta bir piçsin."

İkisinin de doğru olduğunu bildiği bir şey hakkında yorum yapmadan, Fain Venik'ten teçhizatını aldı ve hangara doğru geri dönerken blasterlerini kalçalarına bağladı.

Ancak saklama alanından çıkarken, koridorda bekleyen Galene ile neredeyse çarpışıyordu.

Onu görünce dondu kaldı. Ve yüzündeki şefkatli ifade karşısında.

"Bütün bunlar doğru muydu?"

"Ne? Pisliğin teki olduğumu mu? Evet. Herkes bana bunu söyleyip duruyor. Talyn bir anket bile yaptığını ve herkesin kişiliğimle ilgili bu temel gerçek konusunda hemfikir olduğunu söyledi." Venik'in yüz ifadesini ve sinirli seslerini taklit etmesini bekliyordu ama bu kez onu hayal kırıklığına uğrattı.

Bunun yerine, elini uzatıp saç örgülerini yüzünden uzaklaştırdı ve şefkatli bir jestle yanağını okşadı. Başparmağıyla kaşının çizgisini takip etti. "Senin ve oğlunun birbirinize bu kadar benzemeniz ve birbirinizle hiç temas kurmamış olmanız beni şaşırtıyor. Benim iki küçük Lorina ikizim."

Bu sözler onu boğmuştu. Talyn'e ilk kez gerçekten benim demişti, onu incitmek istememişti. "Demek ikimiz de senin kışını yıpratıyoruz, ha?"

Bunun üzerine hafif bir gülümsemeyle içini çekti. "Bazen... Talyn de senin gibi kendini korumak için herkesi sözlü olarak geri itiyor. Önce onları kendisini reddetmeleri için kışkırtırsa, o zaman reddetmeyi kontrol eder. Bu şekilde, yardım edemeyeceği şeyler için onu aşağıladıklarında, bu onu rahatsız etmez. Sanki bunu hak etmiş gibi hisseder ve düşmanlıklarını ve yargılarını acı çekmeden kabul edebilir. Tıpkı senin çocukken her zaman yaptığın gibi."

Fain onun ne kadar haklı olduğunu anlayınca sustu. Andaria'da bir Savaş Hauk'u olarak herkes tarafından yargılanmıştı. Ailesinin şöhreti, mirası ve Keris'in aşırı başarıları yüzünden ondan o kadar çok şey bekleniyordu ki, özellikle de bir çocuk olarak işlevini yerine getirmesi zordu. Keris'in uyuşturucu bağımlılığına yol açan şeylerden biri de . Hepsi yürüyen hilkat garibeleriydi. Herkes onlara bakıyordu. Onlarla tanışmak ve dokunmak isterdi.

Onları aşağılamak ve kendisinin ve kardeşlerinin diğerlerinden daha iyi olmadığını göstermek istiyordu. Ama değillerdi. Öyle olduklarını hiç söylemediler.

Evet, onlar yabancı istilacıları uzak tutmuş ve bunun bedelini hayatlarıyla ödemiş ünlü bir ailenin soyundan geliyorlardı ama onun ve ailesinin zihninde Andarion'ların yaptığı buydu.

Tüm Andarionlar.

Bu onları özel yapmıyordu. Sadece beklenen bir şeydi. Karşı karşıya geldiklerinde savaşlırdı. Düşmanın büyüklüğü ne olursa olsun. Ne yazık ki Androkyn'in geri kalanı böyle hissetmiyordu. Düşmanca ve kaba ya da taparcasına ve korkutucu arasında gidip geliyorlardı.

Keris bu kınama ve beklentinin baskısından kurtulmanın tesellisini uyuşturucuda bulmuştu. Dancer ise teselliye kendilerinden daha büyük bir ucube olan prensleriyle arkadaş olmakta bulmuştu. Ve böylece Dancer'ın şöhreti, kötü şöhreti ve ısırıcı bir mikroskop altındaki hayatı onunkini gölgede bırakan Jullien'e yöneldi.

Yaşları arasında sıkışıp kalan Fain, kurumaya bırakılmıştı. Şimdiye kadar bildiği tek teselli yeri, karşısındaki dişinin kollarıydı. Galene onu asla ailesine ya da soyuna göre yargılamamıştı. Yalnızca o, onun gerçekte kim ve ne olduğunu görmüştü. Ve o gittikten sonra, hiç kimsesi kalmamıştı.

Şimdi elinin sıcaklığı tenini yakıyordu. Ve onunla birlikte, geri adım atıp kızın ulaşamayacağı bir yere giderken, üzerine çöken çığ bir sefalet dalgası da geldi. "Yapma, Galene."

Ona kaşlarını çattı. "Ne yapmayayım?"

"Bana ışığı gösterip sonra da beni karanlığa geri gönderme." Zihinsel olarak bunu tekrar kaldıramazdı. Onsuz işlev görebileceği bir yere gelmesi çok uzun zaman almıştı.

Hiç istemediği bir hayatı ona çok gören bir evrende huzur bulmak için çok uzun zaman.

Acı ve öfkeyle omzunun üzerinden Venik'in merakla onlara baktığı yere baktı. Brax, kimsenin ona yaklaşmasına izin vermemesinin pek çok nedeninden sadece biriydi. "Ne düşünüyordum bilmiyorum. Aptalca bir rüyaydı."

Ve bir an için bile olsa tekrar normal bir hayatı olabileceğine inanmakla aptallık etmişti. Andarion donanmasının baş komutanıydı. Andarion kraliçesinin en iyi arkadaşıydı.

O bir serseriydi.

Evet, Cairistiona onu evlat edinmişti ama bu gerçek değildi. Bunu sadece annesine saldırmak için yapmıştı - gençken Cairistiona'yı utandıran, nefret ettiği kaltak.

Piyon olmaktan bıktım. Ailesine daha fazla utanç getirmeden önce kendini bu oyundan çıkarmanın zamanı gelmişti. Ve kendine zarar vermeden.

Asla değiştiremeyeceği bir gerçekle kalbi kırılarak oradan ayrıldı ve gemisine doğru yola koyuldu.

Birkaç kalp atışı için artık özgür olduğunu düşündü. Ta ki Galene'nin ona arkadan yaklaştığını duyana kadar.

Kadın onu durdurdu. Onun tereddütlü dokunuşu ve getirdiği özlem, katlanılabilir olduğunu düşündüğünden daha fazla acı çekmesine neden oldu. Onu kendine doğru bastırmamak ve onunla birlikte buradan olabildiğince uzağa kaçmamak için her şeyini verdi.

Ama Ven ve diğerleri onu bulacaktı. Onu geri sürükleyeceklerdi. Kaçış yoktu. Hiç özgür olmamıştı.

Asla özgür olamazdı.

Galene, Fain'in gözlerindeki mutlak sefaleti görünce nefesi kesildi. Yüzündeki korunmasız acıyı. "Chayden ve Morra geminizdeki kayıtları aldılar ve Tavalı onlara ulaşmadan önce üzerinde oynadılar. Benim için neleri riske attığını söylediler. Ben de Kareem'e savaşta ve uçuşta sana yardım ettiğimi söyledim. Görüşme bitip Chayden benimle dışarıda buluşup yaptıklarını bana göstermemen gerektiğini söyleyene kadar neden sorduğunu bilmiyordum. Neden ölüm cezasını göze alasın ki?"

"Nedenini biliyorsun, Stormy."

"Hayır, istemiyorum." Kaşlarını çatarak ona baktı. "Kafamı çok karıştırıyorsun ve..." Kulaklığı kapandığında lanet okudu. Sinirli bir şekilde geri adım atarak kulaklığa dokundu. "Komutan Batur."

Fain onun güzel yüzündeki duygu oyunlarını izledi. Galene duygularını hiçbir zaman iyi saklayamamıştı. Onun en sevdiği yanlarından biri de buydu. Asla tahmin etmek zorunda kalmazdı. Herkesin her konuda ne hissettiğini tam olarak bilmesine izin verirdi.

"Bir sorun mu var?"

"Başka bir iletim." Dudağını ısırarak tereddüt etti. "Bu tartışmayı bitirmek istiyorum."

Acı acı homurdandı. "Hiçbir yere gitmiyorum."

Adamın şaşkınlığı karşısında elini avucunun içine aldı ve yumuşak yanağına götürdü. Gözlerini kapatarak Venik'in parmaklarını okşadı ve avucuna, Venik'i sertleştiren ve sızlatan şefkatli bir öpücük kondurdu. "Venik sana pişman olduğu şeyler yaptığını söylerken ne demek istedi?"

"Beni bir cyborg'a dönüştürdü."

Başını iki yana salladı. "Hayır. Bundan daha fazlası vardı."

Uzaklara bakan Fain, eski anılar canlanınca elini bıraktı. "Bu konuda konuşmak istemiyorum. Bir önemi yok."

Yanağını avuçladı ve onu bakışlarıyla buluşmaya zorladı. "Evet, öyle. Onu gömmeye çalışabilirsin, ama her zaman sana zarar vermek için geri gelir. Bunu benden daha iyi kimse bilemez."

Onun sözleri karşısında irkildi. "Seni *asla* incitmek istemedim. Beni unutacağını ve daha iyi bir hayatın olacağını düşünmüştüm. Tanrılara yemin ederim ki öyle yaptım."

"Bunu artık biliyorum. O kadar da kötü değildi. Pek sayılmazdı. Talyn'le ilgili korkularım bir yana, iyi bir hayatımız vardı. Hayatımın en güzel anıları senin, Fain'in ve bana verdiğin oğlumun sayesinde oldu. Onunla çok gurur duyardın. O ikimiz için de bir onur oldu."

"Gerçek bir Andarion annesi gibi konuştun."

Güldü. "Benimle gel. Tanımadığın oğlunu öğren. İkiniz yeterince uzun süredir yabancısınız."

Kadının elini kendi elinin üzerinde hissedince sertçe yutkundu ve eski koruyuculuk dalgasının ona çarptığını hissetti. Bu dalgalanmanın şiddeti çok fazlaydı. Tam bir dakika boyunca nefes alamadı. Kanında daha önce hiç yaşamadığı bir ateş vardı. Ve bunu ona sadece Galene hissettirmişti.

Lanet olsun. Bu yüzden her zaman sadece ve sadece onun için aptal olacaktı. Venik'in asla sahip olamayacağı kadar ona sahipti.

Ve bir öldürme anahtarına ihtiyacı yoktu. Tek bir kaş çatma onu sindirebilirdi. Tek bir sert söz kalbine saplanan bir bıçak gibiydi.

Onun hayatı üzerinde bu kadar kontrol sahibi olmasından nefret ederek, Talyn ve Gavarian'ın yine görev başında olduğu komuta merkezine kadar onu takip etti. Sadece

Bu kez yanlarında Tavalı vardı, bu yüzden sözlerini çok daha dikkatli söylüyorlardı.

Talyn annesini selamlamadan önce en çok kimden şüphelendiğini bildirmek için Tavalı'ye uyarıcı bir bakış attı. "Komutanım." Bandını ona uzattı. "Birlik şimdilik geri çekiliyor gibi görünüyor."

"Teşekkür ederim Komutan." Oğluna ve onun askeri nezaketine gülümsedi. "Neden sen ve binbaşı molalarınızı vermiyorsunuz?"

"Evet, hanımefendi." Kapıya doğru yöneldiğinde, kapı kayarak açıldı ve içeriye küçük bir insan girdi.

Galene çocuğun varlığı karşısında şaşkına döndü.

Dokuz yaşındaki çocuk utangaç ve sevimliydi. Kahverengi saçları ve hüzünlü mavi gözleriyle grubu hızla taradı ve kendi küçük boyuna kıyasla dev gibi olan Gavarian ve Talyn'i görünce geri adım attı.

Talyn ona kaşlarını çattı ama konuşurken sesini yumuşattı. "Sivillerin buraya girmesine izin verilmiyor."

Çocuğa en yakın Tavalı güldü. "Sorun değil. Eminim sadece babasını istiyordur."

Talyn kaşlarını kaldırırken Fain nefesini sertçe içine çekti.

"Babası mı?" diye sordu Talyn.

Tavalı Fain'i işaret etti. "Hauk."

Eğer ifadeler ölümcül olsaydı, Fain'in bağırsakları arkasındaki gösterge panelinin her tarafına bulaşmış olurdu. O anda kendisinden en çok kimin nefret ettiğinden emin değildi; Galene mi, Talyn mi, yoksa Gavarian mı?

İnsan çocuk ona doğru koşarken ve sığınmak için kollarına atlarken ondan nefret etmeyen tek kişi Warwyk'ti.

Fain alışkanlıktan dolayı onu kucağına aldı. Onların varsayımlarından ve öfkelerinden korkarak Andarion'lara baktı ve yüzünü buruşturdu. "Açıklayabilirim."

Talyn'in çenesinde o tanıdık tik başladı. "Bağışlayın beni Komutan. Bunu size daha sonra anlatacaktım. Görünüşe göre Hauk'un istasyonda bir metresi var. Onunla birlikte yaşayan bir çocuğu olduğunu biliyordum. Çocuğun başka bir babası olduğunu sanıyordum. Aksi takdirde sizi önceden uyarırdım."

Her iki Tavalı de gülmeye başlayınca Galene'nin bakışları karardı.

"Kapa çeneni," diye tersledi Fain onları. Galene, Talyn ve Gavarian'la yüzleşirken yorgun bir nefes verdi. "Siz üçünüz, beni takip edin."

Galene başını salladı. "Senin metresinle tanışacak değilim, seni piç kurusu!"

İç geçiren Fain, War'ın iri gözlü bakışlarıyla karşılaştı. "War, bayana kiminle yaşadığını söyle."

"B-b-benim kız kardeşim," diye fısıldadı. "Sana neden bu kadar kızgınlar, Paka?"

Fain çocuğu diğer kalçasına doğru kaydırıldı. "Bu bir yanlış anlaşılma. Şimdi seni bu kadar üzen ne?"

Gözlerinden yaşlar süzülürken War'ın dudakları titredi. Rahatlamak için ellerini Fain'in saç örgülerine doladı. "Vega... beni dışarı attı ve kapıyı kilitledi. Bir daha etrafında erkek istemediğini ve penisim olduğu sürece artık içeri giremeyeceğimi söyledi. Penisimi seviyorum, Paka, ama kız kardeşimi de seviyorum. İkisinden birini seçmek zorunda mıyım? Yani, sanırım kız kardeşimi seçeceğim, ama yapabilseydim ikisini de tutmak isterdim."

Fain uzun bir hayal kırıklığı sesi çıkardı. "Aman Tanrım."

Savaş'ın elleri Fain'in saçlarında sıkılaştı. "Beni geri almazsa seninle yaşayabilir miyim Paka?"

"Merak etme, *mi tana*. Seni onun yanına geri götüreceğim." Fain çocuğun sırtını sıvazlarken, hâlâ kendisine ters ters bakan üç Andarion'a baktı.

Talyn ve Gavarian'ı görmezden gelerek dikkatini Galene üzerinde yoğunlaştırdı. "Ergenlik çağındaki bir kız olmak hakkında hiçbir şey bilmediğim için, kız kardeşine neler olduğunu öğrenmeme yardım eder misin?"

Bu, bakışlarındaki öfkenin bir kısmını aldı. "Affedersiniz?"

"Kız kardeşi on beş yaşına yeni girdi. Görünüşe göre bugün okulda bir şeyler olmuş olmalı. Ve ben erkek olduğum için, onun da beni görmek istediğini sanmıyorum. Onu bu kadar üzen şeyin ne olduğunu bana söylemeyi bırakın, muhtemelen kadın olmakla ilgili bir şeydir. Bu yüzden lütfen, ona neler olduğunu ve neden küçük kardeşini bir kız kardeşe dönüştürmek istediğini anlamamıza yardımcı olur musunuz?"

Bu, üçünün de öfkesini aldı ve meraklı bir şekilde kaşlarını çattılar.

"Tamam," dedi Galene yavaşça. "Şu Vega'yı bir göreyim."

Fain kendini beğenmiş bir bakışla War'ı taşıdı ve üçünü Tavalı ailesinin odasına götürdü.

Çocuk güvertesine vardıklarında Galene yavaşladı. "Burası bir yetimhane mi?"

"Evet."

Galene Talyn'e baktı, o da en az kendisi kadar mahcup görünüyordu. "Özür dilerim Hauk," dedi içtenlikle. "Yaşadıkları yerin parasını senin ödediğin haberini gördüğümde... senin hakkında kötü bir sonuca vardım."

Fain, War'ı tekrar ayağa kaldırdı ve elini tuttu. "Sorun değil, ama bir dahaki sefere sor." Çocuğun önünde diz çöktü. "War, bunlar Talyn ve Gavarian. Ben komutanı alıp Vega'yla konuşmak için ne yapabileceğime bakacağım. Onlarla kal ve birkaç dakika içinde geri döneceğiz, tamam mı?"

Yüksek sesle fısıldamadan önce gözleri büyüdü, "Beni yiyecekler mi?"

Fain güldü. "Hayır. Güvende olacaksın. Söz veriyorum." Serçe parmağını çocuğa uzattı, çocuk da hemen serçe parmağını ona kilitleyip salladı.

Galene'i kapılı yetimhanenin arka tarafına, Vega ve War'ın paylaştığı küçük daireye götürdü.

"Onlar senin mi?"

Fain ona alaycı bir bakış attı. "Hayır, Galene. Talyn sahip olduğum tek çocuk. Sahip olabileceğim tek çocuk da o. Omira'yla evlenmeden önce kısırlaştırıldım çünkü bebeğimi taşıma düşüncesine dayanamadım. Vega ve War beş yıl önce aldığım bir gemideki yüklerdi. Aileleri katledilmişti ve köle olarak satılmak üzere Ladoria'ya götürülüyorlardı. Onlara bakacak başka bir aileleri kalmadığı için onları buraya getirdim."

"Neden onları evlat edinmediniz?"

"Nasıl? Belgelerim yok. Ben bir Serseriyim ve aynı zamanda bir köleyim. Teknik olarak kendi Canting'imle uçuyor olsam da, Venik hala bana sahip. Beni serbest bırakmak için gerekli evrakları doldurmadı. Eğer biri DNA'mı araştırırsa, bana sahip olur. Yani yasal olarak evlat edinmem."

"Peki ya Cairistiona?"

Homurdandı. "Henüz kamuoyuna bir açıklama yapmadı. Yapsa bile, Andarion İmparatorluğu dışındaki gezegenlerin çoğunda yasal olarak Venik'in kaltağıym. Bu hiçbir şeyi değiştirmez." Bir kapının önünde durdu ve kapıyı çaldı.

"buradan, Savaş!"

Galene tiz ve histerik ses tonu karşısında kaşlarını kaldırdı.

"Vega?"

"Ah, gah! O küçük gevezeyi öldüreceğim! , Hauk! Git başımdan! Seninle ya da başka bir erkekle konuşmak istemiyorum! Penisini al ve git!"

"Vega! Kapıyı aç ve konuş benimle."

"Hayır! Berbatsın! Bütün erkekler berbattır!"

"Ben erkek değilim. Sadece erkeğim."

"Senin de bir penisin var. Berbatsın!"

Derin bir iç çekti. "Tamam, bunu tartışamam. Arkadaşım Galene ile konuşur musun? O bir kadın. O da benim berbat olduğumu düşünüyor."

Galene onun sözleri karşısında gülümsedi. "O haklı, Vega. O kesinlikle tam bir erkek pisliği."

Diğer taraftan hafif bir hışırtı geldi. Birkaç saniye sonra kapı açıldı ve sevimli bir gencin gözyaşlarına boğulmuş yüzü görüldü. Siyah saçlı ve mavi gözlü genç kız, Galene'nin içeri girmesine izin vermek için geri çekilmeden önce Fain'e asık suratlı bir bakış fırlattı.

Fain içeri girdiğinde, kapıyı yüzüne çarptı.

"O zaman ben burada kalacağım," dedi yüksek sesle. Onlar cevap vermeyince derin bir iç çekti.

Birkaç dakika yanıt alamayınca dönüp War'ı kontrol etmeye gitti. Onu, Talyn ve Gavarian'ı diğer birkaç çocukla birlikte griball oynarken buldu.

Gülümseyerek iki oğlunu izledi. Talyn'in katı askeri kişiliğinden ilk kez sıyrıldığını görüyordu. Felicia ile mesajlaştığı zamanki o kısa bakış dışında.

Talyn topu smaçlamak için War'ı kaldırırken gülümsedi. War sevinçle kollarını kaldırdı ve Talyn'in kaslı omzuna yaslandı. Gavarian topu alıp ona katıldığında Fain'e çocukken kardeşleriyle oynadığı oyunları hatırlattı.

Tanrım, Keris'in karısına ve uyuşturucuya bulaşmadan önceki o günleri nasıl da özlemişti. Evet, ağabeyi her zaman biraz kibirli bir pislik olmuştu ama bir zamanlar iyi bir oyun arkadaşı olmuştu.

Ve Dansçı...

Fain'in ilk gerçek anısı, onu eve getirdikleri gün Dancer'ı görmek için beşiğin üzerinden bakmasıydı. Çok zayıftı ve çok küçüktü. Zayıf. Fain

elini uzatmıştı ve Dancer böylesine narin bir yaratık için mümkün görünmeyen güçlü bir tutuşla ona yapışmıştı. Bakışları kilitlenmişti ve Dancer ciyaklayarak bacaklarını tekmelemişti, sanki "Hey, *Drey*! Seni yakaladım ve asla bırakmayacağım." O anda verdikleri sessiz sözü ikisi de asla bozmamıştı. Ne olursa olsun.

Talyn'e verebilmeyi en çok istediği şey de buydu. Dancer gibi küçük bir kardeş. Herkesin hak ettiği şey buydu.

Talyn War'u omzunun üzerinden çevirdi ve yere düşmeden yakaladı. War gülerek topu aldı ve kollarını Talyn'in boynuna dolayıp ona sarılmadan önce Gavarian'a fırlattı.

Talyn'in yüzündeki ifadeden bu hareketin onu ürküttüğü ama hoş karşılanmadığı anlaşılıyordu. Gözlerini kapatarak War'ı sıktı ve gururlu bir ebeveyn gibi onu salladı.

Onları rahatsız etmek istemeyen Fain uzaklaşmaya başladı. Daha bir adım atmıştı ki War'ın sesi onu durdurdu.

"Paka! Bana senin de Talyn'in pakası olduğunu söylememiştin."

Talyn'in onu sahiplenmesine şaşırarak oğlunun bakışlarıyla karşılaştı. "Ah... evet."

Talyn topu ona verdi. "Nasıl oynandığını biliyor musun?"

"Birazcık."

"Bize katılmak ister misin? İkiye iki mi?" "Tabii. Benim takımımda kimler var?"

Savaş Talyn'in bacağına vurdu. "Talyn'i ben alırım. Kardeşler birbirine destek olmalı."

Talyn güldü. "Duydun mu, Vari? Soğukta kalmışsın."

Diğer çocuklar sahayı terk ederken Gavarian aşırı sinirli bir ses çıkardı. "Tipik." Çenesini Fain'e doğru salladı. "Pekâlâ. Onları utandıralım Hauk. Onlara neyden yapıldığımızı gösterelim."

* * *

Galene örgüyü Vega'nın başına tutturdu. "Çok güzelsin."

Kız aynada ona zayıf bir gülümseme verdi. "Söylediklerim için Hauk'un bana kızgın olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Hayır. Ona çok daha kötülerini söyledim ve bunun için beni affetti."

Vega güldü.

"Hadi, gidip erkeklerimizi bulalım." Galene kızı dairesinden dışarı çıkardı. Nereyi arayacağı konusunda hiçbir fikri yoktu ama Vega onu geçip birkaç çocuğun oynadığı küçük bir eğlence alanına doğru ilerledi. Griball sahasına vardıklarında, ölümüne bir maça kilitlenmiş gibi görünen çocukları gördü.

Vega kaşlarını çatarak onlara baktı. "Ne yapıyorlar bunlar?"

Galene onların bu vahşi oyununa iç geçirdi. Neyse ki Talyn, Fain ve Gavarian'ın kendisinden çok daha küçük olan insanı çiğneyememesi için Savaş'ı koruyabilecek kadar iriydi. Gerçi zaman zaman denedikleri de görülüyordu. "Sanırım gerçekten de oynuyorlar."

"Birbirlerini öldürmeye çalışıyor gibi görünüyorlar."

Bunu tartışamazdı. Ama onları izledikçe, kaderin onları nelerden mahrum bıraktığını daha iyi anlıyordu. İlk kez Fain ve Talyn'in düşman dışında bir şey olarak etkileşime girdiklerini görüyordu.

Herhangi bir düşmanlık yoktu. Hepsinin doğuştan sahip olduğu rekabetçi erkek dürtüsü dışında. Ama bu normalde karşı karşıya geldiklerinde yaşadıklarıyla aynı değildi. Olması gereken buydu.

Eğlenceli ve iyi huylu.

Bu ona aynı zamanda Talyn'in babasının doğal atletizminin ne kadarını miras aldığını da göstermişti.

Ve Fain'in kişiliğinde kaybetmek olmamasına rağmen, Talyn'in War kollarındayken etrafından dolanabilmesi ve War'un son golü atmasına izin verebilmesi için geri çekildiğini gördü.

"Wahoo!" Savaş bağırdı. "Biz kazandık!" Talyn'in boynuna yapıştı ve onun kollarında zıpladı.

Gavarian gülerek yüzündeki teri sildi. "Hiç adil değil. Bir dahaki sefere Talyn'i ararım."

Kız kardeşini gören War'ın gözleri fal taşı gibi açıldı. Ona doğru koşmak için Talyn'in üzerinden atladı. "Vega! Hedefimi gördün mü!" Sonra kısa kesti ve kendini tuttu. "Ah bekle. Penisim hâlâ duruyor." Dudağını ısırarak endişeyle etrafına bakındı.

Vega inledi ve utanç içinde yüzünü kapattı. "Sorun yok, Warwyk. Sus!"

Heyecanı geri döndü. "Golümü gördün mü?"

"Gördüm. Harikaydın."

O topu almak için geri koşarken, Fain'e utangaç bir tavırla yaklaştı.

"Daha iyi hissediyor musun?" diye sordu endişeli bir ses tonuyla.

Başını salladı. "Davranışım için çok özür dilerim."

Onu kucakladıktan sonra Galene'e gergin bir bakış attı. "Sorun değil." Sonra onu Talyn ve Gavarian'la tanıştırdı.

Üniforma ceketlerini çıplak göğüslerinin üzerine geri çekip bağladıklarında gözleri büyüdü. War'ın elini tutup onu kendi dairelerine doğru sürüklemekten önce hoş bir şeyler mırıldandı.

Fain onun hareketleri karşısında kaşlarını çattı.

Galene güldü. "Genç bir kadın olmaya başladı."

"Evet, biliyorum. Burada tek başına kalmasından endişe ediyorum. Onları ziyaret etmek için haftada birkaç kez gelmeye çalışıyorum. Her şeyin yolunda olduğundan ve kimsenin onları rahatsız etmediğinden emin olmak için."

"Bana söyledi. Ayrıca aşık olduğu birkaç erkeğin içine korku saldıgınızı da söyledi."

Fain gururla sırıttı. " geleni yaparım."

Galene ona başını salladı. "Onu üzen de buydu. İçlerinden biri onu dansa davet etmiş ve elbisesi yokmuş. Elbisenin hakkını vermeye çalışmış ama elbise kendisinden büyük bir çocuk tarafından çalınmış."

Gözlerindeki mizah kayboldu. "Kim?"

"Sorun yok. Ben hallediyorum."

"Kredilerini kim aldı?"

Elini Fain'in koluna koydu. "Ben ilgileniyorum, Fain. Sadece nefes al." Yanağından öperek ona bir gülümseme sundu. "Komuta merkezine geri dönmem gerekiyor. Oğlumuzu öldürmemeye çalış."

Talyn onun homurdandı.

Uzaklaşmaya başladığında Fain onu durdurdu. "Akşam yemeği konusunda bana hiç cevap vermedin."

"Yarın gece. Benim . Saat altıda görüşürüz."

Bu sözler onu heyecanlandırdı, ta ki oğlunun yüzündeki ifadeyi fark edene kadar. "Sanırım orada olacaksın?"

"Bunu hiçbir şey için kaçırmazdım."

Gavarian, Talyn'in acımasız ve umut verici sırıtışına şeytani bir kahkaha atarken Fain sessizce inledi. Harika. "Birlikte geçireceğimiz kaliteli zamanı dört gözle bekliyorum."

Bu, Talyn'in yüzündeki sertliği gevşetmiş gibi görünüyordu. "Neden çocukları alıp bir şeyler yemeye gitmiyorsun? Vari ve ben onları beslerken sen de anneme bir şeyler götürebilirsin."

"Bana güveniyor musun?"

"Komuta merkezindeki Tavalı'den daha fazla."

"Yani ben daha az kötü müyüm?"

". " Talyn ona suyundan bir yudum ikram etti. "Çocukları getir. Böyle bir ahmak olduğum için akşam yemeği benden."

* * *

Fain Vega ve Savaş'ı toplarken, görevde olmadıkları zamanlarda Gavarian ve Talyn'in arkadaş ya da iş arkadaşından çok aileye benzediklerini fark etti. Aslında iki kardeş gibi tartışıyorlardı.

"İkinizi ayırmak zorunda mıyım?" Kafeterya tarzı restorandaki son kek parçası yüzünden neredeyse yumruk yumruğa gelirlerken Fain sordu.

"Hayır." Gavarian bir dilim turtaya uzandı. "Bırak koca kıçlı alsın. Onun bir dişisi var. Felicia onun devasa ağırlığı altında ezilmekten rahatsız olmuyorsa, ben kim oluyorum da onu mahrum bırakıyorum?"

"En azından bir dişi var."

Yüzünü buruşturan Gavarian, babasına kızgın bir genç gibi onun sözleriyle sessizce alay etti.

"Neden evli değilsin?" Fain, Gavarian'ı bir masaya doğru takip etti. Sosyal konumu ve rütbesi göz önüne alındığında, Gavarian'ın yaşındaki bir Andarion'un bekâr olması alışılmadık bir durumdu.

Hüzün bakışlarını kararttı. "Karım iki yıl önce Tavalı'ye karşı savaşıırken öldürüldü. Annem yeniden evlenmem için başımın etini yiyor. Ama ben hazır değilim."

"Özür dilerim."

Onlar için boş bir masa bulup tepsisini bırakırken omuz silkti. "Bilmiyordun."

Talyn'in bacağına bakarken Fain'in içinden korkunç bir his geçti. "Değildi..."

"Hayır. Farklı bir dövüş. O zamana kadar cezalıydım. Onu da benimle birlikte yere inmeye ikna etmeye çalıştım ama komuta pozisyonu istemedi. Uçmak için yaşıyordu."

"Şimdi zamanını bulabildiği en ucuz kadınlarla geçiriyor. Bu yüzden ona zor anlar yaşıtıyorum." Talyn Vega ve War'a yemeklerinde yardım etmeden önce tepsisini Gavarian'ın yanına bıraktı.

Gavarian Fain'e başıyla onay verdi. "Evet, bağlılık olmamasını tercih ederim. O dişiler de benim gibi duygusal bağlar istemiyor. Eşit bir mal alışverişini paylaşıyoruz... ne demek istediğimi anlıyorsanız."

Çocuklar tepsileriyle dönerken, Talyn Fain'e bir paket servis kutusu ve içecekler uzattı. "İkisinin de dairelerine geri dönüp kilitlendiklerinden emin olacağım."

"Teşekkür ederim." Fain, War'ın saçlarını karıştırdı. "Ben gitmeden önce bir şeye ihtiyacınız var mı?"

"Biz iyiyiz, Paka."

Vega'ya baktı ve kaşlarını kaldırdı.

Ona sarılmak için ayağa kalktı. "Daha önce olanlar için özür dilerim."

"Sorun değil." Fain ona sarılmak için eğildi. Fain çekilmeden önce onun yanağını öptü.

"İyi geceler, Paka."

"İyi geceler. Talyn ve Gavarian'a karşı nazik olun. Onları delirtmeyin."

Fain onlardan ayrıldı ama çıkışta durup arkasına baktı ve birlikte şakalaşıp yemek yemelerini izledi. Bu manzara karşısında içine garip bir sıcaklık yayıldı. Tanrılar, Talyn ve Galene ile bir aile olarak geçiremediği yıllardan nasıl da nefret ediyordu.

Midesi bulanarak, Galene'in Andarion baş komutanından o günkü durum raporunu aldığı komuta merkezine geri döndü. Seçkin askeri yönetici rolünde etkileyiciydi. Annesinin aksine, Galene liderliğinde küçümseyici ya da aşağılayıcı değildi. Bulaşıcı bir özgüvenle dinlemesini ve kontrolü ele almasını sağlayan bir iç sükûnetine sahipti. Kesinlikle ilham vericiydi. Onun bu yeteneğine nasıl da imreniyordu.

Kişisel olarak, pisliğin tekiydi. Herkesi yanlış yola sevk eder ve çoğu zaman bu yeteneğinden zevk alırdı.

Telefon konuşmasını bitirdiğinde, kaşlarını kaldırarak ona doğru döndü. "Bir sorun mu var?"

Gülümsedi. "Sadece askeri yeteneklerine hayranım. Bana Hermione Dane'i hatırlatıyorsun."

"Ryn'in annesi mi?"

Fain başını sallayarak aralarındaki mesafeyi kapattı. "Ve evet, bu benim için büyük bir iltifat." Kutuyu ona doğru uzattı. "Sana biraz yemek getirdim."

"Oh!" Nefesini içine çekti ve adamın şimdiye kadar gördüğü en seksi hareketle dudağını ısırdı. "Teşekkür ederim! Aslında açlıktan ölüyorum."

O da öyleydi ve bu yemek için değildi. Kahretsin, kızın basit bir nazlı bakıştan başka bir şey yapmadan onu güvensiz ergen aptallığı günlerine geri döndürebilmesi canını sıkıyordu. Onun üzerinde bu kadar büyük bir güce sahip olması ve onun üzerinde hiçbir etkisi yokmuş gibi görünmesi hiç adil değildi.

Yemeğini, istasyonu ve iletişimi izleyebildiği küçük masada yemek üzere aldı.

"Size katılmamın sakıncası var mı?"

Yerine dönen Galene, yemeğini yerleştirirken sorduğu soruya kaşlarını çattı. "Öyle olduğunu varsaymıştım."

Onun yanına oturdu ve kendi kutusunu karıştırdı.

Dudaklarının kenarlarında hafif, sevimli bir gülümseme oynadı. "Ne?" diye sordu, anlamından korkarak.

"Bunu Talyn olmalı." "Nereden biliyorsun?"

"İğrenç derecede sağlıklı. Hâlâ Ring için antrenman yapıyormuş gibi yiyor. Felicia bile tat alma duyusunun kalıcı olarak zarar gördüğünden şikayet ediyor."

Fain gülerek elindeki yemeği ona doğru uzattı. "Takas etmek ister misin?"

Önce şüpheyle baktı, sonra hevesle başını salladı. "Ne kadar gurme olduğunu unutmuşum. Hâlâ yemek yapıyor musun?"

"kadar değil. Uzayda baharat bulmak ve bulundurmak zor.

Ve kargo gemisinde yemek pişirmeyi unutabilirsiniz."

Yemeğinden bir ısırığı onunla paylaştı. "Özür dilerim." "Ne için?"

"Sana zevk verdiğini bildiğim bir şeyi yapamaman." Çatalını eriştinin içinde döndürdü ve bir ısırık aldı.

Acı dolu duygular onu boğarken Fain sessizce oturdu. Hiç kimse onu Galene'den daha iyi tanıyamazdı.

Dancer bile.

Hayallerini asla yargılamadığı ya da alay etmediği için, başka birine anlatmadan önce ölebileceği şeyleri onunla paylaşmıştı. Ve bu ona gençken yaptığı şeyleri hatırlattı. Sanki hayatın ilğini emmeye çalışıyormuş gibi doymak bilmez bir şekilde yaşaması.

"Hala kız kardeşlerinle konuşuyor musun?"

Hüzün gözlerini kararttı. "Hayır. Evden ayrıldığımda ailem benimle tüm bağlarını kopardı."

Yüzünü buruşturdu.

Elini kendi eliyle kapattı. "Yapma. Bu seçimi ben yaptım. Talyn'den vazgeçebilirdim ve onlar da başka bir sözleşmeyle ilerleyebilirlerdi."

"Neden ?"

Galene onun sorusuna nasıl cevap vereceğini tartıştı. Sonunda dürüstçe gerçeği söyledi. "O senin oğlundu. Ve benim de. Evet, hayatım daha kolay olabilirdi. Ama hiçbir hayat zorluklar ve trajediler olmadan yaşanmaz. Eğer benim hayatımda da böyle acılar olacaksa, nerede olduğunu merak etmektense bebeğim yanımdayken olmasını tercih ederdim. Nasıl olduğunu. Onu bir daha görebilecek miyim diye. Ve evet, senin bütün kötü alışkanlıklarına sahip. Tanrılara yemin ederim. Sanki o doğduğunda seni klonlamışlar gibi."

"O zaman seni delirtmiş olmalı. Annemin tek yaptığı ona ve akıl sağlığına ne kadar yük olduğumdan yakınmaktı."

Galene onun alaycı sözlerinin altında yatan acıyı fark edince sustu ve annesinin bazı sert eleştirilerini hatırladı. "Aslında bunlar oğlunuzun en sevdiğim yönlerinden bazıları. Çok düşünceli ve nazık biri. Hatta tatlı." Başını yemeğine doğru eğdi. "İğrenç yemeğinizin ne kadar dengeli olduğuna dikkat edin."

Güldü. "Gerçekten de öyle."

Ona çok daha lezzetli olan baharatlı erişte yemeğinden bir lokma daha yedirdi. Sonra adam ortalığı batırınca cık cık etti ve çenesini eliyle silmek zorunda kaldı.

Peçete. Ama Venik'in ya öldürme anahtarını ya da gemisinin nörobındörlerini yerleştirdiği beyin ameliyatından kalan saç çizgisindeki yara izlerinden birini görünce gülümsemesi soldu.

"İyi misin?"

Galene başını salladı. "Sadece yakışıklılığınıza hayranım." "Dikkatli ol, benden hoşlandığını düşünmeye başlayabilirim."

"Ah şimdi, bunların hiçbirine sahip olamayız," diye alay etti.

Anılar onu öyle şiddetli bir şekilde boğmak için yükselirken Fain sessizliğe gömüldü ki yemeğini yutmakta zorlandı. Tanrım, bu dişiyi nasıl da özlemişti. Şimdi onunla birlikte olmak bunu çok daha kötü hale getiriyordu. Hayatının ne kadar büyük bir kısmını mahvettiğini acı bir netlikle ortaya koyuyordu.

Raporların üzerinden geçerken parmaklarını yaladı. "Bu arada, Vega'nın sana ne kadar taptığının farkında mısın?"

"Affedersiniz?"

Kafasını kaldırıp baktığında, bir yandan onunla konuşurken bir yandan da üç şey daha yapıyordu. Kahretsin, onun ne kadar iyi çoklu görev yapabildiğini unutmuştu. "Bana onları nasıl kurtardığını anlattı. Onları burada ailen olarak tutabilmek için Venik'in emirlerine karşı geldiğini, hatta onlardan kurtulmazsan seni öldürmekle tehdit ettiğini anlattı."

Fain, bilinçli bir düşünce olmaksızın, bir gün hayatını sona erdirebilecek çipi yerleştirdikleri parietal lobundan geçen eski yara izine dokunmak için uzandı.

Ya da onu bir sebze haline getir.

Fain o görevden döndüğünde Venik bir güneşin çekirdeğinden daha sıcaktı, peşinden gönderildiği kargoyla birlikte iki insan çocuğu taşıyordu.

"Ne halt ettiğini sanıyorsun, cüruf sigili?" Venik onu boynundan yakalamış ve duvara doğru itmişti. "Çocuk yuvası işletmiyoruz. Düşen iyi Tavalılardan yeterince yetimimiz var. Başboşları kabul etmiyoruz."

Fain konuşmamak için dişlerini sıkmıştı. O ruh hali içinde Ven zaten hiçbir şey duymak istemiyordu. Ama kendisi de bir köle olan Fain, başka hayatları mahveden bir sistemin parçası olmayı reddetmişti. "Oda ve yemek masraflarını ben karşılayacağım."

"Neyle? Zaten sana sahibim."

"Ekstra koşular yapabilirim."

Zalim bir sırıtış dudaklarını büktü. "Onları gerçekten tutmak istiyor musun? Arenada zaman kazanabilirsin." Fain'in yanağına iki tokat attı. "Buna ne dersin? Onları hâlâ istiyor musun?"

Fain, Venik'in hakkını her zaman teslim ederdi. Birinden en fazla acıyı çıkarmak için en hassas sinirlere nasıl vuracağını biliyordu. "Evet. Onları hâlâ saklamak istiyorum."

Ven onu geri itti. "Tamam. Bu gece görev için rapor verebilirsin. Seni menüye eklediklerinden emin olacağım."

Midesi bulan Fain, çocukların gemide beklediği yere geri dönmüştü. Sadece on yaşında olan Stellavega Jaswinder dizine kadar ancak gelebilmişti. Ama kardeşinin elini tutup onu teselli ederkenki o savunmasız cesaret ifadesi ona Galene'i o kadar çok hatırlatmıştı ki kendini kaybetmişti. Gülümseyerek elini ona uzattı. "Her şey yolunda. Seni başka kız ve erkeklerin ve sana göz kulak olan hoş bir hanımın olduğu bir yere götüreceğim. Eğer herhangi bir sorun yaşarsan, beni her zaman arayabilirsin ve ben hem seninle hem de onunla ilgilenirim."

Bu, hayatında tutabildiği birkaç sözden biriydi. Ve bunun için tanrılara minnettardı.

Galene'nin meraklı bakışlarıyla karşılaşınca iç çekerek omuz silkti. "Onlar iyi çocuklar. Ven'in beni öldürmeyeceğini biliyordum. Keşke öldürseydi dedirtebilir ama bir pilot ve Tavalı olarak bana kişisel ihanetten başka bir şey için son veremeyecek kadar çok değer veriyor."

"Bundan emin misin?"

"Evet... Bunu kesin olarak bilmek için onu yeterince zorladım."

Galene, iletişim merkezindeki Tavalı ayrılana ve yalnız kalana kadar bir daha konuşmadı. Sonra, onu anında rahatsız eden bir bakışla sabitledi. "Gerçekten vazektomi mi yaptırdın?"

"Seni oraya ne götürdü?"

"Sen bahsettiğinden beri aklımdaydı." "Neden?"

"Sadece merak ediyorum. Bu bir Andarion'un kolay kolay yapacağı bir şey değil."

Gezegenerindeki tüm organize dinlere ve tüm kültürel öğretilerine aykırı olduğu için, evet. Andarionlara soylarını mümkün olduğunca çok çocukla korumaları ve genişletmeleri öğretilmişti. "Biliyorum."

"Peki neden yaptın?"

Omuz silkti. "Omira melez bir bebek istemedi. Onu taşımanın kendisine neler yapabileceğinden korkuyordu. Tartışacak kadar umursamadım. İnsanların ve Andarionların melez çocuklara nasıl davrandığını düşününce, en iyisinin bu olacağını düşündüm. Çocuk, diğerlerinin yanı sıra buna dayanamayan bir anne olmadan yeterince zor zamanlar geçirecekti."

"Madem böyle hissediyordun, neden onunla evlendin?"

"Yalnızdım, Stormy. Irkımdan ve ailemden dışlanmıştım. Evde kötü bir durumdaydı ve tacizci babasından kaçmak için çaresizdi. Onu sevmediğimi bilsem de, ona asla zarar vermeyeceğimi biliyordum. Başlangıçta bana karşı iyiydi, bu yüzden o kadar da kötü değilmiş gibi davranmak kolaydı."

"Sonra ne oldu?"

Elini havaya kaldırdı. "Ben isteyken, sakladığım yerde senin bir fotoğrafını buldu ve yüzüğün onda olduğunu fark etti. Eve döndüğümde delirmiş ve peşime düşmüştü. Andarion dilinde yazıldığı için tercüme ettirdi ve testislerimi almaya geldi. Beni sevmediğini de itiraf etti, beni sadece babasından kaçmak için kullandığını söyledi."

"Oh, Fain... Çok üzgünüm."

İç çekti. "En kötüsü bu değildi. Bana hamile olduğunu söyledi ve beni evden kovdu. Ne yazık ki buna inanmadım. Beni incitmek için yalan söylediğini düşündüm. Üç gün sonra birkaç şey almak için eve geldiğimde onu eski erkek arkadaşıyla yatakta buldum ... ve hamileliğini doğrulayan testi gördüm. O zaman beni bir süredir aldattığını anladım."

Ayağa kalkarak adamın başını karnına doğru çekti ve onu kendine yakın tuttu. "Bunu yaşadığın için senden nefret ediyorum. Bunu hak etmemiştin."

"Seni terk ettiğim için, ettim, özellikle de öyle yaptım. Merrell ve Chrisen'in beni tehdit etmelerine ve senden uzaklaştırmalarına asla izin vermemeliydim."

"Sen sadece bir çocuktun. Gerçekten. Ne yapabilirdin ki?"

"Bilmiyorum.... Ama sanırım Ven'e karşı bu kadar intihara meyilli olmamın nedeni bu. Hayatımı onlara teslim ettikten sonra Ven'in bana ne yapacağı artık umurumda değil."

Ona bakmak için geri çekildi. "Bakmalısın. Önemsiyorum." Ve bununla birlikte ona öyle tatlı bir öpücük verdi ki, onu sersemletti.

Gözlerini kapatarak, kız dilini okşarken ve onu tamamen tadarken nefesini içine çekti. Elleriyle yüzünü kavradı ve öpücüğünün ona verdiği son ürpertinin tadını çıkardı. O anda nerede olduklarını unuttu. Ayrı kaldıkları onca yılı unuttu.

Tek hatırladığı yaşamak için ona ihtiyacı olduğuydu.

Kanı damarlarında o kadar yoğun bir şekilde akıyordu ki, nefes alış veriş düzeni bozulmuştu ve vücudu o kadar sertleşti ki, onun içinde olmamak fiziksel olarak acı veriyordu.

Galene aniden nefesini tutarak geri çekildi.

Beyninde kan kalmadığı için, panele dönüp ekrana basmaya başladığında ona yetişmesi bir saniye sürdü. "Ne oldu?"

"Bunu duydun mu?"

Gerçekten mi? Duyabildiği tek ses kulaklarında çarpan kalbiydi. Ama biraz zorlayınca, Andarion dilinde biriyle konuşan erkeksi bir ses yakaladı.

Bir kadın.

Her iki seste de tanıdık bir şeyler vardı. Yine de onları tam olarak çıkaramıyordu. "Bekle... bu-"

"Eriadne," diye bitirdi onun yerine. "Onu hapsedildiği yerden çıkardılar."

"O mu konuşuyor?"

Başını iki yana salladı. "Hayır. İnan bana, o kaltağın sesini tanıyorum." Onlar konuşmaya devam ederken kaşlarını çattı.

"Nyran kim?" "Merrell'in en küçük kardeşi."

"Öldüğünü sanıyordum."

"Ben de öyle."

Gönderici dinlediklerini fark etmiş gibi iletim kesilince Fain'in nefesi kesildi. Arkasına yaslanınca başı döndü. Ven bir zamanlar Eriadne'le yatağa girmiş -hem gerçek hem de mecazi anlamda- Andarion ırkına karşı ikili oynamıştı. Bunu tekrar yapıyor olması mümkün müydü?

"Bu çok kötü, Storm."

Çenesini katlanmış ellerine dayayarak başını salladı. "Hiçbir fikrin yok." Kadının korku dolu ses tonu ensesindeki tüylerin diken diken olmasına neden oldu. "Ne?" "Chrisen ve Merrell'i Talyn öldürdü. Felicia'yı öldürmeye teşebbüs etmekten ve Cairistiona'ya karşı komplo kurmaktan yargılanıp suçlu bulunduktan sonra Ring maçlarında onları parçaladı. Ayrıca Eriadne'yi tek başına getiren de oydu. Yani, Morra, Qory ve Ryn ona yardım etti ama baskındaki tek Andarion oydu. Onu bizzat tutuklayan oydu ve Nyran'ın annesi Parisa öldürüldüğünde bu istasyondaydı. Nyran, onların ölümü üzerine onu mezarında görmeye yemin etti. Ve Eriadne... eğer bir gün Ona elini sürerse, bağırsaklarını deşer."

Fain ona daha önce tek kelime bile etmediği bir şeyi söylemeden önce tereddüt etti. Hiç kimseye.

Hiç.

"Babamın bacaklarını bu yüzden kaybettiğini biliyorsun." "Pardon?" diye nefes aldı.

Fain yutkundu ve tüm zamanların en iyi saklanan Hauk aile sırrını açıklamadan önce bir an durdu. Dancer'ın bile bilmediği bir şey. Ona söylenmesinin tek nedeni Galene ile aralarında geçenlerdi. Bu, babasının Fain'in egosuna indirdiği son darbe olmuş ve babasının ondan inanılmaz derecede nefret etmesine neden olmuştu.

"Bu değersiz piçler için mi bacaklarımdan vazgeçtim? Eriadne'nin onları öldürmesine izin vermeli ve bedenimi sağlam tutmalıydım!"

Fain bu anıyı bir kenara itip Galene'e anlatırken yüzünü buruşturdu. "Babam Cairistiona'ya bağlıyken annemle yatarak Eriadne'nin ailesini utandırdığı için, Eriadne ona bir seçenek sundu; annemden olan oğlunun hayatından ya da üzerinde gururla durduğu bacaklarından vazgeçebilirdi. Bir Savaş Hauk'u olduğu için, Eriadne yasal olarak hayatını talep edemez veya büyük bir bok fırtınası olmadan onu hapsedemezdi, ama ona teklifi buydu. Bu yüzden annemden bu kadar nefret ediyor. Etrafındaki herkese karşı bu kadar acımasız ve kötü olmasının nedeni de bu."

"Onları savaşta kaybettiğini sanıyordum."

"Bu Eriadne'nin bizi söylemeye zorladığı yalan. Bir gizlilik anlaşması imzalamak ve Tavalı ile girdikleri savaşta kaybolduklarını söylemeyi kabul etmek zorunda kaldı. Ve bu yüzden

Anatoller benim neslim için çok zor oldu. Dariana'yı Keris'le evlendirip sonra da öldürmelerinin ve Dancer'ın peşine düşmelerinin nedeni bu. Seninle kalmak için daha fazla mücadele etmememin bir nedeni de buydu. Kalırsam bir gün çocuğumuzu başıma kakacaklarını ve benim de paka gibi oğullarımdan bana kaybettirdikleri için nefret edeceğimi düşünüp durdum."

"Asla baban gibi olamazsın."

Belki, ama babasının sözlerini ağzında, düşüncelerini kafasında duyduğu zamanlar da oldu. Evrene karşı aynı düzeyde acı hissettiği zamanlar. Ondan ne kadar kaçmaya çalışırsa, başladığı kapıya o kadar çabuk geri dönüyordu. "Sadece ailem ve Eton Anatoles arasındaki kan davasının sona ermesini istedim."

Elini yanağına yaklaştırdı ve sıcak rahatlığın tadını çıkardı. "Tanrım, en zor kararları bu kadar gençken vermek zorunda olmamız hiç adil değil. Sonra da yıllarımızın geri kalanını bunların sonuçlarıyla yaşayarak geçirmek."

Acı bir yarım kahkaha attı. "Yaşlandığında daha iyi kararlar vereceğini mi düşünüyorsun? Seni bilmem ama ben hâlâ rutin olarak hata yapıyorum."

Güldü, sonra ona hafif bir öpücük verdi.

Ta ki gerçekliklerine dönene kadar. "Bizim için gelecekler."

"Bu umurumda değil," diye güvence verdi Fain. "Benim için gelebilirler. Ama sen haklısın. Eriadne Talyn'in başını ellerinin arasına alana kadar rahat etmeyecek."

İrkilmiş gibi sıçrayan Galene bağlantısına baktı. Ona uzatmadan önce yüzünde küçük bir gülümseme belirdi. Talyn, Gavarian, Vega ve War'ın evlerindeki çocuk odasında çekilmiş bir fotoğrafıydı. Mesaj düğmesine bastı.

"İyi geceler, Paka!" Savaş ve Vega hep bir ağızdan söyledi. "Kardeşlerimiz bizi yatağımıza yatırdı ve kilitledi. Yarın görüşürüz!"

Vega ona bir öpücük verdi, ardından küçük kardeşini kucaklamak için yuvarlandı.

Talyn ayağa kalktı ve bağlantıyı kendine doğru çevirdi. "Sadece iyi beslendiklerini, yatakta olduklarını ve güvende olduklarını ve odalarımıza gittiğimizi bildiriyorum. Ben kendiminkine gidiyorum. Vari muhtemelen trollük yapacak-"

Gavarian kamera dışından, "Isır onu, seni kendini beğenmiş, dev pislik," diye tersledi. Talyn dişlerini ortaya çıkaran çocuksu bir sırıtışla parladı.

"İyi geceler anne.

İyi geceler, Hauk." İletim onun tehdit ve sataşmalarıyla sona erdi

Gavarian çocukların çıkarken. "Hep böyle midirler?"

Başını salladı. "Yine de bu iyi bir şey. Vari, Talyn'in yaşında olup da ona bir arkadaş ya da kardeş gibi davranan ilk kişi. Vari onunla takılmaya başlayana kadar hep çok ciddi ve sertti. Tıpkı senin Dancer olmadan olduğun zamanlar gibi. Onunla dalga geçilmesi ve normal bir genç erkek gibi gülmesi ona iyi geliyor."

Mantıklı. Savaşta birbirlerinin hayatından sorumlu oldukları için çoğu kanat adamı bu yakın bağı paylaşırdı.

Ne yazık ki Fain bunu hiç bilmiyordu. Bir Andarion askeri olarak soyadı ve soyu onu akranlarından ayrı tutmuştu. Kimse bir Hauk ile takım üyesi olmak istemezdi.

Sadece onlara günlerini göstermek istediler.

Ve bahsetmişken...

"Şanzımanla ilgili bir şeyi kontrol etmek istiyorum. Birazdan dönerim."

"Dikkatli ol."

İletişim merkezinden ayrılıp konut alanına doğru ilerlerken bu sözlere değer veriyordu. Yürürken eski anıları canlandı. Anne ve babasının Keris'in odasındaki şiddetli düşmanlıklarından kaçıp saklanırken kavga ettiklerini gördü. Keris'in doğum gününde işler hep sarpa sarardı.

Ama bu dövüşle kıyaslanamaz bile.

"Bunların hepsi senin suçun! Daha düşük genlerini getirdin ve kanımı onunla kirlettin ve görüyorsun, ne yaptığını görüyorsun!"

"Ben mi? Sakın bunu ailemin üzerine yıkmaya cüret etme! Hele ki Andaria tahtını elden çıkaran senin değersiz atalarırken! Bunu kim yapar? Bir aptal! Hauklar tarihimizin en başından beri aptaldı ve şimdi bunun sana ne kazandırdığını görüyor musun?"

"Evet, ! Bir karı için bir orospu ve oğullar için üç amcık!"

Odalarında, kavga eden ebeveynlerinden uzakta, Keris Fain'e dönmüş ve onu öyle hızlı yakalamıştı ki, ağabeyi ona öyle sert vurmadan önce kendini savunacak zamanı bile olmamıştı. "Hepsi senin suçun! Benden daha da nefret edecekler çünkü sen gidip bir kızla yatmak zorunda kaldın.

insan fahişe! Senden nefret ediyorum!" Öfkeli kardeşi, onun karşılık veremeyeceği kadar hızlı bir şekilde darbeler yağdırdı.

Dancer onu korumak için koşmuştu ama Keris kardeşini ayağından kaldırmış ve duvara çarpmıŝtı.

Sonra Fain'i saçlarından tutup odadan dışarı sürükledi. Ondan sonraki her şey hızlı bir şekilde arka arkaya gerçekteŝmiŝti. Çığlıklar ve bađırıŝlar.

Sonunda, Fain sadece annesi onu bir Serseri olarak iŝaretlerken Keris'in onu tuttuğunu ve sonra yarı çıplak ve kanlar içinde kapıdan dışarı itildiğini ve onları bir daha asla rahatsız etmemesinin söylendiğini hatırladı.

Dancer, ikisi için bir sırt çantasıyla yatak odasının penceresinden içeri sızmıŝtı. "Ben de seninle geliyorum."

Sersemlemiş ve acı içinde, Chrisen'in ihaneti ve şimdi de Keris'in istismarı yüzünden geçirdiği ameliyatlardan sonra hâlâ iyileşmekte olan kardeşine bakmıŝ ve gözyaşlarına bođulmuŝtu. Dancer yarı yetişkin bir Andarion erkeğinden çok küçük bir çocuğa benziyordu. "Yapamazsın, Dancer. Kalmak zorundasın."

"Onlarla olmaz. Hepsi deli. Güvenebileceğim tek kişi sensin. Bunu biliyorsun."

Ne yazık ki .

Küçük kardeşi için korktuğundan Dancer'ı kollarına çekip ona sarıldı, sonra da başını öptü. "Hadi gel. Seni Yaya Hauk'a götüreceğim. Ama sen benimle gelemezsin. Kalacak bir yerim yok. Ve hâlâ tıbbi bakıma ihtiyaçın var."

"Sensiz burada olmak istemiyorum, Fain. Tek başıma hayatta kalamam."

"Bu Keris'in saçmalığı, D. Sen onlardan çok daha güçlüsün.

Biliyorum. Seni Keris'ten bin kat daha hızlı arkama alırdım. Askeri rozetlerini ve onurlarını boş ver. Sen ailemizdeki herkesten daha fazla War Hauk'sun. Sana aksini söylemelerine asla izin verme. Ve endişelenme. Senden asla uzakta olmayacağım. Bana ihtiyaçın olursa, her zaman gelirim."

Bu sözü Galene ve Talyn'e vermiş olmayı nasıl da isterdi. Ve o zaman ne kadar basit görünmüştü.

Gerçek...

"Hey, Fain."

Morra ile neredeyse çarpışacakken durakladı. Lanet olsun, şimdiye kadar tanıdığı en küçük şeydi. "Hey, özür dilerim. Seni orada görmedim."

Sevimli bir sırıtışla göz kırptı. "Evet, biliyorum. Kurbağa olayı bu. Çevremize uyum sağlamak için adapte olduk."

"Ben onu bukalemun sanıyordum."

"Hayır, ben daha orijinalim. Ve görmesi daha zor." Ona göz kırptı.

Jayne onlara katılıp Morra'ya bir şey uzatırken gülerek başını salladı. "Siz ikiniz neyin peşindesiniz?" diye sordu onlara.

"Galene'i görmeye gidiyoruz." Jayne kaşlarını çatarak ona bakarken başını öne eğdi. "Sen iyi misin? Hauk'un bir şey için endişelendiği ama kimsenin bilmesini istemediği zamanki bakışı var sende."

Jayne Trisani kocasıyla çok uzun süre yaşamıştı. Hadrian'ın da aynı psikik yeteneklere sahip olduğunu fark etmeye başlamıştı.

"Ben iyiyim."

Morra Jayne'e alaycı bir bakış attı. "O iyi değil."

"Evet." Fain'in bakışlarıyla karşılaştı. "Merak etme. Neler olduğunu biliyoruz. Lena'ya Hadrian ve çocukların güvende olduğunu söylemeye gidiyordum. Şu anda Nyk'a ulaşamıyorum çünkü o ve yurttaşlarımdan oluşan bir ekip, iletişim kurmaya cesaret edemeyecekleri bir sektördeler. Saraya ulaşmaya çalıştım ama tek Cairie'nin asasıydı. Belli bir nedenden ötürü mesaj bırakmaya cesaret edemedim."

Nefesinin altından küfretti. "Jullien'in nereye gittiği hakkında bir fikrin var mı?"

Başını iki yana salladı. "Yıllar yıllar önce, Birlik onun hakkında ölüm emri çıkardıktan sonra yeraltına çekildi. Öyle ki, bazıları onun öldüğünü ve geri kalmış bir karakoldaki bir çukura, işaretlenmemiş bir mezara gömüldüğünü söylüyor. Ve kabul edelim, o bir savaşçı ya da hayatta kalma uzmanı değildi. Kendi ayakkabılarını bağladığını ya da pantolonunu iliklediğini bile sanmıyorum. Cairie ilk yıl ondan bir doğum günü kartı almış ama sonrasında hiçbir şey almamış. On yıldır hesaplarına dokunmadı ya da herhangi bir mesaj göndermedi. Aslında Kiara'yı Nyk'in düşmanlarına teslim ettiğinden beri bir hayaletten fazlası değil ve Nyk, Kiara'nın bir daha Nyk'in kişisel alanını işgal etmesi halinde duvarları onun beyin maddesiyle boyayacağına söz verdi."

"Sence Eriadne'ye mi sığındı?"

"Bu ikisini kim bilebilir ki? Onun gibi, Jullien de her zaman sümüklü küçük bir piçti. Kuzenlerinin ölümünden onu sorumlu tuttuğunu duydum. Öyle ki Birlik'le onun hayatı için sözleşme yapan da oymuş. Diğer raporlar yıllardır birlikte görüldüklerini iddia ediyor. Şahsen ben neye inanacağımı bilmiyorum. Eğer yaşıyorsa, ailesiyle birlikte yaşıyor olmalı. Tanrılar biliyor ki hiçbir kadın ona sahip olmaz. Unvanları ve mirası olmadan olmaz."

Fain ağzı açık kaldı. "Bekle... ailesi Birlik'in öldürme emrini çıkaramadı mı?" "Engellemeye çalıştılar ama . Her şey söylendiğinde ve yapıldığında, Jullien

o zamanlar Gourish prensesi olan ve şu anda Andaria ve Triosa'nın gelecekteki kraliçesi olan Kiara'nın kaçırılmasına ve neredeyse öldürülmesine doğrudan neden oldu. Cairie hüküm süren Andarion hükümdarı olmasına rağmen, Birlik devreye girdi ve Jullien'in idam emrinin geçerli olmasına izin verdi. Artık iki imparatorluğun da varisi olmadığından, ailesi bunu durdurmak için bir şey söyleyemezdi. Onu görevine iade etmeleri gerekecekti ve tahtı almak için tekrar Nyk'in peşine düşmesinden korktukları için bunu yapmayacaklardı. Yani herhangi bir ödül avcısı ya da Birlik suikastçısı Jullien'e rastlarsa ölür. Ve eğer Nyk onu bir daha görürse... hoş bir anı bile olmayacak."

Fain yüzünü buruşturdu. "Ne seviyede bir izin bu?" "Heyecan-öldürme."

Yüzünü buruşturması buruşturmasına dönüştü. Öldürme emri, emri veren kişinin Jullien'in ölmeden önce şiddetli bir şekilde işkence görmesini -ödeme yapılmadan önce bunun kanıtlanmasını- ve cesedinin kirletilmesini istediği anlamına geliyordu. Jullien'in hayranı olmasa da, kendini korumaktan aciz bir prense karşı verilen öldürme emri çok acımasızdı. Ebeveynlerinden hiçbirinin onu bundan korumak için görevine iade etmemesi ise daha da acımasızdı.

Andaria'ya selam olsun.

Fain'in imparatorluklarını terk etmesinin nedeni de buydu. Onlar acımasız bir ırktı ve Anatoller de en kötüleriydi. Galene'yi bu tür gaddarlıklardan korumak için terk etmesine neden olan da bu acımasızlıktı.

Morra ona kaşlarını çattı. "Jullien'le neden bu kadar ilgileniyorsun ki?"

"Tuhaf bir ileti geldi. Birbirine tam olarak uymayan şeyleri anlamlandırmaya çalışıyorum. Ve Dancer burada olduğunda çok daha iyi nefes alacağım.

ve ben onu görebiliyorum."

Jayne başını salladı. "Evet. Hadrian'dan haber aldıktan sonra yeniden nefes almaya başladım. Ailenizin tehlikede olduğunu bilmek ve onlara ulaşamamak kadar korkunç bir şey yok."

Fain, Morra'nın yüzündeki tuhaf ifadeyi yakaladı. "Ailen nerede?"

"Qory, Chayden'la birlikte. Nyk buraya geliyor. Talyn geceyi burada geçirecek, ben Jayne ile buradayım ve Galene'i görmeye gidiyorum."

Şimdi kaşlarını çatma sırası ondaydı. "Pardon?"

"Babam ben küçük bir kızken öldürüldü. Annem ben gençken öldü. Sahip olduğum tek aile Sentella."

Fain Phrixian için kötü hissetti. "Özür dilerim."

Ona nazık bir gülümseme sundu. "Bilmiyordun, yakışıklı. Her şey . Gerçekler beni asla rahatsız etmez. En acı gerçeği, şekerli bir yalana her zaman tercih ederim."

"Tam gönlüme göre bir kadın. Bu arada, sizi Galene'den uzak tutmayacağım. Kontrol etmem gereken bir şey var."

Jayne tereddüt etti. "Merak etme, Fain. Sentella senin arkanda."

"Teşekkürler. Minnettarım." Onların uzaklaşmasını izledi. Jayne'e şüphesiz inansa da, sorun şu ki, bu kavgada arkalarında kimin olduğunu bilmiyordu.

Görünüşe bakılırsa Tavalı hepsini kuruması için asmak üzereydi.

Kendisi bile. Ve en çok sevdiklerini kurtarmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu.

BÖLÜM 8

Fain bu kadar basit bir şey için olması gerekenden çok daha . Elindeki çiçeklerin yerini değiştirdi ve milyonuncu kez çok fazla olup olmadıklarını merak etti.

Yoksa çok mu az?

Saçı yerinde miydi? Kıyafetleri uygun muydu? Yeterince yakın tıraş olmuş muydu? Galene'in günlerdir Talyn'in keçi sakalı hakkında söylenip durduğunu duymuştu, o yüzden bu sabah kendi sakalından kurtulmuştu.

Yeterince deodorant kullanmış mıydı? Yoksa çok mu fazla? Belki de tıraş losyonu almalıydı....

Galene eskiden bir erkekte bundan nefret ederdi ama Talyn bunu giyyordu. Belki de yıllar içinde zevkleri değişmişti.

Lanet olsun. Talyn doğduğundan beri kimseyle çıkmamıştı. Bunu nasıl yapacağını gerçekten hatırlamıyordu.

Sadece akşam yemeği, salak. Sakin ol. Dün gece onunla yemek yedin.

Evet, ama bu farklıydı.

Bunun için plan yapmışlardı. Ayarladılar.

Karnı iyice sıkışmış bir halde Galene'nin odasının kapısını çaldı ve beklemeye başladı.

Kimse cevap vermedi.

Kaşlarını çatarak saati kontrol etti. Birkaç dakika erken gelmişti.

Tamam, neredeyse yarım saat, ama *o kadar* da erken değildi. Vardiyası saatler önce bitmişti. Şimdiye kadar dönmüş ve programlarıyla dinleniyor olmalıydı. Sapık olduğundan değil. Sadece onun programını biliyordu.

Ve rutinler.

Onunkinden biraz daha iyi.

Kahretsin, ben bir sapığım.

Bunu düşünmemeye çalışarak kapıyı tekrar çaldı ve dinledi.

Bu kez boğuk bir çığlık ve yere düşmüş gibi bir ses duydu. Dehşet onu tüketti. Kapıyı açtı, blasterine uzandı ve Talyn'in yatak odasında Andarion dilinde hırlayan öfkeli sesini duyduğunda seslenmeye başladı.

"Kahretsin, canımı yakıyorsun! Deliğe çarpmayı kes! Doğru pozisyonda değilsin! İçeri sokarken dizlerinin üzerinde olmalısın!"

Gavarian daha da şaşırarak aynı derecede sinirli bir ses tonuyla karşılık verdi. "Kes şunu ve mızızlanmayı bırak. Sadece biraz kay. Gevşeyip nefes alırsan ve o kadar sıkı sıkıyı bırakırsan içeri girecek, basınçtan bir elmas yapabilirsin. Yavaş ve kolay nefes al, o zaman deliğe doğru kayacaktır. . Sadece biraz daha kayganlaştırıcıya ihtiyacımız var. Şimdi bu kadar düşmanca davranmayı bırak ve bunu yapmama izin ver yoksa seni kendi başına bırakırım."

Talyn tısladı. "Onu kıcına sokmama izin ver, ne kadar rahat ve düşmanca *olduğunu* göreceğiz!"

"Gah! Sen tam bir pisliksin. Felicia bunu seninle yapmaya nasıl dayanıyor?" "Bir kere o çok daha nazik ve elleri daha küçük."

"*Bunun* nasıl yardımcı olacağını anlamıyorum."

Ağzı bir karış açık kalan Fain, yatak odasında Talyn'in önünde diz çökmüş olan Gavarian'ı görünce geri çekilmeye başladı.

Seks yapmıyorlardı ama dürüst olmak gerekirse, orada gerçekte ne yaptıkları gerçeğiyle yüzleşmektense öyle olmalarını tercih *ederdi*.

Tam bir dakika boyunca, çocuk elindeki küçük tablete veri girerken Talyn'in Gavarian'ın yanında yerde duran sağ alt bacağına bakarken nefes alamadı.

Bağlantıyı bacağından çıkardı ve Talyn'e yeniden takmaya başladı.

Talyn acı içinde tısladı. "Hâlâ doğru değil. Deliği kaçırıyorsun. Çıkar şunu!" Koltuk değneklerine uzandı, sonra kapı aralığında Fain'i görünce kaldı. "Kapıyı çalmaz mısın sen ihtiyar?"

Fain açık çenesini kapattı. "Duydum. Beni duymamış olmalısın." Oğlu için duyduğu sempatik acı onu tamamen sarstı. Talyn'in topallamasına ve bacağını bu kadar tercih etmesine şaşmamalı. Oğlunun vücudundaki tüm yara izlerinin hatırası

zihninden geçti ve ona en çok ihtiyaç duydukları anda yanlarında olamadığı için kendine lanet etti.

Ama Şimdi onlar için buradaydı.

Çiçekleri yan masaya bırakarak ne, odanın içine doğru bir adım attı. "İstersen bunu yapabilirim. Evde yaşadığım zamanlarda babama entegrasyon iŐlerinde yardım ederdim."

Talyn başını sallamadan önce alnındaki teri sildi. "Tamam. Gavarian bunu beceremiyor gibi göründüğünden, sadece doğru Şekilde giy."

Gavarian ona hırladı. "Bana bağırma. Onu arpıtan ben değilim. Dün gece sana top oynamamanı söyledim. Ama dinledin mi? Hayır! Hiç dinlemiyorsun çünkü her zaman daha iyisini biliyorsun."

Talyn onunla bir gece önce alay ettiği gibi alay etti.

Onu görmezden gelen Gavarian ayağa kalktı ve Fain'in kontrolü devralabilmesi için geri çekildi. Tabletteki verileri gözden geçirdi ve teşhisleri kontrol etti. Sonra bağlantıları iki kez kontrol etti ve konektörlere daha fazla jel eklemeyen önce dezenfektanla temizledi. İŞin püf noktası, kendisi ya da Talyn bir milimetre bile kıpırdamadan önce jeli pürüzsüz ve hızlı bir Şekilde içeri kaydırıyordu. Babaları, uzuvlarını yeniden bağlama sürecinde ona zarar verirlerse onları dövmeye eğilimli olduğu için o ve kardeşlerinin hızlı yapmayı öğrendikleri bir Şeydi.

Siber ayağı kendi uyluğuna dayayan Fain, Talyn'in gerçek dizini ve protez baldır kasını kavradı. "Hazır mısın?"

Talyn başını ona doğru eğdi ve sandalyenin kollarına tutundu.

Fain bacağı yerine kaydırıldı.

Tam bir dakika boyunca Talyn hareket etmedi ya da nefes almadı Şüphesiz acının başlamasını bekliyordu. "Bu kadar mı?"

"yle olmalı. Bir Şey taşıyabilir misin?"

Talyn ayak parmaklarını oynattı ve sonunda sandalyede geriye doğru yığılırken rahatlamış bir nefes verdi. "Tanrılara Őkrlers olsun," dedi kısık sesinin altında yatan mutlu bir notayla. Arızalı olmadığından emin olmak için bacağını yavaşça ileri geri hareket ettirdi.

Fain cerrahların hakkını teslim etmek zorundaydı. Takıldığında tamamen doğal görünüyordu. Tam olmadığınız sürece.

Talyn'in doğal bacağının nerede durduğunu ve sibernetik protezin nerede başladığını gösteren silik çizgiyi tespit etti. Dokunulduğunda bile gerçek gibi hissediliyordu.

"Buna neden olacak ne oldu?"

Yüz hatları asık olan Gavarian defteri ve bağlantıyı eline aldı. "Bilmen gerekirdi, Hauk. Sen de oradaydın."

"Vari," Talyn, "yapma."

Ama artık çok geçti. Fain, Viper ve Reaper'la girdiği çatışmayı zihninde tekrar tekrar canlandırdı. Acımasız bir dövüş olmuştu. Galene'in Talyn'i kokpite geri koyma ihtimali karşısında yıkılmasına şaşmamalıydı. Bilmeden oğluna neye mal olduğunu dűřündüke midesinin derinliklerinde bir acı hissediyordu.

Ve Galene.

"ok űzgűnűm Talyn. Bilseydim seni *asla* incitmezdim."

Talyn, Fain'in asla anlayamayacađı bir kayıtsızlıkla omuz silkti. " deđil. Gerçekten." Gavarian'a dođru bir bakıř attı. "Bacađıma karřılık Vari'nin hayatı bana kalırsa adil bir takastı. Daha kűtűsű de olabilir. Kaybettiđim bařım ya da kolayca yerine dikilemeyecek bařka bir řey olabilir."

Gavarian homurdandı. "On dakika űnce beni űldűrmekle tehdit ederken bunu sűylemiyordun." Defteri ve kordonu alıp yařam alanına ıktı.

Fain uzaklaşmaya başladığında Talyn ayağa kalktı ve onun kolunu yakaladı.

"Ciddiyim, Hauk.

Bırak gitsin."

"Bana bakmaya nasıl dayanabiliyorsun?"

Talyn dűrűst bir ses tonuyla cevap verdi. "On yıldan fazla bir sűre Ring'de dövűřtűm. Açık ve Kazanılmıř. Savař Kılıcı ile ve olmadan. Dűrűste mi? Bu yařıma kadar yařayacađımı hiç dűřűnmemiřtim. Ne zaman bir maça girsem ya da savař için bir fırlatma tűpűnden ařađı usam, dövűřte hayatımı ya da bir uzvumu kaybetmeyi beklerdim. Her iki olasılıkla da uzun zaman űnce barıřtım. Bizler savařıyız ve Andarion'uz. Bizim iřimiz bu."

Yine de Fain, ođlunun onunla aynı odada bulunmaya nasıl katlanabildiđini ve kendisinden aldıkları için onu űldűrmediđini hayal bile edemiyordu. Bu hiç mantıklı gelmiyordu. "Benden nefret etmek için her tűrlű hakka sahipsin."

"Senden nefret ediyorum, yařlı adam. Ama *bunun* için deđil. Hepimiz hata yaparız. Tanrılar biliyor, ben műkemmek deđilim. Bu yűzden olanları içimde tutmayacađım.

Kiminle karşı karşıya olduğunuz hakkında hiçbir fikriniz yokken size karşı savaşmak. Savaşta hayatta kalmak için yapmamız gerekeni yaparız. Ve ben kendim için savaşmıyorum. Hiç savaşmadım. Ben sevdiğim şey için savaşırım."

"Annen."

Talyn başını salladı. "Senin ve onun iyiliği için, bacağımı kaybetmemle bir ilgin olduğunu bilmesine asla izin verme. O gün orada olduğunu bilmesine bile izin verme. Seni affetmeyecektir."

"Hâlâ nasıl *yapabildiğini* anlamıyorum. Bacağım için benden nefret etmiyorsan, başka ne için nefret ediyor olabilirsin ki?"

Talyn bağlantısını çıkardı ve açtı. Fain'e Felicia'yı kollarıyla sardığı kilit ekranı fotoğrafını gösterdi. Bir kamp gezisinde ve parlak sarı bir çadırın içinde görünüyorlardı. Talyn kilidi açtığında Felicia döndü ve en tatlı kontralto sesiyle "Seksi bebeğimi seviyorum!" dedi. Sonra da ona yüksek sesle, duyulabilir bir öpücük verdi.

Talyn sertçe yutkunarak ekranı kararttı ve bağlantıyı cebine geri koydu. "Uyandığım her gün hayatımda o var, hiçbir şeyle ya da hiç kimseyle gerçek bir sorunum yok. Sadece burada olduğum için mutluyum. Annemin seni neden böyle sevdiğini bilmiyorum ama seviyor. Ne zaman sen gelsen, içindeki o hüznün kayboluyor ve daha önce hiç olmadığı bir şekilde aydınlanıyor. Anlamasam da, aranıza girmeyeceğim. Ona hak ettiği gibi davrandığınız sürece, size yardım etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım. Kişisel hislerime lanet olsun."

O anda Fain, Talyn'e Felicia'nın buraya gelmekte olduğunu söylemediği için kendini daha da bok gibi hissetti. Söylemeliydi. Ama oğlu onu beklenmedik bir şekilde gördüğünde Talyn'in yüzünü görmek istiyordu.

"Sana karşı tuttuğum şey Hauk, sen yanında olmadığın için annemin acı çekmesini izlediğim onca yıl. Senin adına döktüğü her yalnız gözyaşı için senden nefret ediyorum."

Ön kapı açıldı. "Talyn?"

"Buradayım anne."

Kadının sesi Fain'i hem panik hem de sevinçle doldurdu. Kahretsin, bu kadının onun üzerinde çok fazla gücü vardı. Ven'in beynindeki öldürme düğmesiyle alay ediyordu.

Talyn'i odadan çıkarken takip etti ve Galene'i Morra ve Qory ile birlikte buldu. Her biri iki büyük tepsi dolusu yiyecek taşıyordu. Vega ve War da ellerinde küçük cips torbalarıyla grubun arkasından geliyordu.

Galene, Talyn'i yanağından öptükten sonra Fain'e göz kamaştırıcı bir gülümseme fırlattı.

Birden kendini yerinde hissetmedi. "Planlarımızı yanlış mı anladım?"

Galene güldü. "Hiç de değil. Biraz erken geldin. Ama bugün dövüş gecesi ve her zaman maçı izlerken birlikte yemek yeriz."

Fain şaşkınlıkla Talyn'den Gavarian'a, Qory ve Morra'ya ve tekrar Galene'e baktı. "Savaşmaktan nefret ettiğini sanıyordum."

Kaşlarını kaldırdı. "Ben Andarion. Yüzük'ü seviyorum. İçinde kanayanlar oğlum ya da rehinelerim olduğunda değil, ama geri kalanı için..."

"Bayılıyor." Talyn bir kapağı geri çekti ve tabaklardan birinden çıtır bir parça kopardı. "bile daha çok seviyor." Bir parça daha kopardı ve yemeden önce sırttan War'a uzattı.

Morra ona doğru yaklaştı. "Hayal kırıklığına uğramış gibi bakma, Fain. Bu seni davet ettiği bir aile geleneği."

Galene ile bakışlarını kilitledi. "Gerçekten mi?"

Galene başını salladı. "Sadece Felicia eksik. Talyn ve ben bunu onun bebekliğinden beri yapıyoruz. Onunla birlikte olamadığım zamanlarda bile, fırsat buldukça bağlantılar aracılığıyla birlikte izledik."

Ve Fain, kardeşleri, babası ve amcalarıyla birlikte çocukken yapmaya başladıkları bir şeydi. Bir doktor olarak ailesi bu sporla hiç ilgilenmemişti. Ama onun ailesi her hafta sonu büyük dövüş için bir araya gelirdi. Annesi ve teyzeleri yemek hazırlar ve herkes babaannesi ve dedesinin devasa evinde yer bulabildikleri her yere yerleşirdi. Etkinlik büyük ölçüde refakatçi eşliğinde yapıldığından, Galene'nin babası etkinliğe bırakır ve Dancer ile kuzenleri Dimie'nin yanında, ekranın önünde yere otururlardı.

Annesi onu evlatlıktan reddettikten sonra terk ettiği Hauk aile geleneğini Galene'nin onsuz devam ettirmesi ne kadar tuhaftı.

Galene çocuklara yemek tabaklarını dağıttı ve ekranın önüne oturmalarına yardım ettikten sonra kendisi için bir tabak hazırlamak üzere geri döndü.

Morra bir birayı Qory'ye, suları da Talyn ve Gavarian'a uzattı. Andarion askeri oldukları için içki içmelerine izin verilmiyordu. Fain'e kaşlarını kaldırdı. "Doyurucu mu yoksa sıkıcı mı?"

"ısrık olan iyi bir şey."

Kapağı açtı ve şişeyi ona uzattı. Galene ona bir tabak verdikten sonra kendisi için bir su aldı ve diğerleriyle birlikte oturma odasına yöneldi.

"Kim dövüşüyor?" Fain, Qory'nin yanına oturmaya başladı ama Galene kemerinden tutup onu yanına çekti.

Tartışamayacak kadar sersemlemiş bir halde tabağını bacaklarının üzerinde dengeledi ve içkisini kanepenin yanındaki masaya koydu.

Talyn parmaklarındaki sosu yaladı. "Torrid ve Gallows." "Kime güveniyorsun?"

Talyn başını salladı. "Sadece hayatımla kumar oynarım Hauk. Asla paramla değil."

Galene oğluna bir yastık fırlattı. "Onunla ilgili en sevdiğim şey de bu değil."

Yerde, çocukların yanında oturan Gavarian, bahsini oynamak için bağlantısını aldı. "Peki kim kazanacak?" diye sordu Talyn'e.

"Gallows. Altı tur." "Teşekkür ederim."

Fain kaşlarını çatı. "Bir peygamber gibi konuşuyorsun."

Galene, Gavarian ve Morra aynı anda, "O asla yanılmaz," derken Qory başıyla onayladı.

"O zaman neden bahse girmiyorsun?"

Talyn bacağını ovuşturdu. "Sadakat. Sadece bir kısmının dövüşçülere ya da Erix'in antrenöre gideceğini bildiğim zaman bir maça kredi koyarım."

"Erix mi? Hâlâ savaşçıları eğitiyor mu?"

Talyn sırtı. "Evet, biliyorum, değil mi? Hayatını emdiğimden şikâyet edince, benimle birlikte emekli olmamasına hayret ettim."

Fain güldü. "O da bana aynısını yaptı. Her zaman." Eski eğitmenini taklit etmek için sesini kalınlaştırdı. "'Yemin ederim, Hauk, hayatımın son birkaç güzel yılını emiyorsun."

Talyn güldü. "Bunu iyi yapıyorsun."

Morra kaşlarını çatarak bir ileri bir geri baktı. "İkinizin akraba olduğunu bilmiyor muydu? Yani.. hadi ama. çok benziyorsunuz ve Andarionların yabancılara ne kadar benzediği hakkında küçümseyici yorumlar yapmayın, çünkü ben daha iyi biliyorum."

Talyn homurdandı. "Aslında hiçbir şey söylemedi. Ama evet, sanırım biliyordu."

Beni bu yüzden Yelek olarak aldığından hep şüphelenmişimdir." "Ne demek istiyorsun?" Fain sordu.

"Sadece serseri çocuklara acımasıyla tanınmıyordu. Arada sırada 'tıpkı işe yaramaz paka'sı gibi' gibi şüpheli bir şeyler mırıldandığını duyardım. Sanırım seni kastetmiş olmalı."

Fain, Erix'in sert ses tonunu çok iyi taklit ettiği için güldü. "Bana asla işe yaramaz demedi."

"Doğru, ama ben süslemeyi severim." Talyn kaburgalarından bir ısırık daha aldı.

Fain oğlunun sözlerini düşünürken başını salladı. "Ama yine de bahse giriyorsun."

Talyn omuz silkti. "Kesin bir şey olduğunda bahis olmaz."

Fain oğlu hakkında daha fazla şey öğrendikçe ona daha fazla saygı duyuyor ve böylesine büyük bir Andarion erkeğinin yaratılmasında ne kadar az payı olduğuna hayıflanıyordu. Yine de, belki de bu iyi bir şeydi. Etrafında olsaydı, Talyn böylesine olağanüstü bir varlık haline gelemeyebilirdi.

Tanrılar Talyn'in kesinlikle Fain'den daha iyi bir erkek olduğunu biliyordu.

Warwyk kafasını kaldırdı. "Komutan Galene? Kek parçalarından biraz alabilir miyim?"

Gözlerini onun tabağına dikti. "Ne kadar yedin?" Tabağı kadının görmesi için kaldırdı. "Hepsini."

"Vay canına! Onu içine çektin! Elbette, tatlım. Git ne istiyorsan al."

Mutlu bir haykırıyla mutfığa koşup bir tabak dolusu şekerleme ve patates kızartması daha aldı.

Gülerek Fain'in omzuna yaslandı ve kalbinin hızlanmasına neden oldu. "O yaştaki çocukların ne kadar çok yediğini unutmuşum. Talyn'i bakkalda bile zor tutuyorum."

"Beni bakkalda bile zor tutuyorsun." Ellerini peçetesine sildi. "Hey, Savaş? Bana da bir tabak getirir misin?"

"Elbette, Büyük T!"

Dövüş başladığında Talyn bağlantısını kontrol etti ve kaşlarını çattı. Qory neyin yanlış olduğunu sormak için onu işaret etti.

Talyn derin bir iç geçirdi. "Felicia'dan hâlâ haber alamadım. Onun için gerçekten endişelenmeye başladım. Benim ne kadar psikopat bir pislik olduğumu biliyor, bu yüzden normalde beni strese sokmaz."

Qory sessizce güldü.

Gavarian yerdeki koltuğundan Fain'e nefret dolu gizli bir kaş çattı. Birlik kontrolündeki uzayda seyahat ettikleri için, şu anda onlarla güvenli bir şekilde iletişim kurmanın hiçbir yolu yoktu. Özellikle de bilinmeyen bir casus ortalıktayken. "Eminim iyidir. Sadece meşgul."

Galene Talyn'in yüzündeki saçları geriye doğru taradı. "Merak etme bebeğim. Kardeşine onu kontrol etmesini söyleyeceğim. Aaron ve diğerlerinin senin Felicia'na bir şey olmasına asla izin vermeyeceklerini biliyorsun."

"Evet. Sadece iletişimsiz olmayı sevmiyorum. Onunla konuşmamaya dayanamıyorum. Onun iyi olduğunu bilmeliyim."

Galene ona sarılıp hafif bir öpücük verdikten sonra sanki hiç zaman geçmemiş gibi Fain'e yaslandı. Sanki onu tamamen affetmiş gibi...

Tanımlayamadığı aşinalık ve duygularla sarsılan Fain birasını içerken, onlar da eskiden ailesi ve arkadaşlarıyla yaptığı gibi birbirleriyle şakalaşp sohbet ediyorlardı. War ve Vega'nın Gavarian'la ve birbirleriyle şakalaşp oynamalarını sessizce izledi. Çok gerçeküstü ve rüya gibiydi.

Sonra birdenbire, hiçbir neden yokken kendini bir yabancı gibi hissetti.

Ben buraya ait değilim. Onlarla birlikte.

Daha da kötüsü, onlar için bir tehlikeydi. Ven ya da bir başkası düğmeye basarsa.... bu odadaki herkesi öldürebilirdi.

Ben yürüyen bir bombayım. Düşmanlarının kullanabileceği bir bomba.

Panik, demir pençeleriyle onu parçaladı. Artık her şey acı verecek kadar açıktı. Morra ve Qory'yi yıllardır tanıyor olsa da, bu hep mesafeliydi. Onlar kardeşinin ve Jayne'in arkadaşlarıydı.

Köle olarak geçirdiği yıllar ve gemisine bağlı olduğu ve her an patlayıp yakınında duran herkesi yok edebilecek bir öldürme düğmesine sahip olduğu gerçeği nedeniyle, kendi arkadaşlarını edinme zahmetine hiç girmemişti. Bunun tek istisnası Bastien Cabarro'ydu ve o bile bir gün hiçbir açıklama yapmadan ortadan kaybolmuştu. Fain, Bastien'in Birlik tarafından ihanete uğradığını ve en az onunki kadar kötü bir durumda hapsedildiğini artık biliyordu ama arkadaşının kaderini daha yeni öğrenmişti.

Arkadaş olmalarının tek nedeni Bastien'in hayır cevabını kabul etmemesiydi. Gondarion örümcek otu gibi Fain'e yapışmış ve bırakmamıştı.

Ancak Bastien, Fain'in evrendeki herkesi güvenli bir mesafede tutan, dikkatle korunan savunmasını aşmayı başaran nadir istisnalardan biriydi. Bunun en büyük nedeni Fain'in terk edilmenin acısını tekrar yaşamak istememesiydi. Merrell'in yalanları ve Omira'nın sadakatsiz ihaneti yüzünden herkes onu dışladıktan sonra olmazdı. Hayatta bir kez olması onun için yeterliydi.

Şimdi...

Ne yapıyorum ben?

Artık bir aileye ait değildi. Nasıl aile olunacağını bile bilmiyordu. Çok fazla zaman geçmişti. Hayat devam ediyordu. O tek başına bir operatördü. Bir haydut.

Ve dövüş Talyn'in tahmin ettiği gibi sona erdiğinde, daha da neşeli ve "normal" hale geldiklerinde duvarlar onun üzerine kapanmış gibi görünüyordu.

Birdenbire Fain nefes alamaz oldu. Kendini boğulmuş ve bunalmış hissetti. Bu doğru değildi. Bildiği ya da alışık olduğu şey bu değildi.

Buradan çıkmam lazım.

Galene, Fain'in gözlerindeki panik dolu bakışı görünce donakaldı. Ona kapana kısılmış, vahşi bir hayvanı hatırlatıyordu. "Fain?" Ona doğru uzandı.

Kanepeden fırladı ve göz açıp kapayıncaya kadar odanın öbür ucuna geçti. "Gitmem gerek. İlgilenmem gereken bir şey var. Um..." Kaşlarını çatarak diğerlerine baktı ve sanki bir şey arıyormuş gibi ceplerini yokladı. "Teşekkürler." Adam o kadar çabuk gitmişti ki, kadın onun kapıya dokunduğunu bile fark etmemişti.

"Bu çok tuhaftı," dedi Morra tabakları toplayıp dışarı atarken. "Hauk için bile."

Galene çocukların tabaklarını topladı. "Ne demek istiyorsun?"

"Biliyorsun, o her zaman münzevi. Onu kardeşi dışında hiç kimsenin yanında görmedim."

Qory onları işaret etti.

"Evet," tercüme etti Morra. "Kendi mürettebatı bile yok.

Tamamen yalnız çalışıyor."

"Paka insanları sevmez," dedi Warwyk fincanlarını atarken. "Sinirlerini yıprattıklarını söylüyor. Biz hariç." Kendisini ve kız kardeşini işaret etti. "Çünkü biz küçük insanlarız ve ben ve Vega ondan sayıca üstün olsak da, yine de bizi omzunun üzerinden atıp gıdıklayarak boyun eğdirebileceği kadar küçüğüz."

Vega onun basit açıklaması karşısında gözlerini devirdi. "Demek istediği bu değil Warwyk. Sinirlerini bozmayalım diye bizi seviyor. Ama arkasında başka kimseye güvenmiyor. Tavalı'ye bile."

Galene bunu daha önce hiç düşünmemişti.

Şimdi...

"Bana izin verir misiniz?" Fain'in peşinden gitmek için onlardan ayrıldı. Fain'in Tavalı'deki odasına geri döndüğünü varsayarak önce orayı denedi.

Kapıyı çaldı ve bekledi.

Kimse cevap vermedi. Tesisin yöneticisi olduğu için Fain ona Andarion konutlarının ana anahtarını vermişti. Kartının onun odasında çalışıp çalışmayacağından emin değildi ama denemeye değerdi.

Galene anahtarını içeri kaydırды ve kilide bastı. Kapı geniş, karanlık bir daireye açıldı. "Fain? Evde misin?"

Işıkları açarak içeri girdi ve donakaldı. Yerler sürekli kapılarının altından atılan el ilanlarıyla kaplıydı. Miktarına bakılırsa, Fain'in burada çok fazla zaman geçirmedeği belliydi. Her yer döşenmiş olsa da, kişisel hiçbir şey yoktu. Ürkütücü ve sessizdi. Bir müze ya da kütüphane gibi. Mobilyaların ve tezgâhların üzerinde ağır bir toz tabakası vardı.

Evet, burada yaşamıyordu.

Başka nerede kalıyor olabilir?

Kaşlarını çatarak Vega'nın sözlerini gözden geçirdi. Şimdi düşününce, onu hiç kimseyle görmemişti. Venik'le sadece mecbur kaldığında konuşurdu.

Tek başına yemek yedi. Yalnız çalışırdı.
Deneyebileceği başka bir yer daha vardı....

* * *

Galene, Fain'in gemisinin kumandalarına basarken tereddüt etti. Aptalca bir fikir gibi görünüyordu ama başka nereye gitmiş olabilirdi ki?

Dairesi gibi gemi de güvenlik aydınlatması dışında karanlıktı. Hafif bir müzik sesi duyana kadar oradan ayrılmaya başladı.

Kaşlarını çatarak onu kaptanın kamarasına kadar takip etti. Kapı açıldı ve orada, küçük yatağın üzerinde, ellerini bükülmüş dizlerine dayamış, linkini çalarken Fain oturuyordu.

Tek başına.

Daha önce giydiği ceket, diğer kıyafetleriyle birlikte açık dolabında asılı duruyordu ve ona gerçekten de evinin burası olduğunu gösteriyordu. Kendisine tahsis edilen istasyon kamarasında değil.

Yine de burası da en az orası kadar sterildi. Anne babasının güzelliği ve onların katı, askeri kurallarıyla büyümüşü. Annesi Fain'e evde hiçbir zaman özgürlük tanımamıştı. Endine Hauk evini bir kışla gibi yönetmişti.

Her şey için bir yer ve her şey yerli yerinde. Sadece taşıyabileceklerinizi yanınızda bulundurun. Erkeklerin silahlar dışında herhangi bir fazla oyuncığa ya da eşyaya ihtiyacı yoktu. Dekorasyon için duvarlarına poster asmasına bile izin verilmemişti. Bir resim çerçevesi bile yoktu.

Belli ki Fain hâlâ bu şekilde yaşıyordu. Burada neredeyse hiç kişisel eşya yoktu. Sadece elindeki bağlantı, belindeki blaster ve parmağındaki yüzük. Sadece taşıyabilecekleri.

"Ne yapıyorsun?"

Kalbi onun için kırılmamış komik olabilecek bir lanetle sıçradı. "Burada ne yapıyorsun?"

"Seni bulmaya geldim."

"Neden?"

"Senin için endişelendim."

Sanki bunu gibi kaşlarını çattı. "Ben iyiyim."

Ama öyle değildi. Gözlerinde derin, karanlık bir hüznün vardı. Onun için acı çekmesine neden bir hüznün. "Neden aniden gittin?"

"Kavga bitmişti." Sesi düz ve duygusuzdu. "Sanırım temizliğe yardım etmeliydim. Özür dilerim."

Ama bir saniye bile buna inanmadı. Galene yatağın yanında durmak için odayı geçti. "Fain. Bana bak."

İtaat etmeden önce tereddüt etti.

"Gerçeği istiyorum. Neden gittin?"

"Hissettim..." Bakışlarını yere indirdi. "Davetsiz bir misafir gibi."

Yatağa oturarak adamın yüzünü avuçlarının içine aldı ve onu kendisine bakmaya zorladı. "Niyetim bu değildi. Senin de dahil olduğunu hissetmeni istedim."

Elini kendi eliyle kapattı ve gözlerini yumdu. "Nasıl olduğunu bilmiyorum, Stormy." Elini aşağı doğru çekerek parmaklarına sanki kendisine yabancı nesnelermiş gibi baktı. "Bana neden senin soyunu koluma taktığımı sormuştun. Çünkü tutunacak güzel birine sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlamak istedim. Ama bu gece anladım ki o gitti ve hiçbir şey onu geri getiremez. Hepinizi hayal kırıklığına uğrattım. Hayal edilebilecek en kötü şekilde. Sen ve Talyn'in bana ihtiyacı olduğunda hiç yanınızda olmadım ve bunu nasıl düzeltereceğimi bilmiyorum. Yapmak istediğim son şey size zarar vermek. Bu yüzden uzak durmam en iyisi."

Anıları canlanırken gözyaşları onu kör etti. Fain'in aile hakkında gerçek bir anlayışı yoktu.

Sadece katı bir zorunluluk.

Ailesi hiçbir zaman sevgi dolu olmamıştı. Vermişlerdi çünkü yapmaları "gereken" buydu. Çocukluklarını ve Fain'in hastalandığı zamanları hatırlıyordu. Annesi onu işten uzaklaştırdığı için eleştirirdi ve Fain'i eve getirir getirmez onu ağabeyinin bakımına bırakırdı. Keris bu duruma çok içerlemiş ve Fain'in ona bakmaktan ne kadar nefret ettiğini bilmesini sağlamıştı. Böylece Fain ne zaman hasta olsa ailesini "rahatsız etmemeyi" öğrenmişti.

Kırık kemikler için bile.

Fain hayatı boyunca başkalarıyla ilgilenmekle görevlendirilmişti. Ama bir kez olsun kimse onunla ilgilenmemişti.

Bunun değişme zamanı gelmişti.

"Benimle geri gel, Fain."

Kaşları daha da çatıldı.

"Neden?" "Çünkü seni orada istiyorum."

Kaşları kuzeye doğru kalktı. "Ne için?"

Gözlerini devirmemek için kendini zor tuttu. Talyn'e o kadar çok benziyordu ki bu suç sayılırdı. gülerек elini tuttu ve çekiştirdi. "Düşündüğün şey için değil. Seninle ilgilenecek birine ihtiyacın var."

Bunun üzerine homurdandı. "Kendi başımın çaresine bakabilecek durumdayım."

"Bu yetenekli olmakla ya da ihtiyaç duymakla ilgili değil. Seninle ilgilenmek *istiyorum*. Şimdi ayağa kalk Korsan ve beni takip et."

Fain tartışmaya başladı ama kadının ses tonu bunun aptalca olacağını söylüyordu. Ayrıca, artık onunla kavga etmek istemiyordu.

Kalbinin derinliklerinde, varlığını kabul etmek istemediği bir yerde, bu gece gördüklerini istiyordu. Bu tür bir yoldaşlık. Akrabalık.

Aile. Hayatında bir kez olsun birine ait olmak istemişti.

Bağlantısını cebine koyarak ayağa ve botlarını giydi, ardından ceketini silkti ve gemisini kilitledi.

"Neden Tavalı kamaranı kullanmıyorsun?"

Adam umursamazca omuz silkti. "Burası evim değil."

"Nerede?"

"Gemimde."

Bu sefer gözlerini devirdi. "Ben ciddiym, Fain." "Evet.

Ben de ciddiym."

Ona bakmak için durakladı. "Gerçekten geminde mi yaşıyorsun?"

Başını salladı. "Dancer bazen misafirhanesinde kalmama izin veriyor ama Andaria'da çok fazla zaman geçirmiyorum."

Çünkü yakın zamana kadar orada yakalanırsa hayatı tehlikeye girerdi. Bir Serseri olarak, herhangi biri onu tanır ve yetkililere ihbar kanunen hapsedilirdi. Kardeşini ziyaret etmek için bunu göze alması çok şey ifade ediyordu, özellikle de annesinin ondan nefreti göz önüne alındığında.

"Annenin seni ihbar etmemesine şaşırdım."

"Bir kez denedi. Nyk onun içine tanrıların korkusunu saldı. Ve şimdi Cairie sayesinde kastıma geri döndüm, ziyaret etmek biraz daha kolay, ama yine de

orada çok fazla zaman geçirme. Çok fazla kötü anı var."

"Ama farklı gezegenlerde adresleriniz var?" Onları dosyasında görmüştü.

"Yıllar boyunca sadece posta kutularıydı. Tavalı'nın emri altında olmadığım ve Ven ya da Eriadne için yasadışı işler yapmadığım sürece hep limanlarda yaşadım."

"Hiç kök salmadın mı?"

Başını iki yana salladı. "Bunun için bir nedenim olmadı. Dancer sahip olduğum tek aile ve o da Sentella'yla birlikte hep hareket halindeydi. Sahip olduğu adrese birkaç günlük mesafede kalma eğilimindeydim."

Kardeşinin ona ihtiyacı olursa diye. O söylemedi ama Galene sebebini biliyordu. Dancer onun için her zaman önce gelirdi. "Onunla çok mu konuşuyorsun?"

"Pek sayılmaz. Sadece geçerken birbirimize homurdanıyoruz."

Gülerek dairesinin kapısını açtı ve önce onun girmesine izin verdi. Herkes çoktan çıkmıştı ve Talyn onlar içeri girerken son akşam yemeklerini ve atıştırmalıkları temizliyordu.

Buzdolabını kapatırken Fain'e kaşlarını çatı.

Fain, pijama altından başka bir şey giymeyen oğlunu görünce kısa bir süre durdu. Ama onu şoke eden bu kıyafet seçimi değildi. Talyn'in şimdiye kadar lenslerle kapattığı kan kırmızısı gözleriydi.

Stralen.

Kahrets

in.

Baba gibi, oğul gibi. Talyn'inkinin kalıcı olması gerekirken, Fain'inki Talyn'in gebe kalmasından birkaç saat sonra solmuştu. Galene ile tekrar yatmış olsaydı, kalıcı hale gelebilirdi. Ama şimdi bunu bilmenin hiçbir yolu yoktu.

"Bir şey söyleyecek misin?" Talyn o derin ve öfkeli sesiyle ona meydan okudu.

"Öyle misin?"

"Çocuklar!" Galene uyardı. "Uslu durun."

Talyn çenesini Fain'e doğru salladı. "Neden geri döndü?" "Ona ben sordum."

Suyunu alan Talyn homurdanarak bağlantı odasına yöneldi. "Seni daha iyi yetiştirdiğimi sanıyordum."

Galene başını salladı ve iç çekti. "Yemin ederim o senin klonun."

"Pek sayılmaz."

"Sence değil mi?"

"Hayır. Ben olsam kıcıma tekmeıı basardım."

Ona bakıp derin bir iç çekerek elini tuttu ve onu kanepeye götüşdü. "Gel, Fain. Sana oğlunu göstereyim."

Bağlantısını monitöre bağlayıp sonraki birkaç saatini Talyn'in doğumundan yetişkinliğine kadar sayısız fotoğraf ve videosunu göstererek geçirene kadar ne demek istediği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Ve oğlunun da en az kendisi kadar yalnız bir doğaya sahip olduğu gerçeğini gözden kaçırmamıştı. Sadece onun yolunu seçtiği yerde Talyn seçmemişti.

Canavar demişken, Talyn kafasını kapıdan içeri uzattı. "Ben yatmaya gidiyorum. Gitmeden önce bir şeye ihtiyacın var mı?"

Galene fotoğrafları durdurdu. "Hayır. Ben iyiyim. İlk sen çıkacaksın, değil mi?" "Evet."

Ayağa kalktı ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. "İyi geceler, kıymetlim. İyi uykular."

"Sen de." Ona sarıldı, sonra sert bir yüz ifadesiyle Fain'i sıkıştırmak için geri çekildi. "Onu çok geç saatlere kadar uyanık tutma. Çocukken bütün gece uyanık kalıp nasıl konuştuğunuzu biliyorum. Ve yarın uzun bir günü var. Buraya gelip ikinizi ayırmak zorunda bırakma beni. Ciddiyim."

Talyn odasına dönüp kapıyı kapatırken Fain homurdandı. "Ona bunu söyledin, değil mi?"

"Ona babası hakkında bir sürü hikaye anlattım." "Ama benim adımımı hiç söylemedin?"

"Biliyordtu. Sadece hiç sormadı." Yanına oturmak için geri döndüğünde yüzündeki çatık kaşları düzelitti. "Yapma, Fain. Geçmiş hakkında sana karşı tamamen dürüst değildim. Seni incitmeye çalışıyordum."

"Başardınız."

"Biliyorum ve özür dilerim." İfadesi pişmanlık doluydu, onun yanında dizlerinin üzerine oturdu ve eliyle oynadı.

Fain bunun kendisi için çok şey ifade etmesine izin vermemeye çalıştı. Tıpkı onun ne kadar sıcak ve tatlı koktuğunu fark etmemeye çalıştığı gibi. Teni ne kadar davetkârdı. "Peki neden Hauk Dövüş Gecesi geleneğini devam ettirdin?" diye sordu.

Onu kucağına alıp birkaç adım ötedeki yatak odasına götürme ihtiyacından kendini alamadı.

Dudağını çok sevimli bir şekilde ısırdı. "Talyn'in sana ait bir şeye sahip olmasını istedim. Bir oğlun olduğunu bilseydin onunla paylaşacağını bildiğim bir şey."

"O biliyor mu?"

"Biliyor."

Galene onun tekrar yanında olmasına hayret ederken kaşlarının çizgisini takip etti. Elini, ağarttığı kısımlarda beyaz teller örgülerinin arasından geçirdi. "Saçına bunu yapmana ne sebep oldu?"

Ona alaycı bir bakış attı. "Dancer'la karıştırılmaktan bıktım." Güldü, sonra ayıldı. "Seni çok özledim."

Kadın onu öpmek için yavaşça eğildiğinde Fain nefesini tuttu. Kalbi onun tatlı tadıyla çarpıyordu. Parfümünün kokusu kafasını dolduruyordu. Elini kızın saç örgüsüne gömdü ve kız tamamen kucağına kayarken onu yakınında tuttu.

Memnuniyetle homurdandı ve kızın düzgün poposunu avuçladı.

Elini tam altına vurmak üzereydi ki ışıklar yandı ve Talyn öfkeyle boğazını temizledi.

Öfkeli bir ebeveyn gibi, ters ters bakarak başlarında dikildi. "Affedersiniz? Birleşme *yok*... birleşme *yok*. Siz ikiniz geri çekilin ve hayal gücünüze yer bırakın."

Galene, ebeveynlerin ergenlik çağındaki çocuklarına söylediği eski Andarion deyişlerine gülmekten kırıldı. "Seni pataklamadan önce yatağına git."

"Pekâlâ. Ama ya sessiz olun ya da odanıza götürün. Beni iğrendiriyorsunuz. Anlayışımın ring kenarı görüntüsünü gerçekten istemiyorum veya buna ihtiyacım yok. Daha fazla bağırarsanız lütfen bana haber verin ki Vari'yle falan yatabileyim. Sheez! Şu duvarın diğer tarafında olduğumu biliyorsun, değil mi?"

Galene ona kuru bir bakış attı. "Biz yatmaya gidiyoruz." Talyn kaşlarını kaldırdı.

"Baban kanepede uyuyacak."

Talyn parmağını aralarında salladı. "Tamam, uslu durmanız konusunda ikinize de güveniyorum."

Galene gülerek başını Fain'in göğsüne yasladı. Talyn kapısını kapatır kapatmaz Fain'in çenesini ısırıldı. "Eski anıları geri getiriyor, ha?"

"Pek sayılmaz. Talyn kardeşlerinden ya da babandan çok daha iri. Hem daha korkutucu."

"Çünkü babasına çekmiş." Dudaklarını öperek onun üzerinden yuvarlandı. "Sana bir battaniye ve yastık getireyim."

Fain suratını astı ama bir şey söylemedi, çünkü kız yanından uzaklaşırken onun düzgün kalçalarının görüntüsüne hayranlıkla bakıyordu. Muhtemelen itiraz etmeliydi ama dürüst olmak gerekirse, onu hayatının en kötü ereksiyonuyla bıraktığı gerçeğinden şikayet edemeyecek kadar çok kez bunun hayalini kurmuştu.

Mükemmel olmasa da hak ettiğinden daha iyiydi.

* * *

Fain sıcak kahve ve tatlı bir şeyin kokusuyla uyandı. Nerede olduğunu hatırlaması tam bir dakikasını aldı.

Galene'nin odasında, kanepesinde.

Onun Talyn'le en yumuşak fısıltılarla konuştuğunu duydu. Sadece o hafif fısıltının sesi bile vücudunu ürpertti.

"Tavali ile iyi geçinmeyi unutmayın."

Talyn homurdandı. "Ben üç yaşında değilim anne." Galene'nin onun için hazırladığı öğle yemeği torbasını eline aldı ve içine bir göz attı. Ardından, az önce söylediği sözlerle açıkça alay etmek anlamına gelen çok çocuksu bir sesle, "Çok sevdiğim o tatlı keklerden biraz koymayı unutmadın mı?" diye sordu.

Güldü. "Tabii ki yaptım ve Gavarian için de fazladan koydum, böylece bir daha sana surat asmayacak."

"Teşekkür ederim." Talyn kahvesini bitirdi ve fincanını lavaboya koydu. Kanepeye doğru bir göz attı.

Fain uyuyormuş gibi yaptı.

"Gece kalmasına izin vermem seni rahatsız ediyor mu?"

Talyn onun sessiz sorusunu yanıtlamadan önce tereddüt etti. "Çocukluğumla ilgili en çok neyi hatırlıyorum biliyor musun?"

"Temiz kalman için sana dırdır etmem mi?"

Güldü, sonra ayıldı. "Kaç kez 'Keşke baban da burada olsaydı da seni görseydi' dedin. Ona karşı tek bir kelime bile söylememe izin vermedin. Hiçbir şey için. Gittiği için onu suçlamaya kalktığımda, ortalıkta olmamasının tek nedeninin sen olduğunu anlamamı sağladın... sessiz kalma kararını sen verdin ve benden haberi olsaydı asla gitmezdi. Benim üzgün ve huysuz halime katlanan Felicia'yı saymazsak, sen tanıdığım en güçlü kadınsın. Hauk'un senin sadakatini ve özellikle de kalbini kazanması için inanılmaz bir erkek olması gerektiğini düşünüyorum. Tek istediğim senin mutlu olman anne. Yani, hayır, onu kanepede görmek beni rahatsız etmez, eğer istediğin yer orasıysa. Ya da onu koymak istediğin başka bir yerde. Ben yetişkin bir Andarion'um. Benim duygularım hakkında endişelenmene ya da onların etrafında dolaşmana gerek yok. Sen sadece kendininkiler için endişelen ve eğer seni incitirse, onu senin için öldürüp bedenini uzaya fırlatacağımı bil."

Güldü ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Ona nazıkçe sarıldı ve gitti.

Galene her şeyi kapattı ve oturma odasına geri döndü. Onun niyetini merak eden Fain uyuyor numarası yapmaya devam etti.

Yanına geldi ve yanağına hızlı bir öpücük kondurmadan önce saçlarını yüzünden uzaklaştırdı ve battaniyeyi çenesine kadar çekti. Sonra odasına döndü ve yatağına geri döndü.

Fain birkaç dakika boyunca, içinden sıcak ve tatlı bir şey geçerken hareket etmedi. Talyn'e hamile kaldığı günden beri hiç böyle hissetmemişti. Bir zamanlar Dancer'la oynadığı mağaranın sığınağında uzanıp dışarıda yağan yağmuru dinlediklerinden beri.

Sıcak. Aranıyor.

Çok sevdim.

Aptal olma. Sen onun oğlunun babasısın. Onun için tek olduğun şey bu.

Ama daha fazlası gibi geldi. Daha kötüsü mü? Onu dehşete düşürecek kadar savunmasız bırakan bir çaresizlikle daha fazlası olmasını istiyordu.

Çıplak kolundaki dövmeye bakarken acı onu boğdu. Yıllar boyunca bu onun tek tesellisi olmuştu. Galene'nin anıları ve onu terk ederek doğru olanı yaptığı umudu, onu cehennemden kurtaran tek şey olmuştu.

Artık gerçeği biliyordu. Ona fena kazık atmıştı.

Ayaęa kalkıp ona doęru gitmeye bařladıęında baęlantısı koptu. Onu dūřürdü, sonra yere dūřmeden yakaladı ve uyandıęını ona haber verdi.

Dancer olmalıydı. Kardeşi onu arayan tek kişi ydi, özellikle de bu saatte.

Ekran kilidini açtığında çok kısa bir şifreli mesaj gördü.

Tahmini varış süresi 9 saat.

Evet, kardeşi ydi ve bu onu gülümsetti. Bu gizemli Felicia ile tanışmak ve oğlunun nihayet gülümsediğini görmek için sabırsızlanıyordu.

Ayrıca Dancer güvende olduğunda ve bu istasyonda Galene ve Talyn'in hayatları konusunda güvenebileceği tek bir kişi olduğunda kendini çok daha rahat hissedecekti.

Vega ve War ile.

Çünkü içinin derinliklerinde kötü bir şeyin yaklaşmakta olduğunu ve vurmak üzere olduğunu biliyordu. Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, bu duygudan kurtulamıyordu. Daha önce de savaşa girmişti ama kaybedecek bu kadar şeyi olmamıştı.

Tüm bunları daha da dehşet verici kılan da buydu.

BÖLÜM 9

"Fain?"

Fain Ven'in sesiyle durakladı. Döndü ve alışveriş alanlarını istasyonun komuta ve iş bölümlerine bağlayan asma geçitte Tavalı'nın kendisine yetişmesini bekledi. "Ne istiyorsun?"

"Bir sorunumuz var." Brax ona küçük bir çip uzattı. "Bu aldığımız bir ileti. Andarionlardan biri Birlik'le çalışıyor."

Fain bunu kulağına taktı ve dinledi. Bu, Talyn'in daha önce yakaladığı iletimin aynısıydı. "Andarionlar bunun bir Tavalian olduğunu iddia ediyor."

"Ve sen buna inanıyor musun?"

Neden yapmasın ki? "Burada Andarionlardan çok daha fazla Tavalı var."

Ven onu geri itti ve kocaman bir yumrukla yakaladı. "Hangi üniformayı giydiğini unutmamalısın, cüruf siğili."

Nasıl unutabilir ki? "Sadakatimi tam olarak nereye koyacağımı biliyorum." Ven onu serbest bırakmadan önce yumruğunu sıktı.

"Öyle olsa iyi olur."

Ven ve beraberindekiler uzaklaşırken Fain kıpırdamadı.

Tiksintiyle Galene'i bulmak ve onu karşılaşması hakkında uyarmak için iletişim merkezine yöneldi. Ama o orada değildi. Sadece iki Tavalı, çok iyi tanımadığı bir Sentella, Talyn ve Gavarian vardı.

"Komutan Hauk güvertede," diye anons etti Gavarian.

Fain ona alaycı bir bakış attı. "Bunu yapmak zorunda değilsin evlat." "Bu seni rahatsız ediyor mu?"

"Evet, öyle."

Gavarian sırtıttı. "O zaman bunu yapmak zorundayım. Bunu görevim ve zevkim olarak kabul et."

Talyn homurdandı ama müttefiklerinden gelen raporları incelemeye devam ederken hiçbir şey söylemedi.

Fain mesafeyi kapattı. "Galene nerede?"

"Komutan Batur, Tadara Cairistiona ve İmparator Cruel ile görüşüyor." Lanet olsun, Talyn ne zaman resmi askeri moduna geçse gerçekten etkileyici oluyordu. Çocuk sarsılmazdı.

Galene'nin işini bitirmesini beklerken yapacak başka bir şeyi olmayan Fain, Talyn'le birlikte haber akışlarını dinledi. Her yerde işler kızışıyordu. Birlik onların kanını en kötü şekilde istiyordu.

Başka bir Andarion karakoluna saldırmışlar ve savaşta yetim kalanlara yardım etmek için tıbbi malzeme taşıyan bir Caronese yük gemisini kaçırmışlardı. Daha iyi bir haber olarak, Sentella Birlik'in iki ana silah deposunu yok etmiş ve haksız yere ele geçirilen bir dizi siyasi mahkûmu serbest bırakmıştı.

Ama işler iyiye gitmeden önce daha da kötüye gidecekti. Tabii hepsi vatana ihanetten öldürülmezse.

Birden arkasındaki kapı kayarak açıldı ve Dancer, Sumi ve bir Andarion yetişkinine göre ufak tefek olan, ama bu Sumi'den biraz daha uzun olduğu anlamına gelen kapüşonlu bir kadın içeri girdi. Ve yüksek kast ne zaman dünya dışına seyahat etse asil Andarion modasına uygun olarak vücudunun hiçbir kısmı görünmüyordu.

Gavarian ilk kez varlıklarını duyurmak için tek kelime etmedi. Ama yüzündeki rahatlama hissediliyordu. Aslında, üç günlük bir doğumun ardından yeni doğum yapmış hamile bir kadına benziyordu.

Her zamanki sert askeri komutan Talyn kontrol panelinden doğruldu ve onlara sertçe kaşlarını çattı. "Sivillerin buraya girmesi yasak," diye bağırdı Dancer'a. "Gitmeniz gerekiyor."

Dancer yerinde dururken tek bir duygusunu bile belli etmedi. "Peki, Komutan. Bize odanızın anahtar kartını verin ve gidelim."

Talyn'in hırıltısı derinleşti. "Affedersiniz?"

Andarion tatil sezonuna uygun olarak parlak bir şekilde boyanmış iki zarif el, koyu mavi pelerinin kıvrımlarından çıkarak

kapüşonu ve beline kadar uzanan kıvrırcık kahverengi saçları ortaya çıktı. Fain hayatında hiç bu kadar bol bukle görmemişti. Neşeli bir şeytanın nefes kesici yüzünü çerçevelemek için dışarı fırladılar. Utangaç ve tatlı kız, gümüşü beyaz gözlerinde parıldayan sevgiyle Talyn'e bakıyordu.

"Licia!" Talyn onu kollarına almak ve hayatı buna bağılıymış gibi öpmek için odanın diğer ucuna koşmadan önce nefes aldı. Eliyle başını okşayarak yanağını Licia'nın yanağına bastırdı ve ayakları yerden yüksekte kalacak şekilde onu tuttu. "Burada ne yapıyorsun?"

Mutluluğunu ele veren parlak müzikal kahkahalarla kollarını adamın omuzlarına doladı ve onun dokunuşunun tadını çıkarıp saç örgüleriyle oynadı. "Teyzen ve enişten eve geldiler ve babanın onları, sen burada görevdeyken gelip seninle kalmak isteyip istemediğimi sormaları için gönderdiğini söylediler. Umarım sorun olmaz?"

"Tabii ki öyle!" Dudağını ısırarak Talyn sonunda onu tekrar ayağa kaldırdı. Nefes nefese onun yanağını avuçladı ve sanki onun gerçek olduğuna hâlâ inanamıyormuş gibi bakışlarını üzerinde gezdirdi. "Eşyaların nerede?"

Ona pelerininin altındaki küçük sırt çantasını göstermek için döndü. "Beni bilirsin. Hafif seyahat ederim. Ayrıca, sana ulaşmak için tek bir saniye bile harcamak istemedim." Burnunu kırıstırarak ve çok sevimli bir şekilde kıkırdayarak tekrar Talyn'le yüzleşmek için dans etti. Talyn de aynı şekilde sersemlemişti. Kızın yüzündeki saçları geriye doğru tararken ona gülümsemekten kendini alamadı.

Birbirlerine duydukları bariz sevgi ve hayranlık Fain'in boğazını sıktı. Bu ona Galene'nin çocukken ona nasıl baktığını hatırlattı.

Ona her yaklaştığında kalbini nasıl da aydınlatıyordu.

Ve kendisine bu iyiliği yaptığı için kardeşine minnettardı.

Fain, Talyn'in dikkatini dışısından uzaklaştırmak için boğazını temizledi ama bu zor oldu ve oğlunun bakışlarını başka yöne çekmesi birkaç saniye sürdü. "ve Felicia'nın yerleştiğini gör. Vardiyanın geri kalanını ben hallederim."

Talyn tereddüt etti. "Emin misin?"

Fain başını sallayarak anahtar kartını çıkardı. "Ve anahtarları benimle değiştir. Daha önce odalarımızı değiştirtmiştim. Dün gecedan sonra, Felicia buradayken daha fazla oda ve mahremiyet isteyeceğini düşündüm. Benimki yeni olmalı

sizin için temizlenip stoklanacak. Olmazsa bana haber verin, hemen ilgileneyim."

Talyn, sahip olmayı hiç düşünmediği bir hediye eline tutuşturulmuş küçük bir çocuk gibi Felicia'nın çantasını omzuna attı ve ona uydu. Eli Fain'inkinde tereddüt etti. "Teşekkür ederim, Hauk. Gerçekten."

Fain onu omzundan alkışladı. "Benim için zevkti, evlat."

Talyn Felicia'nın yanına döndü ve onu dışarı çıkarmak için elinden tuttu.

Felicia omzunun üzerinden Fain'e bakarken dudağını en değerli şekilde ısırdı. "Talyn? Ne zaman bir baban oldu?"

Talyn de ona bakmak için durakladı. Fain ilk kez oğlunun gözlerinde onu küçümseme ya da nefretten başka bir şey görmüştü. "Kapıdan içeri girdiğin anda." Onun elini öptü ve odadan çıktı.

Fain muhtemelen Talyn'in onları tanıştırmamış olmasına alınmalıydı ama oğlunun dışisiyle yalnız kalma hevesine bakılırsa, bunu görmezden gelebilirdi. O yaşta kendisi de aynı şekilde davranırdı.

Tanışma ve görgü kuralları her zaman hormonların ve duyguların gerisinde kalmıştır.

Dancer ve Sumi mesafeyi kapattı. "Merhaba, Sumi."

Fain onun yanağına bir öpücük kondurdu.

Ona hafifçe sarıldı. "Bu gerçekten çok tatlıydı. İyi iş çıkardın." Utanç içinde, onun övgülerine omuz . "Çocuklar nerede?"

"Kalea alışveriş merkezinde bir şekerci görmüş, biz Felicia'yı buraya getirirken Darice de onu şeker almaya götürme nezaketini gösterdi." Sumi geri çekildi ve hafifçe şişmiş karnını okşadı. "Gidip onları kontrol edeceğim ve Kalea'nın milyarlarca ve her şeyle ilgili iki sorusuyla onu öldürmeye itmediğinden emin olacağım."

Dancer bunun üzerine homurdandı. "Evet, doğru. Kendin için ne alıyorsan biraz da bana getir."

Ona şakacı bir şekilde burnunu kırıştırdı. "Yapacağım."

O gider gitmez Dancer kaşlarını Fain'e doğru kaldırdı.

"Ne?" diye sordu sinirli bir şekilde.

"Hiçbir şey." Dancer büyük bir zarf çıkardı. "İstediğiniz belgeleri aldım. Her şey yolunda."

"Teşekkürler. Sana borçluyum."

"Hayır. Sadece bu kadar uzun sürdüğü için üzgünüm. Birlik bu sektörün çoğunu sıkı bir şekilde kapatmış durumda. Buraya savaşımadan ya da çatışmaya girmeden gelebilmek için yaratıcı bir şekilde yolumuzu bulmamız gerekti ve kargomu göz önüne alırsak işimi şansa bırakamazdım."

Bunu çok iyi anlıyor ve bunun için minnettar oluyordu. " sevindim."

"Evet. Ben de."

Fain kâğıtları bir kenara koydu. "Felicia hakkında ne düşünüyorsun?" "Beklediğim gibi değil."

"Anlamı?"

"O çok tatlı, Fain. Sessiz ve utangaç. Çok, çok çekingen. Nedense Demir Çekiç'in dışısının çok daha ve sert olacağını düşünmüştüm. Yüzüne karşı."

"Sumi gibi mi?"

"Evet. Ama bence güçlü bir esinti Felicia'yı devirip korkutabilir. Daha önce hiç bu kadar çekingen biriyle karşılaşmamıştım, özellikle de bir Andarion dışisiyle."

Dancer bu konuda haklıydı. Andarion dışilerinin çoğu insan erkeklerinin çoğundan daha sertti. Ve Gavarian'ın sanki onların bilmediği bir şey biliyormuş gibi konuşurken boğulduğunu fark etti.

Onu görmezden gelerek kardeşiyle konuşmaya devam etti. "Onun hakkında ne öğrendin?"

"Babası Saren ezul Terronova ve annesi Marna eton Nykyrian olarak doğdu."

Fain'in gözleri *bu* asil soya takıldı. Bunlar, Andaria'nın şimdiki kraliçesininkini gölgede bırakan orijinal kraliyet soylarından ikisiydi. Aslında Cairistiona bir ezul Nykyriandı ve babası da kraliyet unvanı alan ilk Nykyrian'ın kızının soyundan geliyordu. Bir eton Nykyrian, Felicia'nın annesinin ilk prensin soyundan geldiği anlamına geliyordu... kahretsin. Felicia'nın annesi şu anki Tadara'nın babasından daha soyluydu.

Terronova soyuna gelince..

Sadece eton Nykyrian ve eton Anatole soyları tarafından gölgede bırakıldı. "Benimle dalga mı geçiyorsun?" Ona sırttan Gavarian'a ters ters baktı.

"Felicia'nın teyzem olduğunu söylemeyi unuttum mu?"

Kendini beğenmiş bir şekilde oturduğu yerden çocuğu vurmamak için kendini zor tuttu. "Evet. O kısmı atlamışsın."

"Oh... Bu arada Hauk, Felicia benim teyzem."

Gavarian'ın Talyn'e bu kadar yakın olmasına ve ona bu kadar güvenmesine şaşmamalı. O küçük pislik ailedendi. Şimdi her şey yerli yerine oturmaya başlamıştı.

Dancer ona kaşlarını çattı. "Baban Lorens ezul Terronova mı?"

Gavarian başını salladı. "Tüm hayatım boyunca... doğduğumdan beri."

Tekrar Fain'e baktı. "Lorens onun ağabeyi ve ona tapıyor."

Fain alçak bir ıslık çaldı. "Bu kadar iyi seçim yaptığı için Talyn'e hak veriyorum." Ama *bu kadar* etkileyici bir soydan gelen bir dışının neden ücretli bir yol arkadaşı olacağı aklını kurcalıyordu. Piç doğmuş olsa bile Felicia istediği herhangi bir erkekle evlilik pazarlığı yapabilirdi.

Muhtemelen bir prenze bile hükmedebilirdi.

"Onu gerçekten seviyor. Keşke onu almaya gittiğimizde yüzünü görebilseydiniz. İlk başta güvenliği çağırarak sandım. Ama ona gerçekten amcası olduğumu kanıtladıktan sonra o kadar hızlı toparlandı ki, arkasında bir buhar izi bıraktı."

Fain buna güldü.

Ta ki kapı açılıp Galene odaya girene kadar. Kana susamış vahşi bir lorina gibi ona doğru yaklaştı.

Eğer arkasında bir duvar olmasaydı, kadının yüzündeki çelikleşmiş ifadeden kaçabilirdi. *Şimdi ne halt ettim ben?*

Biraz korkmuştu, olduğu yerde donup kalmıştı. Ta ki kadın onun önünde durup, elini uzatıp dudaklarını kendi dudaklarına çekene kadar. Kız onu çocukluklarından beri tatmadığı bir tutkuyla öperken Fain rahatlardı. Bu onu nefessiz, ateşli ve yasadışı ilan edilmesi gereken bir ereksiyonla baş başa bıraktı. Ve hiç şüphesiz herkes için aşikârdı.

Geri çekilerek ona gülümsedi. "Teşekkür ." "Ne için?"

"Talyn'i çok mutlu etmek." Eskiden yaptığı gibi ona sarıldı. Nefesi kulağını okşuyor, tüm vücudunu ürpertiyordu. "Felicia ile koridorda yanından geçtim. Neredeyse dans ediyordu."

Fain onun vücudunun kendi vücuduna yaslanması tadını çıkardı. Bunu daha iyi hale getirmenin tek yolu onu kollarında cırılçıplak görmektir. "Bana gülümsemeni sağlayacak her şeyi yaparım."

Dancer'ı fark edene kadar ona gözlerini devirdi. "Ve teşekkür ederim. Felicia ona her zaman çok iyi davrandığınızı, sizin, eşinizin ve çocuklarınızın ona aileden biri gibi davrandığınızı söyledi."

"Bana teşekkür etmenize gerek yok. Birinin ona karşı nasıl kaba olabileceğini anlamıyorum. Bu dişsiz bir kediye tekmelemek gibi olurdu."

Galene bunun üzerine kısık bir kahkaha attı. "Evet, düşünür duruyorsun." "Ne demek istiyorsun?"

"Felicia görüldüğü kadar uysal değil. Talyn'i tehdit edersen bunu çok çabuk anlarsın. Qory bile onu kızdırmaktan korkuyor."

Dancer alay etti. "İçin görmem gerek." Kapı açıldı.

Galene dönüp Dancer'ın arkasından baktı. Bakışları yeni gelenlere odaklandığı anda, tüm dünyası kör edici bir acı dalgasıyla paramparça oldu.

Bu onun en kötü kabusuydu. Fain'in eski karısı.

Daha da kötüsü? Hamile insan kaltak, kucağında siyah saçlı bir kız çocuğu ve yanında Fain'e neredeyse tıpatıp benzeyen Andarionlu bir çocukla orada duruyordu.

Vasektomiymiş, kırımın kenarı!

BÖLÜM 10

Galene, bir daha görmeyi umduğu son kişiyle yüz yüze geldiğinde tam bir dakika boyunca nefes alamadı.

Omira Hauk. Fain'in insan *karısı*.

"Stormy," dedi Fain alçak bir sesle. "Düşündüğün gibi değil."

Öfkesi patlarken ona düşmanca bir bakış fırlattı. "Seni inançsız piç!" Bununla başa çıkamayan kadın, adamın yalanları kulaklarında çınlarken odadan çıktı.

Fain onu koridora kadar takip etti. "Galene, lütfen!"

"İnsanına geri dön! Yoksa seni öldürürüm!"

"O Dancer'ın karısı!"

Galene duymayı beklediği son şey karşısında tökezledi.

Dansçının karısı mı? Bu da ne demek oluyor?

Ne kadar hastaydılar?

Kendini duvara yaslayarak Fain'e doğru döndü, hayal bile edemeyeceği kadar sersemlemişti. "Ne?"

"Bu Omira değil. Yemin ederim! Kız kardeşi Sumi ve Dancer'ın karısı. Benim değil."

Galene onun açıklamasını sindirmeye çalışırken kaşlarını çattı. Bu doğru olabilir miydi?

Dancer ve küçük kızı hâlâ kucağında tutan uzun boylu, kıvrak sarışın kadın yavaşça onlara yaklaştı. Çocuk sanki kadının kendisine zarar vermesinden korkuyormuş gibi geride durdu.

"Ben Omira değilim," dedi kadın yavaşça. "Kız kardeşime çok benzediğimi biliyorum ama birkaç yaş daha gencim."

Ayrıca daha uzundu, şimdi Galene onu kalbinde daha az öfkeyle görüyordu. Ve çok daha güzel.

Tamamen şaşkına dönmüş bir halde, daha fazla açıklama için Fain'e döndü.

Küçük kız Dancer'a kaşlarını çattı. "Paka? Güzel bayan neden herkese bu kadar kızgın? Biz ona ne yaptık?"

Onu annesinden aldı. "Kimse kızmadı, Lee-lee. Sadece küçük bir yanlış anlaşılma."

Galene sonunda acı bir gerçeği kabullenirken başını salladı. "Aile toplantılarında bu durum garip olmalı."

Kadının gözlerini hüznün kararttı. "Pek sayılmaz. Kız kardeşim uzun zaman önce öldü. Şu anda sahip olduğum tek aile sizin önünüzde duruyor." Yanlarındaki çocuğu işaret etti. "Bu bizim oğlumuz, Darice."

Galene başka ailesi olmayan bu kadınla anında bir yakınlık hissetti. "Özür dilerim..." Tereddüt etti, kadının adını hatırlamaya çalıştı.

"Sumi."

"Sumi, yalnız olmanın nasıl bir şey olduğunu bilirim. Aşırı tepki vermek istememiştim."

Fain çekingen bir iç geçirdi. "Seni uyarmalıydım Galene. Ama dürüst olmak gerekirse, onların kardeş olduklarını düşünmüyorum bile. Bu hiç aklıma gelmiyor."

Bu ona her şeyden çok Omira'ya karşı hisleri konusunda dürüst olduğunu gösteriyordu. Onu gerçekten sevseydi, Sumi'nin etrafında olmaya dayanamazdı. Onu kardeşinin çocuklarına hamile görmek. Bunun acısı dayanılmaz olurdu.

Onun yerine, gerçekten umursamadı.

Sumi'nin karnına gülümsedi. "Ne zaman ?" "Gelecek yıl."

"Tebrikler."

Karnını okşayarak sıcak bir şekilde gülümsedi. "Teşekkür ."

Fain küçük kızı kardeşinden aldı ve yanına getirdi. "Kalea, teyzen Galene ile tanış."

Kalea parmağını ağzına götürerek kaşlarını çattı. "Sen kız teyze misin yoksa erkek teyze mi?"

"Pardon?"

Sumi, Dancer, Darice ve Fain güldü.

Fain hüzünlenererek ona açıkladı. "Maris Sulle'yi Mari Teyze olarak tanıyor."

"Oh." Galene de onların kahkahalarına katıldı. Maris, Caron'un Andarion elçisiydi. Aynı zamanda gösterişli bir eşcinseldi. "Ben olsam kız teyze olurum."

Kalea kendini Fain'in kollarından Galene'nin kollarına bıraktı. "Memnun oldum, Galene Teyze."

Gözlerini kapatan Galene, yeniden küçük bir çocuğu kucağına alma hissinin tadını çıkardı. Talyn'in küçüklüğünden beri bu yaşta bir çocuğu kucağına almamıştı. Ve Kalea onun yaşındayken olduğundan çok daha hafifti. İnanılmaz derecede küçük ve narindi. "Ben de seninle tanıştığıma memnun oldum, Kalea."

Cebinden bir avuç akide şekeri çıkardı ve Galene'nin yüzüne doğru tuttu. "Biraz ister misin? Kardeşim çok fazla yiyip karnımın ağrıyacağını söylediği için çoğunu sakladı ama sanırım hep yediği için o da yiyecek. Darry böyle huysuzdur."

Galene yine gülerek başını salladı. "Hayır, teşekkür ederim. Sizde kalabilir."

"Tamam." Kalea yere bırakılmaya hazır olduğunu belirtmek için bacaklarını tekmeledi. Galene onu ayağa kaldırdı ve Dancer'a doğru koşmasını izledi.

"Paka? Lee-lee'nin tuvalete ihtiyacı var. Çabuk!"

Sumi'ye sinirli bir gülümseme gönderdi. "Neden her zaman bana bununla geliyor?"

Sumi şeytani bir kahkaha atarak elini Kalea'ya uzattı. "Gel, tatlım. Annenin de bir taneye ihtiyacı var."

Dancer iç çekti. "Artık Fain'in hayatından endişe etmediğime göre, onları halledeceğim. Siz ikiniz... uslu durun." Darice'in omzuna vurdu ve onu Sumi ile Kalea'nın gittiği yöne doğru götürdü.

"Affedildim mi?" Fain tekrar yalnız kaldıklarında sordu.

"Omira'yı bu kadar kayırması seni gerçekten rahatsız etmiyor mu?"

Başını iki yana salladı. "Senin gibi ben de ilk karşılaştığımızda şok olmuştum. Ama onun Sumi'nin büyümüş hali olduğunu anladığım anda hiç sorun etmedim. Dancer için mükemmel bir eş... ve Cairistiona ikimizi de evlat edindiğinden beri o artık benim gerçek kız kardeşim."

Galene ağzı açık kaldı. "*Bu* Tizirah

Sumi mi?" "Bilmiyor muydunuz?"

"Onun Andarion olduğunu sanıyordum. İnsan değil."

Hafif, alaycı bir kahkaha attı. "Tadara ilginç ve son derece alışılmadık bir birey."

"Bir de bana sor. Yıllarımı onun ana koruyucusu olarak geçirdim." "Gerçekten mi?"

Galene başını salladı. Sonra da ona ters ters baktı. "Hazırlanmam gereken başka sürprizler var mı?"

"Muhtemelen budur. Umarım öyledir. Dediğim gibi, bunu düşünmedim bile. Yoksa bir şey söylerdim."

Onun hakkında öğrendiği her şeyi düşünürken sessizliğe gömüldü. Ve başka nelerden bahsetmeyi unutmuş olabileceğini düşündü. "Beklenmedik bir şekilde karşılaşma konusunda endişelenmem gereken başka bir çocuğunuz yok, değil mi?"

Acı gözlerini kararttı. "Hayır. Dediğim gibi, senden ayrıldıktan hemen sonra vazektomi yaptırdım ve baktığım tek iki çocukla tanıştın. Bana harika bir oğul veren tek kişi sensin. Benimle aynı odada kalmaya dayanabilseydi iyi olurdu ama hiç yoktan iyidir sanırım."

"Babası gibi o da görüldüğü kadar sert biri değil. Talyn son derece yufka yüreklidir."

Fain bir kahkaha patlattı. "Tabii ki öyle. Çocuğunuzla tanıştınız mı?"

Galene bağlantısını çekip Gavarian'ı Fain'in vardiyasından sorumlu tutarken gülümsemesini bastırdı. Fain'in yanından geçip telsize doğru baktı. "Seni bir dakikalığına alabilir miyim?"

Onun kelime seçimi karşısında kaşlarını kaldırdı.

Gözlerini devirdi. "Onu pantolonunun içine koy, Korsan. Seni başka bir şey için istiyorum."

Suratını asarak, Dancer'ın getirdiği evrakları alıp ona katılmadan önce mola verdiğini söylemek için başını tekrar ortaya uzattı. "Yalan söylediğini ve her şeye rağmen biraz eğlenceli bir yetişkin zamanı geçireceğimizi ummak çok mu fazla?"

"Evet. Öyle, ama..." Elini tuttu ve onu istasyonun alışveriş merkezi bölümüne doğru götürdü.

Küçük bir bistroya yaklaştığında, bir duvarın bakmak için durdu. "Şuraya bak."

Fain yaptı ve nefesi kesildi.

. Talyn Felicia'yı doğruca yatağa g t r memişti. Aksine, onu doğrudan yemeğe g t rm şti. Ve dev oğlu Felicia'nın yanına oturmuş, iki genç gibi g l ş p şakalaşırken ona sandvi inden parçalar yedirmişti. Güçlü Demir  eki 'e ya da etrafındaki herkese sert bakışlar fırlatan sadık askeri komutana dair hiçbir iz yoktu. Sadece üniforması aynı kalmıştı.

Talyn ilk kez normal bir Andarion genci gibi davranıyordu. Onun yanındayken, dövüş gecesinde ya da Gavarian ve çocuklarla top oynarken olduğundan bile daha rahattı.

Sersemlemiş olan Fain geri adım atarak Galene'in yüzüne baktı ve Galene ona memnun bir sırıtış attı.

"Felicia'ya iyi davranırsan Talyn'in senin için yapmayacağı şey yoktur. Felicia onun kalbi ve ruhu. Başka hiç kimseye karşı böyle davranmadı."

Fain kendi kalbine bakarken başını eğdi. "Tamamen anlıyorum." Parmaklarının arkasını kızın çene çizgisi boyunca gezdirdi. "Seninle böyle gülmeyi özledim."

Galene iradesinin zayıfladığını hissederken dudaklarını yaladı. Ama bu, bir zamanlar ona sarılan aynı utangaç  ocuk değildi ve bunu biliyordu. Fain artık azılı bir korsandı. Derisinin ve son derece vahşi bir dünyadaki rolünün rahatlığı içindeydi. Tavalı kardeşleriyle uğraşırken bunu daha fazla görüyordu.

Yine de onu istiyordu. Ve onu öpmek için başını eğdiğinde, ellerini sa  örgülerinin arasına gömdü ve onu kendine yakın tuttu. Adamın kokusu başını doldurdu ve başını döndürdü. Dili dişlerine sürtündü ve tüm vücudunu ürpertti. Talyn'e hamile kaldığı günden beri hiçbir erkek ona dokunmamıştı. Hiçbiri ona gerçekten çekici gelmemişti.

Sadece Fain.

Kalbi ona aitti. Her zaman  yleydi.

Ve adam geri çekildiğinde, onu odasına s r klememek ve çırılçıplak soymamak için her şeyini verdi.

Onu bırakıp Talyn ve Felicia'ya doğru yönelmeden önce çenesini şakacı bir şekilde ısırđı.

Talyn onun yaklaşmasıyla ayıldı ama ona karşı geçmişte olduğu kadar düşmanca . Dudaklarını ve ellerini sildi, sonra da

başını Fain'e çevirdi. "Felicia, babamla tanış. Fain Hauk."

Meraklı bir kaşını kaldırdı. "Hangi Hauk soyu?"

"Sizi buraya getiren kardeşim Hauk'un Savaşan Kan Klanı'ndan Dancer. Biyolojik annemiz Egemen Anoller'in soyundan geliyor."

"Bekle..." Birdenbire utangaç bir tavır takınan Talyn'e ters ters baktı. "Tadara'nın ikinci kuzeni gibi mi?"

Fain başını salladı. "Büyükbabamız öyleydi. Annemiz üçüncü ya da dördüncü dereceden kuzenimiz. Onun üzüntüsüne ve bu konudaki başarısızlıklarım için sürekli tiz bir sesle aşağılamasına rağmen hiçbir zaman düzgün tutamadım."

Çenesi hâlâ gevşekti, Talyn'e ters ters baktı. "Kraliyet soyundan geliyorsun ve baban ilk on üç Savaş Hauk'undan biri ve bana *hiç* söylemedin mi?" Onun omzunu kelepçeledi. "Seni canavar! Sana onca kez sorduktan sonra böyle bir şeyi bana nasıl söylemezsin?"

"Ben bir pisliğim. Ama ben *senin* göt deliğimin," diyerek şeytani ve orantısız bir sırıtışla ona takıldı.

Adam elini tutup parmak eklemlerini öperken kadın ona güldü. "Sana inanamıyorum!"

Fain elindeki mühürlü dosyayı Talyn'in yanındaki masaya bıraktı ve ona doğru itti. "Ayrıca Dancer'a bunu Andaria'dan *senin* için almasını söyledim."

Talyn kaşlarını çatarak dosyayı açtı. Sonra evrakları çıkarırken nefesi kesildi. "Bu gerçek mi?"

Fain başını salladı. "Her şey değişti. Tüm askeri ve kişisel kayıtlarınız artık sizi hem annenizin hem de benim soyumdan gelen, tamamen Vested bir tiziran olarak gösteriyor."

Nefes nefese kalan Talyn, Felicia'nın avucunu yanağına dayadı. Sandalyesinden kaydı ve onun yanında tek dizinin üzerine çöktü. Gözlerindeki sevinç Fain'in gözlerini yaşarttı. "Benim soyumu kendi soyunla onurlandıracak mısın Felicia?"

"Tabii ki yapacağım!" Hiç tereddüt etmeden başını sallarken gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. Kendini onun kollarına attı ve ona sıkıca sarıldı. Hıçkırarak Fain'e doğru uzandı. "Teşekkür ederim!"

Boğazı konuşamayacak kadar daralan Fain, Galene kollarını beline dolayıp sırtına yaslanırken onun elini kendi elinin içine aldı.

"Teşekkür ederim, Fain."

Felicia'nın elini bırakırken Galene'nin dokunuşunun tadını onun minnettarlığından çok daha fazla çıkardı. "En azından bunu yapabildim. Keşke bunu daha önce yapabilseydim."

Talyn'in yeni kimliklerine ve kâğıtlarına bakmak için uzaklaşmadan önce onu sıkıca kavradı. "Eris'te sabah olur olmaz Marna' arayacağım. Gelecek yıl için birleşme törenini planlamaya başlayabiliriz."

Felicia Talyn'i öperken gözlerini sildi ve sandalyesine döndü. "Bunu mümkün olduğunca çabuk yapmamızı tercih ederim."

Galene kaşlarını çattı. "Neden? Bu kadar uzun süre bekledin...." "Kimsenin bebeğimizin soyunu sorgulamamasını tercih ederim."

Fain, Felicia'nın sözleri karşısında kimin daha çok şaşırdığından emin değildi. O mu?

Galene.

Ya da gözlerini dikmiş ona bakan Talyn'e.

Elleri titreyen Talyn elini kadının karnına koydu. "Hamile misin?"

Başını salladı. "Sana bu gece daha sonra söyleyecektim."

Yüz hatları solgunlaştı, Talyn'in nefes alış veriş i düzensizleşti. "Ne zamandır tanıyorsun?"

Felicia yüzünü buruşturdu. "Bir aydan biraz fazla oldu. Gösteriye başladığımda kimsenin bilmemesi için Jayne ve Hadrian ile kalmayı planlıyordum."

Çünkü Talyn, bir Vest piçi olarak, onu hamile bıraktığı için hapse atılırdı. Özellikle de asil soyu göz önüne alındığında. Andarion yüksek mahkemesi büyük olasılıkla bu yüzden onu hadım ederdi.

"Jayne'e benden önce mi söyledin?" Talyn yaralı bir inançsızlıkla sordu.

Yüzünü ellerinin arasına aldı ve ona hüznü, alaycı bir gülümseme sundu. "Testi yaptığımda çok korkmuştum Talyn. Başka kime güveneceğimi bilemedim. Annene söyleseydim, o da hemen sana söylerdi. Ağabeyim ve babam ikimizi de boğardı. Annem dikkatsiz olduğum ve seni tehlikeye attığım için bana bağırırdı ve sen de beklemeden tıbbi yardım almam için ısrar ederdin ve hamileliği onaylar onaylamaz seni tutuklardı. Sana bunu yapmalarına izin veremezdin." Boynundaki hapishane damgasını parmakladı. "Son seferden sonra olmaz. Hayatını ya da kariyerini riske atamazdım. Hele de ne kadar dik kafalı olduğunu biliyorken."

Elini kendi eliyle kapatan Talyn başını salladı. "Sorun yok, Licia. Beni kendi aptallığımdan kurtardın. Sanki bunu daha önce birkaç kez yapmamışsın gibi." Onun dudaklarını öptü. "Hiçbir şeyin bunu senin için lekelemesini istemiyorum bebeğim. Seni ne kadar sevdiğimi biliyorsun ve bundan daha mutlu olamazdım. Hapis ya da değil. Ve ben aslında hapishanesiz seçeneği tercih ederim." Başını kaldırıp annesine baktı. "Ne de olsa bir yaya olacaksın."

Galene kollarına girdi ve onu kendine yakın tuttu. "Tebrikler Talyn. Sabırsızlanıyorum!" dedi nefes nefese. "Bebeğin hepimiz için bir onur olacağını biliyorum."

Kendini yine bir yabancı gibi hisseden Fain gitmeye başladı ama Galene uzanıp onun elini tuttu.

"Nereye gidiyorsun?"

"Plan yapmak için ailenle birlikte olmak isteyeceğini düşündüm."

Talyn yavaşça ayağa kalktı. İfadesi sertti, elini Fain'e uzattı. "Sen ailedensin Hauk."

Şaşkına dönen Fain onun elini tuttu ve Talyn'in kendisini kucaklamasına izin verdi. Oğluna sarıldı, bu anın gerçek olduğuna inanamıyordu. "olamadığım için çok üzgünüm Talyn. Ama Andaria'nın tüm tanrılarına yemin ederim ki, nefes aldığım sürece bundan sonra da senin yanında olacağım."

Talyn başını sallayarak onu serbest bıraktı ve Felicia'nın yanına döndü. "Peki ailene ne söylemeyi planlıyorsun?"

Talyn'in dondurmasından aldığı lokmayı yuttu. "Uzaylılar tarafından kaçırıldığımı ve ameliyatla yerleştirildiğimi."

Talyn güldü. "Şimdi düşündüm de, sen onlara söylemeden önce spermlerimi saklamam gerekebilir. Lorens muhtemelen beni öldürecek ya da iğdiş edecek."

"Merak etme bebeğim. Seni koruyacağım."

"Güzel. Çünkü küçük kız kardeşinden korkuyor. Ben onu hiç korkutmuyorum."

Felicia alay etti. "O sadece böyle düşünmeni istiyor. Güven bana. Lory'nin isteyeceği son şey Ring'e girip *seninle* yüzleşmektir."

Galene kâğıtları ve rozetleri topladı ve zarfın içine geri koydu. "Bunu kaybetmeyin."

"Eğer yaparsa, artık her şey resmi kayıtlara geçer. Sadece siz, mahkemeler ya da Tadara kazanılmış statüsünü elinden alabilir. O her zaman bir

yasal eton Anatole." Fain Talyn'in minnettar bakışlarıyla karşılaştı. "Ve eğer bir Savaş Hauk'u olarak kabul edilmek istersen hem kardeşim hem de Sumi seni evlat edinmeyi kabul ettiler. Ne de olsa bu senin doğuştan hakkın olmalıydı ve eğer istersen bunu onurlandıracaklarına söz verdiler. Artık Felicia'nınki dışında seçebileceğin üç tane son derece prestijli soyun var."

"Gah, buna ne diyeceğimi bilemiyorum. Teşekkür ederim, Hauk. Cidden." Talyn utangaç bir sırıtışla annesine döndü. "Ama eğer sorun olmazsa, sanırım Batur'u kendime saklayacağım. Bana karşı hep iyi oldu. Bebek için hangisini kullanmanın daha iyi olacağını Felicia ve Matarra'ya bırakacağım."

Galene onun yanağını okşadı. "Ever *mi courani*." Sonra onun keçi sakalını şakacı bir şekilde çekiştirdi. "Felicia? Lütfen onun güzel yüzündeki bu pislği yok eder misin? Bundan kesinlikle *nefret* ediyorum. Bir çiftlik hayvanına benziyor."

Felicia güldü. "Ama ben biraz..." Galene kaşlarını kaldırıp ona bakınca sesi soluğu kesildi. "Tıraş edilmesi gerektiğini düşünüyorum."

Talyn homurdandı. "Onsuz bir bebeğe benziyorum."

Galene onun saç örgülerini karıştırdı. "Bana her zaman bir bebek gibi görüneceksin. Bebeğin gelene kadar bekle. O zaman neden hâlâ senin biftteklerini kesmek istediğimi anlayacaksın."

"Eğer erkekse. Eğer kız olursa, ben ölüp gidene kadar onu odasına kilitleyeceğim." Felicia'ya kendini beğenmiş bir bakış attı. "Ya da onu rahipliğe adayacağım."

"Onun yemin etmesi üzerinde hiçbir kontrolünüz olmayacak. Bu bana ve annelerimize bağlı."

"Evet, ama birleşme gününde onu rehin verdiğiniz erkeğin anatomik olarak doğru olup olmadığı konusunda tam kontrole sahibim."

Fain kahkahayı patlattı. "Bu kadar kuru ve ciddi bir tonda böyle cümleler kurmayı nasıl başarıyorsun?"

"Bu onun seksi suratsızlığı. Aşık olduğum şeyin bu olduğunu söyleyebilirim ama beni kazanan onun seksi utangaçlığı oldu."

"Hep benim büyük ... daireme göz diktiğini düşünmüştüm."

Felicia son derece sinirli bir ses çıkardı. "Aman Tanrım, Talyn! Annen tam orada duruyor! Onun önünde ne söylediğine dikkat et!"

Ancak Felicia'nın yemeğinden bir ısırık alırken yüz ifadesinde hiç özür yoktu.

"Ve bu notla birlikte, ikinizi yalnız bırakacağız. İyi geceler çocuklar." Galene önce Talyn'in sonra da Felicia'nın yanağını öptü.

Başını onlara doğru eğen Fain ona yer açmak için geri çekildi. Talyn sakallı çenesini Felicia'nın parmaklarına sürttü. "İyi geceler, Hauk."

"İyi geceler, oğlum. Felicia."

"İyi geceler, anne. İyi geceler Paka," dedi Talyn'e tatlısından biraz daha yedirmeden önce tatlı tatlı.

Fain'in şaşkınlığı ve sevinci karşısında Galene onun elini tuttu ve onu görev yerine doğru götürdü.

"Vardiyan ne zaman bitiyor?"

Kronometresini kontrol etti. "Bir saat daha."

"Benimki Cairie ile telefon görüşmemi yapmadan önce bitti, yüzden dairemin kapısını açık bırakacağım... Eğer istersen, neden içeri gelip bir çay içmiyorsun?"

"Ne? Kızgın bir baba gibi bana kaşlarını çatacak bir Talyn yokken mi?"

Ona, karnına bir yumruk gibi inen bir gülümseme verdi. "Kaşlarını çatmak yok Talyn. Sonunda ondan kurtulmanın bir yolunu bulmuşsun gibi görünüyor. Ve odanı benimkine yaklaştırmak için akıllıca bir yöntem bulmuşsun."

"Ah, onunla oda değiştirmek için gizli bir neden yakaladın, değil mi? Ben de burada gerçekten kurnazlık yaptığımı sanıyordum."

Adamın yanağına bir öpücük kondurmadan önce ayıldı. "Sonra görüşürüz... belki."

Kendisine özgü o küstah, seksi çalımla uzaklaşmasını izlerken dudaklarının tenindeki hissi karıncalı bir okşayış gibi kaldı. Her parçası onun peşinden koşmak istiyordu ama görevini bırakamazdı. Talyn'i korurken olmazdı. Yapmak isteyeceği son şey oğlunun başını belaya sokmaktı. Ve oğlunun askeri dosyasında yazılı olanlara hâlâ kızgındı.

Fain'in gençlik aptallığı yüzünden Talyn'e karşı alınan önlemler. Dürüst olmak gerekirse, Talyn'in onunla aynı odada bulunmaya katlanabilmesine hayret ediyordu. Ona tahammül edebilmeleri hem Galene'nin hem de Talyn'in karakteri hakkında çok şey söylüyordu.

Bunu düşünmemeye çalışarak iletişim merkezine geri döndü, Gavarian komuta bileziğini ona geri verdi ve Felicia'ya eşlik eden, kesinlikle Lorens'e benzeyen Andarion kaptanını tanıttı. Çocuk neredeyse Keris'in bir zamanlarki arkadaşının bir kopyası gibiydi.

"Bu benim kardeşim Brach. Brach, Fain Hauk ile tanış."

Fain başını ona doğru eğdi. "Yani, bu sefer beni ailenin kim olduğu konusunda uyarıyorsun?"

Gavarian sırtıttı. "Sana söyledim, komutanın özel vermem. Önce ondan izin almadan olmaz."

Brach homurdandı. "Bana kimin ateş ettiği umurunda değil. Kızım onun için kutsal değil."

Gavarian huysuzca başını sallayarak onayladı. "İşte da var." "Komutan?"

Fain sağında konuşan Tavali'ye baktı. "Öyle mi?"

"Garip bir şeyler. Ama ben bu dili bilmiyorum." Kulaklığını ona uzattı.

Fain onu kulağına dayadı ve dinledi. "Kaydediyor musun?" Kadın

başını salladı. "Bunun ne olduğunu biliyor musun?"

"Sanırım Phrixian. Morra'yı ara ve onu buraya getir."

"Emredersiniz, efendim."

Fain, Darling ve Maris'in sarhoş olduklarında ya da sinirlenip birbirleriyle kavga ettiklerinde diller ve lehçeler arasında gidip gelmelerini dinleyerek geçirdiği yıllardan rastgele kelimeler yakaladı ama ne söylendiğini tam olarak anlayamadı.

Morra ceketini giyerek içeri girdi. "Evet, patron?"

Kulaklığı ona uzattı. "Phrixian?"

Onu yerleştirdi ve başını salladı. "Naglfari piçleri... Umarım hepsinin çükleri çürür."

Fain ve nöbetçi personelinin yarısı bu beklenmedik yorum karşısında yutkundu.

"Kyr için bir rapora benziyor. Bir tür pazarlık... hayır, anlaşma demek daha doğru olur. Kan kardeşleri mi?" Kulaklığı ona geri verdi. "Sanki duyulduklarını fark etmişler gibi birden kesildi. Kimse izini bulabildi mi?"

İletişim subayı başını salladı. "Bu istasyonda bir yerde. Bundan daha kesin bir şey yok."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturan Morra kaşlarını çattı. "Burada hiç Naglfari yok, değil mi?"

"Bildiğimiz kadarıyla hayır. Bu dili tanımlayabilen tek tanıdığım kişi sensin."

Morra küfretti. "İrklarını bilmemeniz için kesinlikle Naglfari olmaları gerekir. Kabul edelim. Schvardan göze çarpıyor. Kireç yeşili olduğunuzda ve loş ışıktaki parladığınızda kalabalıkta saklanmak zordur."

Kesinlikle haklıydı. Fain dosyayı getirdi. "İşte burada."

Dinlemek için kulaklığı yerine taktı. Kadının kararlı ifadesinden Fain kötü bir şey olduğunu anladı.

"Ne oldu?"

"Pek emin değilim. Şifreli konuşuyorlar ve mantıklı olmayan terimler kullanıyorlar."

"Ne gibi?"

"Turşu kavanozun içinde ve kapağı açık." Kaşlarını daha da çattı. "Ve eğer turşu dedikleri kişi bensem, öğle yemeğinde onların turşularını yiyeceğim."

Onun zehirli tehdidini görmezden geldi. "Bu da ne demek oluyor?"

"Size söyledim, çoğunlukla bunun gibi rastgele ifadeler. Ödül dolabının üstünde. Işıkları söndürmeyi ve dişlerini fırçalamayı unutma. Bu da ne böyle? Sanırım uyuşturucu almışlar."

Fain hayal kırıklığı içinde homurdandı. "Ses kurtarma işe yaradı mı?"

İletişim subayı başını salladı. "Şifrelemeyi kıramıyorum."

Fain bağlantısını çıkardı ve Dancer'ı aradı. "Hey, burada üzerinde sihir yapmanı istediğim bir dosya var. İçindeki gerçek sesi tespit etmemiz gerekiyor."

"Yola çıkıyorum."

Fain telefonu kapattı ve bunu çalışırken iç çekti.

Neyin peşindesin Kyr.... Birlik'in baş komutanının zihniyetini anlamak için elinden geleni yaptı. Bunu tahmin edebilecek tanıdığı tek bir kişi vardı.

Tekrar iletişim subayına baktı. "Göndermem için bana dosyanın bir kopyasını getir."

Onlar üzerinde çalışırken, gizlilik için odadan çıktı ve Kyr'ın küçük kardeşi ve Darling Cruel'in en iyi arkadaşı olan Maris Sulle'yi aradı. Aynı zamanda Sentella'nın bir üyesi ve Birlik'in en çok aranan suçlularından biriydi. Morra'ya kendisini Galene'nin ofisine kadar takip etmesini işaret etti.

Fain masasına ulaşip yerine oturduğunda, Maris telefona halsiz bir esnemeye cevap verdi.

Fain, Maris'in bulunduğu yerde gecenin bir yarısı olduğunu fark edince irkildi. "Üzgünüm Mari. Saati ya da konumunu kontrol etmedim."

"Mmmm, sorun yok, seksi. Bir şey mi oldu? Bu uğursuz saatte sen ve ben dışında." Yine sesli bir şekilde esnedi. "Her neredeyse kutsal olmayabilir ama umarım öyledir. Acılarımı paylaşmaya tüm kalbimle inanıyorum."

Fain bu yorum karşısında eğlenmemeye çalıştı. "Az önce Kyr'den aldığımız ilginç bir çağrı vardı. Ama Phrixian dilinde ve şifreli konuşuyor. Bunu tercüme edebilecek tanıdığım tek kişi sensin."

"Ya da Saf." Maris yine esnedi. "O benden daha iyi bilir, özellikle de Birlik koduysa. Lütfen ona bir kopyasını gönderip uyandırır mısın? Ayrıca, uyku sorunuyla benden daha iyi başa çıkabilir. Ben kocası ve bebeği olan biriyim, o ise ucuz kadınlarla gezip tozan ve bugünlerde hiçbir sorumluluğu olmayan biri, çünkü hepimiz onu hâlâ fena halde şımartıyoruz."

"Evet, uyandırdığım için özür dilerim."

"Sorun değil." Arka planda bir bebek ağlamaya başladı.

Ture bağlantının yanında "Onu buldum," dedi.

Maris telefona dönmeden önce "Teşekkürler," diye cevap verdi. "Dosya burada. Saf'la birlikte hemen bu işin üzerine gideceğim ve bir bulmaya çalışacağız." Yine esnedi ve Fain'in onları uyandırdığı için kendini kötü hissetmesine neden oldu.

"Sana borçluyum."

"Ne zaman istersen, tatlı yanak. Bir şey bulur bulmaz arayacağım."

Fain telefonu kapatırken Morra'nın biriyle mesajlaştığını fark etti. "Ne yapıyorsun?"

"Nykyrian Syn ile birlikte yolda olduğu için Ryn'e haber veriyorum. Bana ailelerinin hazırlandığını ve kilit altında tutulduğunu bildiriyor." Ona mesajı gösterdi. "Sumi ve çocuklar gelene kadar onlardan şahsen ben sorumluyum ve Hauk ile Jayne'in altında kıdemli Sentella subayıyım." "Sumi ve çocuklar gelene kadar

cebinde. "Hauk'un ailesinin gözümün önünden üç saniye bile ayrılmasına izin vermeyeceğim."

"Bu da neydi?" Dancer son kısmı duyunca kaşlarını çatı.

Fain, Morra'nın Sumi ve Dancer'a yatak odalarında bakıcılık yapacağı düşüncesine güldü. "Kulağa bir plan gibi geliyor."

Morra Dancer'ın koluna vurdu. "Her zaman eğlenceni mahvetmek için buralardasın, değil mi koca adam?"

Dancer başını salladı. "İçeri girmeden önce kapıyı çal. Sumi uyandığında odada bir yabancı size ateş açar."

"hakkında bunu duydum. Ve Kyr'in onunla son karşılaşmasından sonra hâlâ göğüs kafesini sıktığını."

"Öyle. Benim Ger Tarra'm acımasızdır."

"Bu durumda, Q denen hulk'u uyandırıp önce onu içeri göndereceğim." Ona göz kırptı ve dilini şaklattı. "Görüşürüz, hava soluyan dostlar."

Dancer Fain'e doğru dönerken güldü. "Nagl'lardan gerçekten nefret ediyor, değil mi?"

"Yakıcı bir tutkuyla. Artık burada olduğuna göre, dümeni devrediyorum ve Galene'i bu konuda bilgilendireceğim. Şifreyi kırarsan ya da bana ihtiyacın olursa ara."

"Yapacağım."

* * *

Galene, doldurduğu evrakların incelendiğini görünce gülümsedi. "Yapmam gereken başka bir şey var mı?" diye sordu kadın Tavalı'ye.

"Hayır, Komutan. Buradan sonrası oldukça standart. Her şey kontrol edildi. Bu pek normal bir prosedür olmasa da, bunun hemen gönderilmemesi için bir neden göremiyorum. Amacımız mümkün olduğunca hızlı bir şekilde yerleştirmek, bu nedenle tüm soruları kolaylaştırmaktan mutluluk duyarız."

"Ne zaman bir cevap alacağım?"

"Resmi evrak işlerini birkaç saat içinde halletmiş oluruz. Bildirimde bulunduğunuzda, mülkiyeti hemen devralabilirsiniz."

Bunun üzerine içinden sevinç aktı. Fain'i bu haberle şaşırtmak için sabırsızlanıyordu. "Teşekkür ederim. Sabırsızlanıyorum."

"Hayır, teşekkür ederim. İlginize müteşekkirim ve en geç sabaha kadar bu işi sonuçlandırmayı umuyoruz."

"Harika!" Galene telefonu kapattı. Evet, bu büyük bir bağlılık ve değişimdi ama istediği de buydu.

Fain için.

Hayır, hepsi için. Felicia'yı Talyn'le birlikte izlemek ona Fain'le planlar yaptığı gençlik yıllarını hatırlatmıştı. Talyn'in çocukluğunu birlikte paylaşmaktan mahrum bırakılmışlardı. Ama bunu Fain'e telafi edecekti.

Şu andan itibaren.

Bağlantısı kesildi. Mesajı aldı ve Venik'ten gelen mesajı görünce dudağını ısırdı. Bu hepsinden önemliydi. *Lütfen, lütfen bir evet ol....*

Derin bir nefes alarak, soluksuz bir beklentiyle onun metnini açtı.

Komutanım,

Böyle bir istekle beni aşağılıyorsun. Tavalı haydut pilotlarımızın gitmesine izin vermez. Hauk'un bana ondalık borcu var ve böylesine değerli bir varlıktan vazgeçecek değilim. Onunla ilgili saçma sapan sorularla bir daha vaktimi boşa harcama.

H.A. B.V., Lord Porturnum

Soğuk, duygusuz kelimeleri okurken gözyaşları gözlerini kör etti ve her biriyle umutlarının ve hayallerinin yıkılıp yandığını hissetti. Fain'i Venik'in hizmetinden kurtarmak buraya kadarmış.

O haklıydı. Brax onun gitmesine asla izin vermezdi.

* * *

Merkezden ayrılan Fain, metal koridorlarda derin bir endişe duygusuyla yürüdü. Yanından geçtiği herkesin hain olup olmadığını merak ediyordu. Kim bu kadar aptal olabilirdi ki? Tavalı diğer uluslar gibi değildi. Yüksek eğitilmiş, vahşi bir savaşçı kültürüydüler ve onuru her şeyin üstünde tutmaları gerekiyordu. Tavalı olmayanlara kazık atmaktan çekinmezlerdi,

Tavalian Kodu ve Canting altında uçanlara asla ama asla zarar vermemeliydiniz.

Bu otomatik bir ölüm cezasıydı. Ven'in Fain'e yaptıklarının yanına kâr kalmasının tek nedeni, bunu Fain kendi bayrağını hak etmeden önce yapmış olmasıydı. Ven'in o zamandan beri Fain'in kafasını uçurmamasının nedeni de buydu. Tehdit etmesine rağmen tetiği çekmekten neden hep geri durmuştu.

Bu noktada bir soruşturma açılacak ve Ven Fain'in ölümünün hesabını vermek zorunda kalacaktı. Bunu UTC'ye kanıtlamak zorunda kalacak ya da kendi Canting'ini ve itibarını kaybedecekti.

Ve Fain, Ven'in ne yaptığını biliyordu.

O buna değmezdi. Yani şimdilik Ven'in tehditlerine karşı nispeten güvendeydi. Tabii sahibini çok fazla zorlamadığı sürece. Ven'in umursamayacağı ve sebepsiz yere tepki vereceği bir nokta vardı. Neyse ki Fain henüz o geri dönüşü olmayan noktayı bulamamıştı.

"Hey, Hauk."

Başını Kareem'in ağabeyi, yarı-Andarion babasından çok Qill annesine benzeyen Stanis'e doğru eğdi. Fain'in devasa boyuna ve yapısına neredeyse eşit olan az sayıdaki Tavalian'dan biriydi. "Hey, Stain. İstasyona geri döndüğünü fark etmemiştim."

"Evet, az önce limana yanaştım. Babama merhaba demek için gidiyordum. Peki ya sen?"

"Vardiyadan çıkıyorum ve RNR'ye gidiyorum."

Stain başını salladı. "Biraz kullanabilirmişsin gibi görünüyorsun."

"Evet, pek uyuyamadım. Bazı gariplikler oluyor." "Kareem de öyle dedi.

Duyduğuma göre Lig ile bölgemizin ortasında."

"Gerçekten de öyle. Onlar açısından cesur bir hamleydi." Stain güldü. "Kesinlikle. sevindim."

"Benim sevindiğimin yarısı kadar bile değil."

"Duyduk duymadık demeyin kardeşim." Stain elindeki paketi diğer koluna geçirdi. "Ben saygılarımı sunmaya gidiyorum. Görüşmek üzere."

Kısa boylu erkeğin uzaklaşmasını izlerken başını eğdi. Fain, Ven'in mevkisini ya da parasını hiçbir zaman kıskanmamış olsa da, onu her zaman kıskanmıştı

Ailesi. Dört oğlu ve dört kızı, hepsi de parlak savaşçılar ve pilotlar.

Malys Venik de tembel biri değildi. İnanılmaz bir Qillaq savaşçısıydı, kocasına ve çocuklarına umutsuzca bağlıydı. Ama kadınların en seveceni değildi. Andarionlardan bile daha sert bir savaşçı kültüründen geldiği için, bu onu biraz soğuk ve kendi annesinden bile daha az anaç bırakmıştı. Fain sık sık Ven'in, karısı uzun süre uzakta kaldığında zaman zaman başkalarıyla teselli bulmasına neden olan şeyin bu olduğundan şüphelenirdi.

Ya öyle, ya da Ven'in ölüm arzusu. Eğer Malys onun cilveleşmelerini öğrenirse, kocasına ne yapacağını kimse bilemezdi. Bütün Qillaq kadınları için geçerli olan bir şey vardı.

Erkekleri sadece bir kez aldattı.

Ven'in bunu neden riske attığını Fain hayal bile edemiyordu. Bu kadar şanslı olmak için her şeyini verebilirdi. Aklında bu düşünceyle, yeni oda arkadaşını ürkütmemek için önce kendi dairesine girdi.

Kendi odasıyla Galene'ninkini birleştiren kapı aralıktı.

İçinden korkunç bir his geçti. Bu onun yapacağı bir şey değildi. Kapıyı açık bırakacağını söylemişti ama bu sadece kilitlemeyeceği ve parmaklık takmayacağı anlamına geliyordu. Gerçekten o *şekilde* açacağı anlamına gelmiyordu. Galene açık kapıları sevmezdi. Hiç sevmemişti.

Bu iyi olamaz. Lütfen,

lütfen iyi ol.

Silahını çekerek yere çömeldi ve kapıyı ayağıyla iterek açtı.

Kalbi küt küt atarken, orada bulduğu şey karşısında donakaldı.

BÖLÜM 11

Galene soluk soluğa başını kaldırdığında Fain'in silahını kendisine doğrulttuğunu gördü. Onun niyetinden korkarak ellerini havaya kaldırdı. Kızın tepki vermesinden daha hızlı bir şekilde silahını yere bıraktı ve onu kollarının arasına almak için koştu.

Titreyen kollarıyla ona sarılırken, "İyisin," diye hırıltılı bir şekilde kulağına nefes verdi. Başını omzuna yasladı ve ona o kadar sıkı sarıldı ki kadın zar zor nefes alabildi.

"Fain, beni incitiyorsun."

Tutuşunu gevşetti ama yine de onu bırakmadı. "Saldırıya uğradığını sanmıştım... Ne bulacağımı bilmiyordum."

Onun bariz korkusu karşısında eriyerek yanağını başına bastırdı ve elini saç örgülerinin arasına gömdü. "Hayır, *Keramon*. Ben iyiyim. Sadece seni bekliyorum."

Fain bunun üzerine geri çekildi ve atıştırmalıklar ve ısıtıcı havlularla birlikte onlar için eksiksiz bir servis hazırladığı loş odayı gördü. Ve gençliklerinden kalma alçak sesli, yavaş bir şarkı. Kadının uzun, bordo bir elbise -Hauk bordosu- giymiş olduğunu ancak o zaman fark etti. Anında sertleşerek ona gülümsedi. "Beni baştan mı çıkarıyorsun?"

"Öyle miyim?" diye alay etti.

Gözlerini kapatarak onu öptü ve dudaklarının tadının sinirlerini yatıştırmasına izin verdi. Vücut losyonunun ılık, gül kokusu kafasını doldurdu. Sonunda şarkının sözlerini duyduğunda rahatlamaya başladı. Dans ettikleri gece, Galene ona en son onu sevdiğini söylediğinde çalan şarkının aynısıydı .

Bunun gerçek olduğuna inanamayan adam geri çekilerek ona baktı. "Beni kovup odama göndereceğin yeni bir işkence mi bu?"

Yanağını sıcak avucunun içine alarak burnunu onunkine sürttü. "Bir Andarion erkeğine sataşılmayacağını iyi bilirim. Bunu sana yapmazdım."

Kaşlarını çatı. "Anlamıyorum."

Acı acı güldü. "Ben de öyle. Hâlâ gözlerini oymak ve seni yerde kanlar içinde bırakmak istiyorum."

"Mmm, benimle böyle tatlı tatlı konuşmana bayılıyorum."

Gülerek onun çenesini ısırđı, sonra gömleğini açtı ve yavaşça vücudundan sıyırdı. Parmakları, Keris'in Dayanıklılığı sırasında, Fain tırmanmakta oldukları dağın yamacına demir atarken ağabeyinin çivili botlarıyla ona tekme attığı zaman omzunda açtığı yara izinin üzerinde gezindi. Bu "eğlenceli" hareket Fain'in neredeyse yere çakılmasına neden oluyordu. Galene bunu öğrendiğinde o kadar sinirlenmişti ki, Fain onu silahsızlandırmak ve haftalarca Keris'ten uzak tutmak zorunda kalmıştı.

Ağabeyine fiziksel olarak zarar vermesine izin vermemesinin ardından, sonunda misilleme olarak Keris'i bir karışımla "zehirlemişti" ve bu karışım ağabeyini bir hafta boyunca hasta etmiş ve ona lanet okumasına neden olmuştu. Ama o hiç pişmanlık duymamıştı. *"Fain'i bir daha incitir ya da tehlikeye atarsan, bir dahaki sefere iki ucundan ve burnundan gelir!"*

Hiç kimse ona Galene'in yaptığı gibi sahip çıkmamıştı. Tanrılar, bu dişiyi nasıl da seviyordu.

Solmuş yara izini öptü. "Keris'i hiç sevgiyle düşündüğün oluyor mu?"

"Bazen. Sonra onun ne kadar acımasız, kıskanç bir pislik olduğunu hatırlıyorum ve

Dancer'ı ne kadar sık hedef tahtası olarak kullandığını."

"Sana sert davrandığını biliyorum ama seni seviyordu." "Kesinlikle katılmıyorum."

Kaşlarını çatarak onun yara izine dokundu. "Dövüşleriniz sırasında tribünde onunla birlikte otururdum. Ne zaman yere düşsen ayağa kalkar ve tespihine sarılır, sen tekrar ayağa kalkana kadar nefesinin altında bir dua fısıldardı. Sonra elimi tutar ve sertmiş gibi davranırdı. Ama senin için korkudan titrediğini hissedebiliyordum."

"Gerçekten mi?"

Başını salladı. "Sana hiç söylemediğini biliyorum ama seninle çok gurur duyuyordu.

Ne zaman kazansan, ayağa fırlar ve benim kadar yüksek sesle ."

"Sonra da yanıma yaklaşır yaklaşmaz yeteneklerimi eleştirirdi."

"Sadece anneni memnun etmek istediği için."

Fain parmaklarının arkasını onun çene çizgisi boyunca gezdirdi. "Bana kendimi güçlü ve yetenekli hissettiren tek kişi sendin. Aranıyor. Sen yanımda olmadan yaşadığım her saniye için ağlıyorum."

Pantolonunu indirirken dudaklarında güzel bir gülümseme belirdi. Nefesini tuttu, durmaması için dua etti. Eğer durursa, oracıkta ölebilirdi. Elini yavaşça aşağı kaydırıp onu kavrarken bakışları onunkileri tuttu.

Fain onun sikini okşadığı hissiyle yüksek sesle inledi. Şefkat ve suçluluk duygusu onu boğarken gözyaşlarına boğuldu. Evrendeki tüm varlıklar arasında, asla zarar vermemesi gereken kişi buydu. Yine de ona en kötü düşmanından bile daha fazla zarar vermişti. Sırf bu yüzden kendi kıcını tekmelemek istedi.

Galene onun yüzündeki hassas duyguları görünce dudağını ısırdı. Göğsünün neredeyse her santimini kaplayan yara izlerini öpmek için eğildi. Bazıları pençelerden, bıçaklardan ya da patlamalardan, diğerleri ise sadece tahmin edebildiği yaralardan kaynaklanıyordu.

Çok fazla acı ve ıstırap.

Ve hep yalnızdı. Zavallı Fain'in onu sevecek ve yaşadığı trajedilerde yanında olacak hiç kimsesi olmamıştı.

Kafasını kaldırdığında adamın gözlerinin canlı bir kırmızıya dönüştüğünü gördü. İlk başta bunun gemiyle olan sinir bağlantısından kaynaklanabileceğini düşündü. Ama onları daha yakından incelediğinde...

"Fain?"

Onun yanağını parmakladı. "Her zaman senin dokunuşuna açtım, Stormy. Talyn gibi ben de çocukken korkumdan bunu sakladım. O yağmurlu öğleden sonra seviştikten sonra aniden gitmemin nedeni de buydu. Ailen birleşmeden önce birlikte olduğumuzu öğrenirse seni cezalandırırlar diye çok korktum."

Elini adamın saç örgülerine gömdü ve onları çekiştirdi. "Bana pek çok kez yalan söyledin. Çok fazla sır sakladın."

"Biliyorum ve özür dilerim. Ama sana zarar vereceklerinden çok korktum ve ne yapacağımı, nereye başvuracağımı bilemedim. Kendimden başka güvenilebileceğim kimsem yoktu ve ikimiz de benim ne kadar zavallı bir Andarion olduğumu biliyoruz. Keris bana bok gibi davranıyor ve söyleyeceğim hiçbir şeyi dinlemiyordu. Ailem beni hep hayal kırıklığına uğrattı ve her şeyi kendi başıma çözmemi söyledi. Ve Dancer'ın onu koruyacak başka kimsesi yoktu. Chrisen ve Merrell, Dariana pençelerini onun kalbine saplayana kadar Keris'e dokunamadıkları için, okula başladığım andan mezuniyetimize kadar benim için geldiler. Hiçbirinden ve entrikacı nefretlerinden kaçacak yerim yoktu."

Gözlerini sıkıca kapattı. "Sonra Chrisen, senden ayrılmayı kabul etmediğim sürece onu ne kadar kolay öldürebileceklerini ve bundan kurtulabileceklerini bana kanıtlamak için Dancer'ı kapsüllerinin içine hapsedtiğinde... Kendimi çok çaresiz ve kaybolmuş hissettim. Ne yapacağımı bilemedim. Chrisen, birine söylersem Jullien'in beni hapse attıracağını ve Dancer'ın anında öldürüleceğini söyledi. Ciddi olduklarını ve bu tehditleri çekinmeden ve tereddüt etmeden yerine getireceklerini biliyordum."

Eski anılar canlanırken Galene yanağını onunkine bastırdı. Fain kazanın olduğu gün onunla birlikte olmak için okulu kırmıştı. Yalnız kalmak için ailesinin havuzlu evine gizlice girmişler ve bütün sabahı birleşme törenlerini ve o okula giderken, Fain de askerliğini yaparken nerede yaşayacaklarını planlayarak geçirmişlerdi. Yeminlerini prova etmişler ve asla onların olmayacak bir geleceğin hayalini kurmuşlardı.

Bağlantısı kesildiğinde Fain banyodan yeni çıkmıştı. Odanın öbür ucundan bile annesinin ona bağırdığını duyabiliyordu. Telefonu kapattıktan sonra çılgınca sırt çantasını kaptı.

"Ne oldu?"

"Dancer." Tüm buydu.

Galene onunla birlikte hastaneye gitmişti. Ailesi ona sanki yaşayan en iğrenç yaratıkmiş gibi bakmıştı. Ama onu boğazından tutup duvara doğru iten Keris olmuştu.

"Neredeydin?"

Fain elini yere çarpmış ve Keris'in tutuşunu kırmıştı. "Ne oldu?"

Annesi onu alaycı bir tavırla süzmüştü. "Dancer yandı ve hayatının geri kalanında deforme olacak. Eğer tanrılar merhamet ederse, bu çok uzun sürmeyecek."

Duyarsızlığı karşısında dehşete kapılan Fain onlara kaşlarını çatmıştı. "Nasıl yanmış?"

"Uçurduğu kapsülü düşürdü," diye hırladı babası. "Tahrs Jullien ve Tiziran Chrisen Anatole'u neredeyse öldürüyordu. Tadara bunun için benim ve Dancer'ın hayatını talep etmezse şanslı sayılırız! Senin kapsülde olman gerekiyordu, seni değersiz piç! Neredeydin?"

Keris ona öyle sert bir yumruk atmıştı ki Fain sendeleyerek geri çekilmişti. "Umarım mutlusundur *kardeşim*. Bugünkü küçük maceran Dancer'ın hayatına ve tüm geleceğine mal oldu. İyi iş, seni bencil pislik."

Daha fazla dinlemeye dayanamayan Galene bir adım öne çıktı ve Fain'i geri çekti. "Bu Fain'in hatası değildi. Ona ihtiyacım olduğu için benimleydi."

Ancak o zaman geri çekildiler.

Endine başını salladı. "Umarım kardeşinin iyiliği için, hepimizin onuru için, ameliyattan sağ çıkamaz." Çekip gitmişti.

Babası topallayarak Fain'e doğru ilerledi. "Onu enkazdan çıkaran ve geleceğini mahveden o melez piç. Eğer olman gereken gibi bir savaşçıysan, yarın o rütbeli piçi öldürür ve hala sahip olduğumuz küçük aile onurunu kurtarırsın." Sonra babası annesinin peşinden hışımla gitti.

Keris, ailesini takip edip Fain'i bekleme odasında suçluluk duygusu ve acısıyla baş başa bırakmadan önce Fain'e tükürmüştü.

Yaptıkları karşısında dehşete düşmüş ve ona acıyarak sırtını ovmuş, yapamayacağını bildiği bir teselli sunmaya çalışmıştı. "Çok üzgünüm, Fain."

Gözlerindeki çığ acı dayanılmazdı. "Hepsi benim suçum. Bunu Dancer'a ben yaptım."

"Bunu sen yapmadın. Orada olsaydın sen de kaza yapar ve yara alırdın."

Ona sanki iğrenç biriymiş gibi bakmıştı. Hayatının geri kalanını geçireceği bu ifadenin onu Omira'nın kollarına gönderdiğine inanıyordu. "Orada olmalıydım. Komada olan ben olmalıydım, Dancer değil!"

Galene onu tutmak için bir adım öne çıkmıştı.

Ona tıslayarak koridordan aşağıya, banyoya doğru koştu. Kadın onun peşinden gitmiş ve içeri giremeyeceğini bildiği için duraklamıştı.

Kapıdan, tesisleri dağıtırken duyduğu öfke ve kızgınlığı duymuştu. Güvenlik çağırımlarına neden olan ıssız bir ıstırap eylemi. Hastanede doktor olan anne ve babası çağrıya anında yanıt vermiş, babası Fain'le konuşmak için banyoya giderken annesi onu eve gitmeye zorlamıştı.

Sonraki hafta boyunca Fain kardeşinin yanından ayrılmamış, sadece finallerine ve zorunlu mezuniyet törenlerine katılacak kadar uzun süre ayrılmıştı. Ailesi ve Dancer'ı terk eden Keris tarafından terk edilen Fain kimseyle konuşmayı reddetmişti.

Onu bile.

Olayın ardından kendini tamamen çaresiz hissetmişti. Yine de mezuniyet günlerinde Chrisen ona Fain'in onu görmek istediğini söylemişti. Ona gelecekleri hakkında söylemek istediği önemli bir şey olduğunu söylemişti.

Zaten hamile olduğunu bildiği ve kendi haberlerini paylaşmaya hevesli olduğu için soyunma odasına koşmuş, Fain onu susturmuş ve "sırtımı daha fazla zorlamadan" duş alıp tören için giyinmek üzere kenara itmişti. Ona soğuk bir şekilde söylediği buydu.

Dancer'ın kazasından beri hastanede kalarak evinden kaçıyor ve annesinin sürekli hakaretlerine ve tiratlarına maruz kalacağı annesinin evi yerine okulda giyinmeye karar veriyordu. Gerçek fiziksel taciz olmasa bile.

Onun duygusuz sözleriyle yaralanan Galene onu terk etmişti. Ama soyunma odasının dışına çıktığında Merrell'i kapının yanında pusuya yatmış halde bulmuştu. Yanından geçmeye çalışırken, Merrell kolunu yakalamıştı.

"Fain seni istemiyor, Galene. Sevgili tanrılar, ne kadar ?" "Ne demek istiyorsun?"

"Haftalardır Omira Antaxas'ı beceriyor. Kazadan beri hastanede falan hep onunla birlikte."

Kolunu adamın elinden çekip alarak kendini beğenmiş prene ve bu aptallığa dudak büktü. Fain asla böyle bir şey yapmazdı. "Yalan söylüyorsun!"

"Onları birlikte gördüm. Jullien de öyle. Bana inanmıyorsan ona sor. Bütün Hauk'lar sapkındır. Bilmiyor muydun? Tüm soyları kromozomal olarak hasarlı. Keris uyuşturucu bağımlısı. Dancer deforme olmuş ve Fain insan aşığı. Birleşmeden önce, onun DNA'sını kontrol etmek isteyebilirsin. Öz babasının Fain'in kendisinden olmadığını bildiğini duydum. Bu yüzden ten rengi kardeşlerinden çok daha açık. Dancer'ın babasından da şüphe ediyorlar."

Galene bunu inkâr etmek istemişti ama bu söylentileri duymuştu. Ve Keris'i birkaç kez kafası iyiyken görmüştü, her ne kadar bu kesinlikle yasak olsa ve yakalanırsa hayatı tehlikeye girse de.

Chrisen'i iterek Fain'e gitmişti ama Fain hiçbir şeyi reddederek kalbini kırmıştı....

"Galene?"

Fain'in derin, melodik sesi onu geçmişten günümüze çekerken gözlerini kırptırdı.

Yüzünü nazıkçe kavradı. "Nereye gittin sen?"

"Kardeşinin hayatını kurtarmak için sahip olduğu her şeyden vazgeçen bir çocuğa." Fain'in konuşmasını engellemek için parmağını dudaklarının üzerine koyduğunda gözyaşları boğazında toplandı. "Şşşt, Fain. Chrisen ve Merrell'in uyguladığı kirli politikaları biliyorum. Söyledikleri yalanları ve işledikleri suçları. Senin yaptığın seçimi yapmak zorunda kalmayı hayal bile edemiyorum. Özellikle de tek başına, o yaşta."

"Onları öldürmeliydim."

"Hayır. Eğer bunu yapmış olsaydın, Talyn bir suçlunun piç oğlu olacaktı. Kraliyet oğullarını öldüren bir hainin. Bu onun için daha da kötü olurdu. Ama bana o zaman söyleseydin, seninle kaçar ve asla arkama bakmazdım."

"Ve Dancer'ı öldüreceklerdi... tıpkı Keris'i öldürdükleri gibi. Dancer'ın hayatını kurtaran tek şey benim ayrılmam oldu. Bu, ailemi, yaralı olmasına rağmen onu tutmaya zorladı."

Çünkü iki oğullarını evlatlıktan reddetmek onlar için en büyük onursuzluk olurdu. Bir çocuk kabul edilebilir bir kayıptı. Bu, o çocukla ilgili bir sorun olduğu anlamına gelirdi. İki kişinin mirastan mahrum bırakılması, ebeveynlerin rollerinde başarısız oldukları anlamına geliyordu. Ve Keris öldüğüne göre, bu durum

Andaria'daki Hauk hanedanı. Gururlu babasının olmasına asla izin vermeyeceği bir şey.

Dancer için, Fain değer verdiği her şeyden vazgeçmişti.

Elleri titreyerek saç örgülerini adamın yüzünden geriye doğru taradı. "Benim asil savaşçım."

Fain başını salladı. "Benim asil bir yanımla yok. Ben sadece bir Androkyn'im."

"Hayır, sen asla o kadar basit bir yaratık olmadın, Fain Hauk."

Gülümseyerek onu kucağına aldı ve dudaklarına fısıldadı. "Benim değerli Fırtına Dansçım." Onu vücudundan aşağı kaydırarak, böylece elbisesi pantolonuna takıldı ve onu arayan ellerine maruz bıraktı.

Adam onu cesurca keşfedip nefessiz bırakırken nefesini sertçe içine çekti. "Senden başka hiçbir erkek bana dokunmadı."

"Güzel. Sana el kaldırmaya cüret eden herkesi öldürürüm, Stormy. Sevdiğim şeyi kimseyle paylaşacak biri olmadım." Geceliğini başından çekip yere düşürdü.

Serin hava teninde ürpertiler yaratırken Galene titredi. Artık onu sadece bedeninin sıcaklığı ısıtıyordu. Adamın çenesindeki bıyıkları kemirdi, dilini ve dudaklarını okşamalarından zevk aldı.

Fain gözlerini kapadı ve onun nefesinin teninde yarattığı hissin, ellerinin sırtında gezinip pantolonunu indirmesinin tadını çıkardı. Bacaklarının arasına diz çökene kadar vücudunu öptü. Ona bakarak dizlerini birbirinden ayırdı, böylece onu parmaklayabilecek ve ardından Andarion iniş pistinde onu beklerken gördüğü andan beri arzuladığı vücudunun bir kısmını tadabilecekti.

Loş ışıkta gözlerinin canlı bir kırmızıyla parladığını biliyordu. Sahiplenme duygusunun kabardığını hissedebiliyordu. Koruma ve el üstünde tutma ihtiyacı.

Hepsi onun için.

Çocukken, o alışılmadık stralen dürtüler tarafından parçalara ayrılmıştı. Bir yetişkin olarak, ne anlama geldiklerini tamamen anlamıştı. "Stormy? Eğer bunu yaparsak..."

Sözlerini kesmek için elini adamın dudaklarına . "Biliyorum. Eve dönme vaktin geldi, Fain. Geçmişini unutamam ve sahip olmamız gereken geleceğe başlayalım."

Dudaklarını yakalamak için ayağa kalktığında, bu nazik sözler ondan bir hırıltı kopardı. İçinde uyandırdığı adrenalin ve sahiplenme selini durduramayan adam, kadının içine girdi.

Galene, vücudunu dolduran bir erkeğin alışılmadık hissiyle haykırdı.

Onun ağırlığını tutan adam dondu kaldı. "İyi misin?"

Yüzünü adamın saç örgülerine gömdü ve başını salladı. "Ne kadar büyük olduğunu unutmuşum."

Kadının anlayabileceğinden çok daha nazik bir şekilde, dilini kulağının etrafında dolaştırırken göğsünü avuçladı. "Sen hazır olana kadar hareket etmeyeceğim."

Ona gülümseyerek yavaşça kalçalarını onunkilere doğru itmeye başladı.

İçindeki stralen öne doğru fırlarken Fain tekrar homurdandı. Bunu hissetmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki hormonların ve adrenalinin yoğunluğunu unutmuştu. Sevdiği her şeyi korumak için duyduğu vahşi ihtiyacı.

"Seni seviyorum Galene," diye nefes aldı. Aptalca bir itiraftı ama sanki bunu bilmiyormuş gibi değildi. Sanki onun kırmızı gözlerine bakıp gerçeği göremiyordu.

Artık bunu saklamanın bir yolu yoktu. değil.

O haklıydı. Ondan çok şey saklamıştı. Bir daha asla bu kadar aptal olmayacaktı.

Gözlerini kapatarak dudağını ısırды ve onun tarafından kucaklanmanın sıcaklığının tadını çıkardı. Sonunda tanrıların olmasını istediği yerde olduğunu hissediyordu.

Burası gerçekten evimdi.

"Kimi asyado."

Seni çok seviyorum.

Galene, geceleri özleyerek uyuduğu kelimeleri duyunca nefes alamadı. Fain'in güçlü kollarını tekrar etrafında hissederken, yavaşça kalçalarına doğru itti. Yanağını onunkine bastırdı; Andarion sevgisinin en derin ifadesiydi bu. "Seni seviyorum, Fain Hauk. Seni değersiz piç."

Buna güldü. "Ama ben *senin* değersiz piçinim."

Sevişmelerinin kontrolünü ele geçirene kadar onun kahkahalarına katıldı. Kahkahası, içinde ne kadar iyi hissettiğine dair şiddetli bir inilti altında öldü.

Çılgılık atarak, kör edici bir zevk dalgasıyla boşaldı.

Fain, kız ona sarılıp sırtını duvara yaslariken kulağına gelen mırıltı sesinin tadını çıkardı. Gözlerini kapatarak, kendi kurtuluşuna teslim oldu. Zayıf ve nefes nefese, alnını duvara yasladı ve her yeri titrerken onu kendine doğru tuttu.

Galene onun boynuna sokuldu ve vücudunun tamamını ürpertti.

Geri çekildiğinde, onun gözlerinde, kaçırdıkları onca yıl için hissettiği pişmanlığın aynısını gördü. "Gitmene *asla* izin vermemeliydim."

"Başka seçeneğin yoktu."

"Kendime hep bu yalanı söyledim."

"Bu bir yalan değil, Fain. Sadece bizim için olması gereken bu değildi."

Bunu söyleme şekli adamın nefesini kesmişti. "Ne demek istiyorsun?"

"Tanrıların bize karşı komplo kurduğunu. Belki de bir bunun için bir sebep."

"Evet, Merrell pisliğin tekiydi." Onu kollarına aldı ve yatak odasına götürdü.

"Ne yapıyorsun?"

Ona sırtıtarak baktı. "Kayıp zamanı telafi ediyorum."

* * *

Saatler sonra Galene, yanında uyuklayan Fain'in çıplak sırtındaki sayısız yara izini yavaşça takip ederken zorlukla yutkundü. Dürüst olmak gerekirse, hangisinin onu daha çok kızdırdığından emin değildi. Köle olduğu günlerden kalma olması gereken kırbaç izleri mi, yoksa Venik'in Fain'in omuriliğini gemisiyle kaynaştırdığı ameliyat izleri mi?

Yaşadığı dehşeti hayal etmeye çalışırken gözyaşları görüşünü bulanıklaştırdı. Onu geminin sistemleriyle birleştirmek için ne kadar rehabilitasyon yapılmış olmalıydı. Talyn'in yaralarından bu tür iyileşmelerin ne kadar uzun ve zorlu olduğunu biliyordu. Sadece fiziksel olarak değil, zihinsel olarak da yorucuydu.

Ve Fain bunu, yanında ona yardım edecek kimse olmadan yapmıştı. Uyanacağı kimse yoktu.

Bu onun kalbini kırdı.

Dancer'la yaptığı kısa konuşmalardan, onun Fain'in neler yaşadığına dair hiçbir fikri olmadığını biliyordu. Aptalca bir şekilde kardeşinin Tavalı'ye kendi isteğiyle katıldığını düşünmüştü. Dancer, Fain'in hâlâ Tavalı'nin kölesi olduğunu bilmiyordu.

Venik ya da bir zamanlar zalim bir insan efendiye bağlı olduğunu. Onu en kötü kan sporunda bir horoz dövüşçüsünden başka bir şey olarak kullanmamıştı. Andarion Açık Ring dövüşlerini çocuk oyunu gibi gösteren bir dövüş. Fain'in adı, mirası elinden alınmıştı.

Her şeyi.

Venik Fain'i gözaltına aldığında, o vahşi bir maldan başka bir şey değildi. İşaretlenmiş, etiketlenmiş ve diğer çalıntı yük parçaları gibi bir değer biçilmişti.

Fain'in Tavalı hizmet dosyalarına hiç bakmamış olmayı nasıl da diliyordu.

Ama Fain'in ona geçmişiyile ilgili hiçbir şey anlatmayacağını biliyordu. Erkeği sır saklamakta çok iyiydi.

Yumuşak horlama sesi içini ısıtırken, dudaklarını onun omzuna bastırdı ve dövmesinin çizgilerini takip etti. Tam parmaklarını göbeğinin etrafındaki küçük tüylere sürtmeye başlamıştı ki, adam güzel bir gülümsemeyle uyandı.

Ona vücuduna daha fazla erişim sağlamak için hafifçe kaydđ. "Eminim hala bana aç değildir?"

Gülerek adamın omzunu ısırdı ve onu nazikçe kavrayıp okşadı. "Belki."

Kalçalarına sarılabilmesi için yuvarlanırken onu öptü. Ama daha fazlasını yapamadan Talyn'in yüzüğüyle bağlantısı koptu.

Bir şey olmuş olabileceğinden endişelenerek telefonu aldı ve cevap verdi. "Hey, bebeğim. Her şey yolunda mı?"

"Evet. Özür dilerim, seni endişelendirmek istememiştim. Lish ve benim yapmamız gereken bir şey var ve sana burada ihtiyacımız var. Birkaç tane var mı?"

"Senin için mi? Her zaman. Ama oraya gitmeden önce birkaç dakikaya ihtiyacım var." "Sorun değil. Hauk'a nasıl ulaşacağımı biliyor musun? bağlantısını alıyorum."

Fain'in burnunun çizgisini takip etti. "Evet, babanın nerede olduğunu biliyor olabilirim. Neden?"

"Onu da yanınızda getirebilir misiniz?"

İşte bu garip bir istekti. "Elbette. Başka bir şey getirmemi ister misin?"

"Hayır. İhtiyacımız olan tek şey bu."

". Birazdan orada olacağım." Telefonu kapattı.

"Bir sorun mu var?"

Galene tereddüt etti. "Pek emin değilim. Talyn'in sesi doğru gelmedi." "Beni istediği için mi?"

Ona gözlerini devirdi. "Hayır, aptal. Ses tonu tuhaftı." Ondan uzaklaşarak suratını astı. "Özür dilerim."

"Özür dileme. Şu anda mutlu ölebilirim."

Garip bir şekilde zayıf ve yine de onun sözleriyle heyecanlanmış bir şekilde, kaşının kemerini takip etti. "Gel benimle hızlı bir duş al."

Fain itaat etti ve onun peşinden gitti. Ancak Galene vücudunu sabunlamak için hareket ettiğinde, yepyeni bir cennet ve cehennem seviyesi buldu. "Beni tekrar nasıl bu kadar sertleştirebilirsin? *Krikkin ey*, yeniden genç olmak gibi bir şey. Cehennem gibi ağırlaştırıcı."

Elini çekti. "Durmamı mı istiyorsun?"

Bileğini hafifçe yakalayarak açık avucunu kesesine bastırdı ve pürüzsüz tenine nazikçe süründü. "Hayır ama ne yazık ki Talyn'i kızdırmak istemiyorum. Zaten benden yeterince nefret ediyor." Ağır bir iç çekişle duşunu bitirip giyindi, bir yandan da kızın vücudunun üniformasının içinde ve dışında ne kadar inanılmaz görüldüğüne odaklanmamaya çalışıyordu.

Adam gömleğini bağlarken, kadın onu durdurdu. "Gözlerin hakkında ne yapacağız?"

Fain gözlerinin hâlâ canlı kırmızı olduğunu fark edince yüzünü buruşturdu. "Bu sefer kalıcı olacağına dair içimde kötü bir his var."

"Herhangi bir bağlantınız var mı?"

Başını iki yana salladı. "İçimde bunu uyandıran tek kadın sen olduğun için onlarla hiç uğraşmadım. Ve bana bir daha dokunacağını hiç düşünmediğim için..."

Dudağını ısırdı. "Ne yapacağız?"

Umursamazca omuz silkti. "Hepsinin canı cehenneme. Sana ya da Talyn'e dokunurlarsa benimle uğraşmak zorunda kalacaklarını bilmeleri gerek. Benden korkmaları onlara iyi gelecektir." Kadının elini tuttu ve yanağına bastırdı. "Artık saklanmak yok."

"Size zarar vermeseler iyi olur. İnanın bana, stralen bir War Hauk'tan daha kötü olan tek şey, bir Kanatlı Batur'dur. Bir yerlere gidebiliriz

Hauk'lar sadece hayal eder."

Gülerek onun elini öptü ve kendisini Talyn'in yeni dairesine götürmesine izin verdi.

Ne bekleyeceğinden emin değildi.

İçeri girdiklerinde, ikisi de buldukları şey karşısında kısa bir süre durdular.

Batur mavisi giysiler içindeki Felicia eski moda bir Andarion gelinliği giymişti. En az yüz yıllık, çok narin ve güzel bir gelinlik.

Artık bıyığı ve keçi sakalı olmayan Talyn askeri üniformasını giyiyordu ve etrafları Gavarian, Brach, Jayne, Morra, Dancer, Sumi, Darice, Kalea, Qorach, Vega, War ve Chayden ile çevriliydi.

Daha da şok edici olanı, Felicia'nın anne ve babası, kardeşi Lorens ile birlikte bölünmüş bir ekrandaydı.

Talyn, Fain'in gözlerini görünce meraklı bir kaşını kaldırdı ama bu konuda bir şey söylemedi.

"Paka! Paka! Paka!" Savaş kendini Fain'in kollarına atıp ona sıkıca sarılırken bağırdı.

"Neler oluyor?" Galene monitöre yaklaşırken tereddütle sordu.

Felicia'nın kızına çok benzeyen annesi sert bir hırıltı çıkardı. "Dinlemiyorlar ve imkânsız davranıyorlar. Onlara bunu yapabileceklerini ama eve döndüklerinde bunun onları resmi bir birleşmeden muaf tutmayacağını söyledim. Tanrılar aşkına, o benim tek kızım ve o da senin tek oğlun. Beni, kızımın birlikteliğini sahip olduğum her sümüklü aile üyesinin boğazına tıkabileceğim görkemli, devasa bir törenden mahrum bırakmıyorlar. Özellikle de bir prene ve bir Savaş Hauk'una!" Tiradına ara verip kaşlarını çatarak Fain'e baktı. "Bu arada ben Marna eton Nykyrian'ım. Sen de Fain eton Anatole olmalısın. Seninle tanışmak bir onur, Tiziran."

Başını saygıyla ona doğru eğdi. "Ve sen, Tarra eton Nykyrian."

Galene sıcak bir şekilde gülümsedi. "Ve sanırım Fain, Saren ve Lorens'i iyi tanıyor?"

"Öyleyiz," dediler hep bir ağızdan.

Felicia boğazını temizledi. "Şimdi, eğer annem önümüzdeki birkaç dakika boyunca bana bağırmaktan kaçınabilirse... gördüğünüz gibi, Talyn ve ben sade bir Andarion düğünü yapmaya karar verdik."

"*Sıradan* bir düğün," diye mırıldandı Marna.

Felicia nazik ve sabırlı bir ses tonuyla, "Bu yasal," dedi. "Hatta Tahrir'in kendisi de Tizirah Kiara ile bu şekilde evlendi."

"Ve daha sonra resmi bir tören yaptılar, değil mi?"

Felicia annesine gözlerini devirerek öfkeli bir nefes verdi. "Evet, anne. Ve merak etme. Talyn ve ben eve döndüğümüzde yüz bin kez yemin etmeye hazırız. Büyük birleşme törenini tüm ihtişamı ve yaşayacaksınız. Söz veriyoruz. Sizden hiçbir şey almayacağız."

Talyn parmaklarını Felicia'nın kollarıyla birleştirdi. "Lütfen Felicia'ya kızma, *mu tara*. Bu tamamen benim fikrimdi. Bir piç olarak yetiştirildiğim ve savaşta olduğumuz için herhangi bir şeyin yanlış gitmesi riskini almak istemedim. Hem ona hem de bebeğe iyi bakıldığından emin olmak istiyorum. Artık yasal olarak ona gurur duyacağı bir soy verebileceğime göre, bir dakika daha beklemek istemedim. Onun ve bebeğin benim soyumla birlikte korunmaya ihtiyacı var. Resmi bir tören yapmak için eve dönmeyi beklemeye değmez."

Bu nihayet Marna'yı sakinleştirmeyi başardı. "Galene, bunu daha önce de söyledim ve yine söyleyeceğim. Böyle harika bir oğul yetiştirdiğin için teşekkür ederim. O senin için bir onur ve işte bu yüzden onu kendi oğlum gibi seviyorum."

"Duyduk duymadık demeyin," diye onayladı Saren. "Ve Felicia bana haberi verir vermez onun vestal hesaplarını serbest bıraktığımı da belirtmeliyim. Onu, Marna'yı ve seni, Galene, bu hesaplara yerleştirdim. Gönlünüzce harcayın. Orada ona yüzyılın birleşme törenini düzenlemeye yetecek kadar para var. O kadar büyük ki, tadara bile kıskanacak.... Ve evlenmek için çok uzun süre beklediğinden, faiz gerçekten birikti. Bu para her şeyi karşılamaya yetecek ve Talyn ile kendisi için iyi bir birikim oluşturacak. Talyn'in buna ihtiyacı olduğundan değil. Hâlâ onun benden daha değerli olduğunu düşünüyorum."

Lorens güldü. "Dairesinin ve oyuncaklarının büyüklüğüne , bence ikimizin toplamından daha değerli."

Talyn onları görmezden gelerek Felicia'ya döndü ve şeffaf mavi peçeyi kaldırdı. Kırmızı gözleri parlayarak ona baktı.

Fain'i boğan bir şefkat. Oğlunun nasıl hissettiğini çok iyi biliyordu.

Talyn şefkatli bir gülümsemeyle kızın ellerini kendi ellerinin arasına aldı. "Doktor Felicia Orfanos, ezul Terronova ve eton Nykyrian evlerinden doğan... tek kalbim, tek gerçek ruhum ve yol gösterici yıldızım, burada bu tanıkların huzurunda seni gururla Ger Tarra Batur'um olarak ilan ediyorum, şimdi ve sonsuza dek." Onun parmak eklemlerini öptü.

Dudakları titreyen Felicia ona gülümsedi. "Teğmen Komutan Talyn eton Anatole, Andaria'nın tiziran'ı, yetişkin Andarionları dehşet içinde ağlatan ünlü ve kudretli Demir Çekiç, Hauk'un Savaşan Kan Klanı ve Batur'un Kanatlı Kan Klanı'ndan doğdun, sen benim şiddetli, parlayan gücüm ve her zaman kalbimsin. Bu nedenle, seni şimdi ve sonsuza dek gururla *mi Ger Tana, mi courani* olarak kabul ediyorum." Elleri öptü, sonra onu öpmek için dudaklarını kaldırdı.

Galene gözlerinde yaşlarla Fain'in elini tuttu ve ona zayıf, gururlu ve sevgi dolu bir gülümseme verdi. Onu kendine doğru çekti ve oğullarının yeni eşini kabul edişini izlerken ona sıkıca sarıldı.

War ve Vega üzerlerine parıltılar saçarak mutluluk içinde bağırıldılar.

Marna, Saren'le birlikte onları tebrik ederken kendi gözyaşlarını içine çekti. Lorens de onlara katıldı. Felicia onlara teşekkür etti ve Morra, Chayden ve Qory Talyn'i tebrik ederken monitörlerini kapatmadan önce onlara bir öpücük verdi.

Jayne, Galene ve Fain'e yaklaşırken burnunu çekti. "Büyükanneemin elbisesi içinde çok güzel değil mi? Bu kadar mükemmel uyduğuna inanmıyorum! Onlar için Batur mavisine olmasına kadar."

Galene kaşlarını çatı. "Onu buraya nasıl getirdin?"

Jayne sırtarak onlara göz kırptı. "Trisani'nin kocası. Evden ayrılmadan önce bunu almamı söyledi. İhtiyacım olabileceğini söyledi." Gülerek Gavarian'a sarılan Felicia'ya bir bakış attı. "Hadrian'ın tuhaf emirlerini tartışmamayı ya da sorgulamamayı uzun zaman önce öğrendim." Uzandı ve Fain'in saç örgülerini şakacı bir şekilde çekiştirdi. "Güzel gözler, Hauk."

Dancer arkasından yaklaşırken, "Evet, öyle," diye onayladı. "Umarım bu iki birleşme hediyesi almam gerektiği anlamına geliyordur?"

Fain, Galene'e doğru baktı. "Bunu henüz tartışmadık. Hâlâ düşünmemiz gereken çok şey var. Bununla yüzleşelim. Hepimiz benim nasıl bir pislik olduğumu biliyoruz."

Sumi Galene'e sarılmak için yanına geldiğinde Dancer homurdandı. "Torun için tebrikler." Fain'e anlamlı bir bakış attı. "Ve diğer şeyler için de."

Galene herkesin ilgi odağı haline geldiklerinde yanaklarının ısındığını hissetti. "Bu Talyn ve Felicia'nın anı. Onlardan hiçbir şey almayalım." Ve Felicia'ya sarılmak ve yanağından öpmek için harekete geçti. "Seni hastanede ilk gördüğüm ve bana Talyn'in dişisi olduğunu söylediğin andan beri seviyorum. Seni resmen kızım olarak kabul etmenin benim için ne kadar anlamlı olduğunu anlatamam."

Felicia kızardı. "Teşekkür ederim Komutan."

"Matarra," diye hatırlattı ona.

Felicia gülümseyerek dudağını ısırды. "Yaya demek istiyorsun."

Galene ona tekrar sarıldı. "Seni çok seviyorum, *Mia*."

"Ben de seni seviyorum."

Oğluna döndü. "Ve sen..." Nihayet tıraş olmuş çenesini sıktı. "Bu halinle çok daha yakışıklısın."

Yüzünü buruşturdu. "Hâlâ nefret ediyorum. Ama Felicia buna değmesini sağladı."

"Talyn!" Felicia'nın nefesi kesildi.

"Ne?" Ona doğru bakarken masumca göz kırptı. "Ne dedim ben?"

Jayne kolunu onun omuzlarına dolayıp sırtınca Felicia yüksek sesle inledi. "Bu kadar dehşete düşme, Lish. Bununla yüzleş. Eğer bir motoru ya da testisleri varsa, sana sorun çıkarması kaçınılmazdır."

Fain oğluna yaklaşırken gergin bir nefes verdi. "Hızlı bir çıkış yapmamız gerektiğini düşünüyorum. Bize sırt çevirmeye başladılar. Bu hiç iyi değil."

Talyn başını salladı. "Bir kez olsun aynı taraftayız." Sonra çenesini sallayarak Fain'in gözlerini işaret etti. "konuşmasını böldüğüm için özür dilerim. Artık aradığımda neden bağlantına cevap vermediğini biliyorum."

Fain Talyn'in sözleri karşısında irkildi. "Düşündüğün gibi değil." "Evet, öyle. Ama sorun değil. En azından sonunda biliyorum." Fain kaşlarını çattı. "Neyi biliyorsun?"

Talyn sırtı odanın geri kalanına dönük olacak şekilde döndü ve sesini sadece Fain'in duyabileceği zayıf bir fısıltıya düşürdü. "Neden gittin

Onu. Bunu düşündüğüm gibi bir pislik olduğun için yapmadın. Onu korumak için yaptın."

"Nereden biliyorsun?"

Kendi gözlerini işaret etti. "Stralen olmanın laneti. Sevdiğimiz şeyleri korumak için doğru nedenlerle inanılmaz derecede aptalca yanlış şeyler yapmamıza neden oluyor."

Fain bunun üzerine kısa bir kahkaha attı. "Gerçek bu değil mi?"

Talyn başını sallayarak ona elini uzattı. "Temiz bir sayfa mı, Hauk?"

"Temiz bir sayfa." Talyn'in elini tuttu ve tadını çıkardığı sıcak bir sarılma için onu kendine çekti.

Galene, Fain ve Talyn'i kucaklaşırken gördüğünde durakladı. Ama gözlerini yaşartan şey Fain'in yüzündeki ifadeydi. Talyn'e duyduğu sevgi ve gurur. Bu an için bir ömür boyu beklemişti ve hayal ettiğinden çok daha tatlıydı.

İkisinin nihayet geçmişi geride bırakıp yeni bir başlangıç yapmak için çaba sarf ediyor olmalarının sıcaklığı vücuduna yayıldı. Bu sıcaklık Darice ve Dancer'ın da onlara katılmasıyla garip bir şekilde yoğunlaştı ve on yıllardır ilk kez iki War Hauk neslinin bir arada durduğunu gördü. Sonra, Vega, Morra ve Gavarian'la birlikte gülerken Kalea'yı kucağına alıp karnını gıdıklayan Felicia'ya baktı. Qory, Brach ve Chayden Qillaq işaret dilinde sessizce şakalaşıyorlardı.

Garip bir aile olduğu kesindi. Ama hepsi onundu ve her birini seviyordu.

"İyi misin?"

Omzunun üzerinden Jayne'e baktı. "İyiyim. Sadece düşünüyordum."

Jayne kollarını onun boynuna doladı ve Talyn küçükken Galene kendini çok yalnız ve kaybolmuş hissettiğinde yaptığı gibi ona sarıldı. "Fain'i hiç bu kadar rahat ve mutlu görmemiştim... ya da seni."

Gözlerini kapatan Galene kuzeninin onu sallamasına izin verdi. "Beni korkutan da bu, Jaynie. Daha önce hiç bu kadar çok kaybedecek şeyim olmamıştı. Ne de onu benden almaya çalışan bu kadar çok kişi."

* * *

Saatler sonra Galene, Fain'in çıplak bedeninin tatlı ve değerli sıcaklığıyla uyandı. Fain'in kalçası Galene'nin kalçasının arasına sıkışmış, dövmele kolu Galene'nin kalçasına dolanmış, yüzü ise Galene'nin saç örgülerinin içine gömülmüştü. Sanki dinlenmek için bile olsa onu bırakmaktan korkuyormuş gibi ona tutunuyordu. Böyle nefes almak şöyle dursun, uyumayı nasıl başarabildiğini hayal bile edemiyordu. Ama bu durum onu hiç rahatsız etmiyor gibi görünüyordu.

Talyn'in dairesindeki küçük resepsiyondan sonra Vega ve War'ı evlerine götürmüşler, sonra da onun dairesine dönerek gecenin geri kalanını ayrı kaldıkları onca yılı telafi ederek geçirmişlerdi. Onunla baştan aşağı sevişmiş ve adam merhamet dileyene kadar onun gür, kaslı vücudunun her santimini tatmıştı.

Ve biraz kestirmek.

Bir daha asla bu yataktan ya da onun kollarından ayrılmak istemedi. Tam bir huzur dalgası onu içine çekerken dudaklarında bir gülümseme kıvrıldı.

Ta ki Fain'in odasında bir ses duyana kadar. Hafif bir sıyrıldı ama yüksek Andarion işitme duyusunun net bir şekilde algılamasına yetecek kadardı. Oturma odasından geçerek yatak odasına yaklaşıyordu.

"Fain?" diye fısıldadı, onu hafifçe sallayarak.

Çok daha yavaş uyandı.

Yatak odasının kapısı patlamadan bir an önce komodinin üzerindeki blasterine doğru yuvarlandı.

Küfrederek saldırganlara ateş açtı.

Fain yataktan kayarak giysilerinin dağınıklığı içinde yedek blaster'ını aradı. Dikkatsizliği için kendine küfrettiğini duydu.

Bu sırada, sessiz saldırganlar birbirleriyle bilmediği bir dilde konuşuyorlardı.

Birdenbire silahı tutukluk yaptı. Onu öldürmek üzere olduklarını anladığında kalbi durdu. Onlara vurmak için lambayı kaptı ama gözünü kırpmasına fırsat kalmadan Fain hırlayarak kendisini hedef alana doğru fırladı. Suikastçıyı duvara çarptı ve suikastçının elinden blasterı kapıp en yakındakini vurmadan önce kelimenin tam anlamıyla boğazını parçaladı. Düşen suikastçıyı tekmeleyerek üçüncüsüne çarptı, ardından dördüncüyü yakalamak ve boynunu kırmak için bedenlerinin üzerinden fırladı ve dönüp üçüncüyü vurdu.

Dönerek oturma odasında başka kimsenin olmadığından emin istedi.

Bir saniye sonra, koridordan bir alarm sesi gelirken tekrar onun önündeydi. "İyi misin?"

Şaşırmış ve biraz da korkmuş bir halde başını salladı. Doğrusu, War Hauk'ların savaşta ne kadar acımasız olduklarını unutmuştu - ne kadar acımasızlardı - ve hiçbir zaman ailelerini korudukları kadar acımasız olmamışlardı. Talyn'i bir Ring maçında hiç görmediği için, oğlunun bilmediği bir yönüydü bu. Çoğunlukla oğlunun başka bir canlıya neler yapabileceğini asla bilmek istemediği için.

Bu yüzden Andaria'daki herkes Savaş Hauk soyundan korkarak yaşıyordu. İsimlerinin ve ailelerinin neden bu kadar ünlü olduğunu.

Fain yanağını onunkine yerleştirdi. "Talyn'i ara ve daha fazlası olması ihtimaline karşı onu uyar," diye fısıldadı. Pantolonunu giymek için geri çekildi, sonra da oğullarını kontrol etmeye gitti; hâlâ yalınayak ve gömleksizdi.

Galene itaat etmekte tereddüt etmedi. Fain gibi o da oğlunun güvende olduğundan emin olmak istiyordu.

Talyn bir an sonra halsiz bir ses tonuyla cevap verdi.

"Saldırıya uğradım, bebeğim. Fain seni uyarmamı söyledi. Sana ve Felicia'ya doğru geliyor olabilirler."

Bu onun sis perdesini anında araladı. ". Sen iyi misin?"

"Evet." Talyn'in odasının dışındaki blaster ateşinin sesini duydu.

Bir an sonra arka planda Felicia ve Talyn'i kontrol eden Dancer'ın sesi duyuldu.

"Sana doğru geliyorum." Telefonu kapatıp kıyafetlerini giydikten sonra şarj kartuşunu yenisiyle değiştirdi ve birkaç tane daha taktı. Her ihtimale karşı.

Koridorda, Fain'in bıraktığı kanlı izi gördü. Katliamı görünce boğazı düğümlendi. *Lütfen bu kanın onun olmasına izin verme.*

Korkunçtu ve midesini bulandırıyor.

Ama dürüst olmak gerekirse, etkilenmişti. Her yerde cesetler vardı. Fain Talyn ve Felicia'yı kurtarmaya giderken onları parçalara ayırmıştı. Sadece başarmış olması için dua ediyordu.

Talyn ve Felicia'nın odasına ulaştığında korkuları onu neredeyse felç etmişti. Yine de Felicia'yı Morra, Jayne ve Qorach'la birlikte gördüğü an,

Sumi, Kalea ve Darice onu sakinleştirdi. Felicia'nın etrafını değerli bir mücevher gibi sarmışlardı.

"Talyn ve Fain nerede?" Galene sordu.

Jayne ona sarıldı. "Dancer, Vari ve Brach'la birlikte kötü adamları kovalamaya gittiler. Sen iyi misin?"

"Sarsılmışlar. nce Talyn'in eski odasını vurdular." Felicia'ya bakarken gözyaşları görüşünü bulandırıyordu. "Babası onunla oda değiştirmemiş olsaydı, muhtemelen onu uykusunda öldüreceklerdi."

Felicia hırlayarak ayağa kalktı. Morra'nın belindeki tabancayı kaptı ve vahşı, kararlı adımlarla kapıya yöneldi.

Qorach onu yakaladı ve başını salladı.

"Q, ekil yolumdan! Kimse Talyn'in arkasından gidemez. Hiç kimse! Andaria'nın tüm tanrıları adına, onları bulacağım ve çığlık atarken canlı canlı derilerini yzeceğim!"

Felicia'yı dağ gibi Qill'e saldırıp onu geçmeye çalışmaktan alıkoyan tek şey Talyn'in yüzüğüyle bağlantısının kopmasıydı. Onu cüppesinin cebinden çıkardı.

"Bebeğim?" diye nefes aldı.

"Hey, Lish. Biz iyiyiz. Onlar Birlik suikastileri ydi. Onları köşeye sıkıştırdık ve yakalayamadan kendilerini öldürdüler. Sen iyi misin?"

"İyiyim. Neredesin?"

Odasının kapısı Talyn ve Fain'i göstermek üzere açıldı; Dancer, Vari ve Brach da arkadan geliyordu. Talyn Felicia'yı etkisiz hale getirip kollarının arasına almadan önce bağlantıyı cebine soktu.

Fain, Galene'nin önünde duraksadı.

Hâlâ nefes aldığını görünce rahatladı ve kendisine ait olmadığından emin olmak için vücudundaki kanı hızla inceledi. "Yaralandın mı?"

"Hayır, sadece senin hızlı reflekslerin sayesinde. Orada olduklarını bile bilmiyordum. Ben blasterimi ararken sen onları vurmasaydın kııma tekmeyi basacaklardı." Fain dikkatini Talyn'e çevirmeden önce onu öptü. "nce senin peşine düştüler. Tanrılara şükür odanızda değildiniz." Etrafına bakınırken kaşlarını çattı. "Başka birinin peşinden gittiler mi?"

"Hayır." Morra enesini Galene'e doğru salladı. "Sadece Galene ve Talyn'in peşine düştüler."

Bu olay üzerine içinde katıksız bir öfke oluştu. Tam kapıya yönelmişti ki kapı açıldı ve benzer şekilde öfkeli bir ifade takınmış olan Venik içeri girdi.

Tavali liderinin bakışları odayı tararken, içeridekilerin envanterini çıkardı ve onların çeşitli sağlıksızlık aşamalarını inceledi. Bakışları Fain'in üzerinde yoğunlaştı ve onu başından çıplak ayaklarına kadar taradı. "İyi misin Hauk?"

Fain yüzündeki kanı sildi. "Hayatım boyunca hiç olmadığım kadar kızgıyım. Bizi Birlik'e satan Porturnum piçinin boğazını istiyorum."

Venik'in yüz hatlarına garip bir karanlık çöktü. "Kimse benim üssüme saldıramaz." Fain'in gözlerini fark ettiğinde kaşları daha da çatıldı. "Stralen mi? Gerçekten mi?"

Fain ona alaycı bir gülümseme verdi. "Sana karmaşık olduğunu söylemiştim."

"Seninle olan her şey hep öyledir. Seni o gemiden sürüklediğimde öldürmeyi bitirmeliydim. Bana merhamet göstermeyi öğret." Derin bir iç çekti. "Daha fazla Birlik suikastçısı arıyoruz. Herkes kimlik, parmak izi ve DNA taramasından geçiriliyor. Hepiniz de teslim olmak zorundasınız. O piçlerle geçmişte ya da şu anda herhangi bir bağı olan herkesi istiyorum. Onların iç organlarıyla ziyafet çekmeye niyetliyim."

"Lig bağları için olumlu geri döneceğim." Sumi bir adım öne çıktı. "Ama sizi temin ederim ki onlara karşı bir sevgim yok ve bunu ben yapmadım. Görev yerimden ayrıldım ve bunun sonucunda başıma büyük bir ödül kondu. Raporları kontrol edebilirsiniz. Kyr ile son kez birlikte olduğumda, neredeyse bu savaşı bitirmeyi başarıyordum. Eğer bir daha onun yanına yaklaşırsam, işini bitirmeyi planlıyorum."

"Demek onu neredeyse öldüren kadın sensin. İyi iş çıkardın. Ne yazık ki sümüklü piç kaçtı."

"Evet, öyle."

Fain kardeşinin dikkatini çekti. "Gönderdiğim kayıtle bir yere varabildin mi?"

"Hayır. Kaltak silindi."

Kardeşine ters ters baktı. "Silindi mi?"

Dancer asık suratla başını salladı. "Sana daha sonra anlatacaktım." Galene'ye anlamlı bir bakış fırlattı. "Geceni mahvetmek istemedim."

Fain dişlerini sıktı. "O küçük sürtük her kimse, üç stralen Savaş Hauk'unun neler yapabileceğini öğrenmek üzere. Onu bulacağım... ya da ,

tüm bu istasyonu perçin perçin sökmek zorunda kalırsam."

Venik konuşmak için ağzını açtı ama Fain'in yüzündeki ölümcül ifade onu anında vazgeçirdi.

Fain silahlarının şarj seviyelerini kontrol etmek için Galene'den uzaklaştı. "Daha büyük bir hedef haline gelmelerini önlemek için ailelerimizi ayırmamız gerekiyor."

Dancer başıyla onayladı. "Nyk takviye kuvvetlerin söyledi."

Galene'nin ve Talyn'in bağlantıları bir alarm tonuyla vızıldamaya başladı.

Fain mesajı kontrol ederken kaşlarını çattı. "Ne oldu?"

Nefes nefese kalan Galene'in beti benzi attı. "Birlik ve müttefikleri az önce Andarion sarayını bombaladı. En ağır saldırı kraliyet ailesi kanadına yapıldı."

"Nyk'ın ailesi nerede?"

Dancer öfkelenmeye bir adım kalmış gibiydi. "Düğünümüz için geldiler ve o zamandan beri Cairistiona ile birlikte sarayda kalıyorlar... Nyk'in babası bile."

Galene gözlerinde yaşlarla Fain'e bağlantıyı uzattı.

Fain, Galene'ye gönderilen fotoğrafı görebilmesi için bağlantıyı Dancer'a aktarmadan önce lanet okudu. "Sadece saraya saldırmadılar, *Drey*. Yerle bir etmişler. Hayatta kalan yok."

BÖLÜM 12

Galene daha önce de Fain'in büyük saygısını kazanmış olsa da, bu haberin ardından kendini toparladığında Fain onun cesaretinin ne kadar derin olduğunu gördü. Omurgası dikleşti ve çenesi meydan okurcasına kalktı. Talyn'in bakışlarıyla karşılaştı. "Zor zamanlar asla uzun sürmez."

"Ama sert Andarionlar yapar," diye bitirdi Talyn onun yerine, sanki o kadar çok kez söylemişti ki ezbere bildiği bir şeymiş gibi.

Başını ona doğru eğdi. "Ailemizi burada güvence altına alıyoruz. Ve bir misilleme saldırısıyla ilerleyeceğiz. Kyr'in önemseydiği bir şey olmalı. O zayıflığın bulunmasını ve yok edilmesini istiyorum." Dancer'ın bakışlarıyla karşılaştı. "Tahr'lar bundan haberdar edildi mi?"

"Hayır. Karanlıkta uçuyorlar ki Birlik onları yakalamadan bize ulaşabilsinler."

"O zaman indiğinde bana haber verin ki ben de onu bilgilendirebileyim."

Dancer onu ve Jayne'i gösterdi. "Bu bizim işimiz. Biz onun ailesiyiz ve bize ihtiyacı olacak. Bunu ona bizzat söylemek boynumun borcu."

Galene hıçkırıklara boğuldu. "Ve Cairie ve Tylie benim ailemdi."

Talyn ona doğru yürümeye başladı, sonra Fain onu kollarının arasına alınca durakladı.

Galene ondan uzaklaşmadan önce sırtını sıvazladı ve hem onun hem de Talyn'in elini tuttu. "Ben iyiyim. Cesetler bulunana kadar umudumuzu kalbimizde saklayacağız ve sığınağa ulaşmış olmaları için dua edeceğiz. Bir uyarı almış ve tahliye edilmiş olmaları mümkün."

Zayıf bir olasılık. Ama ilerlemesine ve işlevini yerine getirmesine izin veren bir olasılıktı.

Bakışlarını Fain'e dikti. "Kaç Tavalı toplayabilirsin?" "Kaç taneye ihtiyacın var?"

"Yüz bin."

Rakam karşısında gözleri büyüdü. "Yapabilirim. Ama biraz zaman alacak. Onları bir yere toplamak belki bir hafta sürebilir."

"Onlarla Qaris'te buluşun ve hepsi orada olur olmaz bana haber verin. Bu kadar büyük bir grup dikkat çekecektir, bu yüzden birbirlerinden bir saat içinde varmaları gerekir. Toplandıktan sonra, onların kuzeyden, bizim de güneyden bir saldırı gücü oluşturmamızı istiyorum. Bu galaksideki her Leaguer İttifak'ın intikamını üzere."

Venik şeytani bir kahkaha attı. "Dişini sevdim, Hauk." Galene'yi selamladı. "Bundan geriye ne kaldıysa kurtarılması için hak iddia etmek istiyorum."

"Gemilerinden geriye bir şey kaldıysa, yağmalamak sana düşer." Geri adım attı. "Şimdi izin vererseniz, yapmam gereken bir araştırma ve planlamam gereken bir savaş var."

Fain onun peşinden Talyn'i karşısında buldu. Yüzündeki ifade, Fain'in hayatının geri kalanını mahvetmekten bir nefes uzakta olduğunu söylüyordu.

Ya da bitirmek.

"Bir sorun mu var?"

"Onu yalnız bırakma, Hauk. O görüldüğü kadar güçlü değil. Tadara ile çok yakın ve güçlü bir akrabalığı vardı. Kimse ona iyi davranmadığında, Cairie davranırdı. Otuz yıldır en iyi arkadaşlar. Lütfen yardım et, anne. Bunun için içten içe ölüyor olmalı."

Talyn'in başını kavrayan Fain yanağını oğlununkine yaklaştırdı. "İkinizi de seviyorum," diye fısıldadı Talyn'in kulağına. "Ve onu yalnız bırakmayacağım."

"Teşekkür ederim. Ve kayıtlara geçsin diye söylüyorum, bu gece saldırdıklarında yatağımda olmadığın için mutluyum. Senin yanında savaşmak benim için bir onurdur."

Bu sözler gözlerini yaşartırken Fain elini Talyn'in saç örgülerinde sıktı. İçinde kabaran şiddetli sevgi dalgası karşısında konuşamadan oğlunu serbest bıraktı ve Galene'in peşinden gitti.

Onu komuta merkezinin dışındaki ofisinde buldu. Talyn'in sözlerine sadık kalarak, notlar alırken ve verileri araştırırken elleri titriyordu.

"Stormy?"

Ona bakarken gözlerinde yaşlar parlıyordu. "Onunla ilk tanıştığımda sadece üç yaşındaydım. Bunu biliyor muydun?"

Kapıyı kapattı ve odayı geçerek onun yanında durdu. "Hayır."

Gözyaşlarını geri çekti. "Hayatımın ilk gerçek net anısı. Paka'mla birlikte saraydaydım, hamile olduğu halde askerlik görevine uygun olup olmadığından emin olmak için onu sağlık kontrolünden geçirmeye gitmişti. Yerde oturmuş, onun süütünin dışında oynuyordum ki mermer zeminde keskin çizme topuklarının tıkırtısını duydum. Başımı kaldırdım ve hayatımda gördüğüm en güzel kadını gördüm. Uzun boylu. Güçlü. Gururluydu. Başı dik, kırmızı savaş giysisini efsanevi tanrıça Kadora gibi giymişti. Yanımda durdu ve bana gülümsedi."

Galene gözlerini sildi. "Bakışlarımı onun blasterına diktim. Bir silahla hiç bu kadar yakın olmamıştım. "Benden korkuyor musun ufaklık?" diye sordu. Başımı hayır anlamında salladım. Çok güzel gülümsedi ve silahına dokunmak isteyip istemediğini sordu. Evet dediğimde silahı çıkardı, şarjörü çıkardı ve bana uzattı. Kandırılmıştım. Babam dehşete düşmüştü. Tizirah'ın vaktini boşa harcadığım için bana kızmaya başladı. Ama Cairie onu hemen susturdu ve büyüdüğümde beni donanmasında görmek istediğini söyledi. Cesaretime ve ateşime saygı duyduğunu söyledi."

Elleriyle yüzünü kapatarak, sanki kalbi kırılmış gibi ağladı. Fain onu kollarının arasına almak için yanında yere diz çöktü.

"Onu çok sevdim, Fain. Sadece bilmiyorsun."

"Çok üzgünüm, Storm. Ama bunu kendin söyledin. Orada olmaması mümkün."

Galene ona ve bu sözlerle tutundu. Onun gücünün içinde erimesine izin verdi ve burada olduğu için minnettar oldu. Çocukluğundan beri ilk kez sırtını dayayabileceği biri vardı. Talyn bu rolü yerine getirmek için elinden geleni yapmış olsa da, her zaman ebeveyn olduğu ve onun için güçlü olması gerektiği gerçeğinin son derece farkındaydı. Zaman zaman inanılmaz derecede zor olan bir şeydi bu.

Ama Fain ile...

Zayıf ve muhtaç olabilirdi. Bu durum onu ruhunun derinliklerine kadar incitmemiş gibi davranmasına gerek yoktu. Ve bu düşünce aklından geçerken, Fain'in de Tadara'ya onu evlat edinecek kadar yakın olduğunu hatırladı. Ölen diğerlerinin hayat boyu arkadaşı olduğunu.

Onlar onun ailesiydi.

"Nasılsın?" diye nefes aldı.

Gözlerini kaçırdı, ama bu onun içinde tuttuğu kalp kırıklığını görmeden önce değildi. "Sadece çocukları düşünüp duruyorum. Cairie uzun, dolu ve iyi bir hayat yaşadı ve ben bunu takdir edecek ve bununla barışık olacak kadar Andarion'um. Ama çocuklar... Zarina sadece birkaç aylık ve Thia da kadınlığının en güzel dönemine giriyor. Daha yaşlı görünüyor ama o daha bir bebek. Hayat ve merak dolu... tıpkı kardeşleri gibi. İkizler tam bir felaket ekibi. Jayce ve Adron, Aziz Sarn' lanet olası bir ateist yapardı ama yine de onların sinir bozucu sorularıyla vakit geçirmeyi seviyorum. Ve Kiara... O şimdiye kadar tanıdığım en nazik ruh." Başını iki yana salladı. "Onların öldüğüne inanmayı reddediyorum." Sıkılmış dişlerinin arasından konuştu. "Bunu kabul etmeyeceğim."

Galene hafifçe burnunu çekerken dudağını ısırıldı. "Thia, Keris öldüğünde seninle aynı yaşıydı."

Bu, ondan tek bir damla gözyaşı koparmayı başardı. Öfkeyle onu da sildi. "Keris'in bana son sözlerinin '*titana tu, giakon*' olduğunu biliyor muydun?"

Kısaca git kendini becer, seni hadım edilmiş korkak anlamına gelen sözler karşısında irkildi. "Bunu sana neden söylesin ki?"

Kırmızı gözleri kederli bir acıyla parlıyordu. "Omira'yı bir adamla yatakta bulmuştum ve eve gitmeye çalıştım. Ailem kapıyı suratıma çarptı ve gitmezsem infazcılarını çağırmakla tehdit etti, ben de Keris'e gittim. Sadece beş dakikalık bir sığınak istemiştım. Onun yerine bana yumruk attı, hakaret etti ve beni kapısının önünde yağmurun altında bıraktı."

"Çok üzgünüm, Fain. Onunla bir daha hiç konuşmayı denemedin mi?"

Başını sallayarak yorgunca iç geçirdi. "O gece sahip olduğum azıcık parayı aldım ve birinin tayfasında iş bulabileceğimi umarak bir Tavalı'den rüşvetle Rook'a geldim. Serseri olduğum için hiçbir belgem yoktu. Hiçbir Andarion beni işe alamazdı ve yasal belgelerim ve doğum kaydım olmadan kimse bana dokunmazdı. Bu yüzden bana el altından ödeme yapmaya ve geçmişim hakkında soru sormamaya istekli olan yasadışı mürettebat için kazımak zorunda kaldım. Bir hafta sonra, iş bulmak için bir bara gittim ve sonunda uyuşturulup köleleştirildim. Ven, Keris Dancer'ı Endurance'ına almadan hemen önce beni serbest bıraktı. Geri döndüğünde Keris'le konuşup kendimi affettirmeyi planlıyordum... ama hiç fırsatım olmadı. Hiçbir zaman her şey için üzgün olduğumu söyleyemedim."

Gözyaşlarını geri kırıptı. "Onu yaktıklarında orada olan tek kişi bendim. Tek düşündüğüm Dancer tırmanışı sırasında düştüğünde ve ondan sonraki yıllarda herkes Keris'in ölümünden onu sorumlu tuttuğunda yanında olmam gerektiği idi. O evde anne babamızın nefretiyle yalnızdı ve yanında ona yardım edecek bir kardeşi yoktu."

"Her zaman onun yanındaydın."

"Hayır. Ben sadece her şey dağıldıktan sonra işleri toparlamak için oradaydım. Ama bana gerçekten ihtiyacı olduğunda hiç orada olmadım. Senin ya da Talyn'in yanında olduğumdan daha fazla."

Parmağını onun dudaklarının üzerine koydu. "Boş ver, Fain. Hayat zordur. Herkes için. Hepimiz bunun üstesinden gelmeye çalışan savaşçılarız. Talyn'e her zaman söylediğim gibi, zor zamanlar asla uzun sürmez. Ama sert Andarionlar sürer. Bunu seni çocukken izlerken öğrendim. Ailen, büyükannen ve büyükbaban ve Keris sana bok gibi davrandılar ama sen onlara karşı bir kez bile konuşmadın. Sadece çeneni kaldırır ve ederdin. 'Havlayan köpekler beni rahatsız etmez,' derdin. 'Er ya da geç, bahçelerinin sonuna ulaşırlar ve bir çite çarparlar. Oradan geçmeye devam edeceğim ve artık onları duymayacağım.'"

"Genç ve aptaldım."

"Genç, evet. Aptal mı? Asla."

Elini yanağına koydu ve tenindeki dokunuşunun sıcaklığının tadını çıkardı. "Hayatımın senden uzakta yaşadığım her nanosaniyesi için ağlıyorum."

Samimiyetinden etkilenen Galene onu öptü. Fain gibi o da kaybettikleri onca zaman için yas tutuyordu. Onlardan çalınan onca yıl için.

"Komutan?"

Bu davetsiz misafirden rahatsız olarak, Talyn ve Gavarian'dan sonra görevde kalan en yüksek rütbeli Andarion subayını görmek için Fain'den geri çekildi. "Evet, Gheris?"

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim hanımefendi ama bunu gerçekten görmeniz gerekiyor." Fain ayağa kalkarken o da ofisinin duvarındaki monitöre doğru ilerledi. Monitörü Andarion haber akışına çevirdi.

Galene, Cairistiona'nın annesi Eriadne'yi ekranda gördüğünde nefesi kesildi. Her zamanki gibi asil, sert ve soğuk bir güzelliğe sahip olan Eriadne, medyaya hitap ederken tam bir Andarion kraliyet savaş kıyafeti giymişti.

"Androkynli dostlarımın karşısına bir kez daha büyük bir üzüntüyle çıkıyorum. Hepinizin bildiği gibi, kızım beni isteğim dışında sürgüne zorladı. Yıllar boyunca, umutsuzca uzlaşmaya çalıştım. Ama o bunu kabul etmedi. Bizi istiladan korumak için kendi gururlu Savaş Hauk'larımız tarafından kurulan Birliğe karşı bu savaşı başlattığında, aptallığını yeniden düşünmesi için ona yalvardım. Kendisinden önceki babası gibi her zaman asi olan Cairistiona bunu reddetti."

Ana kraliçe yerle bir olmuş Andarion sarayının fotoğraflarını işaret etti. "Az önce saray saldırısından kurtulan olmadığı haberini aldım. Kurtarma ekipleri cesetleri devlet töreniyle defnedilmek üzere çıkarmak için büyük bir gayretle çalışıyor, ancak gördüğünüz gibi geriye çok az şey kaldı ve herhangi bir kalıntı bulursak şanslı sayılırız."

Eriadne gözyaşlarını içine çekti. "Hepiniz gibi ben de bu kadar trajik bir can kaybının çok erken yaşanmasından dolayı yıkılmış durumdayım. Ama War Hauk sloganının dediği gibi, *indurari*. Kan acısıyla fetheder ve dayanırız. Andaria her zaman olduğu gibi yoluna devam edecek. Başka hiçbir Andarion ailesinin böylesine gereksiz bir amaç uğruna çocuklarının mezarları başında durmak zorunda kalmamasını sağlamak için, benden şiddetle alınan tahtı tekrar geri aldım ve Birlik'in baş komutanı ile görüşmelere başladım. Komutan Zemin, hain Nykyrian Quiakides'i idam edilmek üzere kendisine teslim ettiğimiz sürece günahlarımızı affetmeye fazlasıyla istekli. İmparatorluğumuzun iyiliği için torunumu feda etme şartını içim burkularak kabul ettim. Sadece bizim kaçınılmaz ölümlerimizle, sevgili imparatorluğumuzun ve gururlu ailelerimizin sonucuyla sonuçlanabilecek beyhude bir savaşta sevdiğim birini daha kaybetmek istemediğim ailelerin iyiliği için."

Çenesini kaldırarak kesik kesik bir nefes aldı. "Tüm Andarion askerlerini dünya dışı görevlerinden geri çağırıyorum ve İttifak'la olan bağlarımızı derhal geçerli olmak üzere koparıyorum. Evlerine dönmeyenler ve Birlik'e karşı bu sözde İttifak'ın yanında yer alanlar imparatorluk haini ilan edileceklerdir. Buna şu anda bir düşman üssünde İttifak güçlerini denetleyen Başkomutan Batur da dâhildir. Eğer derhal benimle temasa geçer ve geri dönerse, o ve ekibi ırkımıza karşı yaptıkları ve Birlik'e ihanetleri nedeniyle affedilecekler. Ama gitmeliler."

Birlik önünde pişmanlık duyacak, arınacak ve yaptıklarından dolayı yeniden eğitilecekler. Ülkelerine geri döndüklerinde onları evlerinde karşılayacağız."

Galene bu sözler karşısında dişlerini sıktı. Pişmanlık, onun sol ayağı. Önce o kaltağa suikast düzenleyecekti.

"Bu yayından itibaren Andaria yeniden Birleşik Sistemler'in bir parçasıdır ve Birlik'in koruması ve Gözetmen'in yasalarına uymayı kabul eder." Başını, saldırıdan aldıkları yırtık pırtık İttifak bayrağını yakmaya ve sarayın kalıntılarının üzerine Birleşik Sistemler bayrağı çekmeye başlayan askerlerine doğru eğdi.

Eriadne medyayı selamladı. "Andaria'ya selam olsun. Amacımızda sonsuza dek birleştik ve kesin bir elle saldıracağız." Kraliçe kaltak Andarion'un ulusal sloganını söyleyerek konuşmasını bitirdi. "Sonsuza kadar ileri. Asla geri dönmeyeceğiz." Ve bununla birlikte kürsüden ayrıldı.

Gheris monitörü kapatırken basın mensupları bağırarak sorular sordu. Bakışları ondan Fain'e gitti ve tekrar geri geldi. "Vereceğiniz her türlü kararın yanında olacağım Komutan. Ama şunu bilin ki kız kardeşim eski Tadara rejimi sırasında yeğenlerinden biri tarafından kaçırıldı ve tecavüze uğradı. Kim olduklarını bildiğimiz ve kanıtlayabildiğimiz halde sorumluları cezalandırmak için hiçbir şey yapmadı. Bunun yerine, kız kardeşim hapsedildi ve kraliyet itibarını zedelemeye cüret ettiği için vatana ihanet suçundan idam edildi. Tadara Cairistiona ve Tahrs Nykyrian imparatorluğumuza onur ve hukuku geri getirdi. Kararınız ne olursa olsun, Tahrs Nykyrian'ın idam edilmesi için Birlik'e teslim edilmesinin bir parçası olmayacağım."

"İçiniz rahat olsun, Albay. Benim sadakatim Tahr'lara. Tahtın gerçek varisi o, eski Tadara değil. O kaltakla kendi sorunlarım ve kinim var. Ama hiçbirinizi benim yolumu izlemeye zorlamayacağım. Diğerlerine söyleyin, benden misilleme korkusu olmadan kalabilir ya da gidebilirler. Bu konuda onların vicdanı olmayacağım. Hepinizin evinde ailesi olduğunu anlıyorum. Ya barış içinde gidin ya da kalıp savaşın." Ona nazik bir gülümseme sundu. "Eğer gitmek isterlerse, onlara derhal eşlik edin ve onları beklemeleri için evdeki birliklerimize haber verin."

Onu selamladı. "Onlara söyleyeceğim ama kalplerinin size sadık olduğunu biliyorum. Bu yüzden Komutan Batur bu görev için bizi seçti. Hepimiz

eski Tadara ve Birlik ile ilgili sorunlar." Topuklarının üzerinde döndü ve onları terk etti.

Galene ayağa kalkıp Fain'le yüzleşti. "O fahişe onları öldürdü."

Fain derin bir iç çekti. "Her ne kadar hiçbir annenin böyle bir şey yapamayacağını söylemek istesem de, aynı fikirdeyim. Tahtı ilk kez ele geçirmek için ailesinin çoğunu katletti. Tahtı geri almak için de geri kalanları öldürmesi gayet mantıklı."

Galene, Eriadne'nin konuşmasının ses olmadan çekilmiş görüntülerini inceledi. "Tiziran Jullien nerede?"

Fain onun yanında durmak için hareket etti. "Ondan bahsetmedi, değil mi?"

"Hayır." Arka plandaki eski bir düşmanı göstermek için durakladı. "Nyran orada." Onu işaret etti. "Ama Jullien'den hiçbir yerde iz yok."

"Sence o sarayda mıydı?"

Başını iki yana salladı. "Büyükannesi kovulduğunda sürgüne gönderildi. Bildiğim kadarıyla o zamandan beri Eris'in yanına bile yaklaşmadı. Ama neden onunla birlikte öne çıkacağından bahsetmemiş olsun ki? Bu çok garip. Diğerleri gittiğine göre, onun tek varisi o olamaz mı?"

Bağlantısı Talyn'in sesiyle çaldı.

Açmak için tıkladı. "Evet, bebeğim?"

"Hey, Andarion haberlerini gördün mü?"

"Eriadne kendini yeniden tadara ilan etti. Evet." "Bunun retorik olduğunu biliyorum ama kalıyor muyuz yoksa gidiyor muyuz?"

"O kaltağa tükürebildiğim kadar güvenmiyorum... ve tükürmüyorum. Onun tarafından yönetilen bir Andaria'ya dönmeden önce dokuzuncu güneş donacak. Peki ya sen?"

"Onun hakkında ne hissettiğimi *çok* iyi biliyorsun. Ve onun yalanlarına ne kadar inandığınızı da tecrübelerimden biliyorum. Ancak kişisel tiksintim ne olursa olsun, tüm savaşlarda annemin yanında olacağım. Bununla birlikte, Felicia'nın kardeşi babasının ele geçirildiğini ve vatana ihanetten yargılanmak üzere gözaltında olduğunu bildirmek için aradı. Onu ve Cairie'nin tüm sadık danışmanlarını idam etmeyi planlıyorlar. WAR kendini yeniden kurmaya çalışıyor, ancak birbirimizle iletişim kurmayalı uzun zaman oldu. Cairie tahta geçtikten sonra, Andarions'un artık Anatole'un tiranlığından korkmasına gerek kalmadığını varsayarak uyumlu bir şekilde dağıldık."

"Lorens güvende mi?"

"Evet. Ailesi ve Felicia'nın annesiyle birlikte kaçıyor. Bu iş çözülene kadar Vari ve Brach'ın eve dönmediğinden emin olmamızı istedi. Ona ikisinin de üzerine bir ana tavuk gibi titreyeceğime söz verdim."

"Felicia ?"

Boğazını temizledi ve fısıltılı bir ses tonuyla konuşmadan önce onunla arasına mesafe koyar gibi birkaç saniye bekledi. "Cesur davranıyor. Ama Kiara'yı ve çocukları ne kadar çok sevdiğini biliyorsun. Lorens aramadan önce çok zorlanıyordu. Şimdi... eğer uçabilseydi, Eriadne'yi katletmek için eve dönüyor olurdu. Tanrılara şükürler olsun ki ona bir savaş uçağını nasıl kullanacağını öğretemedim."

Galene homurdandı. "Burada hâlâ bir hain var. Yeni Tadara'nın hepimizi öldürmek istediğini sanıyorum. Bu yüzden Felicia'nın yanında kal ve onu güvende tut."

"Peki ya sen?"

"Annen yanımda," dedi Fain, o cevap vermeden önce. "Ona bir şey olmasına izin vermeyeceğim. Hayatım üzerine yemin ederim."

Galene bağlantıyı Talyn'in Fain'i görebileceği şekilde eğdi. "Benim iki azılı koruyucum."

Talyn Fain'i selamladı. "İkinizden birinin bir şeye ihtiyacı olursa bana haber verin." Fain'in bağlantısı kapanmadan bir an önce telefonu kapattı.

Galene kim olduğunu görmek için ona doğru yaklaştı. Büyükelçinin mührünü tanıdı. "Ryn?"

"Evet." O cevapladı.

"Kardeşin seninle mi, Fain?" Ryn söze girmeden sordu. "Şu anda değil, ama burada istasyonda. Neden?"

Sessiz gözyaşları Ryn'in yüzünden aşağı akmaya başladı. "Sevgilim vurulduğunda Andarion sarayındaydı... Zarya ve Cezar'la birlikte." Kelimeleri güçlükle çıkarabildi.

Fain bu sözler onu sarsarken nefes almakta zorlanıyordu. Zarya, Darling'in karısı ve Cezar da küçük oğullarıydı. Eriadne tek bir darbeye Karun imparatorunu ve varisini yok etmişti. "Tanrım, Ryn. Çok üzgünüm. Nyk ile birlikte olduğunu sanıyordum."

Ryn eli titreyerek kızıl saçlarını karıştırdı. "Annalise'e henüz söylemedik. Yapamayız.... kardeşine çok yakındı... o

Darling'in sana doğru geldiğini düşünüyor...." Yutkunmak ve elini yüzüne sürmek için durakladı. Onun da bunu iyi idare edemediği belliydi. Üvey kız kardeşi Annalise gibi Ryn de üvey kardeşi Darling'e tapıyordu.

"Reşit olmamasına rağmen Drake, CDS'in desteğiyle Karon tahtına oturdu. Maris, Andarion sarayından size doğru yola çıkmıştı. Saldırıdan iki saatten az bir süre önce. O da saldırıdan haberdar değil ama oğlu ve kocası da oradaydı. Desideria, Vashe, Lil. Shahara, Kasen ve Devyn de oradaydı." Ryn gözyaşlarına boğuldu. "Ailelerimizi aldılar, Fain. *Hepsini*."

"Ture'un Caron'da olduğunu sanıyordum."

"Hayır. Gitmeyi planlıyorlardı ama henüz yola çıkmamışlardı. Önce kocalarının güvende olduğundan emin olmak istediler. Ve bir şey olursa bir kurtarma ekibi toplayabilmek için birlikte olmak istediler." Öfke Ryn'in gözlerinin derinliklerinde yanıyordu. "Komutan Batur'a söyle, komuta etmesi için Wasturnum'un her lanet üyesini harekete geçiriyorum ve zaten savaş için yoldayız. Caronese ve Exeterians da öyle. İntikamımızı Birlik üniforması giyecek kadar aptal olan her askerin boğazına tıkacağız." Önsöz söylemeden telefonu kapattı.

Kendi elleri de titreyen Fain, günün trajedisini zihninde toparlamaya bağlantısını cebine kaydırıldı. O kadar büyüktü ki, onu garip bir uyuşukluk içinde bırakmıştı. Sanki acı ruhunun o kadar derinlerine işlemişti ki tüm sinirlerini kesip atmıştı.

Ne yazık ki bunun uzun sürmeyeceğini biliyordu. Er ya da geç, bu uyuşukluk geçecek ve onunla birlikte, bir gün içinde kendisi için önemli olan herkesin çoğunu kaybettiği gerçeğinin gerçek acısı ve gerçekliği gelecekti. Ailem dediği herkesi.

Dehşete kapılmış bir halde Galene'e baktı. "Güçlerini nasıl geçebildiler?"

Galene başını salladı. "İhanete uğradık. Biri onlara kodlarımızı vermek zorundaydı. Ağa sızmalarının başka bir yolu yok. Büyük olasılıkla Ilkin ya da en yüksek yetkiye sahip başka biri... Andaria'da kalmalıydım."

"Hayır. Seni de ele geçirirlerdi. Andarion donanmasının komuta merkezinin yanı sıra dairenizin bulunduğu tüm blok yerle bir oldu. Sen ya da Talyn kalsaydınız, diğerleriyle birlikte ölmüş olurdunuz."

Galene bu deliliğin ve Eriadne'yi parçalamak için içinde duyduğu kör edici ihtiyacın ortasında akıl sağlığını korumak için mücadele ederken elinin topuğuyla gözyaşlarını sildi. "Bu savaşla ilgili değildi. Bu, Eriadne'nin onu tahttan indirmedeki rolümüzden dolayı hepimizi cezalandırmak için bir bahane olarak kullanmasıydı. Bize, eğer yüz yıl beklemek zorunda kalırsa, mezarlarımızın başında duracağını, başında taç olacağını ve bizden aldığı intikama güleceğini söyledi."

Fain bunu inkâr etmek istedi ama Tadara ve onun kana susamış kindarlığı hakkında bildiklerini göz önünde bulundurunca yapamadı. "Sen de bunun bir parçası mıydın?"

Galene başını salladı. "Talyn de ben de." "Nasıl yani?"

"Chrisen kavgayı benim ve Felicia'nın peşinden gelerek ve bizi tehdit ederek başlattı. Talyn işi Ring'de bitirdi. Chrisen'in canını aldı ve Eriadne de onun sözleşmelerini feshetti. O zamanlar Savaş en parlak dönemini yaşıyordu."

"SAVAŞ?"

"Kraliyete Karşı Savaşçılar. Eriadne'yi devirmeyi amaçlayan radikal bir grup. Başlangıçta SAVAŞ'ın bir parçası olmak istemiyorduk. Ta ki Talyn, Chrisen ve Merrell tarafından sizin çocuğunuz olarak doğmaktan başka bir sebep olmaksızın hapsedilene kadar." Gözlerinde daha fazla yaş parlıyordu. "Onu geri aldığımızda yıkılmıştı, Fain. Onu hiç böyle görmemiştim ve bir daha görmemek için tanrılara dua ediyorum. Yaptıkları şey yüzünden çok öfkeli ve acılıydı."

"Ne oldu?"

Kesik kesik bir nefes aldı. "Nykyrian annesi ve teyzesiyle tesadüfen karşılaşarak geri dönmüştü. Cairistiona'nın ayılmasına yardım ettim ve bize yaptığı her yanlış için o sürtüğün peşine düştük. Her şey bittikten sonra Cairie'ye onu öldürmesini söyledim. Eriadne yaşadığı sürece hepimizin ölümünü planlayacaktı. Ama o Cairie'nin annesi, bu yüzden Cairie reddetti. Tıpkı Jullien'e zarar vermeyi kendine yediremediği gibi. O da onları sürgüne gönderdi. Şimdi..." İçten içe yanan sarayın fotoğraflarını işaret etti. "Ne tür bir Andarion güç için tüm ailesini katleder? Bu insani bir hareket."

Onu göğsüne doğru çekti. "Biliyorum."

Koridorda uçağın yaklaştığını haber veren alarm çaldı. Galene ona sarıldı.

"Bu tahrirler olmalı."

Fain'in midesi korkuyla sıkıştı. Bu yapmak isteyeceği son şeydi. Ama bunu yapması için Dancer'ı yalnız bırakacak değildi.

El ele, Nykyrian ve diğerklerine ailelerinin öldüğünü söylemeye gittiler.
Kendi acımasız büyükannesinin ellerinde öldürüldü.

BÖLÜM 13

Midesine keder, korku ve tüm bunların adaletsizliği karşısında zar zor dizginlediği bir öfkeyle kramplar giren Fain, Jayne, Dancer, Chayden, Sumi ve Galene ile birlikte Nyk ve grubunun gemiden inmesini bekledi. Bunu gerçekten ama gerçekten yapmak istemiyordu. Ama diğerlerinin de bu görevden en az onun kadar hoşlanmadığını biliyordu. Kimse Nyk, Syn, Maris ya da Caillen'a ailelerinin gittiğini söylemek istemiyordu.

Lanet olsun....

Galene uzandı ve onun elini kendi elinin içine aldı. Fain ona bakmadı ama bu tek dokunuşun verdiği rahatlık neredeyse dizlerinin üzerine çökmesine yetecekti. Gözlerini kapatarak, bencilce Galene'nin bu olayda yanında olmasının tadını çıkardı. Yakın ailesi güvendeydi.

Sadece arkadaşlarının acı çekmesini engelleyebilmiş olmayı diledi.

Olanlardan tamamen habersiz olan Maris, Caillen ve Syn, tek bir grup olarak onlara doğru yönelmeden önce Nykyrian'a katıldılar. Her zaman yaptıkları gibi birbirleriyle şakalaşıyorlardı. Bu, bunu yapmayı daha da zor ve acı verici kılan bir şeydi.

Yanlarında getirdikleri birliklerin geri kalanı hâlâ karaya çıkmakta ve Tavali ve Sentella subayları tarafından toparlanmakta ve onlara olanlar hakkında bilgi vermekteydi.

Nykyrian onları görür görmez kaşlarını çattı ve normalden çok daha kasvetli bir grup olduklarını fark etti. Sanki kötü bir önsezisi varmış gibi olduğu yerde durdu. "Ne oldu?" Aksanlı sesi kırılgan ve kalın bir hal aldı.

Dancer boğazını temizlemek için öne çıkmadan önce Fain ve Galene kederli bakışlar attılar.

Sumi elini Dancer'ın omzuna koyarak onu sakinleştirdi ve rahatlattı. Elini kendi eliyle kapattı ve soruyu cevaplamak için Nykyrian'la bakışlarını kilitledi. "Birlik... Andarion savunmasını aşıtlar ve sarayı ve çevresindeki her şeyi yerle bir ettiler."

Fain, Nyk'ın bu sözleri ancak deneyimli bir suikastçının başarabileceği buz gibi bir soğukkanlılıkla karşılamasını izledi. Gözünü bile kırpmadı. Caillen ise Syn kayınbiraderini yakalayıp düşmemesi için onu sabitleyene kadar sendeleyerek geri çekildi.

Maris boğuldu ve tükürdü. Yüzündeki tüm renk solmuş, koyu renk sakalı teniyle tam bir tezat oluşturmuştu. "Hayatta kalanlar mı?" diye nefes aldı, sesi çatlıyordu.

Dancer gözleri yaşla dolarken başını salladı.

Maris acı içinde bağıırken, Maris'in küçük, siyah saçlı kardeşi Safir birdenbire Maris'i kendine doğru çekti ve göğsüne bastırdı. Ses yankılandı ve herkesin sempati içinde irkilmesine neden oldu.

Nyk hâlâ kımıldamıyordu. O sarayda, yaşları dört aylıktan yetişkinliğe yeni adım atan en büyük çocuğuna kadar değişen altı çocuğu vardı. Karısı da oradaydı. Annesi ve babası. Teyzesi ve ortağı. Ona bir kardeşin olabileceği kadar yakın olan arkadaşlarından, onların çocuklarından ve eşlerinden bahsetmiyorum bile.

Bu hiç adil değildi.

Safir ona sarılırken Maris'in yürek burkan hıçkırıkları körfezde yankılanmaya devam ediyordu.

Caillen döndü ve bir gemiye doğru ilerlemeye başladı ama Syn onu tekrar yakaladı. "Ne yapıyorsun?"

"Hepsini öldüreceğim!" "Kimi, Cai?"

Kendinden başka?"

Gözyaşları hızla ve öfkeyle yanaklarından aşağı süzölüyordu. "Kasen onlarla birlikteydi! Oğlum ve kızım! Shay ve Dev de oradaydı! Lanet olsun sana Syn, seni kalpsiz pislik! Nasıl bu kadar sakin olabiliyorsun? Umurunda değil mi?"

Kara gözleri öfkeyle dolan Syn onun boğazına sarıldı.

Fain, Caillen'a temas etseydi onu yerde bırakıp dişlerini aratacak olan darbeyi yakaladı. "Hey!" Araya boşluk bıraktı

Chayden Caillen'in kontrolünü ele almak için harekete geçerken onlar da "Sakinleşmeli ve herkesin farklı şekilde yas tuttuğunu hatırlamalısın. Bu umursamadıkları anlamına gelmez. Acı çeken insanları yargılayamazsın ve Syn'in sahip olduğu şeyi kaybettiklerinde kesinlikle onlara saldıramazsın! Burada bugün acı çekmeyen tek bir kişi bile yok. Şimdi kendine gel Caillen ve nefes al. Birbirimize düşman olmamızın zamanı değil. Şimdi her zamankinden daha fazla birlikte durmalıyız."

Chayden onu teselli etmek için kollarına çekerken Caillen gözlerini sildi. Açıkçası Fain, kaybettiği kız kardeşine, yeğenine ve yeğenine ne kadar tapıldığını düşününce Chayden'in bu kadar iyi şaşırmıştı. "Merak etme kardeşim," diye fısıldadı Caillen'in başına doğru. "Onları paramparça edeceğiz. Vashe, Lil ve Des için." Sonunda kız kardeşinin adını söylerken hıçkırıklara boğuldu.

Fain, Nykyrian kadar soğukkanlı olan Syn'e döndü. Ama başka seçenekleri yoktu. Ölüm her zaman hayatlarının acımasız bir parçası olmuştu, özellikle de Syn için. "Sen iyi misin?"

Syn kara başını yavaşça, hafifçe salladı. "Az önce kalbim söküldü ve bana yedirildi. Elbette iyi değilim." Nykyrian'a öyle bir bakış attı ki, Fain bilmesi telepatiyle konuşan iki Trisani olduklarına yemin edebilirdi.

Öte yandan, o kadar uzun süredir arkadaşlıklar ki, ikisi de birbirlerinin zihinlerini okuyabiliyordu. Ve bu konuda, kötülükte birleşmişlerdi.

Adalet sadece bir cesedin olduğu yerde iki ceset yaratmaktı. Hepsini öldürün ve bırakın tanrılar çözsün.

Nykyrian soğukkanlı bir hırıltıyla Galene'in bakışlarına karşılık verdi. "Jullien saldırıdan sorumlu mu?"

"Hayır. Onun hakkında hiçbir şey söylenmedi. Büyükanneniz tahta yeniden geçti ve Andarion'un Birlik'e bağlılığını iade ediyor. Büyükelçi Dane, İmparator Cruel'in kardeşi Drakari'nin CDS tarafından seçildiğini ve toplayabildiği ilk fırsatta bir misilleme saldırısı hazırladığını bildirdi."

Morra ve Qory gruplarına katılırken Jayne Nykyrian'ı rahatlatmak için kolunu ovuşturdu. "Eriadne ve Kyr, halka açık bir infaz için derhal onlara teslim olmanızı talep ediyor."

Nykyrian gerçekten de ürpertici bir kahkaha attı. "Eriadne beni öldürmenin ne kadar zor olduğunu şimdiye kadar öğrenmiş olmalı. Kaltağın *o kadar* büyük bir ordusu yok." Tek kelime etmeden hangara doğru geri yürüdü. "Gemime yakıt doldurun," diye seslendi işçilerden birine. "Hemen kalkış yapmak istiyorum."

Dancer onun peşinden koştu. "Nykyrian? Ne planlıyorsun?"

Bir hırıltıyla ona döndü. "Nykyrian öldü. Bu Nemesis'in, sevdiğim şeyi almaya cüret eden piçi alaşağı etmek için yükselmesiyle ilgili. Hepimizin acısına son vermeden hemen önce bunu onun boğazına tıkacağım."

"Bekle!" Safir, Nykyrian'ın peşinden gitmek için Maris'i bırakırken bağırdı. "Bunu Kyr yapmadı."

Nykyrian kaşlarını kaldırarak ona doğru döndü. "Açıkla."

"Beni yanlış anlamayın. Kardeşim pek çok kötülük ve zalimlikten suçludur." Kyr'in kendi elleriyle yaptığı işkenceden dolayı hâlâ iyileşmekte olan morarmış ve hırpalanmış yüzünü işaret etti. Kardeşi Saf'ın uzun siyah saçlarını bile kesmişti; bir suikastçı için utanç verici bir hareketti ve Birlik'in en iyi suikastçılarından biri olan Safir'i utandırmaktan başka bir amacı yoktu. Ve tüm bunların nedeni Saf'ın Maris'i öldürmeyi reddetmesi ve Maris'i soğukkanlılıkla öldürmek yerine onu canlı kalkan olarak kullanmasına izin vererek kardeşinin Kyr'ın askerlerinden kaçmasına yardım etmesiydi. "Ama saraya yapılan saldırıdan onun sorumlu olmadığını biliyorum."

"Evet, doğru." Syn bakışlarını daralttı. "Bundan nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

"Çocuklar." Safir sonunda sakinleşmeye başlayan Maris'e baktı. "O yaz on yedi yaşındayken.... karısı ve kızı vahşice katledildiğinde onu neyin değiştirdiğini hep merak etmişsinizdir."

Maris gözlerini sildi. "O hiç evlenmedi."

"Evet, öyleydi. Bana inanmıyorsan Zander'a sorabilirsin. Birkaç ay önce bana hikayeyi anlatan oydu. Kyr'in Tams'la olan düğününüzde size bu kadar şiddetle saldırmasının nedeni buydu. Ona göre, kendisinden esirgenen şeyi duygusuzca bir kenara atıyordun."

Maris kaşlarını çattı. "Anlamıyorum."

"Soylu bir aileden ya da Naglfari'den gelmiyordu. Kyr'ın tanıştığı ve aşık olduğu sıradan bir yabancıydı. Ona tapıyordu ama Kyr varis olduğu için babası onunla evlenmesine izin vermedi ve Kyr'ı başka bir kadınla nişanladı. Bizden biriyle. Kyr karşı çıktı ve Phrixus'tan ve babasının emirlerinden kurtulmak için Birlik'e katıldı. Baba çok kızdı ve onu cezalandırmak için Kyr'ı katıldığı Birlik donanmasından aldırıp suikastçı eğitimine gönderdi, böylece Kyr kimseyle evlenemeyecekti. Babamın bilmediği şey ise Kyr'ın o kadınla çoktan evlenmiş olduğu ve onun çocuğuna hamile olduğuydu. Yaklaşık bir yıl sonra Huwin Quiakides evliliği öğrendi ve Birlik emirleri uyarınca karısının ve çocuğunun öldürülmesini emretti. Kadın öldüğünde Kyr onunla bağlantıdaydı ve onu kurtarmak için ona ulaşmaya çalışıyordu. Her şeyi duydu. Ve bu onu mahvetti."

Nykyrian nefesinin altından küfretti. "Bu yüzden babam hakkındaki emri alıp onu öldürdüğümde psikopata bağladım."

Saf başını salladı. "Kendisini öldürmek istedi. Başkomutan olarak bir kez olsun hiçbir çocuğun ölüm emrini vermemiş olmasının nedeni de bu. Bunu bir düşünün." Maris'e baktı. "Annesi öldürüldüğünde Terek'in öldürülmemesinin nedeni de bu. Birlik suikastçıları oğlunuzu neden beşiğinde, güvende ve zarar görmeden bıraktı. Kyr, içimizden biri bir çocuğa dokunursa bizi olduğumuz yerde katledeceğini açıkça belirtmişti." Nykyrian'a döndü. "Seni o eğitti. Nasıl düşündüğünü biliyorsun. Politikalarının ne olduğunu. Herkesten daha iyi."

Sumi gergin bir kahkaha attı. "Bu yüzden Kalea'ya hiç zarar vermedi. Tehdit etti ama onu doğurana kadar en iyi şekilde bakıldım. Kyr tamamen iyileştigiime ve fiziksel olarak buna dayanabileceğime emin olana kadar eğitimim başlamadı."

Nykyrian çenesinde bir tik başladığında gözlerini kaçırdı. "Evet, saçmalık derdim ama bu aslında onunla Birlik'teyken yaptığını gördüğüm bazı garip şeyleri açıklıyor. Yine de bu hiçbir şeyi değiştirmez." Gözlerini kapatarak, öfkesi ve suçluluk duygusuyla gözle görülür bir şekilde mücadele etti.

Jayne ona sarılmaya çalıştı.

Yavaşça onun yanından uzaklaştı. "Teselli istemiyorum, Jayne. Şu anda içimde, annemi doğuran o kaltağın ve bu işte parmağı olan herkesin her deliğinden kan akıtma ihtiyacından başka bir şey yok."

Caillen elinin tersiyle gözyaşlarını sildi. "Hayatta kalan olmadığından emin miyiz? Desi güçlüdür. Shahara daha da güçlü. Yanlarında VIK vardı. Onlar-"

"Eriadne hayatta kalan tek bir kişi bile bırakmazdı. Öz kardeşine ve çocuklarına duygusuzca zehir verdi ve onların bunu yiyip gözlerinin önünde ölmelerini izledi. Annemi neredeyse hayatının yarısı boyunca uyuşturarak uyuttu ve beni daha çocukken işkence edip öldürmeleri için insanlara teslim etti. O kaltakta ruh diye bir şey yok.... Kahretsin, hiç gitmemeliydim." Başını geriye atan Nyk öfkeyle böğürdü.

Syn gözlerinde yaşlarla boğazının altından homurdandı. "Onlara veriyorum. Hiçbirimizin savaş için kafasının net olmamasını sağlamanın bir yolunu buldular."

Nykyrian alay etti. "Onun hafife aldığı şey bizim ortak kararlılığımızdı. Kraliçenin kuklasını yakmayacağız. Sarayın bahçesinde ateşe vereceğimiz kişi o." Yüz hatları normalden daha da asıktı ve komuta merkezine doğru ilerlemeye başladı.

"Tahrs?"

Tanımadıkları boğucu kadın sesi karşısında hepsi tereddüt etti.

Fain beklediği son şeyi görünce kaşlarını çatı. Bir Gorturnum olasılığı.

Ve sadece herhangi bir grup değil.

Kadının Canting'inden bunun Trajen'in sağ kolu olduğunu anladı. Koramiral Ushara Altaan. Kişisel mottosu asla yatağa kızgın girmemek, bunun yerine uyanık kalıp intikam planları yapmak olan bir kadın. Tavalı maskesinin ve ağır savaş boyası makyajının altında gerçekte neye benzediği hakkında kimsenin bir fikri olmasa da, ona karşı gelenlerin başına neler geldiğini herkes biliyordu.

Sevdiklerinizin, kalıntılarınızı tanımlamak için DNA tarayıcısından geçirecekleri bazı kemik parçaları veya deri hücreleri bulacak kadar şanslı olması koşuluyla, kapalı bir tabut cenazesi.

Tipik Tavalı giysileri içinde, son derece hamile bir vücudu saran siyah üzerine siyah dar deri bir savaş kıyafeti giymişti. Son bilinen kocası yıllar önce vahşice katledildiğinden ve o zamandan beri hiçbir erkek ona yaklaşacak kadar cesur olmadığından, doğum tarihini dört, belki de beş ay geçmiş gibi görünüyordu - bu iki kat şok ediciydi.

Yüzü, keskin geometrik açılarla gözlerinin ve burnunun altından başlayan kalın, kalın çizgilerle bembeyaz boyanmıştı -altın, elektrik mavisi, metalik mor ve ardından Fain'in tanımadığı eski bir Andarion soyuna ait belirgin bir desende üç ince kırmızı çizgi. Bu, gümüşü beyaz gözleri, boyu ve konuşurken dişlerini göstermesiyle birlikte Andarion soyundan geldiğini ele veriyordu ama Nykyrian gibi ve türlerine tamamen zıt bir şekilde, bembeyaz saçları vardı.

Nykyrian kesik kesik bir nefes aldı. "Amiral, şu an gerçekten kötü bir zaman."

"Biliyorum, Majesteleri, ama gerçekten, siz ve arkadaşlarınız benimle konuşmak istiyorsunuz. Derhal ve özel olarak. Korkarım ısrar etmek zorundayım."

Nykyrian telsize doğru yöneldiğinde, Nykyrian onu pervasızca durdurdu.

"Tekrar söylüyorum Tahrs, ısrar ve gemimde konuşmayı tercih ederim.

Bir casus tarafından duyulamayacağımızı biliyorum."

Nykyrian sonunda kabul etmeden önce şaşkın kaşlarını çatarakdeğiş tokuş ettiler.

Merakla onu gemisine doğru takip ettiler.

İstasyona daha fazla Gorturnum inerken Fain etrafına bakındı. Venik'in evi dolup taşıyordu. Bu onu gerçekten huysuzlaştıracak bir şeydi. Bunu kabul etmiş olsa da, başkalarıyla asla iyi oynamazdı. Ve diğer Ulusların kendi bölgesine girmesinden gerçekten nefret ederdi.

Galene'nin Ushara'nın gelişiyle ne kadar gergin olduğunu da fark etti. "Onu gerçekten tanımadığımı mı söylemiştin?" diye fısıldadı ona. "Evet. Bunun ne hakkında olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

Dudağını ısırdı. "Bunun bir tuzak olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Bu bir tuzak değil Komutan," dedi Ushara şişmiş karnını ovuştururken gülümseyerek. "Kabul edelim, şu anda tam olarak en yüksek savaş hızında değilim. Bu durumdayken beni alt edebileceğinize eminim. Oğlumu bir dövüşte riske atacağımdan değil."

Galene güldü. "Özür dilerim Amiral. Sizi aşağılamak istememiştim."

"Hakaret yok. Şüphelendiğiniz için sizi suçlamıyorum. Bunlar sıkıntılı zamanlar."

Hepsi gemiye bindikten sonra Ushara rampayı kapattı ve onları bir konferans odasına götürdü. Ne düşüneceklerini bilmedikleri için kimse konuşmadı. Sadece beklediler ve her türlü hileye karşı tetikte kaldılar.

Onlar yerlerine oturduktan sonra Ushara monitörünü açtı.

Galene ve Nykyrian, Jullien eton Anatole'un bir kaydı belirlediğinde nefes nefese kaldılar. Yalnızca onu son gördüklerinden *çok* daha farklı görünüyordu. Artık o küçümsedikleri şişman, kibirli prens değil, sağlam Tavalı Gorturnum kıyafetleri giymiş ve yaklaşık iki yüz kilo vermişti. Daha doğrusu, bu kiloyu yağsız, sağlam kaslara dönüştürmüştü.

Daha önce hiç sahip olmadığı bir erkeksilikle, kafatası süslü miğferini kafasından çekerek gür siyah saçlarını ve bıyıklı yüzünü ortaya çıkardı ve bir tür yeraltı sığınağı gibi görünen bir yerden konuştu. "Selamlar, kardeşim. Şu anda görmek isteyeceğin son yaratık olduğumu biliyorum ama herkesin güvende olduğunu ve Birlik'in saraya saldırısı konusunda seni önceden uyaramadığım için üzgün olduğumu bilmeni istedim. Nyran ve Eriadne'nin ne planladığını öğrendiğimde, seni ya da Matarra'yı aramak için yeterli zaman yoktu ve ikinizin de bana inanacağından emin değildim. Başka kime güveneceğimi bilmiyordum. Ben de yapabileceğimi bildiğim tek şeyi yaptım. Onları korumak için kendim geldim."

Jullien kamerayı çevirdi ve ailelerini göstermek için etrafından dolaştırdı. Cairistiona ve Aros birlikte, Tylie ve ortağı Kelsei'nin yanında duruyordu. Pijamaları ve paltolarıyla biraz dağılmışlardı ama bu önemli değildi.

Mutluluk içinde yaşıyorlardı ve esir tutulmuyorlardı.

Cairie kameraya gülümsedi. "*Mi tana*, rahat bir nefes al. Jullien her şey alevler içinde kalmadan dakikalar önce bizi dışarı çıkardı. Hayatlarımızı ona borçluyuz. Seni seviyorum. Bizim için korkma."

Aros başını eğdi. "O haklı. Hepimiz iyiyiz." Geride bırakılan oyuncaklardan şikâyet eden çocukları ve kırılan tırnağı ve saç fırçası olmadığı için homurdanan Thia'yı göstermek için geri çekildi.

Şahara ve Zarya çocuklarıyla birlikte yerde uyukluyor, Ture ise bebek yumruğunu kemirirken Terek'in altını değiştiriyordu.

Gülümsedi ve el salladı. "Ben iyiyim, Mare-bear. T de öyle. Sadece güvende olmanı istiyoruz." El sallamak için Terek'i havaya kaldırdı. "Seni seviyoruz."

Syn'in oğlu için Syn'in meka koruması VIK'i yeniden düzenlemeye çalışan Darling, bir sonraki konuşan kişi oldu. "Evet, Nyk, ben de kardeşine güvenmiyorum. O kanlı, hain bir piç. Bunu biliyoruz. Ama... Bize çok büyük bir taktik avantaj sağladı. Birlik bizim öldüğümüzü, sizin de sarsıldığınızı ve gerici olduğunuzu düşünüyor. Öldüğümüzü düşündükleri sürece peşimizden gelmeyecekler ve siz de temiz bir kafa ve tek bir düşünceyle onların kığını tekmelemeye odaklanabilirsiniz. Bunu mümkün olan en iyi şekilde kullanın ve ben yokken kardeşlerimin aptalca bir şey yapmasına izin vermeyin. Çok şey istediğimin farkındayım ama buradan çıktığımda hâlâ bir imparatorluğum olsun istiyorum." Sonra Darling bakışlarını Jullien'e kaydırды. "Ve eğer kardeşin oynaklaşırsa, endişelenme. Onun işini bitireceğim. Shahara yardım edecek. Ona iki el ateş bile."

Jullien kamerayı tekrar kendisine çevirirken yüzünü sinirli bir şekilde buruşturdu. "Her neyse, Nykyrian, bana güvenmek için hiçbir nedenin olmadığını biliyorum. Ve hiç beklemediğin bir anda sana ihanet edip etmeyeceğimden endişe ettiğin sürece bir elin arkanda bağlı olarak savaştığını da biliyorum. Bu yüzden iyi niyetimin bir göstergesi olarak, bu evrende değer verdiğiniz her şeyi elimde tuttuğumu anladığınızı bilmenizi sağlamak için, kalbimi ve ruhumu ellerinize teslim ettim. Beni yok etmek için kullanacağın araçları. Ve eski bir Birlik suikastçısı olduğun için, bunu becerirsem bunu yapmakta tereddüt etmeyeceğini biliyorum.... Karın ve ailen benim gözetimimde. Bu yüzden sana karımı, kızlarımı ve oğullarımı gönderdim. Lütfen onları koru.... onlarsız yaşayamam kardeşim. Bu dünyada sahip olduğum tek şey onlar. Benim için anlamı olan tek şey. Onlara güvenebileceğim tek kişi sensin."

Sertçe yutkunurken Jullien'in ela yeşili gözleri yaşlarla doldu. "Shara, seni seviyorum, *munatara a la frah*. Elimden geldiğince çabuk eve geleceğim. Sakın bensiz Vidarri'ye sahip olmaya kalkma. Vasili'nin de ağabeyimin kanatları olmadan savaşmasına izin verme. Yemin ederim yakında ilmeği gevşeteceğim ama sandığı kadar yetenekli bir dövüşçü değil ve oğlumuzu gömmek istemiyorum. Bu savaşta savaşmaya hazır değil. Kızları benim için öp ve Mira'ya paka için cesur olmasını söyle." Ekran karardı.

Nykyrian tam bir dakika boyunca hareket etmedi.

Dürüst olmak gerekirse, hiçbiri anlamadı. Az önce gördükleri erkek karşısında çok şaşırmışlardı. Bu, bir zamanlar hayatlarını cehenneme çeviren ruhsuz, boktan prens değildi. Sadece şefkatli görünmekle kalmamış, alçakgönüllü bile görünmüştü. Nazik.

Ne oluyor be?

Fain bu çarpıcı dönüşümü güçlkle kavrayabildi.

Hiç kimse, arkasında hayatını değiştiren ciddi bir travma olmadan bu kadar dramatik bir fikir değişikliğine gitmemiştir.

Jullien'in kışından sopayı kim almış ve onu kim dövmüştü?

"Anne?" Kara kafalı, sevimli küçük bir kız kapıyı iterek açtı ve onlara baktı. "Burada mısınız?"

"Kahretsin! Viv! Annemi bırak! Sana ne dedim ben!"

Ushara kapıya doğru koşarken durumu için rekor bir zaman yarattı. "Vasili! Sana dilin hakkında ne demiştin? Hem de kız kardeşlerinin önünde!"

"Üzgünüm, Matarra. Ben Mira'nın duvarlara tırmanmasını engellemeye çalışırken zincirden kurtuldu. Gerçekten. Tanrılara yemin ederim ki birinin DNA'sında örümcek olmalı. Ve eğer seninse asla çocuk yapmayacağım."

Küçük kız, ağabeyini haklı çıkarmak istercesine annesinin bacaklarının arasından fırladı ve Nykyrian'a doğru son sürat koşmaya başladı. Nykyrian'ın yanında patinaj yaparak durdu ve gözlerini dikmiş, ağzı açık bir şekilde ona baktı. Sonra sırayla Fain, Dancer, Galene ve Talyn'e .

"Beni öldürecek misin?" diye nefes aldı Galene.

Galene çocuğun önünde diz çökerken, "Hayır," diye nefes nefese kaldı. "Bunu neden sordun ki?"

"Çünkü... çünkü tüm Andarionlar Fyreblood'lara bunu yapar. Bizi öldürüyorsunuz çünkü bizden ve yapabileceklerimizden hoşlanmıyorsunuz ve ... ve Paka daha dikkatli olmamız gerektiğini söylüyor çünkü kötü Andarionlar ondan bizden nefret ettiklerinden daha fazla nefret ediyorlar. Paka'mı öldürecek olan kötü Andarionlar siz misiniz?"

Ushara hoşgörülü bir gülümsemeyle elini kızının siyah saçlarında gezdirdi. "Hayır, Viv. Onlar iyi Andarionlar. Bu Başkomutan Batur." Kızının elini tuttu ve onu Nykyrian'a götürdü. "Ve bu da paka'nın defalarca bahsettiği amcan."

Viv ona kaşlarını çattı. "Ama sen benim paka'mın ikizine benzemiyorsun. Daha çok bir Fyreblood'a benziyorsun. Bizden biri misin?"

Nykyrian kaşlarını çattı, sonra kendini tuttu, çünkü bu ifadenin küçük bir çocuk için ne kadar korkutucu olacağını fark etmiş olmalıydı. "Hayır, ben bir Fyreblood değilim." Onlar, Galene'nin soyundan geldiği kanatlı uçan klanlar gibi, Andarion'da çok nadir görülen, soluk tenli, sarışın ve gerçekten ateş püskürtebilen bir türdü. Bir zamanlar Andaria'da tanrılar olarak saygı görürlerdi. Bu nedenle Eriadne onları gücüne karşı bir tehdit olarak görmüş ve tıpkı kanatlı klanlara yaptığı gibi, ırklarının tüm üyelerinin avlanıp idam edilmesini emretmişti. Andarion tarihinde Arınma Yılları olarak bilinen acımasız bir dönem olmuştu. Kimsenin Eriadne'yi tahtta istememesinin bir başka nedeni.

Nykyrian diz sonra yeğenini selamlaması için elini uzattı. "Ben senin paka'nın çift yumurta ikiziyim. Tek yumurta ikizi değil." Ushara'nın bakışlarıyla karşılaştı. "Gerçekten kardeşimle evlendin mi? İsteyerek mi?"

Onun kuru ses tonuna gülerek başını salladı ve kızını nazikçe odadan çıkarıp ağabeyine teslim etti.

Vasili daha çok annesine benziyordu. Uzun boylu, sarışın, beyaz gözlü ve sivri dişliydi. Ama Nykyrian'ın beklediğinden daha yaşlıydı. Muhtemelen on sekiz yaşlarındaydı.

Viv'i kucağına aldı ve yanlarından ayrıldı.

Kapıyı kapatan Ushara Nykyrian'la yüzleştı. "Jullien senin tanıdığın çocuk değil. Sana ve karına yaptıkları için çok üzgünüm. Jullien'in de bu olaydan yara aldığını söylediğimde bana inanın. Senin bilebileceğinden çok daha fazla."

Dancer kollarını göğsünde kavuşturup ona ters ters bakarken acı bir ifadeyle, "Mesele sadece Kiara'ya yaptıkları değil," dedi.

Galene başını salladı. "Buna katılıyorum. Yollarımız bir daha kesişirse onu kafasından vurmayağımından pek emin değilim."

Ushara üzgün bir şekilde iç çekti. "Biliyorum. Aramızda hiçbir sır yok. Kocamın telafi etmesi gereken çok şey var. Ama hepinize hatırlatmak isterim ki burada kirli bir geçmişi olmayan kimse yok ve sizin hakkınızda da korkunç hikâyeler anlatacak çok sayıda düşman var." Nykyrian'a döndü. "Özellikle de sen, Tahrs. Sen eğitilmiş bir Birlik suikastçısıydın. Gelmiş geçmiş en iyisiydin. Kaç masum ruh ellerini lekeledi?"

"Ne yaptıysam hayatta kalmak için yaptım."

"Evet," diye söze karıştı Dancer. "Ve bu geri kalanımız için de geçerli. Bizler saraylarda, bizi korumak için hayatlarını ortaya koymaya hazır muhafızlarla çevrili olarak büyümedik. Her isteğimiz yerine getirildi."

Acı acı güldü. "Hayır mı? Peki ya Sevgili Zalim? O bir prens değil mi?" Sonra Saf ve Maris'e baktı. "Elçi ve kardeşi gibi mi?"

Bunun üzerine utanç dolu bakışlar attılar. Hepsi de Darling'in asil soyundan gelen dehşeti biliyordu. Kendi geçmişleri ne kadar kötü olursa olsun, onun yaşadığı cehennemin yanında soluk kalıyorlardı.

Maris'inki de daha iyi değildi.

Ushara yavaşça Nykyrian'a yaklaştı. "Büyükannen Jullien'e seni öldürttüğünü ve vasiyetine uymazsa seni mezara kadar takip edeceğini ve ölümünün yasını kimsenin tutmayacağını söyledi. *Hiç kimse*. O zamanlar sadece altı yaşındaydı. Annen senin ölümünü öğrendiğinde ve Jullien onu teselli etmeye gittiğinde, ona ne dedi biliyor musun? 'Kıymetli Nykyrian'ım öldü, o benim bu imparatorluk için tüm umudumdu. Neden ölen sen olamadın?'"

Nykyrian yüzünü buruşturdu.

Ushara hepsini gözden geçirirken dişlerini sıktı. "Anneniz sizi kaybetmenin acısını içine attığı andan itibaren Jullien kendi yolunu bulması için terk edilmiş bir yetimdi ve yanında kimse yoktu. Baban anneni büyükannenin ona verdiği ilaçlardan kurtarmaya çalışmakla o kadar meşguldü ki yıllarca Jullien'i tamamen görmezden geldi. Böylece Jullien, kocası, çocukları, kardeşleri ve onların çocukları da dahil olmak üzere tüm ailesini ve gücüne tehdit olarak gördüğü herkesi soğukkanlılıkla öldüren acımasız bir büyükanneyle başa çıkmak için yalnız kaldı. Tylie sana ve annene her zaman hayranlık duyarken, Jullien'i acı bir şekilde hor gördü ve küçümsedi. Neden mi? Çünkü onu öldürmeye çalışan erkek kardeşini fiziksel olarak tercih ediyordu... sanki bunun bir yardımı olabilirmiş gibi. Doğduğu andan itibaren, etrafındaki herkes ona suikast planladı. On iki yaşına geldiğinde hayatına dokuz kez kastedilmişti. Bunlardan üçü kuzeni Merrell tarafından. Ama kimse ona inanmazdı ve o da bunu kanıtlayamazdı. Jullien on yaşındayken tehdit edilmekten ve bir evde yaşamaktan bıkmıştı.

Kendi ailesinin onu öldüreceği korkusuyla babana Triosa'da onunla birlikte yaşamasına izin vermesi için yalvardı ve baban ne dedi biliyor musun?"

Nykyrian'ın rengi soldu. "Hayal bile edemiyorum."

"Velayetin için büyükannenle kavga edecek vaktim yok. Savaşmaya ya da üzölmeye değmez. Ayrıca, Triosa'da Andaria'da olduğundan daha fazla hoş karşılanmayacaksın. Bildiğın gibi, ailem seni burada istemiyor ve tam zamanlı olarak bizimle yaşaman garip olur. Andaria'da halkla kaynaşman çok daha iyi olur." Ushara acı bir kahkaha attı. "Sen Triosa'ya dönmeden önce öldükleri için muhtemelen baba tarafından büyükbabanı hatırlamıyorsundur. Bu konuda kendini şanslı say. Jullien'in onların acı zulmünden kurtulmuş olmasını ne kadar isterdim."

Bakışlarını odanın içinde gezdirirken gözleri öfkeyle parladı. "Hepiniz onun obezitesiyle alay ettiniz ama onu rahatlatan tek şey gizlice görmeye gittiğı yaşı Andarion aşçısıydı ve ona karşı nazik olmasa da düşmanca da davranmıyordu. Onun sözleriyle... bana şefkatle yaklaşırdı. Ve büyükannen bunu öğrendiğinde, Jullien'i zayıf ve itici hale getirdiğı için onu idam ettirdi."

Dancer boğazının altından hırladı. "Bu yine de okulda bize yaptıklarını mazur göstermez."

Ona döndü. "Kapsölünü Jullien çarpmadı, Dancer. Chrisen yaptı. Jullien seni kurtarmak için içeri girdiğinde, Chrisen onu öyle sert yakaladı ve tuttu ki hala yara izlerini taşıyor. Bu yüzden tartıştılar. Ve o kaza sana zarar vermiş olsa da, hayatını kurtardı. Merrell ve Chrisen donanmaya katıldığında seni öldürmeyi planlamışlardı, tıpkı kardeşin Keris'e yaptıkları gibi. Jullien'in Birlik dosyalarını hackleyip seni askerlikten etmesinin nedeni buydu. Sadece baldızın yüzünden değildi. Ve onların yanında sana sataştı çünkü seninle gerçekten arkadaş olsaydı, *Savaş Hawk*, seni anında öldürürlerdi... tıpkı edinmeye çalıştığı her arkadaşına ve söz verdiğı her iki kadına yaptıkları gibi. Yüce tanrılar, Andaria'dan sürgün edildiğinde, ona yapabileceklerinden korktuğı için bir dişiyle yatmaktan bile korkuyordu. Ve bir an bile onu zalimliklerinden bağışladıklarını düşünmeyin. Senin gibi

Anne, sarayda yaşadığı zamanın çoğunda uyuşturulmuştu. Hepiniz onun bu yaşam tarzını seçtiğini düşündünüz ama öyle olmadı."

Nykyrian'a doğru döndü. "Siz okuldayken çalınan yüzük olayına gelince, o *ikinizin* de hayatını kurtarmaya çalışıyordu. Büyükannen zaman hayatta olduğunuzu öğrenseydi, de idam ederdi. Merrell ve Chrisen zaten kimse sizi tanımadan önce sizi ve onu nasıl öldüreceklerini planlıyorlardı. Hapishanenin sizi onların görüş alanından çıkaracağını ve ulaşamayacakları bir yerde tutacağını düşündü. Yanlış yönlendirilmiş olabilir, ama o bir çocuktuk ve yaptığı her hareket yakından izleniyor ve her zaman rapor ediliyordu. Ve tekrar belirteyim, onu çoğu zaman uyuşturarak aklını başından aldılar."

Nykyrian ona ters ters bakarken kollarını göğsünde kavuşturdu. "Ve karımı düşmanlarıma teslim etmek mi?"

"Evlat edinen kardeşinizi mi kastediyorsunuz? Kızınızın üvey babası ve Jullien'in eski bir arkadaşı olan adam mı? Aksel ona gitti ve Jullien'e Kiara'ya zarar vermeyeceğine dair söz verdi. Onu sadece seni yolundan çekmek için kullanacağına ve zarar görmeden serbest bırakılacağına yemin etmişti. Jullien asla onun zarar görmesini istemedi. Ve evet, Jullien senin ölmeni istedi, tıpkı senin onun ölmesini istediğin gibi. Bununla gurur duymuyor ama sen döndüğünde ve annenle baban onu senin için bir kenara attığında, sahip olduğu az şeyi de kaybetmiş gibi hissetti. Hatırlatmama gerek var mı, annenin kalbinin üzerinde taşıdığı tek başına *senin* resmindir. Jullien'in değil. Annen, teyzen ve baban sen geri döndüğünde ona düşman oldular, sanki seni gönderen oymuş gibi. Ve büyükannen ona, senden kurtulmazsa ikinizi de öldüreceğini açıkça söyledi."

"Ve Talyn'e saldırmak?"

Fain anlık bir öfkeyle Galene'e kaşlarını kaldırdı. "Neydi o?"

Galene oğullarının boynundaki izi işaret ederken yavaşça başını salladı. "Talyn onun özel muhafızlığına atandığında, Jullien onu bir hain olarak damgalattı, bir Serseri olarak yaraladı ve hapse attırdı. İki bacağını da kırdılar ve onu Onoria'da ölüme terk ettiler." Gözlerinde öfkeli yaşlar parlıyordu. "Bebeğim henüz yirmi yaşındaydı ve Jullien'hiçbir şey yapmamıştı."

Ushara sertçe yutkundu. "Biliyorum Komutan. Biliyorum. Merrell ve Chrisen, Jullien'in annesiyle ilgili güvensizliği ve kıskançlığı üzerine oynadılar. Kendi oğlunu dışlayarak senin ve Talyn'in üzerine titriyordu. Ve bu Jullien'i kalbinin derinliklerine kadar yaraladı. Ne yazık ki, tüm bu korkunç olay Jullien'in Merrell tarafından maruz bırakıldığı aptalca bir şaka olarak başladı, kontrolden çıktı ve hızla son derece üzücü bir seviyeye tırmandı. Talyn'i yaralayan ve damgalayan Merrell'di, Jullien değil. Ve evet, bunun bir mazeret olmadığını biliyorum. Jullien bunun affedilemeyeceğini biliyor. Bu yüzden yıllardır bilerek hepinizden uzak durdu. Varlığının, hepinizin hatırlamamanızın daha iyi olacağı bir geçmişin acı bir hatırlatıcısından başka bir şey olmadığını anlıyor. Ve hayatınızdan en küçük bir mutluluk kırıntısını bile çalmak için etrafınızda o olmadan yaşamayı hak ediyorsunuz. Sizden onu affetmenizi ya da ona tahammül etmenizi beklemiyor. Asla ailenizin bir parçası olamayacağımızı, kendi eylemleriyle bu hakkı uzun zaman önce kaybettiğini kabul ediyoruz. Ancak şimdilik, hepinizin geleceğini güvence altına almak için yapmanız gerekeni yapabilmeniz için onları güvende tutmasına ihtiyacınız var. Tek istediği ona güvenebileceğinizi anlamanız. Ailelerinize zarar gelmesine izin vermeden önce öleceğini bilmeniz. Sizin ve davanızın yüzde yüz on arkasında olmasaydık ne çocuklarımızı size emanet ederdik ne de Trajen'i bu savaşta İttifak'a katılmaya ikna ederdik."

Birden kapıya vuruldu ve ardından tiz bir çığlık duyuldu.

"Hayır! Bırakın beni! Ona zarar veriyor olabilirler! Anne! Anne! Anne! Anne! Anne!"

Ushara kapıyı açmak ve histerik çığlıkları durdurmak için kapıya doğru koştu. Viv'in birebir kopyası kollarına düştü. "Ben iyiyim Bobkin. Kimse bana zarar vermiyor."

Küçük kız annesine sarılırken diğerlerine kavgacı bir bakış fırlattı. "Annemi incitmeyin! Ciddiyim!"

Nykyrian aralarındaki mesafeyi kapattı ve elini kıza uzattı. "Burada hiç kimse sana ya da ailene zarar vermez."

"Senin paka için doğru değil," dedi Caillen nefesinin altından. "*Onun* boğazını keserdik."

Chayden onun karnına öyle sert bir tokat attı ki Caillen homurdanarak karşılık verdi.

Nykyrian kıza dönmeden önce ona ters bir bakış fırlattı. "Ben senin amcanım, Nykyrian. Sen kaç yaşındasın? Beş mi?"

"Neredeyse."

Bağlantısını çıkarıp açtı, sonra içinde gezindi ve ona doğru tuttu. "Senin yaşında ikiz oğullarım var. Kuzenlerini görmek ister misin?"

Korkusunu unutarak resimlerine bakmak için annesinin kollarından ayrıldı. "Bize benziyorlar."

"Öyle," dedi nazikçe. "Adları Tiernan ve Taryn."

Gülümsedi. "En sevdiğim bebek Taryn! Benim adım Mira ve ... ve kız kardeşimin adı Vivi. Ve ... ve ... Visi adında kötü bir kardeşim var."

Nykyrian'ın gülümseme versiyonu olan yüzünü buruşturarak kızı kollarının arasına aldı ve ona sarıldı. "Tanıştığımıza memnun oldum, Mira."

Ushara onun elini tuttu. "Şimdi ben bazı işlerle ilgilenirken sen de gidip oynar mısın?"

"Tamam. Üzgünüm anne."

"Sorun değil, kalbim. Ama annemin yapması gereken bazı önemli işler var." Mira'yı nazikçe odadan çıkarmadan önce yanağına bir öpücük kondurdu.

Nykyrian ayağa kalktı ve Galene'e doğru döndü. "Pekâlâ Komutan. Sizi göreve getirmemizin bir sebebi var. Kardeşim bize nadir bir fırsat verdi."

Başını salladı. "Bundan taktiksel olarak tam anlamıyla faydalanacağız."

* * *

Ushara'nın gemisi *Scythian Nights*'tan ayrıldıklarında, kendilerine doğru gelen küçük, görkemli bir Wasturnum grubuna liderlik eden Ryn ve annesiyle karşılaştılar.

Fain, Ryn'in grubunun Venik'in Porturnum'undan ve hatta az önce ayrıldıkları Gorturnum grubundan ne kadar farklı olduğunu fark ederken gülümsemekten kendini alamadı. Ama sonra Tavalı'nın her Ulusu belirli bir kalibrede bireyi kendine çekme eğilimindeydi. Ve gemi tarzlarından Canting'lerine, isimlerine, işaretlerine, uçuş kıyafetlerine ve savaş kıyafetlerine kadar her şey bu çeşitli kişilikleri yansıtmaya eğilimindeydi.

Septurnum, Chayden gibi, onların yüzüne bakan, sinir bozucu lağım fareleriydi - neredeyse psikotik bir grup, daha şüpheli işleri arıyorlardı.

diğerleri geçti. Ortada bir tehlike varsa, onu iki koluyla kucaklamak isteyen intihar jokeyleriydi onlar. Onlar, kendini koruma duygusundan yoksun Tavalı baş belalarıydı. Ve eğer bir Tavalı birilerinin, özellikle de Birlik'in yasalarına karşı geliyorsa, Gadgehe Hinto'ya ondalık borcu olduğuna bahse girebilirdiniz.

Venik'in Porturnum'u kural olarak çok daha temkinli ve keyifle oynadıkları düşmanları yüzünden çok paranoyaktı. İkili oynayanlar, dolandırıcılar ve hızlı konuşanlar olma eğilimindeydiler. Her zaman bir şeyler planlar ve hızlı bir şekilde itibar kazanmaya çalışırlardı. Onlara karşı arkanızı kollamak zorundaydınız ve nerede durduğunuzdan asla tam olarak emin olamazdınız. Porturnum ile kumar oynadıysanız, masadan kalkarken tüm parmaklarınızı saysanız iyi edersiniz, çünkü muhtemelen birini kaçırsınız.

Belki iki.

Sırada Gorturnum vardı - tüm Tavalı'lerin evrimleştiği orijinal Ulus. Bu nedenle de diğer korsan Ulusları tarafından belli bir saygıyla anılırlardı. Ancak bununla birlikte, üyeleri gizemli ve son derece antisosyaldi. Öyle ki, sloganlarına göre geçinmesi zor bir karaktere sahiptiler. Efsanevi hayaletler gibi, galaksiler arasında hızla ve sessizce hareket ederlerdi. Birinin göz kırpmasından daha hızlı girip çıkıyorlardı. Eğer bir şeyin hızlıca ve şahit bırakmadan yapılmasını istiyorsanız, onlarla anlaşırdınız. Diğerleri şöhret peşinde koşarken, Gorturnumlar neredeyse psikotik bir düzeyde kendi içlerine kapanırlardı.

Tüm Tavalı'ler arasında, tarikatlarına en sadık ve en gizli olanlarıydı.

Bir de asil mavi kanlılar vardı... Wasturnum. Asil. Onurlu. Tavalian Kuralları ve Konseyine göre yaşarlardı ve gevşekliğe tahammülleri yoktu. Üyeleri edep ve incelikten nasibini alırdı ama aynı zamanda yüzünüze gülümserken boğazınızı kesebileceklerini ve keseceklerini söyleyen barbar bir tonları da vardı. Bu ikilik aslında son derece rahatsız ediciydi. Bir aslanla yemeğe oturmak gibiydi ve yanlış bir şey söylediğinizde onunla birlikte mi yiyeceğinizden yoksa onun yemeğinin bir parçası mı olacağınızdan asla emin olamıyordunuz.

Ya da yanlış çatal bıçak takımı kullanmak.

Yine de Fain'in Wasturnum'a büyük saygısı vardı. Kural olarak, dürüst davranıyorlardı ve ucuz bir atış korkusuyla sürekli sırtınızı duvara dayamak zorunda kalmıyordunuz.

Ve kötü şöhretli Hermione Dane tarafından yönetiliyorlardı. Birleşik Tavalı Uluslarının hükümdarı.

Fain onu son gördüğünden beri uzun zaman geçmişti ama ürkütücü bir şekilde bir gün bile yaşlanmamış gibi görünüyordu. Hâlâ genç ve baştan çıkarıcıydı. Ölümcül derecede zarif ve şıktı. Evrensel Tavalı Konseyi'nin yüce amirali olarak, onların kraliçe versiyonuydu. Ama bu ona miras kalan bir pozisyon değildi. Yönetici Tavalı pozisyonlarının tümü eylem, savaş, hizmet ve onurla kazanılırdı ve bunları koruyarak elde tutulurlardı ve her an ellerinden alınabilirlerdi.

Bir hata ya da meydan okumayla.

Vatandaşlık, isimler ve Canting, Uluslarının tüm üyelerinin kutsal bir güven içinde tuttuğu onurlardı. Tavalı Kurallarını ihlal edemezsiniz. Eğer yaşamak istiyorsan.

Fain Tavalı selamını verdi ve gerçekten saygı duyduğu birkaç siyasi liderden birine karşı saygıyla başını eğdi. "Leydi Büyük İmparatoriçe ve Yüce Amiral."

Altın rengi gözleri, gözyaşlarını tutmakta zorlandığı için kan çanağına dönmüştü. Darling Cruel ve ailesinin vefatına daha fazla saygı göstermek için, siyah deri Wasturnum savaş kıyafetlerinin beyaz şeritleri, kol kantlarına bağlanan kırmızı kurdeleyle birlikte bir Wasturnum yas geleneği olarak elektronik olarak soluk bir griye dönüşmüştü.

O ve Ryn için kurdeleler Darling'in kendileri için özel olan bir hatırasını taşıyordu. Hermione'ninki Darling'in ilk saç kesiminden sakladığı bir tutam kızıl saçtı - bir başka Wasturnum geleneği. Ryn'in Darling'in Sentella amblemiyle işaretlenmiş bir patlayıcı cihazın halkası vardı. Darling'in imzası FU, Kyr'in aklını kaçırmaması için her zaman Birlik baş komutanına bırakmıştı.

Fain, Ryn'in seçimiyle eğlendi ve bunun ne olduğunu anladı. Sadece Ryn'in sevgili kardeşinin bir hatırası değil, Darling'in canını almaya cüret ettiği için Kyr'e karşı bir intikam sözü. Ryn ve Darling'in

Her zaman iyi geinmişlerdi ve sadece babalarının soyuyla kan bağları olsa da sonsuza dek kardeştiler.

Ve birbirleri için sorgusuz sualsiz ölür ya da ldrrlerdiler.

Aynı şekilde, Hermione de Darling'in öz annesi olsaydı daha fazla zlemezdi. Her zaman zarif ve asil olan Hermione, bir omzundan rahatça sarkan peleriniyle, şiddetle meydan okuyan ve mutlak güce sahip bir yaratıktı. Uzun, koyu kıızıl saçları sırtından aşağıya doğru örülmüştü ve bir eli sol kalçasındaki blasterin üzerinde rahatça sallanıyordu.

"Komutan Hauk." Selamlamak için başını eğdi. "Sizi tekrar görmek bir zevk." Fain'in yanağına bir öpücük kondurdu. Sonra Nykyrian'a bir anne şefkatiyle sarıldı ve hıçkırıklara boğuldu. "Sizin ve bizim kaybımız için çok zgnm. Darling'in öldüğüne inanamıyorum."

Ryn ona ihtiyacı olursa diye ne ıktı. Nyk ona sarıldı ve kulağına fısıldadı.

Nyk bunu yaparken, Fain Ryn'i onlardan geri çekti.

Ryn itiraz etmeye başladığında, Fain Ryn'in çenesini kavradı ve Tavalı büyükelçisine başka kimse duymadan fısıldayabileceği şekilde eğildi. "Nyk'ın annene söylediği şey senin tepki veremeyeceğin bir şey. Kendini hazırla ve duygularını belli etmemek için yüz ifadeni sakla.... Darling hayatta ve iyi durumda. Karısı ve oğlu da yle. Birlik sarayı bombalamadan önce herkes dışarı çıkarıldı. şimdi zgnmş gibi davran." Fain geri adım attı.

Ryn dll bir aktör gibi hıçkırıklara boğuldu ve Fain'in kolunu okşadı. "Teşekkür ederim kardeşim. İhtiyacım olan en karanlık saatte gösterdiğin sempati için minnettarım. Bunu unutmayacağım."

Fain başını eğdi ama Ryn'in gözlerindeki rahatlamayı ve Hermione'ninkilere geri dönen ateşi gördü. İşte tanıdığı ve sevdiği Tavalı kraliçesi buydu.

Hermione Nykyrian'ın elini sıkıca tuttu. "Bu hayattaki ilk nefesini aldığı andan itibaren Darling benim için her zaman bir oğul oldu. Sırf babası için bile Canting'imden ve isimimden vazgeçer, Tavalı vatandaşlığından feragat ederdim." Körfezin etrafına öfkeli bir bakış fırlattı. "Tanrılar, Darling'e ve evine zarar vermeye cüret eden Tavalı'nin ruhuna merhamet etsin, çünkü ben . Aksine, saygıdeğer atam Hestia Waring-Dane gibi

Bir kez yaptılarsa, Cehennem'in gazabını üzerlerine yağıdıracağım ve sadece Canting'lerini ve isimlerini değil, boğazlarını da alacağım. Brax'a söyle, kellelerini bana teslim etse iyi olur, yoksa onunkileri duvarıma asarım, taşaklarını da küpe yaparım."

Ryn Fain'e sıırttı. "O benim annem. Şimdi neden hâlâ bekâr olduğumu biliyorsun."

Hermione oğluna sinirli bir bakış fırlattı.

Ona çekici bir göz kırptı. "Tıpkı senin gibi anne. Bağımsız olarak sahip olunan ve işletilen."

Chayden güldü. "Hey, bu benden daha iyi. Kimse benden hoşlanmadığı için mi yoksa ben kimseden hoşlanmadığım için mi hâlâ bekârım bilemiyorum."

Caillen bunun üzerine homurdandı. "Bu kolay. Kesinlikle birincisi ikincisinden daha fazla."

Chayden ona tehditkâr bir bakış attı, Caillen bunu fark etmiş olmalıydı, Caillen'in Chayden'in kız kardeşiyle evlenmeden önce Chayden'in nişanlısıyla yattığını ve ayrılmalarının tek nedeninin bu olduğunu anımsadı.

Ve Chayden'in bugüne kadar neden evlenmediğini.

Caillen korunmak için hemen Fain'i aralarına koydu.

Hermione onları görmezden gelerek Nykyrian'ı serbest bıraktı ve Galene'nin bakışlarıyla karşılaştı. "Ben hazırım Komutan. Ne zaman ve nereye saldıracağımızı bize bildirin. Kuvvetlerim emrinizde."

Hermione Ushara'yı karşılamak için rampaya yönelirken, Ryn geride kaldı.

"Sevgilim konusunda emin misin?" diye sordu Fain'e zar zor duyulabilen bir ses tonuyla. "Kesinlikle. Aptalca bir şey yapmadığından emin olmamızı istedi-

Saklandığı sırada söylediği sözler imparatorluğuna mal oldu."

Ryn yarım bir tebessüm etti. "O benim küçük kardeşim, salak. Ve her şeyi ondan daha kötü berbat edemezdim. Baş komutanlarına köyü basıp yağmalayacağımı ve o -tırnak içinde söylüyorum- orospu çocuğunu yerle bir edeceğimi ve siz sürtüklerin bu konuda yapabileceği hiçbir şey olmadığını söyleyerek Birlik'e savaş ilan eden salak ben değilim."

Dancer güldü. "Evet, en iyi günlerinden biri değil. Ama kesinlikle en eğlenceli konuşmalarından biri."

Ryn homurdandı. "Evet, doğru. Cruel ailesinin diplomasi standardını duyalım bakalım."

"Kardeşim, seni anlıyorum. Yeterli miktarda patlayıcıyla çözülemeyecek kadar büyük bir sorun yoktur," diye sözlerini tamamladı Chayden. "Darling'le ilgili en sevdiğim şeylerden biri hep bu olmuştur."

Fain başını salladı. "Evet, bu hoşuna giderdi, Psycho Bunny."

"Ve sen..." Ryn Talyn'e doğru döndü ve Talyn onu kaşlarını kaldırarak karşıladı. "Aile grubumuza hoş geldin diyeceğimiz yeni bir oğlumuz olduğunu duydum. Seni tekrar görmek bir onur, evlat."

Talyn kolunu uzattı. "Ben de sizi gördüğüme sevindim Büyükelçi."

Elini tutan Ryn, sarılmak için onu kendine çekti. Talyn'in şikâyet etmeden kabul ettiği bir sarılma. "Aile el sıkışmaz. Tanrıların istediği gibi saldırırız... ve yıllar önce Ven'in seni vurmasını engellediğim için çok mutluyum."

Talyn onun sırtını sıvazladı. "Ben de öyle. Bu benim gelecek planlarımı ciddi şekilde mahvederdi."

Ryn gülerek geri adım attı, sonra yas tutması gerektiğini hatırladı. Boğazını temizledi ve anında ayıldı. "Birleşme için tebrikler."

"Teşekkür ederim."

Fain Galene'e doğru dönerken, ani bir patlama gürledi ve ardından istasyon sarsıldı. Alarmlar çaldı ve ışıklar söndü. Telsizlerinden uyarılar ve çağrılar yükseldi.

Fain bağlantısını okuduğunda solgunlaştı ve tüm dünyası kontrolden çıktı.

Hayır...

"Yetim güvertesi... War ve Vega'nın bulunduğu yer." Fain kimseyi beklemeden koşmaya başladı. Onları aramaya çalışırken kalbi dehşet içinde çarpıyordu.

Kimse cevap vermedi.

Onlara ulaşmaya çalışırken kendi kendine defalarca iyi olduklarını söyledi. Hatların kapalı olduğunu ya da sevdiklerine ulaşmaya çalışan başkaları tarafından aşırı yüklendiğini.

Ancak yaşadıkları bölüme ulaştığında ve kurtarma ekiplerinin girebilmesi için havaya uçurulmuş ve mühürlenmiş kordonlu alanı gördüğünde

hayatta kalan birkaç kişiye yardım etse de, o daha iyisini biliyordu.
Binalarında hiç kimse hayatta
kalmamıştı. Hiç kimse.

BÖLÜM 14

Fain, Galene'in soyunma odasında kalbini paramparça ettiği ve onu çorak ve yalnız bıraktığı o günden beri hissettiği tüm darbelerden daha şiddetli bir acıyla dizlerinin üzerine çöktü. Bunun için nefes alamıyordu. Tek görebildiği, onları ilk bulduğunda açlıktan ölmek üzere olan ve dehşete düşmüş çocukların yüzleriydi.

Sorun yok. . Bir daha kimse sana zarar vermeyecek. Söz veriyorum.

Onları da nasıl hayal kırıklığına uğratabilirdi? "Fain?"

Galene'nin sesini duyunca gözlerini kırıştırdı ama onu boğan acının etkisiyle konuşamadı.

Yardım görevlileri ve Hadean Kolordusu askerleri yangınları söndürmek ve hayatta kalanlara yardım etmek için etraflarında koşuştururken elini saç örgülerinin arasından geçirdi. "Benimle gel."

"Onları aramalıyım. Belki kapana kısılmışlardır. Belki-"

"Benimle gel," diye tekrarladı hiçbir tartışmaya ya da direnişe yer vermeyen bir ses tonuyla.

Talyn'in okuyamadığı tuhaf bir ifadeyle onları izlediğini görmek için onun arkasından baktı. "Onu dinlemek istiyorsun, Hauk. Güven bana."

Uyuşmuş bir halde başını salladı ve onu Talyn'in dairesine doğru götürmelerine izin verdi.

Oraya vardıklarında, çocukları yalnız bıraktığı için duyduğu suçluluk duygusu gözlerini kör etmişti. Venik'e ve yasalarına lanet olsun. Çocukları yanında tutmalı ve Tavalya kanunları ile geleneklerini mahvetmeliydi. Bunların hepsi onun suçuydu. Ve kendini asla affetmeyecekti. Sadece kendisine ait olan iki hayatın kaybını asla atlatamayacaktı. Korumaya ve bakmaya yemin ettiği iki hayat. Sahip oldukları tek şey oydu.

Ve onları hayal kırıklığına uğratmıştı. Kendini asla affetmeyecekti. Talyn dairesinin kapısını açtı.

"Paka! Paka! Paka!" Savaş koşarak geldi ve beklenmedik bir kucaklamayla Fain'i neredeyse yakalayacaktı.

Fain'in nefesi, War'ın küçük bedeni onunkiyle çarpışıp kollarını kıvranan cılız uzuvlarla doldurduğunda yüksek bir vınlamayla onu terk etti.

"Gördün mü! Sana yakalanmadığını söylemiştim." Vega yaklaşıp Fain'in gözyaşlarını görünce kaşlarını çattı. "İyi misin, Paka? Biri mi yaralandı?"

Konuşamayan Fain ikisini de kollarına aldı ve dizlerinin üzerine çöküp onları sımsıkı kucaklarken gözyaşlarına boğuldu. Güvende ve hayatta olduklarını bilerek onları sallarken, içinde rahatlama ve sevgi patladı. Beklenmedik bir mucize sayesinde o günün dehşetinden ve kendi aptallığının sonuçlarından kurtulmuşlardı.

Teşekkürler, tanrılar, teşekkürler! Bundan sonra tapınağı bir daha asla kaçırmayacaktı. Ornul ve Eri'ye, ilahi merhametleriyle çocuklarını bağışladıkları için hayatının geri kalanında dua ışıkları borçluydu.

Öldüklerini düşünene kadar onları ne kadar çok sevdiğini fark etmemişti. Kalbinin ne kadarını onların sahiplenmesine izin vermişti. Galene'yi kaybettiği ve ailesinin onu duygusuzca bir kenara attığı günden beri, hayatının geri kalanını herhangi bir duygusal bağ olmadan yaşamak için elinden geleni yapmıştı. Herkesi, Omira'yı bile uzak tutmak için.

Sadece Dancer ve Galene'nin anısı onunla kalmıştı.

Ta ki War ve Vega'nın sevimli küçük yollarını kalkanlarının arasından geçirdikleri güne kadar.

"Paka... Ben... Nefes alamıyorum. Nefes alamıyorum." Savaş sanki mutlak bir sefalet içindeymiş gibi boğuk bir sesle konuştu.

Sinirli bir kahkaha atan Fain sonunda onları bıraktı.

"Sanırım Paka çıldırdı," diye fısıldadı Savaş yüksek sesle kız kardeşine. Böcek gözlü kız başını salladı.

Galene, Fain'in yanağını nazik ve anlayışlı bir el ile okşamadan önce onlara güldü. "Hayır. Paka kötü bir korku yaşadı. İkinizin de patlamada öldüğünü sanıyordu. Kardeşin Talyn'in benzer durumlarla karşılaştığı onca yıldan sonra tekrar nefes almanın tek yolunun

Bebekleri kucağınıza almak ve onların güvende ve bütün olduklarını somut bir kanıtla hissetmek çok korkunç bir şoktur."

Ancak o zaman Fain bıraktı ve Galene'nin elini tuttu. "Teşekkür ederim. Ama buraya nasıl geldiler?"

Çenesini, sanki War'ın ilan ettiği kadar deliymiş gibi onu izleyen Gavarian'a doğru salladı. "Talyn bize yapılan saldırıdan sonra Vari ve kardeşini onları korumaları için gönderdi."

Fain nihayet geldiğinde Felicia'nın masada oturmuş, onlarla birlikte okul ödevlerini yapmakta olduğunu gördü. "Teşekkür ederim, Vari. Sana da onlara göz kulak olduğun için teşekkür ederim Felicia."

Onlar cevap veremedi Vega yanağındaki gözyaşlarına dokundu.

Fain onun perili bakışlarıyla karşılaştı. Gözyaşlarını silerken küçük eli titredi.

"Seni korkuttuğumuz için özür dilerim, Paka." Sonra Vega ergenliğe girdiğinden beri yapmadığı bir şeyi yaptı: Paka'nın kucağına çöktü ve başını göğsüne yaslayarak küçük bir çocuk gibi ona sarıldı.

Gözlerini kapatan Fain ona sarıldı ve elini siyah saçlarının arasından geçirdi. "İyi olmana sevindim. Ve eğer çıkmak istersen, söz veriyorum o küçük... erkeği deşmeyeceğim."

O da buna güldü. "Sen hazır olana kadar bekleyebilirim. Bunun için hapse girmeni istemiyorum."

Fain gülümsedi. "Pekâlâ. Bana doksanın bir insan dişisi için en iyi flört yaşı olduğu söylendi."

"Paka!" diye homurdandı.

Gavarian onların önünde durmak için hareket etti. "Madem buradasınız... bana dairenin size ait olan kısmının yeni anahtar kartını verirsiniz, çocukları sizin yerinize yerleştiririm."

Fain, Vega ve War'ın tüm kişisel eşyalarının çantalara doldurulup duvara dizildiğini nihayet fark ettiğinde kaşlarını çattı. Şaşkınlık içinde Galene'e baktı.

Yüz hatları bir daha ondan görmeyi hiç düşünmediği türden bir gülümsemeye dönüşerek yumuşadı. Bağlantısını çıkardı ve ona uzatmadan önce bir dakika boyunca kaydırdı. "Daha önce geçti. Sana anlatacaktım ama sonra kıyamet koptu."

Şaşırmış bir halde çenesinin gevşediğini hissetti. "Onları yasal olarak evlat mı edindiniz?"

Başını salladı. "Ve seni onların vasisi olarak atadım. Yasal olarak onların babası olmanı sağlayan bir boşluk buldum ve bunu durdurmak için kimsenin yapabileceği bir şey yok. Talyn ve Felicia için yaptıklarından sonra en azından senin için bunu yapabilirdim."

Babaları olarak kendi adının listede yer aldığını gördüğünde gözlerinden bir damla daha yaş süzüldü. Buna inanamıyordu.

Kendine ait bir aile... Hayatı boyunca istediği tek şey. O kadar uzun zaman önce vazgeçmek zorunda kaldığı bir hayaldi ki bunu düşünmeyi reddetmişti. Acı her zaman çok çığ ve ısıracıydı.

Şimdi...

Ayağa kalkarak Galene'i kollarının arasına aldı ve öptü. "Teşekkür ederim, Stormy."

Ona gülümsedi. "Bana bu kadar çabuk teşekkür etme, Savaş Hauk. Ebeveynlik, huşu ve ah, saçmalığın eşit bir payıdır."

"Teşekkürler anne," dedi Talyn sert bir sesle. "Oğlunun sağlıklı egosunu beslemenin yolu."

Kadın ona güldü. "Ah lütfen! Sanki bu konuda yardıma ihtiyacın varmış gibi. Egon granit gibi. Üniformalı olmadığın zaman nasıl giyindiğini gördüm."

Talyn sendeleyerek geri çekildi ve sanki onu vurmuş gibi kalbini kapadı. "Ah, işte bu acı verici bir kabalık." Felicia'ya doğru döndü. "Kıyafetlerimin çoğunu sen aldığın için asıl gücenmesi gereken sensin."

Felicia, Fain'in o güne kadar duyduğu en kadınsı ve tuhaf derecede tatlı homurtuyu çıkardı. "Doğru, ama sana aldıklarımı nadiren giyiyorsun. Daha ziyade taşındığım günden beri sahip olduğun o eski şeylerle yaşıyorsun. Ne zaman onları atmaya çalışsam, yeniden bulup dolaba geri koyuyorsun."

Gavarian ve Brach kahkahalara boğuldu.

Ta ki Talyn onlara ters ters bakana kadar. Bu onları anında ayılttı. "Siz sırtlanların hareket edecek bagajı yok mu?"

Gavarian kardeşine sinirli bir gülümseme gönderdi. "Emredersiniz efendim." Ama bavullara yaklaşır yaklaşmaz kapı çalındı ve aynı anda Fain'in bağlantısı Venik'in uyarı sesiyle açıldı.

"Bu ne taze bir tahriş edici," dedi Talyn nefesinin altından.

Saldırıyla ilgili olduğunu düşünen Fain, Galene kapıyı açarken bağlantısına cevap vermeye başladı. Açtığı anda, silahlarını hazır tutmuş tam bir Hadean Kolordusu mangası içeri daldı.

Felicia nefes nefese ayağa fırladı. Vega ve War çığlık atıp koşarak Fain'in arkasına saklandılar. Talyn Felicia'yı korumak için hareket ederken bacaklarını kavradılar.

"Nedir bu?" Galene talep etti.

Fain çocukları sakinleştirmeye çalıştı. Söylemesi yapmaktan çok daha kolay bir şeydi, çünkü War onu bir merdiven gibi tırmanmaya çalışıyordu. Çocuğun elleri vantuz gibi iki katına çıkabiliyordu. Vega'nın kalçasındaki ölümcül tutuşu da pek iyi değildi. Kan dolaşımını kaybetmeye başlamıştı.

Kaptan Gavarian'a doğru ilerledi ve blasterını ona doğrulttu. "Binbaşı Terronova, tutuklusunuz. Dizlerinizin üzerine çökün. Eller başınızın arkasında. Bilekler çapraz. Şimdi!"

Çenesi düşen Gavarian, kimsenin niyetini yanlış anlayıp onu vurmaması için ellerini uzattı. "Vay canına... Ne? Sen ciddi misin?"

Kaptan çocuğu almaya gittiğinde, Fain çocukları Galene'e teslim etti ve kaptanı geri itti.

"Geri çekil Hauk," diye uyardı. Fain reddetti. "Bu saçmalık!"

Venik mücadeleye katılmak için ekibin arasından geçti.

Fain, Venik'in neyi amaçladığını anlamadan önce boynunda soğuk bir şeyin koptuğunu hissetti. Bir an sonra sinir sisteminden şiddetli bir şok geçti. Eğer bir insan olsaydı, bu şok onu bayıltır ya da sırt üstü yere düşürürdü.

Bir Andarion olarak, bu onu çok kızdırdı. Kan isteyen Fain, kendisini kelepçeleven korsan piçine hırladı.

"Yerini hatırlamanın zamanı geldi, Sümüklüböcek. Az önce üç yüz insan kaybettim ve bunların yarısı çocuktu. Andarionları buraya *sen* getirdin. Bana bulaşırsan seni de onlarla birlikte asarım. O küçük pisliğin patlamadan bir saat önce bombanın yerleştirildiği bölgede yürüdüğüne dair görüntülerimiz var. Ve o güvertede hiçbir işi yoktu. Orada yeri olmayan tek kişi oydu."

Fain Venik'e ters ters baktı. "Biri oğlumu uykusunda öldürmeye çalıştıktan sonra çocuklarımı güvenli bir yere götürüyordu."

Venik onu duvara doğru itti. "Şunu o kalın, aptal Andarion kafana sok, senin bir oğlun yok. Senin çocuğun yok. Ben sahibim. Sana sahibim." Fain'i boğazından yakaladı.

Bir sonraki an, Venik yana doğru uçmaya başladı.

"Çek ellerini onun üzerinden!" Talyn aralarına girdi. "Benim babam bir Savaş Hauk'u, seni orospu çocuğu. Onunla bu şekilde konuşamazsın! Ve ona asla el kaldıramazsın!"

Ven'in yüzündeki ifade Fain'in kanını dondurdu, özellikle de oradaki her muhafız çocuğuna blaster doğrultmuşken. Galene ileri atılarak çatışmaya girdi ama Fain onu geri çekti ve Felicia onu yerinde tuttu.

Talyn'in kendisini savunmuş olması onun için evrendeki her şey anlamına gelse de, eğer bu durumu hızlı bir şekilde dağıtmazsa, tam bir nükleer yıkıma dönüşmek üzereydi. Venik'i görev yaptığı yerde kimse tehdit etmemiştir.

Hiç kimse.

"Geri çekil, Talyn. Yüksek Amiral Venik haklı. Ben bir Savaş Hauk'u değilim.

Annemin soyumu kestiği günden bu yana hiç soylu olmadım."

Ven kibirli bir çekiştirmeye kıyafetlerini düzeltti. "Peki senin sahibin kim?" Fain, Ven'in onunla bu güç oyununu oynamasından her zaman nefret etmişti.

O piçi duvara yapıştırmamak için her şeyini verdi. Ama beyinde bir öldürme düğmesi olduğu sürece, ona ineklik etmek ya da beyinin manzaranın bir parçası haline gelmesini sağlamak zorundaydı. Geçmişte bu onun için o kadar da önemli olmasa da, şimdi gururunu bir kenara bırakıp Ven'in onu kontrol ediyormuş gibi hissetmesine izin vermek için bir oda dolusu nedeni vardı, oysa aslında ikisi de gerçeği biliyordu.

Eğer Fain özgürlüğünü isterse, Ven onu öldürmek zorunda kalacaktı. Çünkü Ven'in onu tek yolu bu olurdu. Hiç kimse bir Savaş Hauk'unun açık izni ve işbirliği olmadan onu dizginleyemezdi.

"Öyle, lordum."

"Kantininiz için kime ondalık veriyorsunuz?"

Fain yanağında tanıdık bir karıncalanmanın başladığını hissetti. "Siz... Lordum."

Venik başını salladı. "Bu doğru. Her şey için hesap vereceğin kişi benim. Ve yaşadığın bu küçük fantezi saçmalığı bugün sona eriyor. Al bakalım

ve cüruf odalarına rapor verin. Şimdi!"

Galene, Fain'in gözlerindeki acı teslimiyeti görünce ağlamak istedi. Bu onu öldürüyordu ve yapabileceği hiçbir şey yoktu. Bunun için Venik'e lanet olsun.

Tıpkı Fain'i ailesiyle birlikte tekrar tekrar izlemek gibiydi. Ne zaman bir şeyle gurur duymaya ya da kendini iyi hissetmeye çalışsa, ya Keris, ya babası ya da annesi onu herkesin önünde küçük düşürmek için acele ediyordu.

Ve bunu ona mezuniyet gününde yaptın.

Galene bunu fark ettiğinde boğuldu. Bunca yıl boyunca kendi acısına odaklanmıştı. Karşılığında ondan ne aldığını bir kez bile düşünmemişti.

Lekesiz bir anı için son şansı. Nasıl bu kadar bencil olabilmişti?

Ailesi o ana kadar nazik ve verici olsa da, onun ailesi öyle değildi. Fain'in hayatında uğruna kanını dökmediği hiçbir şey olmamıştı. Bir tane bile.

Ben ne yapacağım?

Venik, Hadean Kolordusu'nun kaptanıyla yüzleşti. "Ne ? Bir uzlaşma mı, yoksa alkış mı? Kıçına tekmeyi basmama ne dersin? Şimdi bu ikinci dürtüye boyun eğmeden önce binbaşyı tutuklayın."

Fain öfkeyle alay etti. "Hayır! Az önce size orada ne yaptığını söyledim. Onu tutuklamak için bir nedeniniz yok."

"Ve bu onu hala temize çıkarmıyor. Aksine, durumu daha da kötüleştirir ve sizi de bu işe bulaştırır."

İnançsızlıkla ağzı açık kaldı. "Buna gerçekten inanmıyor musun?"

"Dürüstçe mi? Artık ne düşüneceğimi bilemiyorum. Belki de bu işi çözene kadar ikinizi de tutuklamalıyım."

Ciddi miydi? Onun mantıksız mantığı karşısında şaşkına dönen Galene başını salladı. "Daha fazla sessiz kalamam. Bu delilik ve sen de bunu biliyorsun. Fain asla sana karşı bir şey yapmaz."

Venik ona döndü. "Kusura bakmayın Komutan, bu sizi ilgilendirmez. Blister Tavalı'nın malıdır. Ve siz bana bu suçlamaları yapan başka birini bulana kadar, binbaşyı sorumlu tutuyorum. Şimdi kenara çekil, yoksa

Tavali adaletine müdahale ettiğiniz için hepinizi içeri tıkacağım. *Bu* benim ayrıcalığım."

Fain sıkılmış dişlerinin arasından, "Bunu yapamazsın Ven," dedi. "Hadi ama. O sadece bir çocuk. Hapishanede ona ne yapacaklarını biliyorsun."

"O senden daha yaşlı."

Bu sözlerin yarattığı istemsiz irkilmeyi gördü ve onu ilk aldıklarında Fain'e ne olduğunu merak etti. Onun kalibresindeki güçlü bir Savaş Hauk'un bunca yıl sonra böyle tepki vermesi için en korkunç hayallerinin ötesinde bir şey olmalıydı.

Ve bu onun midesini bulandırdı.

Fain öfkeli bakışlarını Venik'e çevirmeden önce önce Gavarian'a, sonra Talyn'e baktı. "Bu onu doğru yapmaz. Tehlikeyi göze alacağım. Sadece onu rahat bırakın."

Ven teklifi değerlendirirken bakışları Fain'den Gavarian'a kaydı. "Sebebi var. Hamile karısı bizimle girdiği bir it dalaşında öldürüldü. Bunu biliyor muydun?"

"Bana söyledi."

"Ve sen hala onun masum olduğunu mu düşünüyorsun?"

"İntikam peşinde koşacak türden bir erkek olmadığına inanıyorum, evet."

"O zaman sen bir aptalsın ve o da hapse girecek. Hatta onu Eriadne'ye geri gönderebilirim, iltifatlarımla."

Acı kâbuslar içini parçaladıkça Fain ürperdi. İçinden bir ses çenesini kapalı tutmasını söylüyordu. Gavarian yetişkin bir erkekti. Savaş tecrübesi olan eğitilmiş bir subay. Eskiden olduğu gibi toy bir masum değildi.

Ama çocuğun, Gavarian'ın hepsinin hakkından gelmeye fazlasıyla hazır olduğunu söyleyen çelik bakışlarıyla karşılaştığında gerçeği anladı.

Tüm o ateşe rağmen Gavarian, Tavali hapishanesinde onu bekleyen hayvanlarla tek başına kalmak için çok gençti. Sosyal adaletsizlik olarak algıladıkları şeye duydukları öfkeyi uzaylı bir aristokratın oğlundan çıkarmakta tereddüt etmeyen suçlular. Bu tür bir öfke serbest bırakıldı ...

Kimse bunu hak etmedi.

Ve masum bir çocuğun üzerine yağmur gibi yağmasına seyirci kalmayacaktı.

"Onun yapmadığını biliyorum. Eğer intikam almak isteseydi, bunu bizzat bana karşı yapardı."

"Hauk," diye bağırdı Talyn uyararak. "Yapma!"

Fain, Galene'e bakarken sertçe yutkundu ve olacaklar için kendini hazırladı.

Venik kaşlarını çatı. "Açıkla."

"Hauk," diye bir kez daha vurguladı Talyn.

Fain onu görmezden geldi ve sonuçlarının onu kışından ısıracağını bilmesine rağmen doğru olanı yaptı. "Binbaşı ve Talyn hayatımı kurtardı. Hem de iki kez. Ve ikisi de Tavalı'nın onlara karşı düzenlediği saldırıyı yönettiğini ve bu yüzden ikisinin de Andarion donanmasından atıldığını biliyorlar."

Talyn, Fain'i aptallığı için lanetlerken Galene nefesini sertçe içine çekti.

"Ve binbaşı, karısı öldüğünde uçuğu baskının başında benim olduğumu biliyor. İntikam almak isteseydi beni öldürür ya da ölmeme izin verirdi. Sivillerin peşinden gitmezdi. War ve Vega'yı benim için korumazdı."

Venik bakışlarını önce Talyn'e sonra da Gavarian'a dikti. "Bu doğru mu? Bunu biliyor muydun?"

Talyn derin bir iç çekti. "Elbette yaptık. Pek unutulacak bir şey değil."

Bakışlarını kaçırın Gavarian hafifçe başını salladı. "Kod adı Blister göze batma eğiliminde."

"Pekala..." Venik, Fain ile arasındaki mesafeyi kapattı. "Yeni kamarana gitmek için otuz dakikan var. Görevde olmadığın her an orada olmanı istiyorum. Sana vermediğim hiçbir boş zamana izin yok. Anlaşıldı mı?"

Fain ona ters ters
baktı. "Anlıyor
musun?"

O anladı. Sadece takip etmeye niyeti olmadığı bir şeyi sözlü olarak taahhüt etmek istemedi.

Venik boğazının altından hırladı. "Bana kendini öldürtme Hauk. Gerekirse öldürürüm."

"Geceleri uyumanızı sağlayacak her şeyi yapın."

Venik'in burun delikleri alevlendi. "Kaptan. Burada kal ve Hauk'un karargâha rapor verdiğinden emin ol. Gelmezse tutuklanmasını istiyorum. Direnirse vurun."

"Evet, efendim."

Ve böylece Venik ve Kolordu askerlerinin dördü hariç hepsi ayrıldı.

Fain Galene'e doğru döndü. Odadaki ani serinlik ona gitme vaktinin geldiğini söylüyordu. Artık burada hoş karşılanmıyordu. Talyn haklıydı. Yaptığı şey için onu asla affetmeyecekti. Ve onu hiç suçlamıyordu. "Neden bana söylemedin?" Kadının sesi bir ses tonundan acı dolu bir fısıltı.

"Ona yapmamasını söyledim."

Öfkeli bir bakışla Talyn'e döndü. "Bunca zamandır biliyor muydun?"

Talyn başını salladı. "Gemisini ve serisini gördüğüm andan beri."

"Ve yine de hiçbir şey söylemedin?"

"Sana zarar gelmesini istemedim."

Fain ona doğru bir adım attı. "Stormy-"

"Yapma!" diye tersledi, onun ulaşamayacağı bir yere doğru adım attı. Gözleri histeriyle parlıyordu. "Sen... sen orada değildin. Bebeğime ne yaptığını görmedin." Nefes alıp verirken gözlerinden yaşlar süzülürken konuşmakta zorlanıyordu. "Sen gemiyi parçalara ayırdıktan sonra ondan geriye kalanlar. Bana onu gömmek için kıyafet seçmemi söylediler! Bir daha asla uyanamayacağını ya da yürüyemeyeceğini söylediler. Konuşmayı, konuşmayı ve yürümeyi yeniden öğrenebilmesi için her gün acılar içinde çırpınışını izlerken yanında değildin. En temel görevlerini kendi başına yapabilmesi için... *senin* sayende!"

Daha önce patlamayı duyduğunda hissettikleri göz önüne alındığında, bu sözler onu iki kat daha fazla etkilemişti. Vega ve Savaş'ı sevmesine rağmen onları bedeninde taşımamıştı. Talyn'i savaştan getirdiklerinde ve o çağrışı aldığında neler hissetmiş olabileceğini ancak hayal edebilirdi.

Fain zorlukla yutkundu. "Ona asla zarar vermezdim. Ya da seni."

"Ama sen yaptın. Sevgili tanrılar, onu nasıl incittiniz! Ve beni. Pek çok kez." Gözyaşlarını öfkeyle silerek Gavarian'ı işaret etti. "Ve Vari... Lettice'in ölümünden zar zor kurtuldu. Onu mezara gönderdiğinde genç ruhunun bir parçasını çaldın."

"Biliyorum. Özür dilerim."

"Ve özür dilemenin *asla* düzeltemeyeceği bazı şeyler vardır." O gün spor salonunda ona gösterdiği aynı top gibi büzüşen nefretle ona baktı. "Sadece git."

Fain, Felicia'nın yanında sessizce duran War ve Vega'ya bir bakış attı. Onun da yüzünde bir kınama görmeyi bekliyordu ama solgun gözlerinde sadece hüznün vardı.

Ve sempati.

Başka bir şey söylemeden Hadean Kolordusu'nu kaldıkları yerden çıkardı ve yeni kamerasına doğru yola koyuldu. Eşyalarını toplamasına gerek yoktu. Zaten hiç eşyası yoktu.

* * *

Talyn annesini teselli etmek için hamle yaptı ama annesi kucağını silkerek uzaklaştırdı. "Şu anda sana o kadar kızgınım ki, seni kendim bile dövebilirim."

Şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Ben mi?"

"Sen! Bacağını senden alan kişinin o olduğunu öğrendiğimde neler hissedeceğimi bile bile onu hayatımıza geri aldın. Bunu nasıl yaparsın? Senden ne çaldığını bile bile ona bakmaya nasıl dayanabiliyorsun? Sana neye mal olduğunu bilerek!"

Talyn ağzı açık kaldı. "Gerçekten mi anne? Biliyorsun, kaybettiğim benim bacağımdı. Seni değil. Ama ne var biliyor musun? Şu odanın etrafına bir bak." Brach ve Gavarian'ı işaret etti. "Neredeyse on yıldır, bir erkeğin sahip olabilecek kadar şanslı olduğu en harika iki kardeşe sahibim. Evet, zaman zaman başımın belası oluyorlar ama onlara ihtiyacım olduğunda, her adımda dırdır ederek geliyorlar. Hauk sayesinde, bir çocuğun isteyebileceği en sadık anneye sahibim. Evet, hayatımda senin akıl sağlığından şüphe ettiğim çok oldu ama bana olan sevginden bir kez bile şüphe etmedim." Elini Vega'nın ve War'ın başlarının üzerinde gezdirdi. "Artık sevebileceğim yeni ve sevimli bir kardeşim var. Hauk hayatımıza geri dönmeseydi asla tanışamayacağım bir kardeş."

Sonra Felicia'yı kendine doğru çekti ve yanağını onunkine bastırdı. Gözlerini kapatarak kollarını nazikçe onun beline doladı ve ona sarıldı. "Ve Hauk'un benim için yaptıkları sayesinde, artık tamamen Hak sahibiyim ve yanımda en muhteşem ve güzel eşim var, kendi bebeğim de doğmak üzere.

şekilde. Andarion donanmasındaki en yüksek rütbeli ikinci subayım ve neslimin en ünlü Ring savaşçısıyım. Bunun için ödemem gereken tek şey bir bacağımın yarısıysa, lanet olsun anne, ucuz kurtuldum. Ve benim kitabımda buna değdi. Onlara bütün bacağımı ve bir kolumu verirdim. Ayrıca, benden bir testis de almamıştı. *Bunu* affetmeyebilirdim."

"Talyn!" Felicia'nın nefesi kesildi. "Çocuklar!"

Vega'nın gözleri fincan tabağı kadar yuvarlaktı, War ise gülerek Gavarian'ın arkasına saklandı.

Talyn onları görmezden gelerek devam etti. "Sorunuza cevap vermek gerekirse, babama bakmakla ilgili bir sorunum yok. Hâlâ burada sizlerle birlikte olduğum için bir bacak kadar önemsiz bir şey için endişelenmeyecek kadar minnettarım. Eğer beni vurmasaydı, Lorens erken emekli olmayacaktı ve ben de sizin emir subaylığınıza geçemeyecektim. Buradan bakınca, her şeyi ona borçluyum."

Galene Talyn'in soylu bir tavır takınmasından nefret ediyordu. Talyn'in köşeye sıkıştırılabileceği kadar küçük olduğu günleri özlemle anmasına neden oluyordu.

Bu noktadan vazgeçmek istemeyerek Gavarian'a döndü. "Bu konuda ne hissediyorsun?"

Gavarian yorgun bir iç geçirdi. "Olanlar için Hauk'tan nefret etmek gerçekten kolay olurdu. Dürüst olmak gerekirse, bunu istediğim zamanlar oluyor. Ne yazık ki o, kendisinden nefret etmeyi gerçekten zorlaştıran iyi bir piç. Ayrıca, yaşamakta zorlandığım şey gerçeğin geçmişimdeki rolü değil. Lettice'i ne kadar sevsem ve ona ne kadar hayran olsam da o beni sevmedi. O şekilde değil. Bana düşküncü ama bir savaş pilotunun hayatını bir asilzadenin ya da subayın Ger Tarra'sına tercih ederdi. Hiçbir şey onu zafer için savaşmaktan daha mutlu edemezdi ve her zaman en parlak döneminde bir it dalaşının ortasında, alevler içinde ölmek istediğini söylerdi. Yaşlanmak ve solmak istemediğini söylerdi. İstedikini elde etti. Talyn gibi ben de bunu Hauk'un ayaklarının altına . Bizler savaşçıyız. Savaşa gittiğimizde, neyi riske attığımızı biliriz. Hayatı için savaşan başka bir askeri suçlamak anlamsız. Ve şimdi aynı tarafta olduğumuza göre, Hauk soyuna layık olduğunu gösterdi. O oğlunun babası. Onunla birlikte savaşmaktan onur duyuyorum."

Gerçek bir Andarion gibi konuştun.

Bunun için o küçük piçten nasıl da nefret ediyordu.

Ancak Gavarian, ondan daha fazla nefret etmesine neden olan geçerli noktalara değindi.

Felicia ona yaklaşmak için Talyn'den uzaklaştı. Nazik bir gülümsemeyle Galene'nin kolunu okşayarak onu rahatlattı. "Eğer sizi daha iyi hissettirecekse Komutan, Talyn'i incittiği için ben de onun gözlerini oymak istiyorum. Sizin gibi ben de Talyn'in yeniden ayağa kalkmak için neler çektiğini unutmadım. İkimiz birlikte Fain'i topallatabiliriz."

Galene güldü ve onu kucakladı. "Seni seviyorum Felicia."

"Ben de seni seviyorum." Onu sıktı, sonra bıraktı. "Ve bu yüzden, bir zamanlar bana söylediğin bir şeyi sana hatırlatmak istiyorum. Hayatın boyunca sadece iki erkeği sevdin. Talyn ve onu sana veren kişi. Eğer babasıyla tanışırsam, birbirlerinden neredeyse ayırt edilemeyecek kadar benzer oldukları için bunu anında anlayacağımı söylemiştin." Galene'nin yüzündeki gözyaşlarını sildi. "Haklısın. İkisi de son derece sinir bozucu erkekler. İnanılmayacak kadar güzeller. Gururlu ve güçlü. Andarion, baştan aşağı. Talyn'e aşık olduğumu ilk söylediğimde annemin bana dediği gibi, 'Ona bakıp onu yemek isteyeceğin zamanlar olacak. Geri kalan zamanlarda da keşke yeseydim diyeceksin. Ama onu öldürmeyi düşündüğün o anlarda bu kızgınlığın geçeceğini ve onu tekrar yutup bir battaniye gibi giymek isteyeceğini unutma. Bu yüzden kefalet parasını biriktirmem için bana adil bir uyarıda bulunmadan onu öldürme.'"

Galene yine güldü. "Teşekkür ederim." Etrafındaki herkese baktı. "Odaklanmamı sağladığınız için hepinize teşekkür ederim. Ve haklısınız. Geçmişe kızgın kalmak bana sadece geleceğime mal olacak. Sonunda onu affetmemin ve her şeyi unutmamın zamanı geldi. Geçmişe bakmanın ve bunu ona karşı kullanmanın bir faydası yok. Bunu değiştiremeyiz. Ve bunun bedelini hepimize ödetmekten bıktım. Her şeye rağmen onu seviyorum. Onu öldürmek istediğimde bile. Hayatımı onsuz yaşadım ve dürüst olmak gerekirse, onun hayatımda olmasını daha çok seviyorum."

Ancak bu sözleri söylerken bile bunun o kadar kolay olmadığını biliyordu. Hâlâ onları tuzağa düşürmek ve öldürmek isteyen bir düşman vardı. Ve Fain onların sahip olduğu özgürlüğe sahip değildi.

O Tavalı'nın malıydı. Bunun tam olarak ne anlama anlamamıştı.

Öğrenmeye kararlı bir şekilde onlardan ayrıldı ve Ryn Dane'i aramaya gitti, Ya da Tavalı kardeşlerinin arasında olmadığı zamanlarda bilinen adıyla Ryn Cruel.

Biraz zaman aldı ama sonunda Ryn'i revirde buldu, bombalamada yaralananlara yardım ediyordu. Yardım etmeye çalışırken, "kendi türünün" orada hoş karşılanmadığını çabucak öğrendi.

"Bu bombayı grubunuzun yerleştirmediğinden emin değiliz. Şimdi kenara çekilin Komutan."

Sersemlemiş bir halde, başka bir hastayla ilgilenmek için yanından geçip giden kaba doktora bakakaldı.

Ryn onun yanında durdu ve ona bir şişe su ikram etti. "Bunun için üzgünüm. Saldırıdan sonra herkes gergin. Hepsi Tavalı üniforması giymeyen birini suçlamak istiyor. Böylesi daha kolay. İçimizden birinin bunu yapabileceği düşüncesi... evet."

"Bununla bir ilgimiz olduğuna , değil mi?"

"Hayır. Ama ben aptal değilim. Başkalarını kültürlerine ya da üniformalarına göre yargılamam. Onları kendi eylemleri ve sözleriyle yargılarım. Hayatımın erken dönemlerinde hem annemden hem de babamdan öğrendiğim bir şey varsa o da çürümüşlüğün tüm fiçılara sızdığı ve adaletsizliğin asla ayırım gözetmediğidir. Herkesi eşit şekilde, çekincesiz ve tereddütsüz vurur." Suyundan derin bir yudum aldı. "Peki sizi buraya getiren nedir Komutan?"

"Tavalı yasası."

Suyu boğazına kaçtı. "Tamam. Ne olmuş ona?"

"Biri Tavalı bir köleyi nasıl satın alabilir?"

Elinin tersiyle ağzını sildi. "Sahiplerine bir teklifte bulunun. Tıpkı diğer her yerde olduğu gibi."

Bu teklifi çoktan denemişti ve Venik bunun Kurallarına aykırı olduğunu söyleyerek onu soğuk bir şekilde geri çevirmişti. "Haydut pilot olsalar bile mi?"

Kaşlarını çattı. "Serseriler fahişe değildir."

"Cüruf mu?"

Başını iki yana salladı. "Pardon, askere alınmış, köleleştirilmiş ya da Canting'den kaçmış üyeler için kullandığımız bir terim."

Şimdi gerçekten kafası karışmıştı. Fain ikisiydi ve bunu biliyordu. Venik ona böyle söylemiş ve kontratını ona satmayı reddetmişti. "Ama Venik Fain'in sahibi."

Ryn'in kaşları daha da çatıldı. "Yapamaz. Fain bir Haydut Kordonu giyiyor... değil mi?" Geri adım atarak oradan geçen bir Tavalı'ye seslendi. "Hey, Pettrew? Hauk şu anki RA, değil mi? Deli değilim, değil mi?"

"Evet, Dane, sen delirmişsin ama Hauk RA. Bence tekrar oylamaya geçmeden önce en az bir yılı daha var. Neden?"

"Sadece beynini kontrol ediyorum. Bilirsin, kafama çok darbe alırım. Hiçbir şeyin yerinden oynamadığından emin olmak istedim. Teşekkürler." Bir içki daha aldı. "Evet, o bir Rogue. Ven ona sahip olamaz. Rogue olmanın bir parçası da Ulus'tan bağımsız uçmak ve hiçbirine bağlılık borçlu olmamaktır."

"Onun durumunda bu doğru değil." "Bunu kesin olarak biliyor musun?" "Biliyorum."

Suyunun kapağını kapattı. "Fain nerede?"

"Venik onu bazı bölgelere rapor etmeye zorladı... Sanırım oralara cüruf bölmesi diyordu?"

Ryn bunun üzerine bakışlarını daralttı. "Komutan rütbesiyle mi?" "Evet."

"Bu saçmalık." Ryn onları revirden uzaklaştırmadan önce Dancer'ı triyajdan çağırmak için yanlarına gitti.

" oluyor?" Dancer sordu.

"Emin değilim ama kardeşine yardım etmek için aptalca bir şey yapmam gerekirse diye Tavalı olmayan bir destek istiyorum."

"Ah... Eğer bunu istiyorsan Caillen'ı çağırmalıyız. Radikal aptallık onun uzmanlık alanı."

Konut bölgesine geçtiklerinde Talyn ve Gavarian da onlara katıldı. Talyn'in yüzündeki ifadeden başka bir şey olduğunu anlamıştı.

"Ne oldu?"

"Morra başka bir iletim yakaladı. O, Saf ve Maris onu kırmaya çalışıyorlar. Ama size haber vermek istedim ve bunu iletmek istemedim. Brach ve Qory, Licia ve çocukları izliyor. İçimde bizim için daha eğlenceli sürprizler hazırlandığına dair kötü bir his var."

Galene'nin midesi daha da düğümlendi. "Bunun başka bir saldırı olduğunu mu düşünüyorsun?" "Benim tahminim bu." Talyn çenesini Dancer'a doğru salladı. "Senin aile?"

"Nero buraya gelene kadar Jayne ile birlikte kilit altında. Sumi son derece yetenekli bir suikastçı ama şu anda hamile. Onunla ya da bebekle ilgili herhangi bir risk almak istemiyorum."

"İnanın bana, anlıyorum."

Galene, Ryn'in onları götürdüğü sıkışık baraka alanını görünce yavaşladı. Temiz olmasına rağmen, ona bir hapisane tutma alanını hatırlattı. Duvarlar tamamen açıktı, böylece gardiyanlar ranza sıralarının uç uca dizildiği geniş odayı görebiliyordu.

Muhtemelen yüz kadar erkek alanı işgal etmiş ve yataklarda ya da yerde uzanmıştı. Kesinlikle sıkılmış görünüyorlardı. Neden sıkılmasınlar ki? Herhangi bir şekilde eğlenmelerine ya da mahremiyetlerine izin verilmiş gibi görünmüyordu. Hatta o hücrede kişisel eşyaları bile yoktu. Sahip oldukları tek şey sırtlarındaki giysiler ve boyunlarında Venik'in Fain'e taktığı gümüş tasmaların aynısıydı.

Ve burada orijinal konaklama yerlerinin sefil olduğunu düşünüyordu.

"Burası neresi?" diye sordu Ryn'e.

"Yarı hapisane," diye iç geçirdi, "her türlü cehennem. Rütbeleri sökülen Tavalileri cezalandırmak için rahatsız edici olacak şekilde tasarlanmış ve vatandaşlıklarını geri kazanana kadar buraya konulmuşlar. Ya da diğerlerini dışarı çıkarmak için rütbe kazanmaya motive etmek için. Rütbe veya Canting sahibi hiç kimsenin burada barındırılmaması gerekiyor."

Ryn bir muhafızla konuşmak için masanın önünde durdu. "Komutan Hauk nerede?"

Muhafız monitöründen başını kaldırmaya zahmet etmedi. "Amiral Venik'in emri olmadan kimse onu görmeyecek."

Ryn kabloyu duvardan çekip çıkardı.

Tıslayan muhafız saldırmak için ayağa kalktı, sonra orada kimin olduğunu anlayınca soldu. "Büyükelçi Dane... özür dilerim efendim. Siz olduğunuzu fark etmemiştim."

"Belli ki. Şimdi Hauk nerede?"

O daha cevap veremedi bir beden duvara öyle sert çarptı ki duvar çatladı. İnsanlar ve diğerleri bağırıp, çığlık atıp, saklanmak için kaçışırken hücrenin içinde kaos patlak verdi. Kan dondurucu bir Andarion savaş çığlığı yükseldi.

Bu, tam anlamıyla savaş modunda öfkeli bir Savaş Hauk'un bağırışıydı. Onları tüm diğer dünyalılar tarafından korkulan biri yapan türden. Ve ırkının korkunç efsanelerine yol açmıştı.

İlkini üç ceset daha takip etti.

Dancer ve Talyn, Galene'in kanatlarını çekmesiyle savaşa doğru ilerledi. Ama odaya girip Fain'i gördüklerinde, üçü de geri çekildi.

Kutsal tanrılar...

Fain'in çocukken Ring maçlarında harika hareketler yaptığını görmüş olsa da, şu anda önünde ölüm kalım savaşı veren tam gelişmiş Savaş Hauk'un gücü ve zarafetiyle kıyaslanamazdı. Bacaklarını önündeki Tavalinin beline doladı, büktü ve yere indirdi, ona öyle sert vurdu ve çarptı ki, Tavalı tepki vermeye fırsat bulamadan Fain rakibini etkisiz hale getirdi. Ellerini kullanmadan takla atan Fain, bir sonraki rakibiyle kapışmak için yukarı çıktı.

Bir muhafız içeri girdi ve Fain elini yakalayıp onu etkisiz hale getirmek için döndü. Odaya başka muhafızlar da giriyordu.

Venik'in kendilerine direnirse onu vurmaları için verdiği emri hatırlayan Galene paniğe kapıldı. Kendini durduramadan ya da tekrar düşünmeden ileri doğru koştu.

"Fain?"

Boğazına doğru bir yumruk savurdu. Kız onu engellemek için hamle yaptı. Ama temasa bir milimetreden az kala, onun düşmanı olmadığını anlayınca dondu kaldı.

Nefes alıp verirken gözlerini ona dikti. Adamın mutlak gücü ve güzelliği, durdurmasaydı o darbenin vuracağı kadar sert bir şekilde ona çarptığında zaman dondu.

Ve neredeyse zayıflatıcıydı.

Onu hayatında tattığı en ateşli öpücük için kendine çekmeden önce iki kez göz kırptı. Kolları titreyerek onu ayaklarından kaldırdı ve göğsüne yasladı.

Sonra onu Talyn'e taşıdı ve yere bıraktı. "Annene göz kulak ol.

Onu yanında tut."

Adam vahşi bir yırtıcı gibi başını eğip duvara çarptığı ilk Tavalı'yi takip ederken kaşlarını çatı. Erkeği gömleğinden yakaladı ve ayağa kaldırdı.

"Nerede o?" Fain şiddetli, ölümcül bir hırıltıyla sordu.

Erkek hırıldadı ve öksürdü.

"Bana cevap verin yoksa tanrılar yardımcım olsun, bağırsaklarınızı burun deliklerinizden çıkarıp sizi onlarla boğarım."

Ryn hayret verici bir sakinlikle Fain'e doğru yürüdü. "Um, Komutan? Arkadaşınızla yaptığınız bu özel dövüğe müdahale etmekten nefret ediyorum, ancak Hadean Kolordusu sizi bunun için vurmadan önce, yaşadığınız bu şiddetli öfke seansının kaynağını sorabilir miyim?"

"Elbette," dedi Fain aynı alaycı terapist tonuyla, adamı kanlı bir yumrukla duvara yaslarken. "Patlamayı ayarlayan piç fareyi buldum. Ve onun yerleştirdiği iki tane daha patlamaya hazır bomba var."

Ryn'in yüzündeki renk soldu. "Nerede? Ne zaman?"

"Öğrenmeye çalıştığım şey. Şimdi onu dövmeme yardım etmek ister misin?"

Ryn blasterını çekti ve Tavalı'nın boğazının altına tuttu. "Kahretsin evet, biliyorum. Nerede o?"

"Kıçına kadar." Gülerек sertçe ısırdı.

Ryn küfretti ve blasterını düşürdü, sonra çenesini araladı ve ağzından bir şey çıkarmaya çalıştı. "İntihar başlığı!"

Tavalı kasılmaya başladı.

Galene Talyn'le birlikte öne çıktı. "Suya ihtiyacım var. Çabuk. Kenara çekil." Ryn ona kaşlarını çattı.

"O bir doktor," diye açıkladı Fain.

Ryn Tavalı'yi ona doğru savurdu ve kendisine yardım etmeleri için emir verdi.

Fain geride durup Galene'in sakince hücrenin duvar ünitesinden sağlık çantasını çıkarmasını ve Talyn'in yardımıyla insan üzerinde çalışmaya başlamasını izledi. Andarionlar ve insanlar arasında uzun dayanan bir savaş geçmişi olduğundan, Andarion tıp eğitiminin bir parçası da insan anatomisiydi. Onları nasıl iyileştirecekleri.

Onları nasıl öldüreceğim.

Ne o ne de Ryn, Galene ve Talyn'in insandan onu hayatta tutmaya yetecek kadar zehiri temizlemek için ellerinden geleni yapmalarını izlerken konuşmadılar.

Birkaç dakika sonra bir Tavalı sağlık birimi geldi. Fain onların Galene ve Talyn'in yerine geçmelerini engelledi. Ryn ona kaşlarını çattı. "Ne yapıyorsun sen?"

"Onunla kimin çalıştığını bilmiyoruz. Onu, ihtiyacımız olanı almadan önce öldürebilecek bir Tavalı işbirlikçisinin ellerine teslim etmeyeceğim. Ya sen?"

Ryn sağlık ekibine doğru döndü. "Onları buradan çıkarın. Sedyeyi ve teçhizatı bırakın."

"Ciddi misiniz siz?" Sağlık teknisyeni onlara bakakaldı.

"Git! Yaralılara yardım etmen için revirde sana ihtiyaçları .
Burada iyiyiz."

Nefeslerinin altında homurdanarak itaat ettiler. Fain eşyalarını Galene'ye götürdü.

Birkaç dakika sonra Galene topuklarının üzerine oturdu ve iç çekti. "Onu stabilize ettim ama uzun süre dayanacağından şüpheliyim. Yuttuğu şey keratoldü."

Fain organları kapatan ve hızla ölüme götüren hızlı etkili zehre bir kez daha lanet okudu. "Onu sorgulayabilecek miyiz?"

"Hayır. Ama Nero gelene kadar onu yaşam destek ünitesinde tutabilirsek, ihtiyacımız olanı elde etmek için güçlerini kullanabilir. Umabileceğimiz en iyi şey bu."

Ryn blasterini çıkardı ve Tavalı'nın kafasına nişan aldı.

"Whoa!" Fain tetiği çekmeden önce elini yakaladı. "Ne yapıyorsun?"

"Kendimi daha iyi hissetmek için. Üretken değilim, biliyorum. Ama biraz kanlı şiddet ruhumu teselli etmek için uzun bir yol kat ediyor."

"Biliyor musun, seni bekâr tutan şeyin annen olduğunu sanmıyorum dostum. Ama *bu*," Fain onun elinden tabancayı aldı ve bakışlarına tuttu, "asıl sebep *bu* olabilir."

Yüzündeki renk soldu. "Annem..." "Ne?"

"Bombalardan biri . Orayı biliyorum!" "Ne?"

Fain tekrarladı.

Ryn hâlâ Tavalı'nın yanında yerde yatan Talyn'e baktı. "Parisa'yı biz öldürdük... ben ve Talyn. Nyran bizden intikam almak istiyor. Kardeşimi ve *annemi* öldürmek istiyor."

"O haklı. Bu çok mantıklı. O Leydi Tavalı. Ulusunuzun sembolü ve hepsinin başı. Bu onu almak gibi bir şey olurdu."

Andaria'daki tüm War Hauk ailesini yok edecek. Bu Tavalı klanlarını birbirine karşı savaşı sürükleyecek ve Ryn'i kişisel olarak harap edecektir."

Bağlantısını çıkaran Ryn annesini aradı.

Cevap vermedi.

Ryn dudağını ısırđı. "Benim çağrılarım*a asla* cevap vermez.... Ona bir şey oldu. Kötü bir şey." Nefesi kesilmişti, koşar adımlarla uzaklaştı.

BÖLÜM 15

Fain, Ryn'in bir adım gerisinde, annesinin istasyonda nerede olduğuna dair bağlantısını takip ediyordu. İstihbaratlarına göre, dairesinde olmalıydı.

Odasına vardıklarında ikisi de terliyordu. Ryn kapıyı açtı ve o kadar hızlı dondu ki Fain neredeyse ona çarpıyordu.

Galene gerçekten de Fain'in sırtına çarptı. Sonra onları bu kadar ani bir şekilde durduran şeyin ne olduğunu görünce nefesi kesildi.

Hermione Dane odanın karşı tarafında kıpırdamadan duruyordu. Brax Venik yakındaki bir sandalyede oturuyordu ve en az kadar rahatsız edici bir şekilde poz vermişti. Hermione yavaşça ve çenesini oynatmadan, "Kıpırdama," diye nefes aldı. "Bir bomba var." Gözlerini masanın altına bağlanmış olan cihaza doğru çevirdi. "Ona takıldık ve ne olduğundan emin değiliz.

patlatır. Ama henüz patlamadı."

Fain Galene'i geri itti. "Syn'i ara ve onu hemen buraya getir. Talyn'e hainimizle kalmasını söyle. Onun bunun yakınında olmasını istemiyorum."

"Anlaştık." Telefon etmek için yavaş ve dikkatli adımlarla koridora geri döndü.

Fain annesini kurtarmak için aptalca bir şey yapmasını engellemek için ellerini Ryn'in omuzlarına koydu. "Kere'yi arayabilir misin?" Fain, birilerinin dinleme ihtimaline karşı Darling'in Sentella kod adını kullandı, eğer dinliyorlarsa, Kere ve Darling Cruel'in aynı kişi olduğunu bilmeyeceklerini umuyordu. Ryn'in küçük kardeşi Darling Dokuz Dünya'daki en yetenekli patlayıcı mühendisi olduğundan, Hermione'nin hayatını kurtarmak için en iyi şansları oydu.

"Çoktan kodlandı. Onu bekliyorum... Hey, Kere. Burada bir durum var." Ryn yavaşça kulağına bastırarak Fain'in bağlantısına da çağrı yaptı. "Fain ve ben annemi tanrılara havaya uçurmak üzere olan bir EYP'nin önünde duruyoruz. Yardıma ihtiyacımız var."

Darling kulaklarına küfür etti. "Onu görmem gerek."

"Evet, emin değiliz... bekle. Anne, ne halt ediyorsun!"

Hermione dizlerinin üzerine çökmüş, yavaşça ve çok dikkatli bir şekilde kendi bağlantısıyla cihaza doğru ilerliyordu. "Görsellere ihtiyacı olacak. Onları senin için alıyorum. Onun çağrısıyla benim bağlantımı konferansa bağla."

"Aman Tanrım, anne! Kımıldama! Henüz neyle karşı karşıya olduğumuzu bilmiyoruz. Eğer öldürülürsen, seni boğarım!"

"Ve eğer bir patlama kalkanının arkasına geçip sert bir giysiye girmezsen, Canting'ini cürufa çevireceğim."

"Pekâlâ, millet! Sakinleşelim ve yeniden toplanalım." Fain tırmanan durum karşısında kendi paniğiyle mücadele ederken derin bir nefes aldı. "Yapmadan önce yapmak istediğimiz başka bir şeyi tartışmaya ne dersiniz? Ne dersiniz? Şimdi birlikte çalışma zamanı, herkesin ölümüne yol açabilecek bir serbestlik zamanı değil."

Hermione başıyla onayladı. "Peki. Bağlantım açık. Konferans ve ben beklemek için geri çekileceğiz. Başka bir şey yapmayacağım. Söz veriyorum."

Ryn de aynı fikirdeydi.

Darling cihazı incelemek için bir saniyesini ayırdı. "Pekâlâ. Kötü haberler ve hayatınızdan keyif almanızı engelleyecek bazı ciddi haberler var. Hauk nerede?"

"Ben buradayım."

"Sen değil, Fain. Ekürüm."

"Koridorda. Patlayıcılar konusunda nasıl olduğunu bilirsiniz."

"Evet, biliyorum, bu yüzden sordum. Onu saçma sapan ve uzun bir iş için istasyona gönder. Büyükannenin bizi korkutmasını istemeyiz. Şimdi Mari nerede?"

"Nyk ile, sanırım. Ya da Saf'la. Tam olarak emin değilim ama burada değil." "Bu çok kötü." Darling yorgun bir iç geçirdi. ", Fain. Sen

"Dancer'ın patlayıcılara karşı isteksizliğini paylaşır mısın?"

"Sadece yüzümde patlarsa."

"Biz de bundan kaçınmaya çalışıyoruz." Darling tekrar konuşmadan önce birkaç saniye durakladı. "Sana bir patlama kutusuyla birlikte sert bir giysi içinde ihtiyacım var. Syn'e söyle, şu anda bağlantısına gönderdiğim sıraya göre o oda için yerinde sönümleyicileri ayarlasın. Ondan bir difüzör kitine ihtiyacınız var ve onu etkisiz hale getirmek için komuta merkezinde sizinle birlikte çalışıyor olması gerekecek. Eğer ikiniz tek bir birim olarak ve doğru sırayla çalışamazsanız, hepimiz kötü bir gün geçireceğiz."

"Ne ?" Ryn sordu.

"Bu işe karışma. Ve tartışma. Kavgada en iyisinin sen olduğunu biliyorum ama konu annen olduğunda değil. Yolumda bir aptal değil, açık bir ihtiyacım var. Onun oradan çıkmasını istiyorsun. Arkada kal ve bırak da işimizi yapalım."

"Bu konuda *senden* tavsiye mi alıyorum?"

"Aynen öyle. Tecrübelerime dayanarak konuşuyorum, hepimizi savaşa sokan aptal bendim çünkü karımı kurtarmak için savaşa girdim ve çenemi tutamadım. Hepinizin işini yapmasına izin verseydim ve evde kalsaydım, şu anda ölümümü planlıyor olmazdınız. Yani, lütfen, Ryn. Anne Dane'i ben de seviyorum. Tanıdığım tek gerçek anne o. Bu yüzden onu kurtarmama izin ver. Ben de senin kadar üzgünüm ve bir iplikle asılı duruyorum. Şu anda sadece birimizin histerik olmasını göze alabiliriz ve ben bunu talep ediyorum."

Kendisine hüznü bir gülümseme veren annesine bakarken Ryn'in gözlerinde yaşlar parlıyordu.

"Danimarkalılar korkmaz, bebeğim. Ayakta durur ve savaşırız. Beni yakalayamayacaklar. Bugün değil. Merak etme."

Başını salladı. "Seni seviyorum
anne." "Ben de seni seviyorum,
Trey-vey."

Syn onlara katıldı ve Fain'e bir zırh verdi. "Hey, Kere'den buna ihtiyacın olduğunu söyleyen notu aldım." Hermione ve Venik'i içeride görmek için yanından geçip gitti. "Orada nasılsınız Leydi Tavali?"

"Kızgınım ve burada, kendi alanımda bana saldırmaya cüret eden düşmanlarımdan kanını tatmak istiyorum."

"Bunu sana teslim etmek için çalışıyorum. Venik, ya sen?"

"Beni buradan çıkarın ki bunu her kim yaptıysa kafasını ve boğazını ona vereyim."

"Duyduğuma göre Fain senden önce davranmış. Bu yüzden burada." Syn patlama kutusunu difüzör kitiyle birlikte Fain'in ayaklarının dibine koydu. "Bunların nasıl kullanılacağını biliyor musun?"

"Bu senin ya da Kere kadar iyi ama birkaç eğitim aldım." "Hiç geçtin mi?"

"Bir çift."

Syn tamamen yeşile döndü. "Oh, ne güzel. Ryn, geride durabilirsin... çok. Patlayıcı Amatör Saati yapmak üzereyiz. En sevdiğim eğlence şekli... çok çok uzaklardan izlediğim zaman."

Fain, Ritadarion'a müstehcen bir hareket yaptıktan sonra, patlama zırhının bağlantılarını bağlayabilmek için Syn'e arkasını döndü.

Syn onu Fain kardeşine ters ters baktı. "Dancer, beni dinle. Senin ve Galene'nin karını ve çocuklarını, Talyn ve Felicia'yı, Vega ve War'ı toplamanızı istiyorum. Gavarian ve Brach'ı da alın. Herkesi gemime götürün ve bu iş bitene kadar orada güvende tutun. Bu saçmalıkla daha fazla oynamayacağım. Hepiniz orada güvende olacaksınız ve kimse size dokunamayacak."

"Bu Tavalı Kurallarına aykırı," diye hırladı Venik.

"Kıllı kıcımlı öp, Ven." Fain bakışlarını Dancer'ın kilitledi. "Zaten gemiye giriş izniniz ve yetkiniz var. Storm'a Seviye İki protokollerini takip etmesini söyle. Giriş izni için herkesi nasıl tarayacağınız konusunda size yol gösterecek. Herkes için bol miktarda mürettebat odası var. Ve erzak."

"Bununla yüzleşmen için seni yalnız bırakmayacağım."

"Patlayıcılar konusunda işe yaramazın tekisin ve bunu sen de biliyorsun." "Sen de benimle aynı travmayı yaşıyorsun... aynı nedenlerden dolayı."

Fain ikisinin de çocukluklarını düşünmemeye çalışarak yüzünü buruşturdu. "Evet, ama yüzümde patlayan bir bombadan sonra dağın yamacından düşen ben değilim." Çenesini koridorun sonuna doğru salladı. "Devam et, Dance. Zaten bir kardeşinin gözlerinin önünde ölmesini izledin. Bir sonraki kâbusun ben olmak istemiyorum. Yolda bir bebeğin var. Koruman gereken çocuklar. *Onları* ve ailemi güvende tutmana ihtiyacım var. Benim için, küçük kardeşim."

Dancer gitmek yerine ilerledi ve ona sıkıca sarıldı. "Benim yüzümünden ölürsen, kıcını tekmelemek için seni cehenneme kadar takip ederim. Duydun mu beni?"

"Seni duyuyorum."

Dancer onu bırakıp geri adım atmadan önce saçını çekti. "Ciddiyim, Fain. Senin peşinden gelmem için beni ölümcül bir günah işlemek zorunda bırakma."

"Devam et." Fain şakacı bir şekilde onu itti. "Beni rahatsız ediyorsun. Diğerlerinin yanına git."

Dancer dönüp arkasına bakmadan önce üç adım attı. Gözlerinde yaşlar parlıyordu.

Ben de seni seviyorum kardeşim. İkisinin de bunu yüksek sesle söylemesine gerek yoktu.

Syn onu kolundan alkışladı. "Pekâlâ. Girdin." Fain'e kaskı uzattı. "Mikrofon kontrolü."

Fain onu taktı ve kendini mühürledi, ardından ses ve görüntülerin iletildiğinden emin olmak için kontrol etti. "Kontrol etmek mi?"

"Orada mısın, Kere?"

"Ben buradayım. Siz iletişime geçer geçmez biz hazırız."

Syn başını Fain'e doğru eğdi. "İyi şanslar. Ryn'i de yanımda sürüklüyorum, böylece sinir krizini daha az dikkat dağıtıcı bir alanda geçirebilir."

Fain kutuya ve çantaya uzandığında, Galene'in o giyinirken ortadan kaybolduğunu fark etti. Ona veda etme zahmetine bile girmemişti.

Ya da iyi şanslar.

Onu bu kadar çabuk terk etmiş olması, olması gerekenden çok daha derin bir acı veriyordu. Tek bildiği, önümüzdeki birkaç dakika içinde ölebileceğiydi. Aslında bu iyi bir bahisti. Ve ona şans dileyecek kadar bile umursamamıştı.

Bunu düşünme.

Bunu söylemek yapmaktan daha kolaydı. "Fain? Benimle misin?"

"Evet, özür dilerim. Dikkatim dağılmıştı."

"Tamam dostum. Küçük bir tavsiye? Patlamak üzere tasarlanmış bir şeyle uğraşırken dikkatimizi dağıtmayalım. Odaklanmak istiyorum. Güven bana, bu şekilde hayatta kalma şansın katlanarak artar."

"Titana tu, giakon."

"Evet, onu pantolonunun içinde tut, Andarion. Benim zevkime göre yeterince güzel değilsin. Şimdi cihaza doğru ilerle ve onu ya da masayı çarpmamaya çalış."

Mmkn olduğunca az hareketle, yavaş ve kolay bir şekilde altından kaymanı istiyorum."

Syn'in sesi kulağına geri döndüğünde Fain henüz masanın altındaydı.

"Sisteme bağlandım, Kere. Sana tam erişim izni verdim." "Çok güzel.

Fain, kıpırdama."

Darling'in çılgınca tıkladığını duydu.

"Syn, benim için i ynlendiricileriyle çapraz kalkanlarına g ver."

"Tamamdır."

"İşaretimle birlikte ışıklar sönecek. Kimse panik yapmasın ama Fain, Mama Dane ve Venik'e panik yaptıklarında kapıya koşmalarını söyle."

"Leydi Tavalı. Ven. İşıklar sönmek üzere. İşıklar söndüğünde, hemen odadan çıkmalısınız." Sonra Darling'le birlikte geriye doğru saydı. ". İki. Bir. Hadi!"

İşıklar söndü.

İkisi de onun yanından geçip koridora

koştu. "Temizler mi?" Darling sordu.

"Sanırım."

", buna hazır mısınız?" "Evet, bana yol göster."

Darling ışıkları tekrar . "Kapağı yavaşça çekip çıkarın ve canavarın karnını ortaya çıkarın."

Fain onun dediğini yaptı ve patlayıcı mineral kilin etrafına sarılmış olan boğumlu tel yığınının bakarak yüzünü buruşturdu. Kil yumruğundan daha büyük olmasa da istasyonun bu kanadının tamamını havaya uçurmaya yeterdi. "Hey, Syn? Venik'e tüm güney çeyreğini tahliye etmesini söylemelisin."

"Hallediyorum."

Darling sakın bir şekilde Fain'e silahsızlandırma işlemini anlatmaya devam etti. "Pekâlâ, Fain. şimdi yapmanı istediğim şey soldan üçüncü parlak turuncu kabloyu saymak ve onu izole etmek."

Fain tereddüt etti. "Daha mı

parlak?" "Evet. Görüyor

musun?"

Elindeki kablolara bakarken gözlerini kırpıştırdı. Turuncu...

"Bu, *Keramon*."

Fain, Dokuz Dünya'nın en tatlı sesini duyunca buz kesti ve sıcak bir beden yanına kaydı. "Burada ne yapıyorsun?"

"O difüzyon derslerini geçememenin nedeninin kısmen renk körü olman olduğunu onlara söylemediğini hissediyordum."

Darling onun kulağına küfretti. "O ciddi mi? Sen ciddi misin? Tam renk spektrumunu göremiyorsun ve minsid kablolu bir patlayıcıyı mı kullanıyorsun? Hauk? Andarion aklını mı kaçırdın sen?"

"Evet. Çocukken Keris'le bir kavgaya karışmış ve kardeşi retinasını yaralamış ve Fain'i dikromatizmle baş başa bırakan önemli miktarda hasar vermiş." Fain'in elini kendi eliyle kapattı ve kablolardan birine götürdü. "Bu üçüncü parlak turuncu olan."

Yardıma minnettar olan Fain, Darling'in kendisine ve soyuna yönelik hakaretlerini duymazdan gelerek bağlantıyı kesti. "Dancer'la birlikte güvenli bir yere, gemime gitmen gerekiyor."

"Ben ait olduğum yerdeyim. Burada daha küçük elleri olan, hassas aletleri kullanmaya alışkın birine ihtiyacınız var. Ben eğitilmiş bir cerrahım ve renkli görüş yeteneğim var. Bu iş bende."

"Stormy-"

"Tek başına güçlü. Birlikte daha güçlü." Onun elini kendi eline aldı ve eldivenini çıkardı. Parmağındaki yüzüğü alırken bakışları onu felç etti. Sonra eldivenini çıkardı ve yüzüğü bir zamanlar elinin üzerinde durduğu yere yerleştirdi. "Seni çocukken tanıdığım andan beri seviyorum. Sen benim hayatımsın, Fain Batur. Eğer bugün burada ölürsen, beni de yanında götürürsün. Bu hayatın bir anını daha sensiz yaşamak istemiyorum."

Darling sonunda susarken ona duyduğu aşk onu boğdu. Galene ona böyle bir isim vererek, şahitler huzurunda kocası olduğunu ilan ediyordu. Andarion yasalarına göre, bu onları yasal olarak bir birleşme töreni kadar etkili bir şekilde bağladı.

Çıplak elini onunkine dokundurdu. "Ve sen benim soluduğum havasın, Galene Hauk. Sana zarar gelmesine asla izin vermeyeceğim."

Darling sinirli bir şekilde iç çekti. "Ah, bu çok hoş ve dokunaklı ama lütfen yüzünüzde patlamak üzere olan bombaya odaklanabilir miyiz?"

"Evet, bize ne yapacağımızı söylemeni bekliyoruz, Kere. Neden bu kadar uzun sürdü?"

Fain'in anlayamadığına sevindiği bir Karun diliyle konuşmaya başladı, aksi takdirde imparatorun soyunu sona erdirebilirdi. "Galene, ışığı yak ve şu sırayı takip et. Koyu mavi, açık mavi, yeşil, sarı, açık turuncu, kırmızı, kırmızı, mor."

Fain onun için ışığı tutarken, o da onları belirlenen sıraya göre hızla kesip attı. "Tamamdır."

"Bir şey oldu mu?"

Fain, Darling'in endişeli sorusu karşısında kaşlarını kaldırdı. "Bir şey oldu mu olması *gerekiyordu*?"

"Hayır. Şart değil ama..."

"Ama ne?"

"Cihazı masadan kaldırıp kutuya çok hızlı bir şekilde kapatmak isteyebilirsiniz.... Her ihtimale karşı tasarımcı içine bir arıza emniyeti yerleştirmiş olabilir."

Fain itaat etti ve mühürleri sıkıca kilitletti. "Evet, tamam. Şimdi ne olacak?" "Bu kadar olmalı. Biz-"

Bomba ayaklarının dibinde patladı. Fain Galene'i yakaladı ve vücuduyla sardı. Onu duvara öyle sıkı bastırdı ki nefes alamaz hale geldi. "Kıymetlim? Sanırım güvendeyiz. Patlama kutusunun amacı bu değil mi?"

"O haklı, koca adam. Onu sebepsiz yere eziyorsun."

Ama Fain bırakmak yerine kaskını çıkardı ve yere düşmesine izin verdi. Sonra aynısını onunkine yaptı.

Galene onun öpücüğünün vahşiliği karşısında tamamen hazırlıksızdı. Zorlu ve sıcaktı ve onu nefessiz bıraktı.

"Pekala, Andarions. Ben gidiyorum... uh..." Darling boğazını temizledi. "Size bir oda verelim ve sizi yalnız bırakalım. Geri kalanımız için biraz rahatsız edici."

Fain sevimli, arsız bir sırıtışla geri çekildi. "Bir daha hayatını böyle riske atarsan, yardım et bana..."

"Tek yapman gereken seninkini riske atmamak." Zırhının üzerindeki rütbe armasını işaret etti. "Unutma, ben senden üstünüm asker."

Gülümseyerek yüzünü kızın saç örgülerine yasladı. "Neden geri geldin?"

"Çünkü seni seviyorum. Seni hep sevdim."

Bu sözler kalbini yerinden oynatmıştı. Düşündüğü şeyi kastettiğini ummaya cesaret edebilir miydi? "Sonunda affedildim mi?"

Başını omzuna yaslayarak onu hem dövmek hem de sonsuza kadar tutmak istedi. Neden onu sevmeyi kolaylaştıramıyordu?

Ama bu da onun cazibesinin bir parçasıydı. "Evet. Affedildin."

Fain bir ömür boyu duymak için beklediği sözlerin tadını çıkarırken gözlerini kapattı. Eğer o anda ölürse, memnun olacaktı.

Ve tek istediği onu gemisine geri götürmek ve ayın geri kalanında onunla sevişmekti.

Keşke yapabilseydi.

Ağır ağır iç geçirdi, sorumluluktan nefret ediyordu. Lanet olası yetişkinlik. Parasının tamamını geri almak için geri göndermek istedi. "Hâlâ yerini tespit etmemiz gereken bir cihaz daha var."

Başını salladı. "Biliyorum."

Fain sesini açmak için bağlantısına dokundu. "Hey, Kere. Üçüncü suçluyu bulma konusunda bir gelişme var mı?"

"çalışıyorum."

Fain kutuyu alıp taşırken Galene de koridora doğru ilerledi. Hermione ve Ven koridorun sonunda bekliyorlardı. Onlara yaklaştığında Fain kutuyu ve patlayan cihazı bir Hadean Kolordusu subayına verdi.

Hermione parmak uçlarında ayağa kalkarak Fain'i yanağından öptü. "Sana borçluyum.

Yaptıklarınız için teşekkür ederim."

"Sorun değil. O serserinin onu kurmakla övündüğünü duyduğuma ve patlamadan önce buraya geldiğime sevindim. Ne oldu ki? Onu nasıl buldun?"

Hermione içini çekti. "Konuşuyorduk. Bir içki almak için ayağa kalktım ve serbest bırakma yayını duydum. Onu neyin tetiklediğini bilmediğimizden, patlatmaktan korktuğumuz için hareket etmeye cesaret edemedik."

Hermione konuşmasını daha yeni bitirmişti ki Ryn ortaya çıktı ve ona şiddetle sarıldı.

"Ben iyiyim, Ryn."

"Biliyorum. Sadece henüz yetim olmaya hazır değilim."

Fain alay etti. "Yetim olmak için biraz yaşlı değil misin?"

Fain'i tekrar ayağa kaldırmadan önce annesinin omzunun üzerinden ona ters ters baktı. "Annemin beni otuz yaşına kadar biberonla beslediği gerçeğini göz önünde bulundurarak mı? Hayır."

Fain pratikte doğru olan bir şeye güldü. Hermione tek çocuğunun üzerine titrer ve onu evrendeki en kutsal varlıkmış gibi aşırı korurdu.

Hermione Galene'e gözlerini devirdi. "Çocuklarımızın hakkımızda söylediği yalanlar." "Bilmez miyim. Oğlum beni her gün dehşete düşürüyor."

Ryn Venik'le yüzleşirken ayıldı. "Fain'in bunu şansımız yaver gitti. Ama bir sonrakinde o kadar şanslı olamayacağız. Ya savunmanın ya da ailenin peşinde olduklarını anlamalısın. Çocukların nerede?"

"Çoğu kendi gemilerinde. Sadece Kareem şu anda limanda. Karım bile kızlarımın gemisinde."

"Bu doğru değil," dedi Fain. "Stain'in daha önce geldiğini gördüm." Venik kaşlarını çatarak ona baktı. "Hayır. Ekibiyle birlikte dışarıda."

"Hayır, içeri girdi. Kayıtları kontrol et. Onunla karşılaştığımda seni ve Kareem'i görmeye gittiğini söyledi."

Ven bakmak için bağlantısını çıkardı.

O bunu yaparken Galene de Fain'in gözünü parmakladı. "mu?"

"Ne?"

Derin bir iç çekti. "Gözün fena morarmış."

Dokundu, sonra hassas *olduğunu* fark edince tısladı. "Ah, kahretsin. Şimdiye kadar hissetmemiştim. Sanırım herif her şeye rağmen bir atış yaptı. Üzerimdeki sandalyeyi kırdığında olmuş olmalı."

"Aman Tanrım, Fain! Sana sandalyeyle mi vurdu?"

"Evet. Birkaç şey daha yaptı. Hatta küçük insanlardan birini bana fırlattı."

Galene yüzünü kapattı ve inledi. "Keşke şaka yaptığını ve bunu uydurduğunu düşünseydim. Ne yazık ki daha iyi biliyorum. Tanrılar, sen oğlunun babasısın. İkinizi de hak edecek ne yaptım ben?" Başını sallayarak Hermione'nin bakışlarına karşılık verdi. "İnsan oğullarıyla mı yoksa erkeklerle mi daha kolay?"

"Pek sayılmaz. Hangisinin beni daha çok dehşete düşürdüğünü asla bilemiyorum - Ryn'in bana anlattığı hikâyeler mi, yoksa annelik hassasiyetlerime duyduğu saygıdan dolayı sakladığını mı, yoksa doğuştan gelen pervasızlığının ve küstah aptallığının gerçek doğasını öğrenirsem ona ne yapacağım korkusu mu?"

"Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, kesinlikle ikincisi." Ryn kulağına dokunmak için geri adım attı. "Evet, ben Dane. Gidin."

Yaklaşık bir dakika sonra, Galene ve Hermione hala bekar anneler olarak inatçı oğullar yetiştirmekle ilgili savaş hikayelerini karşılaştırırken, Fain Ryn'in tökezlediğini ve tek dizinin üzerine çöktüğünü görünce kaşlarını çatı. Ne olduğundan emin olamayınca, yardım edip edemeyeceğini görmek için Ryn'in yanında diz çökmek üzere harekete geçti.

"Hayatta kalan var mıydı?" Ryn'in sesi ancak bir fısıltıya dönüşmüştü. Nefes alış veriş düzeni düzensiz ve acı doluydu.

Hermione kaşlarını çatarak onlara katıldı. Oğlunun sırtını ovuşturdu.

Ryn başını sallarken elini bağlantıya doğru tuttu. "Beni haberdar et." Telefonu kapattı.

Hermione'nin kaşları Fain ve Galene'inkileri taklit etti. "Bebeğim? Ne oldu?" Ryn transa geçmiş gibi dümdüz önüne bakıyordu. "Birlik vurdu Hinto'nun batı filosu bizimle buluşmak için yoldayken." Hermione nefesinin altından küfretti. "Kaç kişi kaybettiler?"

"Hâlâ sayıları belirlemeye çalışıyorlar." Dudakları titredi. "Şu anda *Merry Crimson* çatışmada öldü."

Yüzünü buruşturdu. "Ne kadar korkunç... Komutan Hinto dışarı çıktı mı?"

Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü. "Ona gelmemesini söyledim. Ona babasının üssünde kalmasını söyledim." Yumruklarını birleştirdi ve hıçkırıklara boğulurken alnına bastırdı. "Kahretsin, Mack! Lanet olsun! Neden hayatında bir kez olsun beni dinlemedin!"

Hermione'nin kaşları da çatıldı. "Ryn?"

Gözyaşlarını öfkeyle sildi. "Mack Hinto ile evlendim anne. Beş yıl önce Paraf Run'da sessiz bir törenle. Kimseye söylemedik çünkü bunun UTC'ye ne yapacağını, senin ve babasının buna nasıl tepki vereceğini biliyorduk." Bağlantısını çıkardı ve üzerindeki bir mesaja bastı.

Fain, Yüksek Amiral Hinto'nun tek kızının tanıdık aksanını duyar duymaz irkildi. Ryn'de olduğu gibi, Mack Hinto'nun vahşi ününü bilmeyen çok fazla Tavali yoktu. Ama Ryn'in olduğu yerde

Soğukkanlılığı ve yumuşak karizmasıyla tanınan Mack, bir durumu yatıştırmaya çalışmaktansa bombalayarak durumdan sıyrılmaya daha yatkın bir cehennem ateşiydi. Çok az kişi onunla uğraşmak isterken, daha da azı onunla savaşmak istiyordu.

Bu durum rakipleri için hiç iyi sonuçlanmadı.

Ama herkesin hemfikir olduğu tek bir şey vardı: Tavalı'nın yetiştirdiği en iyi pilot ve stratejistti.

"Hey, benim kıymetlim, Wassy bebeğim, seni özlediğim için üzgünüm. Ve bunu duyduğunda üzülmeni istemiyorum. Bana güvende kalmamı ve olaylardan uzak durmamı söylediğini biliyorum ama bizim yolumuzun bu olmadığını biliyorsun. Özellikle de o piçlerin kardeşine ve ailesine yaptıklarından sonra. Ve Chayden'inkine. Sen bir Dane'sin. Ben bir Hinto'yum. Bunun cevapsız kalmasına izin vermeyeceğimize saygı duymalısın. Ayrıca, bana ihtiyacın var, aşkım. Darling'in senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Onun için yas tutarken seni yalnız bırakmayacağım. Ne kadar güçlü olduğunu biliyorum ama en güçlü kılıcın bile savaşta sabit bir ele ihtiyacı vardır. Hayatın tüm zorluklarında senin yanında olacağıma yemin ettim ve bunda ciddiydim. Babamın ya da bir başkasının ne düşündüğü umurumda değil. Bana ihtiyacın olduğunda her zaman yanında olacağım. Seni seviyorum, Trevelyan. Değer verdiğin ve hatta vermediğin her şey için. Yakında görüşürüz, aşkım. Gözlerimi ve ellerimi tekrar üzerine koyana kadar saniyeleri sayıyorum." Mesajı bir öpücük sesiyle bitirdi.

Ryn başını göğsüne doğru kıvrıdı ve hıçkırığa hıçkırığa ağladı.

Hermione kollarını ona doladı ve o ağlarken onu salladı. Fain onun gözlerinde gördüğü acıyla acı çekti. Ryn'in kaybının acısıyla. Bu ıstırapı şahsen biliyordu ve hayal bile edilemeyecek kadar berbattı.

Onu teselli etmenin bir yolu yoktu.

Venik ona Danimarkalılardan uzaklaşmasını işaret etti. Ayağa kalkan Fain ona doğru bir adım attı.

"Haklıymışsın. Stain geldi. Haini kendisi bulmaya çalışıyormuş."

"Öyle mi dedi?"

Venik kızgın bir kaşını kaldırdı. "Oğlumdan şüphe mi ediyorsun?"

Fain Ryn'e baktı. Dürüstçe mi? Bu noktada, bir avuç insan dışında herkesten şüphe ediyordu. Ama bunu çocuğun yüzüne söyleyecek kadar aptal değildi.

Baba. "Başka ne dedi?"

"Üçüncü patlayıcı aygıtı buldular. Benim odama yerleştirilmiş. Stanis ve Kareem' orada bir ekibi var, şu anda etkisiz hale getiriyorlar."

"Güzel." Fain sonunda Ven'in demir cephesinde bir çatlak görünce duraksadı. "Ne oldu?"

"Gerçek beni vuruyor. Hinto hakkında ne hissettiğimi biliyorsun." "Ondan bir milyon yıldızın yakıcı ateşiyle nefret ediyorsun."

"Evet, ama kimse çocuğunu kaybetmeyi hak etmez. Bu şekilde değil. O benim Circe'im, Berra'm, Maryll'im ya da Lyss'im olabilirdi." Nefes alış veriş düzensizleşti. "Kızlarım birleşik bir ekip olarak uçarlar, Hauk. Bir savaşta hepsini kaybedebilirim. Ve Payne. O da onlarla birlikte uçuyor."

"Onları eve çağır."

"Ben zaten yaptım. Ve oğullarım." Bakışları Fain'i yaktı. "Sana gerçekten güvenebilir miyim, Hauk?"

"Buna sadece sen cevap verebilirsin. Güveninize asla ihanet etmedim. İhanet etmem gereken zamanlarda bile. Bunu kanıtlamak için yapabileceğim başka bir şey yok."

"Evet, işte bu yüzden sana güvenmiyorum. Seni anlamıyorum evlat. Hiç anlamadım. Herkes *bir şey* ister. Ama sen değil. Sana ne yaptıysam kabul ettin ve devam ettin. Şikayet yok. İftira atmadın. Sadece katlandın. Ve nedenini bilmiyorum."

Fain acı acı gülerek Galene'in Ryn ve Hermione'yle oturduğu yere baktı ve onlara teselli vermeye çalıştı. "Gidecek başka yerim yoktu Ven, kimse beni istemiyordu. Hiçbir belgem yoktu. Ne bir ülkem ne de bir bağlılığım. Tek ailem kardeşimdi. Yapmak için eğitildiğim tek şey savaşmak ve savaşmak. Bir Ring'de dövüşmek ve alabildiğim kadar can almak. Keris yıllar önce en iyisini söylemişti. Ben eğitilmiş bir bekçi köpeğinden başka bir şey değilim. Bildiğim tek şey başkalarıyla ilgilenmek. Günün sonunda, köpekler yatak ve yemekten başka bir şey istemez."

Ven'in gözleri hüznle karardı. "Bunca yıldır sana hep böyle davrandım. Bunun için üzgünüm Hauk." Çenesini Fain'in yanağındaki çürüğe doğru salladı. "Seni cürufa gönderdiğim için de özür dilerim. Kızgındım ve öfkeliydim. Suçlayacak birini arıyordum ve sen de kolay bir hedeftin ve menzilimdeydin."

"Her şey . Haini orada buldum."

"Ve yine kıcıımı kurtardı." Venik yorgun bir iç geçirdi. "Ne için savaşıyoruz, Hauk? Gerçekten mi?"

"Her zaman kâr için savaşıyorsunuz."

Ven buna güldü. "Doğru, ama çocuklarınızı gömerseniz ne işe yarar?"

"Öyle değil. Uğruna savaşmaya değecek tek şey çocuklarımız ve onların gelecekleridir. Andarion yolu budur. Ne geçmişe ne de kendimize bakarız. Koruduğumuz şey yaşam tarzımız değildir. Kanımızla güvence altına aldığımız *onların* geleceği, hakları ve özgürlükleridir. Savaşırız ve hayatlarımızı ortaya koyarız ki buna mecbur kalmasınlar."

"Yine de savaşlarımızda savaşan ve ölenler onlar." Ven sertçe yutkundu. "Birlik'le bu işi bitirmeliyiz. Er ya da geç."

"Biz de bunu yapmaya çalışıyoruz. Ancak bize saygı duymayan ya da güvence altına almakla yükümlü oldukları hayatlara değer vermeyen tiranlarla müzakere edemeyiz."

"Bir hayat bin hayatı aydınlatır."

Fain, yaşlı Andarion'un, ne kadar önemsiz görünürse görünsün, bir varlığın diğer binlercesine dokunduğu ve hepsinin bölünmemiş bir bütün olarak birleştiği anlamına gelen sözlerini başıyla onayladı. Kimseyi hafife almayın.

Hermione ve Galene Ryn'in ayağa kalkmasına yardım ettiler.

Galene onlara doğru Venik ona el salladı. Başka kimsenin onu görmemesi ya da duymaması için Fain'le yüzleşti. "Hak etmediğim halde bana dost oldun. Uzak durman gerekirken sadık kaldın. Nedenini bilmek istiyorum."

"Ne söylememi istiyorsun, Ven? Sen bir pisliksin. Bunu ikimiz de biliyoruz. Ben de neşeli değilim. Ama ... zorunda olmadığın halde beni Tyrth'ten kurtardın. Ve beni öldürebilecekken öldürmedin."

"İki dizini de vurdum."

"Beni sen öldürmedin," diye tekrarladı Fain. "Beni ilk vuran kesinlikle sen değilsin. Büyürken ağabeyim bunu iki kez yaptı. Dancer beni bir kez yandan vurdu."

"Kazara."

"Yine de, bir atış bir atış." Fain sırtarak Galene'e baktı. "Ve karım birkaç gün önce beni vurdu, oldukça kasıtlı olarak. Yakın mesafeden. Bu konuda Komuta'ya yakındığımda, Nyk herkesin bir noktada beni vurmak istediğini söyleyen ilk kişi oldu. Sen ve Storm bundan sadece zevk aldınız."

Ven homurdandı. "Olabilir ama hâlâ soruma cevap vermedin." Fain, Venik söz konusu olduğunda yaşadığı karmaşık duyguları çözmeye çalışırken sessizliğe gömüldü. Yaptığı şeyler yüzünden piç kurusundan nefret eden bir yanı vardı. Ama bu nefretin ve kızgınlığın altında inkâr edemeyeceği bir gerçek yatıyordu. her zaman geri getiren ve ne kadar istese de Tavalı'ye saldırmaktan alıkoyan şey buydu. "Ben bir hiçken ve hem dostlarım hem de kanımdan olanlar tarafından terk edilmiş ve unutulmuşken, bana itibarımı yeniden kazanma şansı verdin. Evet, bunu kan ve ter içinde kazanmamı sağladın, ama sonunda bana bir ve özgürce uçmak istiyorum."

Ven sesini güçlükle duyulabilen bir fısıltıya indirdi. "Seni o gemiye rızan olmadan vahşice bağladım. Seni orada bir hayvan gibi kafeste tuttukları her dakika istismar ettikleri o cehenneme."

"Sana vurmamı mı istiyorsun?"

"Hayır. Hayatımı neden kurtardığını anlamak istiyorum, özellikle de sana daha önce yaptığım şeyden sonra. Seni ailenin önünde küçük düşürdüm."

Fain omuz silkti. "Daha kötülerini de yaşadım. Güven bana. Senin küçük tıslama krizin benim alçalma skalamda bile yer almıyor. Dediğim gibi, sana kötülükten çok iyilik borçluyum."

" zg rl ğ n  Jaswinder'larla takas etmeni sağladıktan sonra bile hala böyle mi hissediyorsun?"

Fain bu hatırlatma karşısında acı acı homurdandı. "Evet, tamam. Bu biraz canımı sıkıyor. Özellikle de son birkaç gündür buralarda caka satıp bana üstünlük tasladığın için. Kafanı sert bir şeye çarpma isteğinin aklımdan geçtiğini söylemeliyim... saatte birkaç bin kez."

Ven güldü. "Her zaman acımasızca d r sts n. Sende en çok değer verdiğim şey bu." Bağlantısını çıkardı ve içinde gezindi. "Sanırım bunu sana göstermeyi borçluyum."

Fain, üzerinde Galene'nin komuta rozetinin bulunduğu şifreli mesaja kaşlarını çatarak baktı. Ne bekleyeceğinden emin değildi ama dışisinin başka bir erkekle konuşması fikri hiç de hoşuna gitmemişti.

Okuyana kadar.

Lord Porturnum,

Bunun benim için biraz ileri bir adım olduğunun farkındayım ve bunun için aşırı hoşgörünüze sığınıyorum. Burada bulunduğum süre zarfında Tavalian gelenekleri ve sözleşmeleri hakkında bazı araştırmalar yaptım ve sormak istediğim bir konu var. Çok fazla bilgi mevcut olmasa da, anladığım kadarıyla her yüksek amiral, emrinde uçan pilotlarla, o pilotu kendi Ulusuna bağlayan bir ondalık veya sözleşme yapıyor. Öşür genellikle geminin değeri ve bir köle söz konusu olduğunda, bireyin değeri ve maruz kaldıkları herhangi bir özel eğitim veya diğer gereksiz masraflar içindir. Komutan Fain Hauk'un size bir öşür borcu olduğunu biliyorum ve bunu onun adına ödemek ve özgürlüğünü ya da öşürünü sizden satın almak istiyorum. Bu mümkün mü?

Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim. Bu konuda en kısa sürede yanıt vermenizi bekliyorum.

Batur'un Kanatlı Kan Klanı'ndan Galene LT
Komutanı, İttifak Komutanlığı

Fain bu sözler karşısında hayretler içinde kalmıştı. Galene özgürlüğünü satın almaya mı çalışmıştı? Buna inanamıyordu.

Venik onun elinden bağlantıyı aldı. "Ger Tarra'nın ricasına yanıt verirken biraz kaba davrandım ve ikinizden de özür dilerim. Haklısınız. Ben bir pisliğim. Bencilim. Tepkiselim. İşimi halletmek için yapmam gerekeni yaparım. Kural olarak, istediğimi elde etmek için kimin ya da neyin üzerine basmam gerektiği umurumda değil. Ama sen benim için iyi bir dost oldun. Bunu hak etmediğim zamanlarda bile sadık bir hizmetkâr oldun."

Fain, Brax'ın bu konuşmayla nereye varmak istediğinden pek emin değildi.

"Buna pişman olacağımı biliyorum...." Ven, Galene'e onlara katılmasını işaret etti. "Bugün yeterince aile yok edildi. Artık onları inşa etmenin zamanı geldi. İkiniz için bir birleşme hediyesi olarak Fain'in ondalığını serbest bırakıyorum. İkinize de kutlu birliktelikler. Tanrılar daima üzerinizde parlasın." Önce Galene'nin, sonra da Fain'in yanağını öptü. "Şimdi elimden geldiğince ailemi ve akıl sağlığımı korumaya gidiyorum."

Ven yanlarından ayrılırken Galene ağzı açık kaldı. "Bu gerçek miydi? Gerçekten seni serbest mi bıraktı? Özgür mü bıraktı?"

Başı dönen Fain kekeledi. "Ven her zaman kaprisli ve iki kutuplu olmuştur.... Ona gerçekten ondalığımı satın almayı mı sordun?"

En güzel kızarıklık yanaklarını boyadı. "Bunu sana o mu söyledi?"

"Bana gösterdi."

Gözle görülür bir şekilde irkildi. "Bunu sana sormadan yaptığım için kızgın mısın?"

"Deli mi?" Fain onun yüzünü iki elinin arasına aldı. "Birinin benim için yaptığı en nazik şey yüzünden nasıl kızgın olabilirim?" Sonra onu nefessiz kalana kadar öptü ve o kadar sertleşmişti ki doğru düzgün düşünemiyordu bile. Tek istediği onun içinde olmaktı. Ona sarılmak ve bir daha hiçbir şeyin ya da hiç kimsenin aralarına girmesine izin vermemek.

Geri adım atarak yanağını onunkine sürttü ve saçlarından derin bir nefes aldı, böylece teninin değerli kokusu kanını daha da ateşledi. "Hadi, seni geri götüreceğim ve ikimiz de topallayana kadar seninle sevişeceğim."

Homurdandı. "Tanrım, Fain. Bu tam da bir kadının kalbinin beklentiyle çarpmasına neden olacak türden romantik bir teklif."

Sevimli bir gülümseme olduğunu umduğu bir ifade takındı. "Evet, hiçbir zaman tam olarak ev terbiyesi almadım. Benimle birleştğinde bunu biliyordun."

Galene daha fazla itiraz edecekti ama sonra elini tuttu ve yüzüğünü öyle şefkatli bir jestle öptü ki Galene onun ne kadar kaba bir canavar olabileceğini unuttu. Özellikle de Ryn'i kontrol etmek için onu Hermione'nin odasına doğru götürdüğünden beri - bu onun karakterinin bir parçası olan ve onu her zaman sevmesinin nedeni olan düşünceli bir jestti. Ne kadar asi ya da kaba olursa olsun, başkalarına karşı her zaman düşünceli davranırdı.

"O nasıl?" diye sordu Hermione kapıyı açarken.

Hermione geri çekilerek Ryn'in kollarını dizlerine dayamış ve başını ellerinin arasına almış bir halde kanepede oturduğunu gördü. Sefalet yüzüne kazınmıştı ve kaybolmuş ve şaşkın görünüyordu. Tamamen yoksun ve yıkılmış. "Onu hiç böyle görmemiştim. Onu nasıl bu kadar çok sevmiş olabilir ve ben bu konuda nasıl bu kadar bilgisiz olabilirim?"

Fain başını salladı. "Hiçbirimiz bilmiyorduk. Onlarla birlikte görevlere bile gittim ve hiçbir fikrim yoktu. Bunu iyi saklamışlar. Aslında birbirlerinden nefret ettiklerini sanıyordum, ne zaman bir araya gelseler birbirlerine saldırıyorlardı."

"Bana... bunun kimsenin şüphelenmesini önlemek için bir hile olduğunu söyledi." Hermione gözyaşlarına boğuldu. "Bebeğimi bu kadar acı içinde görmeye dayanamıyorum."

Galene onun elini tuttu ve sempatiyle sıktı. "Biliyorum," diye nefes aldı. "Onların acı çekmesini izlemektense kendimiz katlanmak çok daha kolay. Çok üzgünüm."

"Teşekkür ederim. Filonun geri kalanı bize doğru topallayarak geliyor ve birkaç saat içinde burada olurlar, Jüpiter Hinto onlara liderlik ediyor. Savaştan sonra kapsamlı onarımlar yapmak zorundalar. Gadghe ana üslerine geri dönüyor. Anladığım kadarıyla şu anda işleri idare edemeyecek kadar üzgün olduğu için komutayı oğlu babasından devralmış."

Fain, Ryn'in onu duymaması için sesini alçalttı. "Mack'in cesedi bulundu mu?"

"Kimse bilmiyor. Son gönderdikleri mesajda gemisinin battığını söylediler ve o zamandan beri bir şey yok."

"O zaman Jüpiter indiğinde gizlice öğrenir ve size iletirim."

Hermione onun kolunu ovuşturdu. "Tekrar teşekkür ederim. Şimdi git ve aileni güvene al. Sonra intikamımızı planlarız."

Galene konuşmadan önce Ryn'e baktı. "Zaten bir planım var. Birlikleri harekete geçirmeden önce Tahrs Nykyrian ile birkaç dakikaya ihtiyacım var."

"Jüpiter izin istediği anda bilmek istiyorum." Üçü de Ryn'in

derin ve donuk sesiyle donakaldı. Yüzü solgunlaşan

Hermione ona doğru döndü. "Ryn-"

"Ben bebek değilim anne. Jory benden daha iyi olmayacak. Düğünümüze katılan tek kişi oydu ve yere tapıyordu."

ablası yürüdü. Tüm bunları onun üzerine yıkıp onu yalnız bırakmak hiç adil değil." Kapıda onlara katıldı. "Saldırmaya hazır olduğunuzda bana haber verin Komutan. Orada olacağım. Tek söyleyebileceğim, o kaltak Kyr'ın kemerini bağlasa iyi edeceği. Sahip olduğum her şeyle boğazına sarılacağım."

Fain elini Ryn'e doğru uzattı. Ryn elini tuttuğunda onu kucaklamak için kendine çekti. "Amaçta birleştik."

"Bağ ile birleştik." Ryn onu sırtından alkışladı. "Sonsuza dek Tavalı."

"Sonsuza dek Tavalı." Ve bununla birlikte, Fain kolunu Galene'ye doladı ve Onlardan uzaklaştı. "Ne gündü ama, ha?"

"Gerçekten de öyle. Beni yarından korkutuyor."

Fain'in gemisine doğru giderlerken, Nyk'in yüzüğüyle bağlantısı koptu. Ona tıkladı. "Evet?"

"Beni Galene ile görüştürün."

Fain bağlantısına dokunarak onun da çağrıyı duymasını sağladı. " sende.

Başla." "Kyr'ın zayıflığını mı sordun?"

Dinlemek için durduklarında Galene Fain'in bakışlarıyla karşılaştı.

"Evet, Majesteleri?" "Öyle biri yok."

Galene Fain'e bön bön baktı. "Ne?"

Nykyrian kulaklarına iç çekti. "Her şeyin üzerinden geçtik. Yani eleyebildiğimiz her ayrıntıyı."

Saf, Nykyrian'ın hoparlöründen, "O haklı," dedi. "Ailemin her üyesiyle konuştum. Karısının ölümünden sonra Kyr kendini tamamen kapattı. Zihinsel ve duygusal olarak kendini kapatmış. Herkesin söylediğine göre, önemseydiği tek kişi bendim. Ve bunun bana ne getirdiğini gördün. Beni resmen öldürdü ve şimdi düşmanı olduğumu düşünüyor. Birlik'te onunla birlikte olduğum için biliyorum ki orada güvendiği kimse yok. Hem de hiç."

"Onu hiç görmedik," diye söze katıldı Maris. "Tek bir Sentella casusu ya da ajanı bile ona yaklaşmadı. Sumi'nin saldırısından sonra kendini mühürledi."

Fain derin bir iç çekti. "Onu nasıl durduracağız?"

"Onu öldürmek zorundayız."

Galene, Nykyrian'ın soğuk sözleri karşısında irkildi. "Safir?"

Nykyrian'ın ifadesini onaylamadan önce tereddüt etti. "Onun kardeşim olduğunu biliyorum. Ama benim tanıdığım kardeşim uzun zaman önce öldü. Benim babam

Ichidian Evreni ve Birleşik Sistemlerin iyiliği için gerekli bir eylem olarak kabul etti ve bunu onaylamaya istekli. Phrixianlar misilleme yapmayacaklar. Kyr'in Birlik gücünden çekilmesini sağlamak için gerekli olan her türlü eyleme göz yumuyorlar."

Bu iyiydi ama bir baba için, Phrixian bile olsa, kendi oğluna karşı karar vermenin kolay olmayacağını biliyordu. "Ve onu ortadan kaldırdığımızda, onun pozisyonunda kime güveneceğiz? Birlik'i öylece tamamen ortadan kaldıramayız. Yozlaşmış olsa da, yüzyıllar boyunca tüm sistemleri Eriadne ve Justinian Cruel gibi tiranlardan koruyan asil bir çaba olarak ayakta kaldı. Hoşumuza gitse de gitmese de Dokuz Dünya, hükümetlerimizin gerekli bir parçası olarak ona bağımlı hale geldi."

"Katılıyorum. Benim önerim, Birliğin nasıl yönetildiği ve gücünü kimin kontrol ettiğinin yeniden yapılandırılması. Otoritesi mutlak olan bir baş komutan yerine, Birlik güçlerinin komutasını üstlenecek Gözetmen Konsolosluğu'nu eski haline getirmemiz gerekecek, böylece bir kişi bir daha asla tek otorite olmayacak. Bunun yerine, Birlik'in baş komutanı artık herhangi bir askeri liderin kendi dünyasının yönetim organına cevap verdiği gibi Konsolosluğa cevap verecek ve ondan emir alacaktır. Kyr'in yerine geçecek kişiye gelince, bu pozisyon için Lorens ezul Terronova'yı önermeyi planlıyorum."

"Ondan haber aldınız mı?" Galene sesindeki umut dolu tınıyı bastıramadı.

Nykyrian başını salladı. "Savaş'ın bir bölgesiyle birlikte. Babasını ve annemin konseyinin birkaç üyesini kurtardılar. Lorens donanmadaki rütbesinin yeniden etkinleştirilmesini talep ediyor ve Ilkin'in görevi devralabilmesi için istifa etmesini istiyor. Günün ilk ışıklarıyla birlikte Eriadne'ye bir saldırı yapmayı planlıyorlar... ama sadece sizin açık onayınızla."

"Ona güvenim sonsuz. Andarion birliklerinin tüm kontrolünü memnuniyetle ona devrediyorum. Artık komuta onda. Lütfen rütbesini ve yeminini geri verin ve onu yokluğumda donanmamızın baş komutanlığına terfi ettiriyorum. Eğer Eriadne ve Nyran'a bir saldırıda bulunacak olursa, bunu benim yetkimle ve son derece önyargılı bir şekilde yapacaktır ve bu davranışının tüm sonuçlarına ben katlanacağım.... Karonlular onu desteklemek için hâlâ orada mı?"

"Neredeyse."

"Güzel. Vali Vekili Drakari'ye saldırıları için Komutan Terronova ile koordinasyon kurmasını söyleyeceğim. Ve, Majesteleri?"

"Evet?"

"Lord Drakari'den başka bir şey talep edebilir miyiz?" "Ne istersiniz?"

"Toplayabileceği en iyi eğitimli Kimmerya Birliğinden iki düzine asker."

Nykyrian isteği karşısında tılandı. "Ve neden zar zor katlanabildiğim rakip bir organizasyondan suikastçılar kiralamamızı istediğinizi sorabilir miyim?"

Onun kırılgan ses tonuna güldü. "Sentella en iyilerin en iyisidir. Buna şüphe yok. Ne yazık ki Birlik sizin üniformalarınızı çok iyi biliyor. Tüm hilelerinizi ve taktiklerinizi de."

"Ama Kimmeryalıları değil," dedi Nyk spekülatif bir şekilde. "Haklısın. Bu hoşuma gitti. Birlik'le daha önce *hiç* karşı karşıya gelmemişlerdi. Bu kesinlikle Kyr'in geldiğini göremeyeceği bir şey."

"Sence Kimmeryalılar katılacak mı?"

"Deneyebiliriz ve uğurda seni daha iyi bir yere getirebilirim." "Nasıl yani?"

"Birlik'ten intikam almak için yanıp tutuşan eski bir Gyron Gücü subayı. Kuzenim Kyr'a ulaşmanın bir yolunu bulmak için ağzı sulanıyor. Kimmeryalılar için her ne planlıyorsanız, Bas'ı onların başına geçirelim derim."

Fain şeytani bir kahkaha attı. "Evet. Cabarro ile eğitim aldım. O her türlü delidir. Yemin ederim Kirovarian'ın içinde bir yerlerde Andarion var. Tanıdığım en güçlü insan. Hızlı. Ve dövüşte ne yapacağı belli olmaz. Ne yapacağını asla bilemezsiniz."

Galene duyduklarından hoşlandı. Bu tam da ihtiyaçları olan şeydi. Herhangi bir düşmanla uğraşırken en iyi avantaj öngörülemezlikti. "O zaman yapalım şu işi."

"Ben başlıyorum." Nyk telefonu kapattı.

Gemisinin demirlediği koya girdiklerinde, Fain Galene'i durması için çekti, böylece onunla birlikte olmasının mucizesine hayret edebilecekti.

"Bir sorun mu var?"

"Sen tanıdığım en güzel kadınsın." Yüzünü kavradı ve dudaklarına şefkatli bir öpücük kondurdu.

Galene, Fain'in ruh halinden emin değildi. Onda garip bir ciddiyet vardı. Dürüst olmak gerekirse onu korkutuyordu. "Ne düşünüyorsun?"

Kaşlarını çatarak geri çekildi. "Bilmiyorum... bir şey aklımı kurcalayıp duruyor. Gözden kaçırdığım bir ayrıntı."

"Ne demek istiyorsun?"

Fain cevap vermeden önce tereddüt etti. "Tam olarak emin değilim. Sadece... sanırım aptallık ediyorum." Ama gemisine bindiklerinde, körfezi taramak için yavaşça arkasına döndü. Vücudundaki ani ürperti bastıramadı.

Ve bunun nedeni gemide başkalarının da olması değildi. Bu, gemisindeki ek ısı izlerine tepki veren sinir sistemi değildi.

Bu tamamen başka bir konuydu.

Yersiz bir şeyin önsezisi. Bilinçaltı ait olmayan bir ayrıntıyı fark etti. Keşke bilincine bir ipucu verseydi.

Fark etmezdi. Yine de tetikte olmayı planlıyordu. Çünkü hayatında sonsuza dek doğru kalan tek şey, işler ne zaman yolunda gitse ...

Her şey cehenneme döndü.

Evet, bir bok fırtınası onun için geliyordu. Tufan her zaman gelirdi. Sadece bu sefer tufanın altında kalıp boğulan tek kişinin kendisi olmasını umuyordu. Çünkü en son böyle hissettiğinde ağabeyi öldürülmüş, Dancer neredeyse Keris'i mezara kadar takip etmiş ve Fain hayatında onun için önemli olan her şeyi kaybetmişti.

BÖLÜM 16

Nykyrian kucagında yatan küçük çocuğa baktı, şaşkınlık içindeydi. Koyu renk saçları dağılmış, yanakları parlak pembeye boyanmıştı ve diğerlerinin huzur bulmasını engelleyen savaştan habersiz bir şekilde uyuyordu. Onun için dünya hala taze ve yeniydi, güven ve sevgi dolu bir yerdi. Onun ve arkadaşlarının yaşadığı gerçek dehşet hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Sevgili babasının yapabileceği mutlak zalimliği.

Ya da onu, bu konuda.

Ve tanrılara onun asla yapmaması için dua etti.

Masum ve tatlı bir kızken, acımasızca ve metodik bir şekilde can almak için eğitilmiş ve soğuk, sabit elleriyle öldüklerinde onlar için hiçbir şey hissetmeyen kalpsiz bir piçin kucagina düşmüştü. Tüm bunlar, hizmetlerini en yüksek teklifi verene satan bir örgütün emriyle gerçekleşmişti.

Her hayatın bir bedeli vardır. Bu, ruhunun son kırıntısının yerini alana, vicdanını ve insanlığını boğana kadar içine işlenen Birlik sloganıydı. Bir suikastçi olarak hayatının onlar ya da başkaları için hiçbir anlamı yoktu. Kendisi için bile. Ya öldürecek ya da öldürülecekti. Başarısızlık bir seçenek değildi.

Ve buna çok benzeyen bir gecenin en karanlık saatlerinde, göz açıp kapayıncaya kadar, tek bir masum çocuk ve annesi her şeyi değiştirmişti. Bir daha hiçbir şeyin ona ulaşamayacağını düşünecek kadar derin bir hissizlik içinde yaşarken, bir annenin masum çocuğunun hayatı için yaptığı beklenmedik yakarışlar her şeyi değiştirmişti.

"Öldür beni. Ama lütfen... lütfen, kızıma zarar vermeyin. O masum. Sebepsiz yere ölmek için çok genç. Bana ne yapacağın umurumda değil,

sadece ona zarar verme. Sana yalvarıyorum!"

Hayatında ilk kez bir annenin çocuğuna olan sevgisini görmüştü. O zamanlar ona ne kadar yabancı bir kavramsa, şimdi kucağındaki bu yeni yürümeye başlayan çocuk için de savaş o kadar yabancıydı. Ve çocuğun babasının kanı parmak uçlarından damlarken yaptığı o tek, beklenmedik yalvarış hayatını sonsuza dek değiştirmişti. O karanlık odada, o kader gecesinde, Birlik'e sırtını dönmüştü.

Önemsiz görünen bir iş. Tipik, anlamsız bir görev.

Sonra tek bir beklenmedik kalp atışıyla her şey değişti. O anne sadece çocuğunu kurtarmamıştı. Ona ruhunu geri vermiş ve gözlerini Birlik'in gerçekte ne olduğuna açmıştı. Neye dönüştüğünü.

Acımasız bir alet.

Akılsız bir hayvan.

Bir daha kimsenin kendisi üzerinde bu tür bir kontrol kurmasına izin vermeyeceğine, kimsenin tasmaını takmayacağına yemin ederek, Birlik'ten kurtarabildiği kadar çok masum hayatı kurtarmak için Sentella'yı kurdu. Ve o gece hayatını kurtardığı o küçük kız da büyüüp azılı bir savaşçı olmuştu; şimdi Sentella üniforması giyiyor ve annesinin ona verdiği tutkuyla onun davası için savaşıyordu. Nykyrian hâlâ onu izliyor ve ona zarar gelmemesini sağlıyordu.

Her zaman yapardı.

Neyse ki onun geçmişindeki rolüne dair hiçbir anısı yoktu. Nykyrian hiç hatırlamaması için dua etti.

Ama ona ne kadar değer verse de, kalbini yeniden attıran başka bir kadın olmuştu. Birlik'in bir başka masum kurbanı, onun boş varlığına gerçek bir anlam ve amaç kazandırmıştı. Ona sevgiyi göstermiş ve değersiz hayatında ilk kez anlamasını sağlamıştı.

Kiara olmadan, o bir hiçti.

Mira mırıldandı ve uykusunda gülümsedi, sonra göğsüne sokuldu ve gömleğini kavradı, tıpkı kendi çocuklarının sık sık yaptığı gibi, onları gece titremelerinden rahatlattığında.

Dalgin düşüncelerinden sıyrılan Nykyrian onun minik başını eldivenli eliyle kavradı. Bu kadar değerli bir şey nasıl olur da hain yılan kardeşinden gelebilirdi? Kendisi de kesinlikle

Günahlar, Jullien tamamen başka bir canavardı. Kardeşinin herhangi bir tür vicdan sahibi olduğunu asla hayal edemezdi.

İki elinizle, bir yıldız haritasıyla ve yol gösteren uzman bir rehberle değil.

Jullien'in onu sevmesi kavramını aklına bir türlü sığdıramıyordu.

Hiçbir şey.

Kendi iğrenç düşüncesi dışında.

Ama sonra burada otururken, çok uzun zamandır düşünmediği şeyleri hatırlamaya başlamıştı. Nyk ölüme gönderilmeden önce Jullien'le birlikte sarayda oldukları anılar.

Jullien'in elini uzatması ve itilmesi. Herkes tarafından. Jullien harekete geçip cezalandırılana kadar görmezden gelindi.

Okulda da durum aynıydı. Öğretmenleri Jullien'in eksikliklerini göstermekten ve onu herkesten daha fazla sınıfın önüne çıkarmaktan büyük zevk alıyorlardı. Çok kilolu ve Andarion olduğu için de diğer öğrenciler ona karşı acımasız davranıyorlardı. Sürekli bir şeyler yüzünden başı belaya giriyordu.

O zamanlar Nykyrian bunun haklı olduğunu düşünmüş ve Jullien'in cezalandırıldığını ve alay edildiğini görmekten zevk almıştı. Biraz perspektif ve mesafe ile artık bundan emin değildi.

Evet, Jullien bir pislikti. Buna şüphe yok. Ama aynı zamanda akranları tarafından da dışlanmıştı. Tüm soyuna ve siyasi konumuna rağmen, Jullien kadınlar tarafından dışlanmış ve reddedilmişti.

Yine de bunların hiçbiri ona mantıklı gelmiyordu. Kibirli kardeşi nasıl olmuştu da bir Tavalı korsanı olmuştu?

Nykyrian, Ushara odaya girip kızını kucağında uyurken gördüğünde hafif, sinirli bir soluk sesi duydu. "Dokuz Dünya'da buraya nasıl geldi? Her yerde onu aradım!"

Elleri kalçalarında, orada duran gölgesini görünce dudaklarının kenarı eğlenerek seğirdi. "Biraz önce gizlice içeri girdi. Uyuyamadığını söyledi. Babasının ona her zaman yatmadan önce bir masal anlattığını ve kâbus görmemek için onun sesini duymaya ihtiyacı olduğunu söyledi. Babası burada olmadığına göre, aksanımız aynı olduğu için benim sesimin onları uzak tutmak için işe yarayabileceğini düşünmüş."

Ushara hırlayarak gözlerini devirdi. "Yemin ederim Jules onu mahvetti. Tam bir paka kızı. O etrafta yokken onunla hiçbir şey yapamıyorum." Kızını ondan almak için hamle yaptı. "Seni rahatsız ettiği için özür dilerim."

Nykyrian, Ushara'nın tüm makyajını sildiğini fark edince kaşlarını çatı. Hiç de hayal ettiği gibi görünmüyordu. Çoğu Andarion koyu tenli olsa da, onunki tam bir porselen gibiydi; kırılğan, mükemmel bir oyuncak bebek gibi. Özellikle de saçlarının beyazlığı ve gözlerinin solgunluğu düşünıldüğünde. Siyah kirpikleri ve kırmızı dudaklarıyla tam bir tezat oluştuyordu. Andarion klanlarının bir zamanlar Fyreblood'ların tanrısal olduğuna inanmış olmalarına şaşmamalı. Ruhani ve ilahi görünüyordu. Egzotik ve diğer dünyadan.

Ona kabaca baktığını fark edince gözlerini kırıştırarak boğazını temizledi. "Hiç rahatsız etmedi. Aslında dikkatimi dağıttığı için minnettarım. İkimizi de biraz rahatlattı."

"Çocuklarını özlüyor musun?"

Vücudumdan vahşice koparılmış hayati bir organ gibi.

Ama suikastçılar böyle şeyleri asla yüksek sesle itiraf etmezlerdi. Nykyrian onun masum sorusunun yarattığı acıya karşı dişlerini sıktı. "Senin Mira'nda olduğu gibi, en azından bir tanesi yatmadan önce onları sallamamı istiyor. Kiara buna oyalama diyor ama ben aldırmiyorum. Aksine, böyle şeyler için fazla büyüdükleri günden korkuyorum."

Ushara elini Mira'nın siyah saçlarının üzerinde gezdirdi. "Benimkinden hiç uzak kalmadım. Vasili Canting için eğitim almaya başlayana kadar. O zaman bile, bir yıl önce Jullien onu tam zamanlı olarak ekibinin bir parçası olarak yanına alana kadar çok nadirdi."

"Ona kendiniz çiraklık etmediniz mi?"

"Yapamam. Rütbem tek bir mürettebatı yönetmek için çok yüksek ve Trajen bana güveniyor, çünkü onun yanında güvendiği birkaç kişiden biriyim. Jullien benim yerime ona sponsor olabilmek için rütbe indirimi almasaydı, ne yapardım bilmiyorum... sinir ve stresten delirmekten başka." Dişlerinin bir kısmını göstererek gülümsedi. "Kardeşini sevmemin birçok nedeninden biri de bu. Nasıl endişelendiğimi biliyor. Yine de birlikte dışarı çıkmalarından nefret ediyorum. Vas'ın büyümesine izin vermem gerektiğini biliyorum ama yemek yedikten sonra hâlâ geçirmek istediğimde bu çok zor oluyor."

Nykyrian homurdandı. "Ne demek istediğini çok iyi anlıyorum. Ben de en büyük çocuğum için aynı şeyi hissediyorum ve bu yüzden bana kızıyor. Benim doğmuş en aşırı korumacı canavar olduğumu düşünüyor. Ama onu riske atamayacak kadar çok kişinin zalimlik yüzünden paramparça olduğunu gördüm ve ona herhangi bir zarar gelmesi durumunda neler yapabileceğimi biliyorum. Ona tek bir damla gözyaşı döktüren herkese en kötüsünü yapmakta tereddüt etmem."

Mira'yı onun kucağından kaldırmaya başladı.

Nykyrian onu durdurdu. "Bu halinle onu taşımamalısın. Kendi karımdan da biliyorum ki dişilerin doğum tarihleri yaklaştığında sırtları gerilir ve ağrır. Bana nerede uyduğunu göster, ben de onu senin için taşıyayım."

"Teşekkür ederim." Ushara ona minnettar bir gülümseme verdi.

Nykyrian, Mira kucağındayken onu gemisinin konsey odasından dar koridordan, çocuklarının yattığı yeri gösterecek şekilde dekore edilmiş mürettebat kamarasına kadar takip etti. Düz siyah bir zemin üzerinde hayalet gibi Gorturnum'un çığlık atan kurukafa logosunu taşıyan ve üzerinde *Cesur ve Korkunç Vasili* yazan kapının önünde eğlenerek durakladı. Yine de yazısından ve tasarımından bu resmin oğlunun gençlik günlerinden kalma olduğu ve annesi tarafından onu eğlendirmek için yapıldığı belliydi. Tıpkı kız kardeşlerinin kapısında Gorturnum bayrağının daha kadınsı bir versiyonunun olması ve isimlerinin pembe renkle stilize edilmiş olması gibi.

Nykyrian başını Vasili'nin kapısına doğru eğdi. Kızlar belli ki Jullien'in kızları olacak yaştaydı ve ikisi de babalarının siyah saçlarına, koyu tenlerine ve yeşilimsi gözlerine sahipken, Ushara'nın oğlu başka bir konuydu. O da annesi gibi sarışındı. "Vasili... Anladığım kadarıyla Jullien'den önce evlenmişsin?"

"Öyleydim. Jules ya da Vas için önemli olduğundan değil. En başından beri birbirlerine tamamen bağılılar. Yine de Jullien her zaman babasının yerini almaya çalışmamaya özen gösterdi." Sertçe yutkundu. "Chaz iyi bir erkekti. Güçlü ve gururlu. Tıpkı oğlu gibi."

Kızların odasının kapısını açarken hüznün gözlerini kararttı. "Ne yazık ki Chaz bana ne kadar harika bir evlat verdiğini göremeden çok önce öldü." Tekrar konuşmadan önce kalp şeklindeki kanatlı kolyeye dokunarak onun için önemli olduğunu işaretledi. "Başka bir çocuk bulmayı hiç düşünmedim."

sadakatimi ya da kalbimi kazanacak erkek." Madalyonu bırakarak Nykyrian'a eğlenceli bir sırıtış fırlattı. "Ve *asla* *senin* gibilerden biri değil."

"Anlamı?"

Onu Viveka'nın uyuduğu ranzaya götürdü ve battaniyeyi onun için geri çekti.

Nykyrian Mira'yı dikkatlice yatağına yerleştirdi ve onu yatırdı. Hemen kız kardeşine doğru sokuldu, o da bilinçsizce döndü ve sanki ikizi olduğunu biliyormuş gibi kollarını ona doladı ve uykuda bile onu her türlü zarardan korumaya çalıştı.

"An eton Anatole." Ushara bu ismi sanki dilindeki zehirmiş gibi tükürdü. "Orospu büyükannen tüm ailemi ve biz Fyreblood'ları yok olmanın eşiğine getirene kadar vahşice katletti. Bizi evrenin en uç noktalarına kadar kovaladı ve hepimizi lanetli ve yaralı bıraktı. Tekrar bulunmaktan korktuk. Dürüst olmak gerekirse, bir parçam hâlâ kardeşinle birlikte olarak onların anılarına ihanet etmişim gibi hissediyor."

"O zaman sen neden buradasın?"

Çenesini kaldırdı. "Neden karınla evlisin?"

Nykyrian dürüst gerçeği söylemeden önce tereddüt etti. Herkesin onun hakkında zaten bildiği bir şeyi saklamasına gerek yoktu. "Onsuz yaşayamam."

"Ben de Jullien'im olmadan. Dediğim gibi, o sürgün ettiğiniz çocuk değil ve geçmişinde yapılanların bedelini çok ağır ödedi. Sadece sahip olduğu her şeyi kaybederek ruhunu kazandı."

Nykyrian çocuklara baktı ve başını salladı. "Ne yazık ki durum çoğu zaman böyle . Hepimiz için."

Odadan çıkarken hem masum hem de dünyadan bıkmış görünen Ushara'ya bakmak için durakladı. "Ve daha önce haklıydın. İçimizde ne kadar iyi bir insan olduğumuza dair kendimize ne kadar yalan söylersek söyleyelim, er ya da geç hepimiz bir başkasının kâbusuyuz. Hepimizin iyiliği için tarihin bizi, birbirimizi yargılamak için kullandığımız etiketlerden çok daha nazik etiketlerle yargılamasını umalım."

* * *

Fain uyuyamadı. Hele ki Galene'nin çıplak bedeni kollarının arasındayken. Gözlerini kapatıp uyandığında tüm bunların zalim bir rüya olduğunu görmekten çok korkuyordu. Şimdi bile, sessiz saatlerde, sadece birkaç metre ötede, bir zamanlar onun en acı cehennemi olan bu metal duvarların içinde, normalde boş olan mürettebat odalarında, ona ait olan bir ailenin uyuduğuna inanamıyordu. Onu gerçekten bir üyesi olarak kabul eden bir aile.

Daha da iyisi, dönüşlerinde birleşmelerini kutlamak için onları bekleyen bir aile.

Gözlerini kapatarak, doğaçlama sürpriz partilerinin anısının tadını çıkardı. Onu kucaklamak için ilk çeken Talyn olmuştu. "Sevgilim aradı ve bir el yapımı patlayıcıyı etkisiz hale getirirken yaşadığınız ilginç birliktelikten bahsetti. Gerçek bir tören için paçayı kurtardığınızı sanmayın. İkinizin de. Eğer ben acı çekmek zorunda kalırsam Hauk, sen de çekersin." Annesini öpmesi için Fain'i serbest bıraktı. "Acıyı yaymaya inanan biriym."

"Talyn!" Felicia azarladı. "Çok kötüsün! Demek istediği sevincimizi paylaşmak."

"Evet." Talyn'in ses tonundan alaycılık damlıyordu. "Ben de *tam olarak* bunu kastetmiştim. O kadar ki tüm etkinliğin parasını bile ödemeye hazırım. Annem ne isterse onu alır."

Galene Talyn'in yanağını öpmüştü. "Teşekkür ederim ama baban da aynı sözü verdi zaten. Hatta bu sefer gerçekten geldiğim sürece kendini pembeye boyayacağını ve tüyler takacağını bile söyledi. Değil mi *keramon*?"

"Evet, her neyse. Beni zaten yabancılarla dolu bir salonda çırılçıplak bıraktın. Kalan azıcık haysiyetimi de suistimal edebilirsin."

Talyn gülerek ona bir şişe bira uzattı ve sonra Vega ve War, Galene'nin tenine ve çarşaflara hala yapışan "iyi şans" simleriyle tozunu alırken onlara kadeh kaldırdı.

Fain, ailesinin onu evden atmasından sonra yediği ilk aile yemeğini hatırlayarak gülümsemeye devam etti. İnanılmazdı.

Ve bu onu dehşete düşürdü. Artık kaybedecek çok şeyi vardı ve bu gerçek içini sıkıyordu. Talyn, Gavarian ve Brach'ın daha sonra Chayden ve Qory'yi teselli etmek için dışarı çıkmış olmaları endişesini daha da artırmıştı.

Septurnum kardeşlerinin ölümü üzerine arkadaşlarının kaybı. Chayden bir Haydut olsa da, hem o hem de Qory Septurnum Ulusu'nun himayesi altına girmiş ve genç birer delikanlı olarak Gadgehe tarafından evlat edinilmişlerdi; Tavalı korsan lordunun kendi evinde, onun yakın ailesinin bir parçası olarak yetiştirilmişlerdi.

Ve Ven ile Fain'in aksine, Gadgehe onlara kendi kanından oğullarıymış gibi davranmıştı. Jory ve Mack onları kardeşleri olarak görüyorlardı ve Chayden ile Qory, Mack'in kaybını sanki öz kardeşleriymiş gibi hissetmişlerdi.

Savaş, sefalet ve ölüm hiçbir ruhu bağışlamadı ve hiçbir aileye acımadı. Bugün Ryn için gelmişlerdi.

Yarın...

"Fain?"

Galene'nin omzunu öptü. "Ben buradayım, Storm."

"Uyuyamıyor musun?"

"Pek sayılmaz."

Yuvarlanarak onu vücuduyla kucakladı. "Seni yıprattığıma yemin edebilirim."

Onunla ne kadar derinlemesine seviştiğini hatırlayınca gülümsedi. Vücudunun keşfedilmemiş ya da zevk alınmamış hiçbir yeri kalmamıştı. Ama yine de, sadece teninin kokusu ya da sesinin tınısı bile onu yeniden sertleştirmeye yetiyordu.

Onu öperek elini kendi eline aldı ve sikine götürdü. "Belli ki kırılmışım. Çünkü bir seferde birkaç dakikadan fazla inmiyor."

Tatlı bir kahkaha atarak onun çenesini ısırdı. "Görünüşe göre. Aman Tanrım,

akama ... Bensiz nasıl hayatta kaldın?" "Hiç iyi olmadı. Her zaman dipsiz bir sefalet içinde."

"Mmmm." Başını aşağı eğerek kölenin yakasının altındaki deriyi öptü.

"Venik bu şeyi senden hiç çıkaracak mı?"

"Yarın çıkarttıracağım. aklından çıkmıştır ve tekrar düşünmemiştir."

Kadın dondu kaldı. "Buna cesaret edemez. Değil mi?"

Elini kızın saç örgülerinin arasından geçirirken, içine bir şüphe saplanınca yutkundu. "Bir konuda fikrini ilk kez değiştirmiyor.

yapacağına söz verdi. Özellikle de beni konularda."

"Onu öldüreceğim!"

Fain başparmağıyla onun çatık kaşlarını düzeltti. "En azından önce benim azat belgelerimi imzalat. İnan bana, karısıyla uğraşmak istemeyiz. Kadın ondan bile daha mantıksız ve dengesiz. Malys'in ne yapacağını bilemeyiz. Sürekli kontrolden çıkıyor. Ve son derece öngörülemez şekillerde."

Loş ışıktaki ona bakan Galene'nin gözlerinde ateş parlıyordu. "Bir daha kimse sana zarar vermeyecek, Fain. Şerefim üzerine. Senin için öldüreceğim. Herhangi birini. Herhangi bir yerde. Her zaman."

Her hecenin tadını çıkararak onu öptü ve kendini bedeninin derinliklerine kaydırды. Burası ait olduğu yerdі. Sadece burada kendini korunaklı ve hoş karşılanmış hissediyordu. O onun güç kalesiydi. Onun tek sığınağıydı. Ve onu kalçalarına sarılacak şekilde döndürdüğünde, bir şey gelip onu bundan mahrum etmeden ve onu tekrar yalnız bırakmadan önce gerçekten ölmek istedi. Onsuz bir gün daha yaşamaya dayanamazdı.

Kukuletalı gözlerle onun kendisine binişini izledi ve vücudunun sıcaklığının acı anılarını yıkayıp yerine daha iyi bir gelecek vaat etmesine izin verdi. Dört gözle beklediği bir şey olmayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki, bununla nasıl başa çıkacağından bile emin değildi.

Şimdi yeni, alışık olmadığı bir zeminde yürüyordu ve bu onu korkutuyordu.

Galene, Fain'in göğüslerini nazikçe avuçlarken ve kendini daha da içine sokmak için sırtını kamburlaştırırken yüzündeki duygu oyunlarını izledi. Yaralı bile olsa, o hâlâ hayatında gördüğü en nefis erkekti. Onun sert, kaslı vücuduna sarılmak ve vücudunun ellerinin altında ve onunkine karşı esnediğini hissetmekten daha iyi bir şey yoktu. Hiçbir erkek bu kadar mükemmel yaratılmamıştı.

Onun içinde, sahip olduğunu bile bilmediği bir açlık uyandırdı. Eğer daha iyi bilmeseydi, onun kendisi için olduğu kadar kendisinin de onun için stralen olduğunu düşünürdü. Arsızca, çocukların daha önce üzerine attığı parıltının bir kısmını tutan dudaklarının çizgisini izlemek için uzandı. Cildinde ve saçında ne kadar olduğunu bilse muhtemelen ölürdü. Ama ona çok yakışmıştı.

Fain dişleriyle onun parmak ucunu ısırđı. Sonra elini yakalayıp dudaklarına götürdü, böylece diliyle avucunu okşayabilecekti. Adamın nefesini teninde hissedince kadının kolu ürperdi. Onu öpmek için ayağı kalkmadan önce gözleri karanlıkta ürkütücü bir şekilde parlak kırmızıya döndü.

Derin, gırtlaktan gelen bir kahkaha atarak onu çevirdi ve altına hapsetti. Şimdi tanıdığı o yoğun, yırtıcı bakışları vardı. Bu oyun zamanının bittiğı anlamına geliyordu.

Ayağı kalkarak tekrar içine girdi. Bu sefer vuruşları derin ve uzundu. Çaresizdi. Sanki bırakmaktan korkuyormuş gibi ona sarıldı.

"Hiçbir yere gitmiyorum, Fain."

Parmaklarını onunkilerle birleştirdi ve yanağını onunkine yasladı. "Eğer yaparsan, gitmeden önce beni iki gözümün ortasından vuracağına yemin et."

Nefesini sertçe içine çekti. "Ne?"

Kaslı bir kolunun üzerinde doğruldu ve tüyler ürpertici bir samimiyetle aşağıya baktı. Sonra elini çılgınca çarpan kalbinin üzerine koydu. "Ciddiyim, Galene. Her zaman yanımdaydın ama artık geri döndüğüne göre... Köpeğini bunca yıldır evim dediğı cehennemde kafeste bırakmaktansa acısına son vermeni tercih ederim."

"Sen bir köpek değilsin, Fain!"

Ukala bir sırıtışla onu öptü. "Elbette öyleyim. Ama senin orospun olmaktan çok mutluyum. Bana hükmetmesine memnuniyetle izin vereceğim ve elini *asla* ısırmayacağım tek kişi sensin."

Onun mizahı karşısında inledi. "Gah, çok kötüsün. Kendini görme şeklinden nefret ediyorum. Keşke sen de kendini benim gördüğüm gibi görebilsen. Sadece bir kez."

Çenesini kavrayarak onu öptü ve nefessiz kalana kadar vuruşlarını hızlandırdı. Sonra, kör edici bir dalga halinde, boşalırken haykırdı.

Ona katılmadan bir an önce gözleri daha da parladı. Kendini onun derinliklerine gömdü ve kulağını ısırp okşarken onu yakınında tuttu. Bıyıkları etini okşuyordu.

Onu yatağında görmek çok iyi hissettiriyordu. Onunla birlikte olması. Nokta.

Galene onu kollarının arasında sıkıca tuttu. "Felicia haklıydı. Seni bir battaniye gibi üzerimde taşımak istiyorum." Adamın kaslı kolunu göğüslerinin üzerine çekti.

Kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Bunu kızımızla neden tartıştığınızı sormalı mıyım?"

Güldü. "*Bunun* hakkında konuşmuyorduk. Daha ziyade erkeklerin genel olarak ne kadar sinir bozucu olduğundan bahsediyorduk."

"Bunun daha iyi bir cevap olduğundan emin değilim. Her iki durumda da kaybeden ben oluyorum." "Kavga çıkarmaya mı çalışıyorsun?"

Onun omzunu öptü. "Sen çıplakken seninle *asla* kavga etmem. Eğer aptalca bir şey söylersem, saatler önce beynimdeki tüm kanı boşalttığını ve beni sağlıklı düşünemez hale getirdiğini hatırlamalısın."

"Oh, seni zeki büyücü. Yıllar geçtikçe çok daha nazik oldun." Bakışları adamın boynundaki yakaya kaydı ve adamın yaşadıklarından dolayı yeniden bir hüznün dalgası hissetti.

Tek başına.

Ve tüm bunlar onun için kalıp savaşmadığı içindi... elinde tutmak için en çok savaşması gereken kişi.

Ama bir daha asla. Bu, bozmayacağı bir sözdü. Asla.

Bir daha asla kimsenin onları bölmesine izin vermeyecekti.

Kadının yüzündeki perili ifadeyi gören Fain'in nefesi kesildi. Köleliğinin sembolüne her bakışında, bu onun neşesini çalıyordu. Buna dayanamıyordu.

O her şeyin en iyisini hak ediyordu. Ve tüm mutluluğu. Onu hafifçe öperek yataktan yuvarlandı.

"Nereye gidiyorsun?"

Pantolonuna uzandı. "Bu minsid tasmayı çıkarmak için. Artık üzüntünün sebebi ben olmayacağım. Sana yeterince gözyaşı verdim. Benim yaptığım bir şey için bir daha asla gözyaşı dökmeyeceksin. Sana söz veriyorum."

Yıkanmak için banyoya girdiğinde Galene hıçkırıklara boğuldu. Üzüntüden değil, hissettiği saf sevinçten. Yine de onun giyinme seslerini dinlerken içini korkunç bir korku kapladı. Söylediklerinde ciddiydi.

Tanrılar en başından beri onlara karşı komplo kurmuş ve onların olması gereken çok uzun yılları çalmıştı. Ve inanmak istemese de, bir parçası lanetlenip lanetlenmediklerini merak etmekten kendini alamıyordu. Eğer bölünmeleri gerekmiyorsa.

Bağlantısı vızıldadı.

Kaşlarını çatarak telefonu çevirdi ve Jory Hinto'nun gelişi için ayarladığı bildirim olduğunu gördü.

Masaya geri koymadan önce istemsizce irkildi ve küçük banyoda Fain'in yanına gitti. O içeri girdiğinde Fain duştan yeni çıkıyordu.

"Bir sorun mu var?" Kaşlarını endişeyle çatarak havluyu indirdi.

Onun sesindeki o endişe notasına nasıl da değer veriyordu. Sonunda sırtını yaslayabileceği birinin olduğunu bilmek. Her ne kadar güçlü olsa ve kendi başına ayakta durabilse de, arkasında birinin olması güzeldi. Tökezlediğinde Fain'in onu yakalayacağını bilmek.

"Jory az önce izin kodlarını istedi." Fain

küfretti. "Bu bölmeye mi geliyor?"

"Onlara böyle yapmalarını söyledim. Onlar gelmeden önce birkaç dakikamız var." Onun yanından geçti.

Fain onun elini tuttu. "Senin gibi bir komutanla ne kadar gurur duyduğumu söylemiş miydim? Elbette sen her zaman patronluk tasladın...."

Kadın ona güldü. "Ve sen, Fain Hauk, atanı ve adaşını onurlandırırıyorsun. Gözlerinde ve formunda, ırkımızı kurtarmak için işgalci bir orduyu geri püskürtmek için ailesiyle birlikte cesurca savaşan o cesur askeri görüyorum. Onun senin yanında *hiçbir şeyi* yoktu."

O bu sözleri söylerken Fain nefes alamıyordu. Bu şimdiye kadar birinin ona söylediği en nazik şeydi. "Seni seviyorum, Stormy."

"Ve ben, sen. Sonsuza dek ve bir gün." Kapısının çalındığını duydu.

"Fain?"

İsteksizce pantolonunu çekti ve kapıyı açıp Fain'in odasının dışındaki koridorda bekleyen kardeşini selamlaması için ondan ayrıldı. "Ne istiyorsun?"

"Septurnum geliyor. Körfezde bana katılmak istersiniz diye düşündüm."

"Sadece Galene'yi bekliyorum."

Resmi takım elbisesinin manşetini kafasından çıkı.

Fain dolabından ceketini çıkarıp silkti ve Galene, Sumi ve Dancer'ı gemiden inip körfeze kadar takip etti. Hermione ve Ryn zaten oradaydı, Nykyrian, Jayne, Syn, Maris, Saf ve Caillen'in yanı sıra Venik, Ushara ve kasvetli Tavalı'den oluşan küçük bir karşılama grubuyla birlikte bekliyorlardı. Ryn'in gözleri kızarmış ve şişmişti ama kırık kalbini ele veren tek şey onlardı. Soğukkanlılığının geri kalanı, katı aristokrat ve ölümcül savaşçının kendine özgü o tuhaf karışımıydı.

Sonunda başparmağıyla boş boş okşadığı siyah bir alyans taktığı sol eli hariç

Fain, Ven ve Ushara'nın yanında durakladı. Ven, Fain'in boynundaki tasmayı görünce yüzünü buruşturdu. Hermione ve Ryn'e gizlice bir bakış attıktan sonra hızla aralarına girerek onların görüşünü engelledi ve tasmayı çıkardı. Görmüş olsalardı, Ven'in UTC'den cevaplaması gereken bazı ilginç sorular olacaktı, çünkü çocuklar için Fain ile yaptığı sözleşme teknik olarak yasadışı ve Tavalı yasalarına tamamen aykırıydı. Fain onu ispiyonlayacak tipte biri olmadığı için şanslıydı. Ancak anlaşılmayı neye bulaştığını bilerek yaptığından, ne kadar korkunç olurlarsa olsunlar şartlara uyacak kadar Andarion'du.

"Teşekkürler." Fain, derisinin yara bere içinde kaldığı boynunu ovuşturdu.

Ven cevap vermeden, Danimarkalılar görmeden önce tasmayı hızla cebine soktu. *Evet, bunu boğazıma kilitlemeden önce düşünecektin, değil mi dahi?* Ven'in kötü yanı da buydu, her zaman her şeyi enine boyuna düşünmezdi. İlk tepkiyi verme ve sonra da fevriliğinden pişmanlık duyma gibi kötü bir eğilimi vardı.

Dancer Ryn'e doğru ilerledi. "Nasılsın dostum?"

"Berbat." Ses tonu duygusuz ve boştu. Ancak gözleri, ruhunun derinliklerine işleyen bir ıstıraba ihanet ediyordu.

Fain birini bu tür bir acı içinde görmekten nefret ediyordu.

Dancer elini Ryn'in omzuna koydu. Fain Ryn'i yıllardır tanıyor olsa da, Dancer, Jayne, Syn ve Nykyrian'ın onu ne kadar uzun süredir ve ne kadar iyi tanıdıklarıyla karşılaştırıldığında bu hiçbir şey değildi. Dancer, Darling'in en yakın arkadaşlarından biri ve ekürisi olduğu için aralarında özel bir bağ vardı. Ve dördünün Ryn'in küçük oğlunu koruduğu ve eğittiği göz önüne alındığında

Ryn, gençliğinden beri kardeşi Darling'e karşı kendini borçlu hissediyor ve onları ailesinin bir uzantısı olarak görüyordu.

Ve aile bir arada durdu. Her zaman. Kan kana. Özellikle de keder ve ihtiyaç zamanlarında.

Jory'nin gemisi yanaşıp demirlediğinde Ryn gözlerini kapattı. Jayne elini tuttu ve onu rahatlatmak için kolunu ovdu. Prens duruşuna ve sert Dane mirasına sadık kalan Ryn, kasvetli bir sessizlik içinde beklerken hiçbir duygu göstermedi. Acı çektiğine dair tek ipucu hızlı nefes alıp vermesi ve iki yanında sıkılı tuttuğu yumruklarıydı.

Ryn'in bunu yaşamak zorunda kalmasından nefret eden Fain, rampa alçalırken ve küçük bir grup aşağı inmeye başlarken Galene'nin elini tuttu. Grubun arkasındaki Septurnum Tavalı Ulusu'nun kırmızı ve siyah renklerini giymiş uzun boylu, sarışın, kaslı Tavalı'yi hemen tanıdı.

Koramiral Jory Woods Hinto ya da daha çok bilinen adıyla Jüpiter. Kelime anlamı "vaftiz babası" olan bu kod adı ona verilmişti çünkü söz konusu imkânsız gerçekleştirmek olduğunda Jory neredeyse Trisani'nin yeteneklerine sahipti. Babası Gadgehe Hinto'dan başka biri olsaydı, Jory Gerçek Kızıl Bayrak Ulusu altında faaliyet göstermek yerine büyük olasılıkla Gorturnum olurdu.

Evet, *o kadar* iyiydi.

Gorturnum'un hain pilotları gibi Jory de en tehlikeli bölgelerde hayalet bir canavar gibi uçuyor, fark edilmiyor ve asla yakalanmıyordu. Herkesin gemisine nasıl bir motorun güç verdiğini merak etmesine neden olan bir hızla girip çıkıyordu. Yapabildiği şeyler insanlık dışıydı ve yetenekleri efsaneviydi. Pek çok kişi annesinin Trisani ya da benzeri bir psionik türden olması gerektiğini düşünüyordu. Hiç kimse onun sahip olduğu yetenekleri salt beceri ya da deneyimle geliştiremezdi.

Ama şu anda gemisinden inip kız kardeşinin cansız bedenini göğsüne bastırırken hareketleri yavaş ve metodikti.

Fain, Ryn'in yüzünün kaymasıyla aynı anda irkildi ve tökezleyerek geri çekildi, sonra kendini tutup doğruldu.

Jüpiter yüksek sesle küfretti. "Bu kadar küçükken nasıl bu kadar ağır olabiliyorsun? Ne yiyorsun sen? Kurşun topakları mı? Yemin ederim Mack, senin koca kışından daha hafif titanyum kaplamalar taşıdım."

Mack buz torbasını parlak kıvıll saçlarından kaldırdı ve gözlerini açarak ona dik dik baktı. "Sızlanmayı kes, seni küçük velet ve beni yere bırak. Sana beni taşımamanı söylemiştim. Ama hayır, sen devasa erkek kaslarını orada olabilecek her kadına göstermek istedin. Şimdi sen kendini pısırvık, ben de balon gibi hissediyorum. Teşekkürler. Sanki yeterince kötü hissetmiyorum. Benimle uğraşırsan üstüne kusarım ve bu sana yeterince çabuk ders olur, değil mi?"

"Mack!" Ryn onları ayıran mesafeyi hızla geçti ve Jory onu yere bırakmaya fırsat bulamadan kollarına aldı. Gülüyor ve titriyordu, onunla birlikte daireler çizirken onu bir bebek gibi kucağında tutuyordu. "Buna inanamıyorum! Yaşıyorsun! Buradasın!"

Gözleri kapalı bir şekilde kollarını onun boynuna doladı ve ona sıkıca sarıldı. "Sana söyleyemediğimiz için çok üzgünüm, aşkım. Aptal herif altuzay vericilerini yaktı ve onarılanı kadar Birlik bölgesine girmiştik ve iletişim kurmaya cesaret edemedik."

"Hey şimdi! Aptal herif hayatını kurtardı. Biraz minnettarlık gösterebilirsin, bilirsin."

"Öyleyim. Bu yüzden sana moron demiyorum." Jory'ye şakacı bir şekilde göz kırptı, Jory de onun hakaretlerine gülüp geçti. Bu, ikisinin her zaman iyi huylu bir şekilde yaptığı bir şeydi. Huysuz kardeşler olarak hakaret etmek için yaşarlardı. Ciddi değillerdi ve ikisi de diğerinin incinmesine ya da bir başkasının onlara hakaret etmesine izin vermeden önce öleceklerini biliyordu.

Jory başını salladı. "Alınırdım ama o saldırıdan sonra hâlâ hayatta olduğun için çok mutluyum... Şu anda bana her şeyi diyebilir ve umurumda olmaz. Mack en azından bir on yıl ya da daha uzun bir süre benden kurtulabilir."

Aniden duran Ryn bir koluyla Mack'i tutarken diğer koluyla Jory'yi göğsüne çekti ve yanağından öptü. "Teşekkür ederim küçük kardeşim. Sana ödeyebileceğimden çok daha fazlasını borçluyum."

"Aslında sana ve Darling'e borçluyuz. Gemisinde o değışiklikleri yapmamış olsaydınız... onu çarmıha germişlerdi, Ryn. Ve sahip oldukları her şeyle ona vurdular. İçinde bulunduğum en kötü çatışmalardan biriydi." Gözlerinden yaşlar süzölürken Jory elini Mack'in parlak kıvıll saçlarına daldırdı. "Senin ya da Darling'in ihtiyacı olan *her* şey. Her zaman. Benim hayatım. Gemim. Hepsi senin."

Ryn'in koluna sarıldı, sonra burnunu sildi ve kokladı. "Her neyse, Da geri dönmek zorunda kaldığı için gerçekten üzgün. Birlik kuzey filomuzu vurdu ve Pharester istasyonuna büyük hasar verdi. Amiral yardımcısı olarak, bu görevde onun yerine hareket etmem için bana yetki verdi. Ne yapmamızı istiyorsan söyle. Ben blasterlı bir numaralı sürtüğünüzüm."

Ryn gülümseyip onu öperken burnunu Mack'inkine sürttü. "Şimdi nasıl savaşağımı bilmiyorum, çünkü seni bir daha asla bırakma planım yok."

Başını onun omzuna koydu ve sonra kardeşine sırttı. "Trevelyan'ın benim ağırlığımı taşımakta hiç sorun yaşamadığını fark ettim."

"Evet, o bir ucube. Bunu hepimiz biliyoruz."

Ven, Fain'le yüzleşirken onların maskaralıklarına gözlerini devirdi. "Madem bana ihtiyaç yok ve ortada bir aile trajedisi de yok, ben gidiyorum. İlgilenmem gereken bir şey olursa bana haber verin."

Fain'in bakışları Ven'in omzunun üzerinden geçerek Ven'in uzaklaşmasının gerçek nedenini gördü -Yüksek Amiral ve Presidium Trajen Dane Thaumarturgus Gorturnum grubuyla birlikte iniyordu ve Ven burada kalırsa onu da karşılaması gerekecekti. İkisi arasında bir tür husumet vardı ama kimse bunun ne olduğunu bilmiyordu.

Ve Fain böyle sorular sormaması gerektiğini çok iyi biliyordu. Başını Ven'e doğru eğdi. "Yapacağım."

Ve böylece Ven ve küçük birliği yola koyuldu.

Onlara aldırmayan Hermione boğazını temizledi ve kaşlarını kaldırarak hâlâ karısını kucağında tutan oğluna baktı. "Bir şey mi unuttun?"

"Um ... evet. Mack, annemle tanış. Anne, MacAdough Hinto Dane ile tanış, *Merry Crimson*'ın yüksek komutanı."

"Şey... öyleydi. Şu sıralar yeni bir gemi arayışındayım, zira eski gemim galaksinin dört bir yanına dağılmış durumda. Pazarlık yapmak isteyen birini tanıyor musun?"

Ryn düşünceli bir şekilde yüzünü buruşturdu. "Madem bahsettiniz, *Cruel Victory* mürettebatının bir yardımcı kaptana ihtiyacı olabilir. Büyükelçi Dane'in birlikte çalışmak için biraz hıyar olduğu ve son derece mantıksız ve talepkar olabileceği söylendi, ama bir şey bana senin yapabileceğini söylüyor

Onu küçük parmağınızın etrafına sarın ve istediğiniz zaman kaprislerinize boyun eğdirin. Mürettebatı, onun özellikle sinirli ve huysuz olduğu günlerde senin varlığından muhtemelen memnun olacaktır."

Mack gülerek onun yanağını öptü, sonra kollarını Hermione'ye doğru çevirdi. "Sizinle resmen tanışmak bir zevk Leydi Tavalı. Evliliğimizi sizden sakladığımız için çok üzgünüm ama Trevelyan'ın ne Tavalı Ulusları ne de Karonlular nezdindeki itibarını zedelemek istemedim. Herkesin biz Septurnumlar hakkında ne düşündüğünün ve klanlarımız arasında uzun süredir devam eden kan davasının farkındayım. Ve babamın bu konuda ne hissedeceğini de. Yapacağım son şey oğlunuza herhangi bir şekilde zarar vermek olur." Elini Ryn'in kızıl saçlarına daldırdı ve yakasına dökülen saçlarıyla oynadı. "Trevelyan benim her şeyim."

Hermione onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Bana anne de. Ve bu onur bana ait. Septurnum ve Wasturnum arasında yaşananlar yüzyıllar önceydi. Ulusumuzu iyileştirmenin ve halkımızı yeniden bir araya getirmenin zamanı geldi." İkisine de sarıldı. "Şimdi gidin ve dinlenin, ikiniz de. Ryn saldırıyı duyduğundan beri ne yemek yedi ne de uyudu. Oğlum sizi çok seviyor ve bu da sizi benim için değerli kılıyor."

Onlar ayrılırken Hermione Jory'ye yaklaştı ve onları tanıştırmak için onu Galene'e doğru götürdü. "Fain'i iyi tanıdığınızı biliyorum. Karısı Galene, Komutan..."

"Hauk," dedi Galene, Fain'i şaşırtarak. "İttifak'a liderlik eden benim."

Jory onu selamladı. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum Komutan. Gemimi eski hızına kavuşturmak için yapmam gereken bazı değişiklikler var ama birkaç saat içinde tekrar hizmete gireceğiz."

"Acele etmeyin. Birlik'e karşı birkaç dalga oluşturacağız. Eğer bir sonraki seferde başaramazsanız, sizi daha sonraki seferlerden birine yerleştirebiliriz."

Jory başını eğdi. "Sizinle birlikte savaşmak için sabırsızlanıyorum Komutan Hauk."

O uzaklaşırken Hermione, Ryn'in Mack'le birlikte gözden kaybolduğu yere baktı. "Ona Trevelyan demesine izin veriyor. Bunu atlatamıyorum. Altı yaşından beri kimsenin kendi adını kullanmasına izin vermedi ve

Duştan çırılçıplak çıktı ve bana bir daha *hiçbir* koşulda ona böyle hitap etmememi söyledi."

"Evet... tamam," dedi Fain gülerek. "Adının bu olduğunu bile bilmiyordum."

Hermione başını salladı. "Tanrılara şükür bu gün beklediğimden çok daha iyi bitti. Bunun gibi birkaç zafer daha kazanırsam tekrar uyuyabilirim."

"Konu açılmışken..." Fain Chayden'ı aramak için bağlantısını çıkardı. "Diğerlerine Mack'in hayatta olduğunu haber vereceğim. Bu onların zihinlerini tamamen boşaltacaktır." Onlar savaş stratejilerini konuşmaya devam ederken o uzaklaştı.

Ne yazık ki, gruplarından hiç kimse çağrısına cevap vermedi.

Galene ve Hermione'ye döndü. "Duyamayacakları kadar yüksek olmalı. Gidip onlara bizzat söyleyeceğim."

Jayne, "Ben de geliyorum," diye gönüllü oldu.

Galene onu durdurdu. "Gitmeden nce, Nero ve Hadrian'ın bir saat içinde burada olacaklarını söylemek istedim."

Jayne'in yanaklarının rengi soldu. "Hadrian? Neden?"

"Bizim için casusumuzu bulmaya geliyorlar."

Fain bunu duyduğuna memnun olmuştu. İki Trisani iz sürücüsü bunu yapabiliirdi. Kimse bundan uzun süre saklanamazdı.

Ama Jayne bu durumdan onun kadar mutlu görünmüyordu.

"Onu ldreceğim!" Jayne homurdandı. "Ona bu işe karışmamasını söylemiştim!" Galene kaşlarını çatarak Fain'e baktı. "Neden bu kadar kızgınsın?"

Jayne sesini alçaltarak öfkeli bir fısıltıya dönüştürdü. "Başına konan dl anlamıyorsun. Eğer biri onun hayatta olduğunu öğrenirse..." Konuşması kesildi. "Evden ayrılmaması gerekiyor. Asla!" Tekrar hırladı, boğazının altından. "Yemin ederim, aptallığı yüzünden onu öldürene kadar mutlu olmayacak. Ya da bunu benim yerime başkası yapana kadar!" Ve bununla birlikte, hışımla çekip gitti.

Dancer onun gidişini izlerken tereddüt etti. "Seninle gelmemi mi yoksa Galene ile kalmamı mı istiyorsun?"

"Stormy ile kal. Onu yalnız bırakmak istemiyorum. Jayne'in içinde bulunduğu ruh haliyle, sırf prensip gereği senin bağlı olduğun bir şeyi koparabilir. Ben güvende olduğumu düşünürken, seni... günah keçisi olarak kullanabilir."

Dancer güldü. ". "

Galene, Sumi ve Dancer Fain'in gemisine doğru geri dönerken Nykyrian ve Syn onun yanına gittiler.

"Thaumarturgus'u tanıyor musun?" Nykyrian çenesini Ushara'nın kaybolduğu yöne doğru salladı.

Fain döndüğünde onu *Stygian Nightmare*'in rampasında, şimdiye kadar yetiştirilmiş en gizemli Tavalian'ın yanında yürürken gördü. Siyah üzerine siyah giyinmiş Trajen'in vücudunun tek bir santimi bile çıplak değildi. Geniş omuzlu, uzun boylu ve Birlik üniforması giymiş herhangi bir suikastçı kadar ölümcül bir auraya sahip olan Trajen, kendini bir yırtıcı hayvan edasıyla taşıyordu.

Blaster takmıyordu ama düşmanlarını öldürmek için blastera ihtiyacı olmadığını gösterecek kadar çok bıçağın kabzası görünüyordu. Ve bir bakıma, bu onun uğursuz becerilerinin ve çıplak, kanlı elleriyle can alma isteğinin daha da iyi bir kanıtıydı. Sırtında armalı bir Andarion Savaş Kılıcı olduğundan bahsetmiyorum bile. Böyle bir silaha sahip olmasının tek yolu, onu savaşta öldürülmüş bir Andarion savaşçısının elinden almış olmasıydı.

Hiçbir Andarion acımasız bir katliam olmadan *bundan* vazgeçmezdi. Andarionlar aile Savaş Kılıcı'nı kutsal mirasın bir parçası olarak görür ve son derece saygılı davranırlardı. Bir dükkâna girip bunlardan bir tane satın alamazdınız. Aileden aileye geçer ya da savaş ganimeti olarak alınırdı.

olarak, Fain'in sahip , savaşta öldürdüğü ilk Andarion'dan gelmişti. Dancer'inki ise yüzyıllar önce soylarının kurucusuna ait olan ve birleşmelerinden hemen önce büyükannelerinin Sumi'ye hediye ettiği kılıcın ta kendisiydi. Talyn'inki Kazanılmış Halka'da kazanılmıştı.

Kılıç ustalarından bir avuç kılıç sipariş *edilebilse* de, bu sayılar kesinlikle sınırlıydı ve tadaranın kendisi tarafından onaylanması gerekiyordu ve hiçbir koşulda *hiçbir* büyücünün bir tane sipariş etmesine izin verilmiyordu.

Fain hakkını teslim etmek zorundaydı. Trajen duyduğu her şeye ve daha fazlasına benziyordu.

Nyk'a doğru bir bakış attı. "Onu sadece ününden tanıyorum. Ryn ve Ushara onu şahsen tanıyan duyduğum tek iki kişi. Ve

Tabii ki Ven ve Hermione... ama sadece UTC yüzünden. O zaman bile yüz yüze birkaç kereden fazla görüştüklerini sanmıyorum."

Nyk başını sallayan Syn'e doğru döndü.

"O bir hayalet. Hiçbir yerde kaydı yok. İzini hiçbir şey bulamadım. Ya silindiğini ya da hakkında bilmediğimiz bir şey olduğunu düşünüyorum."

Nyk çenesini ovuşturdu. "Eğer silinmiş olsaydı, Syn, bir kaydı olurdu." "Yeterince iyi olsaydı olmazdı." Syn içini çekti. "Her halükarda, o OU." Fain kaşlarını çattı. "OU MU?"

"Kökeni Bilinmiyor," dediler hep bir ağızdan.

"Ve biz bundan hoşlanmıyoruz," dedi Syn. Fain'e göz kırptı. "Bu korkutucu." Nyk onu itti. "Git biraz uyu."

"Bir içki içmeyi tercih ederim ama karımın bunun için bana bağırmasını istemiyorum. Sonra görüşürüz." Syn kamerasına doğru yöneldi.

"Uyuyacak mısın?" Fain Nykyrian'a sordu.

"Hayır. Sanırım yeni gelen misafirimiz hakkında birkaç şey öğrenmeye çalışacağım." Nykyrian tereddüt etti. "'Thaumarturgus' 'büyücü' anlamına gelmiyor mu?"

Fain omuz silkti. "Bildiğim hiçbir dilde değil. Ama ben de senin kadar akıcı konuşamıyorum. Bununla birlikte, Warlock onun çağrı işareti."

"İlginç," mırıldandı Ushara ve Trajen'in peşinden giderken.

Fain dışarı çıkarken, çok daha fazla geminin iniş yaptığını fark etti. Hem buraya hem de istasyonun diğer bölgelerine. Bakımı yapılan ve depolanan ultra hafiflerden birinin Ven'in kızlarına ait olduğunu görünce, Ven'in olmaması gereken bir yere gitmiş olma ihtimaline karşı, karısının evde olduğunu bildirmek için Ven'e hızlı bir mesaj gönderdi.

Ne de olsa bir gün için yeterince heyecan yaşamışlardı. Biraz sıkılmaya hazırды.

Yine de eğlence güvertesine doğru ilerlerken, işlerin yeniden hareketlenmek üzere olduğunu hissediyordu. Özellikle de Chayden, Caillen'la birlikte fincanlarının içindeyse.

* * *

"Hey, Seksi Bebek T," diye fısıldadı Chayden, Talyn'le konuşmak için Qory'ye eğilirken. "İçtiğim Tondarion Ateşi sana bir şey söylemek istiyor

sır."

Talyn arkadaşına güldü. "Sarhoşsun, Chayden."

"Hayır, değilim." Elini masaya vurdu. "Hâlâ sadece bir kafan var. Yani hâlâ ayıgım... öyle mi?" Geçirdi, sonra daha fazla içki sipariş etti.

Qory onlara işaret etti ama Talyn bunu anlayamadı çünkü Qory de ayık değildi ve bu yüzden işaretleri bulanıktı.

Chayden pipetini çiğnemeye başladı. "Bir şeyler içmen gerektiğini söylüyor. Gördün mü, Qory'yi anlayamayacak kadar sarhoş

değilim." Talyn yanağını kaşıdı. "Biz içemeyiz."

"Evet, sen üniformalı Andarions'sın. Sizin yerinizde olmak ne kötü!" Chayden yanından geçen garsonun tepsisinden bir içki aldı; bir şeyler söylemeye başlayan uzaylı, Qory, Gavarian ve Talyn'in devasa cüsselerine bir göz attıktan sonra fikrini değiştirdi.

"Evet," dedi Chayden asık suratlı bir ses tonuyla. "Bu doğru. Bende bir Andarion Halka savaşçıları seti ve bir Qill var ve ben Qill doğumlu bir Tavali'yim ve sen değilsin! Ha!" Sonra Brach'ın da onlarla birlikte olduğunu fark etti. "Oh hey, bende de başka bir Andarion var!" Talyn'e kaşlarını çatı. "Kaç tane Andarion var? Oh evet... üç. Üç Andarion ve iki Qill ve bir şişe Tondarion Ateşi. Nefis. Gördün mü, ben ... matematik yapabiliyorum. Sarhoşken değil."

Gavarian Talyn'e kaşlarını çatı. "Qillaqlar içtikleri zaman ilginç oluyorlar, değil mi?"

"Onlar bir şey."

"Sen bir şeysin. Ben de kavgacı bir götüm. Delik." Chayden içkisini yudumladı. "Hey!" Brach'a yaslandı. "Bugünkü en büyük başarıım neydi biliyor musun?"

Talyn suyundan bir yudum aldı. "Hayal bile edemiyorum." "Ben... ağzımı kapalı tuttum."

Talyn Brach'a eğlenen bir kaş çatı. "Bu da ne demek oluyor?" Chayden sordu.

"Hiçbir şey."

"Elbette o yapar, ama Ben anlatmak Sen, için Ben ... Bu a büyük bir başarı. Ve bunun için bir içkiyi daha hak ediyorum."

Talyn gülerek atıştırmalıklara uzandı, sonra Gavarian ve Brach'ın gözlerini kocaman açtığını fark edince durakladı. Merakla onların görüş açısını takip etti ve kalabalığın arasından süzülen son derece çekici, son derece az giyimli üç kadın gördü.

Evet, tamam. Bu kesinlikle kayda değerdı. Özellikle de birinin üzerinde hayal gücüne pek bir şey bırakmayan bir kıyafet olduğu için. Odada çıplak da olabilirdi.

"Hey, hey, hey!" Chayden, Talyn'in çenesini iterek oturan küçük gruptan uzaklaştırdı. "O gözleri yere koy ve vücudunun çıkıntılı kısımlarındaki kanı temizle. Çabuk. İşte *Kara Dul*'un mürettebatı... ve söyle bana Chay," dedi kendi kendine falsetto bir sesle, "gemilerinin adı neden *Kara Dul*?"

Talyn ona kuru bir bakış attı. "Neden ona *Kara Dul* deniyor?"

"Çünkü babaları Braxen Venik... bilirsiniz, Porturnum Tavalı'nın başı ve geçmiş en acımasız, kana susamış korsanlardan biri. *Onlardan* birine bakıp da gezintiye çıkmaya karar veren herhangi bir erkek, babasından bir ziyaret alır ve odayı küçük kanlı parçalar halinde terk eder." Dişilerin arkasından gelen ve kendilerine en yakın masadaki insanları dışarı çıkaran iki iri, kaslı erkeğe çenesini salladı. Kız kardeşlerinin aksine, insandan çok Andarion özellikleri taşıyorlardı. "Ve bunlar, benim Andarion güzelim, Braxen'in oğulları. Payne ve Stain, eğer sizi kız kardeşlerine bakarken yakalarlarsa tam da bu hale geleceksiniz."

Talyn güldü. "Dediğin gibi, ben Andarion'um. Bazı ölümler, dostum, kesinlikle buna değer. Ama ne kadar güzel olurlarsa olsunlar, en değerli varlığım Felicia'nın yanında sönük kalırlar. Orada bana hitap eden hiçbir şey yok, hiçbir şekilde."

Gavarian homurdandı. "Evet, ama *beni* bekleyen her türlü mutluluğu görüyorum." Ayağa kalktı. "Peki ya sen, *Drey*?" diye sordu Brach'a.

"Ah, cehenneme kadar evet. Eğer gitmek zorunda kalırsam, bunun büyük bir patlamayla olmasını isterim."

"Hayır!" Chayden ikisini de kollarından yakaladı. "Yapmayın bunu. Kendinizi kurtarın."

"Dokuz Dünya'da neler oluyor burada?" Jayne onlara katılırken sordu.

Talyn, Chayden'i Gavarian'dan uzaklaştırırken iç çekti. "Küçük Qillaq'ımız çok fazla Tondarion Ateşi emmiş. Dürüst olmak gerekirse, insanların bu kadar çok içip de ölmeyeceğini bilmiyordum. Sanırım bir saat önce iç salamura geçirdi."

Chayden onu görmezden geldi. "Jaynie! Vari'ye söyle, Dullarla uğraşmasın. Çabuk, hâlâ bir erkekken."

"Um... evet. Ne kadar sarhoş olsa da, evlat, o haklı. Ven'in kızlarından bir parça bile istemezsin. Ve korkman gereken Ven değil. Onlar yarı Qillaq. Yataklarında dövüşme hakkını kazanmalısın ve bir seferde iki sevgili alırlar."

Gavarian şeytani bir sırıtışla parladı. "Bu konuda gerçekten iyiyimdir." "İki erkek."

Gülümsemesi anında soldu. "Oh... *bu* konuda pek iyi değilim. İyi paylaşamam."

Güldü. "Ben de öyle düşünmüştüm. Ama bazı iyi haberlerim var." Talyn kaşlarını kaldırdı. "Öyle mi?"

O daha konuşmadan Payne Venik masalarına yaklaştı ve önce Gavarian, Brach ve sonra Talyn'e alaycı bir bakış fırlattı. Bakışları Talyn'in ismine ve rütbe işaretlerine takıldı. Talyn ilk başta bunun Yüzük şöhretinden kaynaklandığını düşündü. Çoğu kişi onu Demir Çekiç olarak savaştığı yıllardan tanıyordu. Neredeyse on yıldır emekli olmasına rağmen, Andarion Ringi tarihindeki diğer tüm dövüşçülerden daha fazla unvan ve rekora sahipti.

Ancak Tavalı'nın kötü şöhretinin nedeni bu değildi.

"Batur..." Payne onu itti. Sertçe. Kabadayı görünümlü bir kavga hareketi. "Kız kardeşlerime bakmaya hakkın yok."

Talyn aptalı soğuk mezarına gömmeden önce öfkesini zar zor kontrol altına almıştı. Talyn'in boyu sadece bir baş uzun olmakla kalmıyor, Tavalı'den de yetmiş kilo daha ağırdı. Ya da daha fazla. Yıllarca dövüştüğü için melez varlığı tek bir darbeye öldürebileceğini biliyordu.

Baştan çıkarıcı. *Çok* cezbedici.

İşte bu yüzden içki içmeleri yasaktı. Özellikle de uluslarını ve ırklarını temsil eden üniformaları giyerken.

"Kız kardeşlerine bakmıyordum." Talyn uzaklaşmaya çalıştı.

Stain onun yolunu kesti. "Ne? Onlara bakamayacak kadar iyi olduğunu mu düşünüyorsun? Melez oldukları için senden *aşağı* olduklarını mı düşünüyorsun?"

Onu bir kavganın içine çekmeye çalışıyorlardı. Bir Serserinin piç oğlu olarak Talyn bu gibi saçmalıklara aşinaydı, çünkü Andarion'un her serserisi ilk nefesini aldığı saatten beri onu yemleyip alay etmekten onur duymuştu. Onu bu kadar acımasız bir Ring dövüşçüsü yapan da buydu.

Venik kardeşlere kaşlarını kaldırdı. "Durun... Benimle olan tüm sorununuzun, onları o kadar çok düşündüğüm için zaten benden aşağıda olduklarını hayal ettiğimden korkmanız olduğunu *sanıyordum*. Alınmayın ama iletişim becerileriniz üzerinde gerçekten çalışmanız gerekiyor. Burada her türlü karışık sinyali gönderiyorsun."

Payne ilerlemeye başladı ama Chayden onu yakaladı. "Hey, şimdi... tüm bu... olumsuz düşmanlık da neyin nesi, ha? Hepimiz arkadaşız. Bu kadar *kötü* olmayalım."

Stain dudağını büktü. "Bu işe karışma, moglidyte."

Talyn'in bu kelimenin ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu ama hem normalde sakin olan Qory'de hem de Chayden'de uyandırdığı öfkeye bakılırsa, *giakon*'un Tavalya'daki karşılığı olmalıydı.

Ya da daha kötüsü.

Chayden vahşi bir hırıltıyla kendini masanın üzerinden fırlatarak Stain'in boğazına yapıştı.

Talyn onu havada yakaladı ve temas edip Tavalı klanları arasında yeni bir savaş başlatmadan önce onu yere sermek için döndü. "Sakin ol, Chay."

Chayden'in buna tahammülü yoktu. Talyn'in yanından geçmek için elinden geleni yaparken Qillaq, Universal ve Tavalian karışımı bir dille hepsine nefret ve küfürler savurdu.

Lanet olsun, minik bir örümcek maymunu gibiydi. Ya da hızlı hareket eden bir bebek.

Talyn onu kelimenin tam anlamıyla kaldırdı ve bir tabureye oturttu. "Otur kıcının üstüne! Orada kal! Gerekirse başparmağını em. Ama bir kez daha oradan atlarsan seni topal bırakırım. Ciddiyim!"

Chayden ayağa kalkmaya başladı.

Talyn hırladı ve gözlerini açtı. Ve dişlerini gösterdi.

Talyn bu tehdidini gerçekleştirmeden önce koltuğuna geri dönen Chayden ona ters ters baktı ama akıllıca bir hareketle olduğu yerde kaldı.

"Komutanım! Yardım edin!"

Döndüğünde Brach ve Vari'nin Qory'yi masaya hapsetmek ve Veniklerden uzak tutmak için mücadele ettiklerini gördü. Ne kadar iri ve güçlü olurlarsa olsunlar, dağ gibi Qill'i zar zor zapt edebiliyorlardı.

Ve Qory onlara öfkeyle el kol hareketleri yaparken, Chayden'in onlara sözlü olarak kismaya devam ettiği kelimeler için kimsenin Talyn veya Chayden'in fiziksel hareketlerini tercüme etmesine gerek yoktu.

Talyn Qory'yi geri çekilmeye zorlarken Jayne Chayden'e bakmayı üstlendi. Talyn, Qill kadar büyük olmasa da, Qory'nin duvara kafa atmaktan kaçındığı bir avuç varlıktan biriydi, bu yüzden öfkeli dağla uğraşırken Vari ve Brach gibi diğerlerinin sahip olmadığı bir kaldıraç derecesi verdi.

Talyn onu oturtuktan ve Felicia'nın cesur yeğenlerinden uzaklaştırdıktan sonra geri çekildi.

Payne yine onun yüzündeydi.

Yorgun bir iç çekişle Talyn Tavalili erkeğe bakarken, Vari ve Brach belli ki bir dövüşe dönüşecek bu olayda onu desteklemek için pozisyon aldılar. "Gerçekten mi? Kıçına tekme basmak zorunda mıyım? Gerçekten bu gecenin böyle mi bitmesini istiyorsun? Yanına kıvrılacağın bir kadın yok mu? Erkek arkadaşın? Evcil hayvanın? Her şey sana vereceğim kırık kaburga ve kırık çeneden daha iyi olurdu. Pençelerimin altındaki kanı temizlerken, öfkeme hakim olamadığım için bana söylenmesindense, dişimi huzur içinde kucaklamayı tercih ederim."

Payne dudağını büktü. "Sen sandığın kadar belalı biri değilsin, Batur."

Brach histerik bir kahkaha attı. "Benimle dalga mı geçiyorsun? Aman Tanrım, *bu kadar* aptal olmak acı veriyor olmalı. Kiminle alay ettiğinin farkındasın, değil mi?"

Talyn bakışlarını Payne'in yanından çocuğa kaydırdı. "Bu işe karışma, Brach." Jayne bir adım öne çıktı. "Payne, bunu neden yapıyorsun?"

Jayne'e soğuk ve sert bir bakış attı. "Çünkü bunu ben bitirmezsem, o bitirecek." Parmaklarını şıklattı. "Hadean Kolordusu? Binbaşı Batur'u ve müdahale eden herkesi vatana ihanetten tutuklayın."

BÖLÜM 17

"Komutan Hauk?"

Fain, Morra'nın durakladı. Morra'nın kendisine yetişmesini bekledi ve çok daha kısa olan bacaklarının büyüklüğü göz önüne alındığında, bunun için ne kadar uğraşması gerektiğine dair bir gülümsemeyi ısırdı. Bu kadar küçük bir varlığın bu kadar büyük bir varlığa sahip olması ona çok garip geliyordu. O kadar canlı ve hareketliydi ki, onu neredeyse cebinde taşıyabileceği gerçeğini unutmak kolaydı.

"Bir sorun mu var?"

"Sonunda kodu kırdık." Çılgınca koştuğu için biraz hırıltılı bir sesle ona bir bağlantı uzattı. "Ben sesi tanımıyorum ama sen tanıyabilirsin. Ve daha iyi bir çevirisi var. Yine de saçma. Belki senin için bir anlam ifade eder." Adam deşifreyi okumak için bağlantıyı açarken kadın birkaç derin nefes aldı.

Fain bilmeceye kaşlarını çatı.

Evet, eğer o turşuyu başka bir kavanozda yakalarsam, onu buruşturmayacağım. Meyveleri ve bağlı olduğu diğer her şeyle birlikte koparacağım. Annem oyun oynamaz ve yemeklerini paylaşmaz. Ateş yakar, ama ben tüketirim ve her şeyi için için yanan korlar halinde görene kadar dinlenmeyeceğim. Yükselen gelgitten sığınacak bir yer olmayacak. Bırak yağmur onu boğsun. Bana ineği gösterin, ben de öğütücüyü getireyim. Horoz bir tavuk olacak ve oynamak için kümeden ayrıldığı güne pişman olacak.

Bu söz dizimi ve ritmi tanıdığında tüyleri diken diken oldu. Şüphelerini doğrulayacak bir ses olmasa bile, kimin böyle konuştuğunu biliyordu

Bu.

Ve neden.

Bir saniye sonra bağlantıyı açtığında ve kızgın ve ihanete uğramış bir kadın Qill savaşçısının net, boğuk sesiyle oynadığında doğrulanan bir şey.

Tanıdığı bir kadın Qill kusursuz Phrixian dili konuşuyordu çünkü bu dili öğrenmenin ilginç olduğunu düşünüyordu....

Kahretsin.

"Malys."

"Evet. Öyle diyebilirim. Bize çok fazla kötü niyet beslemek zorundalar-"

"Hayır, Morra. Kötü niyet değil, Malys Venik. Bu ses Ven'in karısına ait."

Doğrulurken yeşilin daha koyu bir tonuna döndü. "Ne?"

Ne yapacağını düşünürken Fain'in kafası karıştı. Çok ölümcül bir durumla en iyi nasıl başa çıkabilirdi? Kimse Leydi Porturnum'un karşısına çıkmazdı. Ven turşusunu başka kavanozlara daldırıp da, her zaman kalbini tutan kişiye geri dönerdi. O da Malys'ti. Onun ve kendisinin tüm hatalarına rağmen Ven, ona meydan okuyan herkesin bağırsaklarını deşerdi.

Ve eğer Nyk ya da Sentella'ya bundan tek bir kelime edip onu tehlikeye atarsa Fain'in kafatasını en yakın duvarın üzerinde patlatın.

Morra bağlantısına uzandı.

"Ne yapıyorsun?" "Bunu rapor ediyorum."

Bağlantıyı onun elinden çekti. "Hayır. Kötü fikir."

"Fain!"

"Ben ciddiym, Morra. Bunu rapor edemezsin. Henüz değil. Önce benim ilgilenmeme izin ver." Yüzündeki ifadeden kesinlikle yapmamayı tercih ettiği anlaşılıyordu. Dürüst olmak gerekirse, o da bunu tercih etmezdi. "Onun ne kadar patlayıcı olduğu hakkında hiçbir fikrin yok. Onunla yüzleşmek için bir grupla oraya öylece gidemezsin. Aşağı inmeden önce istasyonun yarısını yok eder."

Morra sonunda yumuşadı. "Sanırım adının Temperance olmamasının bir nedeni var."

"Aynen öyle."

"Peki, . Sana bir saat veriyorum. Ama diğerlerine haber vermeliyim."

"Pekâlâ. Bir saat." Fain bağlantıyı ona geri verdi. Diğerlerine Mack'ten bahsetmeye başladı ama sonra vazgeçti. Bu bekleyebilirdi.

Malys yapamazdı. Kolayca geri alamayacakları bir şey yapmadan önce derhal etkisiz hale getirilmesi gerekiyordu. Gözlerini kapatarak gemisini kontrol etti ve orada her şeyin ve herkesin yolunda olduğundan emin oldu.

Sonra gemisinin sistemini kullanarak istasyonun hattına bağlandı ve böylece Malys'in izini sürüp yerini saptayabildi. Bu pek sık yaptığı bir şey değildi. Çoğunlukla başkalarını takip etmeyi önemsemediği için.

Garip ama Malys komuta merkezindeydi. Zamanının çoğunu geçirdiği yer değildi. Özellikle de Ven orada değilken. Tavalı lojistiğini ve komutasını yönetmek onun ilgi alanına girmiyordu.

Evet, bu iyi olamaz.

Merakla ve açıkçası biraz da korkuyla, olabildiğince hızlı bir şekilde ona doğru ilerlerken, bir yandan da soğukkanlılığını korumaya ve Malys'in neyin peşinde olabileceğine dair her kalp atışında daha da dehşete düştüğü gerçeğini kimseye fark ettirmemeye çalıştı.

Ana iletişim merkezine vardığında onu Kareem, korumaları ve diğer iki Tavalı ile birlikte buldu. Kareem biraz stresli ve üzgün görünüyordu. Uzun bir aradan sonra annesinin yanına döndüğünü gören mutlu bir evlat değildi.

Evet, annem evdeydi. Ve çok kızgındı.

Ah, sevgili tanrılar, bu ne taze cehennem eğlencesi?

"Bir şey mi oldu?" Fain endişelerini hemen belli etmemeye çalışarak sordu.

Uzun boylu, yapılı ve ölümcül olan Malys dar kırmızı deri giymişti, Porturnum Ulusu'nun renkleri olan beyazla süslenmişti. Teninin karamel tonlarını yükselten renkler, koyu renk saçlarını ve iyi boyanmış gözlerini vurguluyordu. Kadın dikkat çekiciydi ve kendini kızlarının yaşındaymış gibi gösterebiliyordu.

Ama Galene'nin yanında sönük kalıyordu. Sadece görünüş olarak değil. Aksine, akla gelebilecek her yönden.

Yine de o, Ulusunun hanımefendisiydi ve ona bu şekilde saygı duyması gerekiyordu.

Malys buruşuk bir bakışla ona d6nd6. "Bu seni ilgilendirmez, s6rt6k. Gitmeni 6neririm."

Saygı buraya kadarmış. Bu ses tonuyla onun kıcını 6pebilirdi. Fain bu hakaret karşısında kaskatı kesildi. Ger6ekten de bunu kaldıracak havada değildi. Kolundaki Canting'i işaret ederek boğazını temizledi. "Rogue. Komutanım. Efendim, başka bir şey değilse. Ve şu anda burada İttifak yetkili olduğuna ve ben de OOD olduğuma g6re, olmam gereken yer burası." Hafif bir yalan, 66nk6 şu anda n6bet6i subay o değildi ama nedense OOD burada değildi. Bu da Tavalı korkağının nereye gittiğini merak etmesine neden oldu.

Mola i6in harika bir zaman.

Kareem' g6zleri o kadar b6y6d6 ki kafatasından d6şmemelerine şaşırdı. Fain'in c6retk6rlığı karşısında sesli bir yutkunmayla, aralarında kalmamak i6in geri adım attı.

Evet, kimse Porturnum Ulusu'nun krali6esine karşılık vermedi. Bu 6ok aptalcaydı. Ve bu Fain, Caillen Dagan'a rakipti. Ama kimseye karşı geri adım atmak onun genlerinde yoktu.

Hi6.

Morra, Fain'in arkasından i6eri girdiğinde bakışlarını ondan Morra'ya 6evirirken g6zleri kızgın bir zehirle parladı ve sonra 6fkeyle oğluna dikti. "Babanı evde olduğum konusunda uyaran sen miydin yoksa o s6rt6k m6yd6? Bu y6zden mi peşlerinden gittiğimde ne o ne de fahişesi odalarında değildi?"

Fain kollarını g6ęs6n6n 6zerinde kavuşturdu. "Leydi Porturnum, şu anda gezgin bir kocayı yakalamaktan 6ok daha b6y6k sorunlarınız var. Korkarım sizi g6zaltına almak i6in buradayım."

"Affedersiniz?"

Fain yorgun bir nefes verdi. "Barışcıl bir şekilde gelmeni tercih ederim ama mecbur kalırsam seni kelep6eyleyerek karakola s6r6klerim."

K666mseyerek homurdandı. "Bunun i6in yeterince erkek ya da yetenekli değilsin." "Bu teoriyi test etmek istemediğinizi s6ylediğimde bana inanın."

Onun karşısında durmak i6in hareket etti. C6retk6r bir g6zdağı verme eylemiydi ama hi6 işe yaramadı, 66nk6 g6ęs6n6n ortasına ancak ulaşabilmişti. Yine de parmak u6larında durup sanki onu geri p6sk6rtebilecekmiş gibi ona dik dik baktığı i6in ona hak verdi.

Bu güçler sadece Galene'de vardı.

"Bunun için sana ne yapacağım hakkında bir fikrin var mı?" Malys onun vücudunda bir parıltı gezdirdi. "Braxen ve onun Andarion fahişesini korurken intikamımı geciktirebilirsin ama elimi durduramazsın. Seninle işim bittiğinde Hauk, Braxen'in seni sürükleyerek çıkardığı o delikte olmayı tanrılara dileyeceksin!"

Fain onun kaşlarını çatı. "Sen neden bahsediyorsun be?"

"Sakın bana aptalı oynamaya kalkma, seni değersiz piç! Ne yaptığını bilmediğimi mi sanıyorsun?"

"Evet, aptalı oynamıyorum. Görünüşe göre, tamamen içinde , çünkü neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok."

Onu geri itmeye çalıştı, ancak istemediği sürece yerinden kıpırdamadığını öğrendi. "Erkeğime sahip olabileceğini sanan Andarion fahişesi! Onu almayacağım! Önce hepsinin öldüğünü göreceğim!"

Kareem sonunda sesini yeniden buldu. "Ben de ona bunu anlatmaya çalışıyordum Hauk. Galene'nin babamla yattığını düşünüyor."

Fain bu beklenmedik bomba karşısında ağzı açık kaldı.

"Hiçbir şey düşünmüyorum," diye hırladı Malys. "Gerçek olduğunu biliyorum! Tıpkı senin bunca yıldır onları koruduğunu bildiğim gibi!" Yanındaki muhafızların öne çıkması için geri çekildi. "Tutuklayın onu!" Fain'i işaret etti.

Fain uyarırcasına başını salladı. "Yapma. Bana dokunan ilk adam kanlı bir güdük olarak geri döner." Malys'e ters ters baktı. "Peki sen deli misin? Galene Brax'la yatmıyor. Güven bana. Eğer ona dokunsaydı, onu öldürürdüm." Tıpkı oğlunun Felicia'nın adıyla işaretlenmiş olması gibi, kendisini işaretleyen dövmesini göstermek için elini Malys'in yüzüne doğru itti. Ve diğer işaretlerini göstermek için kolunu geri çekti. "Komutan Batur *benim* karım. Birlikte yattığı tek erkek benim."

Çenesi düşen Malys onun dövmelerini parmakladı. "Hayır... Anlamıyorum. Braxen'in oğlunu doğurduktan sonra mı onunla evlendin? Neden evlendin? Seni o mu zorladı?"

Tiksintiyle dudağını büktü. "Hayatta olmaz! Talyn *benim* oğlum. Biz çocukken Galene'e söz vermiştim. Ve okuldan mezun olmadan önce ona hamile kaldık." Bağlantısını çıkararak bir gece önce Talyn, Galene ve Dancer'la birlikte durduğu fotoğrafa gitti. "Kendiniz görün. Seni temin ederim, o gözler yalan söylemez. Sen de benim kadar iyi biliyorsun ki Ven

stralen ve sadece üç soy bu genleri taşıyor. Venik o soylardan biri değil."

Yine kaşlarını çatı. "O zaman Braxen neden emirlerimi geçersiz kıldı ve odasını ilk atadığım yerden başka bir yere taşıdı?"

Fain ona hırladı. "O *sen miydin*?" Nasıl karşılandıkları konusunda hâlâ kızgındı.

"Evet. Ona nasıl davranacağını görmek istedim. Eğer onun evcil hayvanı olduğu doğruysa."

Fain onun küçük kıskançlığı ve varsayımları karşısında gözlerini devirdi. "Evet, ama bunu Ven yapmadı. *Ben* yaptım. Oğlumu ve annesini tek kişilik hücrelere koyacak değildim. Dokuz Dünya'da aklına ne geldi de Galene'in Ven'le yattığını düşündün?"

"Eriadne. Paraf Run'da bize rastladı ve Braxen'in yıllar önce onu yakalamak için üssümüze bir saldırı timi gönderdiğinde Batur'u bu yüzden öldürmediğini söyledi."

Morra alay etti. "Brax bizi o zaman öldürmedi çünkü Ryn bizimle birlikteydi ve ona zarar verirse Wasturnum cehennemini yağdırmakla tehdit etti."

Malys acı acı güldü. "Yalan söylüyorsun. Hiçbir Dane bir Andarion darbesi için klan savaşını göze almaz. Biz bu politikaları oynamayız."

"Andarion ailenizden biri olduğunda bunu yaparsınız." Fain fotoğrafları Jayne ve Galene'e doğru kaydır, böylece ne kadar yakın olduklarını görebiliyordu. "Jayne Erixour Galene'in kuzeni. Kanatlı Batur soyundan geliyor ve Jayne ile Talyn için Ryn seni ve Ven'i darmadağın eder."

Malys'in yüzündeki renk soldu. "Aman Tanrım..."

"Evet. Eriadne seninle oynadı. En iyi şey bu. Galene'in Ven'e hiç dokunmadığına dair sana söz verebilirim."

Malys bağlantısını ona geri verdi. "İttifak'ın buraya gelmesine neden izin verdi?" "Aldığımız gemileri kurtarmak için. Yaptığı pazarlık buydu. Ayrıca o

diğer üslerden daha müstahkem ve dolayısıyla daha güvenli. En azından bombalamalar başlayana kadar."

Malys sendeleyerek geri çekildi ve konsola yaslandı. "Oh, Fain. Özür dilerim." Rahatlamış bir nefes verdi. "Her şey yolunda. Sen-"

"Hayır, anlamıyorsun," diye nefes aldı. "Braxen'in piçi olduğunu düşünerek oğlunu tutuklattım. Birlik suikastçıları bir tuzakla bekliyorlar."

onun ve Komutan Batur için."

Bir kalp atışı boyunca, bu sözler taşlarına bir darbe gibi çarptığında Fain hareket edemedi. Ardından kalbini söküp ona yedirme ihtiyacı duydu.

Ama bunun için zamanı yoktu.

"Onu nereye götürüyorlar?"

"Hücre."

Arkasını dönerek merkezden ayrıldı ve olabildiğince hızlı koştu. Her şeyden ve herkesten habersiz, bağlantısını kopardı ve Talyn'i çağırdı.

Kimse cevap vermedi.

Dehşet içinde dua etti ve çılgınca sabırsızlığı yüzünden onu lanetleyen tüm varlıkları görmezden gelerek istasyona doğru ilerledi. *Lütfen iyi ol. Lütfen, tanrılar, bunu yapmayın!*

Dancer'ı çağırdı.

"Hauk, git."

"Hey, Drey." Fain paniği sesinden uzak tutmaya çalıştı ama koştuğu için istediği kadar soğukkanlı görünmesi mümkün değildi. "Benim gemimde misin?"

"Evet. İyi misin?"

Nefes nefese kalan Fain, neredeyse kendilerine çarptığı için kendisine küfürler yağdıran bir grup Tavalinin etrafından dolandı ve son koridordan geçerek hücreye doğru ilerledi. "Evet." Kardeşine neler olduğunu söylemeye cesaret edememişti.

Henüz değil.

"Galene orada mı?"

"Evet. Neden?"

"Bir şey yok. Sadece bir süre gemiden ayrılmadığından emin ol.

Tamam mı?"

"Beni korkutuyorsun, Fain. oluyor?"

"Hiçbir şey," diye tekrarladı Hadean Kolordusu'nun ana ofisine girerken. Yaptığı aramayı unutarak, kodlarının veri girdiği masaya doğru . "Talyn Batur nerede?"

Gardiyan ona doğru sıkılmış bir bakış fırlattı. "Almak zorunda kalacaksın-"

"Benimle taşak geçme, seni küçük *mogfart!* Minsid omurganı sökeceğim ve seni onunla döveceğim!" Ona göstermek için bir eliyle insanı yukarı kaldırdı

bunu yapmanın ne kadar kolay olacağını. "Oğlum nerede!" "Onu inceliyorlar. Oda 1'de."

Fain onu doğruca yere bıraktı. Kalbi hızla çarparak kapıya koştu ve orada bulacaklarından korkarak kapıyı açtı.

Muhafızlar ona silah doğrulttu. Ama suikastçıya dair herhangi bir iz bulmak için etrafı gözleriyle tararken bunu umursamadı.

Bir kez olsun, Talyn'in kendisini gördüğünde yüzünde beliren dehşet dolu ifadeden zevk almıştı.

Oğlunu hayatta ve tek parça halinde bulduğu için başka hiçbir şeyi umursamayacak kadar minnettar olan Fain, onu kucakladı.

Talyn bu jeste karşılık vermedi. Kaskatı ve rahatsız bir şekilde duruyordu. "Kendini kaybettin, değil mi Hauk?"

Fain gülerek elini Talyn'in saç örgülerinin arasına gömdü ve onu kendine yakın tuttu. "Hayır, tanrılara şükürler olsun. Hiçbir şey kaybetmedim." Talyn'i sıktı ve onu bırakmadan önce yanağından öptü. Sonra Hadean Kolordusu askerlerinin hâlâ kafasına nişan aldıklarını fark etti.

Fain onlara gülümsedi. "Küçük bir yanlış anlaşılma oldu." Talyn başını eğdi. "Duydun mu?"

Fain bir saniye sonra ışık şaklamasını yakaladı. "Tuzak teli." Tek düşüncesi oğlunu korumak olan Fain, Talyn'i yakaladı ve vücudunu etrafına sararak onu daha korunaklı olan güçlendirilmiş iç koridorlara doğru götürmeye çalıştı.

Sonrasında bildiği tek şey, her şeyin alevler ve dumanlar içinde patladığı oldu.

BÖLÜM 18

Fain kan öksürerek uyandı. Vücudunun her yeri o kadar çok ağrıyor ve ki nefes alamıyordu. Hareket edemiyordu. Vücudunun tek bir parçası bile. Ezici bir ağırlığın altında sıkışıp kalmıştı.

Lütfen oğlumun cesedi olma.

Etrafta çığlıklar ve iniltieler duyuyordu. Metal patlaması ve yangın sesleri. Alarmlar çalıyordu.

Ama en çok duymak istediği şeyi duymadı.

"Talyn?" Gözlerini kırıştırarak gözlerindeki kanı temizlemek istedi. "Talyn?" diye tekrar dener, öncekinden daha çaresizdi.

"Ben buradayım." Sesi zayıf ve acı doluydu. Ama oradaydı. Fain'in hemen solunda.

"Hiç hareket edebiliyor musun?"

Talyn öksürdü, sonra inledi. "Hayır. Sen?"

Hırlayarak, Fain tüm gücüyle itti. Ama tek yaptığı canını daha çok yakmak oldu. "Hayır."

Işıklar söndü ve onları tamamen karanlıkta bıraktı.

Fain irade gücüyle, Talyn'in kolunu bulana kadar elini bükülmüş enkazın arasından geçirdi. "Seninleyim, *mi tana*. Seni bu durumdan kurtaracağım."

Talyn homurdandı. "İyi şanslar, ihtiyar. Ama ben mucizelere inanmam." Yine de Fain'in elini sıktı ve sonra parmaklarını onunkilerle birleştirdi. "Bağlantına ulaşabiliyor musun?"

"Hayır. Patlama sırasında düştü. Ya sen?"

"Hayır." Talyn nefesinin altından küfretti. "Eğer başaramazsam-"

"konuşma. İyi olacaksın. Sadece Felicia'yı ve bir paka ihtiyacı olan bebeği düşün. Tutman gereken bir söz var."

"Ne sözü?"

"Birleşmek için ona yaklaşan her erkeğin vücut parçalarını koparmak için." Talyn güldü, ardından şiddetli bir acı iniltisi çıkardı.

Fain Talyn'in elindeki tutuşunu sıkılaştırdı. "İhtiyacın olduğu kadar sık. Ben senin için buradayım."

Nefes alış verişi düzensizleşti, Talyn'in tutuşu zayıfladı.

Bu, Fain'in içinde kendi acısını hafifleten bir dehşet dalgası yarattı. "Benimle kal, evlat! Annenin kalbini kırmaya cüret etme. Duydun mu beni? Bu benim işim. Senin değil."

"Beni mı çalışyorsun, Hauk?"

"Seni dövüştürmeye çalışıyorum."

Talyn acı dolu bir öfkeyle haykırdı. "Güven bana, savaşıyorum. Bu işte parmağı olan herkesin kıcını istiyorum." Hareketlerini durdurdu. "Biliyordun, değil mi? Bu yüzden buraya koşarak geldin."

"Başka bir el yapımı patlayıcı olduğunu bilmiyordum. Sadece tutuklandığınızı ve suikastçılar tarafından hedef alındığınızı biliyordum."

"Ve sen koşarak geldin," diye tekrarladı Talyn.

"Sana sahip olduğumu bilseydim, tüm hayatın boyunca bunu yapardım. Seni yine hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm."

Talyn birkaç dakika boyunca öksürdü ve hırıldadı.

Kendilerini toparlamaya çalışırken bir süre sessiz kaldılar, ta ki Talyn sonunda konuşana kadar. "Sana daha önce hiç kimseye söylemediğim bir sır verebilir miyim? Licia'ya bile?"

"Elbette."

Nefes nefese kalan Talyn dinlenmek için başını arkaya yasladı. "Ring antrenörüm olarak Erix Yetur ile anlaşmayı kabul ettim çünkü sen dövüşürken o senin antrenöründü. Senin antrenman yaptığın salonda antrenörlük yapmak beni sana daha yakın hissettirdi. Çocukken bazen onun sen olduğunu ve bana senin öğrettiğini hayal ederdim."

Bu itiraf karşısında Fain'in gözleri yaşardı. Talyn'in ona karşı ilk tepkisi göz önüne alındığında, bu asla tahmin edemeyeceği bir şeydi ve içini acıtmıştı.

"Tabii ki," diye devam etti Talyn, "dövüşlerinden aldığı ödülleri ve birlikte çalıştığı diğerlerinin kupalarını göstermek için beni ofisine götürene kadar bunu bilmiyordum. Beni yetenekleriyle ve onların rekorlarıyla etkilemek istedi. Ama beni kazanan bunların hiçbirisi değildi. O cam duvar kutusunda, ilk ödüllü dövüşçüsünden sakladığı bir çift kırmızı pençe kılıfı asılıydı. Çırağının kendisinden çok daha yaşlı ve iri bir rakibe karşı rekor sürede kazandığı ilk dövüşten. Erix konuşmaya devam ediyor, eğitimimi devralmasına izin vermem için beni ikna etmeye çalışıyordu ama tek kelimesini bile duymadım. Sadece kapakların üzerindeki isimlere ve yanlarında asılı genç dövüşçünün resmine bakmaya devam ettim."

"Venym Sting." Fain yıllardır o dövüşü düşünmemişti. Daha on üç yaşındayken Ring'e o kadar korkarak girmişti ki, altına kaçırmadığına hâlâ şaşıırıyordu. O yaşta Kazanılmış unvan maçına katılmasına asla izin verilmemeliydi. Pinna Ağırlık sınıfında bile olsa onu bir unvan sahibinin karşısına çıkarmak suçtu. Ve bunu oğluna asla yapmazdı.

Ama annesi bunu talep etmişti.

Erix onu elinden geldiğince oyalamıştı. Sonunda, bunu yapmak ya da Fain'i bir müşteri olarak kaybetmek zorunda kalmıştı. Erix'in ilk dövüşçüsü olduğu için, Erix'in bunu durduramayacak kadar krediye ihtiyacı vardı.

Fain, eski Ring şampiyonu onu omzundan alkışlarken Erix'in gözlerindeki sert teslimiyeti bugün bile görebiliyordu. "Sana güveniyorum evlat. Sen hızlısın.... tanıdığım herkesten daha güçlüsün. Sadece onun ulaşamayacağı yerde dur. Unutma, kazanmak zorunda değilsin. Sadece hayatta kalmalısın. İlk dövüşünü kaybetmek onursuzluk değildir."

Annesi alay etmişti. "Bu dövüşü kaybedersen eve gelmesen iyi edersin."

Onu Ring'den parçalar halinde çıkaracaklarından emin olan Fain, soyunma odasından çıkarken kendini tam bir bok gibi hissetmişti. Ta ki morg olacağından emin olduğu yere yaklaşına kadar.

Kanamasını izlemek için orada olmayacağını söyleyen Galene onu bekliyordu. Gözleri sevgiyle dolmuş, ona gülümsemişti. "Kıçına tekmeyi bas, Fain. Onlara ne kadar güçlü bir Savaş Hauk'u olduğunu göster. Senden daha iyi kimse yok. Hepsinin bunu bilmesinin zamanı geldi." Yanağını onunkine bastırdı.

"Ve lütfen canın yanmasın. Sana her vurduğunda, bunu iki kat daha fazla hissedeceğim."

Bu sözler onu zafere taşıyan şeydi. Maçı bitirme ve kızın gereğinden fazla acı çekmemesini sağlama ihtiyacını körüklemişlerdi. Kör edici bir yumrukla o piçi yere sermiş ve bu sayede Venym Sting adını kazanmıştı.

Ve oğlu -Galene'in ona verdiği oğul- Talyn Kazanılmış Halka'ya ilk adım attığında ve Fain'in oradaki yetenekleriyle alay ettiğinde bu rekoru paramparça etmişti. Kahretsin, onları hayal edebileceğinden çok daha fazla seviyordu.

"Seninle gurur duyuyorum Talyn," diye fısıldadı.

Talyn yutkundu ve Fain'in elini tekrar sıkıca kavradı. "Ve kimseye söylemediğim sır da bu. Bu yüzden böyle savaştım... Yüzük renklerin olarak neden kırmızı, altın ve beyazı seçtim."

Venym Sting ile aynı renkler.

"Hayatım boyunca tek istediğim babamın oğlu olmaya layık olmaktı. Seni ve soyunu onurlandırmak, seni ya da annemi utandırmamak için."

Fain'in yanağından bir damla gözyaşı süzüldü. "Seni seviyorum Talyn."

"Seni seviyorum, Paka."

Oğlu nihayet ona baba dediğinde Fain bir hıçkırığı bastırdı. Baba değil. Baba.

"Fain! Talyn!"

Galene'nin dumanlı karanlığı yaran çılgınca sesiyle kalbi hızlandı. "Buradayız!"

"Anne!"

"Oradalar. Onları duydun mu?"

Karanlığın ve enkazın arasından yukarıdan ışık dans ediyordu. Yine de Fain bunun için daha iyi değildi, çünkü tek yaptığı ona ikisinin de aslında ne kadar kötü durumda olduğunu göstermekti. Talyn bir duvarın yarısının altında sıkışmıştı ve kendi tarafındaki zayıflatıcı acı, içine gömülmüş bir kiriş parçasından kaynaklanıyordu. Ancak iyi haber, Talyn'i çıkarmak için çok fazla şey gerekmecek gibi görünüyordu.

Öte yandan o, bir süre daha burada kalacaktı. "Fain?"

"O benim yanımda, anne." Talyn ayağa kalkmaya çalışırken yüzünü buruşturdu.

Fain'in sağında bir şey kanat çırparak koluna sürtündü. Ne olduğunu anladığı anda nefesi kesildi. "Kanatlı mısın?"

Talyn ona kanlı bir sırıtış fırlattı. "Evet. Duvar bana çarptığında anda ortaya çıktı. Sanırım annem sana onunkini hiç göstermedi?"

"Hayır, bunu kaçırdı sayılır. Hey, Storm! Oğlumuz ve benden sakladığın bir başka küçük sır hakkında açıklaman gereken bazı şeyler var."

* * *

İşçiler ve mühendisler hayatta kalanlara yardım ederken, Galene kalbi boğazında yanan enkazı Onu kısmen sakin tutan tek şey Talyn ve Fain'in seslerini duyabiliyor olması ve Fain'in ona seslenmeye devam ederken mizah duygusunu korumasıydı.

Dancer kardeşiyle yaptığı telefon görüşmesi sırasında olanları anlattığında neredeyse bayılacaktı. Tugayın havaya uçtuğu yere ulaşması ve oluşan hasarı görmesi sonsuza sürmüş gibi gelmişti. En kötüsünden korkarak, kurtarma ekipleri ve itfaiyeciler gelmeden önce bile pervasızca içeri girmeye başlamıştı.

Umursamamıştı. Oğlu ve kocası kapana kısılmışken değil.

Işık onları hüzmesinde yakaladığında ve budaklı karmaşanın içinde nasıl sıkışıp kaldıklarını gördüğünde, yine aynı baş dönmesi hissini yaşadı. Boğazında safra yükselirken içini korku kapladı.

Fain nasıl konuşabiliyordu ki?

Hıçkırıklara boğularak dizlerinin üzerine çöktü ve binanın bir kısmını üzerlerinden çekmeye çalıştı.

Fain haykırdı.

Dancer onu geri çekti. "Mühendislere desteklemeleri için birkaç dakika verin. Eşyaları hareket ettirmeye başlayamayız. İçerideki halleriyle... daha fazla hasara yol açabilir ve gemiyi üzerlerine düşürebiliriz."

Ekip işe koyulurken Galene dudağını ısırdı. Adam haklıydı ve bu gerçekten nefret ediyordu. Onları çıkarmak korkutucu bir ağırlık ve denge oyunu olacaktı. "Fain? Talyn? Konuş benimle. İyi olduğunu söyle."

"Bunu iyi olarak sınıflandırabileceğimden emin değilim. Burada olmak kesinlikle berbat." Fain'in sesi soldu. Sonra bir haykırıyla geri geldi. "Talyn! Gözlerini aç, evlat! Kal

benimle."

"Talyn!" Galene bağırdı. "Ne yapıyorsun?"

"Şoka giriyor." Fain kendisini sıkıştıran kirişe doğru itmeye çalışırken haykırdı. "Dancer! Oğlumu buradan çıkar. Hemen!"

Dancer onun yanına çömeldi. "Deniyoruz." "Bana bir asansör gönderin. Ona ulaşabilir ve etrafını sarabilirim."

Dancer'ın yanındaki mühendis başını salladı. "Bunu yaparsak Fain ezilir."

Dancer yutkundu. "Bunu yapamayız, Fain."

"Evet. Yapabilirsin. Bana dudak yapma. Atmosferi boşaltıyoruz. Bunu hissedebiliyorum. Bu bölümü izole etmeliyiz ve zaten yakında zor bir karar vermemiz gerekecek."

Galene başını salladı. "Hayır! Seni orada havalandırmasız bırakacak değilim."

"Evet!" Fain başını kaldırdı ve onun bakışlarıyla karşılaştı. "Stormy, ikimiz de benim değersiz bir pislikten başka bir şey olmadığımızı biliyoruz. Hayatımda hiçbir şeyi doğru yapmadım. Lütfen benim için Talyn'i riske atma. Onu buradan çıkarmalıyız."

"Haklı," diye söze karıştı başka bir mühendis. "Atmosferi havalandırıyoruz." "O zaman daha hızlı çalışın," diye homurdandı.

"Çıkarın onları!"

"Sızıntının nerede olduğunu bilmiyoruz. Durumu daha da kötüleştirebiliriz. Yine ikisini de kaybedebiliriz."

Galene bu sözler üzerine kırıldı. "Hayır!" Eğildi ve karanlığın içinden onları bulmaya çalıştı. "Fain... lütfen, bunu yapma."

"Sorun yok, Storm. Ben her zaman senin yanında olacağım. Bunu biliyorsun. Ölüm bile beni senden uzak tutamayacak."

Dancer, Galene'nin bakışlarını azap dolu gözlerle karşıladı. "Ne yapmalıyım?"

"Bilmiyorum. Bu kararı veremem. Yapmayacağım... İkisini de kaybedemem. Ve bir kardeşimin daha ölümünü izleyemem."

Bir artçı sarsıntı istasyonu salladı ve mühendisi ayağa kaldırdı. Dancer yana doğru savrulurken küfretti.

Galene düşmeden önce kendini zorlukla yakaladı, uçurumun kenarından yuvarlanarak Fain ve Talyn'in üzerine düştü.

Fain, Talyn ve kendisinin üzerine daha fazla enkaz düşerken acı dolu bir kükreme sesi çıkardı.

"Bebeğim?" diye seslendi. "Ne oluyor?"

"Daha derine gitti.... daha kötü kanıyorum. Hızlı hareket etmelisin. Talyn'e daha ne kadar yardım edebileceğimden emin değilim. Bana asansörü gönderin."

"Hayır!" Talyn hırladı. "Seni terk etmiyorum. Birlikte düştük. Birlikte çıkacağız."

Fain hak etmediği oğluna gülümsedi. "Sen yaşıyorsun. Ben yaşıyorum."

Talyn kıpırdandı ve Fain'in elini iki elinin arasına aldı. "Bu hayatta istediğim tek bir şey var, Paka." Sertçe yutkundu. "Oğlumu isimlendirmen için sana teslim etmek. *Senin* adını bir nesil daha taşıması için."

Fain gözlerini kapatarak bu sözlerin tadını çıkardı. Bu, bir Andarion oğlunun babasına bahsedebileceği en büyük onurdu. Anneler kızlarının isimlerini seçerken, babalar da oğullarının isimlerini seçerlerdi. Bir erkeğin babasından kendi yerine oğluna isim vermesini istemesi...

Nadiren yapılırdı.

Normalde doğum yapan baba, onurlandırmak ya da etkilemek istediği aile üyelerinin isimlerini seçerdi. Onun için özel bir anlamı olan arkadaşlarının. Fain'in sadece Dancer'ı vardı ama Dancer'ın oğluna kendi adını verme onurunu kabul etmedi.

Ayrıca, Dancer isminden *her zaman* nefret etmişti. Ve Fain'in gerçekten değer verdiği tek bir Andarion daha vardı.

Fain gözyaşlarını geri kırıptı. "O halde Felicia'nın bizi onurlandıracağı bir oğulsa, adının Batur'un Kanatlı Kan Klanı'ndan Talyn Aubrien olmasını rica ediyorum."

"Aubrien?"

Oğluna hüznle gülümsedi. "Kız kardeşlerini kurtarmak için canını veren Savaş Hauk'un adını sana verirdim. Ve Andaria'nın yetiştirdiği en büyük atlet ve oğul için Talyn."

Talyn önce güldü, sonra inledi. Kırmızı gözleri Fain'i yakıyordu. "Seni seviyorum, Paka."

"Ve ben, sen. Sonsuza kadar ve ötesinde. Tüm benliğimle ve olmayı umduğum her şeyle."

Asansör Fain'in yanına düştü ve ona o kadar sert çarptı ki bir an için bilincini kaybedebileceğini düşündü. Sadece irade gücü ve oğlunun öldüğünü görmeyi reddetmesi onu enkazdan çıkaracak kadar uyanık tuttu

ve Talyn'in etrafında döndürdü. Son gücüyle Talyn'in bacaklarını sabitleyen kırıışı yukarı çekti.

"Kaldır!"

Öyle de oldu. Talyn yükselmeye başladığı anda, Fain'i delip geçen ışının ağırlığını kaydırıldı ve daha da sert bir şekilde üzerine indirdi. Fain dudağını ısırdı ve acı onu parçalara ayırırken sessiz kalmaya çalıştı. Ama buna dayanamadı. Haykırarak ölümün acısını durdurmasını bekledi.

Birden acı azaldı.

Kaynağını anlayamadan başını kaldırdığında enkazdaki yarıklardan Nero ve Hadrian'ı gördü. Mühendisler Talyn'i dışarı çıkarırken onlar da kollarını açmış, Trisani güçlerini kullanarak molozları ondan uzak tutmaya çalışıyorlardı.

Talyn enkazdan kurtulurken Galene elini dudaklarına götürdü ve Jayne'in yanında dua etti. Sessizce ağlayarak ona doğru koştu. Sağlık görevlileri durumunu değerlendirebilmeleri için onu yere yatırdılar. İlk kez, yüzüne maske taktıklarında ya da üniformasını kesip çıkardıklarında bile onlara karşı koymadı.

Bu ona her şeyden çok durumunun ne kadar kötü olduğunu anlatıyordu. Sağlık görevlilerine karşı savaşmadığı tek zaman, son savaş uçağı kazasından sonraydı.

Onu rahatlatmak istese de sağlık görevlilerinin yolundan çekilmesi gerektiğini bildiğinden, orada olduğunu bildirmek için elini sıkı ve bakışlarıyla buluştu.

Kalbinin yarısı güvendedi.

Diğer kısmı ...

Galene Hadrian ve Nero'ya baktı. İkisi de bu kadar ağırlığı taşımaktan dolayı terliyordu. Dürüst olmak gerekirse Nero *çok* daha kötü görünüyordu. Hadrian her zaman iki Trisani kardeşten daha güçlü olanı olmuştu. Örnek teşkil eden zihinsel güçlerinin kötü yanı da buydu. Çok fazla olursa beyinlerine zarar verebilirlerdi.

Daha kötü durumda, koma ve ölüm.

Jayne onun yanında endişelendi. "Hadrian bunu daha fazla ."

Galene, Fain'e ulaşmanın bir yolu olup olmadığını görmek için yana doğru koştu. Lanet olsun! Ona doğru uçamadıktan sonra kanatlar ne işe yarardı ki? "Fain?"

"Ben buradayım, aşkım. Gitmelerine izin vermeleri gerektiğini biliyorum. Nero ve Hadrian'a sorun olmadığını söyle. İyi bir şey yapmaya çalıştıkları için Jayne'in cehenneme inip hepimizi öldürmesi riskini almalarına gerek yok."

Hadrian onun yersiz esprisine homurdandı. "Henüz pes etmiyorum, Hauk. Ayrıca, tehlikeli yaşamayı ne kadar sevdiğimi biliyorsun. Yoksa neden Jayne ile aynı evi paylaşayım ki? Onun gazabını riske atmak benim eğlence için yaptığım bir şey."

"Yeni bir hobi bulmalısın dostum."

"Seni o delikten çıkarsak ve sen de bana bir tane öğretsen nasıl olur?"

Fain gözleri kararırken öksürdü. Ne yazık ki bu olmayacaktı. Ama yalnız olmadığı için mutluydu. Eğer ölecekse, bunun Galene'nin kulaklarında çınlayan tatlı sesiyle olmasını istiyordu.

"Oksijen kaybediyoruz. İstasyonu daha fazla tehlikeye atmadan bölgeyi mühürlemeliyiz."

Galene mühendise homurdandı. "Komutan Hauk'u dışarı çıkarana kadar olmaz!"

Nero sendeledi ve tek dizinin üzerine çöktü.

Bunu yaptığı anda Hadrian'ın burnu kanamaya başladı. "Bunu tek başıma tutamam. Çok ağır."

Nefes nefese kalan Nero ayağa kalkmaya çalıştı. "Ben... Ben yapamam." Galene'nin bakışlarıyla karşılaştığında gümüş mavisi gözleri ısırapla karardı. "Çok üzgünüm, Galene."

Hadrian denedi ama bir dakika sonra, düşmeden önce şiddetli bir acı çığlığı attı.

Ve o bunu yaptığı anda, her şeyin bittiğini anladı. Kulaklarında sessizlikten başka bir şey çınlamıyordu.

Soğuk.

Karanlık.

Dehşet

verici.

Fain ölmüştü. Bu gerçek, sahip olabileceği tek kocasını öldüren enkazın ağırlığıyla üzerine çöktüğünde, tam bir kalp atışı boyunca nefes alamadı.

Ve acı veren karanlığın içinden garip bir ciyaklama sesi duydu. İlk başta bunun, hissettiği acıdan dolayı çığlık atan ruhu olduğunu düşündü.

Ancak bir dakika sonra bunun bükülen ve parçalanan metalin sesi olduğunu fark etti.

Sersemlemiş bir halde Hadrian'dan onunkine benzer şok ifadeleri takınan Nero'ya baktı.

Hadrian ayağa fırladı. "Burada başka bir Trisani daha var."

Jayne blasterını çekti. "Nereye?" Her gölgeye nişan aldı.

Karısına baktı ve sırttı. "Hissettiğim güç miktarına bakılırsa, bu onu sadece kızdıracaktır."

Galene aniden yardımın nereden geldiğini gördü. Sağ tarafında, Talyn'in tıbbi bakımıyla meşgulken sıvışmış olan Dancer, Syn, Caillen, Ushara ve Nykyrian'la birlikte ona yaklaşıyordu. Bilinmeyen Trisani olması gereken uzun boylu, pelerinli bir figürün etrafını sardılar. Boyuna ve geniş omuzlarına bakılırsa erkek olduğu belliydi.

Tek kelime etmeden, vahşi bir av hayvanının akıcı zarafetiyle ona doğru ilerledi.

Kadının yanına geldiğinde onun yanında durdu ama yüz hatlarından hiçbir iz yoktu. Giysilerinin tasarımı formunun her parçasını gözlerden saklıyordu. Sadece aksanı onun ezoterik kökenleri hakkında bir ipucu veriyordu. Hafif ve derin, kendisi kadar gizemli, huysuz ve görkemliydi. "Kan yemini etmiş kardeşime, onun yokluğunda ailesini güvende tutacağıma dair yemin ettim. Jullien eton Anatole'u azılı düşmanın olarak gördüğünü bilsem de, bunu yalnızca onun için yaptığımı bil. Başka hiç kimse için kendimi açığa çıkarmazdım."

Bu sözleri söyledikten sonra elini uzattı ve Fain'i zahmetsizce enkazın derinliklerinden kaldırdı. Bundan da öte, hem Fain'in hem de Talyn'in bedenlerini garip turuncu bir ışıltıyla yıkadı.

Emin olamayan Galene, Jayne'in şaşkın bakışlarıyla karşılaştı.

"Onları iyileştiriyor mu?" Kadın sözsüzce başını salladı.

Olanlara inanamayan Galene oğluna ve kocasına koşmak arasında kalmıştı. Tavalı mistik sanki bunu hissetmiş gibi Fain'in bedenini düşünceleriyle kaldırdı ve Talyn'inkinin yanına yerleştirdi.

Ona sert, kırmızı bir bakış attı. "İşte. Artık ikisine de ulaşabilirsin, Komutan."

İyi olduklarından emin olmak için yanlarına koşmadan önce "Teşekkür ederim," diye nefes aldı.

Onlara ulaştığında, dik oturuyorlardı ve en az onun kadar şok olmuş bir şekilde birbirlerine ve ona bakıyorlardı. Gülerek ve ağlayarak önce Talyn'i sonra da Fain'i yakaladı ve her ikisini de öpücük yağmuruna tuttu. "Yemin ederim ikiniz de hayatımı kısaltmak için elinizden geleni yapıyorsunuz."

Fain, Galene'i kendisine doğru tutarken konuşamadı ve oğlunun tekrar yanında olmasına hayretle baktı. Zarar görmemiş ve bütündü. "İyi misin Talyn?"

"Evet. Sanırım öyle. Sen?"

"Annenin beni boğarak öldürmesini saymazsak... evet."

Galene geri çekilmeden önce onun çenesini ısırdı. "Bir daha benim için ölürsen, Fain Hauk, seni öldürürüm."

"Peki, tamam o zaman. Bu uygulanabilir, aklı başında tehdidi aklımda tutacağım."

"Komutan?" dedi onlara en yakın mühendis ısrarla. "Bu bölgeyi temizlemeliyiz. Hâlâ atmosferi havalandırıyoruz!"

"Pekâlâ. Temizleyin ve mühürleyin."

Dışarı çıktıklarında Hadrian ve Nero'nun yeni Trisani'ye bakarken yüzlerindeki ifadeyi gördü. "Jayne?" diye fısıldadı. "Neler oluyor?"

"Sanırım onu tanıyorlar." Jayne kocasını beklemek için yavaşladı. Galene onunla kaldı.

Ama onlar daha netleşmeden Nero gizemli Tavalı'yi yakalayıp duvara öyle bir çarptı ki, Galene duvarda bir çentik olmamasına şaşırdı.

Ona tekrar vurmak üzereyken Hadrian onu yakaladı ve geri çekti. "Kes şunu!"

"Durdurmak mı? Şaka mı yapıyorsun? Planladığım kış tekmelemeye daha başlamadım bile!" Tavalı yeni gelene ters ters baktı. "Bunu nasıl yaparsın?"

Kukuleta çözülerek Galene'in o güne kadar gördüğü en yakışıklı insan yüzlerinden birini gösterdi. Nero'nun koyu sarı, Hadrian'ın kahverengi saçları olsa da, görünüşleri ve yüz hatları Ushara'ya benziyordu.

Ama Trajen bir Andarion kadar güzel ve karanlıktı. Koyu renk saçları ve gözleri vardı. Galene'in daha önce duyduğu hiçbir Trisani'ye benzemiyordu.

"Sakın

Beni yargılamaya cüret ediyorsun, *kardeşim*. Seni öldürmediğim için şanslısın. Bana bir daha dokunursan, sana söz veriyorum, kendimi tutmayacağım."

Hadrian'ın çenesi gevşedi. "Gerçekten bizimle akraba mı?"

Nefes alış veriş i düzensiz olan Nero başını salladı. "Evet. Bana hep kardeşimizin nasıl biri olduğunu sormuştun. Hadrian, Trajen'le tanıştı." Nero'nun gümüş i mavi gözleri kırılğanlaştı. "Bunca yıldır öldüğünü düşünmeme nasıl izin verdin? Tüm hayatımı sana ve Julia'ya ne olduğuna dair bir iz bulmaya çalışarak geçirdim. Bir kapanış istiyorum. Bunun için sana lanet olsun!"

Trajen'in dudakları acıyla kıvrıldı. "Ve ben hayatımı tüm bunları unutmak için elimden geleni yaparak geçirdim. Lanet olsun *sana*." Bu soğuk sözleri söyledikten sonra arkasını döndü ve onları terk etti.

Nero onun peşinden gitmeye başlayınca Ushara önünü kesti. "Onu biraz rahat bırak.

Lütfen."

Adam konuşmak için ağzını açtı ama kadın başını salladı.

"Beni dinle, Nero. Onu herkesten daha iyi tanıyorum. Sana . Bu iyiye işaret. Özellikle de sen ona saldırdığından beri. Güven bana. Kimse ona dokunulmazlıkla saldıramaz. Hiç kimse."

Nero'nun gözlerinde yaşlar parlıyordu. "Ona ne oldu?"

Ushara cevap vermeden önce tereddüt etti. "Trisa düştüğünde, amcan onu ve kız kardeşini köle olarak sattı."

"Onları koruması gerekiyordu!"

"Evet, öyleydi. O son kaçış mekiğine binmediğine şükret. Annen onların hayatını kurtarmaya çalışırken gözlerinin önünde vahşice öldürüldü."

Hadrian yüzünü buruşturdu.

"Thaumarturgus," diye fısıldadı Nero. "Adını ilk duyduğumda anlamalıydım."

Galene kelimeyi duyunca kaşlarını çatı. "Bu onun kullandığı isim. Özel bir anlamı var mı?"

Hadrian başını salladı. "Onlar Trisani rahiplerinin dünyadan gönüllü olarak çekilmiş bir mezhebiydi. Güçlerinde ustalaşabildikleri ve onlarla geri kalanımızla alay eden şeyler yapabildikleri söylenirdi." Fain ve Talyn'e baktı. "Görünüş e göre, bu bir efsane değilmiş."

Nero başını salladı. "Ben de bizim terimimizi sırf belalı olduğunu düşündüğü için kullandığını sanıyordum."

Hadrian acı acı homurdandı. "Pek çok insan onu bu nedenle kullanıyor. Kimin aklına gelirdi ki?"

İç geçiren Nero dikkatini Ushara'ya geri verdi. "Julia da sizin ulusunuzun bir parçası mı?"

Sempati gözlerini kararttı. "Hayır. Üzgünüm. Onların zalimliği yüzünden uzun zaman önce öldü. Trajen'i paramparça ve kırılğan bıraktı. Tamamen güvensiz ve içine kapanık. Ona karşı sabırlı ol. Serttir ama iyi bir adamdır."

Dancer alay etti. "Kardeşler, ha? Ne kadar da baş belasılar."

Fain kolunu Galene'in üzerine attı ve güldü. "Bir de bana sor. Sen de benimkini almalısın."

Hadrian Talyn'e bir sırtış fırlattı. "Kendini dışlanmış mı hissediyorsun, küçük dostum?" "Evet, buna ekleyecek hiçbir şeyim yok. İlişki kurma yeteneğim yok."

Jayne güldü. "Sen ve Sway. Benim iki ." "Ah, sorun değil. Sorun değil."

Hadrian nefesini sertçe içine çekti. "Ooo, T. Bu kelimeye dikkat et. Beni hep ürpertiyor."

Talyn kaşlarını çattı. "Hangi kelime?" "Güzel. Nefret ediyorum." "Ciddi misin?"

"Uh, evet. Aklını mı kaçırdın sen? Jayne ve iki kızım ile birlikte yaşıyorum. Benim evimde bir kadının söyleyebileceği en korkunç dört harfli kelime 'iyi'dir. Yemin ederim, her duyduğumda tüylerim diken diken oluyor."

Nero güldü. "Jayne? Kardeşime ne yaptın?"

Hadrian onun yanağını öperek alaycı bir sırtış attı. "Sana şöyle söyleyeyim... Tanrı korusun, ona bir şey olursa, herkesi korkutmak için cenazenin ortasında tabutunu zincirleyip kilitlemek için emir aldım."

Hepsi güldü.

Mühendisler hasarlı kısmı kapatıp brig'i temizleyene kadar. "Kaç kişi kaybettik?" Galene sordu.

Baş mühendis yüzündeki maskeyi çıkardı. "Bu sefer yok Komutan. Yüksek Amiral Thaumarturgus, gemide bulunanları kurtardı."

tuzaga düştü. Burada olduğu için çok şanslıydık."

"Evet, öyleydik," diye kabul etti. Fain'e sert bir bakış attı. "Malys'i tutuklamak ."

"Biliyorum. İnanın bana, onu şu anda ben de öldürebilirim." Fain elini Talyn'in saç örgülerinin arasına daldırdı. "Sevdiğim şeyi kimse tehdit edemez."

Bu kez, Talyn ona sarıldığında itiraz etmedi. Aslında o da ona sarıldı.

Galene, Talyn ve Fain'in kucaklaşmasını izlerken gözyaşlarına boğuldu.

Jayne kollarını onun omuzlarına doladı ve ona sarıldı. "O kadar tatlı ki kusabilirim."

Galene güldü. ". "

"Biliyorum." Galene'nin başını öptü. "Şimdi gidip biraz Tavalı kıcı tekmeleyelim."

Birlikte Venik'in odasına yöneldiler.

Onlara ulaştıklarında Ven, en büyük kızı Circe ile birlikte oradaydı.

Fain kapının hemen içinde duraksadı. "Malys nerede?"

Ven bakışlarını grubun üzerinde gezdirdi. "Onu tutuklamanıza izin veremeyeceğimi biliyorsunuz."

Fain ona ters ters baktı. "Ven, istasyonunuza bomba yerleştirdi. Seninle ilişkisi olduğunu düşünerek Hermione'yi neredeyse öldürüyordu. Eriadne ile komplo kurdu. Bunun sonuçlarının sana da yansımısını istemezsin."

"Onu çoktan sürgün ettik. Stain ve Payne onu daha fazla sorun çıkaramayacağı bir yere götürdüler."

Galene ağzı açık kaldı. "Ciddi misin sen?"

"O benim karım. Ona zarar vermene izin veremem. Üzgünüm." Fain'e kendini beğenmiş bir bakış attı. "Anladığını biliyorum."

Fain ona vurdu.

Circe bir adım öne çıktı ama Galene onun önünü kesti.

"Tatlım, sen *o kadar* büyük ya da sert değilsin. Ona ulaşmak için beni geçmen gerek."

Tavalı ellerini kaldırdı ve akıllıca geri adım attı.

Galene iç çekti. "Şey... olan biten her şey göz önüne alındığında, sanırım bir sonraki hareket tarzımı anlayacaksınız." Bağlantısına dokundu-

Alarm durumu. "Tüm birliklerin ve komutanların dikkatine, ben Başkomutan Galene Batur-Hauk. Derhal geçerli olmak üzere, Porturnum istasyonundan çekiliyoruz. Tüm teçhizatın toplanmasını ve uçuş kabiliyetine sahip tüm gemilerin bir saat içinde denize indirilmesini istiyorum. Yeni üs koordinatlarımızı yirmi üç dakika içinde güvenli bir kanaldan ileteceğim. Başkomutan tamam."

Ven acı dolu bir ses çıkardı. "Bunu yapamazsın!"

"Evet, yapabilirim. Burada güvende değiliz. Sana güvenemeyiz. Dahası, Fain için sahip olduğunuz öldürme anahtarını istiyorum, yoksa tanrılar yardımcım olsun, sizi kendim vururum."

"Kim, ne?" Diğerleri de benzer haykırışlarda bulunurken Dancer'ın nefesi kesildi.

Fain onun sırrını ifşa edince irkildi. "Kıymetlim, bu konu hakkında konuşmaman gerekiyordu."

"Ve seni bir saniye daha onun merhametine bırakmayacağım." Venik'e çelik gibi bir kararlılıkla baktı. "Onu bana ver yoksa karın bir daha asla turşunun yeni bir kavanoz bulması konusunda endişelenmek zorunda kalmayacak. Onun için bu işi halledeceğim. Kalıcı olarak."

Ven ona ters ters baktı. "Tamam." Tetiği çekti ve kızın görmesi için havaya kaldırdı. "Al şunu. Ama bunu yapmadan önce bilmen gereken bir şey var."

"Ne?"

Bastı. "Hayır!"

Fain acı dolu bir patlamayla ölmeyi bekledi. Ama hiçbir şey olmadı.

Hiçbir şey.

"Ne oluyor be adam?" Ven'e ters ters bakma sırası ondaydı.

Ven anahtarı Fain'e fırlattı, o da bir eliyle yakaladı. "Sen Rogue olduğunda, onu devre dışı bıraktı."

Fain buna hayretle baktı. Nöromapping'in programlamayı atlamış ve cihazı devre dışı bırakmış olabileceği aslında mantıklıydı ama... "Biliyordun ve bana söylemedin mi?"

"Tabii ki hayır. Ben aptal değilim. Beni tereddüt etmeden öldürürdün."

Fain bunu yavaşça sindirdi. "O zaman meraktan soruyorum, artık çalışmadığını nasıl anladınız?"

Ven utangaç bir ifadeye büründü. "Gerçekten cevap vermemeyi tercih ederim."

Fain'in içinde öfke patladı. Bu sadece piçin onu beynini kızartmak için kullanmaya çalıştığı anlamına gelebilirdi. Öfkeyle onu gömleğinden yakaladı. "Seni daha yeni öldürebilirim!"

"Yapamazsın. Bana hâlâ ondalık borcun var." "Ondalık vergimi iptal ettin."

"Öyle mi yaptım?"

Fain bakışlarını daralttı. "Ven..."

Kibirli bir sırıtış attı. "Sadece seninle dalga geçiyordum, Hauk. Biraz espri anlayışı kazan." Fain'in tutuşunu kırdı. "Devam et. Sana özgürlüğünü verdim. Şimdi bana saldırarak onu riske atmayı mı yoksa onunla daha iyi bir şey yapmayı mı tercih edersin?" Bakışlarını Galene'e doğru çevirdi.

Dürüstçe mi? Fain, öfkesi geçene kadar onu eşek sudan gelinceye kadar dövmek istedi.

Ama...

Ven haklıydı. Boş verip hayatta olduğu ve ailesinin yanında olduğu için minnettar olmayı tercih ederdi. "Şanslısın ki karımın eşyalarını toplamasına ve bir orduyu harekete geçirmesine yardım etmek zorundayım. Aksi takdirde şu anda bağırsaklarının üzerinde kayıyor olurum."

Ve böylece Ven'i kendi eviyle ilgilenmesi için bıraktılar. Burada yapabilecekleri başka bir şey yoktu. Fain için her şeyi sonsuza dek geride bırakmanın zamanı gelmişti.

"Eh," dedi Caillen eğlenerek, "Venik'in üssünün yarısını yok ettik. Sanırım buradaki işimiz bitti. Chayden ayıldığında kendini son derece haklı hissedecek. Gemisini nasıl uçuracağını bilen var mı?"

Fain, Galene'e eğlenen bir bakış attı. "Qory."

Talyn başını salladı. "Hayır, bu iyi bir fikir değil. Onlardan ayrıldığımda sarhoşluktan öte bir şeydi. O kadar ki Venik'e kendinden emin müstahcen hareketler bile yapamıyordu."

Morra yorgun bir kahkaha attı. "Ben onları yakalarım. Chay'in gemisini benimkine çekici ışınlı bağlayabilirim. Yeter ki biri beni korusun."

Nykyrian başını ona doğru eğdi. "Biz senin arkadayız, küçük kardeşim. Her zaman."

"Sağ ol patron. Qory'nin yürümesine yardım etmenin getireceği fitığı kim ister?"

Talyn gülerek elini kaldırdı. "Ben alırım. Bugün zaten üzerime büyük bir nesne düştü. Bir tane daha?"

"Evet, dikkatli olmalısın," diye uyardı Nero. "Onu üzerinden kaldırmak için henüz bir tur daha yapamayız. Başımızdaki yaraları iyileştirmek için iyi bir gün geçirmeliyiz ve Ushara'nın Teps'i'yi başka bir kahramanlık eylemine ikna edebileceğinden şüpheliyim." Onların ardından garip bir şekilde sessiz kalan Fyreblood'a sorgulayan bir bakış attı.

"Evet, bu konuda en güvenli bahis ben değilim. Jullien, Trajen olarak bilinen taşınmaz nesneyi hareket ettirme konusunda benden çok daha şanslı." Kaşlarını çatarak yüzünü buruşturdu. "Bunu nasıl yaptığından emin değilim."

Nykyrian bunun üzerine gerçekten tökezledi. "Gerçekten mi?"

Ushara başını salladı. "Kardeşin istediği zaman oldukça iyi bir diplomat olabiliyor."

Nyk kaşlarını çatarak Dancer'a baktı. "Bir gün Jullien ile tanışmayı umuyorum. tarif edin."

Dancer homurdandı. "Umarım bunu yaptığında o küçük piç seni hayal kırıklığına uğratmaz."

Jayne onun karnına bir tokat attı. "Uslu dur."

Yüzünü buruşturan Dancer karnını ovuşturdu ve homurdandı. "Öyleydim. Bu aslında düşüncelerimden geçenlerin düzenlenmiş haliydi."

Jayne gülerek gözlerini devirdi.

İniş pistine ulaştıklarında Galene Nykyrian, Syn, Dancer ve Jayne'i durdurdu. Ushara onların yanında durakladı.

"Peki şimdi nereye yerleşiyoruz, Majesteleri?" Galene sordu.

Nykyrian bakışlarını, gemileri kalkışa hazırlamak için koşuşturan yer ekibinin üzerinde gezdirdi. "Büyükannem hâlâ Andaria'yı elinde tutuyor. Oraya gidemeyiz."

"Lorens Xera V'i geri aldı. Şimdilik karakolu ellerinde tutuyorlar. Onlara doğru giden takviye kuvvetlerim var."

Nykyrian düşünceli bir şekilde çenesini sıvazladı. "Bu iş bitene kadar ailelerimizin güvende ve tehlikeden uzak olmasını istiyorum."

Ushara aynı fikirdeymiş gibi karnını korumacı bir şekilde ovuşturdu. "Bir yer biliyorum ama hoşuna gitmeyecek. Senden ve annenden, halkımın askerlerinizden ve yasalarınızdan muaf tutulacağına dair güvence almam gerekecek."

"Biz büyükannem değiliz. Ne annem ne de ben Fyreblood'lara karşı herhangi bir kötü niyet beslemiyoruz."

"O zaman size topraklarımızda barınak sunabilirim. Orada kimse seni bulamaz." Nero, Hadrian'la yüzünü acı acı buruşturdu. "Trajen itiraz etmez mi?" "Muhtemelen. Ama kardeşlerine ihtiyacı var. Er ya da geç kabuğu çatlayacak.

ve seni içeri alacak." Durakladı. "Ya da seni öldürür."

"Oh ne güzel!" Hadrian falsetto ile söyledi. "Sabırsızlanıyorum! Jayne? Hala sahip olduğumu bilmediğim kardeşim tarafından katledilebilir miyiz? Yapabilir miyiz, lütfen?"

Kocasına ters ters baktı. "Evet, kafasında bir yaralanma var. Ve bir tane daha almak üzere."

Nero onu görmezden geldi. "Trajen evli mi?" diye sordu Ushara'ya. "Çocukları var mı?"

Ushara başını salladı. "O tamamen bekâr. Büyücü güçlerini bu şekilde koruduğunu iddia ediyor. Dediğim gibi, kimsenin ona yaklaşmasına izin vermiyor. Asla."

Nero alay etti. "O Thaumarturgus. Eski kafalı."

Onlar sessizliğe gömülürken Saf, Nykyrian'la konuşmak için yanlarına geldi. "Hey. Maris'i topladım ve Fain'in gemisine yerleştirdim. Noktaya gideceğim. Felicia, Galene ve Sumi'yi taşıyacağını düşünmüştüm."

Fain başını ona doğru eğdi. "Bunu biliyorsun *Drey*. Başka kimseye güvenmezdim.... belki Talyn'e. Ama onun sadece bir savaşçısı var."

Saf onu selamladı. "Pekâlâ. Beklemedeyim."

Saf uzaklaşırken Ushara bakışlarını ona dikti.

Fain onun gözlerindeki tuhaf ışık karşısında kaşlarını kaldırdı.

"Sorun nedir?" "Ona güvenebileceğimizden emin misin?"

"Evet, neden?"

"Tuhaf bir his."

Syn Saf'ın ardından baktı. "O Kyr'in kardeşi ama Kyr için bize ihanet etmesine imkân yok. Sadakati test edildi ve kanıtlandı."

"Yine de içeride düşmanlarımıza bilgi aktaran birileri var."

"Onu yakaladık," diye hatırlattı Fain Tavalı amiral yardımcısına. Ushara kaşlarını kaldırdı. "Emin misin?"

"Şimdi olmaz. Teşekkürler."

Ushara güldü. "Sadece işimi yapıyorum Komutan." Galene'ye baktı. "Gemiye biner binmez üssümüzün özelliklerini size göndereceğim." Ve böylece kendi gemisini ve mürettebatını hazırlamak üzere yola koyuldu.

Fain sinirlenerek Nykyrian ve Dancer'a döndü. "Şüphe uyandırmalarından nefret ediyorum. Burada çok mutluydum. Şimdi..."

Nyk onu sırtından alkışladı. "Benim dünyama hoş geldin. Kimseye güvenmiyorum."

Talyn başıyla onayladı. "Sen diğer her şeyi hazırlarken ben de gidip eşyalarımızı toplayacağım."

"Dikkatli ol." Galene onun yanağına bir öpücük kondurdu.

Fain ayarlamalar yapmak için ayrılımlarını izledi. Karısıyla yalnız kalınca onun elini tuttu ve öptü. "Ne gündü ama, ha?"

Galene onun kollarına yürüdü ve canlı ve yenilenmiş olan uzun, kaslı vücudunun sıcaklığının tadını çıkardı. Giysileri hâlâ yırtık ve düştüğü için kanlıydı. Kısa bir süre önce onu ve Talyn'i kaybetmeye bu kadar yaklaşmış olduğuna inanamıyordu. Bu onu dehşete düşürmüştü. "Hâlâ burada ve bütün olduğun için mutluyum."

"Ben de, Stormy. Ben de."

"Bir daha sakın ölme, Fain Hauk. Hayatımın çoğunu sensiz yaşadım. Bana en az altmış yıl borçlusun."

"Neden bahsettiğini bilmiyorum, Stormy. Ölümsüz olmayı planlıyorum. Şimdiye kadar işe yaradı."

* * *

Nero kardeşinin karanlık alanına girerken tereddüt etti. Şık, galaksiler arası sınıf hız kruvazörü, Trajen'in ustalaştığı güçler kadar siyahtı. Gemide canlı gibi görünen bir şey vardı.

Sanki duvarların kendisi yaşayan, nefes alan bir yaratılmış gibi. "Neden buradasın?"

Bedensiz ses, Tri olmayan birini korkutabilirdi ama Nero böyle şeylerin yaygın olduğu bir dünyada yaşamamanın nasıl bir şey olduğunu hâlâ hatırlıyordu. "Seninle yalnız konuşmak istedim."

"Söyleyecek bir şey yok. Sen kurtarmak istediğin kardeşini seçtin." "Bu adil değil, Tray. Rian'ı sana tercih etmedim. O yedi yaşındaydı. aylıktı. Zar zor yürüyebiliyordu."

"İyi o zaman. Beni geride bıraktığın için üzgünsün. Vesaire, vesaire, vesaire. Özrün kabul edildi. Lütfen gidin." Sesi düz ve duygusuzdu.

"Bu mı?"

"İşte bu . Ben sosyal bir yaratık değilim. Her şeyde yalnızlığı arzularım. Özellikle de sözde aile toplantılarında."

"O zaman sizi yalnız bırakayım. Ama bilmeni isterim ki, ailemiz parçalanmış olsa da, biz senin için buradayız. Rian, Jayne. Ben. Sevgilim. Drake ve Annalise. Scaleras'tan geriye kalan tek şey biziz." Nero tereddüt etti ama Trajen'in geri çekildiği belli olunca, Trajen'in gemisinden çıkışa doğru ilerlerken kardeşinin acısının aralarında asılı kalmasına izin verdi.

Ama gemiden ayrılırken bir şey fark etti. Trajen.... Ryn'in büyükbabası altında Tavali'de beslenmişti.

O anda, kan istiyordu.

Öfkeyle Ryn'in odasına gitti ve kapıyı sertçe çaldı.

Ryn birkaç saniye sonra cevap verdi, tamamen dağınık ve toplanmadığını söyleyen bir durumdaydı. Aksine, karısının yanında olduğu gerçeğini takdir ediyordu. Sırtında bıraktığı çizikleri ve diş izlerini kapatmak için gömleğini çekti....

Ve başka yerlerde.

"Senin sorunun ne?" Ryn talep etti. "Şu anda mı? *Sen.*"

Gözlerini açtı. "Ben ne yaptım ki?"

"Trajen'in kardeşim olduğunu biliyor muydun?"

Yüzündeki şok ifadesi aslında hayatını kurtarmıştı. "Hayır. Dürüst olmak gerekirse, bunu hiç düşünmedim. Sanırım düşünseydim bilirdim ama onun etrafında fazla zaman geçirmedim. Ben bebekken Tavali oldu ve büyükbabam için bir ekip yönetti." Elini saçlarının arasından geçirdi.

"Alınmayın ama siz yaşlısınız. Bizim gibi yaşlanmıyorsunuz. Aslında kaç yaşında olduğunuzu bile bilmiyorum. Kaç yaşındasınız? Dokuz bin falan mı?"

Nero ona şakacı bir tokat attı. "O kadar yaşlı değilim, göt herif. Babandan sadece üç yaş büyüğüm. O da *seni* doğurduğunda o kadar yaşlı değildi. Ve annenden daha gencim."

"İşte şimdi kabalaşmaya başladın."

"Her neyse," dedi Nero, onu konuya geri çekmeye çalışarak. "Bunu benden saklamadığına sevindim."

"Endişeye gerek yok." Ryn çenesindeki bıyıkları kaşıdı. "O gerçekten senin kardeşin mi?"

"Evet. Hâlâ hayatta olduğunu bilmiyordum." Burnu tekrar kanamaya başlayınca Nero küfretti. Dinlenmeye ihtiyacı vardı. Fain ve Talyn'i kurtarmak için yaptıkları şey yüzünden başı onu öldürüyordu. O kadar güç kullandıktan sonra günlerce halsiz kalacaktı. Rian daha hızlı iyileşirdi ama Nero hiçbir zaman kardeşleri kadar güçlü olmamıştı. "Trajen büyükbabana nasıl ulaştı bu arada?"

"Amcamın baskın yaptığı bir gemide kargoydu. Varys'in ilk işlerinden biriydi ve Varys hayatta kalan tek kişiydi. Eve döndüğünde Trajen vardı. Herkesin tek bildiği bu. İkisi de bu konuda hiç konuşmadı. Annemin tek söylediği, Trajen'in o günlerde kuduz bir hayvan gibi olduğuydu. Canting'i hak edene kadar kimseyle konuşmazdı bile. Sadece o zaman, emir vermek için. Büyükbabam için ondalığı hak edecek kadar uzun süre çalıştıktan sonra Gorturnum'un komutası için meydan okudu ve bir münzevi oldu."

Nero kardeşinin başına gelenler karşısında irkildi. Kendi cehenneminden kurtulduktan sonra, çok daha genç olan Trajen'in başına gelenlerin ne kadar kötü olduğunu ancak hayal edebilirdi. Ve zihninin bir köşesinde o korkunç geceyi tüm berraklığıyla görüyordu.

"Bebek nerede?" Nero Trajen'le birlikte mekiğe bindiğinde annesi çılgına dönmüştü.

Sessizce hıçkıran ama kendini tutabilmek için elinden geleni yapan güzel kız kardeşine baktı. Nero'dan küçük ama Trajen'den üç yaş büyük olan kız kardeşi onu teselli etmek için Trajen'in elini tutmuştu.

"Onu çoktan yakaladığınızı sanıyordum."

"Sana onu yakalamanı söylemiştim! Tray ile birlikteydi!"

"Hayır. Çocuk odası boştu." Çatışmalardan daha fazla patlama sesi gelince Nero telaşa kapıldı.

"Augustan'a söylemiştin anne," dedi Julia. "Nero değil."

"Augustan nerede?" Rampaya doğru gitmeye başlamıştı.

Nero onu yakalamıştı. Resmi elbisesi ve topuklu ayakkabılarıyla arama yapmak için giyinmemişti ve katledecek kraliyet ailesi üyeleri arayan suikastçı timlerinin arasından koşarak geçemezdi. "Gidip onları getireyim. Hemen döneceğim."

"Hayır!" Trajen ıgık atarak Nero'nun bacağına yapışmak için koştu. "Benimle kalacağına söz vermiştin!"

Nero kardeşinin ellerini çözmüş ve onu Julia'nın kollarına geri vermişti. "Biliyorum Filiz. Ama hemen döneceğim. Auggie ve Rian'ın da güvende olduğundan emin olmalıyım."

Trajen'in gözlerinden yaşlar süz­üldü. "Beni bırakmayın.

Korkuyorum." "Hepimiz korkuyoruz. Ama kimsenin sana zarar vermesine izin vermeyeceğim. Yemin ederim."

Trajen hıçkırarak ona baktı. "Beni koruyacağına söz vermiştin kardeşim. Gitme."

"Başka seçeneğim yok." Nero o rampadan aşağı inmiş ve hâlâ peşini bırakmayan bir geleceğe doğru yol almıştı.

Belki Trajen haklıydı. Belki de bir kardeşi diğerine tercih etmişti. Ama geri dönmemiş olsaydı, Hadrianus katledilecekti.

Tıpkı Augustan gibi. Suikastçılar ağabeyinin tepesindeydi ve onu öldürmek üzereydiler ki ağabeyi güçlerinin sonuncusunu kullanarak Hadrian'ı ona ışınladı.

Koşun!

Ve Nero yapmıştı. İçindeki her şeyle birlikte. Sadece Hadrian ırklarının çöküşünün dehşetinden sağ salim kurtulabilmişti. Hiçbir şey hatırlayamayacak kadar küçüktü, saklanmıştı ve hiçbir şey bilmiyordu.

Bu arada, o ve Trajen unutamadılar.

Nero, babalarının ve ağabeylerinin ölümünü görmek için oradaydı.

Trajen, annelerinin ve Julia'nın ölümünü görmek

için. "Sen iyi misin?" Ryn sordu.

"Evet." Ama bu bir yalandı ve o da bunu biliyordu. Ailesinin vahşice infaz edildiği geceden beri hiç iyi olmamıştı.

Trajen beş yaşındaydı. O on bir yaşındaydı.

Ve ikisi de o zamandan beri kayıptı.

Hiçbir şey ve hiç kimse onları eve getiremezdi.

* * *

"Kardeşlerine karşı sert davrandın, de öyle değil mi?"

Trajen son güvenlik kontrollerini yaparken Ushara'nın uçuş güvertesine girdiğini duyunca durakladı. "Beni mi sorguluyorsun?"

"Her zaman."

"Yüzsüz, küçük kız. Ne zaman intihara meyilli oldun?"

"varken beni öldürmediğin için senin hatan."

Bu konuda yorum yapmadı. Bu, hayatı boyunca birine gösterdiği çok az merhamet davranışından biriydi ve başka hiç kimsede olmayan bu tuhaf duyguyu onda neden uyandırdığını hâlâ anlamıyordu. "Kalkış için hazırlanman gerekmiyor mu?"

"Mürettebatım ilgileniyor. Size nereye gittiğimizi söylemeye geldim."

"Ben zaten biliyorum." Sandalyesinde dönerek ona ters ters baktı. "Senin açısından bir başka intihara meyilli meydan okuma eylemi."

Ona yavaşça yaklaştı. "Bu yüzden şahsen geldim. Bunun seni kızdıracağını biliyordum."

"Yine de gazabımdan kaçmadın."

"Bunu yapmak bana göre değil."

Ağzının bir köşesi acı bir eğlenceyle kalktı. "Hayır, değil." Cesaretiyle yüzsüzce aptallık ediyordu. Ve onda en çok hayranlık duyduğu şey de buydu.

Başını eğmek için durakladı. "Benden bir şey saklıyorsun. Nedir o?"

Ve en nefret ettiği şey de buydu. O, tek başına, düşüncelerini şimdiye kadar doğmuş tüm Trisani'lerden daha iyi okuyabiliyordu. Nasıl olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama yine de güçleri inkâr edilemezdi. "Yakında öğreneceksin. Şimdilik tahliyemize odaklanmalısın."

Ushara ona kaşlarını çattı. Geminin güvenliği ihlal edildiği sırada konuşmak için ağzını açtı.

Normalde bu haydutları buharlaştırırdı. Ancak onlara saldırmaya başladığı anda geri çekildi ve kapıları açarak uçuş güvertesine serbestçe girmelerini sağladı.

Düşman yerine, iki sevimli küçük kız koşarak geldi ve vahşi maymunlar gibi vücuduna tırmanırken kıkırdayarak ve sarılarak üzerine atladılar. "Tray Amca! Tray Amca! Vasi burada olduğunu söyledi!"

"Geminizi uçurabilir miyim?" "Hayır, ben uçurmak istiyorum!" "İzin ver!"

"Bırakın beni!"

Gülümseyerek ikizleri kucağına aldı ve onlara sarıldı. "Yemin ederim, evden ayrıldığınızdan beri ikiniz de bir karış uzadınız. Anneniz sizi neyle besliyordu? Gübre mi?"

Viv onun göğsüne yaslandı ve onu sıkıca kavradı.

Yanağını kızın saçlarına bastıran Trajen, kızın başını avuçlarının arasına aldı ve onu kendine yakın tuttu.

Ushara, karanlık ve ölümcül Tavalı lordunun çocuklarını böylesine bariz bir şefkatle kucakladığını görünce boğazının düğümlendiğini hissetti. Sadece onların ona yaklaşmasına izin vardı.

Başka kimse yok.

Trajen her türlü fiziksel temastan nefret ederdi. *Her* türüsünden. Normalde vücudunun etrafında görünmez bir güç alanı bulundururdu, böylece kimse ona yaklaşamazdı bile. Yine de kızların bebekken ona dokunmak için ilk uzandıkları andan itibaren, bunu yapmalarına izin vermişti.

Bu ona, onun rol yapmayı sevdiği kadar ileri gitmediğine dair umut verdi. Ruhunun acı karanlığının içinde hâlâ insanlığa geri dönmenin bir yolunu bulabileceği ve yeniden dünyanın bir parçası olabileceğine dair bir şans vardı.

"Siz ikiniz annenize iyi davrandınız mı?"

"Denedik," diye iç geçirdi Mira. "Hâlâ puan alıyor muyuz?"

Trajen onlar için "hazine" odasından bir şeyler almak için kullanabilecekleri ödül puanları kullandı. Bunlar kızlar için aldığı ve Ushara'ya verdiği eşyalardı. Onları o kadar çok şımartıyordu ki, Ushara bu duruma bir son vermek zorunda kalmıştı.

onları mahvedeceğinden korkuyordu. O ve Jullien arasında, kızlar kesinlikle çürümüşü.

Gülümsedi. "Gerçekten de öyle. Şimdi, sakıncası yoksa, gitmemiz ve ikinizi de eve götürmemiz gerekiyor."

Nefes nefese gözlerini açtılar. "Eve gidiyoruz!" Viv annesine doğru döndü. "Tray Amca'yla gidebilir miyiz? Lütfen?" Ellerini çenesinin altında kavuşturdu ve hayal edilebilecek en sevimli şekilde yalvardı.

Kahretsin, *bu* yüze hayır demek çok zordu.

Evet, tamam, kızlarının mahvolmasından onlar kadar o da sorumluydu.

Ama bu konuda pes edemezdi. Trajen'in kavga çıkarma gibi kötü bir eğilimi vardı ve kızlarının dönüş yolunda kanlı bir savaşın ortasında kalması muhtemel bir gemide olmasını istemiyordu.

Ushara ona ters ters baktı. "Muhtemelen en iyisi benimle gelmen, kıymetlim. Kızlarımı özlerim."

Hep birlikte somurttular.

"Ayrıca, eğer benimle kalırsan seni yatağa götürürüm." Trajen şakacı bir şekilde burnunu kırıştırdı.

"Hayır!" Mira onun kucağından atladı. "Seni seviyorum, Tray Amca!" Kapıya doğru koştu.

Viv ona bakmaya devam etti. "Neden bu kadar üzgünsün, Tray Amca? Kalbinde bir yara varmış gibi görünüyorsun."

Saçlarını yanağından geriye doğru taradı. "Ben iyiyim, *mina yahee*. Benim için asla endişelenme. Şimdi git ve kız kardeşine yetiş. Annenizle birlikte eve gittiğiniz için ikinize de bonus puan vereceğim." Onun başını öptü.

Kucağından indi ve Mira'nın peşinden koştu.

Ushara, Trajen'in arkalarından nasıl baktığını fark edince durakladı. "Fain ve Talyn'i kurtarmak için neden güçlerinizi gerçekten açığa çıkardınız?"

Bakışları onunkilerle buluştuğunda, oradaki derin acı onu yaktı. "Çünkü hiç kimse sevdiği birinin elini tutmak ve bir başkasının bencilce zalimliği yüzünden ölmesini izlemek zorunda kalmamalı."

* * *

Galene, ayrılmakta oldukları Porturnum istasyonuna pencereden bakan Fain'in yüzündeki ifadeyi görünce durakladı. Tam olarak okuyamıyordu ama hayatının bir bölümünü geride bırakıyordu. Venik onun için en iyisi olmasa da, Fain'in son birkaç on yıldır sahip olduğu aileye en yakın şeydi.

"İyi misin?"

Fain onun sesiyle irkildi. "Evet. Sadece... düşünüyordum." "Ne hakkında?"

"Nyk'in bir pislik olduğuna ne kadar sevindim."

Onun beklenmedik yorumu karşısında kaşlarını çattı. "Pardon?"

Gülümseyerek döndü ve onu kollarına çekerek kanını tutuşturan yakıcı bir öpücük verdi. "Eğer Nyk mantıksız bir pislik olmasaydı, bu görevi kabul etmezdim." Yüzünü ellerinin arasına aldı. "Şimdi sana sahip olamazdım. Ya da Talyn'e. Yani bu evrendeki her şeyi arkadaşşıma borçluyum. Pislik herif."

"Belki de ona öyle dememelisin." Elini adamın sert pazularına sürttü. "Teknik olarak senin kardeşin değil mi?"

"Evet, sanırım öyle."

Birdenbire yüksek sesle bir küfür duyuldu.

Fain bunun bir tür saldırının habercisi olduğunu düşünerek geri çekildi. Blaster'ını kavradı ve koridordaki Talyn'i kontrol etmeye gitti.

Yüz ifadesi dehşete kapılmış olan oğlu, Gavarian ve Brach'la birlikte ekipman dolabının yanında duruyordu. Ama hiçbir tehdit belirtisi yoktu.

"Ne oldu?"

Talyn kapıyı çarparak kapattı. "Um... hiçbir şey. şey yok." Üçü de sarsılmış görünüyordu.

Kaşlarını çatan Fain, Galene ile endişeli bir bakış alışverişinde bulundu. "Ne oldu?" "Talyn?" Galene ona doğru bir adım attı. "Endişelenmeli miyim?"

Ondan Fain'e baktı, sonra da yüzünü buruşturdu. "Um... muhtemelen." "Ne demek istiyorsun?"

Talyn utangaç bir tavırla dolabı açtı ve geri çekildi. "Bunu görmek istediğinden emin değilim anne. Ama Paka'nın hasta bir piç olduğunu düşünüyorum."

Fain Talyn'in ne gördüğünü anladığı sırada o da içeri baktı. Oh, evet. *O kadar* kötüydü.

Ellerinin topuklarını gözlerine bastırarak, kızın içine bakmasıyla aynı anda irkildi. "Açıklayabilirim."

Hiçbir şey söylemedi.

Dehşete kapılan ve tepkisinden korkan adam, ellerini yavaşça indirerek onun dik bakışlarıyla yüzleşti. Beklerken kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuştu. Talyn'in de sinir bozucu bir sabırsızlıkla taklit ettiği bir pozdu bu.

Fain iç çekerek, gerçeği itiraf etmek dışında bir çıkış olmadığını fark etti. "Bana öyle bakma. Anatomik olarak doğru falan değil. O sadece geminin meka ünitesi. Hepsi bu mu.... Storm? Canlandır."

Galene'nin okuldaki halinin mükemmel bir kopyası olan meka gözlerini kırıştırdı ve dolaptan çıktı. "Yardımcı olabilir miyim, Fain?"

Talyn yüzünü . "Aman Tanrım, sesin anneme bile benziyor." "Sesim porno oyuncusu gibi çıkmıyor."

Gavarian ve Brach kahkahalara boğulurken Talyn gerçekten rahatsız görünüyordu. Onlara ters ters baktı. "Siz iki sırtlan bunu saklarsanız iyi olur."

Anında ayıldılar.

Fain hepsine hırladı. Sonra gemisi için sesini yumuşattı. "Storm. Devre dışı bırak."

Ünite dolabına geri döndü ve kapandı.

Fain onların aşırı tepkisini beslememeye çalışarak kapıyı kapattı. Zihninde bir açıklama aradı ve sonunda ona dürüstçe gerçeği söylemeye karar verdi. "Benim için sadece sen vardın, Galene. Ve o sen olmasa da, içinde senin olmadığın bir ev hayal bile edemiyorum. böyle. Bu yüzden burada. Sensiz yaşayamam. Asla yaşayamam."

Galene gözyaşlarını içine çekti.

Talyn Brach ve Gavarian'ı yakaladı ve mahremiyetlerini sağlamak için onları uzaklaştırdı.

Galene yüzünde ağlamaklı bir ifadeyle Fain'e döndü ve onu kendine çekti. "Tanrılar sana bir daha asla bensiz yaşamak zorunda kalmamayı bahşetsin. Çünkü ben de sensiz yaşayamayacağımı biliyorum. Tek yapabildiğim var olmak."

BÖLÜM 19

Galene, yanında Sumi, Vega, War ve Felicia olduğu halde Fain'i gemisinden inerken takip etti. Ushara ve diğerleri onlardan sadece birkaç dakika önce inmişlerdi. Ama bir şeyler doğru değildi. Körfez çok kalabalıktı ve herkes bir tür telaş içinde görünüyordu. Ve havada garip bir hava vardı. Derin bir önsezi duygusu.

Kafası karışmış bir halde Nykyrian'a yöneldi. " oluyor?"

"Emin değilim."

"Baba!"

"Anne!"

"Dada!"

Nykyrian'ın, Caillen'ın, Darling'in, Syn'in ve Maris'in aileleri onları karşılamak için dışarı koşarken, aniden her yer hareketlendi. Galene insan sayısının çokluğu karşısında tamamen şaşkına dönmüştü.

Sumi onun kulağına güldü. "Ne hissettiğini biliyorum. Korkunç bir şey. Ama ister inan ister inanma, buna alışıyorsun."

Darice Nykyrian'ın en büyük kızı Thia'yı selamlarken Kalea Dancer'ın kollarından koşarak Jayce adındaki küçük sarışın bir çocuğu kucakladı. Sonra War ve Vega'yı gezdirdi ve onları tüm çocuklarla tanıştırdı. Çok geçmeden eski dostlar gibi kaynaşmaya başladılar.

Galene yutkundu. "Hepsini nasıl düzgün tutuyorsun?" diye sordu Fain'e.

"Sandığınız kadar zor değil."

Jayne'in tanıdık ailesini görünce rahatladı ve onlara doğru yöneldi.

Ancak Ushara'nın onların mutluluğunu paylaşmadığını fark edince sevinci kısa sürdü. Hatta her geçen saniye daha da endişelenmeye başladı.

"Jullien nerede?" diye sordu Darling.

Bu soru grubu anında ayılttı.

Trajen Mira'yı kucağına alıp Viv'in elini tutarken Vasili gelip annesinin arkasında durdu. Ushara'nın arkasında dururken yüzündeki ifadeden cevabı zaten bildiği anlaşıyordu.

Ushara'ya yaklaşan Cairistiona oldu. "Seninle tanışmak bir onur kızım. Jullien'in söylediği kadar güzelsin."

Ushara sertçe yutkundu. "Nerede o?" diye hırladı.

Tadara gözlerinden yaşlar süzülürken dudağını ısırdı.

"O burada... değil mi?" Ushara onların arkasından baktı. "Jullien! Bu hiç komik değil!" diye hırladı. "Göster kendini! Ciddiyim!"

Onlara yavaşça yaklaşan Aros boğazını temizledi. Konuşmaya çalıştı ama yapamadı.

Ushara'nın elini tutan Nykyrian'ın güzel karısı Kiara'ydı. "Peşimizdekilerin dikkatini dağıttı, böylece güvenli bir şekilde uzaklaşabildik. Sana endişelenmemeni söylememi istedi. Kalbini kırmayacağını söyledi."

Aros sonunda sesini buldu. "Kiara ve Zarina'nın hayatını kurtardı, Nykyrian. Ve benimkini de. O olmasaydı hiçbirimiz burada olmazdık."

Nykyrian Kiara'nın elini öptü. Sonra geri çekildi. "Savaş uçağımı hazırlayın!" diye en yakın yer ekibine anons etti.

Kiara bu sözler karşısında görülür bir şekilde irkildi ama onu durdurmaya çalışmadı.

Sumi, Dancer'a dönerken yorgun bir iç çekti. "Biliyorum..." Onu öptü. "Sakın incinme. Eğer yaralanırsan, senin yokluğunda oğluna korkunç bir isim vereceğim."

Güldü.

Shahara uyuyan oğlunu Ture'ye teslim etti ve yanağından öptü. "Geri döneceğiz."

Syn, Shahara'nın elini tutup Nykyrian ve Dancer'ın peşinden gitmeden önce oğlunun başını öptü.

Maris, Ture'nin yüzündeki acı dolu ifade karşısında duraksadı. "Özür dilerim, bebeğim."

Ture başını salladı. "Biliyorum. Ne dikkat et. Ben bir asker istiyordum. Bir sanatçı olmak istediğimi söylemeliydim. Unutma, üniformandan kanı çıkarmak gerçekten zordur."

Maris onu, ardından Devyn ve Terek'i öptü. "Yakında evde olacağım. Söz veriyorum."

"Yapacağını biliyorum. Aksi takdirde Zarya'yı peşinden gönderirim ve bu hiç hoşuna gitmez."

Zarya da gitmeden önce Maris'in yanağına bir öpücük kondurdu. Ayrılmaya başladığında Darling'in elini tuttu ve onu bir süre daha orada tuttu. "Bensiz savaşmandan nefret ."

"Biliyorum. Sen daha iyi nişancısın, ama henüz savaş için izin almadın. Ve hâlâ emziriyorsun. Senin yerine Cezar'ı besleyebilseydim gitmene izin verirdim ama sanırım onu emzirmeye çalışırsam oğlumuz ikimize de çok kızar."

"Hiç komik değilsin."

Darling son bir öpücükle kardeşlerine katılmak üzere onlardan ayrıldı.

Desideria hem kardeşine hem de kocasına aynı hüsrarla homurdandı. "Bu hiç adil değil!"

Caillen önce onu, sonra kızını ve oğlunu öptü. "Merak etmeyin. Shahara başımın etini yiyene kadar başımın etini yer. Hâlâ beş yaşında olduğumu sanıyor."

Chayden Desideria'ya hafifçe sarıldı. "Biliyorum kardeşim. Erkek etini zarar görmekten korusun. Merak etme. Eğer biri Caillen'ı öldürürse, bu onuru ben istiyorum."

Qory ikisiyle de ilgileneceğine dair ona imza attı.

"Hepinizi seviyorum!" Desideria arkalarından seslendi. "Yakında geri gelin!"

Hadrian bir şampiyon gibi itiraz etmeye başladı ama Jayne onu çocuklarla kalmaya zorladı, böylece diğerleriyle birlikte gidebilecekti.

"Merak etme." Nero kardeşine sarıldı. "Onu senin için geri getirdim. Hiçbir şey bana ulaşamıyor."

Hadrian ancak o zaman merhamet etti. Oğlunu kucağına alarak Sway'i kucakladı ve Nero ile Jayne'in kendisini kızları ve oğluyla baş başa bırakarak uzaklaşmalarını izledi.

Fain peşlerinden gitti ama Galene onu durdurdu. "Bensiz olmaz, Hauk."

Etraflarında duran diğerlerine baktı. "Kurmanız gereken bir üs var Komutan. Burada size ihtiyaç var."

Talyn'e döndü. "Komutan Batur? Kampı al ve herkesin güvende olduğundan emin ol. Ben dönene kadar komuta sende."

Gözlerinde meydan okuma parlıyordu ama oğlu özünde bir subaydı. "Emredersiniz, hanımefendi."

Saf onu omzundan alkışladı. "Merak etme Talyn. Onu güvende tutacağım. Ayrıca, baban kimsenin ona yaklaşmasına izin vermeyecektir." Ture'ye sarıldı ve yeğeni Terek'i öptü, ardından Fain ve Galene'yi Jullien'i kurtarmaları için diğerlerine doğru yönlendirdi.

Talyn onların kalkışını izlerken kendini hasta hissetti. Bu kadar tehlikeli bir şey yapmadan önce hepsinin uyuması gerekiyordu. Ama günün sonunda onlar askerdi.

Savaş onların en iyi bildiği şeydi.

Vega, Savaş ve diğer çocuklar etraflarında olup bitenlerden habersiz, mutlu bir şekilde oynarken Felicia onun elini tuttu.

Onun dokunuşunun tadını çıkaran Talyn, yapılması gerekene odaklanabilmek için bu dokunuşun onu sakinleştirmesine izin verdi. Emir vermek için döndü, sonra Ushara ve kızlarını görünce durdu. Amiral ilk kez şaşkın ve dürüst olmak gerekirse kaybolmuş görünüyordu. Beyaz gözlerindeki ısırap yakıcıydı ve boğazının düğümlenmesine neden oldu.

Tylie ve Cairistiona onu teselli etmeye çalışıyorlardı. "Amiral?"

Ushara onun bakışlarıyla karşılaşmadan önce gözlerini kırptırdı. "Evet?" "Evinizde misafiriz. Ve-"

"Hayır," diyerek onun sözünü kesti. Sertçe yutkunarak geride kalanlara baktı. Ve özellikle de çocuklara. "Siz misafir değilsiniz. Siz bizim ailemizsiniz." Kızlarının ellerini Trajen'den aldı ve onları Nykyrian'ın ikiz oğullarına götürerek tanıştırdı.

Aynı yaşta olan ikizler birbirlerine şaşırdılar ama birkaç saniye içinde eski dost oldular.

Ushara onları Gorturnum üssünün derinliklerine götürürken ve Sway Talyn'in taşınması için koşarak gelirken, Talyn bu üssün Venik'inkinden çok farklı olduğunu fark etti. Buradaki Tavalı, çoğunlukla Fyrebloods olmasına rağmen, çok daha açık ve arkadaş canlısıydı. Burayla ilgili her şey aile odaklıydı.

Burası soygun ve yağma için tasarlanmış steril bir askeri üs değil, bir ev, bir sığınak gibi hissettiriyordu.

Yeni odalarına doğru yürürlerken, Nykyrian'ın en büyük kızı Thia koşarak yanlarına geldi. Uzun boylu ve sarışındı, çok güzeldi.

"Demek yeni kuzenlerimsiniz. Aman Tanrım! Felicia. Seni sevmemin bir nedeni olduğunu biliyordum." Thia, Felicia'nın yarı zamanlı öğretmenlik yaptığı Kiara'nın dans stüdyosunda sık sık öğrenci olmuş, hatta Felicia'nın bazı derslerinde yardımcı olarak çalışmıştı. "Ve sen, T... Aileye hoş geldin."

Thia kollarını onlarla birleştirdi. "Hauk ve Fain'in her zaman favorilerim arasında olduğunu biliyorsun, değil mi?" Gözlerini kısarak Fain'e baktı. "Şimdi düşünüyorum da, onlara ne kadar benzediğini fark etmeliydim. Bunu neden daha önce fark etmedim?"

"Hiçbir fikrim yok."

Felicia ona göz kırptı. "Muhtemelen erkeğimi süzdüğün için sana zarar vereceğimden korktuğun içindir?"

Thia Felicia'ya güldü. "İşte bu. Ve tebrikler. Birleştiğinizi duydum." Sonra Gavarian'ı görünce yavaşladı ve onun yakışıklı halini takdir ederek gözleri büyüdü.

Felicia Talyn'e bilmiş bir gülümseme gönderdi. "Tizirah? Yeğenimle tanıştın mı?"

Thia'nın sesini toparlaması bir an aldı. "Şey... hayır. Hayır, görmedim."

"Gavarian ezul Terronova, size Egemen Kan'dan Thia'yı takdim edebilir miyim?"

Clan eton Anatole?"

Mükemmel bir kibarlıkla eğildi. "Tizirah. Bu benim için bir onur ve ayrıcalık."

"Evli mi?" diye fısıldadı Felicia'ya. "Dul,"
diye fısıldadı.

Thia onları bırakıp Gavarian'a yaklaştı ve kolunu tutup sıktı. "Kaybınız için çok üzgünüm Binbaşı. Umarım çok yeni değildir?"

"Hayır. Birkaç yıl oldu."

"Yine de acıyor olmalı." Thia onu uzaklaştırdı.

Kiara inledi. "Tanrıya şükür babası burada değil. Talyn, Nykyrian dönmeden önce onu uyarmalısın, kızına kur yapan erkekler konusunda hiç espri anlayışı yok."

Talyn şeytani bir kahkaha attı. "Neden gülmeliyim ki? Eğlenceyi dört gözle bekliyorum. Bu konuda bahse girmem gerektiğini düşünüyorum."

Felicia gözlerini devirdi. "Korkunçsunuz.... Merak etmeyin Majesteleri, onu uyaracağım."

Bununla birlikte Talyn, kendisi savaşa giden diğerlerini izlemeye giderken, Gavarian Brach'ı personelin ve sivillerin dörde bölünmesi ve yerleştirilmesinden sorumlu bıraktı. Bu, Ushara'nın kısa bir süre önce kendi başına yapması için bıraktığı bir şeydi.

Gorturnum komuta merkezini bulup odaya girdiğinde Ushara kaşlarını çatarak yıldız haritalarına ve monitörlere baktı. Venik'in merkezinin aksine burası açık ve havadardı. Sanki gerçekten de uzayda serbestçe süzülüyormuş gibi hissettiriyordu. Buradaki manzara nefes kesici ve genişti.

İki uzaylı varlık, Vasili ve bir başka Fyreblood, dönüp merakla ona baktılar. Fyreblood dişisi büyük bir şüpheyile bakıyordu.

"Rahat olun Kaptan. Komutan Batur ve buradaki diğerleri bizimle barış içinde."

Kadın kaptan ancak o zaman sandalyesine çekildi.

Ushara izlemeye geri döndü. "Sizi buraya getiren nedir Komutan?"

"Aynı senin gibi. Onları dinlemek ve yalnız kalmadığınızdan emin olmak istedim. Ne de olsa, dediğin gibi, sen benim ailemsin."

Ushara minnettar bir gülümsemeye yanındaki sandalyeyi gösterdi. "Şu anda gerçekten duyacak bir şey yok. Lig uzayında karanlıkta uçuyorlar."

Onun yanına oturdu. "O halde uzun bir gece olacak." Talyn ona doğru uzanarak elini tuttu. "Ama bunu birlikte atlatacağız."

Bu sözleri söyler söylemez Tadara, Sumi, Felicia ve Aros kapıdan içeri girerek onlarla birlikte nöbet tutmaya başladı.

Bir saat içinde oda doldu.

Trajen bile gelip bir köşeye oturdu ve onlar haber beklerken sözsüz bir şekilde hepsini gözlemledi.

* * *

"Jullien, Tadara'nın güçleri tarafından ele geçirildi."

Fain de Nykyrian gibi hasta hissediyordu, çünkü binbaşı, karakol İttifak kampı karargahında onlara raporunu sunarken

Jullien ve kalan birlikleriyle buluşmayı umuyordu.

Nykyrian hayretler içinde kadına baktı. "Ve kimse ona yardım etmeyi düşünmedi mi?"

Binbaşı omuz silkti. "Tiziran Jullien'di."

Kısacası müttefik kuvvetleri onunla savaşmayı reddetmiş ve Eriadne'nin adamlarının hiçbir destek almadan onu ele geçirmesine izin vermişti.

Fain, Jullien'e yapılanlara lanet okudu. Onların hayatını kurtarmak için kendi hayatını riske atan Prens, ailesini korumak ve Gorturnum kontrolündeki uzayda onlara eşlik etmek için kendi Tavalı birliklerini ailesiyle birlikte geri göndermiş, kaçışlarını gizlerken annesinin kraliyet muhafızlarının kendisine yardım edeceğini düşünmüştü. Bunun yerine, annesinin en güvendiği güçler kelimenin tam anlamıyla ellerini havaya kaldırmış ve onu çürümeye terk etmişti.

Hayır, daha kötüsü.

Yaralı ve kanlar içindeki Jullien'i kelepçelemişler ve onu düşmanlarına hediye paketi içinde teslim etmişlerdi, böylece zarar görmeden oradan uzaklaşabilecekler ve kendi özgürlüklerini satın alacak kadar Eriadne'ye olan sadakatlerini "kanıtlayabileceklerdi". Dancer başını salladı. "Kardeşin için üzüleceğim hiç aklıma gelmezdi,

ama lanet olsun, çok soğuktu."

Darling iç çekti. "Ne yapacağız?"

Nykyrian eldivenli elini burnunun üstüne bastırdı ve yüzünü buruşturdu. "Bilmiyorum. Üzerinde çalışabileceğimiz bir istihbaratımız yok. Nerede olduğuna dair hiçbir fikrimiz yok. Hatta şu anda hayatta olup olmadığını bile."

"Nyran ondan nefret ediyor," dedi Galene. "Tutkuyla. Çocukluğundan beri. Ona ne yapacağını kimse bilemez. Ve Birlik Jullien için bir Heyecanla Öldürme emri çıkardı."

Bu da Jullien'in yargılamadan muaf tutularak acımasızca işkence görebileceği ve öldürülebileceği anlamına geliyordu.

Nykyrian uzun, yavaş bir nefes verdi. "Karisına götürmek istediğim haber bu değildi. Bizim için yaptıkları onca şeyden sonra olmaz."

Syn alay etti. "Hiçbir iyilik cezasız kalmaz."

Shahara onu kolundan vurdu.

"Gerçek bu," dedi savunmacı bir tavırla.

Dancer Nykyrian'ın sırtını sıvazladı. "Burada yapabileceğimiz hiçbir şey yok. Nereye saldıracağımızı bilmeden kurtarma operasyonu yapamayız. Eğer hâlâ

onu bulacağız."

Nykyrian Darling'e doğru döndü. "Lütfen bana onun hâlâ bağırsaklarının deşilmesini hak eden adi bir köpek olduğunu söyleyin."

"O bir piç. Ama karın ve kızın için iki el ateş etti ve babanı kurtarmak için arkadan bir el daha ateş etti. Bu, babanın Jullien'in karısının önünde söylemek istemediği bir şeydi. Yanından ayrıldığımızda kanaması oldukça kötüydü." Darling başını salladı. "O senin okula gittiğin sık kafalı değil. Ondan ne kadar nefret istesem de, bizim için yaptıkları ve kendini idare etme şekliyle saygımı kazandığını söylemeliyim."

Shahara başıyla onayladı. "Eski Jullien'den bazı izler vardı ama hiçbiri eskisi gibi değildi." Kaşlarını çatı. "Sen öldükten sonra tam iki yıl boyunca annenle babanın onunla konuşmadığını biliyor muydun?"

"Ne?" Nykyrian şok içinde sordu.

"Evet," diye onayladı Darling. "Biz saklanırken annenin bunun için ondan özür dilediğini duydum. Görünüşe göre, kendi kederlerine o kadar kapılmışlar ki, hâlâ bir oğulları daha olduğunu unutmuşlar. Ne zaman anneni görmeye çalışsa, sekreteri ona rahatsız olduğunu söylemiş ve Triosan sarayını aradığında, yas döneminde babasını üzme riskini almak istemedikleri için onu bağlamayı reddetmişler. Teyzen de ailesinin ona ayıracak zamanı olmadığını yüzüne vurduğu için özür diledi."

"Peki ona kim baktı?"

"Personel... büyükannen."

Nykyrian Galene'e baktı.

"O zaman da saraydan men edilmiştim. Ama haklılar. Göreve döndüğümde Jullien'in onu görmesine izin verilmedi. Bunlar benim emirlerimdi. Bu onu her zaman çok üzmüştür. Ne zaman onun yanına gelse, ona sadece seni sorardı. Çoğu zaman, seni ondan sakladığı için ona saldırırdı. Ölümün için onu suçlardı."

Nykyrian nefesinin altından küfretti.

Fain derin bir iç çekti. "Şimdi sen söyleyince, ailesinin onun için okul etkinliklerine geldiğini hiç hatırlamıyorum. Belki bir ya da iki kez, ama nadiren. Orada olamamaları için her zaman bir nedeni vardı."

"Evet," dedi Dancer. "Nadiren olurdu. Merrell ve Chrisen'in, babasının ziyarete geleceğine söz verip son dakikada uyduruk bir bahaneyle cayması yüzünden onunla nasıl alay ettiklerini hatırlıyorum. Ona ne kadar sık bir pislikmiş gibi baktıklarını. Elbette ben de onun boktan biri olduğunu ve bunu hak ettiğini düşünüyordum. Ama o sadece bir çocuktü ve etrafı onu zerre kadar umursamayan bencil pisliklerle çevriliydi. Bu yüzden sürekli kızgındı. Bu yüzden öfkeliydi."

Nykyrian'ın yüz hatları Andarion muhafızıyla yüzleşirken çeliğe dönüştü. "Bunun öncelikli olmasını istiyorum. Kardeşimi bulun."

"Peki ya büyükannen?"

"Öldür o kaltağı."

Galene onu selamladı. "Emredersiniz efendim." Dönerek yeni emirlerini yerine getirmeye gitti. Eriadne'nin peşinden gitmekten zevk alsa da, Jullien'e yapılanlar için ne kadar kötü hissettiğine inanamıyordu. Kısa bir süre önce kendini öldürmek istediğı bir erkeğı.

Ama çocukken ona nasıl davranıldığını ve sarayda görevliyken ona neler yapıldığını hatırladıkça, onun da büyükannesinin zalim saltanatından kurtulmaya çalıştığını daha iyi anlıyordu.

Kraliyet politikası cehennem gibiydi.

Sentella'nın ailelerini geri almış, Porturnum hainini ortaya çıkarmış ve yeni bir İttifak üssü kurmuş olsalar da, hâlâ yapılması gereken bir savaş vardı.

Bir kısmını kazanmışlardı. Ama Andaria'yı kaybettiler. "Ne düşünüyorsun?"

Fain'in sorusu üzerine durakladı. "Bu hafta neler kaybettiğimizi düşünüyordum. Ya sen?"

Onu kendine doğru çekti. "Sahip olacağımı hiç düşünmediğim bir şey kazandım. Sen benim yanımdasın. Ve bana armağan ettiğın güzel oğullar ve kızlar."

Gözlerini kapatarak onun öpücüğünü aldı ve bu sözlerin onu yıkamasına izin verdi. Adam haklıydı. Kaybettiklerinden çok daha fazlasını kazanmışlardı.

Ve gerçekten kaybolmamıştı. Sadece geçici olarak yanlış yere kondu.

Yarın geldiğinde, kaltağı tahliye edecek ve Andaria'yı geri alacaklardı. Bundan hiç şüphesi yoktu. Ve eğer Jullien hâlâ yaşıyorsa, onu da kurtaracaklardı.

Ne de onlar Sentella'ydı. İmkansız mucizeler onların uzmanlık alanıydı.

EPILOG

Fain, Galene'nin elini öperken kaşlarını çattı. Parmaklarını nazikçe Galene'nin morarmış ve aşınmış eklemlerinin üzerinde gezdirdi. "Ne oldu?"

"Hiçbir şey."

Işıkları açtı ve kadının çizikleri ve daha fazla çürüğü olduğunu gördü. Öfkeyle hırladı. "Sana kim zarar verdi?"

"Hiç kimse. Aksine, ben başka birini incittim." "Pardon?"

Dudağını onu sertleştirmekte asla başarısız olmayacak bir şekilde ısırırken, çıplak vücudunu allık lekesi kapladı. "Bugün gerçekten alışverişe gitmedim."

Belli oluyor. Tabii kuduz bir lorina sürüsü tarafından korunan kadın ayakkabılarında büyük bir indirim . "Nereye gittin sen?"

"Eski bir dostu ziyaret etmek için."

Kız kasıtlı olarak muğlak davranıyordu ve adam bundan hoşlanmamıştı.

"Stormy..." Galene uzun bir iç geçirdi. "Malys Venik'i görmeye gittim."

Fain ona bön bön baktı. "Ne?"

Uzanarak parmaklarıyla onun çenesinin çizgisini takip etti. "Sana ve Talyn'e zarar vermesinin yanına kâr kalmasına izin vereceğimi düşünmedin, değil mi? Ben sadece ona birkaç şeyi açıklamaya gittim."

"Yumruklarınla mı?"

Ona yan yan sırttı. "Ben Andarion'um, biliyor musun? Sen ve Talyn bu konuda pazar payına sahip değilsiniz. Kimse benim sevdiğim şeyi tehdit edemez. Sana söz veriyorum, o bir daha hayatımıza girmeyecek. Venik de öyle." Ona bağlantısını uzattı. "Evraklarınız bende. Onları imzaladı."

Bunları okurken içini hayret dolu bir inançsızlık kapladı. "Anlamıyorum."

"Ben oradayken onunla birlikteydi."

Şok olan Fain daha da şaşırdı. "Ven'le de mi dövüştün?"

"Hayır. Onu vurdum."

"Stormy! Sen ciddi misin?"

"Sadece bir sıyrıktı. Hermione aracılığıyla bu olasılığı çoktan ortadan kaldırmıştım."

Fain duyduklarına inanamıyordu. "Ve bu onun için sorun değil miydi?"

"Malys'in ihanetleri ve eylemleriyle gelinini neredeyse öldürdüğü düşünüldüğünde mi? Evet. Mack hamile bu arada. Mack hamile bu arada. Yani Malys neredeyse Hermione'nin gelinini ve torununu öldürüyordu. İkisinin de bağırsaklarını deşebilirdim ve Hermione bunu sorun etmezdi."

Gergin bir kahkaha atarak saç örgülerini kadının güzel yüzünden geriye doğru taradı. "Sen delisin, Galene Batur."

"Galene Hauk."

"Ger Tarra Hauk," diye düzeltti gülümseyerek.

Dudağını baştan çıkarıcı bir şekilde ısırarak kalçalarını oynattı ve ayaklarını adamın bacaklarında gezdirdi. "Bunu daha da çok sevdim."

Kalbi hızla çarpan Fain, kendini yavaşça onun sıcak bedenine bırakırken ona baktı. "Peki ya bu?"

"Mmm. Bunu kesinlikle beğendim." En şefkatli ifadeyle elini kolundaki dövmenin üzerinde gezdirdi.

Fain bu bakışın ve ona sarılma hissinin tadını çıkardı. Onun hayatında olmasının. Sonsuza kadar. "Teşekkür ederim."

"Ne için?"

"Yolumu kaybettikten ve nerede olduğunu unuttuktan sonra beni eve getirdi."

"Bana teşekkür etmene gerek yok, Fain. Ben de soğukta kalmıştım. En az karanlıkta kaybolduğum kadar. Ve ne yazık ki, bunun farkında bile değildim. Yalnızken iyi olduğumu sanıyordum. Mutlu ve iyi olduğumu. Ama gerçek şu ki, her geminin bir hangara ihtiyacı vardır. Ve her kalbin bir sığınağa ihtiyacı vardır. Sen beni karanlıktan kurtaran o ışıksın ve bir daha asla orada kalmak istemiyorum."

Kızın yanağını kavrayarak dudaklarına nazik bir öpücük kondurdu. "Sana yemin ederim Galene Hauk, asla olmayacaksın. Nereye gidersen git, daima peşinden geleceğim. Cehenneme kadar. Sonsuza dek ve ötesine."

YAZAR HAKKINDA

Sheri Reno/Nashville

New York Times çoksatan yazarı [Sherrilyn Kenyon](#) 1 numaranın müdavimlerinden. Bu olağanüstü çok satan yazar, yazdığı her türde zirvede yer almaya devam ediyor. Kitaplarının 60 milyondan fazla kopyası yüzden fazla ülkede basılmaktadır. Güncel serileri arasında The Dark-Hunters, The League ve Chronicles of Nick yer almaktadır. Chronicles of Nick ve Dark-Hunter serileri yakında sinema filmi olarak gösterime girecek. E-posta güncellemeleri için [buradan](#) kaydolabilirsiniz.

AYRICA SHERRILYN KENYON TARAFINDAN

LİG

*Gecenin
Doğuşu Ateşin
Doğuşu
DoğuşuBuzun
Öfkenin
Meydan Okumanın Doğuşu*

KARANLIK AVCILAR

*Fantezi Aşığı
Gece Zevkleri
Gece
Kucaklaşması
Şeytanla Dans
Gecenin Öpücüğü
Gece Oyunu
Geceyi Gecenin
GünahlarıYakal
a
Geceyi Serbest Bırakın
Ayın Karanlık Yüzü
Rüya Avcısı Devil May
Cry
Gece Yarısı Açıkken Rüya
Kovalayıcı
Acheron
Sessiz Bir Gece
Rüyası Savaşçı
Kötü Ay
Yükseliyor*

*Merhamets
iz İntikam
The Guardian
Karanlık Avcısı Yoldaşı
Zamansız Zaman
Styxx
Karanlık Isırır
Hiç Kimsenin
Oğlu
Dragonbane*

**Bu St. Martin's Press e-
kitabını satın aldığınız için
teşekkür ederiz.**

Özel teklifler, bonus içerik ve yeni çıkan
kitaplar ve diğer harika okumalar hakkında bilgi
almak için,
haber bültenlerimiz için kaydolun.

Sign Up

Veya
us.macmillan.com/newslettersignup
adresinden bizi çevrimiçi ziyaret
edin

Yazarla ilgili e-posta güncellemeleri için [buraya](#) tıklayın.

Bu bir kurgu eseridir. Bu romanda tasvir edilen tüm karakterler, kuruluşlar ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır.

İHANETİN DOĞUŞU. Telif hakkı © 2015 Sherrilyn Kenyon'a aittir. Tüm hakları saklıdır. Bilgi için adres: St. Martin's Press, 175 Fifth Avenue, New York, NY 10010.

www.stmartins.com

Ervin Serrano tarafından tasarlanan kapak

Kapak fotoğrafları: kılıç Stefan Razieli; arka plan Winnond/Shutterstock The Library of

Congress Cataloging-in-Publication Data istek üzerine temin edilebilir.

ISBN 978-1-250-04297-2 (ciltli)

ISBN 978-1-4668-4095-9 (e-kitap)

e-ISBN 9781466840959

E-kitaplarımız promosyon, eğitim veya iş amaçlı kullanım için toplu olarak satın alınabilir. Lütfen Macmillan Kurumsal ve Premium Satış Departmanı ile 1-800-221-7945, dahili 5442 numaralı telefondan veya MacmillanSpecialMarkets@macmillan.com adresinden e-posta yoluyla iletişime geçin.

Birinci Baskı: Kasım 2015

İÇİNDEKİLER

Başlık Sayfası Telif
Hakkı Bildirimi
İthaf

Önsöz Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Epilog

YazarAyrıca Sherrilyn
Kenyon Hakkında
Telif Hakkı

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.